4° Cat.
74 d

Cosee

Catalogus

Hbh

V

336 (6

Eo 9420 (6

CATALOGUS

CODICUM SYRIACORUM.

Londini:

APUD

ALEXANDRUM MACMILLAN.

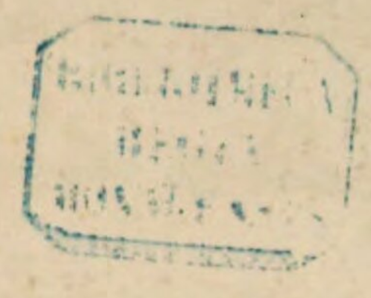

Vgljci d. Regti.

Berl. K. B. Ham. Cod. Dauk. 58. fol. 47.

CATALOGI

CODICUM MANUSCRIPTORUM

BIBLIOTHECAE BODLEIANAE

PARS SEXTA,

CODICES SYRIACOS,

CARSHUNICOS, MENDAEOS,

COMPLECTENS.

CONFECIT

[Robert]

R. PAYNE SMITH, A.M.

HYPO-BIBLIOTHECARIUS.

OXONII:

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

M.DCCC.LXIV.

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS

LECTORI S.

DE hujus catalogi ratione forte satis sit monere Codices secundum operum argumenta disponi. Formam, materiam, foliorum numerum, charactera, aetatem notari. Titulos, colophones, et omnia quae aut lectori usui forent ad ea quae in libro insint cognoscenda et invenienda, aut codicis descriptioni inservirent, exscribi. Denique ad finem duos indices subjungi, quorum prior opera quae in codicibus insunt, alter res et personas memoratu dignas, indicat. Quae omnia summa fide exhibere nisi sumus. Ubi librarius incuria errasse videtur, probam lectionem in uncinis inclusam addidimus: ubi autem ex inscitia, vel corrupto loquendi modo, id quod saepius in codicibus Carshunicis accidit, satius plerumque habuimus, scripturam ejus penitus immutatam conservare. Haud enim sine pretio haec linguae labentis indicia duximus. Quum tamen saepe occurrunt vocabula quae lexicis desunt, et locutiones barbarae, si in his Latine reddendis sit ubi in errorem inciderimus, doctus lector benigne nobis veniam concedat oramus: haud enim ita in plano fuit via, ut nunquam e recto tramite palandi periculum fuerit.

Oxonii, Kal. Sext. 1864.

CONSPECTUS CODICUM.

	No.	Col.
Bod. Or. . . ii	30	91

Directions to the Binder.

Cod. Dawk. 58. to face Title.

The other facsimiles to be placed at the end in the following order :—

Cod. Dawk. 3, &c.
Cod. Dawk. 32, &c.
Cod. Dawk. 1.
Cod. Dawk. 8.

The Binder is requested not to *fold* the facsimiles, and to be very careful in cutting them to the proper size.

	No.	Col.
Bod. Or. . . dclv	69	249
cccexii . . .	145	472
ccccxxxvi . .	196	636
ccccxxxvii . .	195	635
cccclxvii . .	171	557
dxi	197	636
dxxxv . . .	8	45
dxxxvi . . .	202	645
dxliii . . .	42	135
dlx	132	415
dcxxiii . . .	36	112
dcxxiv . . .	134	419
dcxxv . . .	27	82
dcxxvi . . .	67	239
dcxxviii . . .	200	644
dcxxx . . .	18	66
dcxxxi . . .	37	113
dcxxxii . . .	119	367
dcxliv . . .	57	206
vii	113	352
viii	75	273
ix	39	129
x	97	320
xi	106	336
xii	87	299
xiii	102	327
xiv	103	331
xv	107	339
xvi	104	333
xvii	116	357
xviii	61	218
xix	84	288
xx	101	325
xxi	111	349
xxii	47	172
xxiii	34	106
xxiv	108	340

Directions to the Binder.

Cod. Dawk. 58. to face Title.

The other facsimiles to be placed at the end in the following order :—

Cod. Dawk. 3, &c.
Cod. Dawk. 32, &c.
Cod. Dawk. 1.
Cod. Dawk. 8.

The Binder is requested not to *fold* the facsimiles, and to be very careful in cutting them to the proper size.

CONSPECTUS CODICUM.

		No.	Col.
Bod. Or.	ii	30	91
	viii	161	537
	x	52	189
	xii	74	269
	xix	138	438
	xxii	71	259
	xxxvii	193	634
	li	10	52
	lxviii	179	593
	lxxiii	166	546
	cxix	35	109
	cxxi	3	22
	cxli	1	1
	cliv	125	401
	cclxiv	152	486
	cccxxiv	4	29
	ccclxi	28	86
	ccclxiii	201	645
	cccexii	145	472
	ccccxxxvi	196	636
	ccccxxxvii	195	635
	cccclxvii	171	557
	dxi	197	636
	dxxxv	8	45
	dxxxvi	202	645
	dxliii	42	135
	dlx	132	415
	dcxxiii	36	112
	dcxxiv	134	419
	dcxxv	27	82
	dcxxvi	67	239
	dcxxviii	200	644
	dcxxx	18	66
	dcxxxi	37	113
	dcxxxii	119	367
	dcxliv	57	206

		No.	Col.
Bod. Or.	dclv	69	249
	dclxvi	26	80
	dclxvii	72	264
	dclxviii	120	367
	dclxix	194	634
	dcxciii	121	368
	dcciii	128	409
Canon. Or.	cxviii	53	190
	cxix	54	194
	cxxx	24	76
Dawk.	i	44	152
	ii	96	311
	iii	21	72
	iv	86	292
	v	38	114
	vi	114	356
	vii	113	352
	viii	75	273
	ix	39	129
	x	97	320
	xi	106	336
	xii	87	299
	xiii	102	327
	xiv	103	331
	xv	107	339
	xvi	104	333
	xvii	116	357
	xviii	61	218
	xix	84	288
	xx	101	325
	xxi	111	349
	xxii	47	172
	xxiii	34	106
	xxiv	108	340

		No.	Col.
Dawk.	xxv	90	303
	xxvi	105	333
	xxvii	22	73
	xxviii	110	341
	xxix	112	350
	xxx	100	325
	xxxi	83	287
	xxxii	45	157
	xxxiii	13	55
	xxxiv	92	305
	xxxv	93	308
	xxxvi	41	134
	xxxvii	62	221
	xxxviii	91	305
	xxxix	40	131
	xl	98	324
	xli	76	280
	xlii	117	361
	xliii	46	167
	xliv	60	217
	xlv	78	284
	xlvi	23	75
	xlvii	88	302
	xlviii	85	291
	xlix	99	324
	l	43	138
	li	79	285
	lii	80	285
	liii	81	285
	liv	109	341
	lv	12	53
	lvi	82	286
	lvii	94	309
	lviii	65	229
	lix	115	357
	lx	118	365
Fell.	vi	129	412
	vii	130	413
Hatton.	xxv	170	551
Hunt.	i	122	368
	vi	203	646
	x	139	440
	xxii	137	433
Hunt.	xxv	182	600
	xlviii	148	476
	l	169	550
	lii	167	548
	lxxi	204	647
	lxxxiv	123	398
	cix	7	40
	cxii	5	34
	cxxvii	77	283
	cxxxiii	143	467
	clvii	187	617
	clxiii	183	609
	clxx	189	626
	cxcix	140	447
	ccxli	176	573
	ccxlvii	131	413
	ccl	6	34
	cclxxxix	95	310
	ccccl	11	52
	ccccxliv	68	240
	ccccxc	174	567
	dxxi	172	561
	dxl	177	576
	dlxxxvi	156	510
	dlxxxvii	29	90
	dxciv	50	184
	dxcv	136	430
Hunt. Donat.	xxxii	149	476
Hyde.	xliv	168	550
Lamb.	iv	20	71
Laud.	xxv	190	630
	xxxii	14	55
	cxxiii	178	585
Marsh.	xiii	163	540
	lxxiv	158	515
	lxxxvi	133	418
	xcii	192	633
	ci	142	460
	clxxii	185	613
	clxxv	124	400
	cxcviii	188	623

		No.	Col.
Marsh.	cci	155	501
	cclxv	63	226
	cclxxi	186	616
	cccxxvii	9	46
	ccclv	165	545
	ccclxi	159	522
	cccxcii	144	468
	ccccxvi	89	303
	ccccxxvi	33	98
	ccccxxxvii	55	196
	ccccxl. 1, 2	126, 127	405
	ccccxlvi	59	214
	ccccliii. 3	154	500
	ccccIxv	150	481
	ccccIxxiv	51	188
	ccccIxxix	49	178
	ccccxciv	151	484
	dxxviii	199	642
	dxxix	160	535
	dlxi	175	568
	dlxxxix	162	539
	dcxxiii	58	214
	dclxiv	56	203
	dclxxi	164	544
	dclxxix	157	513
	dclxxxi	173	563
	dcxci	205	648
Marsh.	dcxcix	32	96
	dcciii	191	632
	dccvi	15	56
	dccviii	73	268
	dccxi	153	496
Ouseley.	cclxvii	64	228
Poc.	i	31	94
	ii	17	66
	x	16	58
	lxxix	141	452
	lxxxv	66	232
	lxxxvi	70	253
	clxvii	184	612
	cclxxxvii. 1	146	475
	cclxxxvii. 2	147	476
	ccxcviii	198	637
	cccxvi	25	79
	cccxxxiii	48	175
	cccxci	2	16
	ccccIv	135	422
Seld. Super.	xiv	180	596
	xv	181	598
Thurston.	xiii	19	68

CORRIGENDA.

Col. 24. l. 25. *malim* diaconus—C. 26. l. 4 a fine, *lege* ܚܕܕ—C. 27. l. penult. *lege* omnigenarum—C. 28. l. penult. *malim* presbytero—C. 29. l. 11. *lege* ܟܗܢܐ—C. 44. l. 22. *lege* ܐ—C. 51. l. 31. *lege* Hamat—C. 56. l. 10. *lege* Botryensi; l. 12. *lege* vico—C. 61. l. 24. *lege* haec—C. 106. l. 28. *lege* ܬܫܥ—C. 113. l. 29. et c. 114. l. 17. Forte ܫܠܡܐ nomen proprium non sit; sed ut saepe alias doxologia.—C. 136. l. ult. *lege* التفسير—C. 152. l. 5. *lege* ܥܣܪ—C. 152. l. 23. et c. 154. l. 2. *lege* ܟܕ—C. 199. l. 14. *lege* ܦܠܟ—C. 199. l. 36. *lege* ܡܠܟ—C. 218. l. 6 a fine, *lege* القفوار—C. 306 not. l. 4 a fine, *lege* synodo—C. 399. l. 13. *lege* Marbenam—C. 405. l. 23. *lege* Hamat—C. 437. l. 2 a fine, *lege* Pascha—C. 461. l. antep. *lege* Ezechiel—C. 530. l. 24. *lege* aenigma—C. 551. l. 32. *lege* 1559—C. 569. l. 9. *lege* Isa—C. 582. l. 33. *lege* diei—C. 593. l. 29. *lege* Laud.

CODICES SYRIACI

ET

CARSHUNICI.

1.

Codex chartaceus in folio, ff. 633 constans, binis columnis a duobus scribis Jacobitis charactere simplici anno Christi 1627, jussu Jacobi Usserii Armachani, Hiberniae Primatis, nitide exaratus.

Inest totius scripturae in sectiones quatuor divisae partes prima et secunda, libros Veteris Testamenti praeter Psalmos omnes, necnon apocryphos exhibentes, secundum versionem simplicem, exceptis Esdrae libro tertio et Tobiae, qui e vers. Septuagintavirali redditi sunt, et Maccabaeorum libro quarto, qui Josephi seu Josippi narratio est de Eleazaro et Samona. Magna cura perlegit nescio quis, omissa notavit, cum textu Hebraico nonnunquam contulit, capita et versus addidit, varias lectiones e scholiis Gregorii (Bar-hebraei) in margine adposuit, librum denique Siracidis cum codice Hardiano contulit, ut e fol. 516 patet, ubi in margine adscriptum "H. significat codicem Hardianum e cujus collatione depromptae sunt variae illae lectiones quae hic illic in margine adscriptae sunt."

Titulus totius libri in margine ff. 13, 14, adscriptus est, sc. ܣܦܪܐ ܕܚܝܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܐܝܟ ✣ ܣܦܪܐ ܕܚܝܐ ܕܩܝܡܝ ܐܝܟ ✣ Liber *πανδέκτης*, sive *καθολική*, cui insunt Foedera Vetus et Novum. Atque etiam ff. 43, 44: ✣ ܣܦܪܐ ܕܫܠܡܐ ܕܡܫܬܡܗ ܒܟܠ ܐܬܪ ܕܚܝܐ ✣ Liber Integer qui vocatur *πανδέκτης* cui insunt duo Foedera Vetus et Novum. Cfr. etiam ff. 150, 179, 190, 199, 219, 229, 488, 497, 507, 518, 528, 546, 556, ubi mira diversitate idem titulus adparet[a]. Insunt;

1. Index in Vet. Testamenti Libros, fol. 3.
2. Genesis, fol. 5.

Titulus literis miniatis scriptus, opere intertexto variis coloribus crasse depicto circumdatus, ✣ ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܗܘ ܕܡܫܬܡܗ ✣ In Trinitatis sanctae et consubstantialis, Patris et Filii et Spiritus Sancti initium facimus scribendi Legis Librum, qui vocatur Liber generationum creationis. Ad calcem: ✣ ܣܦܪ ܡܫܬܡܗ ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܗܘ ܕܩܝܡ ܘܒܪܝܬ ܒܪܝܬܐ . ✣ Finitus

[a] De hoc codice qui signo Us. 2. in Bibl. Sacr. Polygl. Lond. notatur, cfr. ejusdem Bibl. Polygl. tom. vi. p. 1 Variarum Lectt. Syr. Veteris Testamenti. Ubi etiam p. 46 brevis est Sebastiani Hardy Codicis notitia.

est hic liber legis primus, cui insunt versiculi 4509, sectiones 34.

3. Exodus, fol. 39.

Tit. ܐܓܪܬܐ ܕܢܡܘܣܐ ܩܕܡܝܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ✣ ܫܡܘܬ Liber secundus Legis qui vocatur Exodus. Ad calc. ܥܠ ܗܢܐ ܩܕܡܝܐ ܕܢܡܘܣܐ ܐܝܬ ܒܗ ܫܒܥ ܐܓܪ̈ܬ̈ܐ . ܘܒ ܐܓܪܬܐ ܕܢܡܘܣܐ ܐܝܬ ܒܗ ܫܒܥ ܐܓܪ̈ܬ̈ܐ . ܘܒ ܐܓܪܬܐ ✣ ܐܓܪ̈ܬ̈ܐ ܡܫܬܡܫ̈ܢ ܐܓܪ̈ܬ̈ܐ Explicit. hic liber secundus Legis, cui insunt sectiones 26, versicc. 3626: et postea ܒܟܠ ܕܡܢ ܕܩܪܐ ܢܐܡܪ ✣ ܠܝ ܒܨܠܘ Quicunque legit, oret pro me peccatore.

4. Leviticus, fol. 70.

Tit. ܐܓܪܬܐ ܕܟܗܢ̈ܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܫܠܝܬܝ Liber sacerdotum qui tertius est Legis. Ad calc. ܗܠܝܢ ܐܓܪ̈ܬ̈ܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܒܣܦܪ ܕܟܗܢ̈ܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܫܠܝܬܝ ܕܢܡܘܣ ܐܓܪܬܐ ܕܟܗܢ̈ܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܫܠܝܬܝ ܕܢܡܘܣ ✣ ܐܓܪ̈ܬ̈ܐ Inclusi sunt in hoc libro sacerdotum qui tertius est Legis versicc. 2454, et scriptus est anno 1778 [b].

5. Numeri, fol. 91.

Tit. ܐܓܪܬܐ ܕܒܡ̈ܕ̈ܒ̈ܪ ܐܝܬ ܒܗ ܪ̈ܒ̈ܝ Numeri, Liber Legis quartus. Ad calc. ܗܠܝܢ ܐܓܪ̈ܬ̈ܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܒܣܦܪ ܕܒܡ̈ܕ̈ܒ̈ܪ ܐܓܪܬܐ ܕܟܗܢ̈ܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܪ̈ܒ̈ܝ ✣ ܐܓܪ̈ܬ̈ܐ Inclusi sunt in hoc Libro Numerorum qui quartus est Legis versicc. 3521.

6. Deuteronomium, fol. 118.

Tit. ܬܪ̈ܬܝ ܐܝܬ ܒܗ ܡܬܠ ܕܢܡ ✣ ܐܓܪܬܐ Iteratio Legis, qui Liber Legis quintus est. Ad calc. ܐܝܬ ܒܗ ܒܣܦܪ ܕܟܗܢ̈ܐ : ܡܬܠ ܕܢܡ ܬܪ̈ܬܝ ܐܝܬ ✣ ܗ̇ ܐ̇ ܐ̇ ̈ ̈ ̈

fil. Rahuel, fil. Esavi, fil. Isaaci, fil. Abrahami. E contra Asaph sacerdos, Ezrae coetaneus et Arvad historicus, et Jacobus Edessenus eum e filiis Joktan fuisse adfirmant, et Abrahamo priorem. Verba Arvad ejusmodi sunt; Vir fuit dives e prosapia Joktanidarum nomine Job, qui septies cum Satana luctatus est, et vicit. Dicit etiam Asaph, accidisse hanc luctam anno 25 Nahor, annos 500 ante Mosem, et 1625 ante Dñi nostri adventum, secundum vers. simp. computationem. Paene eadem dicit Bar-Heb. Chron. p. 10.

Tit. ܟܬܒܐ ܩܕܡܝܐ ܕܝܘܒ ܕܗܘ ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܫܪܝܪܐ ܕܣܦܪ ܝܘܒ ܙܕܝܩܐ ⁘ ܐܡܝܢ ܣܝܡܢ Liber Job justi. Ad calc. ܣܦܪ ܐܝܘܒ ܙܕܝܩܐ ܡܫܠܡ ܐܡܝܢ ܣܝܡܢ ܗ ܫܢ ⁘ ܫܟ Explicit. Liber Job justi, illustris; insunt versicc. 2553.

9. Josue, fol. 158.

Tit. ܣܦܪ ܝܫܘܥ ܒܪ ܢܘܢ ܬܠܡܝܕܐ ܕܡܘܫܐ ⁘ ܐܡܝܢ Liber Jesu filii Nun, discipuli Mosis. Ad calc. ܣܦܪ ܝܫܘܥ ܒܪ ܢܘܢ ܬܠܡܝܕܐ ܕܡܘܫܐ ܗ ܫܟ ,ܫܦܛ ,ܩܕܡ ܡܠܟ ܒܫܡ ܐܠܗܐ ܫܪܝܪܐ ,ܡܫܠ Explicit. Liber Jesu filii Nun qui populo praefuit annos 27: munere etiam prophetae functus est, ea conscribens quae suo tempore gesta sunt. Insunt versicc. 2167.

10. Liber Judicum, fol. 175.

Praef. ܐܡܝܢ . ܣܦܪ ܫܦܛܝܢ ܗܘ ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܫܪܝܪܐ ܕܣܦܪ ܝܫܘܥ ܒܪ ܢܘܢ ܬܠܡܝܕ ܡܘܫܐ ⁘ ܐܡܝܢ ܣܝܡܢ Quamvis Liber Judicum nomen scriptoris nullum prae se fert, certe tamen constat eum ab aliquo sacerdotum filiorum Aharonis qui sacerdotio in horum Judicum tempore functi sint, conscriptum esse, idque summa adcuratione: unde in Foedus Antiquum et Novum admissus est, propterea quod spiritus prophetici adflatu de iis rebus quae per annos 328 gestae sint scripsit.

Tit. ܣܦܪ ܫܦܛܝܢ ܗܘ ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ⁘ ܐܡܝܢ Liber Judicum Israelitarum, qui Hebraice vocatur Shofte. Ad calc. ܣܦܪ ܫܦܛܝܢ ܗܘ ܒܫܡ ܐܠܗܐ ܫܪܝܪܐ ܕܣܦܪ ܝܫܘܥ ܒܪ ܢܘܢ ܬܠܡܝܕ ܡܘܫܐ ⁘ ܐܡܝܢ Explicit. Liber Judicum, qui ab Hebraeis vocatur Kthobo Shofte: Liber Jesu Bar Nun, et hic Liber Shofte inter se complectuntur versicc. 4233 [d].

Ad Judd. c. xx. v. 28. fol. 190 addita est nota qua demonstratur nullo modo fieri posse quod Phinehas qui ibi commemoratur idem sit ac Phinehas filius Eleazari, fil. Aharonis, qui tempore Mosis et Jesu Bar Nun floruit.

11. Libri Samuelis, fol. 191. Praemittitur c. xvi. versus 1. pars secunda.

Praef. ,ܐܠܐ ܟܬܒ ܐܢ ܟܬܒ ܫܡܘܐܝܠ ܟܬܒ ܐ ܐܢ ,ܐܡܪ ܫܡܘܐܝܠ ܩܕܝܫܐ ܠܐ ܫܡ ܟܬܒ ܐ ܐܠܐ ܐܦ ܗܘ ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܫܪܝܪܐ ܕܣܦܪ ܝܫܘܥ ܒܪ ܢܘܢ ,ܐܡܪ ܫܡܘܐܝܠ ܩܕܝܫܐ ⁘ ܫܟ ,ܫܦܛ ,ܩܕܡ ܡܠܟ ܒܫܡ ܐܠܗܐ ,ܡܫܠ ,ܐܡܪ ܫܡܘܐܝܠ ܩܕܝܫܐ ⁘ ܫܟ ,ܫܦܛ ,ܩܕܡ ܡܠܟ ܒܫܡ ܐܠܗܐ ,ܡܫܠ ,ܐܡܪ ܫܡܘܐܝܠ ⁘ ܫܟ ,ܫܦܛ ,ܩܕܡ ܡܠܟ ,ܡܫܠ ,ܐܡܪ ⁘ ,ܫܦܛ ,ܩܕܡ ,ܡܫܠ ,ܐܡܪ ⁘ ,ܩܕܡ ,ܡܫܠ ,ܐܡܪ ⁘ ,ܡܫܠ ,ܐܡܪ ⁘ ,ܐܡܪ ⁘ ⁘ ⁘

ܫܡܘܐܝܠ ܢܒܝܐ ܡܢ ܫܒܛ ܠܘܝ ܘܡܢ ܙܪܥ ܩܘܪܚ ܒܙܒܢܐ ܕܡܢ ܝܫܘܥ ܒܪ ܢܘܢ ܥܕ ܗܫܐ ܫܢܝܢ ܬܠܝܡܐ ܠܐ ܩܡ ܢܒܝܐ ܐܠܐ ܕܝܢܐ ܒܠܚܘܕ ܥܡܐ ܐܠܐ ܬܫܥܣܪ ܚܕ ܕܐܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܕܢܗܘܘܢ ܡܬܪܥܝܢ ܒܥܡܐ ܕܐܬܚܛܝ ܠܡܪܝܐ ܘܒܗ ܐܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܕܢܗܘܐ ܢܒܝܐ ܘܒܗ ܫܪܝ ܩܪܝܢ ܠܗ ܫܡܘܐܝܠ ܢܒܝܐ ܕܐܠܗܐ ✣ ܗܘ ܫܡܘܐܝܠ ܢܒܝܐ ܡܢ ܫܒܛ ܠܘܝ ܘܡܢ ܙܪܥ ܩܘܪܚ ܒܙܒܢܐ ܕܡܢ ܝܫܘܥ ܒܪ ܢܘܢ ܥܕ ܗܫܐ ܫܢܝܢ ܬܠܝܡܐ ܠܐ ܩܡ ܢܒܝܐ ܐܠܐ ܕܝܢܐ ܒܠܚܘܕ ܥܡܐ ܐܠܐ ܬܫܥܣܪ ܚܕ ܕܐܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܕܢܗܘܘܢ ܡܬܪܥܝܢ ܒܥܡܐ ܕܐܬܚܛܝ ܠܡܪܝܐ ܘܒܗ ܐܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܕܢܗܘܐ ܢܒܝܐ ܘܒܗ ܫܪܝ ✣ ܩܪܝܢ ܠܗ ܫܡܘܐܝܠ ܢܒܝܐ ܕܐܠܗܐ Fuit Samuel propheta e tribu Levi, et e prosapia Core, tempore quo e Jesu Bar Nun usque ad hoc aevum per annos trecentos nullus ortus est propheta, sed judices tantum populo fuerant novendecim unus post alterum: quinetiam interdum permisit Deus ut ab ethnicis regerentur quia Dominum iratum fecerint. Adventu Christi prior fuit Samuel annos 1035 et per annos quadraginta prophetae munere functus est. In eo principium secundum fuit prophetiae in populo Israelitico.

Tit. ܩܕܡ ܣܦܪܐ ܕܫܡܘܐܝܠ ܢܒܝܐ Liber Samuelis prophetae. Ad calc. ܣܘܡ ܣܦܪܐ ܥܠ ܩܛܝܦܬ ܐܒܗܝ . ܩܕܡ ܣܦܪܐ ܕܫܡܘܐܝܠ ܢܒܝܐ ✣ ܗܠܝܢ ܡܬܠܝܢ ܕܩܪܝ ܠܗ ܫܡܘܐܝܠ ܢܒܝܐ ܕܐܠܗܐ Explicit. Liber hic qui vocatur Samuelis prophetae: insunt versicc. 3436. Et postea, ܐܝܬܝܗܒ ܣܦܪܐ ܕܝܘܚܢܢ ܟܗܢܐ ܕܡܢ ܒܝܬ ܐܒܝܬܪ ✣ ܕܐܡܪ ܠܗ ܫܠܡܘܢ ܒܪ ܕܘܝܕ Ne hoc in loco culpetis scriptorem: Psalmi Davidis regis et prophetae seorsum scripti sunt.

12. Libri Regum, fol. 227.

Praef. ܣܦܪܐ ܗܠܝܢ ܡܠܟܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܣܦܪ ܩܕܡ ܩܛܝܦܬ ܐܒܗܝ . ܫܡܥܘܢ ܡܫܪܝ ܩܕܡ ܗܘ ✣ ܣܦܪ ܐܝܬ ܒܗ ܣܦܪ ܣܦܪ ܡܠܟܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܣܦܪ ܣܦܪ ܡܠܟܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܣܦܪ ܣܦܪ ܡܠܟܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܣܦܪ ܣܦܪ ܡܠܟܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܣܦܪ ✣ ܣܦܪ ܐܝܬ ܒܗ ܣܦܪ ܣܦܪ ܡܠܟܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܣܦܪ ✣ ܣܦܪ ܐܝܬ ܒܗ ܣܦܪ ✣ ✣ ✣

orum Salomonis, filii Davidis, regis Israel. Ad calc. ܐܬܟܬܒ ܫܠܡܘܢ ܒܪ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܘܫܠܡ ܣܦܪܐ ⁘ ܡܫܠܝ ܫܠܡܘܢ ܒܪ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ Explicit. Liber Proverbiorum Salomonis filii Davidis regis Israel, cujus versicc. sunt 1863.

15. Ecclesiastes, fol. 315.

Tit. ܩܘܗܠܬ ܕܐܬܐܡܪ ܫܠܡܘܢ ܒܪ ܕܘܝܕ ⁘ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ Liber Koheleth, qui ipse fuit Salomo fil. Davidis regis Israel. Ad calc. ܫ ܠ ܣܦܪ ܩܘܗܠܬ ܫܠܡܘܢ ܒܪ ܕܘܝܕ ܡܠܟ ܐܝܣܪ Explicit. Liber Koheleth: versicc. sunt 627.

16. Canticum Canticorum, fol. 319.

Tit. ܫܪ ܫܪ̈ܝܢ ܕܫܠܡܘܢ ⁘ ܕܐܬܐܡܪ ܫܝܪ ܫܝܪ̈ܝܢ ܗܘ Sequitur Sapientia Sapientiarum ejusdem Salomonis, liber qui Hebraice vocatur Shirath Shirin, sive Canticum Canticorum. Ad calc. ܫܠܡ ܫܠܡ ܣܦܪ ܚܟ̈ܡܬ ܚܟ̈ܡܬ̈ܐ ⁘ ܫ ܫ Explicit. Sapientia Sapientiarum, quae etiam Canticum Canticorum: cujus versicc. 296.

17. Sapientia, fol. 321.

Tit. ܫܠ ܚܟ̈ܡܬ ܚܟ̈ܡ̈ܬܐ ⁘ ܕܐܬܐܡܪ ܫܠܡܘܢ ܒܪ ܕܘܝܕ ⁘ ܡܠܟ ܐܝܣܪܝܠ [corrige ܚܟ̈ܡ̈ܬܐ] ⁘ ܣܦܪ ܚܟ̈ܡ̈ܬ̈ܐ ⁘ ܕܐܬܐܡܪ ܫܠܡܘܢ Sequitur Liber Sapientiae Magnae, ejusdem Salomonis filii Davidis, de quo dubium est, annon ab aliquo alio Hebraeorum sapientum conscriptus fuerit, qui spiritu quidem prophetico, sed sub nomine Salomonis eum composuit, unde receptus est (quasi revera Salomonis fuerit). Ad calc. ܫܡ ܣܦܪ ܚܟ̈ܡ̈ܬ̈ܐ ⁘ ܕܐܬܐܡܪ ܫܠܡܘܢ ܒܪ ܕܘܝܕ ⁘ ܡܠܟ ܐܝܣܪܝܠ Explicit. liber hic Sapientiae Magnae Salomonis Bar Davidis regis Israel, cujus versicc. sunt 1136.

18. Liber mulierum illustrium: *a*. Ruth, fol. 331.

Tit. ܣܦܪ ܢܫ̈ܐ ⁘ ܫ̈ܝ̈ܢ̈ܐ ⁘ ܪܘܬ ⁘ ܡܘܐܒ̈ܝ̈ܬ̈ܐ Liber mulierum illustrium. Historia Ruth Moabitae. Ad calc. ܪܘܬ ⁘ ܣܦܪ ܪܘܬ Explicit. Liber Ruth. *β*. Susanna, fol. 333. Tit. ⁘ ܣܘܣܢ ⁘ ܣܦܪ ܣܘܣܢ Historia Susannae.

Explicit. Tomus primus, fol. 334.

Col. ⁘ ⁘ ⁘

stitisse notat scriba: ܟ ܟܬܒܐ ܩܕܡܝܐ ܚܣܪ ⁘ ܚܣܪ ܟܬܒܐ Deest caput primum ex exemplari imperfecto (fol. 329). In duas partes dividitur proph. Esaiae apud c. XXXV. v. 2.

20. Duodecim prophetae minores: *a*. Hoseas, fol. 367.

Tit. ܣܦܪܐ ܕܬܪܥܣܪ ܢܒܝܐ ܗܘ ܕܫܪܝ ⁘ ܗܘܫܥ Sequitur Liber duodecim prophetarum. Prophetia Hoseae. Ad calc. ⁘ ܗܘܫܥ ܣܠܩ Explicit. Hoseas.

β. Joel, fol. 371.

Tit. ܢܒܝܐ ܝܘܐܠ Joel propheta. Ad calc. ܝܘܐܠ ܣܠܩ Explicit. Joel.

γ. Amos, fol. 373.

Tit. ܢܒܝܐ ܣܦܪܐ Prophetia Amos. Ad calc. ܢܒܝܐ ܣܦܪܐ ܕܟܠܐ Explicit. prophetia Amos.

δ. Abdias, fol. 376.

Tit. ܢܒܝܐ ܣܦܪܐ ܕܥܒܕܝܐ Sequitur prophetia Obadiae. Ad calc. ⁘ ܥܒܕܝܐ Explicit. Obadiae.

ε. Jonas, fol. 377.

Tit. ܢܒܝܐ ܣܦܪܐ ܕܝܘܢܐ Sequitur prophetia Jonae. Ad calc. ܣܦܪܐ ܕܟܠܐ ⁘ ܝܘܢܐ Explicit. prophetia Jonae.

ϛ. Michaeas, fol. 378.

Tit. ܢܒܝܐ ܣܦܪܐ ܕܡܝܟܐ Sequitur prophetia Micheae. Ad calc. ⁘ ܢܒܝܐ ܣܦܪܐ Explicit. prophetia Micheae.

ζ. Nahum, fol. 380.

Tit. ܢܚܘܡ ܣܦܪܐ Prophetia Nahum. Ad calc. ܢܒܝܐ ܢܚܘܡ ܣܦܪܐ ܕܟܠܐ Explicit. prophetia Nahum prophetae.

η. Habacuc, fol. 381.

Tit. ܚܒܩܘܩ ܣܦܪܐ Prophetia Habacuc. Ad calc. ⁘ ܚܒܩܘܩ ܣܦܪܐ ܕܟܠܐ Explicit. prophetia Habacuc.

θ. Sophonias, fol. 383.

Tit. ܢܒܝܐ ܣܦܪܐ ܕܨܦܢܝܐ Sequitur prophetia Sophoniae. Ad calc. ⁘ ܢܒܝܐ Explicit. prophetia Sophoniae.

ι. Aggaeus, fol. 384.

Tit. ܚܓܝ ܣܦܪܐ Prophetia Aggaei. Ad calc. ⁘ ܚܓܝ ܣܦܪܐ ܕܟܠܐ Explicit. prophetia Aggaei.

ια. Zacharias, fol. 385.

Tit. ܙܟܪܝܐ ܣܦܪܐ Prophetia Zachariae. Ad calc. ⁘ ܙܟܪܝܐ ܣܦܪܐ ܕܟܠܐ Explicit. prophetia Zachariae.

ιβ. Malachias, fol. 390.

Tit. ܡܠܐܟܝ ܣܦܪܐ Prophetia Malachiae. Ad calc. ⁘ ܣܦܪ ܡܠܐܟܝ ܕܟܠܐ ⁘ ܥܣܪ Explicit. liber duodecim prophetarum.

21. Jeremiae proph. fol. 391. Lamentationes, fol. 427.

Tit. ܢܒܝܐ ܣܦܪܐ ܕܝܪܡܝܐ Prophetia Jeremiae prophetae. Ad calc. ⁘ ܣܦܪ ܟܬܒܐ ܕܝܪܡܝܐ ܢܒܝܐ ܕܟܠܐ Explicit. scriptio Jeremiae prophetae: preces ejus nobiscum, Amen. In duas partes dividitur apud c. xxxii. v. 6; et in fine cap. li. minio scriptum legitur, ܥܕ ܗܢܐ ,ܡܠܝ ܕܝܪܡܝܐ ܐܡܪ Huc usque verba sunt Jeremiae; quae monitio etiam in textu Hebr. exstat.

22. Baruch epistolae, fol. 430.

Tit. ܟܬܒ ܣܦܪܐ ܕܒܪܘܟ ܗܟܝܠ ⁘ ܐܓܪܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ܕܒܪܘܟ ܣܦܪ Jam scribemus epistolas Baruch: et postea, ⁘ ܐܓܪܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ܕܒܪܘܟ ܣܦܪ Epistola prima Baruch scribae. Ad calc. epist. primae, ⁘ ܐܓܪܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ܕܟܠܐ Explicit. epistola prima. Tit. epist. secundae, ⁘ ܐܓܪܬܐ ܬܢܝܬܐ ܕܒܪܘܟ ܣܦܪ ܗܘ ܐܓܪܬܐ ܬܢܝܬܐ ܕܟܬܒ Sequitur epistola secunda ejusdem Baruch scribae. Ad calc. ⁘ ܐܓܪܬܐ Explicit. epist. sec. Baruch.

23. Jeremiae epistola, fol. 435.

Tit. ⁘ ܐܓܪܬܐ ܕܝܪܡܝܐ ܢܒܝܐ ܕܟܬܒ ܗܘ ܐܓܪܬܐ ܕܝܪܡܝܐ ܣܦܪ Sequitur epistola ejusdem Jeremiae prophetae. Ad calc. ⁘ ܐܓܪܬܐ ܕܝܪܡܝܐ ܢܒܝܐ ܕܟܠܐ Explicit. epistola Jeremiae prophetae.

24. Ezechiel, fol. 437.

Tit. ܟܬܒ ܐܝܪܡܝܐ ܢܒܝܐ ܕܟܬ ܣܦ Sequitur Liber prophetiae Ezechielis prophetae. Ad calc. ܐܝܪܡܝܐ ܢܒܝܐ ܫܠܡ Explicit. prophetia Ezechielis.

25. Daniel, fol. 467.

Tit. ܟܬܒ ܐܪܡܝܐ ܢܒܝܐ Prophetia Danielis prophetae. Ad calc. ܫܠܡ ✣ ܐܪܡܝܐ ܢܒܝܐ Explicit. prophetia Danielis.

26. Historia Bel, fol. 478.

Tit. ܟܬܒ ܕܒܝܠ Bil idolum. Ad calc. ✣ ܐܪܡܝܐ ܥܠ Explicit. Danielis.

27. Draconis fabula, fol. 479.

Tit. ܟܬܒ ܣܦ Sequitur Serpentis. Desunt vv. 32—42, de quibus in margine; ✣ ܗܟܢܐ ܟܬܒ ܫܠܡ ܟܬܒ Sic inveni in exemplari imperfecto.

28. Liber mulierum illustrium: *α*. Esther, fol. 479.

Tit. ܐܣܬܝܪ Esther. Ad calc. ✣ ܐܣܬܝܪ ܟܬܒ Explicit. Liber Esther.

β. Judith, fol. 484.

Tit. ܝܗܘܕܝܬ ܟܬܒ ܣܦ Sequitur Liber Judith. Ad calc. ܝܗܘܕܝܬ ܟܬܒ ܥܠ Explicit. Liber Judith. Et postea, ܥܠ ܫܪܝܐ ܝܗܘܕܝܬ ܐܣܬܝܪ ܟܬܝ ܟܬ ܡܠܟ ܟܬܝ ܟܫܝܛ ܡܢ ܡܕܝ ܕܟܬܒ ܢܒܝ ܟܬ ܡܕܝ ܫܪܝ ✣ ✣ ܟܬܒ Explicit. Liber mulierum, Esther, Judith, Ruth, et Susannae: versicc. omnes sunt 4463. Ruth et Susannam scripsimus in altero tomo.

Ff. 484—487. recentiore manu sunt.

29. Ezra, fol. 496.

Tit. ܥܙܪܐ ܟܬܒ Liber Ezrae. In fol. 504. ܡܠܝ ܕ ܢܚܡܝܐ ܒܪ ܚܟܠܝܐ Verba Nechemiae filii Helciae. Ad calc. ܥܠ ܟܬܝ ,ܡܪܝ : ܣܦ ܥܙܪܐ ܟܬܒ ,ܫܠܡ : ܫܢ ܡܫܬܐ ܟܫܠܡ ܡܠܟ ܡܝ ,ܫܠܡ : ܫܢ ܡܫܬܐ ܟܫܠܡ ܡܠܟ ܡܝ ,ܫܠܡ : ܫܢ ܡܫܬܐ ܟܫܠܡ ✣ ✣ ✣

β. Maccabaeorum Liber secundus, fol. 569.

Tit. ܣܦܪ ܡܩܒܝܢ ܕܬܪܝܢ ܕܐܬ ܠܗ Sequitur Liber secundus Maccabaeorum. Ad calc. ܣܦܪ ܡܩܒܝܢ ܕܬܪܝܢ ܗܘ ܕܐܬ ܠܗ ܘܐܬܡ ܣܦܪ ܡܩܒܝܢ ܕܬܪܝܢ ܗܘ ܕܐܬ ܠܗ ܘܐܬܡ Explicit. liber secundus Maccabaeorum; insunt versicc...

γ. Maccabaeorum Liber tertius, fol. 591.

Tit. ܣܦܪ ܡܩܒܝܢ ܕܬܠܝܬܝ ܕܐܬ ܠܗ Sequitur Liber tertius Maccabaeorum. Ad calc. ܣܦܪ ܡܩܒܝܢ ܕܬܠܝܬܝ ܗܘ ܕܐܬ ܠܗ ܘܐܬܡ ܣܦܪ ܡܩܒܝܢ ܕܬܠܝܬܝ ܗܘ ܕܐܬ ܠܗ ܘܐܬܡ Explicit. liber tertius Maccabaeorum; insunt versicc. 1400: sint preces meae monacho et presbytero Cyriaco Syro Jacobita.

δ. Samonae Martyrium, fol. 600.

Praef. ܫܡܗܝ ܕܩܕܝܫܐ ܡܩܒܝܐ ܘܫܒܥ ܒܢܝܗ ܘܒܬܗ ܕܫܡܘܢܐ ... ܘܐܠܥܙܪ ܟܗܢܐ ... ܘܣܒܐ ... ܘܐܢܛܝܟܘܣ ... ܘܫܡܗܝ ܕܩܕܝܫܐ ... Sancti martyres Maccabaei, beata Samona et septem filii ejus, et Eleazar sacerdos et senex, eorum doctor, qui propter Dei legem martyrium bonum testati sunt diebus Antiochi scelerati et tyranni.

Tit. ܣܦܪ ܕ ... ܕܐܬ ܠܗ ... ܘܐܬܡ Narratio Josippi de Eleazaro et Samona et filiis ejus. Ad calc. ܣܦܪ ... ܕ ... ܘܐܬܡ Explicit. narratio Josippi de Eleazaro et Samona et filiis ejus[g].

32. Esdrae Liber primus, fol. 614.

Tit. ܣܦܪ ... ܕܐܬ ܠܗ ... ܘܐܬܡ Jam versionem faciemus libri primi Esrae; et hanc secundum traditionem Septuaginta interpretum. Ad calc. ... ܘܐܬܡ Explicit. Hunc autem librum primum Esrae, quia in exemplari simplici invenire non potuimus, secundum septuaginta scripsimus.

33. Tobit, fol. 626.

Tit. ... ܕܐܬ ܠܗ ... ܘܐܬܡ Sequitur Liber Tobit, similique ratione secundum traditionem septuaginta virorum. Ad calc. هذا اخر الذي وجدنا بالنسخا Ultimum hoc in codice invenimus. [Bod. Or. 141.]

2.

Codex chartaceus in folio, ff. 528 constans, binis columnis charactere simplici anno Christi 1614, ab Elia presbytero et monacho ex urbe Eden in monte Libano, exscriptus. In urbe Hierosolymis opus confecit, et codicibus ibi repertis usus est, quorum unum in quo inerat Liber prophetarum ut valde antiquum et fuga Mahommedis vetustiorem describit.

Insunt libri Veteris Testamenti, canonici et apocryphi praeter Psalmos omnes secundum versionem simplicem, exceptis Esdrae libro tertio et Tobiae qui e versione Septuagintavirali redditi sunt. Insunt etiam Hharklensis Susannae historiae versio, et Fabula Draconis Carshunice scripta, necnon Josippi narratio de Elea-

---

[f] Quum ter occurrit ..., nihil mutare volo: magis tamen ex more esset ..., preces ejus.

[g] Exstat Graece haec Josephi vel potius Josippi narratio in Bibl. Graec. studio Jo. Locineri, Argent. 1526, t. iii. 442; it. in Septuaginta Interp. T. ii. quem edidit Grabius, Ox. 1719; et Anglice in "The Five Books of Maccabees in English, by Henry Cotton, D. C. L., Oxford, 1832." Plura de ea videas apud Cave, Scriptorum Eccles. Hist. Lit. i. 35, ed. Oxf. 1740, in dissertatione ejus de Josephi tractatu *De Imperio rationis*, sive Panegyrico in Maccabaeos, cui haec narratio plerumque consentit.

zaro et Samona, qui Maccabaeorum liber quartus nuncupatur[a]. Insunt:

1. Pentateuchus: *a*. Genesis, fol. 1.

Tit. ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܫܪܝܪܐ ܐܝܟ ܕܟܬܒ ܡܘܫܐ ܢܒܝܐ ܣܦܪܐ ܩܕܡܝܐ ܗܘ ܣܦܪ ܒܪܝܬܐ ✣ ܐܡܝܢ ✣ ܘܐܡܝܢ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei veri, initium facimus scribendi Librum Veterum qui vocatur Liber Legis a Mose propheta scriptum: et primum, Librum Genesis.—Quum caeteri tituli et colophones plerumque ad verbum iidem sunt ac in Bod. Or. 141, nihil opus est eos denuo describere.

β. Exodus, fol. 29.

γ. Leviticus, fol. 52.

δ. Numeri, fol. 68. Ad calc. ܙܟܝ ܠܐܠܦ ✣ ܐܝܠܝܐ ܒܪ ܝܘܚܢܢ ܡܢ ܥܕܢ ܐܬܪܐ Orate pro peccatore Elia filio Joannis ex urbe Eden.

ε. Deuteronomium.

2. Jobus, fol. 111. Omittit praefatio omnia de Asaph, Arvad, et Jacobo Edesseno.

3. Josua, fol. 123.

4. Judices, fol. 137. Omissa est praefatio.

5. Samuelis Liber primus, cum praefatione, et excerpto ex c. xvi. v. 1, fol. 151.

6. Samuelis Liber secundus, fol. 170. Ad calc. Carshunice, اذكر ايها الناظر لتلميدك الياس الهذياني من شان الله Memento O quicunque (hunc librum) videas discipuli tui Eliae Edinensis propter Deum[b].

7. Regum Liber primus, fol. 184.

8. Regum Liber secundus, fol. 203. Incipit apud 2 Reg. ii. 19.

9. Chronicorum Liber, fol. 220. In duas partes dividitur ap. 2 Chr. vi. 1, fol. 238.

10. Proverbia, fol. 257. Recte in praef. legitur ܡܫܠ pro alterius codicis ܡܫܠ.

11. Ecclesiastes, fol. 269.

12. Canticum Canticorum, fol. 273. Titulus Hebraicus rectius scribitur quam in cod. altero ܫܝܪ ܫܝܪ.

13. Sapientia, fol. 275.

14. Ruth, fol. 285.

15. Susanna, fol. 286.

Adjuncta est altera Susannae historia e versione Hharklensi desumpta, cujus titulus ܗܐ ܕܫܘܫܢܬ ܒܬܪ ܕܢܝܐܝܠ ܣܦܪ ✣ ܫܘܠܝܡ ܒܬܪ ܡܥܪܒ ܐܬܚܕܬ Jam scribemus Librum Danielis parvum: historiam Susannae secundum versionem Hharklensem, fol. 290.

Explicit. Tomus primus, fol. 291.

16. Tomus ii. Esther, fol. 293.

Tit. ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܫܪܝܪܐ ✣ ܒܥܘܬ ܬܠܝܬܝܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܢܟܬܒ ܣܦܪ ܢܫܐ ܩܕܝܫܬܐ Ope Trinitatis sanctae scribemus Librum de mulieribus sanctis: primum, Esther.

17. Judith, fol. 300.

18. Ezra, fol. 308. Verba Nechemiae, fol. 314.

19. Ecclesiasticus, fol. 322.

20. Maccabaeorum Liber primus, fol. 341.

21. Maccabaeorum Liber secundus, fol. 361.

22. Maccabaeorum Liber tertius, fol. 377.

23. Narratio Josippi de Eleazaro et Samona et filiis ejus, fol. 384.

24. Esdrae Liber primus, secundum versionem Septuaginta Interpretum, fol. 394.

25. Tobit secundum versionem eandem, fol. 403.

In fine; اذكر لتلميدك الياس الهذناني الذي خرطش من شان المسيح في القدص الشريف Memento discipuli tui Eliae Edinensis qui exaravit propter Deum in sancta nobilique [urbe Hierosolymis].

[a] In Bibl. Polygl. Lond. signo Poc. notatur hic codex, variantesque ex eo collectas ap. t. vi. 1 sqq. Var. Lectt. Syr. videas.

[b] Ne quis in dubium incidat, moneo quod urbs Eden quamvis Syriace scribitur ܥܕܢ, Arabice vocatur هذن, forte ne cum عدن urbe Arabiae felicis ad oceanum, hodie Aden, confundatur.

26. Liber prophetarum: Esaias, fol. 500.

Tit. ܒܫܡ ܐܒ ܘܪܘܚ ܩܕܝܫܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܕܢܫܪܝܪ ܣܦܪܐ ܕܢܒܝܐ ܩܕܝܫܐ ܕܫܘܬܝ ܐܢܐ ܥܒܕ ܩ̈ ܒ̈ ܫ̈ ܘ ܗ̈ ܕ ܐ̈ ⁘ ܐܡܝܢ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei, initium facimus scribendi Librum Prophetarum Sanctorum: *α*. Prophetiam Esaiae fil. Amosi[c].

β. Liber duodecim prophetarum, quorum primus Hosea, fol. 436.

γ. Joel, fol. 439.

δ. Amos, fol. 441.

ε. Abdias, fol. 444.

ϛ. Jonas, ibid.

ζ. Michaeas, fol. 445.

η. Nahum, fol, 448.

θ. Habacuc, ibid.

ι. Sophonias, fol. 449.

ια. Aggaeus, fol. 450.

ιβ. Zacharias, fol. 451.

ιγ. Malachias, fol. 456.

ιδ. Jeremias, fol. 457.

In margine; ܢܒܝܐ ܕܐܬܝ ܒܐܘܪܫܠܡ ܩܕܡ ܓܠܘܬܐ ܒܒܠ ܗܘ ܐܪܡܝܐ ⁘ ܐܡܝܢ Prophetarum qui in Hierosolymis ante captivitatem Babyloniam prophetarunt ultimus fuit Jeremias. In fol. 487: ⁘ ܥܕ ܗܢܐ ܡܠܝ ܕܐܪܡܝܐ ܢܒܝܐ Huc usque verba Jeremiae. Sequitur cap. lii. Ib. in vo. ܩܝܢܝ ܐܪܡܝܐ Lamentationes Jeremiae.

ιε. Epistola prima Baruch, fol. 492.

ιϛ. Epistola altera Baruch, fol. 493.

ιζ. Epistola Jeremiae, fol. 496.

ιη. Ezechiel, fol. 498.

Praef. ܣܦܪ ̇ ̇ ̇ ܚܙܘܢ ܕܢܒܝܐ ⁘ ܣܦܪ ̇ ̇ ̇ ܐܝܟ ܐܬܚܙܝ ܐܢܐ ܒܚܙܘܢܝ ܠܥܡ Ezechiel propheta per viginti annos prophetavit, ante adventum in carne Dñi nostri annos 431. In duas partes divisus est liber ap. c. xxviii. v. 1.

ιθ. Daniel, fol. 523. Idolum Bil. fol. 533. Draco. Ib. Eadem narratio sc. حديث التنين Carshunice, fol. 524.

In margine apud finem Carshunice; كتبت هولا الانبيا من نسخه قديمه الهجره نسخه عتيقه جدا Hos prophetas exscripsi ex exemplari fuga Mahommedis vetustiore, exemplari valde antiquo.

Colophon. Carshunice, fol. 535.

ܫܠܡ ܣܝܥܬܐ ܕܟܬܒܬܐ ܕܢܒܝ̈ ܐ̈ ܩ̈ ܕ ̈ ̈ ̈

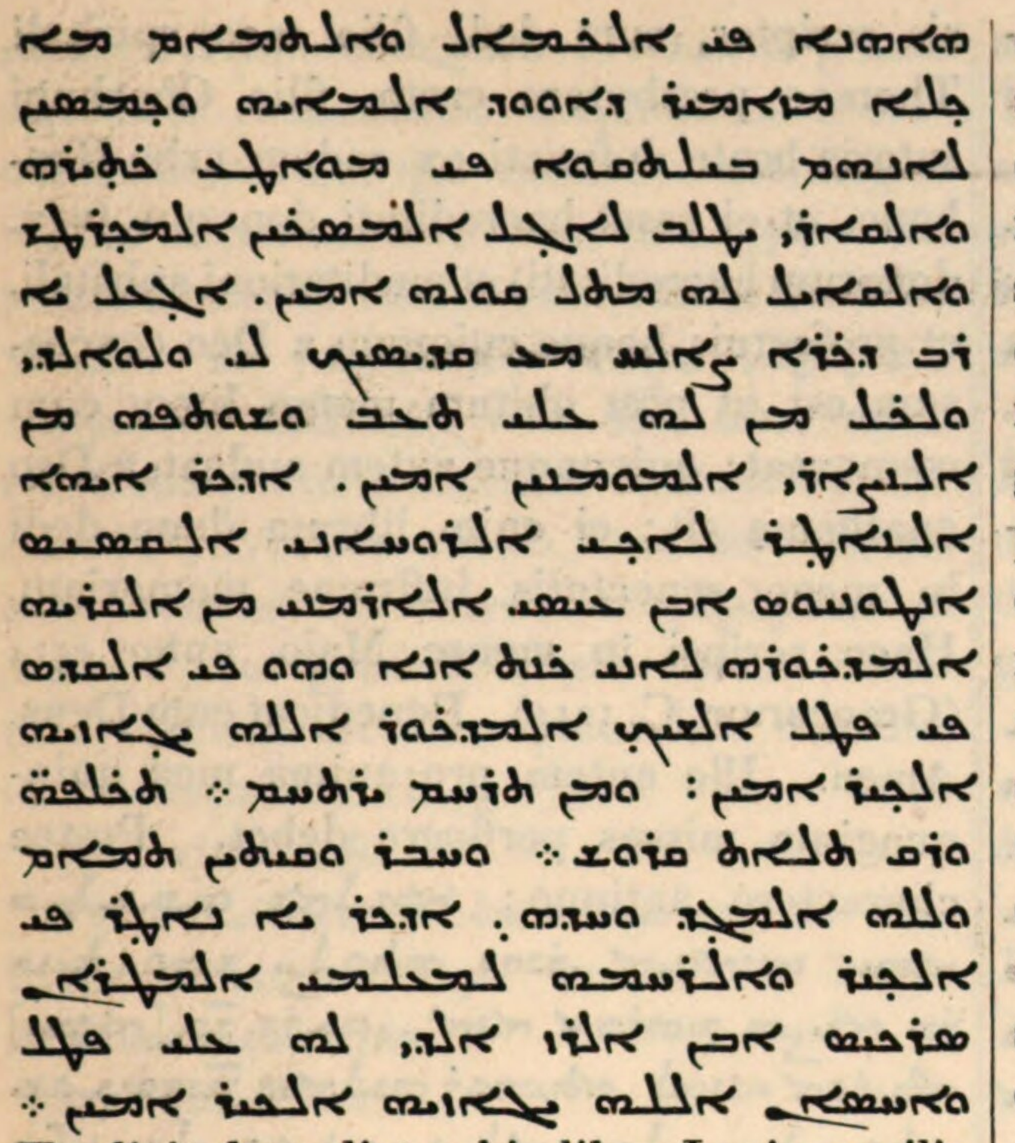

Explicit. benedictus hic liber Legis auxilio Dei cui sit gloria, Amen, manu vilissimi et turpissimi hominum, et prorsus indigni cujus in tali libro inscribatur nomen: propter piam tamen spectantium memoriam adpellor peccator Elias, quod ad nomen attinet presbyter et monachus, revera tamen procul a tali dignitate, filius beati peregrinatoris Joannis, filii Pauli, ex urbe munita Eden in monte Libano, in provincia Syriae Tripolitana. Scripsi autem in urbe sancta nobili (Hierosolymis) in domo hospitali senis Yukna Abu Jirjis, filii Alkusar, ex urbe supradicta: concedat ei Dominus et familiae ejus, magnis parvisque, mulieribus virisque in beatis suis sedibus habitare, Amen; custodiatque ei Dominus liberos ejus, eximium Jirjis, et Ya'akub et Yusuf, eximiumque Franses, piaque prole eos augeat, Amen. Scriptus est in anno Christi, cui sit gloria, 1614, diebus venerabilis patris Patriarchae Yukna (Joannis), filii Makhluf (يحنا ابن مخلوف), ex urbe supradicta. Et jam omnes patres fratresque qui in hunc librum inspiciant oro, si aliquam mendam inveniant, seu aliquid omissum sit et careat, ut corrigant, neque me miserum culpent; ego enim neque scriba sum neque lector, ut omnium audacissimus vocer, sed ad hoc opus adegit me necessitas. Et jam tota Lex Vetus in integritate et perfectione sua hic scripta est praeter Psalmos Davidis centum et quinquaginta; illi enim multis in locis occurrunt, ubi eos quaerat lector propter me miserum qui (has chartas) inquinavi, et qui ei secundum dictum suum dico, Amen. Concede mihi Domine et parentibus meis, et omnibus Christianis fidelibus quibus mecum est opera vel societas, piam cum tuis sanctis memoriam, Amen. Memento, O tu qui (hunc librum) videas fratrem meum in spiritu, presbyterum Antonium, filium Jesu, Armenum, ex urbe supradicta; fuimus enim simul in urbe sancta cum sene nobili supradicto, quem Deus bonis remuneretur, Amen. Quicunque misericors est, misericordiam adipiscetur *** *** ***. Et Deo soli gloria. Memento, O tu qui videas, propter bona et misericordiam, praeceptorem meum, metropolitanum Sergium, filium Alraz, qui mihi beneficus et valde bonus fuit. Deus eum bonis remuneretur, Amen.

27. Index, ibid.

Tit. ܐܓܢܝܢ ܐܟܬܘ ܐܢܐ Indicem scribo.

[Poc. 391.]

3.

Codex bombycinus in folio, ff. 358 constans, pervetustus charactere simplici A. C. 1195 a Joanne Roabani episcopo nitide exaratus.

Inest Pentateuchus secundum versionem simplicem, in capita divisus secundum versionis Septuagintaviralis ordinem, ad-

positis in margine festis quibus quaeque lectio in ecclesia Syriaca recitari solet.

Vi abscissi sunt trium librorum fines, sc. Ex. xl. 34—37; Lev. xxvii. 29½—34; Num. xxvi. 8—13; forte propter nomina ibi adscripta: recentiore manu sunt ff. 2, 3, 4, 77, 342. Capita et versus secundum hodiernum usum a viro nescio quo adcurate adposita sunt[a].

1. Genesis, fol. 2.

Tit. ܚܠ ܣܠܡ ܕܡܢ ܥܠܡ ܕܥܠ ܗܘ ⁘ ܣܦܪܐ ⁘ ܕܡܪܝ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܣܦܪܐ Ope Dñi nostri Jesu Christi Librum Legis: cujus liber primus Genesis. In fine; ܐܠܦ ܫܒܚ ܠܡܪܝ . ܣܦܪܐ ܩܕܡܝܐ ܕܢܒܝ ܐܠܗܐ ܡܫܐ ܩܕܡ ܡܪܝ ܥܠܡ . ܒܪܝܫܝܬ ܒܪܐ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ . ܘܗܝ ܐܪܥܐ ܗܘܬ ܬܗܘ ⁘ ܣܦܪ ܒܪܝܫܝܬ ܕܐܝܬ ܒܗ ܠ ܠ ܣܕܪ ܘܠ ܠ ܦܣܘܩ ܘܠ ܠ ܦܪܫܐ Explicit. Liber primus Legis, cui insunt sectiones 34 et capita 25 secundum traditionem septuaginta et duorum virorum: omnes denique versicc. in versione simplici sunt 4631. Postea eadem manu sed anno recentiore; ܫܡܗ ܕܡܪܝ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܥܠ ܣܦܪ ܒܪܝܫܝܬ ܕܐܝܬ ܒܗ ܠ ܠ ܣܕܪ ܘܠ ܠ ܦܣܘܩ ܘܠ ܠ ܦܪܫܐ ܘܐܝܬ ܒܗ ܠ ܠ ܣܕܪ ܘܠ ܠ ܦܣܘܩ ܘܠ ܠ ܦܪܫܐ ܘܐܝܬ ܒܗ ܠ ܠ ܣܕܪ ܘܠ ܠ ܦܣܘܩ ܘܠ ܠ ܦܪܫܐ ⁘ ܐܢܐ ܝܘܚܢܢ ܥܒܕ ܚܛܐ ܘܣܦܪ ܗܢ ܕܒܪ ܐܠܗܐ ܥܠ ܕ ܐܬ ܠ ܗ ܠ ܝ ܠ ܐ ܘ

ܡܫܠܡ ܟܬܒ ܟܬܝܒ̈ܐ .. ܟܬܒ ܡܫܐ ✣ ܦܩܘ̈ܕ ܟܬܒ̈ܐ Explicit. Liber Exodi Israelitarum, qui secundus est Legis: insunt sectiones 26; vocabula 3560. Et postea; ܟܝ ܠ ܟܬܝܒ ܟܡ ܟܬܒ ,ܡܐܒ ܒܡܝܬ ܒ ܟܫܬܟܚ ܟܝܪ ܡܫܠܡ ✣ ܟܬܒܝ ܫܠܝ * * * Hic liber meus est Constantini humillimi diaconorum fil. Abraham ..... e castro Romano. Erasa sunt nomina ita tamen ut ܡܫܠܡ et ܒܡܝܬ erui possint: altera autem inscriptio abscissa est cum ipsius folii dimidio, ita ut desint Ex. xl. 34—37.

3. Leviticus, fol. 160.

Tit. ܟܬܒ̈ܐ ܟܗܢ̈ܐ ܕܝܩ ܟܡ ܕܫ Liber sacerdotum qui tertius est Legis. Abscissus est finis.

4. Numeri, fol. 214.

Tit. ܟܬܒ̈ܐ ܟܬܝ̈ܢ̈ܐ ܕܝܩ ܟܡ ܪܒ Sequitur Enumeratio, qui quartus est Legis. Abscissus est finis.

5. Deuteronomium, fol. 289.

Tit. ܟܬܝܒ̈ܐ ܕܝܩ ܟܡ ܚܡܝ ✣ ܟܬܒ̈ܐ Repetitio Legis qui quintus est Legis Liber. In fine; ܫܠܡ ... ܟܬܒ̈ܐ ܟܬܝܒ̈ܐ ܕܝܩ ܟܡ ... ✣ ܦܩܘ̈ܕ ... ... Explicit. Deuteronomium, qui Legis liber quintus est: sectiones ejus sunt 20, et versicc. 2783. Totius autem legis versicc. sunt 16925, et sectiones universae 126, sc. primi libri 34; secundi sive Exodi 26; tertii sive Sacerdotum 20; quarti sive Numerorum 26; quinti sive Deuteronomii 20; universae 126.

Gloria et honos et adoratio et exaltatio Patri et Filio et Spiritui Sancto, e seculo usque in seculum, Amen et Amen. Benedictus sit Deus in seculum, nomen ejus glorificatum in generationes generationum.

Et postea; ... ...

ܫܡܝܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܟܬܝܒ ܒܗ ܟܬܒܐ ܕܡܘܫܐ ܒܪ ܢܒܝܐ ܕܫܒܚܐ ܪܫ ܢܒܝܐ ܒܝܪܚ ܐܒ ܒܫܢܬ ܫܬ ܐܠܦ ܘܫܬ ܡܐܐ ܘܚܡܫ ܫܢܝܢ ܠܫܬܪ ܝܘܡ

✣ ܪܚܡܘܝ ܥܠ ܥܡ̈ܝ ܚܠܫܐ ܒܪ ܫܡ ܒܪ ܫܡܥܘܢ ܪܒ̈ܐ ܘܐܪܟܝܐܛܪ ܡܠܟ̈ܐ ܡܢ ܩܣܪ ܪܘܡ Orate pro Ommiuel humili, filio Shem, filio Simeonis, archipresbyteri, et archiatri Regis Regum (h. e. Persidis) e Castro Romano.

7. S. Epiphanius de sacrorum librorum expositione, fol. 357.

Tit. ܦܫܩܐ ܕܡܪ ܐܦܝܦܢܝܘ ܥܠ ܣܦ̈ܪܐ ✣ ܩ̈ܕܫ̈ܐ ܦܫܩܐ S. Epiphanii de sacrorum librorum expositione. Ad calc. ܫܒܚ ܫܒܚܐ ܠܡ ܐܠܗ ܐܠܗ ܚܕ ܡܫܒܚ ܫܒܚܐ ܕܫܒܚ ܫܒܚ ܕܫܒܚ ܫܒܚ ܠܡ ܐܠܗ ܐܠܗ ܚܕ ✣ ܠܡܪ ܫܒܚܐ Laus unica unicae Trinitati penitus laudandae, et super omnes laudes evectae, quae a laudatoribus suis laudatur, et ab iis qui eam diligent glorificatur: cui ab omnibus adoratio obferatur, Amen. [Bod. Or. 121.]

4.

Codex chartaceus in folio, ff. 256 constans, Carshunicus[a], A. C. 1580 in urbe Halebo, charactere simplici luculenter exaratus.

Inest Pentateuchi versio[b] Arabica, non integra sed sectionum tantum selectarum, quibus accedit expositio e patribus concinnata. Patres quorum plurima facta est mentio sunt Basilius Caesariensis, Dionysius Bar Salibaeus, Ephraemus Syrus, Epiphanius, Hippolytus, Jacobus Edessenus, Jac. Sarugensis, Joannes Chrysostomus, et Said Ibn Batrik, qui etiam Eutychius Alexandriae Patriarcha. Rarius citantur Athanasius, Cyrilli duo, Evagrius, Gregorius Nyssenus, Greg. Theologus, Moses b. Cephae, Origenes et Philoxenus Mabugensis. Hujus Pentateuchi partes sunt:

1. Indices, fol. 1.

Titulus, cui praecedunt miniaturae operis intertexti sicut mos est Syrorum, crasse depictae; ܫܡܗ ܕܐܒ ܘܒܪ ܘܪܘܚ ܩܕܫ ܐܠܗ ܚܕ ܒܥܘܬ ܐܠܗܐ ܘܒܫܘܬ ܫܡܗ ܥܠ ܥܡ̈ܝ ܐܡ̈ܪ ✣ ܒܫܡ ܐܒ ܘܒܪ ܘܪܘܚ ܩܕܫ ܐܠܗ ܚܕ ܪܫ̈ܝܬ ܥܒ̈ܕܝܢ ܕܢ ܟܬ̈ܒܐ ✣ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei, initium facimus Dei auxilio et bona ejus adsistentia scribendi indicem hujus libri sectionum. Sequitur Catalogus doctorum per quorum manus tradita est lex a Mose usque ad Christum, sc. ܡܫܐ ܐܪܡܝܐ ܐܝܫܥ ܒܪ ܢܘܢ ܝܫܘܥ ܒܪ ܢܘܢ ܕܐܬ ܒܗ ܫܡܥܘܢ ✣ ܟܐܦܐ

2. Genesis cum expositione, fol. 9.

Tit. ܫܪܪܐ ܕܐܠܗܐ ܡܠܐ ܟܠ ܡܕܡ ܘܡܬܪ̈ܚܡ ܐܠܗ ܚܢܢ ܥܒ̈ܕ ܒܪ̈ܝܬ ܣܦ̈ܪ ܢܒ̈ܝܐ ✣ ܒܫܡ ܐܒ ܘܒܪ ܘܪܘܚ ܩܕܫ ܐܠܗ ܚܕ ✣ ܪ̈ܫܝܬ ܒܪ̈ܝܬ ✣ ✣ ✣

inque loco terribili justitiae sit Deus summus auxilio.

3. Exodus, fol. 150.

Tit. ܐܪܝܬܐ ܕܢ ܫܪܥܐ ܕܐܝܠܐ ܕ ܐ ܐ ܕ ܐ ܐ ܕ ܐ ܐ ܕ ܐ ܐ ܕ ܐ ܐ ܕ ܐ ܐ ܕ ܐ ܐ ܕ ܐ ܐ ܕ ܐ ܐ ✣ ܐ ܐ ܕ ܐ ܐ ✣ Liber Legis secundus qui Liber est Exodi Israelitarum ex Egypto. In fine, ܐ ܐ ܐ ✣ ✣ Hunc librum benedictum ex Syriaco in Arabicum sermonem transtuli, sperans quod quicunque in librum nostrum inspiciat, orabit pro nobis et parentibus nostris suisque, ut veniam pro peccatis accipiant: sit Deus in eos misericors, immo, et Amen.

4. Leviticus, fol. 198.

Tit. ✣ In nomine Dei creatoris, viventis, dicentis, Liber tertius Legis, qui Liber est scribarum et sacerdotum. In fine; ✣ Perfectus est liber tertius Legis, qui est Liber sacerdotum et scribarum. Sit Deus misericors et operis praefecto, et lectori, et auditori, et scribae pauperi, Amen, Amen.

5. Numeri, fol. 218.

Tit. ✣ In nomine Dei creatoris, viventis, dicentis, Liber quartus Legis, qui sc. Liber Numerorum Israelitarum in deserto In fine;

✣ Explicit. Liber quartus Legis auxilio Dei. Sequitur eadem oratio ac in fine Levitici.

6. Deuteronomium, fol. 242.

Tit. ✣ In nomine Dei misericordis, clementis, cui (l.) sit laus et honos, Liber hic quintus quo iterum repetitur lex, et Graece vocatur Duthranumiyah. In fine;

✣

Ut gaudet navita quum portum occupat navis,
Sic gaudet scriptor in ultima scribenda linea.

Et post alias pias inscriptiones, ✣ Scripsit anno Graecorum 1891, C. 1580 in urbe Halebo, quo tempore ibi mors pestilentialis in humiles et magnates saeviebat.

Et postea;

ܒܪܟ ܡܠܦ ܙܒܢܐ ܠܗ ܡܢܝܢ ܠܝ ⁘ ܐܢܐ ܫܡܝ ܡܐܐ ܘܚܡܫ ܙܒܢ ܐܦ ܗܟܝ ܠܗ ⁘ ܐܬܟܬܒ ܠܝ ܘܡܐ ܕܟܬܝܒ ܐܬܡܚܐ ⁘ ܐܬܟܬܒ ܠܝ ܘܡ ܫܡܗ ܐܬܡܚܐ ⁘ ܒܪ ܡܢܣܘܪ ܐܬܟܬܒ ܕܟܠܗ ⁘ ܡܢ ܒܪ ܐܠܗ ⁘ ܐܡܝܢ

Finis factus est hujus benedicti nobilisque libri exscribendi anno millesimo octingentesimo nonogesimo primo Graecorum ex annis Alexandri Graeci fil. Philippi, quinta diei Sabbati hora, quum jam quinque et viginti mensis benedicti Hhaziran dies praeterierint, pestilentiae tempore. Scriptus autem est manu viri vilis scelesti abjecti; vitiorum pleni, virtutum vacui; peccatis referti, excellentiarum inopis; peccatis culpisque repleti, bonorum operum expertis; criminum pleni, et in malis agendis strenui, omnium denique hominum deterrimi; qui ex abundantia scelerum et facinorum turpium minime dignus est cujus nomen in libro spiritali qualis hic est inscriberetur, nisi propter spem et veniae et misericordiae a Deo summo per patrum optimorum preces. Quisque autem secundum ea quae os ejus locutum sit, e Dei summi ore munus recipiet. Dixit enim nescio quis sapientum, facilius esse cum saxis super dorsa scribere, quam exarare libri lineas. Et gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto, Deo unius substantiae, qualitatum earundem, gloria, inquam, aeterna sempiterna perpetua, Amen.

Et postea;

ܚܟܡ ܐܢ ܬܒܥ ܐܢ ܫܡܝ ܗܫܐ ⁘
ܐܢ ܠܐ ܬܒܥ ܐܢ ܫܡܝ ܠܐ ⁘
ܐܠ ܬܟܬܘܒ ܐܢ ܫܡܝ ⁘
ܒܐ ܐܢ ܠܐ ⁘ ⁘
ܐܢ ܐܢ ܐܬ ܐܬܟܬܒ ⁘

O Sapiens si nomen meum velis scire, jam tibi quatuor has manu lineas scribam. Nomen meum est quadraginta et quinquaginta et nonaginta: est eodem modo et sex; ducentumque scribo. Nomen ejus igitur fuit ܡ, ܢ, ܨ, ܐ, ܝ, Mansur. Sequuntur aliae octo epigraphae in honorem Dei, de mortis praeparatione, et aliis ejusdem generis rebus. [Bod. Or. 324.]

5.

Codex bombycinus in folio, ff. 261 constans, mutilus, initio fineque carens, binis columnis, sermone Arabico, charactere simplici Syriaco, exaratus. Saeculi forte duodecimi.

Insunt Genesis, Exodus, Leviticus, in sectiones dispositi, quas singulas sequitur commentarius suus, maxima ex parte ex Ephraimo Syro desumptus.

Foll. 1—7 desunt. Apud f. 8 incipit Gen. i. 3, unde Libri Genesis usque ad f. 190. Gen. xxi. 1. omnia salva sunt.

Exstant postea;

Gen. xxiv. 28. . . . . xxv. 26.
Exod. i. 1. . . . ii. 10.
ii. 11. . . . v. 16.
vi. 1. . . . viii. 32.
Levit. xx. 17. . . . xxv. 30.

Quater commemoratur hujus codicis possessor, Elias diaconus filius Muhazib ex urbe Augusta الشدياق الياس ابن المحاسب من قريه جوسطا qui dira omnibus imprecatur qui librum vel cupiant vel furto abripiant, addens انا باري من هذا الحرم الحارق ego immunis sum hujus ardentis exsecrationis. Cf. fol. 169 vo. [Hunt. 112.]

6.

Codex bombycinus in folio, ff. 160 constans, binis columnis, charactere sim-

plici a scriba Jacobita pulchre exaratus. Saeculi fortasse decimi quarti. Inest;

1. Psalterium Carshunice et Syriace, secundum versionem simplicem, fol. 1.

Tit. ܫܘܒܚܐ ܕܟܠ ܫܢܝܢ ܕܗܐ **** ܒܫܡ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܐܒ ܘܒܪ ܘܪܘܚ ܩܕܝܫܐ ܐܝܬ ܠܢ ܫܘܪܝܐ ܕܢܟܬܒ ܣܦܪ ܬܫܒܚܬܐ ܕܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܢܒܝܐ ܘܚܒܝܒ ܐܠܗܐ ܗܘ ܕܝܢ ܐܝܢܘ ܕܐܡܪ ܫܘܒܚܐ [In nomine] Trinitatis Sanctae, Patris et Filii et Spiritus Sancti initium facimus scribendi Librum Psalmorum Davidis Regis et Prophetae, et Dei cordis, h. e. amici[a]. In fine; ܫܠܡ ܣܦܪ ܬܫܒܚܬܐ ܕܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܢܒܝܐ ܘܚܒܝܒ ܐܠܗܐ ܗܘ ܕܝܢ ܐܝܢܘ ܕܐܡܪ ܠܗ ܫܘܒܚܐ ܕܫܡܥ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܡܪܝ ܥܠ ܟܠ ܡܐ

prima, et Israelitarum de eorum conservatione, quam recitavit Moses in litore maris juncosi sive rubri.

4. Hymnus Esaiae, c. xlii. 10—13, xlv. 8, fol. 140.

Tit. ܫܒܚܐ ܕܐܫܥܝܐ ܢܒܝܐ Laus Esaiae prophetae.

5. Hymnus alter Mosis, Deut. xxxii. 1—43, fol. 141.

Tit. ܫܒܚܬܐ ܐܚܪܝܬܐ ܕܡܘܫܐ ܢܒܝܐ ܘܕܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ✣ Laus altera Mosis prophetae, et Israelitarum. In fine, ܫܠܡ ܣܦܪ ܬܫܒܚܬܐ ܫܒܥ ܘܫܒܥ ܗܠܝܢ ܕܐܡܪܘ ܒܟܬܒܐ ܩܕܝܫܐ ܕܐܠܗܐ ܕܒܪ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܒܚܐ ܘܝܩܪܐ ܠܐܠܗܐ ܕܐܒܪܗܡ ܘܠܐܝܣܚܩ ܘܠܝܥܩܘܒ ✣ ܐܡܝܢ Explicit. liber Psalmorum Davidis regis et prophetae, aliorumque sociorum ejus probatorum: sint preces eorum latibulo infirmo Paulo, nomine monacho, sed non facto: et Deo gloria in saecula saeculorum, Amen.

6. Beatitudines, Matt. v. 3—13, fol. 144.

Tit. ܫܒܪ ܟܬܒ ܚܕܬ ܡܛܠ ܕܐܡܪ ✣ ܡܪܢ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ Jam scribemus novem beatitudines quas Dñs noster suis discipulis dixit.

7. Magnificat, Luc. i. 46—55, ibid.

Tit. ܫܒܚܐ ܕܡܠܟ ܥܠܝܐ ܡܪܝܡ Hymnus Deiparae Mariae.

8. Gloria in excelsis, Luc. ii. 14, fol. 145 [d].

Tit. ܫܒܚܬܐ ܕܟܠܗܝܢ ܩܕܝܫܐ ܕܐܡܪ ✣ ܡܠܐܟܐ ܒܫܥܬܐ ܕܐܬܝܠܕ ܒܒܣܪܐ ܡܪܢ ܕܐܡܪܘ ܡܠܐܟܐ ܕܫܒܚܘ ܒܗ ܒܝܘܡ ܝܠܕܘܬܗ ܕܡܪܢ ܥܠ ܐܬܢܣܝܘܣ ܦܛܪܝܪܟܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ Hymnus angelorum quem die Dñi nostri in carne nati cecinerunt: absolutum et perfectum eum reddidit S. Athanasius Alexandriae Patriarcha.

9. Trisagium, fol. 146.

Tit. ܫܒܚܐ ܕܬܠܬ ܙܒܢ ܩܕܝܫܐ ܕܐܡܪ

[d] De hoc hymno v. Palmer, Origines Liturg. ii. 158. ed. 2ae. Multo hic prolixior est quam in nostris officiis.

Hymnus angelorum apud sepulchrum [e].

10. Oratio Dominica, Matt. vi. 9—13, ibid.

Tit. ܨܠܘܬܐ ܕܐܡܪ ܡܪܢ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ✣ Oratio quam Dñs noster discipulos suos docuit.

11. Symbolum Nicaenum, ibid.

Tit. ܗܠܝܢ ܐܢܘܢ ܩܠܝܣܝܐ ܕܐܬܟܢܫܘ ܒܢܝܩܝܐ ܩܕܡ ܐܦܣܛܦܢ ܡܠܟܐ ܕܩܛܘܢܝܐ ✣ ܘܐܫܠܡܘ ܥܠ ܐܪܝܘܣ ✣ ܘܐܦ ܐܬܪܘ ✣ ܡܢ ܥܕܬܐ Homologia sive confessio trecentorum et duorum de viginti patrum qui in urbe Nicaea convenerunt diebus Constantini regis victricis, et maledictum Arium anathematizarunt, et ex ecclesia ejecerunt.

12. S. Ephraimi Syri Homilia, fol. 147.

Tit. ܡܐܡܪ ܕܐ ܕܥܒܕ ܩܛܝܢܐ ܥܠ ܕܚܝܠܐ ✣ ܘܥܠ ܡܟܟܘܬܐ ✣ ܘܥܠ ܪܘܓܙܐ ✣ ܘܥܠ ܣܦܪܐ ✣ ܘܥܠ ܪܒܝ ✣ ܘܬܠܡܝܕܗ ✣ ܘܥܠ ܡܐ ✣ ܕܐܡܪ ✣ ܡܪ ✣ ܐܦܪܝܡ ✣ ܣܘܪܝܝܐ Sequitur homilia S. Mar Ephraimi doctoris de humilitate, et admonitione, et doctrinae amore, et de praeceptore et discipulo [f].

13. Annae hymnus, 1 Sam. ii. 1—10, fol. 152.

Tit. ܫܒܚܐ ܕܚܢܐ ܢܒܝܬܐ ܐܡܗ ܕܫܡܘܐܝܠ ✣ Sequitur hymnus Annae prophetissae, Samuelis matris.

14. Hymnus Habacuc, c. iii. 2—19, fol. 153.

Tit. ܫܒܚܬܐ ܕܚܒܩܘܩ ܢܒܝܐ Hymnus Habacuc prophetae.

[e] Quum multa fuit de hoc hymno inter Nestorianos et Monophysitas controversia, liceat totum exscribere, sc.;

Sancte Deus! Sancte Potens! Sancte Immortalis!
Responderunt Josephus et Nicodemus,
Qui pro nobis crucifixus es, miserere nostri.

Pro hac forma semper certabant Jacobitae: Nestoriani autem verba "Qui pro nobis crucifixus es," utpote erroris Monophysitici plena respuebant.

[f] Metro suo, sc. heptasyllabico scripta est haec homilia, et ita artificiose concinnata, ut duo primi versus cum litera Olaph incipiunt, proximi duo cum Beth, et sic per totum alphabetum. Singulis versibus insunt quatuor lineae.

15. Hymnus Esaiae, c. xxvi. 9—19, fol. 154.

Tit. ܫܒܚܐ ܕܐܝܣܝܐ ܢܒܝܐ ܬܫܒܚܬܐ Hymnus Esaiae prophetae.

16. Hymnus Jonae, c. ii. 2—10, fol. 155.

Tit. ܫܒܚܐ ܕܝܘܢܐ ܢܒܝܐ ܬܫܒܚܬܐ Hymnus Jonae prophetae.

17. Hymni trium puerorum pars prima, ibid.

Tit. ܫܒܚܬܐ ܒܝܬ ܚܢܢܝܐ ܬܫܒܚܬܐ Hymnus domus Ananiae, h. e. Ananiae et sociorum ejus.

18. Ejusdem hymni pars secunda, fol. 158.

Tit. ܫܒܚܬܐ ܕܒܝܬ ܚܢܢܝܐ ܥܙܪܝܐ ܘܡܝܫܝܐܝ ܬܫܒܚܬܐ ⁘ Hymnus secundus domus Ananiae, et Azariae, et Misaelis.

19. Hymni Symeonis, et Zachariae, Carshunice tantum, fol. 160.

Tit. ܨܠܘܬܐ ܕܣܝܡܘܢ ܣܒܐ Oratio senis Symeonis; et ܗܕܐ ܗܝ ܫܘܒܚܐ ܕܙܟܪܝܐ ⁘ ܐܒܐ ܕܝܘܚܢܢ Sequitur hymnus Zachariae patris Joannis Baptistae.

Caetera omnia et Syriace et Carshunice scripta sunt, exceptis tantum hymnorum Annae et Habacuc versibus quibusdam.

In fine, ܫܠܡ ܣܦܪܐ ܕܡܙܡܘܪܐ ܕܒܗ ܐܝܬ ⁘ ܙܡܝܪ ⁘ ⁘ ⁘ ⁘ Explicit. collectio hymnorum et psalmorum, cui insunt Davidis prophetae et regis Israelitarum psalmi centum et quinquaginta et unus, Hymni duodecim, Oratio Dominica, Fidei Catholicae Symbolum, et Homilia Mar Ephraimi. Scripsit vilissimus servorum Dei Paulus, nomine monachus, non autem facto, summique Dei misericordiam sperans. Scripsit in monasterio Mar Azazelis sancti et illustris, Amen. Ignoscet, veniamque det Deus omnibus qui in eo legunt, et si errorem inveniant et corrigant, det Dominus eis peccatorum suorum veniam, Amen, Amen, Amen. [Hunt. 250.]

7.

Codex bombycinus in folio, ff. 226 constans, binis columnis, charactere simplici a scriba Jacobita, A. C. 1579 exaratus. Insunt;

1. Psalmorum Liber, Syriace et Carshunice, secundum versionem simplicem, adhibitis etiam aliis sex ad eam corrigendam[a], fol. 2.

Cuique Psalmo longior praefixus est titulus, quo inter alia interpretatio ejus et Judaico et Christiano sensu exponitur.

Tit. ܒܥܘܬ ܪܚܡܐ ܕܟܠ ܡܢ ܕܒܥܐ ܕܢܬܦܪܩܘܢ ܘܠܫܘܒܚܐ ܕܫܡܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ⁘ Ope et gratia Dñi, qui omnes salvari vult, initium facio exscri-

[a] Ante titulum variae insunt inscriptiones, e. g. 1°. Descriptio et forma vocalium cum nominibus antiquioribus; vocabatur enim A, Abraham; E, Esaias; I, Isaacus; O, Adam, Syriace Odom; U, Urias; ad pueros, opinor, delinendos. 2°. Pueri A. C. 1605 nati nomen Mansur, a patre suo Nasarallah inscriptum. 3°. "A. C. 1634 mortuus est Patriarcha Joannes يحنا in Urbe Capharzina كفرزينا et in monasterio Kanubin sepultus est: sexto decimo post die mortuus est Patriarcha ܡܢ ܕܐܠܗ ܐܫܬ (quisquis fuerit nescio) in urbe Damasco." 4°. Procellae cum magnis tonitribus ac pluviis A. C. 1633 coortae descriptio. 5°. Belli eodem anno inter Hhaji Ahmad (خجي احمد) Sultani Constantinopolitani Wezirum et Fakr-Eddin in regione Hauran حوران gesti narratio. In ultimo folio alia longior sed mutila inscriptio de eodem خجي احمد et الافرنجي البندقي Francis Venetianis.

bendi librum canticorum, sive psalmorum, Davidis regis et prophetae, secundum versionem Syriacam. Ad eam autem confirmandam quaedam ex versione Septuagintaviral afferemus, adhibitis etiam ad eam illustrandam Aquilae, Symmachi, Theodotionis, necnon Pentapla et Hexapla versionibus.

Brevem, quae sequitur, praefationem, totam dedi propter ea quae dicit Bernsteinus de nova ut putat versione a Thoma Hharklensi facta[b]. ... Haec versio Syriaca e lingua Palestinae in Hebraicam, ex Hebraica autem in Graecam, et e Graeca in Syriacam reddita est, diebus Adaei apostoli, et Abgari regis: secunda autem vice a Philoxeno Mabugensi, et tertia Alexandriae a sancto Thoma ex urbe Hharkel.

Sequuntur variae de psalmis notitiae Syriace, ex Athanasio, Hippolyto, Basilio, et Epiphanio, desumptae: quibus addit Syrus, sanctam ecclesiam psalmos in quindecim dividisse *Gradus*, vel Sectiones (...), quarum quaeque e quatuor Doxologiis sive *Gloriis* (..., sic dictis quia ad cujusque finem mos fuit Gloriam Patri decantandi) constaret; cuique autem gloriae inesse tres quatuorve Psalmos. Morem officia horarum decantandi didicisse ecclesiam a Davide, qui ut duodecim vicissim ante Arcam Domini cantarent praecepit; quomodo autem psalmos alternatim decantarent primus Ignatius Theophorus, ipse ex angelis edoctus, monstravit.

[b] De Hharklensi N. T. translatione Syriaca commentatio, Vratislaviae, 1837.

Sequuntur aliae notae Carshunice e Gregorio Nysseno, Joanne Chrysostomo, Basilio, necnon ipsius scribae. Denique fol. 5. inest alius in Psalmorum Librum titulus.

In fine sectionis primae, fol. 18, in margine adscriptum est; ... Quamcunque sectionem uno puncto miniato incipies, quia sic nobis tradidit canon Ignatii, quum angelos Hallelujah clamantes vidisset.

In fine; ... Explicit. Psalmi sive Laudes Davidis regis et prophetae dispositi secundum recensionem sive commentarium S. Mar Athanasii expositoris. Insunt Psalmi 150, Libri 5, Gradus 15, Doxologiae 60, versicc. 4830. Exaratus anno Graec. 1890.

2. Cantica, fol. 208. Titulos non exscripsi, nisi aliquid priori codici dissimile inesset.

α. Ps. Davidis cli, quum solus cum Goliatho decertavit, ... *β*. Canticum Mosis prius, quum Mare Rubrum transierant عند عبورهم بحر القلزم, fol. 209. *γ*. Jesaiae, fol. 211. *δ*. Mosis alterum, ibid. *ε*. Magnificat, fol. 216. *ϛ*. Ephraimi Syri homilia heptasyllabica, tit. ..., et initium, ... Lux quae justis orta est, fol. 217. *ζ*. Hymnus trium puerorum e v. 35 breviter exscriptus, additis etiam prophetarum, apostolorum, martyrum, confessorum, ecclesiarum, coenobiorum, etc. nominibus, fol. 218. *η*. Beatitudines, fol. 219.

θ. Trisagium[c], fol. 220. ι. Oratio Dominica, ib. ια. Symbolum Nicaenum. In fine; علم ܚܕܠ ܪܫܡܐ ܪܫܥܚܥܫܥܚܢܝܢܗܘ

[c] De Trisagio, ut supra dixi, multa controversia. Unde in hoc codice deleta sunt verba ܣܠܡ ܕܨܠܝܒܐ ܗܘ, ὁ σταυρωθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν, et in margine adscriptum; كل من اخلط الصلبوت في الثلثات تقديسات فيكون اجاز الصلبوت علي اللاهوت ⁘ ويكون محروم من مجمع الخامس الذي صار في مدينة القصطنطينيه وهم مايه خمسه وستين اب وهو ثاني مجمع صار في مدينه القصطنطينيه واحرمم (واحرم l.) بيطروس وانثيموس وساوروس لانهم كانوا يجوزوا الصلبوت علي اللاهوت ⁘ كنيسه رومبه تعتقد وتقول ⁘ ܡܕܥܡ ܪܡܠܐ ܡܕܥܡ ܣܠܡܢ ܠܐ ܡܕܥܡ ܪܝܫܐ ⁘ اعني قدوس الله قدوس القوي قدوس الذي لا يموت ارحمنا. بهذا اعتاقدت كنيسه وومبه وكل من تبعها خلص ومن لا تبعها هلك. تبعها بعون الله سعب مارون من كل قلبه الله يخلص الطايع: والعاصي خطيته في رقبته ⁘ ܚܕ ܡܢ ܟܠ ܪܝܫܐ ܕܥܒܕ ܚܫܒܐ ܕܐܢܫ ܠܐ ܫܪܝ ܐܦ ܕܐܢܫ ܠܐ ܫܪܝ ܗܘ ⁘ ܡܢ ܠܐ ܨܠܝܒ ܢܬܦܠ ⁘ ܐܡܝܢ ⁘ Quicunque crucifixionem Sanctae Trinitati adjungit, ut in Deitatem etiam transeat crucifixio efficit, et propterea a quinto concilio patrum 165, quod Constantinopolim secundum convenit, anathematizatus est. Anathematizavit etiam concilium Petrum (Fullonem), et Anthimum et Severum, propterea quod crucifixionis notionem in Deitatem transire fecerunt. Quinetiam ecclesia Romana profitetur dicitque, Sancte Deus, Sancte Potens, Sancte Immortalis, miserere nostri. Hanc fidem profitetur ecclesia Romana, et quicunque eam sequitur salvus erit; et qui eam non sequitur, peribit. Sequetur eam per Dei auxilium familia Maronis (Maronitae) e cuncto eorum corde. Qui autem obedit, salvum eum faciat Deus; qui autem recusat, peccatum ejus in ejus dorsum cadat. Verba haec humilia scripsit Petrus infirmus, nomine monachus, sive Metropolitanus, (h. e. Abbas, cf. Du Cange, s. voce,) filius parochi beatae memoriae Sabae, ex urbe benedicta et a Christo delecta, Ancyra, qui etiam cognominatus est Bar-Halib; scripsit autem A.C. 1602, die Octobris 25.

ܫܪܝܐ ܠܗ ܕܒܪ ܚܠܒ ⁘ ܫܒܚܐ ܠܡܪܝܐ ⁘ ⁘ ⁘ Explicit. auxilio Dñi Jesu Christi. Gloria Patri qui adjuvit; adoratio Filio qui opem dedit: laus Spiritui qui perfecit.

Et postea; ܚܕ ܒܟ ܪܫ ܒܝܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗ ܕܒܝܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗ ܕܒܝܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗ ܕܒܝܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗ ܕܒܝܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗ ⁘ ⁘ ⁘

quod Hucae monasterium est, incolae. Conservent preces ejus totam sancti baptismatis familiam, Amen.

Et postea;

سيبقا الخط بعدي في الكتابي
ويبلا الكف مني في الترابي
يلوح الخط في الكتب دهر
وكاتبه نميم [نايم .l] في الترابي.
اسال الذي يقرا بهذا الكتابي
يدعي لي في الخلاص من العذابي.
لعل الله يسمع من دعاه:
ويوهب له حسن التوابي.

Post me manebit scriptura mea in meo libro,
Quum manus mea terra induta est;
Per seclum nitebit in libris scriptura, dum dormit in sepulchro scriba.
Rogo quicunque hunc meum librum legat,
Oret pro me ut salvus evadam e suppliciis:
Forte preces ejus audiet Deus, et ut poenitentiam agat propitius dabit.

3. Homilia Mar Ephraimi eadem ac in codice priore, fol. 222. In fine; الله ⁘ يرحم الكتاب امين. [Hunt. 109.]

8.

Codex bombycinus in folio, ff. 154 constans, vetustus, mutilus, fine carens, binis columnis Syriace et Carshunice, charactere simplici eleganter exscriptus.

Inest Psalmorum Davidis versio simplex secundum S. Athanasii recensionem disposita, cui in altera columna addita est versio Arabica. Ad calc. Hymnus Mosis prophetae, fol. 151: Esaiae, fol. 153: Mosis alter, ibid.

Chartacea, manu recenti, misere exarata sunt ff. 1—9, 40—43; deest fol. inter ff. 108, 109, quo inerant Ps. cv. vv. 18—37.

In margine fol. 69, dicit diaconus quidam Elias, fil. parochi Joannis, الشماس الياس ابن الخوري يوحنا se librum emisse pro nummis 675, وهو مشترا بست مايه خمسه وسبعين. Nomen nummi omissum est, sed quum certe fuerit minutissimus, opinor eum fuisse الفلس. [Bod. Or. 535.]

9.

Codex bombycinus in folio, ff. 187 constans, binis columnis, Syriace et Carshunice, charactere simplici, A. C. 1518, a scriba Jacobita exaratus, qui se codicibus Gregorii Bar-Hebraei adcuratissimis usum esse profitetur. Fidei Monophysiticae professionem in epigraphe addidit. Inest;

1. Psalmorum versio simplex cum solita versione Arabica[a].

Tit. ܚܠ ܫܠܡ ܡܚܒܪܢܐ ܡܠܟ ܢܒܝܐ ܕܒܥܘܬܐ ܘܒܛܝܒܘܬܐ ܕܡܪܢ ܕܟܠ ܡܕܡ ܨܒܐ ܕܢܬܦܪܩܘ ܘܠܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܟܠ ܒܪܢܫ ܨܒܐ ܕܢܬܚܝܐ ⁘ ܫܘܬܦ ܥܡ ܐܝܠ ܡܫܒܚ ܡܚܝܐ ܡܡܬܐ [ܘܡܟܠܟܠܢܐ] ܘܡܟܠܟܠܝܢܐ ܕܟܠ ܥܠܡ ⁘ ܡܫܬܥܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܡܢ ܕܡܐ Ope et auxilio et beneficentia Dñi, qui omnia vult salvari, initium facio scribendi Librum Canticorum sive Psalmorum Davidis regis et prophetae secundum versionem Syriacam: cujus in confirmationem sunt quae ex versione Septuagintavirali afferemus, adhibitis etiam in ejus elucidationem Aquilae, Symmachi,

[a] Ante titulum Carshunice scripta est كيفية الصلاوات الليلة والنهارية Officiorum Noctis et Diei enumeratio, qua et horae et quid cuique horae proprium sit, et res, pro quibus singulis hebdomadis diebus preces fundantur, descriptae sunt. Ad calc. ⁘ ܫܠܡ ܡܢ ܟܬܒ ... Scripsit Gregorius imbecillis Hierosolymitanus A. Graec. 1833, C. 1522, in urbe Beroea sive Halebo.

Theodotionis, necnon Pentapla et Hexapla versionibus [b].

Sequitur eadem ac in Hunt. 109. praefatio, deleta Philoxeni, utpote haeretici nomine: notitiaeque ex Athanasio, Hippolyto, Basilio, Epiphanio desumptae, caeteris omissis. Denique cuique psalmo duplex titulus praefixus est, prior literalis, alter mysticus.

Ad calc. ܟܠܗ ܡܢܝܢ ܟܬܒ̈ܐ ܕܥܠ ܡܙܡܘܪ ܟܠ ܚܕ ܘܚܕ ܡܬܬܡܐ ܟܬܒ̈ܐ ܕܥܠ ܡܙܡܘܪ ܟܠ ܚܕ ܘܚܕ ܡܬܬܡܐ ܟܬܒ̈ܐ ܕܥܠ ܡܙܡܘܪ ܟܠ ܚܕ ܘܚܕ ܡܬܬܡܐ ܟܬܒ̈ܐ ܕܥܠ ܡܙܡܘܪ ܟܠ ܚܕ ܘܚܕ ܡܬܬܡܐ ܟܬܒ̈ܐ ܕܥܠ ܡܙܡܘܪ ܟܠ ܚܕ ܘܚܕ ܡܬܬܡܐ ∴ Explicit. laudes Davidis regis et prophetae, quae numero sunt 150: versicc. autem 4832; gradus 15; gloriae 60; dispositae secundum expositionem S. Mar Athanasii. Libri quinque sunt. Inest nomen Dñi 732[is]; et nomen Dei 400[es] scriptum.

2. Cantica, fol. 175.

α. Psalmus cli, fol. 175. β. Hymnus Mosis prior, ib. γ. Esaiae, fol. 177. δ. Mosis alter, fol. 178. Ad calc. ܗܠܝܠܘܝܐ ܗܠܝܠܘܝܐ ܗܠܝܠܘܝܐ ∴ Gloria Patri in quo incepimus, et Filio in quo medium attigimus, et Spiritui Sancto in quo absolvimus, in secula seculorum. ε. Oratio Dominica, fol. 182. ϛ. Symbolum Nicaenum, ib. Tit. ܬܫܥ ܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܩܕܝܫܐ ∴ Confessio sive Fides sanctorum 318 patrum, qui Nicaeam in Bithynia, diebus victricis regis Constantini convenerunt, et anathematizaverunt Arium [c]. Ipse autem Christus eam suo ore coram iis pronuntiavit. Oportet autem doctores discipulis suis parvulis antea omnia eam docere, et postea psalmos, preces, hymnos, antiphonas. [In ea recitanda] sacerdos pluraliter dicet, Nos credimus: populus autem quisque singulariter pro se dicet, Ego credo. ζ. Beatitudines, fol. 184. Tit. ∴ Sequuntur decem beatitudines quas dedit Dñus in Evangelio; quarum quinque ad animam, quinque ad corpus pertinent; quinque spiritales, quinque corporeae. Litera autem Yod, h. e. numerus decem, nomen Jesum per mysterium significat. η. Magnificat, ib. θ. Gloria in excelsis, fol. 185. In fine ejus plures addunt versiculi, quorum primus, Semper et per omnes vitae nostrae dies benedicam et laudabo nomen tuum. Ad calc. ∴ Gloria Patri, et Filio et Spiritui Sancto e seculis usque in secula seculorum, Amen et Amen.

In fine; ܫܠܡ ܫܒܚ ܠܐܠܗܐ ܚܝܐ ܕܒܪ ܐܢܫ ܘܒܪ ܐܠܗܐ ∴

[b] Multum vereor ut alicubi inveniri possit versionis psalmorum simplicis exemplar sincerum. Nihil aliud enim vult confirmatio et elucidatio ista de qua blaterant scribae, quam textus corruptio, obtrusis ad libidinem pro verbis ejus quicquid in aliis versionibus scribis ineptis placuerit.

[c] Nomen Arii, utpote haeretici, sursum deorsum scriptum est, et neque caetera minio, sed atramento.

Ori quod locutum est misericordia, et manui quae scripsit venia; recitoribus et auditoribus clemens sit dominus in die judicii. Dñe Jesu Christe, cujus morte totus mundus veniam adeptus est, per gratiam tuam peccatis servi tui qui tuas laudes exaravit veniam concede; et quum die judicii hominum secreta detegantur, scelera Said-Allah miseri infirmique misericors absconde, per Amen rerum caelestium, et etiam per Amen rerum terrenarum.

Et postea; Dñe ne sperne mercedem quinque sororum [digitorum?] quae in tua vinea laboraverint, sed una cum quinque virginibus quae in tuum thalamum intraverunt, gaudio fruantur, Amen.

Item; Ut gaudet nauta cujus navis in portum ingreditur, sic gaudet scriba in linea ultima scribenda.

Item; Honori et gloriae Trinitatis adorandae, Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei veri, quam tripliciter confiteri et singulatim praedicare oportet: cujus tres unus sunt, et unum in tribus confitemur: e cujus tribus personis una, Verbum scilicet Dei, e caelis descendit voluntate sua et Patris et Spiritus Sancti, et in sinu virginis Deiparae Mariae deversata est, et e puritate ejus nata est, neque claustrum virginitatis solvit; quae neque augmentum personarum nec proprietatum admittit, sed unus est Dominus et homo et Deus. Cui pro certo habemus unam esse personam, et unam

voluntatem et unam naturam, et anathema sit quicunque ei duas naturas et duas personas adnumeret; et anathema sit quicunque Deitatem e corpore quod cum eo in crucem elevatum est, et cum eo in sepulchrum descendit, et cum eo in caelos adscendit, separet; ubi e dextra Patris arcani qui eum genuit sedet, et a rebus creatis laudatur. Hic autem Liber Psalmorum Davidis regis et prophetae, qui Cor Dei cognominatus est, in honorem et aedificationem sanctae ecclesiae perfectus et finitus est anno 1829 Graecorum dolosorum, (A. D. 1518,) die sabbathi, tertia mensis aestivi Tamuz luce, festo sancti Mar Thomae apostoli, nona lucis hora. Exscripsimus autem secundum id quod in exemplaribus adcuratis sancti Mar Gregorii, Mafriani sive Catholici Orientis, invenimus. Haec denique facta sunt diebus custodum vigilum, et pastorum prudentium Mar Ignatii Antiochiae et Mar Joannis Alexandriae patriarcharum: Dñus eos in sancta ejus ecclesia per multos annos stabiliat, Amen. Hunc thesaurum acquisivit diaconus illustris, reverendus, castus, Joannes Mardinaeus cognominatus Bar-Kari', in usum filii ejus diaconi Hasan, filii benedictionis et fructus vitae, ut in eo disceret et proficeret. Det ei Dñs vitam productam propter preces Deiparae et omnium sanctorum. Scriptus est in urbe Emesa manu infirmi et peregrini Hegumeni sive Comitis Phoenices, Said-Allah, filii Hierosolymitani Abd-Allah; in quos misericors sit Dñs. Qui autem misericors est, misericordiam adipiscetur: et Deo gloria, Amen.

In ultimi folii obverso sequitur كيفية الصلاوات والالحان, sc. de modis precum et tonis in quibus decantandae sunt (secundum octoechum) ab eodem scriba qui in primi folii recto precum horas descripsit.

[MARSH. 327.]

10.

Codex bombycinus laevigatus in quarto, ff. 124 constans, haud ita vetustus, fine mancus, charactere simplici exaratus. Chartacea et recentiore manu sunt ff. 1—27, 116. Insunt;

1. Psalmi Davidis secundum versionem simplicem. In margine adscriptae sunt variae lectiones ex editione Erpeniana depromptae[a], fol. 1.

2. Hymni biblici, sc. *α*. Mosis prior, fol. 120. *β*. Esaiae, fol. 121. *γ*. Oratio Dominica, ib. *δ*. Canticum Deiparae, ܬܫܒܚܬܐ ܕܡܪܝܡ ܝܠܕܬܐ, h. e. Magnificat, ib. *ε*. Beatitudines, fol. 123. *ϛ*. Gloria in excelsis, sc. ܬܫܒܚܬܐ ܕܡܠܐܟܐ ܩܕܡ ܡܪܢ ܕܐܬܝܠܕ ܒܫܘܫܒܐ ∴ ܕܒܝܬ ܠܚܡ Hymnus angelorum die Dñi natali, quem interpretatus est Athanasius Alexandrinus, ib. *ζ*. Trisagium, secundum ritum Monophysitarum: cuique versiculo addita est amplificatio quaedam. Eradere conatus est nescio quis verba controversa, ܕܨܠܒܬ ܥܠܢ, fol. 124. Caetera desunt. [BOD. OR. 51.]

11.

Codex bombycinus in quarto, ff. 188 constans, vetustate corruptus, fine mancus, charactere simplici exaratus. Insunt;

1. Psalmi Davidis secundum versionem simplicem, fol. 1.

Tit. ܒܫܡ ܬܠܝܬܝܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܕܐܠܗܐ ܚܕ ∴ ܐܡܝܢ ܐܬܝܗܒ ܠܢ ܡܪܢ ܬܫܒܘܚܬܐ Ope Trinitatis sanctae scribimus Psalmos Davidis regis et prophetae. Ad calc. ܫܠܡ ܐܬܟܬܒ ... ܐܡܝܢ ... ܗܠܠ ... ∴ ܐܡܝܢ Explicit.

[a] Concessit hunc codicem Jacobus Usserius in Bibl. Polygl. Lond. usum, ubi signo Uss. notatur.

Psalmi 150, quorum versicc. in universum sunt 4832. Sunt qui duodecim (psalmos) addiderint, quorum nobis nullum opus est.

2. Hymni biblici, sc. *α*. Mosis prior, fol. 173. *β*. Esaiae, fol. 175. *γ*. Mosis alter, ib. *δ*. Magnificat, fol. 180. *ε*. Symbolum Nicaenum, ib. *ϛ*. Oratio Dominica, fol. 181. *ζ*. Beatitudines, fol. 182. *η*. Gloria in excelsis, sc. ܫܒܚܬܐ ܕܠܥܠܝܐ ܠܐܠܗܐ ܘܥܠ ܐܪܥܐ Hymnus quo ad finem perducitur officium noctis. *θ*. S. Ephraimi Homilia, cujus initium ܐܝܟ ܕܐܡ ܐܡܪ, fol. 184. Deest fol. ultimum, quo inerant hujus homiliae versus plurimi.

In fine; ܘܟܬܒܗ ܥܒܕ ܒܪ ܫܘܠܡ ܚܛܝܐ ܡܣܟܝܢܐ ܕܒܝܬ ܩܒܪ ܒܪ ܩܫܝܫܐ ܝܘܚܢܢ ܒܪ ܟܥܒܘܫ ܡܢ ܩܪܬ ܚܕܫܝܬ ܒܛܘܪܐ ܕܠܒܢܢ ܒܫܡܗ ܕܫܡܥܘܢ ܕܝܩܢܐ ܒܪ ܐܗܪܘܢ ܒܪ ܟܗܢܐ ܕܐܬܪ ܒܗ ܐܠܗܐ ܠܡܚܣܐ ܠܗ ܘܠܡܠܦ ܠܗ ܠܚܝܐ ܥܠܡܐ ⁘ ܒܫܢܬ ܫܡ ܠܚܠܩ ܣܘܦ Ad terminum perduxit hunc benedictum librum servus vilis pauper egenus peccator abjectus in mare peccatorum et scelerum immersus Simeon, nomine diaconus, filius presbyteri Aaronis, fil. parochi Joannis, fil. Kha'bush, ex urbe Hadshit, in monte Libano * * * * *. Scriptus autem est jussu fratris diaconi Tomit, et filii ejus diaconi Joannis. Ut in eo legendo proficiat concedat ei Deus, et doceat eum in vitam aeternam, Amen.

In margine Petrus diaconus, et Abdal-'aziz parochus se hunc codicem inspexisse profitentur die primo mensis Moharram anno Hejrae 1073, C. 1662. [Hunt. 401.]

12.

Codex bombycinus in quarto, ff. (222—42 =) 180 constans, vetustus, mutilus, praehumore evanidus, initio et fine carens, binis columnis, quarum altera charactere antiquiore, altera Arabico sermone et charactere exscripta est. Insunt;

1. Psalmi Davidis sec. vers. simp. in viginti *καθίσματα* distributi, secundum Graecorum morem[a], quorum cuique praefixae sunt preces et B. V. Mariae invocationes Arabice.

Desunt ff. 1—5, 9, 10, 12—14, 16—21, 24—26, 41, 42, 66, 81, 88, 99, 105—112, 119, 130, 135, 145, 146, 151, 152, 189, 193: quibus inerant Ps. i—iii. 4, vi—viii. 2, ix. 2—x. 18, xii. 2—xviii. 18, xviii. 45—xxi. 4, xxx. 24—xxxiii. 4, xlvii, lviii. 9—lix. 10, lxv. 1—10, lxxi. 8—20, lxxiv. 12—lxxviii. 27, lxxx. 15—lxxxi. 9, lxxxix. 16—32, xci. 14—xcii. 4, ci. 6—cii. 18, civ. 19—cv. 9, cxx. 8—cxxii. 4, cxxviii. 5—cxxxii.

Notatio Syriaca cum versione Anglicana convenit usque ad Ps. cxiv, cui Ps. cxv conjunctus efficit ut Ps. Syriacus cxv noster sit cxvi: e contra Ps. cxlvii in duas partes versu 12 divisus est, unde Ps. cxlviii denuo cum versione nostra congruit.

2. Hymni biblici, Syriace; sc. *α*. Mosis prior, fol. 215. *β*. Ejusdem alter, fol. 216. *γ*. Annae, 1 Sam. ii. 1—10, fol. 219. *δ*. Habacuc, fol. 220. *ε*. Esaiae, fol. 221. *ϛ*. Jonae, fol. 222. *ζ*. Cantus trium puerorum, vv. 3—7, ibid. Caetera desunt. [Dawk. 55.]

---

[a] Melchitarum esse opinor Codd. Dawk. 55, 33, et Poc. 2, propterea quod Psalmos exhibent in xx *καθίσματα* distributos: Melchitas autem rebus in omnibus Graecos imitatos esse satis constat. Quinetiam scripti sunt omnes in eo antiquo charactere, quem vulgo vocant Nestorianum, minime quasi, ut putavit, Land, Anecd. Syr. i. 85, soli Nestoriani eo usi sunt, sed quia usus ejus apud eos diuturnior fuit. Versio denique Psalm. Arabica in hoc codice arcte cum ea convenit quae Halebi, 1706, sub prelo missa, Melchitarum esse fertur. E contra verss. Arab. ap. codd. Hunt. 109, 250, Bod. Or. 535, propius ad textum Gabr. Sionitae, Romae 1614, accedunt, magnis tamen cum differentiis et ab eo, et inter se, utpote quae ad normam vers. Syriacae redactae sunt.

13.

Codex bombycinus in duodecimo, ff. (272—2=) 270 constans, mutilus, initio fineque carens, humiditate corruptus, charactere antiquiore exscriptus. Insunt;

1. Psalmi Davidis sec. vers. simp. in viginti *καθίσματα*, seu sectiones distributi, quarum cuique praefixae sunt eaedem preces et invocationes ac in cod. priore.

Desunt ff. 1, 2, ac Ps. i—ii. 7: de notatione eadem ac in cod. priore observanda: denique ff. 135, 136, seriore manu scripta sunt ad mendam reficiendam. Nam quum vox ܩܕܡ bis in Ps. lxxx occurrit, sc. in vv. 7, 14, scriba quae intersint omiserat.

2. Psalmus 151, Arabice, fol. 252.

3. Hymni biblici, sc. *α*. Mosis prior, fol. 253. *β*. Alter, fol. 255. *γ*. Annae, fol. 261. *δ*. Habacuc, fol. 262. *ε*. Esaiae, fol. 263. *ϛ*. Jonae, fol. 265. *ζ*. Trium puerorum, vv. 3—34, fol. 266. *η*. Ejusdem pars altera, vv. 35 seqq. quibus tamen non omnino consentit. *θ*. Magnificat, fol. 271. *ι*. Zachariae, fol. 272. Caetera desunt.

Seriore manu sunt ff. 262, 263.

[Dawk. 33.]

14.

Codex bombycinus laevigatus in duodecimo, ff. 232 constans, charactere simplici adpositis plerumque vocalibus, A.C. 1519, pulchre exaratus. Insunt;

Psalmi Davidis secundum versionem simplicem, fol. 1.

Tit. ܚܠ ܡܫܡܫܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܒܫܡ ܐܒ ܘܒܪ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܕܐܝܬ ܚܕ ܐܠܗܐ ܘܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܒܟܠ ܕܪ ܕܪܐ ܘܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ✣ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ Ope sanctae Trinitatis confisus initium facio scribendi Librum Psalmorum Davidis regis et prophetae. Ad calc. Carshunice, كمل هذا الكتاب بعون الله تعالي سنة الف وثمنمايه وثلاثين يوم الاثنين وقت نصف النهار في عشرين يوم مطت من شهرا حزيران في قريه برنسا في جبل لبنن المبارك في بلاد البترون فن معاملت طراب علي يد انسان خاطي مسكين موسي ابن باكوس ابن ثوما ابن كامل من قرية حطون المباركه الرب ✣ Explicit. hic liber Dei summi auxilio A. G. 1830, C. 1519, feria secunda circa meridiem, currente adhuc die vicesimo mensis Junii, in urbe Barnesa in monte benedicto Libano in agro Berytensi et provincia Tripolitana, manu viri peccatoris pauperisque Mosis fil. Bacchi, fil. Thomae, fil. Carmel, e vice Hhatun benedicto magnoque. [Laud. 32.]

15.

Codex bombycinus in duodecimo, ff. (129—2=) 127 constans, charactere simplici, A.C. 1578, bene exaratus. Insunt;

1. Liber Psalmorum in quinque libros et quindecim sectiones, ܚܡܫܝܬ, dispositus, fol. 3.

Tit. opere intertexto circumdatus, ܚ ܠܟܠ ܠܟܠ ܡܢ ܡܢ ܠܚܘܕܝ ܡܫܒܚ ܠܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܐ ܕܟܠ ܕܒܪ ܕܒܪ ܕܐܠܗ ܘܕܟܠ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܐ ܕܚܝܐ ܡܫܒܚ ܘܡܓܕ ✣ ܘܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ Ad Deum Deum clamans ut opem meae infirmitati ferat, accedo ad librum canticorum exscribendum, qui Liber Psalmorum est Davidis regis et prophetae, et Dei cordis; necnon aliorum sodalium ejus electorum: secundum versionem Syriacam simplicem.

2. Psalmus 151, fol. 122.

3. Oratio matutina per jejunium quadragesimale recitandum, ib.

Tit. ܡܫܬܚܐ ܡܫܠܡ ܕܐܡܪ ܕܐܡ ✣ ܐܢ ܐܢܚܢ ܟܬܒܝܢ ܨܠܘܬܐ Jam scribemus orationem matutinam quae diebus jejunii magni recitatur.

4. S. Ephraimi Homilia de amore sapientiae, cujus initium, ܟܬܒ ܡܠܦܢܐ ܕܡܪ ܐܦܪܝܡ, fol. 123.

Tit. ܟܬܒ ܡܝܡܪ ,ܐܬܐ ܐܝܟ ܕܟܬܒ ܥܠ ܡܪ ܐܦܪܝܡ ܐܦ ܗܢ ܡܐܡܪܐ ܕܝܠܢ ܐܡܪ ܐܢܐ

effugere facit, accipiemus: bibemusque poculum, cujus e supernis in nos potus defluxit, fol. 2. β. ܨܝܕܐ ܕܣܗܕܐ ܕܣܘܠܝ Preces de mensa, h. e. Benedictiones ciborum, ib. Multis hujusmodi benedictionibus utebantur Syri Jacobitae, sc. in primam mensam; in secundam, ܒܣܘܪܐ ܕܣܘܡܣܐ ܕܨܝܕܐ; in fine coenae; quum apud alium coenabant; quum adponerentur fructus; vel pepones et bellaria (?ܡܠܬܐ) ܣܘܕܐ [a] ܕܫܘܫܐ; quum casu aliquid pollutum sit. γ. Oratio quum elementa discere incipit puer; tit. ܨܠܘܬܐ ܕܣܘ ܕܠܝܠܐ ܕܐ ܕܣܒܠ ܠܗ ܠܣܦܪ ܕܫܒܩ ܒܝܬ ܕܐ ܕܐܡ ܕܣܒܠ ܠܗ ܠܟܗܢ ܕܣܡ ܕܐܠܗ ܠܗ ܠܟܗܢ ܕܣܡ ܕܐܠܗ ⁘ ܠܝܠܐ ܠܗ ܠܟܗܢ ܕܣܡ ܕܐܠܗ Oratio pro puero, quum parentes eum in librum ediscendum incumbere velint: adducant eum ad sacerdotem, qui hanc orationem super panis crustum exscriptam ei comedendam tradet, fol. 4. δ. Oratio pro aegrotis, ib.

2. Versus qui eodem sono terminantur, ܫܘܪܝܐ ܕܡܬܩܠܐ, metro dodecasyllabo, cujus auctor celebratur Jacobus Sarugensis, fol. 5.

α. Excerpta ex homilia rhythmica, ib. β. Ejusdem Mar Jacobi homilia, fol. 6. Laudes, ܫܘܒܚܐ, pro coetu ecclesiae, pro unoquoque sanctorum, pro episcopis, in cereos, iterum pro episcopis [b], ib.

3. Disticha praecipua, sive preces maxima ex parte ex Psalmis desumptae, fol. 9.

Tit. ܨܠܘܬܐ ܕܐ ܕܫܡ ܡܢ ܫܡ ܚܢ ܕܥܡ ܕܟܗ ܕܐ ܕܟܗܢܐ ܪܒܐ ܕܐ ܕܫܡ ܕܐ ⁘ ܫܪܝܐ Jam in nomine Dñi nostri Jesu summi Dei, et summi sacerdotis magni, initium facio scribendi disticha praecipua [c]. Sequuntur minime ad verbum exscripti, Pss. li, cxlii, cxix. 105—112; hymnus in vigiliis cantandus, ܫܒܚܬܐ, e Pss. cxxxiv, cxix, 169—176, cxxxiii, et Christi sanctorumque invocatione constans; hymnus pauperum, ܫܒܚܬܐ ܕܡܣܟܢܐ, e Pss. cxlviii, cxlix, cl; alius mane recitandus post "Deus meus, Tu es Deus meus, in te sperabo," e Ps. cxiii; responsorium matutinum, ܫܒܚܬܐ ܕܨܦܪ, e Pss. lxiii, et xix; hymnus Esaiae prophetae; Mosis hymnus prior; denique hymnus pro die magni jejunii.

4. S. Ephraimi rhythmus de sapientiae amore, fol. 15.

Tit. ܡܐܡܪ ܚܕ ܕܡܪ ܐܦܪܝܡ ܕܟܗ ⁘ ܕܐܡܘܪ ܠܗ ܕܐ ܡܠܦܢ ܠܗ ܕܐ Sequitur S. Mar Ephraimi homilia de doctrina et admonitione [d].

5. Psalmi Davidis, in quindecim gradus distributi, quibus praecedunt quatuor paginae miniaturis impletae [e], fol. 20.

Tit. ܫܪܐ ܕܐܡܘܪ ܕܒܝܬ ܫܘܬܐ ܕܐ ܕܟܗ ܕܫ ܫܢ ܕܐ.

---

[a] Quantopere mysteria Christiana mentibus Syrorum semper obversabantur ex hac oratione patet, sc. "Deus incorporalis qui corpus accepisti, dextram tuam omnium benedictionum plenam extende, ut has aquas, quae gratia tua, multisque tuis misericordiis corpus acceperint, benedicat; ita ut e rebus corporeis et incorporalibus laus et gloria tibi Dñe ascendat, Patrique tuo, Spirituique tuo Sancto."

[b] Plerumque hae laudes nihil nisi preces sunt pro alicujus felicitate: est tamen ubi quasi epigrammata sint; e. g. in Laude Cerei rogat scriptor, quare per noctem lachrymas fundat? Cui cereus respondet, Quia non suffecit me de mediis apibus melliferis abducere, quin etiam caput meum igne accenderint. In alia, se in corde id lumen habere profitetur, quod in capite gerit cereus.

[c] Reddit Castellus ܪܫܐ ܕܐ "principales conjunctiones, titulus serm. in Psalt. Jacob." proculdubio ad hunc locum respiciens. Sed quae sequuntur minime sermo sed Psalmi sunt; si etiam ff. 91, 151, consulas, patet ܪܫܐ nihil aliud esse quam duo ܬܪܝܢ, h. e. distichon. Notandum etiam est quod in hoc Psalterio non solum ܬܪܝܢ sed etiam ܪܫܐ numerantur, unde suspicor ܪܫܐ ܕܐ disticha esse sive versus praecipuos, ad communiorem usum selectos.

[d] In margine commemoratur "mors praematura filii nobilis benedictique" viri cujusdam, cujus nomen magna cura deletum est, anno 1626.

[e] Adhibitus est hic codex in Bibl. Polygl. Lond. usum, ubi signo Poc. 1. notatur.

ܟܬܒܗ ܕܡܙܡܘܪ ܕܝܘܕ ܢܒܝܐ ܕܗܘ ܕܐܬܝ ܒܗ ܡܢ ܟܠ ܡܙܡܘܪ ܘܡܙܡܘܪ ܕܐܡܪ ܒܗ ܡܪ ܓܪܓܘܪ ܡܦܪܝܢܐ ܘܕܐܝܠܐ ܐܦܣܩܦܐ ܕܛܠܐ ܡܙܥܠܬ ܐܡܝܢ ܠܗ ܠܡܪܝ ܟܠ ܡܫܒܚܬܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܕܒܪܝܬ ܟܠ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝ ܘܕܒܪܝܢ ܘܕܠܐ ܒܪܝ ܘܕܠܐ ܒܪܝܢ ܘܕܠܐ ܢܒܪܝ ܘܕܠܐ ܢܒܪܝܢ ܘܕܠܐ ܢܬܒܪܝ ܘܕܠܐ ܢܬܒܪܝܢ ܘܕܠܐ ܐܬܒܪܝ ܘܕܠܐ ܐܬܒܪܝܢ ܘܕܠܐ ܢܬܒܪܐ ܘܕܠܐ ܢܬܒܪܘ ܘܕܠܐ ܐܬܒܪܐ ܘܕܠܐ ܐܬܒܪܘ ܘܕܠܐ ܢܬܒܪܐ ܘܕܠܐ ܢܬܒܪܘ ܘܕܠܐ ܐܬܒܪܐ ܘܕܠܐ ܐܬܒܪܘ ܘܕܠܐ ܢܬܒܪܐ ܘܕܠܐ ܢܬܒܪܘ ܘܕܠܐ ܐܬܒܪܐ ܘܕܠܐ ܐܬܒܪܘ ܘܕܠܐ ܢܬܒܪܐ ܘܕܠܐ ܢܬܒܪܘ ܘܕܠܐ ܐܬܒܪܐ ܘܕܠܐ ܐܬܒܪܘ ܘܕܠܐ ܢܬܒܪܐ ܘܕܠܐ ܢܬܒܪܘ ܘܕܠܐ ܐܬܒܪܐ ܘܕܠܐ ܐܬܒܪܘ ܘܕܠܐ ܢܬܒܪܐ ܘܕܠܐ ܢܬܒܪܘ ܘܕܠܐ ܐܬܒܪܐ ܘܕܠܐ ܐܬܒܪܘ ✣ ܠܥܘܢ Auxilio fretus misericordiae gratiaeque Domini omnipotentis qui omnes vult salvari, initium facio scribendi Librum Canticorum, sive Psalmorum Davidis regis et prophetae, aliorumque virorum eximiorum, secundum versionem Syriacam quamvis omnino sit.... E versione autem Graeca Septuaginta et duorum quaedam ad hanc confirmandam afferemus, adhibitis etiam ad eam illustrandam Aquilae Symmachi, Theodotionis, necnon Pentapla et Hexapla versionibus. Reddita est hae versio e lingua Palestinae in Hebraicam, et ex Hebraica in Graecam, et e Graeca in Syriacam, diebus Adaei apostoli, et Abgari regis; secunda autem vice a Philoxeno Mabugensi, tertia denique Alexandriae a S. Thoma Hharklensi.

Sequuntur eadem praefatio et fragmenta ex Hippolyto, aliisque ac in Hunt. 109, et Marsh. 327.

Cuique psalmo praefixa est introductio, qua breviter de ejus sensu disputatur, laudaturque quicquid de eo dixerint textus Hebraicus, versio LXX viralis, Aquila, Symmachus, Theodotion, Hippolytus Romanus, Athanasius, Jacobus Edessenus, Daniel Salachensis [f], aliique.

[f] Hujus Danielis commentarium in Psalmos citat Gregorius Bar-Hebraeus in Horreo Mysteriorum, cf. Ass. B. O. ii. 283.

In fine Ps. lix scriptus est hic colophon; ܟܬܒܗ ܕܡܙܡܘܪ ܕܝܘܕ ܢܒܝܐ ܕܗܘ ܕܐܬܝ ܒܗ ܡܢ ܟܠ ܡܙܡܘܪ ܘܡܙܡܘܪ ܕܐܡܪ ܒܗ ܡܪ ܓܪܓܘܪ ܡܦܪܝܢܐ ܘܕܐܝܠܐ ܐܦܣܩܦܐ ܕܛܠܐ ܡܙܥܠܬ ✣ ܣܝܡ Explicit. sectio prima Libri Psalmorum, ut eos exposuerunt Sanctus doctusque Mar Gregorius mafrianus, et Daniel Salachensis episcopus Telae Mauzalat.

In fine; ܣܝܡ ܟܬܒܗ ܕܡܙܡܘܪ ܕܝܘܕ ܢܒܝܐ ܕܗܘ ܕܐܬܝ ܒܗ ܡܢ ܟܠ ܡܙܡܘܪ ܘܡܙܡܘܪ ܕܐܡܪ ܒܗ ܡܪ ܓܪܓܘܪ ܡܦܪܝܢܐ ܘܕܐܝܠܐ ܐܦܣܩܦܐ ✣ ܣܝܡ Explicit. psalmi sive hymni Davidis regis et prophetae, dispositi secundum recensionem et commentarium S. Athanasii in libros 5, gradus 15, doxologias 60, versicc. 4832; sunt qui alios duodecim addant. David annos 30 natus unctus est, ante Christi incarnationem annos 995, perque alios 40 prophetae munere functus est. Dicit Bar-Hebraeus, unctum esse a Samuele Davidem annos 13 natum in anno Saul fil. Kish 23. In Theodori Nestoriani (Mopsuesteni) exemplari Psalmi sunt 150, sectiones 29, lau-

Commemoratur etiam in Cat. Cod. Vat. iii. 8: necnon Expositio ejus in Ecclesiastem, ib. 17. Quanti denique fuerit apud Syros ex eo adparet quod eum ܡܠܦܢܐ ܪܒܐ, doctorem divinum, vocaverunt: ib. 297.

dationes (ܫܠܝܡ) 20, gradus[g] cum ܫܬܝܢ ܣܝܡ 60, versicc. sine ܣܝܡ ܫܬܝܢ, 4803.

6. Explicatio vocis ܗܠܠܘܝܐ, Hallelujah, fol. 145.

7. Enumeratio nominum quorundam, e. g. Dei, Christi, excelsi, etc. quoties apud Psalmos occurrunt, ibid.

8. Psalmus cli, cum Athanasii praefatione; it. e versione Graeca, ܟܬܒ ܗܘܢ, fol. 146.

9. Nomina fratrum Davidis e versione libri Chronicorum Septuagintavirali, ܫܡ ܐܒܝܗܘܢ ܘܐܡ; it. patris et matris ejus ex Horreo Mysteriorum, ܡܢ ܐܝܣܝ, fol. 147.

10. Hymni biblici, ibid.

α. Hymnus Mosis in littore maris juncosi, ܒܫܐ ܕܒ ܢ ܠ, ib. *β*. Esaiae, fol. 148. *γ*. Mosis alter, fol. 149. In fine, ܣܘܟܠܐ ܕܬܫܒ̈ܚ ܘܩ ܕܩܪ̈ܝ ܫܥ̈ܐ ܕܟ ܕܩܪ̈ܝ ∴ Explicit. ministratio quarta, versicc. 364, disticha, sive versus binarii, 182. It. ܐܡܝܢ ܐܬ ܠܐ ,ܐ ∴ O serve Dei, lege, et ora pro eo qui propter Dñm nostrum exaravit. *δ*. Annae, ib. *ε*. Habacuc, fol. 152. *ϛ*. Esaiae alter, c. xxvi. 9—19, fol. 153. *ζ*. Jonae, fol. 154. *η*. Ananiae, et sociorum ejus, in duas partes divisus, ib. *θ*. Magnificat, fol. 158.

11. Symbolum Nicaenum, fol. 159.

Tit. ܗܝܢ ܣܘܟܠܐ ܕܡܗܝܡܢܘܬܐ ܘܣܗܕܘܬܐ ܕܐܒ̈ܗ̈ܬܐ ܩܕ̈ܝܫ̈ܐ ܕܒ̈ܝܘܡ̈ܝ ܡܠܟܐ ܩܣ̈ܛܢܛܝܢ ܢܨ̈ܝܒ̈ܝܢ ܕܐܬܟ̈ܢܫ̈ܘ ܒܢܝܩܝܐ ܕܒ̈ܝܬ ܢܝܩܝܐ ∴ Sequitur Fides, sive Homologia, et Confessio patrum sanctorum, qui diebus regis victricis Constantini urbem Nicaeam convenerunt, et Arium pudefecerunt: quibus ipse Christus Dñs noster eam ex suo ore recitavit; oportetque praeceptores ante omnia eam suos discipulos docere. In margine adscripta est rubrica, quae sacerdotem jubet eam in plurali numero recitare; in singulari autem quemque e coetu fidelium; si quis tamen eorum numero plurali utetur, oportet eum, ܟܬ̈ܒ ܐܢܫܐ ܕܒ̈ܪ ܡܢ ܦܓܪ̈ܐ ܘܢܦ̈ܫܐ ܕܒ̈ܪ̈ܝܐ ∴ ܐܢ ܕܒ̈ܪ̈ܝܐ ܕܐܢܫ̈ܐ, quasi ex humanae naturae persona, quae ex animae et corporis conjunctione constat, recitare.

12. Gloria in excelsis, ibid.

Tit. ܗܕܐ ܫܒܚܐ ܕܐܬܐܡܪ ܒܫܒ̈ܚ̈ܬܐ ܕܐܦ̈ܝ ܫܡ̈ܫ̈ܐ ܕܐܬ̈ܝ ܠܗ ܒ̈ܝ ܫ̈ܢ̈ܐ ܕܐܬ̈ܝ ܠܗ ܒ̈ܝ ܫ̈ܢ̈ܐ ܕܐܬ̈ܝ ܠܗ ,ܐ ܕܐܬ̈ܝ ܠܗ ,ܐ ܕܐܬ̈ܝ ܠܗ ,ܐ ∴ Hymnus Athanasii episcopi Alexandriae, qui nocte feriae primae et festorum dominicorum recitatur. E Graeco in Syriacum sermonem vertit S. Mar Paulus episcopus Edessae, qui etiam Cantica secundum traditionem, h. e. usum, Cansarensem Syriace reddidit[h].

---

[g] Hi gradus Nestorianorum iidem ac ܫܘܬܦ Jacobitarum esse videntur.

[h] Nobile fuit apud Syros Coenobium Bar-Aphtonii in urbe Kennesrin sive Cansara, multique ex ea prodierunt patriarchae Jacobitarum: quumque ipse Bar-Aphtonius insignis fuit poeta, multa in hymnis ecclesiasticis mutasse, multa etiam addidisse usus eorum videtur. Certe hanc Gloriam in excelsis mirum in modum auxit Paulus, inque eam etiam Trisagii cum Petri Fullonis additamentis amplificationem introduxit. Plura videas ap. Ass. B. O. ii. Diss. de Monoph. sub Kennesrin, et Le Quien Or. Christ. ii. 785, 786. De Paulo Edesseno recte censet Ass. B. O. i. 409, titulum Interpretis Librorum ei a Jacobitis inditum esse, e codd. Syr. Vat. xxv, xxvi, citans ,ܐ ܕܐܬ̈ܝ ܠܗ ܒ̈ܝ ܫ̈ܢ̈ܐ ܕܐܬ̈ܝ ܠܗ ,ܐ ܕܐܬ̈ܝ ܠܗ ,ܐ ∴: quia autem nunquam libros ab hoc Paulo Edesseno ex Graeco versos invenerit, male ibi ii. 47, 48, dicit eum non Edessae sed Callinici episcopum fuisse, verbum ܐܬܝܐ ad patriam tantum adludere putans: neque hoc ei sufficit, sed etiam Paulum Edessenum eundem esse ac Paulum Telensem, Versionis Syriacae-Hexaplaris auctorem, suspicatur, de qua nuper Dr. T. S. Rördam multa cum laude disseruit, in commentatione libris Judicum et Ruth sec. vers. Syriaco-

13. Regula, sive monitio de modo quo quisque preces suas obferre debeat, quam Syri ܟܢܢܐ adpellant, fol. 161.

14. Oratio Dominica, cum brevi explicatione, fol. 162.

15. S. Mar Ephraimi Homilia de Dei omnipresentia, fol. 164.

Tit. ,ܐܬ ܡܠܟܐ ܡܪܢܐ ܟܬܒܐ ܕܐܦ ∴ ܐܚܪܢ Sequitur S. doctoris Ephraimi homilia, cujus initium ܐܠܗܐ ܟܐܝܢ ∴ ܕܓ ܡܐ

16. S. Mar Jacobi (Sarugensis) Homilia in metro dodecasyllabo de peccato mentem obtenebrante, fol. 164.

Tit. ,ܐܬ ܡܪܢܐ ܟܬܒܐ ܕܝܥܩܘܒ ܕܐܦ ∴ ܡܠܦܢ Sequitur Mar Jacobi doctoris homilia, cujus init. ܡܚܝ ܐܢ ܡܫܝܚܐ ∴ ܐܚܪ ܡܢܐ

17. Varia e Jacobi Sarugensis homiliis metricis excerpta, ibid.

18. Preces, fol. 177.

α. Oratio cuilibet tempori apta, ib. β. Vesperae, fol. 178. γ. Tempori quo cubitum itur, ܡܐܕܡ ܥܡܢ, a Philoxeno episcopo Mabugensi, fol. 179. δ. It. ab Athanasio magno, ib. ε. A patre Joanne Pusillo[i], ib. ϛ. Oratio Severi apta quae recitetur quum aliquid aliquem contristet et conturbet, ib.

19. S. Mar Ephraimi Homilia, cujus init. ∴ ܐܢܐ ܐܡܪ ܥܕ ,ܐܬ ܠ ܕܦ, fol. 180.

20. Preces Dionysii Atheniensis, fol. 181. Ad calc. Oratio quam Joannes discipulos suos docuit: hortatio ad humilitatem; duoque aenigmata de dentibus et scriptis.

21. Homilia S. Mar Ephraimi de humilitate cujus init. ܡܫܝܚܐ ܐܡܪ ܥܡܢ, fol. 182.

22. Homilia Mar Jacobi doctoris, metro dodecasyllabo, fol. 189.

23. Homilia in eodem metro de sene Juliano, fol. 190.

24. Homiliae de amore pars, ܡܐܡܪ ܕܐܦ ܡܐ ,ܐܚܪ ܐܡܪ ܥܡ, fol. 192.

[Poc. 10.]

17.

Codex bombycinus, forma minutissima, ff. (235 − 1 =) 234 constans, initio fineque mutilus, charactere antiquiore exscriptus. Forte decimi quarti saeculi est. Insunt;

1. Psalmi in 20 *καθίσματα* divisi, in usum Melchitarum.

Deest fol. 1, quo inerat titulus, et Pss. i—ii. 1.

2. Mosis hymni, Ex. xv. 1—19, Deut. xxii. 1—41, fol. 227. Caetera desunt. [Poc. 2.]

18.

Codex partim bombycinus, partim chartaceus, in duodecimo, ff. 205 constans, Carshunicus, charactere simplici, A. C. 1642 pulchre exaratus. Insunt;

1. S. Joannis Evangelii versio Arabica, maximam in partem ei similis quae in Polygl. Lond. edita est, sed multis in locis ita emendata ut idiomati Arabum propior accedat. Brevis praemittitur praefatio de S. Joannis vita, et chronologia, fol. 1.

Tit. fol. 3. ,ܐܚܐ ܚܕܬܐ ܕܐܝܢܓܠܝܘܢ ܕܡܪܢ ܝܘܚܢܢ ,ܒܪ ܙܒܕܝ ,ܚܕ ,ܐܡܪ ܕܐܬ ∴ ܐܝܢܓܠܝܘܢ Initium faciemus scribendi Evangelium S. Patris Joannis, fil. Zebadaei, Dñique amici: Deoque laus. Ad calc. ,ܓ ,ܣܢܐ ܕ ܟ ܡ ,ܐܡܪ ,ܚܢ ,ܐܡܝܢ ,ܐܡܝܢ ,ܐܡܪ ,ܡ ,ܐܡܪ ∴ ܐܝܢܓܠܝܘܢ Factum est et adcurate exscriptum die 29 mensis Ob, manu pauperis

---

Hexaplarem, Hauniae, 1861, praefixa. Certe hoc in loco Paulus episcopus Edessae, ,ܦܠܘܣ ܐܦܣܩܦܐ ܕܐܕܐ, totidem verbis vocatur, planeque diversus fuit a Paulo Callinicensi et Paulo Telensi.

[i] De Joanne Pusillo ad patriarchatum Jacobitarum evecto A. C. 1208, cfr. Ass. B. O. ii. 232, 370; Le Quien, Or. Chr. ii. 1391.

vilisque servi servorum, sacerdotum Jesu, presbyteri Joannis filii Jarir.

In margine ܫܢܬ ܐܪܡܝܐ, annus sc. Graecorum 1953, C. 1642.

2. Psalmorum versio Arabica, e Septuagintavirali facta, sed Sionitae quam Polygl. Lond. versioni similior[a], fol. 61.

Tit. ܬܫܒܚܬܐ ܕܕܘܝܕ ܣܦܪܐ Liber Psalmorum Davidis. Ad calc. Ps. cli. صغيرا كنت في اخوتي Minimus fui inter fratres meos.

3. Hymni biblici, fol. 183.

Tit. ܫܒܚܬܐ ܡܢ ܢܡܘܣܐ ܘܫܒܚܬܐ Hymni e Lege praecipui; *α*. Mosis et Miriam, ib. *β*. Mosis hymnus alter, fol. 184. *γ*. Annae, fol. 187. *δ*. Esaiae, c. xxvi. 9—19, fol. 188. *ε*. Habacuc, fol. 189. *ϛ*. Jonae, fol. 190. *ζ*. Esaiae, c. xxvi. 1—8, fol. 191. *η*. Historia trium puerorum e sectione quarta Danielis prophetae, sc. ܫܒܚܬܐ ܕܬܠܬ ܛܠܝܐ ܡܢ ܦܨܠܐ ܪܒܥܝܐ ܕܕܢܝܐܝܠ ܢܒܝܐ, c. iii. 1—36, cum vv. 1, 2, hymni apocryphi, ib. *θ*. Trium puerorum, vv. 3—28, fol. 193. *ι*. Hymni pars caetera, vv. 29—68, necnon historiae, Dan. iii. 24—30, fol. 195. *ια*. Magnificat, fol. 198.

In fine; ܫܓܝܐܬ ܚܝܠ ܠܐܠܗܐ ܕܟܠ ܡܢ ܕܩܪܐ ܘܫܡܥ ܢܒܪ ܠܝܘܚܢܢ ܒܪ ܝܪ ܕܟܬܒ ܗܢ ܕܐܦ ܠܟܠ ܕܢܩܪܐ ܠܗ ܢܫܒܘܩ ܠܗ ܒܛܝܒܘܬܐ ܘܠܐ ܢܬܪ ܥܠ ܠܗ ܒܡܪܝܪܘܬܐ ܐܠܐ ܢܡܚܐ ܠܗ ܠܟܠ ܚܛܗܘܗܝ ܘܫܘܬܝ ܕܟܠ ܕܐܝܬ ܠܗ ܠܒܪܝܬܐ ܚܛܝܐ ܗܘ ܘܠܐܠܗܐ ܬܫܒܘܚܬܐ ⁘ ܡܬܝ ܠܗ ܠܡܪܝ ܐܡܝܢ. Deus magna tua misericordia, quae te ut Dñm decet, da veniam peccatorum et ignosce servo tuo presbytero Joanni filio Jarir, qui scripsit: facque etiam ut quicunque legat, benevole eum recordetur, neque acerbius culpet, sed mendas omnes et errata corrigat. Quidcunque enim creatum sit, culpae obnoxium est, et Dei soli laus.

[Bod. Or. 630.]

[a] Plura de his versionibus videas in dissertatione J. C. Doederlein apud Eichhornii Repertorium voll. ii et iv.

19.

Codex chartaceus in quarto, ff. 124 constans, charactere simplici adpositis punctis circa A. C. 1628 exaratus[a]. Insunt;

1. Liber Danielis secundum versionem simplicem, fol. 2.

Tit. ܣܦܪ ܕܕܢܝܐܝܠ ܢܒܝܐ Liber Danielis. Ad calc. ܣܦܪ ܕܕܢܝܐܝܠ ܗܠܝ Explicit. Danielis.

2. Fabula Draconis, fol. 48.

Tit. ܫܪܪܝܬܐ ܕܚܘܝܐ Sequitur Serpentis. Ad calc. ܗܠܝ ܫܪܪܝܬܐ ܕܚܘܝܐ ܕܣܠܩ ܡܢ ܠܐܠܗܐ ܣܦܪ ܕܕܢܝܐܝܠ ܗܠܝ Explicit. Danielis (historia) de serpente ab eo occiso.

3. Homilia S. Ephraimi metrica, fol. 57.

Tit. ܡܐ ܕܫܪܝܢ ܠܡܥܒܕ ܒܫܡ ܐܠܗܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܕܪܫܝܬ ܡܠܐ ܕܥܠ ܕܓ ܘܡܓ ܘܥܠ ܕܡܫܝܚܐ ⁘ ܒܫܡ ܐܠܗܐ ܟܠ ܫܘܠܛܢ Ope Dei omnipotentis initium facimus scribendi homiliam Mar Ephraimi de fine mundi, et rerum consummatione; it. de Gog et Magog, et de Christo falso. Ad calc. ܣܦܪ ܕܐܦ ܡܐ ܕܫܪܝܢ ܠܡܥܒܕ ܗܠܝ ⁘ ܐ̈ ܡܠܐ ܫܘܒܚܐ Explicit. homilia de Gog et Magog, et de fine et consummatione mundi, A. C. 1628, et Deo gloria.

4. Excerpta ex Apocalypse, fol. 75.

Tit. ܒܫܡ ܐܠܗܐ ܚܝܐ ܠܥܠܡ ܐ ܡܠܐ ܕܐ ܡܢ ܐܦܣܛܠܘܣ ܕܚܙܐ ܘܗܘ ⁘ ܐܦܩܠܘܦܣ Explicit. et Deo gloria in saecula[b].

5. Homilia Ephraimi metrica de humilitate et fide, fol. 95.

[a] In primo folio scriptum exstat: Liber Bibliothecae Bodleianae ex dono Mri Robson Colleg. Reginae Socii. Plura de eo videas ap. Cod. Bod. Or. 361.

[b] Haec excerpta non ultra c. xvii. 10. pergunt.

Tit. ... ✣ ... Ope sanctae Trinitatis initium facimus scribendi librum homiliae Mar Ephraimi de humilitate et fide. In duas partes divisus est, quarum altera fine manca est.

6. Carmina varia artificiosa, fol. 108.

a. Alphabetum Ephraimi, cujus init. ✣ ... Cuique literae tribuuntur octo versus, ib. *β*. Alphabetum alterum, cujus init. ..., fol. 111. *γ*. Alphabetum tertium cujus init. ... Cuique literae quatuor tantum versus conceduntur, fol. 112. *δ*. Homilia de judiciis divinis, fol. 114. Tit. ... ✣ Sequitur homilia quarta de divinis judiciis duobus metris scripta. Si enim verba minio scripta legas, metro est Ephraimi, sive heptasyllabo; si autem omittas, quod salvo sensu fieri potest, metro est Isaaci, sive hexasyllabo, vel etiam Balaei, sive pentasyllabo, in serie quarta. Omnes versus in ... desinunt. *ε*. Lamentatio filii senioris super filium prodigum, fol. 115. Tit. ... ✣ Sequitur homilia quinta quae Lamentatio est filii senioris super filium prodigum in evangelio: metro Mar Jacobi (dodecasyllabo) in serie quinta. Omnes versus in ... desinunt. *ϛ*. Filii prodigi responsio, fol. 116. Tit. ... ✣ Sequitur homilia sexta, sc. Responsio filii prodigi ad fratrem seniorem, in serie sexta, eodemque metro. Omnes versus in ... desinunt. *ζ*. Homilia de tempore consummationis, fol. 117. Tit. ... ✣ Sequitur homilia septima de bono tempore consummationis quod veris similitudine illustratur: et nota quod litera qua incipit distichon in fine cujusque versiculi iterum ante Olaph occurrit, et quod omnia disticha in Cheth desinunt. Scripta est in serie septima et metro Mar Ephraimi. *η*. Homilia de theoria corporea et incorporea, fol. 118. Tit. ... ✣ Sequitur homilia octava, sc. revelatio mentalis de ordine theoriae corporeae et incorporeae: item de purificatione, et illuminationis modo. Omnes versiculi ejus in ... desinunt, metroque ejusdem Ephraimi scripta est. *θ*. De humanis passionibus, fol. 120. Tit. ... ✣ ... Sequitur homilia nona de humanis passionibus e persona corporis et animi: omnes versiculi in Olaph desinunt cui praecedit eadem litera ac in initio versus. In eodem metro. *ι*. Canticum de poenitentia, fol. 123. Tit. ... ✣ Sequitur homilia decima, canticum et animae poenitentia: omnes versiculi in Olaph desinunt, cui praecedit eadem litera ac in initio versus. In metro Mar Ephraimi et Mar Ja-

cobi. ια. Homilia monitoria, fol. 124. Tit. ܡܫܡܪܝܬܐ ܕܡܘܬܐ : ܕܐܡܪ ܐܝܟܢܐ ܕܟܠ ܡܢ ܕܡܫܬܠܐ ܒܥܠܡܐ ܗܠܝܢ ܡܫܬܒܩ ܡܢ ܥܠܡܐ ܗܢ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܘܬܐ ܘܡܫܬܒܩ ܡܢ ܥܠܡܐ ܗܢ ∴ ܫܪܪ Sequitur homilia undecima, quae narratio est monitoria e persona mortui qui docet et ad flendum movet, et violentiam cupidinis restinguit. Cuique literae tres versus dantur.

Exstant quinque tantum versus: reliqua pars codicis deest. [Thurston 13.]

20.

Codex chartaceus in quarto e duobus partibus constans quarum in prima insunt ff. 42, in altera ff. 54, recenti manu, minimique pretii. Insunt in parte prima;

1. Liber Danielis prophetae, fol. 1. Ad calc. ܩܛܘܪܐ ܕܒܝܠ Historia idoli Bil, fol. 30; et ܫܘܒܐ ܕܚܝܐ Hist. Serpentis, fol. 32.

2. Oratio Hezechiae regis, Es. xxxviii. 10—22, fol. 34.

3. Symbolum Nicaenum, ib.

4. Excerpta biblica, sc.

α. Job. xiv. 7—22, fol. 35.

β. Gen. xxv. 7—11, ib.

γ. Eccles. vii. 1—8, ib.

δ. Hos. xiii. 9—15, fol. 36.

ε. Sirac. xxxviii. 16—23, ib.

ϛ. Lament. iii. 1—21, fol. 37.

ζ. Epistola Baruch, ib.

η. Ezech. xxxvii. 1—14, fol. 38.

θ. Gen. xxiii. 1—19, fol. 39.

ι. Gen. xxxv. 6—20, fol. 40.

ια. Eccles. xii. 1—7, ib.

ιβ. Ezech. xxiv. 25...., ib.

In altera parte inest Adparatus Grammaticus vix inchoatus. [Lamb. 4.]

21.

Codex membranaceus in folio, ff. 180 constans, valde vetustus, saeculi ut opinor noni, mutilus, initio fineque carens, binis columnis charactere Estrangelo luculenter exaratus.

Insunt Quatuor Evangelia secundum versionem simplicem, in breves sectiones, quas Syri Canones vocant, distributa, ita ut in Matthaeo insunt 426, in Marco 288, in Luca 396, in Johanne 264. Ad calcem cujusque folii loca in caeteris evangeliis parallela notata sunt.

Manibus diversis, multoque recentioribus charactere simplici hic illicque adscripta sunt puncta vocalia, et festa quibus quaeque lectio recitanda est.

In initio plus quam quadraginta desunt folia: numerantur enim fasciculi signis Coptícis in summo folio ad sinistrum, id quod vix alias vidisse memini: singulisque fasciculis plerumque insunt decem folia. Primum autem quod occurrit signum in fol. 7 sex valet, unde apparet ferme ff. 44 deesse. Inerant Matt. cc. i—viii. 34. Postea desunt Matt. xviii. 35—xix. 17: xxiii. 28—xxiv. 6. Luc. iv. 24—42: v. 36—vi. 35: xii. 19—57: xxiv. 41—Joh. i. 9: xv. 18—xvi. 11: xxi. 12 ad finem.

Transponuntur in initio folia, ita ut ordo sit 1, 2, 4, 5, 3, 6: fol. 45 bombycinum est, charactere simplici, manu recentiore.

Qui solus restat colophon in fine evangelii Marci legitur, fol. 82, sc. ܫܠܡ ܠܡܪܩܘܣ ܫܠܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪܘܡܝ . ܒܠܫܢ ܪܘܡܝ ∴ ܒܟܬܒ ܫܠܡ ܒܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ Explicit. scriptio evangelii S. Marci evangelistae quod Latine in urbe Roma locutus est: insunt versicc. 1775. Sequitur evang. Lucae tit., sc. ܫܠܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ

ܐ ܐܘܢܓܠܝܘܢ Evangelium sanctum praedicationis Lucae. Denique in fol. bombycino 45, cui inest Evangelii S. Matthaei finis, haec epigraphe Arabice adscripta est: هـاذا الانجيل المقدس وقف موبدا وحبسا مخلد علي دير مار يونان بقرية صدد المحروس ولا لاحد سلطان من الله تعالي يخرجه منه بغير راي مالك الدير المذكور وغـيـرها ܐ In perpetuum et sempiternum usum legatum est hoc sanctum Evangelium monasterio Mar Jonae in urbe munita Sedad[a]: neque alicui licet a Deo summo ut sine consensu Abbatis monasterii supradicti id ex eo amoveat, etc. [Dawk. 3.]

22.

Codex membranaceus in folio minori, ff. (142 − 10 =) 132 constans, magnam prae se antiquitatem ferens, initio fineque mutilus, charactere Estrangelo egregia cum cura scriptus.

Insunt Quatuor Evangelia secundum versionem simplicem, sc.

α. Matthaei, in capita 22 distributum.

Ff. 1—10 desunt, et cc. i—viii. 14. Ad calc. :ܒܪ :ܣܒܪܐ :ܐܘܢܓܠܝܘܢ :ܥܠ :ܫܪܝܪܐ :ܒܫܠܡ :ܐܝܟܐ :ܡܬܠ ܐ Explicit. evangelium beati Matthaei, quod locutus est et praedicavit et docuit Hebraice in Palaestina.

β. Marci, in capp. 13 distributum, fol. 44.

Tit. :ܫܠܝܚܐ :ܣܒܪܐ :ܐܘܢܓܠܝܘܢ :ܩܕܫ ܐ Sequitur evangelium sanctum praedicationis Marci. Ad calc. :ܥܠ :ܒ :ܫ :ܫܠܝܚܐ :ܣܒܪܐ :ܐܘܢܓܠܝܘܢ :ܫܠܡ ܐ Explicit. evangelium sanctum Marci qui fuit e septuaginta, quod Romae locutus est.

γ. Lucae, in capp. 23 distributum, fol. 68.

Tit. :ܫܠܝܚܐ :ܣܒܪܐ :ܐܘܢܓܠܝܘܢ :ܩܕܫ ܐ Praedicatio Lucae apostoli. Ad calc. :ܥܠ :ܫܪܝܪܐ :ܐܝܟܐ :ܡܬܠ :ܣܒܪܐ :ܐܘܢܓܠܝܘܢ :ܫܠܡ ܐ Explicit. evangelium Lucae, quod locutus est et praedicavit Graece Alexandriae.

δ. Joannis, in capp. 19 distributum, fol. 109.

Tit. :ܫܠܝܚܐ :ܣܒܪܐ :ܐܘܢܓܠܝܘܢ :ܩܕܫ ܐ Sequitur evangelium sanctum praedicationis Joannis apostoli.

Ultima duo folia bombycina laevigata sunt, manu recentiore at satis vetusta, charactere Nestoriano, ad lacunam explendam exarata. Ad calc. adscripta est epigraphe; ܐ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܡܪ ܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ ܕܐܬܐ ܒܫܠܡ ܒܝܘܡ ܫܒܬܐ ܩܕܡ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܐܬܪ ܨܠܘ ܠܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܐܠܗܐ ܕܟܬܒ ܗܢܐ ܣܦܪܐ ܕܩܘܪܒܢܗ ܕܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܩܪܐ ܢܫܐܠ ܒܥܘܬܐ ܠܡܚܘܣ ܠܟܬܒ ܠܗ ܠܐܠܝܐ ܕܟܬܒ ܐ Explicit. auxilio Dñi nostri Jesu Christi. Quicunque legit, oret pro peccatore qui exaravit. Filius Dei qui sacrificio suo mundum expiavit peccata expia servi tui Eliae, qui scripsit.

Et in obverso, recentiore manu, sermone bilingui, pessime scripta; ܐ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܡܪ ܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ ܕܐܬܐ ܒܫܠܡ ܒܝܘܡ ܫܒܬܐ ܩܕܡ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܐܬܪ ܨܠܘ ܠܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܐܠܗܐ ܕܟܬܒ ܗܢܐ ܣܦܪܐ ܕܩܘܪܒܢܗ ܕܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܩܪܐ ܢܫܐܠ ܒܥܘܬܐ ܠܡܚܘܣ ܠܟܬܒ ܠܗ ܠܐܠܝܐ ܕܟܬܒ ܐ Hunc librum evangelii sancti,—sint preces ejus nobiscum, Amen: emit peregrinator Hierosolymitanus orientalis, Mobarak, e pago Ain Vardo benedicto, quamvis peregrinus fuit et pauper. Emit autem eum a parocho Simeone ex urbe benedicta Ain Takd (?) pretio duodecim zuzim[a] in usum filii ejus diaconi Jusuf.

---

[a] De urbe Sedad, seu Zedad, cf. Num. xxxiv. 8; Ezech. xlvii. 17; Ritter, Erdkunde, xvii. 798, 1002, etc.

[a] Valet ܙܘܙܐ, zuza, quarta pars sicli; dedit igitur Mobarak pro nobili hoc codice nostrae monetae 7*s*. 6*d*. In monte

Dñs veniam ei det, et omnibus Christianis qui in Christo credunt, cui ex omni ore sit gloria in saecula, Amen. [Dawk. 27.]

23.

Codex bombycinus in folio, ff. 378 constans, vetustus, mutilus, initio fineque carens, e tribus saltem codicibus compactus, binis columnis, quarum altera sermone Syriaco, altera Arabico Carshunice, charactere simplici, exscripta est.

Insunt Quatuor Evangelia secundum versionem simplicem, cui addita est versio Arabica[a], in lectiones prout festis diebus in ecclesia Syriaca recitari solent, distributa.

α. Matthaei, fol. 1.

Exstant cc. vi. 30—ix. 13; ix. 18—xi. 3; xi. 2—xxv. 5; xxv. 18—xxvi. 30; xxvi. 46 usque ad finem. Ad calc. ܥܠܡ ܡܪܢ ܥܠ ܟܠ ܡܫܝܚܝܐ ܕܡܗܝܡܢܝܢ ܒܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܬܫܒܘܚܬܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ, et Arab. كمل انجيل مثي البشير باتحاد الله التي بشر فيه عبرانيا في فلسطين غفر الله تعالي القاري والسامع والناسخ الخاطي امين امين امين ⁘ Explicit. Dei gratia evangelium Matthaei evangelistae quod Hebraice in Palaestina evangelizavit: Deus summus det veniam et lectori et auditori et scribae peccatori, Amen.

β. Marci, fol. 97.

Tit. ܣܒܪܟ ܐܢܐ ܡܪܩܘܣ ܫܠܝܚܐ ⁘ ܐܝܢܐ ܣܒܪ ܐܢܓܠܝܘܢ ܕܣܒܪܟ ܐܢܐ ܡܪܩܘܣ ܫܠܝܚܐ Evangelium sanctum praedicationis Marci evangelistae. Exstant cc. i—iii. 7; iii. 19—v. 27; v. 30—ix. 18; ix. 26—x. 43; xi. 9—17; xii. 2—xiii. 4; xiii. 39—xv. 15; xiv. 68 usque ad finem. Ad calc. ܥܠܡ ܡܪܢ ܥܠ ܟܠ ܡܫܝܚܝܐ ܕܡܗܝܡܢܝܢ ܒܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܬܫܒܘܚܬܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ⁘ Explicit. evangelium sanctum praedicationis Marci, quod Latine in urbe Roma locutus est: et Deo gloria, nobisque misericordia ejus in saecula, Amen.

γ. Lucae, fol. 164.

Tit. ܣܒܪܟ ܐܢܐ ܠܘܩܐ ܫܠܝܚܐ ⁘ ܐܝܢܐ ܣܒܪ ܐܢܓܠܝܘܢ ܕܣܒܪܟ ܐܢܐ ܠܘܩܐ ܫܠܝܚܐ Jam scribemus evangelium sanctum praedicationis Lucae evangelistae: preces ejus nobiscum, Amen. Exstant cc. i—ii. 10; ii. 38—xix. 8; xix. 17—xxi. 5; xxii. 25—53; xxiii. 44—xxiv. 25; xxiv. 34 ad finem. Ad calc. ܥܠܡ ܡܪܢ ܥܠ ܟܠ ܡܫܝܚܝܐ ܕܡܗܝܡܢܝܢ ܒܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܬܫܒܘܚܬܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ⁘ Explicit. praedicatio Lucae quam Graece Alexandriae magnae locutus est: preces ejus nobiscum, Amen.

δ. Joannis, fol. 279.

Tit. ܣܒܪܟ ܐܢܐ ܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ ⁘ ܐܝܢܐ ܣܒܪ ܐܢܓܠܝܘܢ ܕܣܒܪܟ ܐܢܐ ܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ Sequitur evangelium sanctum praedicationis Joannis apostoli. Exstant omnia praeter cc. i. 12—20; xxi. 22—25[b].

Ad primum codicem pertinent ff. 1—17, 84—114, 156—352: ad secundum ff. 18—83: ad tertium ff. 352—378. [Dawk. 46.]

24.

Codex bombycinus in folio, ff. 107 constans, binis columnis charactere simplici optime

---

Libano pagus est qui nomen Ain Vardo, *fontem rosarum*, fert, sed quum sese vocat Mobarak orientalem المشرقي, opinor eum ex altero in Mesopotamia Ain Vardo oriundum, ubi ferunt Noachum impendente diluvio in archam intrasse. Quod autem etiam sese vocat Hierosolymitanum المقدسي, eum sanctam ad urbem Hierosolyma peregrinationem fecisse arbitror. Nota denique hic, et ad Codd. Hunt. 109, Marsh. 327, etc. quo studio parentes filiis suis diaconis libros sacros emunt.

[a] Arcte consentit haec versio cum textu Erpeniano, Leidae, 1616. Omittit tamen sectionem de muliere in adulterio capta, Joh. vii. 53—viii. 11, quam exhibet Erpenius. Quantum contuli, minima cura descripta videntur, quaecunque ad primum codicem pertinent.

[b] Omissa est de industria sectio de muliere in adulterio capta, Joh. viii. 1—11, ut fere in omnibus codicibus antiquioribus, e. g. Dawk. 3 et 27; Bod. Or. 361, etc. necnon in versione Hharklensi, e. g. Canon. Or. 130.

exaratus. Anni nota caret, sed saeculi duodecimi esse opinor.

Insunt Quatuor Evangelia secundum Thomae Hharklensis versionem in lectiones prout in ecclesia recitari solent distributa: quarum in evang. Matthaei insunt 74, Marci 40, Lucae 72, Joannis 46.

1. Index festorum per anni circulum, sectionumque in singulis festis recitandarum.

Tit. ... ✣ Ope Dei scribemus lectionum evangelii ordinem. Ad calc. ... ✣ Explicit. scriptio indicis per anni circulum. Quicunque legit oret amice pro omnibus qui ejus participes fuerint, simulque et possessor et scriba et lector veniam peccatorum accipiant in saecula saeculorum, Amen [a].

2. Evangelia quatuor, sc.

α. Matthaei, fol. 1.

Tit. ... ✣ Potentia et auxilio a Deo dato freti initium facimus scribendi Librum Evangelii sancti Christi servatoris nostri a quatuor evangelistis conscriptum, secundum adcuratam Thomae Hharklensis correctionem. Et primum, praedicationem Matthaei apostoli et evangelistae. Ad calc. ... ✣ Explicit. evangelium sanctum Matthaei apostoli, quod praedicavit et locutus est Hebraice in regione Palaestinae: preces ejus... [b].

β. Marci, fol. 32.

Tit. ... ✣ Evangelium sanctum Dñi nostri Jesu Christi: praedicatio Marci apostoli. Ad calc. ... ✣ Explicit. evangelium sanctum Marci evangelistae, quod Latine praedicavit et locutus est in magna urbe Roma: preces ejus nobis opitulentur, Amen et Amen.

γ. Lucae, fol. 51.

Tit. ... ✣ Evangelium sanctum Dñi nostri Jesu Christi; praedicatio Lucae evangelistae. Ad calc. ... ✣ Explicit. evangelium sanctum Lucae evangelistae, quod Graece in magna urbe Alexandria locutus est et praedicavit: preces ejus nobiscum, Amen et Amen.

δ. Joannis, fol. 83.

Tit. ... ✣ Evangelium sanctum Dñi nostri Jesu Christi: praedicatio Joannis apostoli et evangelistae. Ad calc. ... ✣ Explicit. evangelium sanctum Joannis evangelistae, quod Graece Ephesi locutus est et praedicavit.

---

[a] Tria hujus indicis folia priora manu recentiore, ad locum alterius indicis longo usu detriti explendum, scripta sunt: pars postrema cum colophone adhuc exstat.

[b] In fol. 28 sectio 69, sc. c. xxvi. 1—16, in textu omissa, recentiore manu in margine adscripta est. Casu eam omissam esse patet ex eo quod proxima sectio § 70 designatur.

3. Actorum Apostolorum c. i. 1—10, fol. 107.
Tit. ܗܢܘܢ ܫܠܝܚܐ ܩܕܝܫܐ ܕܥܬܝܕ ܠܡܬܐ ܫܠܝܚܐ ܩܕܝܫܐ
Acta duodecim apostolorum sanctorum. Caetera desunt [c]. [CANON. ORIENT. 130.]

25.

Codex chartaceus in folio, ff. (24 + 233 =) 257 constans, a Samuele Clerico, archityographo, charactere simplici concinne descriptus. Insunt;

1. Epistola de fide Nicaena a Gabriele Alexandriae patriarcha ad Ignatium patriarcham Antiochenum.

Tit. post solitas invocationes, من غبريال اصغر عبيد السيد يسوع المسيح .... بطريرك المدينة العظم الاسكندرية .... الي مار اغناطيوس .. المنتخب لكرسي بطرس راس الرسل بمدينه الله انطاكية E Gabriele minimo servorum Domini Jesu Christi, patriarcha urbis magnae Alexandriae, ad Mar Ignatium electum qui thronum Petri principis apostolorum in urbe Antiochia impleat. E foliis constat viginti.

2. Evangelia quatuor secundum versionem Philoxenianam, a Thoma Hharklensi emendatam [a]. [Poc. 316.]

[c] De hac versione disseruit G. H. Bernstein in commentatione sua de Hharklensi Novi Testamenti Translatione Syriaca, Vratislaviae, 1837.

[a] E Cod. Bod. Or. 361 descriptum esse hunc codicem pro certo habeo. Omnia enim quae illi codici propria sunt, hic etiam fideliter refert, illis tantum omissis, quae minio scripta sunt, et quae credo postea addere in animo habuit, spatiis aptis ubique relictis. Adde quod ille solus codex in Bibl. Bodleiana versionis Hharklensis in illo tempore innotuit, cf. Storr, Observationes super N. T. verss. Syriacas, § 30: denique variae quaedam lectiones sunt parvi momenti inter Cod. Bod. Or. 361 et editionem quam protulit White, quibus omnibus consentit hoc Clerici exemplar; e. g. Matt. i. 18. ܒܬܘܠܬܐ, sed ed. Wh. ܒܬܘܠܬܐ; ib. 20. ܒܬܘܠܬܐ, W. ܒܬܘܠܬܐ; ib. 23. ܥܠܡܬܐ, W. ܥܠܡܬܐ: c. ii. 1. ܒܝܬ ܠܚܡ, W. ܒܝܬ ܠܚܡ; ib. 3. ܡܢ ܕܡܕܡ ܕܗ, W. ܕܡܕܡ ܡܢ ܕܗ: et multa alia ejusdem generis.

26.

Codex chartaceus in quarto, ff. 253 constans, charactere Syro-Malabarico [a], exscriptus. Anni nota caret, sed saeculi decimi noni ineuntis est.

Inest Quatuor Evangeliorum versio simplex, sicut hodie a Syris Jacobitis in agro Malabarico legitur, in lectiones divisa prout festis diebus recitare solent [b].

a. Matthaei evangelium, fol. 8.
Tit. opere intertexto crasse depicto circumdatus, ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܣܒܪܬܐ ܕܚܝܐ ܠܥܠܡ ܠܥܠܡܝܢ ⁘ Evangelium sanctum Dñi nostri Jesu Christi; praedicatio vivifica Matthaei apostoli vitam et salutem mundo praedicantis. Ad calc. ܣܠܩ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܣܒܪܬܐ ܕܚܝܐ ܠܥܠܡ ⁘ ܣܒܪ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ⁘ ⁘ ⁘

Explicit. evangelium sanctum praedicationis Matthaei apostoli, quod Hebraice in terra Palaestina locutus est; manibus presbyteri Abrahami infirmi pauperisque Mamllosharyo, hoc est, interpretis[c], filii Matthaei, filii Georgii, fil. Matthaei. Sequitur expositio brevis Parabolae Vineae.

β. Marci, fol. 82.

Tit. Evangelium sanctum Dñi nostri Jesu Christi; evangelizatio vivifica Marci evangelistae, vitam et salutem mundo praedicantis. Ad calc. Explicit. evangelium sanctum praedicationis Marci evangelistae, quod Latine Romae locutus est, Amen.

Et postea; O fratres, quum hunc librum legitis propter Dñi nostri amorem orate pro presbytero Abrahamo peccatore et paupere, qui hunc *librum* inquinavit (h. e. exscripsit) ope a Dño nostro ei data.

γ. Lucae, fol. 125.

Tit. Evangelium sanctum Christi salvatoris nostri, sec. praedicationem Lucae evangelistae. Ad calc. Explicit. evangelium sanctum praedicationis Lucae evangelistae, quod Graece locutus est et praedicavit Alexandriae magnae. Preces ejus nobiscum, Amen.

δ. Joannis, fol. 199.

Tit. Sequitur evangelium sanctum Dñi nostri Jesu Christi, sec. praedicationem Joannis apostoli. Ad calc. nullus exstat colophon.

[Bod. Or. 666.]

27.

Codex chartaceus in quarto, ff. 210 constans, charactere Syro-Malabarico, A. C. 1801, pulchre exaratus[a].

Inest Quatuor Evangeliorum eadem versio ac in codice proxime antecedente.

α. Matthaei evangelium, fol. 8.

Tit. Ope Dñi et Dei nostri Jesu Christi initium facimus scribendi Librum Evangelii sancti. Et primum Evangelium secundum praedicationem Matthaei. Ante titulum satis inscite depicta est S. Matthaei effigies, vestibus

---

[c] An recte hoc vocabulum interpretatus sim nescio. Sine dubio saepe vult *exposuit, interpretatus est*, e. g. Ass. B. O. ii. 253. *Librum Euclidis exposuit;* et certe, nisi secuta sit glossa , securo animo reddidissem *qui orationem solvit*, h. e. interpres, vulgo . Quum tamen passim significat *principium, initium*, ita ut grammatici eo utuntur pro propositionis *subjecto*, significare debet, *locutionis initium*, vel ut liberius reddam, *prolocutorem*.

[a] Hunc cod. dono dedit viro rev. G. H. Mill Dionysius Jacobitarum metropolitanus, ut ex inscriptione in fol. 1 patet; sc. A Mar Dionysio, Jacobitarum Syrorum in agro Malabarico metropolitano, datus est hic liber presbytero Gulielmo Mill, Calcuttae doctori, anno 1822, mensis Canun prioris die quarto decimo, feria quarta, quae eadem * * * . Vox omissa opinor esse nomen Malabaricum feriae quartae.

striatis, dextra pennam[b], sinistra manu librum tenentis, pendetque e rostro pavonis atramentarium: quam cingit operis intertexti margo. Ad calc. ܥܠ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ... ܣܝܡ ... ܫܠܡ Explicit. evangelium Matthaei apostoli quod Hebraice in Palaestina locutus est. Preces ejus nobiscum. Insunt capita 70; clausularum quae ܩܢܘܢܐ *canones* vocantur et Anglice *paragraphs*, numerus est 360; signorum 25; parabolarum 25; testimoniorum, h. e. locorum laudatorum 38; lectionum autem 74; et sectionum 22; et sic caetera.

β. Marci, fol. 67.

Tit. ... ܐܘܢܓܠܝܘܢ Evangelium sanctum Marci. Depictus est S. Marcus sedens, vestibus laxis, rubro colore, quas circa medium cohibet cingulum. Dextra pennam, sinistra librum tenet, atramentariumque a serpentis ore pendet. Flos, vel forte stella, ad sinistrum serpentis latus est. Ad calc. ... ܐܘܢܓܠܝܘܢ ... ܣܝܡ ... ܫܠܡ Explicit. evangelium sanctum Dñi nostri Jesu Christi sec. praedicationem Marci evangelistae, manibus viri infirmi et peccatoris Georgii: quod Latine Romae dixit: preces ejus nobiscum in sempiternum, Amen.

γ. Lucae, fol. 105.

Tit. ... ܐܘܢܓܠܝܘܢ Ope Dñi nostri et salvatoris Jesu Christi, spei nostri, evangelium sanctum sec. praedicationem Lucae evangelistae. Depictus est S. Lucas barbatus, in sella sedens, vestibus iis similibus quas gerit S. Marcus; dextra pennam in atramentarium ex arietis ore pendens immittit, sinistra, ita imperite picta ut potius dextra esse videatur, librum tenet. Gerit in capite pileum, ut etiam caeteri evangelistae. In quoque angulo flos, stellae similis, et totam effigiem cingit operis intertexti margo. Ad calc. ... ܐܘܢܓܠܝܘܢ ... ܣܝܡ ... ܫܠܡ Explicit. scriptio evangelii sancti Lucae quod Graece in urbe Alexandria locutus est: preces ejus nobiscum, Amen. Insunt capp. 83; et clausularum numerus 348; signorum 22; parabolarum 27; locorum laudatorum 16; sectionum 23. Orate pro peccatore qui scripsit.

δ. Joannis, fol. 167.

Tit. ... ܐܘܢܓܠܝܘܢ In nomine Dñi et Dei nostri Jesu Christi scribimus evangelium sanctum sec. praedicationem Joannis praedicatoris. Depictus est S. Joannes sedens vestibus rubris laxis: ambae manus ad dextrum latus sunt, pennam librumque tenentes, dependetque atramentarium ex humano capite. Utrimque flos est stellae similis, et in margine opus intertextum. Ad calc.

---

[b] De penna etiam antiquitus a scribis Syriacis usa, cf. colophonem ad tom. priorem commentarii S. Cyrilli in Lucae Evang. nuper a me editi; et Land, Anecd. Syr. i. 58. Certe in hoc codice evangelistae omnes non calamos sed pennas in dextra tenent.

ܥܠ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ ܕܐܦܣܘܣ ܥܠ ܕܝܢ ܡܐܡܪܐ ܕܫܠܡ ܐܝܟ ܕܐܬ ܒܗ ÷ ܒܫܡܗ ܡܫܝܚܐ ÷ ܠܥܠܡ ÷ ܐ ÷ ÷ ÷

qui fuit e duodecim, secundum traditionem [b] Thomae Hharklensis et episcopi. Titulum Matthaei in fol. 11 utpote recentiore manu omisi: in initio autem cujusque fasciculi in margine scriptum exstat, vel ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܬܝ ܫܠܝܚܐ ܕܗܘ ܒܥܒܪܝܐ ܒܐܪܥܐ ܕܐܝܠܝܐ vel ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܬܝ ܫܠܝܚܐ ܕܗܘ ܒܥܒܪܝܐ Sanctum evangelium sec. praedicationem per Matthaeum, vel S. evangelium sec. praedicationem vivificam per Matthaeum; vel ܣܘܦܪܐ ܚܝܐ, vel ̄ ̄ ܣ, vel aliquid ejusmodi. Ad calc. ܥܠܟ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܬܝ ܫܠܝܚܐ ܕܗܘ ܒܥܒܪܝܐ ܒܐܪܥܐ ܕܐܝܠܝܐ ܕܐܬܪ ܠܬܠܬ ܡܐܬ ܘܬܪܝܢ ܣܝܡܢ ܘܫܒܥ ܐܬܪ ܡܢ

γ. Lucae, fol. 180.

Index capitum, fol. 178, cum ejusdem generis titulo. Tit. ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ⁘ ܕܠܘܩܐ ܣܒܪܬܐ Evangelium sanctum secundum praedicationem Lucae. Ad calc. ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܠܘܩܐ ܣܒܪܬܐ ܥܠ ܕܐܬܒ ܐܝܟܐ ܐܝܟܐ ܠܟܠ ܕܐܬܟܬܒ ܒܗ ܣ̈ ܘ ܥܫܪܝܢ ܘܬܪ̈ܝܢ ܫ̈ܒ̈ܥ̈ܐ ܕܐܬܟܬܒ ܒܗ ܐܝܬ ܐܝܬܝ ܡ̈ܐ ܘܫ̈ܒ̈ܥ̈ܝܢ ܘܬܪ̈ܝܢ ܣ̈ ܘ ܥܫܪ̈ܝܢ ܘܫ̈ܒ̈ܥ̈ܐ ܕܐܬܟܬܒ ܒܗ ܐܝܬ ܐܝܬܝ ܡ̈ܐ ܘܫ̈ܒ̈ܥ̈ܝܢ ܘܬܪ̈ܝܢ ⁘ ܫ̈ܒ̈ܥ̈ܐ ⁘ ܫ̈ܒ̈ܥ̈ܝܢ ⁘ ܫ̈ܒ̈ܥ̈ܐ ⁘ ܫ̈ܒ̈ܥ̈ܝܢ ⁘ ,ܐܘܢܓܠܝܘܢ ⁘ ⁘ ⁘

miraculorum 22; parabolarum 6; locorum laudatorum 13; lectionum 40; sectionum 13. Orate pro eo qui scripsit. Sequitur index capitum in S. Lucae evangelium.

γ. Lucae, fol. 105.

Tit. eodem modo depictus; ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܐܝܟ ܕܡܟܪܙܘ ܠܘܩܐ ✣ Evangelium sanctum sec. praedicationem Lucae. Ad calc. ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܐܝܟ ܕܡܟܪܙܘ ܠܘܩܐ ܥܠ ܓܒ ܕܐܬܟܬܒ ܒܐܬܪ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܢ ܕܒܪ ܐܠܗܐ ✣ ܐܝܟ ܕܐܬܟܬܒ ܒܐܬܪ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܢ ܕܒܪ ܐܠܗܐ ✣ ܐܝܟ ܕܐܬܟܬܒ ܒܐܬܪ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܢ ܕܒܪ ܐܠܗܐ ✣ Explicit. scriptio sancti evangelii Christi Dei nostri secundum praedicationem Lucae evangelistae, quod Graece in Alexandria magna locutus est: preces ejus nobiscum, Amen. Insunt capita 83; numerus autem canonum 348; miraculorum 22; parabolarum 27; locorum laudatorum 16; lectionum 82; sectionum 23. Sequitur index capitum in S. Joannis evangelium.

δ. Joannis, fol. 175.

Tit. eodem modo depictus; ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܐܝܟ ܕܡܟܪܙܘ ܝܘܚܢܢ ✣ Evangelium sanctum sec. praedicationem Joannis. Ad calc. manu recentiore; ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܥܠ ܓܒ ܕܐܬܟܬܒ ܒܐܬܪ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܢ ܕܒܪ ܐܠܗܐ ܒܐܬܪ ܕܐܬܟܬܒ ܒܐܬܪ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܢ ܕܒܪ ܐܠܗܐ ✣ Explicit. evangelium sanctum Joannis apostoli, quod Graece in urbe Epheso locutus est: preces ejus nobiscum, Amen. Pro fide, fratres, orate pro misero illo, qui novos hos fasciculos libro renovavit, et eum conglutinavit. [Hunt. 587.]

30.

Codex chartaceus, minutus, ff. 172 constans, Carshunicus, charactere simplici parvissimo, cum multo nitore, A. C. 1580 scriptus.

Inest Quatuor Evangeliorum Versio Arabica in sectiones distributa, quarum in Matthaei evang. insunt 101, Marci 54, Lucae 76, Joannis 46. Cuique evangelio praeter Matthaei praemissa est brevis praefatio, et sectionum index: singuli tituli opere intertexto, auro coloribusque picto, decorantur. Quinetiam in fol. 2 crux Syriaca super calvarium, cujus in angulis ... Per te impellemus inimicos nostros.

α. Matthaei evangelium, fol. 3.

Tit. ܒܫܡ ܐܠܗܐ ܚܕ ܐܒ ܘܪܘܚ ܩܕܝܫ ܕܐܝܟ ܕܡܟܪܙ ✣ ܡܬܝ ܫܠܝܚܐ ✣ In nomine Dei unius, Patris et Filii et Spiritus Sancti, evangelium Matthaei, qui fuit e duodecim. Ad calc. ... Explicit. evangelium Matthaei apostoli, qui scripsit in terra Palaestina, quum pulsi sunt apostoli e terra Judaea, anno octavo post Domini nostri, cui sit gloria, adscensionem; anno primo regis Romani Claudii. Deo laus semper et in saecula.

β. Marci, fol. 51.

Praefatio, et index sectt., sc. ... Tit. ... In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei, evangelium Marci apostoli, qui fuit e septuaginta. Ad calc. ...

ܕܥ ,ܒܫܦܪܐ ܪܘܡܝܐ ܕܒܪ ܡܠܟܐ ܕܐ
.ܐܝܢ ܗܘ ܒܫܠܡܐ ܐܬܐܡܪ ܒܗ ܡܢ
⁘ ܐܬܪ ܟܬܒ ܠܗ ܡܪܩܘܣ Explicit.
evangelium Marci, quod lingua Romana Francorum in urbe Roma scripsit Petrus apostolus: id autem praedicavit Marcus. Factum est anno duodecimo post Domini adscensionem, quartoque Claudii Caesaris: et Deo gloria semper in saecula.

γ. Lucae, fol. 82.

Praefatio, et index sectt., sc. ܒܫܡ ⁘ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ Tit. ܕܠܘܩܐ
ܫܡܐ ܚܕ ܗܘ ܡܢ ܫܒܥܝܢ ܫܠܝܚܐ
⁘ ܕܐܬܪ ܫܡ ܐܠܗܐ ܒܫܒܥ ܒܫܡ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei, evangelium Lucae, qui fuit e septuaginta apostolis. Ad calc. ܐܬܐ
ܕܠܘܩܐ ܪܦܝܐ ܕܟܬܒ ܒܝܘܢܐ
ܒܠܫܢܐ ܪܘܡܝܐ ܒܪܘܡܝ ܒܫܢܬ ܬܪܬܝܢ
ܠܐܬܘܬܗ ܕܡܪܢ ܒܫܢܬ ܬܪܬܝܢ ܠܡ ܠܟܠܗܘܢ
ܫܡܗ ܕܐܠܗܐ ܚܝܐ ܕܒܪ ܡܢ ܕܐ ,ܐܡܝܢ
⁘ ܐܬܪ ܟܬܒ ܠܗ ܡܪܩܘܣ Explicit. scriptio evangelii Lucae medici, quod scripsit Graece in urbe Macedonia anno vicesimo secundo post Domini, cui sit gloria, adscensionem, et quarto decimo Claudii Caesaris: et Deo laus semper in saecula.

δ. Joannis, fol. 132.

Praefatio, et index sectt., sc. ܒܫܡ ⁘ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ Tit. ܕܠܘܩܐ ܫܡܐ
ܚܕ ܡܢ ܫܒܥܝܢ ܫܠܝܚܐ ܕܡܪܢ
⁘ ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei, evangelium Joannis, qui fuit e duodecim. Ad calc. ܐܬܐ ܕܟܬܒ
ܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ ܕܐ ܡ ܪܘܡܝ ܒܪܘܡܝ ܒܫܢܬ
ܬܪܬܝܢ ܠܐܬܘܬܗ ܕܡܪܢ ܒܫܢܬ ܬܪܬܝܢ
ܠܡ ܠܟܠܗܘܢ ܫܡܗ ܕܐܠܗܐ ⁘ ܚܝ ܗܘ ܡܢ
ܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ ܕܐ ܡ ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ
ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ⁘ ܚܝ ܗܘ ܡܢ ܫܒܥܝܢ ܫܠܝܚܐ

ܘܐ ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ⁘ ܚܝ ܗܘ ܡܢ ܫܒܥܝܢ ܫܠܝܚܐ
ܕܐ ,ܐܡܝܢ ⁘ ܐܬܪ ܟܬܒ ܠܗ ܡܪܩܘܣ
ܐܬܐ ⁘ ܐܬܪ ܟܬܒ ܠܗ ܠܘܩܐ ⁘ ܐܬܐ ⁘ ܐܬܪ ܟܬܒ ܠܗ ܝܘܚܢܢ
ܐܬܐ ⁘ ܐܬܪ ܟܬܒ ܠܗ ܡܪܩܘܣ ⁘ ܐܬܐ ⁘ ܐܬܪ ܟܬܒ ܠܗ ܠܘܩܐ ⁘ ܐܬܐ ⁘ ܐܬܪ ܟܬܒ ܠܗ ܝܘܚܢܢ
Explicit. evangelium patris eximii Joannis filii Zebedaei, patriarchae, praedicatoris: quo finito explicit. etiam quatuor evangelia, quae flumina sunt aquae viventis, pace Dñi, Amen. Factus est autem finis ejus die 29 mensis benedicti Nisan, anno 1891 Graecorum (A. C. 1580) in urbe bene habitata sancta nobilique (Hierosolymis), scriptumque fuit partim in interiore resurrectionis magnae [ecclesiae parte?], et partim in coenobio dñae nostrae Dominae quae in interiore urbis parte in ulterioris Sionis vico sita est; ubi ad finem perducta est sectio 29ª Joannis, caeterae autem sectiones 16 (17?) in urbe Emesa scriptae sunt manu pauperis vilisque Joannis Gargarensis. [Bod. Or. 2.]

31.

Codex bombycinus laevigatus forma minutissima, ff. 163, charactere simplici elegantissime, A. C. 1695, exscriptus.

Inest Quatuor Evangeliorum versio simplex in solitas lectiones distributa: in margine adscripta sunt capita, quorum index cuique evangelio praefixus est. Exstat etiam in initio index lectionum per circulum anni. Indices in quadris multa arte auro et miniaturis ornatis inscripti sunt.

α. Matthaei evangelium, fol. 10.

Tit. ,ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ⁘ انجيل متي
Evangelium sanctum Matthaei. Ad calc. ܥܠܡ ,ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ⁘ ⁘

Explicit. evangelium sanctum Matthaei apostoli, quod Hebraice in Palaestina locutus est. Preces ejus nobiscum, Amen.

β. Marci, fol. 52.

Tit. ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܡܪܩܘܣ ✣ انجيل مرقوس Evangelium Marci. Ad calc. علم ܐܬܚܬܡ ܒܫܡ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ✣ ܡܪܩܘܣ ܫܠܝܚܐ ✣ ܐܡܝܢ Explicit. evang. sanc. Christi sec. praedicationem Marci evangelistae, quod Latine Romae locutus est. Preces ejus nobiscum, Amen.

γ. Lucae, fol. 80.

Tit. ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܠܘܩܐ ✣ انجيل لوقا Evangelium Lucae. Ad calc. علم لمجلد ܫܪܝܪ ܒܫܡ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ✣ كمل ✣ انجيل لوقا Explicit. exscriptio evangelii sancti Lucae, quod Graece Alexandriae locutus est. Preces ejus nobiscum, Amen.

δ. Joannis, fol. 126.

Tit. ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ✣ انجيل يوحنا Evangelium sancti Joannis. Ad calc. علم ܫܪܝܪ ܒܫܡ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ✣ ܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ ✣ ܐܡܝܢ Explicit. evangelium Joannis apostoli, quod Graece in urbe Epheso locutus est. Preces ejus nobiscum, Amen.

Et postea; ܥܠ ܕܥܕܪ ܒܥ ܥܕܪ ܒܥܘܕ ܡܫܝܚܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܒܐܦܣܘܣ ܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘܬܫܥ ✣ ܡܐܬܝܢ Auxilio Dñi nostri ad finem perducta sunt quatuor evangelia sancta, quae praedicaverunt et annuntiaverunt quatuor evangelistae Matthaeus, Marcus, Lucas, Joannes, die primo mensis Adar, anno Graecorum 1900 (A. D. 1695) in coenobio Mar Zacchaei, manibus monachi Vanis Bar Mardiri.

Denique literis majusculis auratis exscriptum; ܐܬܟܬܒ ܩܕܫܐ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ✣ ptum; ,ܒܫܡ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܘܒܫܘܠܛܢ ܐܠܗܐ ܡܪܝܐ ܘܒܨܠܘܬ ܟܠ ܩܕܝܫܐ ܕܐܬܟܬܒ ܩܕܫܐ ✣ ܐܡܝܢ Exscriptum est hoc evangelium sanctum manibus Gregorii Cappadocis, propter Fatallah filium diaconi Cuphar. Det ei Deus mentem perfectam per preces Deiparae Mariae, et sanctorum, Amen [a]. [Poc. 1.]

32.

Codex membranaceus in sextodecimo, ff. (113 − 1 =) 112 constans, charactere antiquo literis Estrangelis haud ita dissimili, A. C. 1245, exaratus.

Inest S. Joannis Evangelium in lectiones distributum: notantur etiam in margine capita. In initio crux super calvarium cum inscriptione .ܛܟܠ .ܪܡ .ܩ, de qua cf. Bod. Or. 2. Sequitur index lectionum in circulis inscriptus.

Deest fol. 2: bombycina et manu recenti sunt ff. 11—16; it. manu recenti sed membranaceum fol. 109.

Tit. ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ ܕܥܠ Evangelium sanctum Joannis apostoli. Ad calc. علم ܫܪܝܪ ܒܫܡ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ ✣ ܐܡܝܢ Explicit. evangelium sanctum Joannis apostoli, quod Graece in urbe Epheso locutus est. Preces ejus nobiscum, Amen. Sequitur doxologia: et postea; ܟܕ ܗܘܬ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܫܐ ܗܢܐ ܕܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ ܘܐܦ ܟܕ ܐܬܟܬܒ ܗܘ ܩܕܫܐ ܒܟܬܒ ܡܫܝܚܐ ܕܗܘ

---

[a] Joannis Seldeni aliquando fuisse hunc codicem pro certo habeo. In initio enim sententiam quam in suis libris semper sua manu inscribebat, sc. περὶ παντὸς τὴν ἐλευθερίαν, exhibet.

ܡܫܡ ܟܬܒ ܟܬܒ ܐܝܢ . ܟܬܒ ܒܗ ܕܝܢ ܕܚܝ ܕܐܝܢ ܟܬܒ ܐܝܢ ܕܐܝܢ ܒܗ ܕܚܝ ܕܐܝܢ ܟܬܒ ܐܝܢ ... ܡܐܬ ܫܫ [ܟܠܗ] ܟܠܗ ܡܬܒ . ܫܢܬ ܡܐܬ ܟܫܬܐ ܟܠܗ ܟܬܒ ܡܫܡ ܒܝ ܟܫܐ ܡܢ ܒܫܠ ܟܬܒ ܒܗ ܕܚܝ ܕܐܝܢ ⁘ ܡܫܡ ܡܢ Finem et completionem accepit hic liber vitae plenus evangelii sancti Joannis apostoli, anno 1557 Graecorum (A. C. 1245), die mensis Teshrin posterioris octavo, et feria quarta, in coenobio patris Joannis in deserto Scetensi, diebus Mar Athanasii [a] Patriarchae Aegyptiorum Syrorum: mortuus enim fuit eorum patriarcha Mar Ignatius; cujus animae Deus quietem concedat. Scripsit eum vir peccator, scelestusque, nomine Hhabib, in usum fratris sui spiritalis doctoris Isaaci, ut legat et commoda ab eo percipiat, et preces pro me et doctore Baccho, et patribus nostris obferat.

Brevis sequitur epigraphe a viro qui librum restituit scripta, cujus tamen pars abscissa est. Quae exstat hujusmodi est, ... ܒܝܢ ܟܠܗ ܫܠܡ ܡܫܠܡ ܟܬܒ ܒܗ ܕܚܝ ⁘ ܡܫܡ ܡܢ ܠܟܠ ܟܠܡ ܟܬܒ ܡܫܠܡ ܟܫܒ ܒܝ ܒܫ ܟܬܒ ܡܫܠܡ

[a] Ex hac epigraphe corrigi potest Wanslebius, ap. Le Quien Or. Christ. ii. 493, qui ex canone Abulbircat, Athanasium in sedem Alexandrinam, anno Mart. 967, Christi 1251, evectum esse, scripsit. Ex eodem autem Abulbircat addit, eum viginti sex annos sedisse, quod quum mortuus est A. Mart. 978 vix fieri potuit. Quum autem predecessor ejus Cyrillus A. C. 1243, die 10 Martis mortuus est, ipse Le Quien in indicis p. xx se minime huic narrationi credere affirmat; "fuerit enim, inquit, vacatio annorum septem, ac mensium septem minus tribus diebus, ac ordinatus successor Athanasius anno 1250, die 2 Octobris! Id certe non capio." Sed certe e nostro codice apparet Athanasium anno Christi 1245 sedem occupasse, unde opinor eum statim Cyrillo suffectum esse. Quis autem fuerit ille Ignatius Syrorum in deserto Scetensi patriarcha, omnino nescio: mortuus enim est Ignatius David, Antiochenae sedis Jacobiticae praesul, anno Graec. 1564, Ch. 1253.

ܡܫܡ ܟܬܒ ܐܝܢ : ܟܠܗ ܟܬܒ ܒܗ ܕܚܝ ܕܐܝܢ ܟܬܒ ܐܝܢ ⁘ ... sive facto per preces Deiparae Mariae et omnium sanctorum in saecula saeculorum, Amen. Perfectus est et eum absolvit vir infirmus et peccator, nomine presbyter, sed facto reprobus, jussu patris nostri episcopi Mar Marci. Propitius sit Deus Davidi scelesto et infirmo. [Marsh. 699.]

33.

Codex bombycinus in folio, ff. 204 constans, binis plerumque columnis a variis scribis, A. C. 1545, Carshunice exscriptus.

Inest Actorum Apostolorum, Epistolarum septem catholicarum, necnon S. Pauli quatuordecim versio Arabica. In sectiones minio adnumeratas divisus est liber, quas recens quaedam manus mutavit, eademque dies quibus quaeque legenda sit, nonnunquam addidit [a].

1. Acta Apostolorum, fol. 1.

Tit. ܡܥܒܕܐ ܕܫܠܝܚܐ ܕܐܠܗ ܕܫܡ ܕܡܫܝܚܐ ... ܕܐܬܟܬܒ ܒܐܝܣܛܪ ܕܐܬܚܕܫ ܥܠ ܝܕ ... ܡܪ ... ܕܐܬܩܪܝ ... ܒܫܢܬ ... ܕܡܪ ... ܕܐܬܟܬܒ ... ܒܫܢܬ ... ܕ

ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܐܠܗܐ ܚܕ ܣܓܝ ܕܢܟܬܘܒ ܣܦܪ ܦܪܟܣܝܣ ∴ ܐܘ ܣܝܡ ܠܗ ܠܘܩܐ ܕܐܦ ܣܦܪ ܥܠ ܫܠܝܚܘܬܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܠܘܩܐ ܕܟܬܒ ܠܬܐܘܦܝܠܘܣ ܕܠܗ ܩܕܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܗܢܐ ܣܦܪ ܐܦ ܒܬܪ ܗܕܐ ܐܬܪ ܕܫܠܝܚܘܬܗ ∴ ܕܫܠܝܚܐ ܩܕܝܫܐ ܐܝܟ ܕܒܥܘ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܢܗܘܘܢ ܒܗ ∴ ܐܡܝܢ ∴ ܐܡܝܢ ∴ ܐܡܝܢ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unius, initium facimus exscribendi Librum Praxeis sive Historias Apostolorum post adscensionem Dñi nostri Jesu Christi. Eum conscripsit Lucas, evangelii scriptor, misitque ad Theophilum, cui ante evangelium et postea hunc librum scripsit. Ad calc. كملت قصص للابا الحواريون ∴ Explicit. historiae patrum missionariorum.

2. Epistolarum catholicarum liber, fol. 63.

Tit. ܗܕܐ ܣܦܪ ܩܬܘܠܝܩܘܢ ∴ Sequitur liber catholicon.

α. Jacobi epistola, ib.

Tit. ܩܕܡܝܐ ܣܦܪ ܬܫܒܚܬܐ ܕܝܥܩܘܒ ∴ ܫܠܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܘܐܚܘܗܝ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ Primum, epistola Jacobi apostoli cui cognomini Dñi frater. Ad calc. ܣܦܪ ܬܫܒܚܬܐ ∴ ܕܝܥܩܘܒ ܫܠܝܚܐ ܗܘ ܕܫܠܡ ܥܠ ܟܠ ܐܢܫ ܒܟܠ ܙܒܢ ܐܡܝܢ ∴ ܐܡܝܢ ∴ ܐܡܝܢ Finis epistolae Jacobi apostoli: preces ejus nobiscum, Amen, Amen, Amen.

β. Petri prima, fol. 69.

Tit. ܗܕܐ ܐܓܪܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ∴ ܕܦܛܪܘܣ ܫܠܝܚܐ ∴ Sequitur epistola Petri, apostolorum principis. Ad calc. كملت رسالة بطرس للاولي والشكر لله ∴ Explicit. epist. prima Petri: et Deo gratiae.

γ. Petri secunda, fol. 75.

Tit. ܐܓܪܬܐ ܬܪܝܬܝܐ ∴ ܕܦܛܪܘܣ ∴ ܫܠܝܚܐ Epistola Petri secunda, quae ordine tertia est. Ad calc. ܣܦܪ ∴ ܫܠܡ ܐܓܪܬܐ ܬܪܝܬܝܐ ∴ ܕܦܛܪܘܣ ∴ ܫܠܝܚܐ Explicit. epist. sec. Petri: et Deo gratiae.

δ. Joannis prima, fol. 79.

Tit. ܩܕܡܝܐ ∴ ܕܝܘܚܢܢ ∴ ܫܠܝܚܐ ∴ ∴ ܐܘ ∴ ∴ ∴

ܐܓܓܪܬܐ ܕܡܪܢ ܥܠ ܐܦܣܘܣ ܩܕܡܝܬܐ ܕܟܬܒ ܒܐܦܣܘܣ ܘܫܕܪ ܒܝܕ ܛܝܡܬܐܘܣ ,ܘܠܐܠܗܐ ܣܓܝ ܫܒܚܐ ÷ ܐܡܝܢ Finis epistolae primae ad populum Corinthium, quam Ephesi scripsit, misitque per Timotheum: et Deo gloria.

γ. Secunda ad Corinthios, fol. 132.

Tit. ܐܓܓܪܬܐ ܬܪܝܬܝ ܕܠܬ ܩܕܡ ܫܡܗ ܕܡܪܢ ܕܝ ,ܐܡ ܐܓܓܪܬܐ ܕܡܪܢ ܥܠ ܩܘܪܢܬܝܣ ÷ ܐܡܝܢ In nomine Dñi qui spes nostra est, epistolam secundam ad populum Corinthi, quae ordine tertia est. Ad calc. ܕܡܪܢ ܥܠ ܩܘܪܢܬܝܣ ܐܓܓܪܬܐ ܬܪܝܬܐ ܕܐܬܝܬ ܒܐܦܣܘܣ ,ܘܠܐܠܗܐ .ܐܓܓܪܬܐ ܐܚܪܬܐ ܕܐܬܝܬ ܫܠܝܚܐ ܬܝܬܘܣ ܘܠܘܩܐ ܒܫܡ ܡܪܢ ÷ ܐܡܝܢ ܕܡܪܢ Explicit. epistola secunda ad populum Corinthi, quae Philippis Macedoniae scripta est, et per Titum et Lucam missa: et Deo laus. Quicunque in eam incidat scribae miseri (الضعيف) recordetur.

δ. Epistola ad Galatas, fol. 146.

Tit. ܕܡܪܢ ܥܠ ܓܠܛܝܐ ܐܓܓܪܬܐ ÷ ܪܒܝܥܝܐ Epistola quarta ad Galatas. Ad calc. ܕܡܪܢ ܥܠ ܐܓܓܪܬܐ ܫܠܝܚܐ ܕܐܬܝܬ ܒܐܦܣܘܣ ܟܬܒ ܪܒܝܥܝܐ .ܓܠܛܝܐ ܐܚܪܬܐ ܕܐܬܝܬ ܛܝܛܘܣ ÷ ܐܡܝܢ .ܕܡܪܢ Explicit. epistola ad Galatas, quam Romae scripsit, misitque per Titum discipulum: et Deo gloria semper, Amen.

ε. Epistola ad Ephesios, fol. 153.

Tit. ܕܡܪܢ ܥܠ ܐܦܣܘܣ ܐܓܓܪܬܐ ÷ ܚܡܝܫܝܐ Epistola quinta ad Ephesios. Ad calc. ܚܡܝܫܝܐ ܕܡܪܢ ܥܠ ܐܓܓܪܬܐ ܫܠܝܚܐ ܕܐܬܝܬ ܒܐܦܣܘܣ ܟܬܒ ܪܒܝܥܝܐ ÷ ܐܡܝܢ ܕܡܪܢ Explicit. epistola ad Ephesios quam Romae scripsit, misitque per Tychicum: et Deo gloria.

ϛ. Epistola ad Philippenses, fol. 159.

Tit. ܕܡܪܢ ܥܠ ܦܝܠܝܦܣܝ ܐܓܓܪܬܐ ÷ ܫܬܝܬܝܐ Epistola sexta ad Philippenses. Ad calc. ܕܡܪܢ ܥܠ ܐܓܓܪܬܐ ܫܠܝܚܐ ܕܐܬܝܬ ܒܐܦܣܘܣ ܟܬܒ ܪܒܝܥܝܐ ܘܠܘܩܐ ܒܫܡ ܡܪܢ ÷ ܐܡܝܢ Explicit. epistola ad Philippenses, quam Romae scripsit, misitque per Epaphroditam: et Deo gratiae largae. Memento Dñe servi tui Pauli per tuam misericordiam, Amen.

ζ. Epistola ad Colossenses, fol. 164.

Tit. ܐܓܓܪܬܐ ܪܒܝܥܝܐ ܕܠܬ ܫܒܥܐ ÷ ܩܘܠܣܝܐ ܕܡܪܢ ܥܠ ܐܓܓܪܬܐ In nomine Dñi, qui spes nostra est, epistolam septimam ad Colossenses. Ad calc. ܫܠܝܚܐ ܕܐܬܝܬ ܒܐܦܣܘܣ ܟܬܒ ܪܒܝܥܝܐ ܘܠܘܩܐ ܒܫܡ ܡܪܢ ÷ ܐܡܝܢ ܕܡܪܢ Explicit. epistola ad Colossenses, quam Romae scripsit, misitque per Tychicum et Onesimum et Marcum: et Deo gratiae in sempiternum, Amen.

η. Epistola prima ad Thessalonicenses, fol. 169.

Tit. ܕܡܪܢ ܥܠ ܬܫܠܘܢܝܩܝ ܐܓܓܪܬܐ ÷ ܩܕܡܝܬܐ ܕܟܬܒ ܐܦ ,ܐܡ ܫܡܢܝܬܐ Epistola prima ad Thessalonicenses, quae ordine octava est. Ad calc. ܫܠܝܚܐ ܫܡܢܝܬܐ ܕܡܪܢ ܥܠ ܬܫܠܘܢܝܩܝ ܐܓܓܪܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ܕܟܬܒ ܐܬܝܢܐ ܒܫܠܝܚܘܬܐ ܕܬܝܡܬܐܘܣ ܘܣܝܠܘܢܘܣ ÷ ܐܡܝܢ ܕܡܪܢ Explicit. epistola prima ad Thessalonicenses, quam Athenis scripsit, misitque per Timotheum et Silvanum: et Deo gratiae in sempiternum, Amen.

θ. Epistola secunda ad Thess., fol. 173.

Tit. ܕܡܪܢ ܥܠ ܬܫܠܘܢܝܩܝ ܐܓܓܪܬܐ ÷ ܬܪܝܬܝܐ ܕܠܬ ܫܒܥܐ ,ܐܡ ܫܡܢܝܬܐ Epistola secunda ad Thessalonicenses, quae ordine nona est. Caret epigraphe.

ι. Epistola prima ad Timotheum, fol. 176.

Tit. ܐܦܣܛܘܠܐ ܕܠ ܛܝܡܬܐܘܣ ܩܕܡܝܬܐ

Epistola prima ad Timotheum, quae ordine decima est. Ad calc. Explicit. epistola prima ad Timotheum, quam Laodiceae scripsit, misitque per Titum: et Deo gratiae largae.

ια. Epistola secunda ad Timotheum, fol. 181.

Tit. Epistola secunda ad Timotheum, quae ordine undecima est. Ad calc. Explicit. epistola secunda ad Timotheum, quam Romae scripsit, misitque per Onesiphorum.

ιβ. Epistola ad Titum, fol. 185.

Tit. Epistola duodecima ad Titum. Ad calc. Explicit. epistola ad Titum, quam Nicopoli scripsit, misitque per Zenam et Apollo.

ιγ. Epistola ad Philemonem, fol. 188.

Tit. Epistola decima tertia ad Philemonem. Ad calc. Explicit. epistola ad Philemonem, quam Romae scripsit, misitque per Onesimum: et Deo gloria semper in aeternum.

ιδ. Epistola ad Hebraeos, fol. 189.

Tit. Epistola decima quarta ad Hebraeos. Ad calc. Explicit. والمجد لله دايما Explicit. epistola ad Hebraeos, quae epistolarum ultima est; scripsit Romae Italorum, misitque per Timotheum; et Deo gloria in sempiternum.

Sequitur colophon, sc.

Explicit. liber hic nobilis, cui insunt Praxeis sive Historiae apostolorum sanctorum; necnon septem epistolae catholicae; et apostoli Pauli quatuordecim, pace Dñi, Amen. Factus est autem scriptionis finis in urbe benedicta Hhardin in monte Libano, feria sexta,

exeunte mense Thamuz, anno 1856 ex annis Alexandri Graeci, fil. Philippi Macedonii. Impensas e suis facultatibus suppeditavit sacerdos benedictus parochus Joannes fil. beati presbyteri Jusuf e vico Ain Hhalyo, sive Fons dulcis, in provincia Zebadensi: qui inspexit et etiam scripsit secundum vires ei a Dño datas, cui sit laus. Scriptionis varietas e diversitate scribarum oritur. Nam priores tres fasciculos exaravit parochus Wahabat ex urbe Hhardin: cui proximus fuit vilis Athanasius, qui etiam Ibrahim, cognomine Yijmur, e pago Nabk in provincia Kara (prope Damascum): finem denique scripsit filius ejus benedictus diaconus Julianus, fil. Ibrahim, cognomine Ibn Zalteh, e pago supradicto Nabk. Quicunque denique haec verba legit, petimus ut veniam nobis scribis miseris oret in die judicii: quod si faciat, Deus eum in regno suo remuneretur, cui sit gloria, Amen.

Et postea; نقلت هدا الرسايل من اللغة السريانيه الي اللغة العربيه ليعرفها من لا يفهم السريانية ويتوخي اخراج فصولها علي راي السريانيه وتفصيلها مع تقديم بعض ما لم يوجد بدا من تقديمه مما كان في اللسان السرياني موخرا وتاخير بعض ما كان فيه مقدما لمخالفة نسق الكلام السرياني تاليف الكلام العربي من غير تجاور المعني والسبح لله دايما ابدا سرمدا وعلينا رحمته نعم نعم نعم ⁘ Versae sunt hae epistolae e lingua Syriaca in Arabicam ut etiam is qui Syriace non intelligit, eas discat. Ordo autem sectionum morem Syrorum divisionemque in capita apud eos usitatam sequitur: est tamen ubi prius venit vocabulum quod in sermone Syriaco non in initio sed ad finem inveniatur, aliis postpositis quae ibi priora sint; ordo enim sermonis Syriaci sine sensus diversitate ei vocabulorum dispositioni quam Arabes amant, repugnat. Deo denique laus sempiterna, perpetua, aeterna, Immo, Amen.

Versio omnino eadem est ac ea quam ex Bibliotheca Leidensi edidit Erpenius, A. 1616; est tamen ubi epitheta ex nimia Orientalium ad ornatum proclivitate addantur: e. g. ap. Rom. i. 1. Paulus non solum est مدعو *vocatus* sed etiam منتخب *electus;* eodem modo Evangelium الطاهر *sanctum* vocatur. Haec tamen raro occurrunt. [Marsh. 426.]

34.

Codex bombycinus laevigatus mutilus binis columnis charactere simplici exaratus. Insunt;

1. Fragmentum, ff. 3 constans, haud ita antiquum, cui insunt Joannis apostoli epist. secundae vv. 3—13; ejusd. ep. tertia[a]; et Judae epistola.

2. Testamenti Novi secundum versionem simplicem tomus secundus, ff. (193−23=) 170 constans. Praetermissae sunt epistolae secunda Petri, secunda et tertia Joannis. Praefixae sunt, ut etiam antecedenti fragmento, reliquiae quaedam tabularum quibus inerat ordo epistolarum prout singulis anni diebus in eucharistia leguntur. Saeculi fortasse decimi quarti est. Signis Copticis numerata sunt folia.

a. Acta Apostolorum, fol. 1.

Tit. حل هحنه ܟܬܒ̈ ܫܠܝ̈ܚ̈ ܕ̈ܫܠ̈ܝ̈ܚ̈ ⁘ ܕ̈ܫܠ̈ܝ̈ܚ̈ ܒ̈ܥ̈ܠ̈ܬ̈ܟ̈ Spe Dei scribemus Acta Apostolorum. Ad calc. ܫܠ̈ܝ̈ܚ̈ ܒ̈ܥ̈ܠ̈ܬ̈ܟ̈ ܕ̈ܫܠ̈ܝ̈ܚ̈ ⁘ Explicit. Acta duodecim sanctorum apostolorum auxilio Dei qui adjuvit, cui sit gloria, nobisque misericordia ejus in saecula, Amen.

Fol. 4 manu recenti scriptum est. De-

---

[a] In hujus epist. v. 1 vocatur Joannes ܩܫܝܫܐ *sanctus,* pro usitata lectione ܩܫܝܫܐ *presbyter.*

sunt ff. 6, 14, 36, 45, quibus inerant cc. iii. 16—iv. 36, viii. 31—ix. 10, xix. 19—33, xxiii. 14—29.

β. Jacobi epistola, fol. 56.

Tit. ܐܓܪܬ ܕܝܥܩܘܒ ܫܠܝܚܐ Epistola Jacobi apostoli. Ad calc. ܫܠܝܚܐ ܗܘ ܐܓܪܬ ܕܝܥܩܘܒ Explicit. epistola Jacobi apostoli.

γ. Petri epistola, fol. 62.

Tit. ܐܓܪܬ ܦܛܪܘܣ ܫܠܝܚܐ ܗܘ Sequitur epistola Petri. Ad calc. ܫܠܝܚܐ ܗܘ ܦܛܪܘܣ Explicit. epistola Petri apostoli.

δ. Joannis epistola, fol. 68.

Tit. ܐܓܪܬ ܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ ܗܘ Sequitur epistola Joannis. Desunt ff. 73—77, quibus inerat 1 Joh. v. 3 usque ad Rom. ii. 16.

ε. Rom. ii. 16—iii. 8, fol. 78.

Desunt ff. 79—85, Rom. iii. 8—viii. 10.

ϛ. Rom. viii. 10, usque ad finem, fol. 86. Ad calc. ܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ ܠܘܬ ܩܘܪܢܬܝܐ ܐܓܪܬ Explicit. epistola ad Romanos, quae Corinthi scripta est.

ζ. Epistola ad Corinthios prima, fol. 98.

Tit. ܩܘܪܢܬܝܐ ܩܕܡܝܐ ܫܠܝܚܐ ܐܓܪܬ Ep. ad Corinthios prima. Ad calc. ܐܓܪܬ ܩܘܪܢܬܝܐ ܩܕܡܝܐ ܫܠܝܚܐ ܕܣܘܪܝܐ ܕܡܕܝܢܬ ܦܝܠܝܦܝ ܒܝܕ ܬܝܡܬܘܣ ܐܓܪܬ Explicit. ep. ad Corinthios prima, quae scripta est Philippis Macedoniae, et manu Timothei missa.

Desunt ff. 100, 101, 106, cc. ii. 6—iv. 9, viii. 6—ix. 12.

η. Ep. ad Corinthios secunda, fol. 119.

Tit. ܦܘܠܘܣ ܩܘܪܢܬܝܐ ܬܪܝܬܐ ܫܠܝܚܐ ܐܓܪܬ Ep. ad Corinthios secunda. Ad calc. ܐܓܪܬ ܦܘܠܘܣ ܩܘܪܢܬܝܐ ܬܪܝܬܐ ܫܠܝܚܐ ܕܣܘܪܝܐ ܕܡܕܝܢܬ ܦܝܠܝܦܝ ܒܝܕ ܬܝܡܬܘܣ ܐܓܪܬ Explicit. ep. ad Corinthios secunda, quae Philippis Macedoniae scripta est.

θ. Ep. ad Galatas, fol. 133.

Tit. ܓܠܛܝܐ ܫܠܝܚܐ ܐܓܪܬ Ep. ad Galatas. Ad calc. ܫܠܝܚܐ ܐܓܪܬ ܐܓܪܬ ܕܐܬܝܐ ܒܝܕ ܬܝܡܬܘܣ ܓܠܛܝܐ Explicit. ep. ad Galatas, quae Romae scripta est.

Desunt ff. 136, 137, cc. iii. 1—iv. 12.

ι. Ep. ad Ephesios, fol. 140.

Tit. ܐܦܣܝܐ ܫܠܝܚܐ ܐܓܪܬ Ep. ad Ephesios. Ad calc. ܐܦܣܝܐ ܫܠܝܚܐ ܐܓܪܬ ܐܓܪܬ ܕܐܬܝܐ ܒܝܕ ܬܝܡܬܘܣ Explicit. ep. ad Ephesios, quae Romae scripta est.

ια. Ep. ad Philippenses, fol. 148.

Tit. ܦܝܠܝܦܝ ܫܠܝܚܐ ܐܓܪܬ Ep. ad Philippenses. Ad calc. ܫܠܝܚܐ ܐܓܪܬ ܐܓܪܬ ܕܐܬܝܐ ܒܝܕ ܬܝܡܬܘܣ ܦܝܠܝܦܝ Explicit. ep. ad Philippenses, quae Romae scripta est.

ιβ. Ep. ad Colossenses, fol. 153.

Tit. ܩܘܠܣܝ ܫܠܝܚܐ ܐܓܪܬ Ep. ad Colossenses. Ad calc. ܫܠܝܚܐ ܐܓܪܬ ܐܓܪܬ ܕܐܬܝܐ ܒܝܕ ܬܝܡܬܘܣ ܩܘܠܣܝ Explicit. ep. ad Colossenses, quae Romae scripta est.

ιγ. Ep. ad Thessalonicenses prima, fol. 158.

Tit. ܩܕܡܝܐ ܣܠܘܢܝܩܝ ܫܠܝܚܐ ܐܓܪܬ Ep. ad Thessalonicenses prima. Ad calc. ܩܕܡܝܐ ܣܠܘܢܝܩܝ ܫܠܝܚܐ ܐܓܪܬ ܐܓܪܬ ܕܐܬܝܐ ܒܝܕ ܬܝܡܬܘܣ ܐܬܝܢܝ Explicit ep. ad Thessalonicenses prima, quae Athenis scripta est.

ιδ. Ep. ad Thessal. secunda, fol. 162.

Tit. ܬܪܝܬܐ ܣܠܘܢܝܩܝ ܫܠܝܚܐ ܐܓܪܬ Ep. ad Thessalonicenses secunda. Ad calc. ܬܪܝܬܐ ܣܠܘܢܝܩܝ ܫܠܝܚܐ ܐܓܪܬ ܐܓܪܬ ܕܐܬܝܐ ܒܝܕ ܬܝܡܬܘܣ ܠܐܘܕܝܩܝ Explicit. ep. ad Thess. secunda, quae Laodiceae Pisidiae scripta est.

ιε. Ep. ad Timotheum prima, fol. 165.

Tit. ܩܕܡܝܐ ܐܓܪܬ ܫܠܝܚܐ ܐܓܪܬ Ep. ad Timotheum prima. Ad calc. ܐܓܪܬ ܐܓܪܬ ܕܐܬܝܐ ܒܝܕ ܬܝܡܬܘܣ ܩܕܡܝܐ Explicit. ep. ad Timotheum prima, quae Laodiceae scripta est.

ιϛ. Ep. ad Timotheum secunda, fol. 171.

Tit. ܬܪܝܬܐ ܐܓܪܬ ܫܠܝܚܐ ܐܓܪܬ

Ep. ad Timotheum secunda. Ad calc. ܣܦܪ ܬܝܡܘܬܐܘܣ ܬܢܝܢܐ ܗܠܐ ܕܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ ✣ ܕܐܬܝܪ ܒܪܘܡܝ ܗܘ Explicit. ep. ad Timotheum, quae Romae scripta est.

ιζ. Ep. ad Titum, fol. 175.

Tit. ܐܓܪܬܐ ܗܠܐ ܕܦܘܠܘܣ Ep. ad Titum. Ad calc. ܐܓܪܬܐ ܗܠܐ ܕܦܘܠܘܣ ✣ ܕܐܬܝܪ ܒܢܝܩܘܦܘܠܝ ܗܘ ܣܦܪ Explicit. ep. ad Titum, quae Nicopoli scripta est.

ιη. Ep. ad Philemonem, fol. 177.

Tit. ܦܝܠܝܡܘܢ ܗܠܐ ܕܦܘܠܘܣ Ep. ad Philemonem. Ad calc. ܗܠܐ ܕܦܘܠܘܣ ✣ ܕܐܬܝܪ ܒܪܘܡܝ ܗܘ ܣܦܪ ܦܝܠܝܡܘܢ Explicit. ep. ad Philemonem, quae Romae scripta est.

ιθ. Ep. ad Hebraeos, fol. 178.

Tit. ܥܒܪܝܐ ܗܠܐ ܕܦܘܠܘܣ Ep. ad Hebraeos. Ad calc. ܗܠܐ ܕܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ ܕܐܝܬܝܐ ܒܐܓܪܬܐ ܕܫܕܪ ܒܪܘܡܝ ܗܘ ܣܦܪ ܥܒܪܝܐ ✣ ܐܫܬܕܪ ܒܐܝܛܠܝܐ ܗܘ ܕܐܬܝܪ ܒܝܕ ܛܝܡܬܐܘܣ ܫܠܝܚܐ ܕܡܪܢ ܫܒܚܬܐ ܘܠܢ ܪܚܡܝ ܕܝܗ Explicit. ep. ad Hebraeos, quae in Italia scripta est et manu Timothei missa. Dño nostro gloria, et nobis misericordia ejus.

Recentiore manu sunt ff. 191, 192, 193.

Desunt ff. 179, 182, 187, 188, cc. i. 9—ii. 15, v. 9—vi. 18, x. 9—xi. 14. [Dawk. 23.]

35.

Codex chartaceus in quarto, ff. 142 constans, binis columnis charactere simplici adpositis plerumque vocalibus a scriba Jacobita nitide exaratus. Insunt;

1. Index in Acta Apostolorum, fol. 1.

Tit. ✣ ܒܫܡ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܡܫܝܚܐ ܢܟܬܒ ܐܝܢܕܝܟܣ ܕܣܦܪ ܫܠܝܚܐ ܕܥܒܕ ܒܐܓܪܬܐ ܕܫܠܝܚܐ Ad calc. ✣ ܐܝܢܕܝܟܣ ܕܣܦܪ ܫܠܝܚܐ ܕܥܒܕ ܒܐܓܪܬܐ ܕܫܠܝܚܐ ܐܝܢܕܝܟܣ ✣ ܕܣܦܪ ܫܠܝܚܐ ܕܥܒܕ ܒܐܓܪܬܐ ܕܫܠܝܚܐ ܐܝܢܕܝܟܣ Explicit. index in Acta Apostolorum: partes Orthodoxorum[a] preces eorum protegant et custodiant in saecula, Amen.

2. Acta Apostolorum in lectiones lxix distributa, prout in ecclesia recitare solent Jacobitae, fol. 4.

Tit. ✣ ܒܫܡ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܡܫܝܚܐ ܢܟܬܒ ܣܦܪ ܫܠܝܚܐ ܕܥܒܕ ܒܐܓܪܬܐ ܕܫܠܝܚܐ ✣ ܐܝܢܕܝܟܣ ܕܣܦܪ ܫܠܝܚܐ ܕܥܒܕ ܒܐܓܪܬܐ ܕܫܠܝܚܐ ܐܝܢܕܝܟܣ ✣ ܕܣܦܪ ܫܠܝܚܐ ܕܥܒܕ ܒܐܓܪܬܐ ܕܫܠܝܚܐ ܐܝܢܕܝܟܣ Ad eum, qui ipse est divina potentia, ipse omnipotens, animi obtutum erigo, et ejus auxilium oro, ut liceat ad librum Actorum sanctorum Apostolorum exscribendum accedere. Ad calc. ✣ ܐܝܢܕܝܟܣ ܕܣܦܪ ܫܠܝܚܐ ܕܥܒܕ ܒܐܓܪܬܐ ܕܫܠܝܚܐ ܐܝܢܕܝܟܣ ✣ ܕܣܦܪ ܫܠܝܚܐ ܕܥܒܕ ܒܐܓܪܬܐ ܕܫܠܝܚܐ ܐܝܢܕܝܟܣ Explicit. Acta SS. xii Apostolorum; preces eorum nobiscum, Amen. Misericordiam obtineat miser Fadhl-Allah fil. Jacobi qui scripsit.

3. Epistola Jacobi in sex lectiones distributa, fol. 104.

Tit. ✣ ܓܝܡܣ ܫܠܝܚܐ ܕܥܒܕ ܒܐܓܪܬܐ ܕܫܠܝܚܐ ✣ ܐܝܢܕܝܟܣ ✣ ܕܣܦܪ ܫܠܝܚܐ ܕܥܒܕ ܒܐܓܪܬܐ ܕܫܠܝܚܐ ✣ ܐܝܢܕܝܟܣ ✣ ܕܣܦܪ ܫܠܝܚܐ ܕܥܒܕ ܒܐܓܪܬܐ ܕܫܠܝܚܐ ✣ ܐܝܢܕܝܟܣ Ep. Jacobi apostoli. Ad calc. ✣ ܐܝܢܕܝܟܣ ✣ ܕܣܦܪ ܫܠܝܚܐ ܕܥܒܕ ܒܐܓܪܬܐ ܕܫܠܝܚܐ ✣ ܐܝܢܕܝܟܣ ✣ ܕܣܦܪ ܫܠܝܚܐ ܕܥܒܕ ܒܐܓܪܬܐ ܕܫܠܝܚܐ ✣ ܐܝܢܕܝܟܣ Explicit. ep. Jacobi apostoli; preces ejus nobiscum.

4. Epist. Petri prima in septem lectiones distributa, fol. 114.

Tit. ✣ ܦܛܪܘܣ ܫܠܝܚܐ ܩܕܡܝܐ ܕܟܠ ܡܫܝܚܐ ✣ ܐܝܢܕܝܟܣ ✣ ܕܣܦܪ ܫܠܝܚܐ ܕܥܒܕ ܒܐܓܪܬܐ ܕܫܠܝܚܐ ✣ ܐܝܢܕܝܟܣ ✣ ܕܣܦܪ ܫܠܝܚܐ ܕܥܒܕ ܒܐܓܪܬܐ ܕܫܠܝܚܐ ✣ ܐܝܢܕܝܟܣ Ep. Petri apostolorum principis. Ad calc. ✣ ܦܛܪܘܣ ܫܠܝܚܐ ܩܕܡܝܐ ܕܟܠ ܡܫܝܚܐ ✣ ܐܝܢܕܝܟܣ ✣ ܕܣܦܪ ܫܠܝܚܐ ܕܥܒܕ ܒܐܓܪܬܐ ܕܫܠܝܚܐ ✣ ܐܝܢܕܝܟܣ Explicit. ep. prima Petri apostoli.

5. Epist. Petri secunda, fol. 123.

Tit. ✣ ܬܢܝܢܐ ܗܠܐ ܕܦܛܪܘܣ ܫܠܝܚܐ ✣ ܐܝܢܕܝܟܣ ✣ ܕܣܦܪ ܫܠܝܚܐ ✣ ܐܝܢܕܝܟܣ ✣ ܕܣܦܪ ܫܠܝܚܐ ✣ ܐܝܢܕܝܟܣ Ejusdem ep. secunda. Ad calc. ✣ ܦܛܪܘܣ ܫܠܝܚܐ ✣ ܐܝܢܕܝܟܣ ✣ ܕܣܦܪ ܫܠܝܚܐ ✣ ܐܝܢܕܝܟܣ ✣ ܕܣܦܪ ܫܠܝܚܐ ✣ ܐܝܢܕܝܟܣ Explicit. ep. sec. Petri apostolorum principis.

6. Epist. Joannis prima in sex lectiones distributa, fol. 129.

---

[a] Orthodoxorum, h. e. ܣܘܪܝܝ ܐܪܬܕܘܟܣܝܐ, nomen semper sibi vindicare Jacobitas, bene notum est.

Tit. ܩܕܝܫܐ ܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ Ep. Joannis prima. Ad calc. ܫܠܡܬ ܫܠܝܚܐ ܕܝܘܚܢܢ ✣ ܩܕܝܫܐ ܝܘܚܢܢ Explicit. ep. prima Joannis apostoli.

7. Epist. Joannis secunda, fol. 137.

Tit. ܝܘܚܢܢ ܬܪܝܬܐ ܫܠܝܚܐ Ep. sec. Joannis. Ad calc. ܬܪܝܬܐ ܫܠܝܚܐ ܕܝܘܚܢܢ ✣ ܩܕܝܫܐ ܝܘܚܢܢ Explicit. ep. sec. Joannis apostoli.

8. Epist. Joannis tertia, fol. 138.

Tit. ܝܘܚܢܢ ܬܠܝܬܐ ܫܠܝܚܐ Ep. tert. Joannis. Ad calc. ܝܘܚܢܢ ܬܠܝܬܐ ܫܠܝܚܐ ܕܡܪܝ ✣ ܡܪܝ ܥܡ ܟܠܗܘܢ ܩܕܝܫܐ Explicit. ep. tert. Joannis apostoli; preces ejus nobiscum, Amen.

9. Epist. Judae [b], fol. 139.

Tit. ,ܫܠܝܚ : ܩܕܝܫܐ ܝܗܘܕܐ ܫܠܝܚܐ ✣ ܐܚܘܗܝ ܕܝܥܩܘܒ Ep. Judae apostoli fratris Jacobi episcopi. Ad calc. ܫܠܡܬ ܐܚܘܗܝ ܕܝܥܩܘܒ ܐܦ ܩܕܝܫܐ ܝܗܘܕܐ ܫܠܝܚܐ ܕܐܬܐ ܒܫܠܡ ܡ̈ ܫܪܪ ܥܠܡ ܐܡܝܢ : ܐܡܝܢ ܩܕܝܫܐ ܝܘܣܝ ܡ̈ ܘܫܪܪ : ܩܕܝܫܐ ܫܠܝܚܐ ✣ ܡܪܝ ܥܡ ܟܠܗܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܫܠܝܚܐ ܩܕܡܝܐ Explicit. ep. Judae apost. fratris Jacobi et Josis: simulque explicit. liber Actorum SS. Apostolorum, quem scripsit beatus Luca evangelista; preces ejus nobiscum, Amen. [Bod. Or. 119.]

[b] Has quatuor epistolas, sc. Petri secundam, Joannis secundam et tertiam, necnon Judae unam primus ex hoc codice charactere Hebraeo cum versione Latina edidit Edw. Pococke, 4°. Lugd. Bat. 1630; unde in Polyglotta Waltonis et Le Jay receptae sunt. Cave tamen ne eas ad versionem simplicem pertinere credas; neque enim ecclesia Syriaca eas recitare solet, nec in ipso codice in sectiones distributae sunt. Desunt etiam in nobili illa Novi Testamenti editione quam publici juris fecit Albertus Widmanstadius, 4°. Viennae, 1555; qui de iis sic praefatus est; Reliquae SS. Petri, Joannis, et Judae epistolae, una cum Apocalypsi, etsi exstent apud Syros, tamen in exemplaribus, quae secuti sumus, defuerunt. Apocalypsin edidit Ludovic. de Dieu, Lugd. Bat. 1627, e codice, quem Academiae Lugdunensi legaverat Jos. Scaliger, haud ita antiquo, si ut adfirmat, Maronitarum manu scriptus est. Neque haec ad versionem simplicem pertinet, quamvis jure fortassis negat de Dieu, a Maronitis, postquam pontificiam religionem amplexi fuerint, Syriacas factas esse Apocalypsin et quatuor supradictas epistolas.

36.

Codex chartaceus in quarto, ff. 234 constans, charactere Nestoriano a tribus scribis luculenter exscriptus. Saeculi decimi noni ineuntis est, et ab Abrahamo presbytero Travancorensi, dono Gulielmo H. Mill datus, calendis Decembr. 1821. Inest Novi Testamenti secundum versionem simplicem [a] tomus secundus, sc.

a. Acta Apostolorum, fol. 2.

Tit. ܫܠܝܚ ܫܠܝܚܐ ܡܫܝܚ ܕܐܡ Sequitur Acta Apostolorum beatorum. Ad calc. ܫܠܝܚܐ ܡܫܝܚ ܐܠܗ Explicit. Acta Apostolorum.

β. Epistola Jacobi, fol. 76.

Tit. ܩܕܝܫܐ ܕܝܥܩܘܒ ܫܠܝܚܐ Epistola Jacobi apostoli. Ad calc. ܫܠܝܚ ܫܠܡܬ ✣ ܩܕܝܫܐ ܕܝܥܩܘܒ Explicit. epistola Jacobi apostoli.

γ. Epistola Petri, fol. 83.

Tit. ܩܕܝܫܐ ܦܛܪܘܣ ܫܠܝܚܐ ܕܐܡ Sequitur ep. Petri apost. Ad calc. ܫܠܡܬ ✣ ܩܕܝܫܐ ܦܛܪܘܣ ܫܠܝܚܐ Explicit. ep. Petri apostoli.

δ. Joannis epistola, fol. 91.

Tit. ܩܕܝܫܐ ܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ ܕܐܡ Sequitur ep. Joannis apost. Ad calc. ܐܠܗ ✣ ܡܫܝܚ ܕܡ ܫܡܝܚ Explicit. Acta cum epistolis ad ea pertinentibus.

[a] Exstat in primo folio nota, forte ab ipso Mill scripta, quae Nestorianum hoc esse exemplar adfirmat. Cui ne hilum credo. Ut alia enim omittam, ap. Heb. ii. 9 textum versionis simplicis exhibet, sc. ܕܒܝܫܘܥ ܐܠܗ ܡܫܚܐ ܒܛܝܒܘܬܗ ✣ ܥܠ ܟܠ ܐܢܫ ܛܥܡ ܡ̈ *Ipse enim Deus per gratiam suam pro omnibus gustavit mortem;* quae lectio tota est Monophysitarum, quales nunc sunt Syri in agro Malabarico Christiani: Nestoriani autem legunt χωρὶς θεοῦ. Textum pluribus in locis cum Schaafii editione contuli, cui plerumque arcte consentit: omittit tamen 1 Joh. v. 7, necnon in v. 8 vocem ܩܕܝܫܐ.

e. Epistolae Pauli quatuordecim, fol. 99.

1ª. Ep. ad Romanos, ib. 2ª. Ad Corinthios prima, fol. 126. 3ª. Ad Cor. secunda, fol. 149. 4ª. Ad Galatas, fol. 164. 5ª. Ad Ephesios, fol. 172. 6ª. Ad Philippenses, fol. 179. 7ª. Ad Colossenses, fol. 184. 8ª. Ad Thessalonicenses prima, fol. 189. 9ª. Ad Thes. secunda, fol. 194. 10ª. Ad Timotheum prima, fol. 196. 11ª. Ad Tim. secunda, fol. 202. 12ª. Ad Titum, fol. 207. 13ª. Ad Philemonem, fol. 211. 14ª. Ad Hebraeos, fol. 212. Tituli et colophones plerumque iidem sunt ac in Dawk. xxiii.

Vetustissima in codice sunt ff. 117—140, quae forte saeculi decimi octavi sunt; recentissima ff. 22—75; caetera una, ut opinor, manu. [Bod. Or. 623.]

37.

Codex chartaceus in quarto minore, ff. 140 constans, charactere Nestoriano ineunte saeculo decimo nono exscriptus[b]. Insunt;

1. Acta Apostolorum secundum versionem simplicem[c], fol. 1.

Tit. ܟܬܒ ܕܥܒܕ ܒܥܕ ܡܫܝ ܐܠܗܢ ܘܡܘܕܝܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܟܬܒ ܫܠܝܚܘܬܐ ∴ ܕܫܠܝܚܐ ܟܬܒܐ ܕܫܪܪܐ Ope Dñi nostri Jesu Christi initium facimus scribendi librum Actorum, sive historias beatorum Apostolorum. Ad calc. ∴ ܣܝܡܢ ∴ ܐܠܗ Explicit. *Scripsit* Valihdocseh.

2. Hymnus de Cherub et Latrone, fol. 131.

Tit. ܒܫܡ ܡܫܝܚܝܘܬܐ ܕܐܠܗܢ ܡܫܡ ܩܕܫ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܢ ܐܠܗ ܚܕ ∴ ܡܫܝܚܝܘܬܐ ܕܟܪܘܒ ܘܠܛܘܛܝܐ Deinceps ope Dñi nostri Jesu Christi initium facimus scribendi Cantilenam de Cherub et latrone Tito, qui cum Dño nostro Jesu Christo crucifixus est[d].

3. Narratio de abbate Arsenio, fol. 137.

Tit. ܟܬܒ ܐܚܪܢ ܕܐܡܪ ∴ ܥܠܘܗܝ Sequitur alia narratio de abbate Arsenio.

4. De eleemosynis, fol. 138.

Tit. ܡܠܬ ܕܡܢ ܩܘܪܒܢ ∴ ܐܝܬ ܒܗ ∴ ܓܒܪ ∴ ܕܐܬܚܝ ∴ ܡܢ ∴ ܛܘܒܥ De emolumento quod ex oblationibus oritur. Inest narratio de viro a naufragio servato propter eleemosynas quas quotannis obferebat. Ad calc. ∴ ܣܝܡ ∴ ܐܠܗ ∴ ܓܒܪ ∴ ܕܐܬܚܝ ∴ ܒܫܡ ∴ ܡܫܝܚܐ Explicit. haec narratio manibus viri infirmi et peccatoris et ignavi Valihdocseh.

[Bod. Or. 631.]

38.

Codex bombycinus in fol. maj., ff. (220 − 2 =) 218 constans, binis columnis, charactere Nestoriano, anno Adami 6926, C. 1426, exaratus. Inest;

Evangeliarium, sive lectiones ex evangeliis, sicut per anni circulum in ecclesiis Melchitarum recitantur, fol. 2.

Tit. ܐܝܢܐ ܐܝܢܘܢܐ ܕܐܬ ܠܡܫܝܚܐ ∴ ܕܒܫܡ ܬܠܬ ܩܢܘܡ ∴ ܐܠܗ ∴ ܚܕ ∴ ܐܡܝܢ ∴ ∴ ∴

te impellemus inimicos nostros, et in nomine tuo ....

Sequuntur lectiones e versione simplici desumptae, sc.

Dominicae Paschatis, in eucharistia, ܕ ܕܒ ܫ ⁘ ܕܡܫܝܚܐ ⁘ ܕܡܪܝܡ Joh. i. 1—17, fol. 2.

Lectio Paschatis, in vesperis, Joh. xx. 19—25, quaerenda est sub dominica nova [a], ⁘ ܕ ܫ ܒ ܚ ⁘

Lectio feriae secundae post Pascha eadem est ac secunda resurrectionis, ܕ ܒ ܫ ⁘. Lectio euchar., ܕܡܫܝܚܐ, Joh. i. 18—28, ib.

Lect. feriae tertiae post Pascha, ad matutinas, eadem est ac quarta resurrectionis; euchar. eadem ac quinta, fol. 3.

Lect. feriae quartae hebdomadis otii, ad matutinas [b], ܕ ܫ ܒ ܚ ܐ ܕ ܫ ܒ ܥ ܐ, eadem est ac septima resurrectionis; in euchar., Joh. i. 35—51, fol. 3.

Lect. fer. quint. hebd. otii ad mat. eadem ac octava resurrect.; in euchar., Joh. iii. 1—15, fol. 4.

Lect. τῆς παρασκευῆς, ܕ ܫ ܒ ܚ ܐ, hebd. otii ad mat. eadem ac decima resurrect.; in euchar., Joh. ii. 12—22, ib.

Lect. sabbathi hebd. otii, ܕ ܫ ܒ ܥ ܐ ܕ ܫ ܒ ܚ ܐ, eadem ac undecima resurrect.; in euchar., Joh. iii. 22—33, fol. 5.

Lect. dominicae novae, ܕ ܫ ܒ ܚ ܐ ܕ ܚ ܕ ܫ, ad mat. eadem ac prima resurrect.; in euchar. eadem ac nona [c], ib.

Lect. fer. sec. hebdomadis secundae post Pascha, Joh. ii. 1—11, ib.

Lect. fer. tert., Joh. iii. 16—21, fol. 6.

Lect. fer. quart., Joh. v. 17—24, ib. Recitatur etiam super mortuos, ܕ ܠ ܡ ܝ ܬ ܐ ܕ ܩ ܒ ܪ ܐ.

Lect. fer. quint., quae etiam in officio mortuorum recitatur, Joh. v. 24—30, ib.

Lect. parasceues, Joh. v. 30—vi. 2, fol. 7.

Lect. sabbathi, Joh. vi. 14—27, fol. 8.

Lect. dominicae secundae post Pascha, quae titulo Josephi et Nicodemi insignitur, ܕ ܝ ܣ ܦ ܐ ܘ ܢ ܩ ܕ ܡ ܝ ܐ, ad mat. eadem ac quarta resurrect.; in eucharistia, Marc. xv. 43—xvi. 8, ib.

Lect. fer. sec. hebd. tertiae post Pascha, Joh. iv. 46—54, fol. 9.

Lect. fer. tert., Joh. vi. 27—33, ib.

Lect. fer. quart., Joh. vi. 35—39, ib.

Lect. fer. quint., Joh. vi. 40—44, fol. 10.

Lect. parasceues, Joh. vi. 47—54, ib.

Lect. sabbathi, Joh. xv. 17—[xvi. 2], ib. Recitatur etiam in officio martyrum, ⁘ ܕ ܫ ܗ ܕ ܠ ܫ ܗ ܕ ܩ ܒ ܪ ܐ

Lect. dom. tertiae post Pascha, sive Paralytici, Joh. v. 1—15, quae fol. 11 inerat, deest. Sed cfr. Dawk. ix, fol. 10.

Lect. fer. sec. hebd. quartae post Pascha, Joh. vi. 56—69, fol. 12.

Lect. fer. tert., Joh. vii. 1—13, ib.

Lect. fer. quart., quae media est inter Pascha et Pentecosten, ܕ ܡ ܚ ܠ ܦ ܬ ܐ ܕ ܨ ܝ ܡ ܬ ܐ, Joh. vii. 14—30, fol. 13.

Lect. fer. quint., Joh. viii. 12—20, ib.

Lect. parasceues, Joh. viii. 21—30, fol. 14.

Lect. sabbathi, Joh. viii. 31—42, ib.

Lect. dom. quartae post Pascha, sive Mulie-

---

[a] Immo potius inter lectiones dominicae resurrectionis, quarum nona est.

[b] Hoc nomen adepta est hebdomas post resurrectionem propterea quod durante ea laborem omnibus interdixit Constantinus: sic enim testatur Alexander Monachus ap. Du Cange, Glos. Gr. *τρίτον νόμον ἔγραψε Κωνσταντῖνος ἀπράκτους εἶναι τήν τε τοῦ σωτηρίου πάθους ἑβδομάδα, καὶ τὴν τοῦ Διακαινησίμου.*

[c] De his resurrectionis evangeliis iterum per hebdomada *τῆς διακαινησίμου* lectis sic loquitur Maximus Maguntius; *ἡ μὲν διακαινησίμου πᾶσα (ἑβδομὰς) ὡς μία ἡμέρα λογίζεται, ἢ ὡς αὕτη ἡ μεγάλη κυριακή. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ἑωθινὰ ἀναστάσιμα εὐαγγέλια ἐν ταύτῃ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀναγινώσκονται.*

ris Samaritanae, ܚܕ ,ܫ ܒܫܒܬܐ, ad mat. eadem ac lect. sept. resurrect.; in eucharistia, Joh. iv. 5—42, fol. 15.

Lect. fer. sec. hebd. quintae post Pascha, Joh. viii. 42—51, fol. 16.

Lect. fer. tert., Joh. viii. 51—59, fol. 17.

Lect. fer. quart., Joh. vi. 5—14, ib.

Lect. fer. quint., Joh. ix. 29—x. 9, fol. 18.

Lect. parasceues, Joh. x. 17—28, ib.

Lect. sabbathi, Joh. x. 27—38, fol. 19.

Lect. dom. quintae post Pascha, sive Caeci, ܚܕ ܫܬ ܕܩܝܛܐ, ad mat. eadem ac lect. oct. resurrect.; in euchar., Joh. ix. 1—38, ib. Fol. 20, quo inerant vv. 4—28, deest.

Lect. fer. sec. hebd. sextae post Pascha, Joh. xi. 47—54, fol. 21.

Lect. fer. tert., Joh. xii. 19—36, ib.

Lect. fer. quart., Joh. xii. 35—47, fol. 22.

Lect. fer. quint., quae etiam Festum Adscensionis Dñi in caelos, ܚܓ ܕܣܥܘܪܐ, ad mat. eadem ac lect. tert. resurrect.; in euchar. lect. sext. resurrect., fol. 23.

Lect. parasceues post Adscensionem, ܥܪܘܒ ܚܓܐ ܕܣܥܘܪܐ, Joh. xiv. 1—11, ib.

Lect. sabbathi, Joh. xiv. 10—21, ib.

Lect. dom. sextae post Pascha, sive Patrum, ܕܐܒܗܬܐ, eorum scilicet qui Nicaeam convenerunt, ad mat. eadem ac lect. dec. resurrect.; in euchar., Joh. xvii. 1—13, fol. 24.

Lect. fer. sec. hebd. septimae post Pascha, Joh. xiv. 27—xv. 7, ib.

Lect. fer. tert., Joh. xvi. 2—13, fol. 25.

Lect. fer. quart., Joh. xvi. 15—23, ib.

Lect. fer. quint., Joh. xvi. 23—33, fol. 26.

Lect. parasceues, Joh. xvii. 18—26, ib.

Lect. sabbathi, quod finis est Pentecostes, ܫܒܬܐ ܕܓܡܪ ܚܓ ܥܨܪܬܐ ܕܫܒܥܬܐ, eadem ac lect. undec. resurrect., ib.

Lect. dominicae sanctae Pentecostes ad matutinas eadem ac lect. nona resurrect.; in euchar., Joh. vii. 37—52, viii. 12. In vesperis inter preces recitanda est adoratio, sc. Joh. xiv. 15—31: ܡܢ ,ܠܥܠܡ ܚܝܐ ܕܐܬܝ ܚܠܦ ܚܒܝܒ, fol. 27. Recitatur etiam nocte parasceues Crucifixionis.

Sequuntur evangelia ex Matthaeo, ܣܕܪ ܡܬܝ ܚܝܐ ܕܐܬܝ ∴ ,ܚܒ

Lect. fer. sec. hebd. primae post Pentecosten, Matt. xviii. 10—30, fol. 28.

Lect. fer. tert., Matt. iv. 23—v. 12, ib.

Lect. fer. quart., Matt. v. 20—30, fol. 29.

Lect. fer. quint., Matt. v. 31—41, ib.

Lect. parasceues, Matt. vii. 9—18, fol. 30.

Lect. sabbathi, Matt. v. 42—48, ib.

Lect. dom. primae post Pentecosten, Matt. x. 32, 33, 37, 38, xix. 27—30, ib.

Lect. fer. sec. hebd. sec. post Pent., Matt. vii. 19—23, fol. 31.

Lect. fer. tert., Matt. viii. 23—27, ib.

Lect. fer. quart., Matt. ix. 14—17, ib.

Lect. fer. quint., Matt. ix. 36—x. 8, ib.

Lect. parasceues, Matt. x. 9—15, fol. 32.

Lect. sabbathi, Matt. vii. 1—8, ib.

Lect. dom. secundae post Pentecosten, Matt. iv. 18—23, ib.

Lect. fer. sec. hebd. tert. post Pent., Matt. x. 16—22, fol. 33.

Lect. fer. tert., Matt. x. 24—31, ib.

Lect. fer. quart., Matt. xi. 2—15, ib.

Lect. fer. quint., Matt. xi. 16—26, fol. 34.

Lect. parasceues, Matt. xi. 27—30, ib.

Lect. sabbathi, Matt. vii. 24—viii. 4, ib.

Lect. dom. tert. post Pent., Matt. vi. 22—33, fol. 35.

Lect. fer. sec. hebd. quartae post Pent., Matt. xii. 1—13, ib.

Lect. fer. tert., Matt. xii. 22—29, fol. 36.

Lect. fer. quart., Matt. xii. 38—50, ib.

Lect. fer. quint., Matt. xiii. 3—9, fol. 37.

Lect. parasceues, Matt. xiii. 24—32, ib.

Lect. sabbathi, Matt. viii. 14—23, ib.

Lect. dom. quart. post Pent., Matt. viii. 5—13, fol. 38.

Lect. fer. sec. hebd. quint. post Pent., Matt. xiii. 33—43, ib.
Lect. fer. tert., Matt. xiii. 44—58, fol. 39.
Lect. fer. quart., Matt. xiv. 1—13, ib.
Lect. fer. quint., Matt. xiv. 35—xv. 20, fol. 40.
Lect. parasceues, Matt. xv. 29—31, fol. 41.
Lect. sabbathi, Matt. ix. 9—13, ib.
Lect. dom. quint. post Pent., Matt. viii. 28—ix. 1, fol. 42.
Lect. fer. sec. hebd. sextae post Pent., Matt. xvi. 1—5, ib.
Lect. fer. tert., Matt. xvi. 6—12, ib.
Lect. fer. quart., Matt. xvi. 20—23, ib.
Lect. fer. quint., Matt. xvi. 24—28, fol. 43.
Lect. parasceues, Matt. xvii. 10—13, ib.
Lect. sabbathi, Matt. ix. 18—26, ib.
Lect. dom. sextae post Pent., Matt. ix. 1—8, ib.
Lect. fer. sec. hebd. sept. post Pent., Matt. xviii. 4—11, fol. 44.
Lect. fer. tert., Matt. xx. 1—16, ib.
Lect. fer. quart., Matt. xx. 17—28, fol. 45.
Lect. fer. quint., Matt. xxi. 12—17, ib.
Lect. parasceues, Matt. xxi. 18—27, ib.
Lect. sabbathi, Matt. x. 37—xi. 1, fol. 46.
Lect. dom. sept. post Pent., Matt. ix. 27—35, ib.
Lect. fer. sec. hebd. oct. post Pent., Matt. xxi. 28—32, fol. 47.
Lect. fer. tert., Matt. xxi. 43—46, ib.
Lect. fer. quart., Matt. xxii. 23—33, ib.
Lect. fer. quint., Matt. xxiii. 14—22, fol. 48.
Lect. parasceues, Matt. xxiii. 23—28, ib.
Lect. sabbathi, Matt. xii. 30—37, fol. 49.
Lect. dom. oct. post Pent., Matt. xiv. 14—22, ib.
Lect. fer. sec. hebd. nonae post Pent., Matt. xxiii. 29—39, ib.
Lect. fer. tert., Matt. xxiv. 13—28, fol. 50.
Lect. fer. quart., Matt. xxiv. 28—33, ib.
Lect. fer. quint., Matt. xxiv. 45—51, fol. 51.
Lect. parasceues, Matt. xxv. 1—13, ib.
Lect. sabbathi, Matt. xv. 32—39, ib.
Lect. dom. nonae post Pent., Matt. xiv. 22—34, fol. 52.
Lect. fer. sec. hebd. dec. post Pent., Marc. i. 9—15, ib.
Lect. fer. tert., Marc. i. 16—22, ib.
Lect. fer. quart., Marc. i. 23—28, fol. 53.
Lect. fer. quint., Marc. i. 29—34, ib.
Lect. parasceues, Marc. ii. 18—22, ib.
Lect. sabbathi, Matt. xvii. 24—xviii. 4, ib.
Lect. dom. dec. post Pent., Matt. xvii. 14—23, fol. 54.
Lect. fer. sec. hebd. undec. post Pent., Marc. iii. 6—12, ib.
Lect. fer. tert., Marc. iii. 13—27, fol. 55.
Lect. fer. quart., Marc. iii. 28—35, ib.
Lect. fer. quint., Marc. iv. 1—9, ib.
Lect. parasceues, Marc. iv. 10—23, fol. 56.
Lect. sabbathi, Matt. xix. 3—12, ib.
Lect. dom. undec. post Pent., Matt. xviii. 23—35, fol. 57.
Lect. fer. sec. hebd. duodec. post Pent., Marc. iv. 24—34, ib.
Lect. fer. tert., Marc. iv. 35—41, fol. 58.
Lect. fer. quart., Marc. v. 1—20, ib.
Lect. fer. quint., Marc. v. 22—34, fol. 59.
Lect. parasceues, Marc. v. 35—vi. 1, ib.
Lect. sabbathi, Matt. xx. 29—34, fol. 60.
Lect. dom. duodec. post Pent., Matt. xix. 16—26, ib.
Lect. fer. sec. hebd. dec. tert. post Pent., Marc. vi. 1—13, ib.
Lect. fer. tert., Marc. vi. 34—45, fol. 61.
Lect. fer. quart., Marc. vi. 46—53, fol. 62.
Lect. fer. quint., Marc. vi. 54—vii. 16, ib.
Lect. parasceues, Marc. vii. 17—24, fol. 63.
Lect. sabbathi, Matt. xxii. 15—22, ib.
Lect. dom. dec. tert. post Pent., Matt. xxi. 33—42, ib.
Lect. fer. sec. hebd. dec. quart. post Pent., Marc. vii. 24—30, fol. 64.
Lect. fer. tert., Marc. viii. 1—10, ib.

Lect. fer. quart., Marc. viii. 11—21, fol. 65.
Lect. fer. quint., Marc. viii. 22—26, ib.
Lect. parasceues, Marc. ix. 10—16, ib.
Lect. sabbathi, Matt. xxiii. 1—12, fol. 66.
Lect. dom. dec. quart. post Pent., Matt. xxii. 2—14, ib.
Lect. fer. sec. hebd. dec. quint. post Pent., Marc. ix. 33—41, fol. 67.
Lect. fer. tert., Marc. ix. 42—x. 1, ib.
Lect. fer. quart., Marc. x. 2—16, ib.
Lect. fer. quint., Marc. x. 17—27, fol. 68.
Lect. parasceues, Marc. x. 28—31, fol. 69.
Lect. sabbathi, Matt. xxiv. 1—13, ib.
Lect. dom. dec. quint. post Pent., Matt. xxii. 35—46, ib.
Lect. fer. sec. hebd. dec. sextae post Pent., Marc. x. 46—52, fol. 70.
Lect. fer. tert., Marc. xi. 11—21, ib.
Lect. fer. quart., Marc. xi. 22—26, ib.
Lect. fer. quint., Marc. xi. 27—33, fol. 71.
Lect. parasceues, Marc. xii. 1—11, ib.
Lect. sabbathi, Matt. xxiv. 34—44, fol. 72.
Lect. dom. dec. sextae post Pent., Matt. xxv. 14—30, ib.
Lect. fer. sec. hebd. dec. sept. post Pent., Marc. xii. 13—17, fol. 73.
Lect. fer. tert., Marc. xii. 18—27, ib.
Lect. fer. quart., Marc. xii. 28—37, fol. 74.
Lect. fer. quint., Marc. xii. 38—44, ib.
Lect. parasceues, Marc. xiii. 1—8, ib.
Lect. sabbathi eadem est ac parasceues hebd. nonae post Pent., sc. Matt. xxv. 1—13.
Lect. dom. dec. sept. post Pent., Matt. xv. 21—28, fol. 75.

Ad calc. : ܥܠ ܡܬܝܗܒܝܢ ,ܕܒܪ ܣܝܡܐ ܕܡܬܝ ✣ ܕ Explicit. lectiones e Matthaeo, quae hebdomadum sunt septendecim.

Lectiones ex evang. S. Lucae desumptae, sc. ܐܒܕ : ܣܒܠܐ ܣܝܡܬܐ ܕܟ ܣܝܡܐ : ܒܐܒ ✣ ܣܒܠܐ ܣܝܡܐ Sequuntur lectiones ex evangelio Lucae, quae post Festum Crucis[d] recitantur, ib.
Lect. fer. sec. hebd. primae post Fest. Crucis, Luc. iii. 19—22, ib.
Lect. fer. tert., Luc. iii. 23—38, ib.
Lect. fer. quart., Luc. iv. 1—15, fol. 76.
Lect. fer. quint., Luc. iv. 16—22, ib.
Lect. parasceues, Luc. iv. 23—30, fol. 77.
Lect. sabbathi, Luc. iv. 31—37, ib.
Lect. dom. primae post Fest. Crucis, Luc. v. 1—11, fol. 78.
Lect. fer. sec. hebd. sec. post Fest. Crucis, Luc. iv. 38—44, ib.
Lect. fer. tert., Luc. v. 12—16, fol. 79.
Lect. fer. quart., Luc. v. 33—39, ib.
Lect. fer. quint., Luc. vi. 12—16, ib.
Lect. parasceues, Luc. vi. 17—23, ib.
Lect. sabbathi, Luc. v. 17—26, fol. 80.
Lect. dom. sec. post Fest. Crucis, Luc. vi. 31—36, ib.
Lect. fer. sec. hebd. tert. post Fest. Crucis, Luc. vi. 24—30, fol. 81.
Lect. fer. tert., Luc. vi. 37—45, ib.
Lect. fer. quart., Luc. vi. 46—49, fol. 82.
Lect. fer. quint., Luc. vii. 17—29, ib.
Lect. parasceues, Luc. vii. 31—35, fol. 83.
Lect. sabbathi, Luc. v. 27—32, ib.
Lect. dom. tert. post Fest. Crucis, Luc. vii. 11—16, ib.
Lect. fer. sec. hebd. quart. post Fest. Cr., Luc. vii. 36—50, ib.
Lect. fer. tert., Luc. viii. 1—3, fol. 84.
Lect. fer. quart., Luc. viii. 22—25, ib.
Lect. fer. quint., Luc. ix. 7—11, fol. 85.
Lect. parasceues, Luc. ix. 12—17, ib.
Lect. sabbathi, Luc. vi. 1—10, ib.
Lect. dom. quart. post Fest. Cr., Luc. viii. 5—15, fol. 86.
Lect. fer. sec. hebd. quint. post Fest. Cr., Luc. ix. 18—22, fol. 87.

[d] Celebrant Graeci Festum Crucis die Septembris quarto decimo.

Lect. fer. tert., Luc. ix. 23—27, fol. 88.
Lect. fer. quart., Luc. ix. 28—36, ib.
Lect. fer. quint., Luc. ix. 44—56, ib.
Lect. parasceues, Luc. x. 1—15, fol. 89.
Lect. sabbathi, Luc. vii. 1—10, fol. 90.
Lect. dom. quint. post Fest. Cr. (Cod. perperam post Pentecosten), Luc. xvi. 19—31, ib.
Lect. fer. sec. hebd. sext. post Fest. Cr., Luc. x. 22—24, fol. 91.
Lect. fer. tert., Luc. xi. 1—9, ib.
Lect. fer. quart., Luc. xi. 9—13, ib.
Lect. fer. quint., Luc. xi. 14—22, fol. 92.
Lect. parasceues, Luc. xi. 23—26, ib.
Lect. sabbathi, Luc. viii. 16—21, ib.
Lect. dom. sext. post Fest. Cr. (Cod. post Pent.), Luc. viii. 26—39, fol. 93.
Lect. fer. sec. hebd. sept. post Fest. Cr., Luc. xi. 29—33, ib.
Lect. fer. tert., Luc. xi. 34—42, fol. 94.
Lect. fer. quart., Luc. xi. 43—xii. 1, ib.
Lect. fer. quint., Luc. xii. 2—7, fol. 95.
Lect. parasceues, Luc. xii. 22—31, ib.
Lect. sabbathi, Luc. ix. 1—6, fol. 96.
Lect. dom. sept. post Fest. Cr., Luc. viii. 41—56, ib.
Lect. fer. sec. hebd. oct., Luc. xii. 42—59, fol. 97.
Lect. fer. tert., Luc. xiii. 2—9, fol. 98.
Lect. fer. quart., Luc. xiii. 31—35, ib.
Lect. fer. quint., Luc. xiv. 12—15, fol. 99.
Lect. parasceues, Luc. xiv. 26—35, ib.
Lect. sabbathi, Luc. ix. 37—43, ib.
Lect. dom. oct. post Fest. Cr., Luc. x. 25—37, fol. 100.
Lect. fer. sec. hebd. non., Luc. xv. 4—10, ib.
Lect. fer. tert., Luc. xvi. 1—9, fol. 101.
Lect. fer. quart., Luc. xvii. 20—30, ib.
Lect. fer. quint., Luc. xvii. 31—37, fol. 102.
Lect. parasceues, Luc. xviii. 29—34, ib.
Lect. sabbathi, Luc. ix. 57—62, ib.
Lect. dom. non. post Fest. Cr., Luc. xii. 16—21, fol. 103.
Lect. fer. sec. hebd. dec., Luc. xix. 12—26, ib.
Lect. fer. tert., Luc. xix. 39—48, ib.
Lect. fer. quart., Luc. xx. 1—8, fol. 104.
Lect. fer. quint., Luc. xx. 9—18, ib.
Lect. parasceues, Luc. xx. 19—25, fol. 105.
Lect. sabbathi, Luc. x. 19—21, ib.
Lect. dom. dec. post Fest. Cr., Luc. xiii. 10—17, ib.
Lect. fer. sec. hebd. undec., Luc. xx. 27—40, fol. 106.
Lect. fer. tert., Luc. xxi. 12—19, ib.
Lect. fer. quart., Luc. xxi. 20—24, fol. 107.
Lect. fer. quint., Luc. xxi. 28—32, ib.
Lect. parasceues, Luc. xxi. 37—xxii. 8, ib.
Lect. sabbathi, Luc. xii. 32—40, ib.
Lect. dom. undec. post Fest. Cr., Luc. xiv. 16—24, fol. 108.
Lect. fer. sec. hebd. duodec., Luc. xxii. 10—22, ib.
Lect. fer. tert., Luc. xxii. 24—34, fol. 109.
Lect. fer. quart., Luc. xxii. 35—39, ib.
Lect. fer. quint., Luc. xxii. 40—46, ib.
Lect. parasceues, Luc. xii. 8—15, fol. 110.
Lect. sabbathi, Luc. xii. 19—29, ib.
Lect. dom. duodec. post Fest. Cr., Luc. xvii. 12—19, fol. 111.
Lect. fer. sec. hebd. dec. tert., Marc. xiii. 9—13, ib.
Lect. fer. tert., Marc. xiii. 14—23, ib.
Lect. fer. quart., Marc. xiii. 24—31, fol. 112.
Lect. fer. quint., Marc. xiii. 32—xiv. 1, ib.
Lect. parasceues, Marc. xiv. 12—26, ib.
Lect. sabbathi, Luc. xiv. 1—11, fol. 113.
Lect. dom. dec. tert. post Fest. Cr., Luc. xviii. 18—27, fol. 114.
Lect. fer. sec. hebd. dec. quart., Matt. v. 14—19, ib.
Lect. fer. tert., Matt. xii. 15—21, ib.
Lect. fer. quart., Marc. xiv. 27—42, fol. 115.
Lect. fer. quint., Marc. xiv. 43—54, ib.
Lect. parasceues, Marc. xiv. 55—72, fol. 116.
Lect. sabbathi, Luc. xvi. 10—15, fol. 117.

Lect. dom. dec. quart. post Fest. Cr., Luc. xviii. 35—43, ib.
Lect. fer. sec. hebd. dec. quint., Joh. iii. 34—iv. 4, ib.
Lect. fer. tert., Joh. vii. 31—34, fol. 118.
Lect. fer. quart., Joh. x. 9—16, ib.
Lect. fer. quint., Joh. x. 39—42, ib.
Lect. parasceues, Joh. xiii. 18—29, fol. 119.
Lect. sabbathi, Luc. xviii. 1—8, ib.
Lect. dom. dec. quint. post Fest. Cr., Luc. xix. 1—10, ib.
Lect. sabbathi dec. sexti, Luc. xvii. 3—10, fol. 120.
Lect. dom. dec. sext., Luc. xviii. 9—14, fol. 121.
Lect. sab. dec. sept., Luc. xx. 46—xxi. 4, ib.
Lect. dom. dec. sept., Luc. xv. 11—32, ib.
Lect. sab. carnis, ܩܝܛܐ ܩܛܥ, sc. *τοῦ ἀπόκρεω*, quo carnis edendae finem faciunt Graeci, Luc. xxi. 8—36, fol. 122.
Lect. dom. carnis, ܩܝܛܐ ܕܥܕ ܫ, Matt. xxv. 31—46, fol. 123.
Lect. sab. casei, ܩܕܡ ܕ ܥܕ ܐܒ, post quem diem usus casei interdicitur jejunantibus, Matt. vi. 1—13, fol. 124.
Lect. dom. casei, Matt. vi. 14—21, ib.
Index lectt. in primos jejunii dies, fol. 125.
Lect. sab. hebd. primae jejunii, Marc. ii. 23—iii. 5, ib.
Lect. dom. primae jejunii, Joh. i. 43—51, fol. 126.
Lect. sab. sec. jej., Marc. i. 35—44, ib.
Lect. dom. sec. jej., Marc. ii. 1—12, ib.
Lect. sab. tert., Marc. ii. 14—17, fol. 127.
Lect. dom. tert., Marc. viii. 34—ix. 1, ib.
Lect. sab. quart., Marc. vii. 31—37, ib.
Lect. dom. quart., Marc. ix. 17—31, ib.
Lect. sab. quint., Marc. viii. 27—31, fol. 128.
Lect. dom. quint., Marc. x. 32—45, ib.
Lect. sab. sexti jej., quod dñi Lazari est, Joh. xi. 1—45, fol. 129.
Lect. dom. Hosannarum, ܫ ܕ ܥܕ ܫ, ad mat., Matt. xxi. 1—17, fol. 131; in euchar., Joh. xii. 1—18, ib.; ad preces, ܩܕܫ ܩܕܫ, Marc. xi. 1—10, fol. 132, vel ܩܕܫ ܠ ܩܪ, Luc. xix. 29—38, fol. 133. Licet etiam ad preces recitare lect. matutinam vel eucharisticam.
Lect. fer. sec. hebd. passionum, ܩܕ ܫ ܩܕ, ad mat., Matt. xxi. 18—43, ib.; in vesp., Matt. xxiv. 3—35, fol. 135.
Lect. fer. tert. ad mat., Matt. xxii. 15—xxiv. 2, fol. 136; in vesp., Matt. xxiv. 36—xxvi. 2, fol. 139.
Lect. fer. quart. ad mat., Joh. xii. 17—50, fol. 141; in vesp., Matt. xxvi. 6—16, fol. 143.
Lect. fer. quint. mysteriorum, ܩܪ ܫ ܐ ܕ ܩܕ, ad mat., Luc. xxii. 1—39, ib.; in euchar., ܩܕܫ, Matt. xxvi. 2—20, Joh. xiii. 3—17[e], Matt. xxvi. 21—39, Luc. xxii. 43—45, Matt. xxvi. 40—xxvii. 2, fol. 145.
Lectiones parasceues magnae, ܩ ܕ ܩ ܕ ܩ ܕ ܩ, quo in die Christus crucifixus est;

α. Lect. noctis, Joh. xiii. 31—xviii. 1, fol. 149.
β. Lect. sec., Joh. xviii. 1—28, fol. 154.
γ. Lect. tert., Matt. xxvi. 57—75, fol. 156.
δ. Lect. quart., Joh. xviii. 28—xix. 16, fol. 157.
ε. Lect. quint., Matt. xxvii. 3—32, fol. 158.
ϛ. Lect. sext., Marc. xv. 16—32, fol. 160.
ζ. Lect. sept., Matt. xxvii. 33—54, ib.
η. Lect. oct., Luc. xxiii. 32—49, fol. 161.
θ. Lect. non., Joh. xix. 25—37, fol. 162.
ι. Lect. dec., Marc. xv. 42—47, fol. 163.
ια. Lect. undec., Joh. xix. 38—42, ib.
ιβ. Lect. duodec., Matt. xxvii. 62—66, ib.

Lectiones diei[f] parasceues crucifixionis, ⁘ ܩ ܕ ܩ ܕ ܩ ܕ ܩ ܕ ܩ

α. Horae primae, Matt. xxvii. 1—61, fol. 164.
β. Horae tert., Marc. xv. 1—41, fol. 166.

---

[e] In margine vocatur haec lectio ܩ ܕ ܩ ܕ ܩ, lect. lavationis.

[f] Nota quod ܩ ܕ ܩ dies est tantum ab ortu solis ad occasum.

γ. Horae sext., Luc. xxii. 66—xxiii. 49, fol. 168.

δ. Horae non., Joh. xviii. 28—xix. 37, fol. 170.

ε. In vesp., Matt. xxvii. 1—38, Luc. xxiii. 39—43, Matt. xxvii. 39—54, Joh. xix. 31—37, Matt. xxvii. 55—61, fol. 173.

Lect. sabbathi magni, ܫܒܬܐ ܪܒܐ ܕܨܘܡܐ, ad mat. eadem ac lect. duodec. noctis parasceues; in vesp., in euchar., ܩܕܝܫ ܪܡܫܫ, Matt. xxviii. 1—28, fol. 176.

Lectiones xi resurrectionis, ܐ ܩܕܡ ✣ ܩܒܠܬܐ ܩܒܪܬܐ

α. Matt. xxviii. 16—20, cf. supra.

β. In euchar., Marc. xvi. 1—8, fol. 177.

γ. Marc. xvi. 9—20, ib.

δ. Luc. xxiv. 1—12, fol. 178.

ε. Luc. xxiv. 12—35, ib.

ϛ. Luc. xxiv. 36—53, fol. 179.

ζ. Joh. xx. 1—10, fol. 180.

η. Joh. xx. 11—18, fol. 181.

θ. Joh. xx. 19—31, ib.

ι. Joh. xxi. 1—14, fol. 182.

ια. Joh. xxi. 14—25, fol. 183.[g]

Ad calc. ܫܪܫ ,ܝܘܢ ,ܝܘ ܒܪ ܥܠ ܥܠ ✣ ܒܝܬ ܩܕܡ ܫܡܫ ܫܡܫ ܕܡܪ ܒܪ ܝܥܩܘܒ Explicit. manibus parochi Mosis fil. Jacobi. Propitius sis Deus servo tuo peccatori qui exaravit.

Sequuntur evangelia festorum cujuscunque diei per circulum anni, secundum ordinem Graecorum, sc. ܩܕܡ ܩܕܝܫ ܕܝܘ ✣ ܥܠ ܩܒܠܬܐ ܩܒܪܬܐ ܩܪܝܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ܩܒܠܬܐ ✣ ܩܕܡ ܫܡܫ, ib.

Quum plerumque eadem sunt ac quae supra leguntur, neque ea de causa plene exscripta sunt, vix operae pretium ea enumerare duxi.

Ad calc. ✣ ✣ ✣

montis Libani. Propitius sit ei Dñs et patribus fratribusque ejus, et quicunque inter legendum pro eo oret. Deus, pater misericordiarum et rex pacis, propitius ignoscat culpis peccatisque et scriptoris et lectoris et omnium qui per eum hujus libri participes fiant, necnon filiorum baptismatis, per preces Deiparae, et Mar Joannis Baptistae et S. Mar Domitii, et quatuor evangelistarum Matthaei, Marci, Lucae, Joannis, cum sanctis omnibus in saec. saeculorum, Amen, Amen.

Sequitur Arabice, Ordo quo evangelia per anni circulum recitanda sunt, fol. 218.

[Dawk. 5.]

39.

Codex bombycinus in fol. maj., ff. 227 constans, binis columnis, charactere Nestoriano exaratus. Inest Evangeliarium per circulum anni in usum Melchitarum.

Tit. ... In nomine Trinitatis sanctae initium facimus exscribendi lectiones ex evangelio sancto selectas in totum annum secundum Graecorum exemplar, cui nomen *καθημερῶν*, fol. 1.

Sequuntur omnino eaedem lectiones ac in cod. Dawk. v, q. v.

Quum deest fol. 11 apud Dawk. v, liceat hinc lectiones exscribere, sc.

Sabbathi tertii post Pascha, Joh. xv. 17—xvi. 2, fol. 10.

Dominicae tert., sive Paralytici, ad mat. lect. 5. Paschatis; in euchar., Joh. v. 1—15, ib.

Deest etiam fol. 20, cujus lectio, Joh. ix. 1—38, hic tota servatur, fol. 20.

Ad calc. fol. 193, exstat colophon, sc. ... Explicit. lectiones dominicarum, et hebdomadum totius anni e dominica Paschatis usque ad finem Jejunii, una cum (? ... vel forte ...) hebdomade Passionum et undecim evangeliis resurrectionis. Quicunque legit oret pro peccatore sacerdote Georgio, qui pro virili scripsit.

Et postea; كتبه العبد الخاطي الحقير باسم قس جرجس ابن مسعود ابن ابراهيم من قرية الكفور غفر الرب خطاياه وخاطايا والديه وخطايا المعتني الاب الحوري موسي ابن السماس سمعان ابن الحاج جرجس طشلق الله يغفر خطاياه وخطايا والديه وخطايا الاخ اباجراسمه المهتم المقيم في هيكل القديس مار سمعان بقرية الكفور وكتب ... Scripsit librum servus peccator vilis nomine presbyter Jergis Ibn Mes'ud Ibn Ibrahim e pago Elkefur. Veniam concedat Dñs peccatis ejus, et parentum, necnon peccatis patris parochi Mosis fil. diaconi Simeonis fil. peregrinatoris Jirgis Tishlak, qui exscriptionis curam gessit. Deus veniam peccatis et ejus et parentum ejus, necnon fratris Abu Gerasimi qui operi sollicite invigilavit, et qui in templo S. Mar Simeonis in pago Elkefur habitat, concedat. Scripsit eum ... Quae sequebantur penitus abrasa sunt.

Sequuntur evangelia festorum secundum dies mensium disposita, sc. ..., fol. 193.

It. evangelia in necessarios usus, sc. ..., fol. 227.

Inter haec enumerantur ... evangelium in apostolos et medicos; ... in prophetas;

ܫܗܕܐ martyribus; ܫܠܝܚܐ evangelistis; ܫܘܛܐ ܘܦܓܪ̈ܐ episcopis et pontificibus; ܫܛ̈ܐ ܘܪ̈ܝܫ̈ܐ monachis et archimandritis; ܫܠܝܚ̈ܐ ܘܫܗܕ̈ܐ apostolis et martyribus; ܫܪ̈ܝ ܩܕ̈ܝܫ̈ܐ mulieribus sanctis; ܒܕ ܫܪܝ ܒܝܬܐ ܚܕܬܐ quum benedicatur domus nova; ܒܥܕ ܥܕ̈ܝ̈ܬ̈ܐ ecclesiae encaeniis; ܒܙ̈ ܙܥ̈ quum terrae motus evenerit; ܒܙ ܥܠ ܐܪ̈ܥܐ ܢܦ̈ܠ̈ quum in terram inrumpant peregrini; ܒܙ, ܒܥ ܢܙܝܪ ܢܣܒ quum monachus habitum monachatus induat; ܒܙ, ܒܥ ܓܒ̈ܪ̈ܐ ܢܣܒ̈ quum habitum induant viri; ܒ ܚ̈ܠ̈ in aegrotos; ܒ ܚ̈ܠ̈ ܐܬ̈ in aegrotas; ܒ ܐܬ̈ܝ in eos qui poenitentiam agant; ܒ ܒܙ̈ ܡ̈ܛܪ̈ quum pluviae inopia laboretur; ܒ ܡ̈ܠ̈ܐ in angelos; ܠ ܡ̈ܝ̈ܬ̈ mortuis. Ad calc. ܫ̈ܠ̈ܡ ܒܥܙ̈ ܡ̈ܐ ܒ̈ ܒ̈ ܒ̈ ܒ̈ ⁘ Explicit. auxilio Dei lectiones ex evangelio selectae. [Dawk. 9.]

40.

Codex bombycinus in fol. maj., ff. (250 − 2 =) 248 constans, A. C. 1569, Arabice exscriptus. Inest Evangeliarium in totum annum, addita plerumque expositione brevi.

Tit. بسم الاب · والابن · والروح القدس · الاها واحد · نبتدي بعون القدرة العالیه · نكتب ما يقرا من الاناجيل الشريفه · في السبوت · والاحدود · والاعياد في السنه جميعها ⁘ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unius, initium facimus auxilio Potentiae Supremae scribendi quicquid legitur ex evangeliis eximiis in sabbathis et diebus dominicis festisque per totum annum. Partes ejus sunt,

1. Evangelia e Paschate usque ad Pentecosten, fol. 1.

2. Evangelia e Pentecoste, يوم العنصره العظيم, usque ad anni initium, fol. 40.

3. Evangelia ex initio anni usque ad jejunium magnum, fol. 74.

De his evangeliis notat scriba; بدوا قرايات لوقا البشير · في السبوت والاحدود من راس السنه · اول ايلول · والي مرفعه اللحم ۞ Lectiones e Luca evangelista in sabbathis et diebus dominicis recitantur ex anni initio quod mensis Elul (Septembris) dies primus est usque ad carnis interdictionem (quae sc. est ἡ κυριακὴ τοῦ ἀπόκρεω).

4. Evangelia e jejunio magno ad resurrectionem, fol. 106.

Notat scriba; بدوا قرايات القديس مرقس البشير الانجيلي اول قراياته يوم سبت والمقدس مار تادرس ۞ Incipiunt lectiones S. Marci evangelistae, quarum prima die sabbathi, quo commemoratur S. Mar Theodorus, recitatur. Commemoratur S. Theodorus primo jejunii sabbatho.

5. Evangelia Paschatis, fol. 157.

Tit. بدو الاناجيل: الذي تقرا شحر الحدود علي قيامه سيدنا ۞ Initium evangeliorum quae ad mat. diei dominicae resurrectionis Dñi nostri recitanda sunt.

6. Evangelia festorum secundum mensium dies disposita, fol. 186.

Tit. بدو قرايات اول السنه والاعياد وما يطلب اول السنه شهر ايلول ۞ Initium lectionum inceuntis anni, et festorum, caeterorumque quorum opus sit. Anni initium mensis Elul est.

Ad calc.: تمت قرايات السنه جميعها باعياد: وايام: شهورها باسرهم ۞ Explicit. lectiones anni totius integrae secundum festa ejus et mensium dies.

Sequitur catalogi evangeliorum praecipuorum Arabice, ei similis qui in fine cod. Dawk. ix exstat, fragmentum.

Desunt ff. 22, 23, et unum vel ad summum duo ad finem.

In primo folio alia manu scripta exstat epigraphe, sc. كان الفراغ المجد لله دايما ۞

من تومبم هذا الانجيل الشريف والشرع الاهي نهار الجمعبس رابع شهر حزيران من شهور سنه سبع الاف اثنين وسبعين لكون العالم بيد احقر العباد وادناهم الذي ليس هو مستحق ان يذكر اسمه في كتاب ولا ينوه باسمه بين ريسا الكهنه جرمانس باسم مطران في بعلبك الرب الاله يغفر خطاه وخطايا والديه امين ۞ وهو وقف موبد وحبس مخلد علي كنيسه القديسه بربارة في المدينه المذكوره ولا لاحد سلطان من الله ان يغيره بوجه من الوجوه عن الوقفيه المذكوره وكل من يتعدا ذلك يكون حظه مع سيمن الساحر وصالبي المسيح فالويل لمن رضي لنفسه دلك. واوقفه الاب الاجل القس المسلم بجل المسيح الي رحمة الله ابراهيم الشهير باابن الشقيف من المدينه المذكوره وذلك لاجل غفران خطاياه وخطايا والديه ولمن قرا وترحم عليه يكون لـه كذلك من الصادق في مواعيده القايل مهما اردتم ان تفعل الناس بكم افعلوا انـتـم بهم وبالكيل الذي تريد وايكال لكم كيلوا لهم والسبح لله دايما ۞ Deo gloria sempiterna. Absolutio nobilis hujus evangelii legisque divinae facta est feria sexta (جمعه, nisi legendum sit خـمس, feria quinta) die quarto mensis Haziran e mensibus anni 7072 e creatione mundi, manu servi vilissimi et turpissimi, neque digni cujus nomen in libro commemoretur, nec ut inter episcopos enumeretur, Germani, urbis magnae Baalbek, quod ad nomen attinet, metropolitani. Concedat Deus veniam peccatis ejus et parentum, Amen.

Legatum autem perpetuum donumque sempiternum est ecclesiae sanctae Barbarae in urbe supradicta, neque a Deo cuivis conceditur ut aliquo modo hunc librum a loco supradicto amoveat. Quod si quis audeat, sit ejus sors cum Simeone Mago et iis qui Messiam cruci adfixerunt. Vae etiam illi qui sibi sumere velit.

Qui denique legavit pater fuit eximius presbyter qui pacem propter Christum apud Dei misericordiam adeptus est, Ibrahim, cognomine Ibn Shakif, ex urbe supradicta. Legavit autem propter peccatorum et sui et parentum veniam. Quicunque autem legit, et misericordem se in eum ostendit, sit etiam ei misericordia ab eo qui suis promissis verus est, qui dixit, Quicquid vultis ut vobis faciant homines, sic etiam vos facite illis; et mensura qua vultis ut vobis metietur, eadem metimini illis: et Deo gloria sempiterna.

De versione evangelii Arabica quae in hoc codice exstat, et de expositione vide ad calc. cod. Dawk. xxxvi. [Dawk. 39.]

41.

Codex bombycinus laevigatus in quarto, ff. (442−10=) 432 constans, Arabice, pulcherrime exscriptus. Inest Evangeliarium in totum annum, addita plerumque expositione brevi.

Tit. الاناجيل المقدسه الـتـي تقرا في طول السنه Evangelia per totum annum recitanda. Partes ejus sunt,

1. Evangelia e Paschate usque ad Pentecosten, fol. 1.

2. Evang. e Pentecoste usque ad Festum Crucis, fol. 48.

3. Evang. e Festo Crucis usque ad Pascha, fol. 134.

Tit. بـدو اناجيل لوقا البشير الذي الزز بالاسكـندريه وسبيلك ان تعلم ان لوقا يبتدي فيه من الاثنين بعد احد عيد الصليب من السنه الجديده ۞ Incipiunt evangelia Lucae evangelistae, qui Alexandriae praedicavit: scias autem necesse est initium Lucae legendi fieri ineunte anno in die secundo post Festum Crucis.

4. Evang. resurrectionis, fol. 312.

5. Evang. sanctorum et martyrum secundum mensium dies, fol. 347.

Tit. قرالت لايام السنه كلها اولها شهر ايلوا Lectiones dierum anni totius, cujus initium est mensis Elul.

Colophonis pars major evulsa est. Restat tamen سنه الف وخمس, annus 15 * *.

Desunt ff. 6, 71, 86, 142, 149, 166, 243, 244, 364, 405, et postea, ubi pluribus omissis folia haud amplius ad amussim recenseri possunt, evangelia in dies mensis Maii xi—xxi, ante fol. 421; Junii xv—xxiv, ante fol. 424; it. xxvii—xxx, ante fol. 426; Sextilis vi—viii, ante fol. 434.

Notandum est.

1. De versionibus evangelii Arabicis quae in hoc codice et cod. Dawk. xxxix, qui proxime anteit, inveniuntur quamvis ambae in usum Melchitarum confectae esse videntur, discrepare eas et inter se et a textu Erpeniano, et ab eo quem exhibent Bibl. Polygl.

2. De expositione quae festorum praecipuorum evangeliis addita est, eam e S. Joanne Chrysostomo potissimum desumptam esse, et eandem esse in ambobus codicibus quod ad sensum attinet, sed versionibus diversis. Unde colligamus ex more esse apud Melchitas hujus expositionis usum.

[Dawk. 36.]

42.

Codex bombycinus laevigatus in quarto, ff. (331 − 4 =) 327 constans, in initio mutilus, binis columnis, partim charactere Nestoriano, partim Arabico, a duobus scribis luculenter exscriptus. Inest Evangeliarium in festa praecipua.

Singula evangelia Syriace secundum versionem simplicem sequitur translatio Arabica, quae aeque e textu Erpeniano, Polygl., et codicum duorum proxime antecedentium discrepat.

Desunt ff. 1—4, quibus inerant titulus et lectio ad mat. dominicae Paschatis. Incipit fol. 5 apud Joh. i. 13 Arabice[a].

Sequuntur evangelia cujusque diei e feria secunda hebdomadis requietis usque ad commemorationem omnium sanctorum, quae dominica prima post Pentecosten celebratur; et postea, evang. sabbathorum et dominicarum usque ad ܕܫܒܥ ܕܥܕܐ ܕܩܕܡ, dominicam casei, fol. 68; hebdomadis primae jejunii, fol. 136; dominicarum et sabbathorum jejunii, fol. 138; hebdomadis passionum, ܕܥܕ ܕܨܘܡ, fol. 149; magna duodecim evangelia, ܐܢ ܗܠܝܢ ܕ. ܒ, quae nocte parasceues magnae recitantur, fol. 190; caetera ejusdem diei evang. ܗܠܝܢ ܕܒܫܒܬܐ ܕܩܕܡ ܕܨܦܪܐ, fol. 221; it. sabbathi lucis, ܕܫܒܬܐ ܕܥܕ ܠܥ, fol. 231; et evang. undecim resurrectionis, fol. 233. Cuique addita est التفسير. Denique evang.[b] sanctorum et martyrum qui singulis totius anni diebus commemorantur, fol. 254. Ad calc. تمت قرايات السنه جميعها باعيادها وايام شهورها باسريتها مع تفاسيرها ٥ Explicit. lectiones integrae totius anni secundum festa ejus et mensium dies una cum earum expositionibus.

Sequitur index lectionum in festa praecipua, sc. ܕܫܬܐ ܕܒܬܘܠܬܐ ܕܡܪܝܡ ܕܥܠ ܕܟܪܣܐ, fol. 324. Ad calc. علم حدث ان ... ٥ ٥ ٥ ... ١ ٥ ...

---

[a] Alia tria folia chartacea in codicis initio compacta sunt, quorum primum exhibet Lexici Arabici fragmentum: altera duo Joh. i. 13—17, cum evangelii dominicae Paschatis expositione solita. Inserta sunt etiam post fol. 62 duo folia quibus inest تفسير العنصرة Expositio Pentecostes.

[b] Haec evangelia plerumque Syriace tantum exscripta sunt: ubicunque autem addita est versio Arabica, sequitur etiam expositio التفسير.

ܡܫܡܫܢܐ ܕܫܒܬܐ ܘܒܝܘܡ̈ܝ ܟܢܘܫ̈ܬܐ ܕܫܢܬܐ ܟܠܗ ܒܪ
ܫ ܒܝܘܡ ܣ ܕܝܪܚܐ ܕܐܝܠܘܠ ܐܦ ܠܐ ܫܡܗ ܕܟܬܝܒ
ܒܗ ܒܣܦܪܐ ܗܢܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܫܒܥ ܕܡܢ ܩܕܡ ܕܢ
ܫܬ ܒܗ ܟܬܝܒ ܫܡ ܝܥܩܘܒ ܕܝܢ ܫܡܫܢܐ ܒܪ ܝܘ
ܚܢܢ ܕܝܢ ܕܐܬܐ ܡܢ ܩܪܬܐ ܕܐܠܗܐ ܢܛܪ ܗܘ ܐܬ
ܪ ܗܕܪܝܢ ܛܘܪܐ ܩܕܝܫܐ ܕܠܒܢܢ ܢܗܘܐ ܐܠܗܐ
ܒܥܘܪ ܐܒܗܗ ܘܡܪܝ ܟܢܫ̈ܐ ܘܟܠ ܐܢܫ̈ܐ ܕܥܡ
ܗ ܫܘܬܦܐ ܐܝܬ ܒܛܘܒ̈ܐ ܕܟܠ ܚܛ̈ܗ ܕܥܒܕ ܗ
ܘ ܚܛ̈ܗ ܕܫܡܗ ܒܗ ܐܬܟܬܒ ܒܣܦܪܐ ܗܢܐ ܕܐ
ܘܢܓܠܝܘܢ ܫܡܗ ܕܝܥܩܘܒ ܫܡܫܢܐ ܒܪ ܝܘܚ
ܢܢ ܡܢ ܩܪܬܐ ܕܐܠܗܐ ܢܛܪ ܗܘ ܐܬܪ ܗܕܪ
ܝܢ ܛܘܪܐ ܩܕܝܫܐ ܕܠܒܢܢ ܢܗܘܐ ܐܠܗܐ ܒ
ܥܘܪ ܐܒܗܗ ܘܡܪܝ ܟܢܫ̈ܐ ܘܟܠ ܐܢܫ̈ܐ ܕܥ
ܡܗ ܫܘܬܦܐ ܐܝܬ ܒܛܘܒ̈ܐ ܕܟܠ ܚܛ̈ܗ ܕܥ
ܒܕ ܗ ܘ ܚܛ̈ܗ ܕܫܡܗ ܒܗ ܐܬܟܬܒ ܒܣ
ܦܪܐ ܗܢܐ ܕܐ ⁘ ̄ܟ ܡܛ ܡܛ ܡܛ ܡܛ ܠܛ ܠܛ ܡܛ Explicit. auxilio Dñi et Dei (liber) lectionum ex evangelio sabbathis et diebus dominicis et festis totius anni selectarum, sabbatho diei sexti mensis Canun prioris. Scripsit autem in hoc evangeliario ex evang. septimo resurrectionis [c] usque ad finem vir peccator pauperque, et rebus omnibus abominandis inquinatus, neque dignus propter multa ejus peccata cujus nomen in hoc sancto evangeliario commemoretur, diaconus Jacobus fil. diaconi Joannis ex urbe a Deo custodita Hhardin in monte sancto Libano. Sit Deus propitius patribus ejus et doctoribus, necnon mortuis, et Christianis universis, et omnibus qui cum eo societatem habent, per preces dominae nostrae Deiparae et omnium sanctorum, in saecula, Amen [d].

Sequitur epigraphe manu recentiore Arabice scripta, qua Petrus quidam sacerdos librum acquisivisse dicitur a possessore ejus Abraham anno Graecorum 1731, C. 1420.

Ad calc. addita est praedicatio Hosannarum, ܫܒܚܬܐ ܕܗܘܕܝܬܐ, et oratio super ramos Hosannarum, ܩܕܡ ܕܥܠ ܡܪܢ ܠܒ̈ܝܬ ܫܒܚܬܐ, fol. 325.

Ff. 327—331 ad hunc codicem non pertinent. Insunt; *a.* Rubricae de evangeliis in sacra coena legendis, Arabice, برسم القداس الطاهر, fol. 327. *β.* Rubricae de evangeliis a sabbatho lucis usque ad Pentecosten, Arab., من يوم سبت النور الي العنصره, ib. *γ.* Evangelia Nativitatis Dñi, الميلاد الشريف, et Epiphaniae, الدنج, Syriace, fol. 328. *δ.* Praedicatio, كرزوة, sive Psalmus de Christo die Hosannarum Hierosolyma intrante, Syr., fol. 329. *ε.* It. de resurrectione, Syr., fol. 330. *ϛ.* Inscriptiones funereae, Arabice, quarum prima sufficiat exemplo, وكان نياح . . . يوحنا ابن الخوري انطون . . . . . في سنه سبع الاف ومايه وستعشر سنه لابونا ادم عليه السلام ۞ Mors flebilis Joannis filii parochi Antonii anno fuit Adami 7116, C. 1613; fol. 331. In obverso commemoratur emptio hujus codicis ab Elia presbytero, et a Joanne parocho, fil. Hadid; quorum quisque se e sua pecunia, من ماله, librum emisse profitetur. Neque anni nec pretii facta est mentio. Invocatur virgo ut سيده اوم النور, domina lucis mater. Dedit denique Joannes filio suo parocho Antonio, ut sibi peculiarem haberet خاصه عن اخوته, anno Adami 7113. [Bod. Or. 543.]

43.

Codex bombycinus in folio minori, ff. (284 − 109 =) 175 constans, mutilus, initio fineque carens, binis columnis, charactere simplici, luculenter exaratus. Inest;

Evangeliarium, sive lectiones ex evangeliis potissimum ex versione Hharklensi [a] desumptae, sicut in ecclesiis Jacobitarum per circulum anni recitantur.

[c] Incipit hoc evang. in columna quarta folii 244. Facile est scripturam hujus scribae dignoscere rigidiore manu, et atramento nigriore.

[d] Invalescente jam linguae Arabicae usu, multa in hoc colophone aut ab illo sermone petenda, ut ܕ, h. e. في, aut meri errores sunt, ut ,ܡܠܚܩܝܢ ,ܡܚܬ pro ,ܡܠܚܩܝܢ ,ܡܚܟ. Adde quod supra vocab. ܡܬܝܢ pro ܡܬܐ proculdubio ex Ar. قرايات ductum est.

[a] Multae variae lectiones sunt inter hunc codicem et editionem quam protulit White, et praesertim nomina propria modo saniore scripta sunt.

Desunt ff. 1—10. Incipit apud fol. 11 pars evangelii quinti decimi, sc. nativitatis Joannis, in vesperis, Luc. i. 72—80, e versione Hharklensi desumpti.

Evangelium xvi, ad matutinas ejusdem festi, ܪܝܓ̈ܫܐ, Luc. i. 57—80, ex versione simplici, ibid.

Ev. xvii, in eucharistia[b], ܩܘܪܒܢܐ, Matt. xi. 11—19, ex vers. Hharkl., fol. 12.

Ev. xviii, revelationis Josephi, in vesperis, ܓܠܝܢܗ ܕܝܘܣܦ ܩܕܝܫܐ, Matt. i. 18—25, ex vers. Hharkl., ibid.

Ev. xix, ad matutinas ejusdem festi, Matt. i. 1—17, ex vers. simpl., ܩܕܡ, ܥܒܝܕ, fol. 13.

Ev. xx, in eucharistia, Matt. i. 18—25, ex eadem vers., fol. 14. In marg. ܩܘܪܒܢܐ ܕܠܝܠܝܐ ܩܕܡ ܒܠܝܐ ⁘ ܕܣܓܕ ܒܗ ܒܝܘܡ ܩܘܪܒܢ̈ܐ Recitandum etiam in eucharistia dominicae nativitatem proxime antecedentis.

Ev. xxi, dominicae ante nativitatem, ad primam vesperam, ܒܪܫܝܬ, Matt. i. 1, ex versione Hharkl.[c], ibid. Desunt finis evang., et ff. 15—18.

Ev. xxx, occisionis infantium, ad matutinas, Matt. ii. 13—23, fol. 19.

Ev. xxxi, dominicae post nativitatem, in vesperis, Luc. ii. 40—52, ibid.

Ev. xxxii, ad matutinas, Luc. ii. 39—52, ex vers. simpl., fol. 20.

Ev. xxxiii, in commemoratione Basilii et Gregorii, et caeterorum, Joh. x. 1—16, fol. 21. In marg. ܩܕܡ ܗܘ ,ܕܝܘܡ ܕܝܘܡ ,ܒܗ ⁘ ܩܪܝܢ̈ܐ ܕܩܕܝܫ̈ܐ ܕܡܬܩܪܝܢ ܒܗ Recitandum etiam in commemoratione Mar Severi, et Jacobi doctoris (Sarugensis), et in consecratione episcopi.

Ev. xxxiv, ad matutinas, Luc. ii. 21, iv. 14—30, fol. 22. In marg. ܗܘ ܕܝܘܡ ܒܗ ⁘ ܠܡܘܠ ܒܠܚܘܕ ܠܫܡ ܡܘܠܬܗ Haec lectio circumcisioni soli apta est.

Ev. xxxv, in commemoratione omnium doctorum, ad matutinas, Joh. vii. 37—44, Luc. iv. 32, Joh. vii. 15—18, fol. 23.

Ev. xxxvi, in eucharistia, Joh. xv. 8—19, fol. 24.

Ev. xxxvii, in baptismo Dñi nostri, in vesperis, Marc. i. 1—11, ibid.

Ev. xxxviii, noctis benedictionis aquarum, ܠܠܝܐ ܕܒܪܟܬܐ ܕܡܝ̈ܐ, Joh. iv. 3—30, fol. 25.

Ev. xxxix, epiphaniae, ad matutinas, Matt. iii. 1—17, vers., fol. 27.

Ev. xl, in eucharistia, Luc. iii. 15—18, 21, 22, fol. 28.

Ev. xli, in decollatione Joannis baptistae, in vesperis, ܕܩܛܘܥܗ ܕܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ ܕܫܡܫܐ ܕܡܫܝܚܐ, Luc. iii. 1—14, 19, 20, ibid.

Ev. xlii, ad matutinas, Marc. vi. 14—29, fol. 29.

Ev. xliii, in eucharistia Matt. xiv. 1—12, fol. 30.

Ev. xliv, in commemoratione Mar Stephani, in vesperis, Marc. xii. 1—12, fol. 31.

Ev. xlv, ad matutinas, Joh. viii. 23—48, fol. 32.

Ev. xlvi, in eucharistia, Matt. xxiii. 34—39, fol. 33.

Ev. xlvii, dominicae primae post epiphaniam, in vesperis, Luc. iii. 21—38, fol. 34.

Ev. xlviii, ad matutinas, Joh. i. 18—28, ib.

Ev. xlix, in euchar., Matt. iv. 12—22. fol. 35.

Ev. l, dominicae secundae post epiphaniam, ad primam vesperam, ܒܪܫܝܬ, Joh. i. 26—34, ibid.

Ev. li, ad mat., Joh. i. 35—43, fol. 36.

Ev. lii, in euchar., Joh. i. 44—52, ibid.

[b] Vocatur eucharistia a Jacobitis ܩܘܪܒܢܐ, *oblatio;* a Melchitis ܩܘܕܫܐ, *consecratio.* Cf. codd. Dawk. ix, xxxvi, xxxix, etc. *passim.*

[c] Caetera evangelia nisi aliter diserte dicitur, omnia ex versione Hharklensi desumpta sunt.

Ev. liii, dominicae tertiae post epiphaniam, in vesperis, ܩܕܡܝܬܐ, Joh. iii. 22—iv. 3, fol. 37.

Ev. liv, ad mat., Joh. v. 30—47, fol. 38.

Ev. lv, in euchar., Joh. iii. 1—12, fol. 39.

Ev. lvi, dominicae quartae post epiphaniam, in vesperis, Luc. vii. 18—35, ibid.

Ev. lvii, ad mat., Marc. xii. 28—37, fol. 40.

Ev. lviii, in euchar., Marc. vi. 1—6, fol. 41.

Ev. lix, dominicae quintae post epiphaniam, in vesperis, Matt. xi. 1—15, fol. 42.

Ev. lx, ad mat., Luc. v. 1—11, ibid.

Ev. lxi, in euchar., Marc. i. 12—20, fol. 43.

Ev. lxii, ingressus Dñi nostri in templum, ܥܠܘܗܝ ܕܡܪܢ ܒܗܝܟܠܐ, in vesperis, et in euchar., Luc. ii. 22—40, e versione simplici, ibid.

Ev. lxiii, ad mat., Luc. ii. 22—40, e vers. Hharkl., fol. 44.

Ev. lxiv, in commemoratione Barsumae, in vesperis, Luc. xiii. 22—30, fol. 45. In marg. ܕܡܪܢ, ܕܡܪܢ ܒܫܒܥܬܐ ܕܚܡܘ, ܕܒܪ ܩܘܡܐ ܕܐܦ ܥܠ ܙܟܪܢ ܩܕܝܫܐ ܒܪܨܘܡܐ ܕܐܒܗ ܩܕܝܫܐ ⁘ ܠܫܡ ܕܡܪܢ ܕܥܒܕ ܠܗ Commemorationi etiam Mar Jacobi Reclusi et Mar Simeonis Stylitae, et patris Antonii, et Mar Aaronis, et omnium patrum, ordo lectionum in hunc diem constitutarum aptus est.

Ev. lxv, ad mat., Matt. v. 1—16, fol. 46.

Ev. lxvi, in euchar., Luc. vi. 20—31, fol. 47.

Ev. lxvii, feriae sec. hebd. rogationum sive Nineves[d], ܫܒܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ܕܨܘܡܐ ܩܕܝܫܬܐ ܕܢܝܢܘܐ ܕܐܬܡܪ ܒܗ, Matt. xii. 31—41, ibid. In marg. ܐܡ ,ܟܕ ,ܒܕ ,ܐܒ ⁘ ܥܢܝܢܐ ܥܠܠܝܐ ܕܐܬܡܪ ܠܗ Lege

[d] De his rogationibus, quae etiam supplicationes Ninivitarum, ܩܠܝܢܐ ܩܕܝܫܬܐ, inscribuntur, vide quae habet Assemanus, Cod. Vat. Cat. ii. 458, 459.

evangelium Mar Severi, quod etiam Basilii et Gregorii est, sc. evang. xxxiii.

Ev. lxviii, feriae tertiae, Luc. iv. 24—32, fol. 48. In marg. ܩܕܡ ܚܣܪܐ ܕܡܛܪ Et quum deficiat pluvia.

Ev. lxix, feriae quartae, Luc. xi. 5—13, 29—32, ibid.

Ev. lxx, feriae quintae, Luc. xii. 54—xiii. 9, fol. 49. In marg. ܩܕܡ ܚܣܪܐ ܕܡܛܪ.

Ev. lxxi, parasceues, ܕܥܪܘܒܬܐ, Luc. xvii. 20—37, fol. 50.

Ev. lxxii, dominicae sacerdotum, ad primam vesperam, ܩܕܡܝܬܐ ܕܟܗܢܐ ܥܪܒܬܐ, Matt. xxv. 13—30, fol. 51. In marg. ܩܒܘܪܬܐ ⁘ ܩܕܡܝܬܐ ܕܟܗܢܐ Item in exequiis episcoporum et sacerdotum.

Ev. lxxiii, ad mat., Luc. xix. 11—27, fol. 52. In marg. ܩܒܘܪܬܐ ܩܕܝܫܬܐ.

Ev. lxxiv, in euchar., Matt. xxiv. 42—51, fol. 53.

Ev. lxxv, dominicae mortuorum, ad primam vesperam, ܩܕܡܝܬܐ ܕܫܒܬܐ ܕܥܬܝܕ ܠܡܐ ܥܪܒܬܐ, Matt. xxv. 31—46, fol. 54. In marg. ⁘ ܩܘܪܝܐ ܩܕܡܝܬܐ Et in officiis vigiliae nocturnae super fratres, h. e. monachos mortuos.

Ev. lxxvi, ad mat., Joh. v. 19—29, fol. 55. In marg. ܩܘܪܝܐ ܩܘܪܝܐ ܩܒܪܐ ܩܕܡܝܬܐ ⁘ ܒܪܝܫ ܩܕܡܝܬܐ ܕܟܠ Et in vigiliis et exequiis fratrum monachorum, et mortuorum universim.

Ev. lxxvii, in euchar., Luc. xii. 32—48, ibid.

Ev. lxxviii, dominicae ante jejunium, ܫܒܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ܕܨܘܡ ܪܒܐ, ad primam vesperam, Joh. ii. 1—11, e versione simplici, fol. 56.

Ev. lxxix, ad mat., Joh. ii. 1—11, e versione Hharkl., fol. 57.

Ev. lxxx, feriae secundae hebdomadis primae jejunii, ad mat., ܒܬܪ ܩܕܡ

ܩܕܝܫ ܩܕܡ ܩܕܡ ܩܕܡ, Matt. iv. 1—11, fol. 58.

Ev. lxxxi, in tempore absolutionis, sive remissionis peccatorum, quae hora tertia est, ܥܡ ܫܠܡ ܩܕܡ ܩܕܡ, Matt. xviii. 12—35, ibid. In marg. ܩܕܡ ∴ ܩܕܡ ܩܕܡ ܩܕܡ Et in officio absolutionis sabbathi adnuntiationis, et rogationum.

Ev. lxxxii, feriae tertiae hebdomadis primae jejunii, ad primam vesperam, ܩܕܡ, Luc. iv. 1—13, ex versione simplici, fol. 60.

Ev. lxxxiii, ad mat., Matt. vi. 1—6, e vers. Hharkl., ibid.

Ev. lxxxiv, feriae quartae ejusd. hebd., ad primam vesperam, Matt. vi. 19—24, Luc. xvi. 14—18, fol. 61.

Ev. lxxxv, ad mat., Matt. vi. 25—34, fol. 62.

Ev. lxxxvi, feriae quintae ejusd. hebd., ad primam vesperam, Matt. vii. 1—12, ibid.

Ev. lxxxvii, ad mat., Matt. vii. 13—27, fol. 63.

Ev. lxxxviii, parasceues ejusd. hebd., ad primam vesperam, Matt. v. 17—26, fol. 64.

Ev. lxxxix, ad mat., Matt. v. 27—* *, ibid.

Desunt ff. 65—154. Inerant evangelia xc—clxxxvi.

Evangelii clxxxvii, feriae quartae passionis, ad meridianas, fragmentum, sc. Joh. vii. 30—39, fol. 159.

Ev. clxxxviii, ad horam nonam, feriae quartae pass., ܩܕܡ ܕܐ ܕܡܥܓܡ, Luc. xiii. 31—33, Marc. viii. 38, Luc. xii. 50, xiii. 17, Marc. iii. 6, vi. 3, Joh. x. 39, 40, ibid.

Ev. clxxxix, feriae quintae passionis, in vesperis, Joh. vii. 37—viii. 9, fol. 160.

Ev. cxc, stationis primae noctis quintae mysterii, ܫ ܩܕܡ ܩܕܡ ܩܕܡ ܩܕܡ, Marc. x. 32—34, Joh. v. 14—18, fol. 161.

Ev. cxci, stationis secundae ejusdem noctis, Joh. vi. 24—40, fol. 162.

Ev. cxcii, stationis tertiae, Joh. vi. 45—63, fol. 163.

Ev. cxciii, ad matutinas feriae quintae mysterii, Luc. xxii. 1—13, fol. 164.

Ev. cxciv, ad horam tertiam, Joh. xii. 23—36, fol. 165.

Ev. cxcv, ad meridianas, et in consecratione chrysmatis, ܩܕܡ ܩܕܡ ܩܕܡ ܩܕܡ, Marc. xiv. 1—2, Luc. vii. 36—50, fol. 166.

Ev. cxcvi, ad horam nonam et in consecratione chrysmatis, Matt. xxvi. 1—19, fol. 167.

Ev. cxcvii, in lotionis tempore, ܩܕܡ ܩܕܡ, Joh. xii. 1—20, fol. 168.

Ev. cxcviii, parasceues crucifixionis, in eucharistia ad primam vesperam, ܩܕܡ ܩܕܡ ܩܕܡ ܩܕܡ, Luc. xxii. 14, 15, Matt. xxvi. 21, Joh. xiii. 2, Marc. xiv. 18, 19, Joh. xiii. 16—26, Matt. xxvi. 23, 24, Marc. xiv. 21, Matt. xxvi. 25—28, Luc. xxii. 19, Matt. xxvi. 29, Luc. xxii. 28—30, Joh. xiii. 26—30, fol. 169.

Ev. cxcix, stationis primae noctis parasceues crucifixionis, ܩܕܡ ܩܕܡ ܩܕܡ ܩܕܡ ܩܕܡ ܩܕܡ, Joh. xiii. 31, 32, Matt. xxvi. 30—32, Luc. xxii. 31, 32, Joh. xiii. 36, Luc. xxii. 33, Joh. xiii. 37, 38, Matt. xxvi. 33, Marc. xiv. 30, Matt. xxvi. 35, Joh. xvi. 31, 32, Luc. xxii. 35—38, Joh. xviii. 1, 2, Matt. xxvi. 36—38, Luc. xxii. 40, 41, Marc. xiv. 35, Luc. xxii. 41, Marc. xiv. 36, Luc. xxii. 42, Matt. xxvi. 39—42, Luc. xxii. 44, Marc. xiv. 40 init., Luc. xxii. 45, 46, Marc. xiv. 40 fin., Matt. xxvi. 44—46, fol. 171.

Ev. cc, stationis secundae ejusdem noctis, Matt. xxvi. 47, 48, Marc. xiv. 44, Joh. xviii. 3—5, Matt. xxvi. 49, Luc. xxii. 48, Matt. xxvi. 50, Joh. xviii. 6—9, Matt. xxvi. 50,

Luc. xxii. 49, Joh. xviii. 10, Luc. xxii. 51, Joh. xviii. 11, Matt. xxvi. 52—54, Luc. xxii. 51, Matt. xxvi. 55, Luc. xxii. 52, 53, Matt. xxvi. 56, Marc. xiv. 51, 52, fol. 173. In marg. ܟܬܒܐ ܕܡܗܝܡܢܘܬܐ ܕܡܪܢ Scriptura traditionis Dñi.

Ev. cci, stationis tertiae parasceues crucifixionis, Joh. xviii. 12—16, Matt. xxvi. 58, Joh. xviii. 17—24, Matt. xxvi. 57, Marc. xiv. 53, Matt. xxvi. 59, Marc. xiv. 56, Matt. xxvi. 60, Marc. xiv. 57, 58, Matt. xxvi. 61, Marc. xiv. 58—60, Matt. xxvi. 62, Marc. xiv. 61, Matt. xxvi. 63, Marc. xiv. 61, 62, Matt. xxvi. 65—68, Marc. xiv. 65, Matt. xxvi. 69, Marc. xiv. 66—68, Matt. xxvi. 71, Marc. xiv. 69, Matt. xxvi. 71—73, Joh. xviii. 26, 27, Matt. xxvi. 74, Marc. xiv. 71, Luc. xxii. 62, Marc. xiv. 72, Luc. xxii. 63, fol. 175.

Ev. ccii, parasceues ad matutinas: inest narratio de Dño ante Pilatum accusato, e Matt. xxvii, Marc. xv, eodem modo confecta usque ad prophetiam de agro figuli, fol. 177.

Ev. cciii, ad horam tertiam ejusdem diei; continuatur narratio ex iisdem evangeliis et Luc. xxiii, Joh. xviii, usque ad Dñi flagellationem, fol. 180.

Ev. cciv, ad meridianas, crucifixionis narratio usque ad solis obscurationem, fol. 182.

Ev. ccv, ad horam nonam, narratio earum rerum quae crucifixionem secutae sunt, usque ad reditum turbarum ad Hierosolyma, fol. 186.

Ev. ccvi, adorationis crucis, ܫܒܚܐ ܕܨܠܒܐ, narratio de mulieribus crucem circumstantibus et Dñi latere lancea aperto, fol. 187.

Ev. ccvii, sabbathi adnuntiationis, ܫܒܬܐ ܕܒܫܪܬܐ, in vesperis, narratio Dñi sepulturae, ibid.

Ev. ccviii, ad matutinas, Matt. xxvii. 62—66, fol. 188. Ad calc. ܥܠܡ ܡܢܝܢ ܐܚܕ ܒܫܒܬܐ ܗܘ ܕܐܬܬܟܠܡ ܒܟܠ ܫܒܬܐ ܘܫܒܬܐ ✣ ܘܠܐ ܚܕ ܡܢܗܘܢ Explicit. lectiones hebdomadis passionis integrae nulla praetermissa: obsecro vos, orate pro me.

Ev. ccix, dominicae magnae resurrectionis, ad primam vesperam, ܒܫܒܬܐ ܫܪ ܒܫܥܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ܕܒܫܒܬܐ, Matt. xxviii. 1—20, fol. 189.

Ev. ccx, noctis ejusd. diei, Luc. xxiv. 1—12, fol. 190.

Ev. ccxi, ad mat., Joh. xx. 1—18, fol. 191.

Ev. ccxii, tempore pacis, ܒܥܕܢܐ ܕܫܠܡܐ, h. e. opinor, quum datum est osculum pacis, Joh. xiii. 34, 35, xiv. 27, xv. 11—15, 17—19, xvii. 1, 11—17, omisso versus 12 fine, ib. 24—26, fol. 192.

Ev. ccxiii, in euchar., Marc. xvi. 1—8, fol. 193.

Ev. ccxiv, feriae secundae in albis, ܒܬܪ ܩܝܡܬܐ ܒܫܒܬܐ, ad primam vesperam, Luc. xxiv. 13—35, ibid.

Ev. ccxv, ad mat., Matt. xxviii. 11—20, ex versione simplici, fol. 195.

Ev. ccxvi, in euchar., Joh. ii. 18—25, ex versione simplici, ibid.

Ev. ccxvii, feriae tertiae in albis, ad primam vesperam, Marc. xv. 37—xvi. 8, ex vers. simpl., fol. 196.

Ev. ccxviii, ad mat., Marc. xvi. 9—18, ex vers. Hharkl., fol. 197.

Ev. ccxix, in euchar., Marc. viii. 11—17, ex vers. simpl., fol. 198.

Ev. ccxx, feriae quartae in albis, ad primam vesperam, Luc. xxiii. 46—xxiv. 11, ex vers. simpl., ibid.

Ev. ccxxi, ad mat., Luc. xxiv. 12—24, ex eadem vers., fol. 199.

Ev. ccxxii, in euchar., Marc. viii. 27—31, ex eadem vers., fol. 200.

Ev. ccxxiii, feriae quintae hebdomadis in

albis, in vesperis, Joh. xix. 30—xx. 2, ex eadem vers., fol. 201.

Ev. ccxxiv, ad mat., Joh. xx. 3—18, ex eadem vers., fol. 202.

Ev. ccxxv, in euchar., Matt. xvi. 20—24, ex eadem vers., fol. 203.

Ev. ccxxvi, parasceues in albis, ad primam vesperam, Joh. xx. 18—23, ex eadem vers., ibid.

Ev. ccxxvii, ad mat., Matt. xxvii. 50—61, ex eadem vers., ibid.

Ev. ccxxviii, in euchar., Marc. ix. 9—15, ex eadem vers., fol. 204.

Ev. ccxxix, sabbathi hebdomadis in albis, ad primam vesperam, ܕܒܬ ܩܕܡ ܨܠܘ ܩܪܝܢ, Luc. xxiv. 25—44, ex eadem versione, fol. 204.

Ev. ccxxx, ad mat., Matt. xxvii. 62—xxviii. 20, ex eadem vers., fol. 205.

Ev. ccxxxi, in euchar., Matt. xxii. 23—33, ex eadem vers., fol. 206. In marg. ܡܠܣܢ ⁘ ܠܡܝܬܐ Mortuis etiam aptum est. Perperam in codice in evang. Marci inesse dicitur haec lectio.

Ev. ccxxxii, dominicae novae, ܚܕܬ ܕ ܩܕܡ, ad primam vesperam, Joh. xx. 19—31, ex eadem vers., fol. 207.

Ev. ccxxxiii, ad mat., Joh. xx. 19—31, e vers. Hharkl., fol. 208.

Ev. ccxxxiv, dominicae primae post dom. novam, ܩܕܡ ܕ ܒܬ ܐܚܪ ܡܢ ܩܕܡ ܚܕܬ ܕ, Joh. xxi. 1—14, fol. 209.

Ev. ccxxxv, ad mat., Joh. xxi. 15—25, fol. 210. In marg. ܩܕܫܬܐ ܕܫܠܝܚܐ ⁘ ܐܦ ܠܡܐ ܕܢܬܩܪܐ Aptum etiam quod recitetur in consecratione episcoporum et in commemoratione Simeonis Petri.

Ev. ccxxxvi, in euchar., Joh. xxi. 1—14, e versione simplici, fol. 211.

Ev. ccxxxvii, dominicae secundae post dom. novam, ad primam vesperam, Joh. vi. 16—29, e vers. Hharkl., fol. 212.

Ev. ccxxxviii, ad mat., Matt. xiv. 22—33, fol. 213.

Ev. ccxxxix, in euchar., Joh. iv. 31—38, fol. 214.

Ev. ccxl, dominicae tertiae post dom. novam, ad primam vesperam, Luc. v. 27—39, ibid.

Ev. ccxli, ad mat., Joh. iii. 10—21, fol. 215.

Ev. ccxlii, in euchar., Joh. vi. 47—58, fol. 216.

Ev. ccxliii, dominicae quartae post dom. novam, ad primam vesperam, Joh. xiv. 1—14, fol. 217. In marg. ܕܬܘܡܐ ⁘ ܥܠ ܫܡܗ ܕܫܠܝܚܐ Et in commemoratione Thomae apostoli.

Ev. ccxliv, ad mat., Joh. xvi. 16—27, fol. 218.

Ev. ccxlv, in euchar., Luc. ix. 51—62, fol. 219.

Ev. ccxlvi, adscensionis Dñi nostri, ܕܥܠܝܬܐ ܕ, in vesperis, Luc. xxiv. 36—53, fol. 220.

Ev. ccxlvii, ad mat., Luc. xxiv. 36—53, e vers. simpl., fol. 221.

Ev. ccxlviii, in euchar., Marc. xvi. 14—20, e vers. Hharkl., fol. 222.

Ev. ccxlix, dominicae ante Pentecosten, ܚܕ ܩܕܡ ܕ ܥܠܝܬܐ ܕ, ad primam vesperam, Joh. xvi. 31—xvii. 12, ibid.

Ev. ccl, ad mat., Joh. xvii. 13—26, fol. 223.

Ev. ccli, in euchar., Joh. vi. 35—46, fol. 224.

Ev. cclii, dominicae Pentecostes, ܫ ܕ ܕ ܥܠܝܬܐ, ad primam vesperam, Joh. xiv. 15—31, fol. 225.

Ev. ccliii, ad mat., Joh. xv. 20—xvi. 14, fol. 226.

Ev. ccliv, in euchar., Joh. xv. 1—14, fol. 227.

Ev. cclv, temporis primi genuflexionis, ܩܕܡ ܕ ܫܡܫ ܕ ܩܕܡ ܕ, Joh. xiv. 1—17, fol. 228. In marg. ܩܪܝܢ ܕ ⁘ ܠܥܠܝܬܐ ܕ Scriptura divisionis linguarum die Pentecostes.

Ev. cclvi, temporis secundi genuflexionis, Joh. iv. 13—24, fol. 229.

Ev. cclvii, temporis tertii, Joh. xiv. 25—27, xv. 26—xvi. 2, xvi. 6—15, fol. 230.

Ev. cclviii, parasceues apostolorum, ܥܪܘܒܬܐ ܕܫܠܝܚܐ, ad primam vesperam, Matt. xix. 23—30, fol. 231. In marg. ܥܪܘܒܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ܕܒܗ ܫܪܝ ܒܟܠ ܥܕܬܐ ܘܥܕܬܐ ܕܫܠܝܚܐ ⁘ ܗܘ ܕܐܡܪ Parasceue prima post Pentecosten aurea parasceue vocatur.

Ev. cclix, ad mat. parasceues aureae, ܥܪܘܒܬܐ ܕܗܘ ܕܐܡܪ, Matt. ix. 36—x. 15, fol. 232.

Ev. cclx, in euchar., Luc. xxii. 24—30, fol. 233.

Ev. cclxi, dominicae primae post Pentecosten, ad primam vesperam, Luc. viii. 4—15, ibid.

Ev. cclxii, ad mat., Matt. xi. 20—30, fol. 234.

Ev. cclxiii, in euchar., Joh. vi. 26—35, fol. 235.

Ev. cclxiv, dominicae secundae post Pentecosten, ad primam vesperam, Luc. vi. 12—23, fol. 236. In marg. ܕܒܗ ܐܬܝܪ ⁘ ܒܥܠܡܐ ܕܫܠܝܚܐ Et in commemoratione apostolorum.

Ev. cclxv, ad mat., Marc. iii. 7—19, iv. 21—24, ibid.

Ev. cclxvi, in euchar., Matt. x. 34—xi. 1, fol. 237.

Ev. cclxvii, dominicae tertiae post Pentecosten, quae etiam apostolorum est, ܫܒ ܒܟ ܥܕܬܐ ܕܫܠܝܚܐ ܘܒܥܠܡܐ ܕܫܠܝܚܐ, ad primam vesperam, Marc. vi. 4—13, fol. 238.

Ev. cclxviii, ad mat., Luc. ix. 1—11, fol. 239.

Ev. cclxix, in euchar., Joh. vi. 35—46, ibid.

Ev. cclxx, dominicae quartae post Pent., ad primam vesperam, Luc. x. 1—16, fol. 240.

Ev. cclxxi, ejusdem diei (ad mat.?), Luc. x. 17—24, fol. 241.

Ev. cclxxii, in euchar., Matt. xiv. 14—23, fol. 242.

Ev. cclxxiii, dominicae quintae post Pent., quae etiam apostolorum et patrum est, ܫܒ ܒܗ ܥܕܬܐ ܕܫܠܝܚܐ ܘܐܒܗܬܐ ܕܪܡܫܐ ܕܫܒܬܐ, ad primam vesperam, Marc. ix. 30—41, ibid.

Ev. cclxxiv, ad mat., Matt. xx. 17—28, fol. 243.

Ev. cclxxv, in euchar., Luc. ix. 10—17, fol. 244.

Ev. cclxxvi, dom. sextae post Pent., ad primam vesperam, Luc. xvii. 1—10, ibid.

Ev. cclxxvii, ad mat., Marc. vi. 30—46, fol. 245.

Ev. cclxxviii, in euchar., Matt. xv. 32—39, fol. 246. In marg. ܕܫܒܬܐ ܕܟܠ ܝܘܡܐ It. in eucharistia quotidiana.

Ev. cclxxix, dom. septimae post Pent., ad primam vesperam, Matt. xii. 30—37, fol. 247.

Ev. cclxxx, ad mat., Matt. xii. 39—50, ibid.

Ev. cclxxxi, in euchar., Marc. iii. 19—30, fol. 248.

Ev. cclxxxii, dom. octavae post Pent., ad primam vesperam, Marc. iv. 1—20, ibid.

Ev. cclxxxiii, ad mat., Matt. xiii. 1—23, fol. 250.

Ev. cclxxxiv, in euchar., Marc. viii. 1—10, fol. 251.

Ev. cclxxxv, dom. nonae post Pent., ad primam vesperam, Matt. xiii. 24—35, fol. 252.

Ev. cclxxxvi, ad mat., Matt. xiii. 36—42, fol. 253.

Ev. cclxxxvii, in euchar., Luc. xiv. 7—15, ibid.

Ev. cclxxxviii, Festi Tabernaculorum, ܥܝܕܐ ܕܡܛܠܠܐ, ad primam vesperam, Matt. xvi. 27—xvii. 13, fol. 254.

Ev. cclxxxix, ad mat., Marc. viii. 38—ix. 13, fol. 255.

Ev. ccxc, in euchar., Luc. ix. 27—36, fol. 256.

Ev. ccxci, dominicae primae post Festum Tabernaculorum, ad primam vesperam, Marc. iv. 21—34, ibid.

Ev. ccxcii, ad mat., Matt. xiii. 44—52, fol. 257.
Ev. ccxciii, in euchar., Luc. xiv. 15—24, fol. 258.
Ev. ccxciv, dom. secundae post Fest. Taber., ad primam vesperam, Matt. xxi. 28—32, ibid.
Ev. ccxcv, ad mat., Marc. x. 28—34, fol. 259.
Ev. ccxcvi, in euchar., Marc. xii. 38—44, fol. 260.
Ev. ccxcvii, translationis Deiparae e vita, ܟܬܒܐ ܕܥܠܝܬܗ ܕܡܪܝܡ, in vesperis, Marc. iii. 28—35, Luc. xi. 23—32, ibid.
Ev. ccxcviii, ad mat., Luc. ii. 42—51, xi. 33, Matt. xii. 46—50, fol. 261.
Ev. ccxcix, in euchar., Luc. x. 38—42, Joh. xix. 25—27, fol. 263.
Ev. ccc, dominicae primae post translationem, ad primam vesperam, Luc. xiv. 25—35, fol. 264.
Ev. ccci, ad mat., Luc. xv. 1—10, ibid. In marg. ܟܬܝܒ ܟܕ ܢܣܒ ܩܠܝܢܐ Et quum accipit tonsuram monachus.
Ev. cccii, in euchar., Marc. x. 35—45, fol. 265.
Ev. ccciii, dom. secundae post transl., ad primam vesperam, Luc. xvii. 22—24, xviii. 1—8, ibid.
Ev. ccciv, ad mat., Luc. xviii. 9—17, fol. 266.
Ev. cccv, in euchar., Luc. xi. 9—20, fol. 267.
Ev. cccvi, dom. tertiae post transl., ad primam vesperam, Matt. xix. 1—12, fol. 268.
Ev. cccvii, ad mat., Luc. xix. 11—27, fol. 269.
Ev. cccviii, in euchar., Matt. xvii. 22—27, fol. 270.
Ev. cccix, dom. quartae post transl., ad primam vesperam, Matt. xviii. 1—11, ibid.
Ev. cccx, ad mat., Matt. xviii. 12—22, fol. 271.
Ev. cccxi, in euchar., Marc. vi. 1—6, fol. 272.
Ev. cccxii, dom. quintae post transl., ad primam vesperam, Marc. vii. 1—8, ibid.
Ev. cccxiii, ad mat., Marc. vii. 14—23, fol. 273.
Ev. cccxiv, in euchar., Luc. xi. 33—41, fol. 274.
Ev. cccxv, in Festo Processionis Crucis, ܟܬܝ ܕܨܠܒܐ ܕܡܫܬܟܚ, ad primam vesperam, Matt. xxiv. 1—35, ibid. In marg. ܟܬܝܒ ⁘ ܟܕ ܐܬܟ ܕܨܠܒܐ ܕܡܫܬܟܚ Scriptura inventionis crucis victricis.
Ev. cccxvi, ad mat., Marc. xiii. 1—33, fol. 276.
Ev. cccxvii, in euchar., Luc. xxi. 5—28, fol. 278.
Ev. cccxviii, dominicae primae post Festum Crucis, ad primam vesperam, Luc. xvii. 20—37, fol. 280.
Ev. cccxix, ad mat., Matt. xxiv. 36—51, fol. 281.
Ev. cccxx, in euchar., Marc. xiii. 30—37, fol. 282.
Ev. cccxxi, dom. secundae post Fest. Crucis, ad primam vesperam, Matt. xiv. 34—xv. 11, ibid.
Ev. cccxxii, ad mat., Matt. xv. 12—20, xvi. 1—4, fol. 283.
Ev. cccxxiii, in euchar., Matt. xvi. 5—12, fol. 284.
Ev. cccxxiv, dom. tertiae post Fest. Crucis, ad primam vesperam, Matt. xviii. 23—**, ibid.

Caetera desunt. [Dawk. 50.]

44.

Codex membranaceus in folio, ff. (275 − 5 + 2 =) 272 constans, fine mutilus, saeculi forte undecimi, charactere Nestoriano splendide exaratus. Signis Copticis adnumerantur folia, quorum nullum usum fecit is qui iterum codicem recensuit. Quamvis enim quinque folia desunt, et duo interpolata sunt, omnia recto ordine, quasi integer esset codex, adnumeravit. Inest Encyclium divinorum officiorum per circulum anni, in usum Jacobitarum.

Tit. ܟܬܒ ܣܗܕܘܬܐ ܕܥܕܬܐ ܕܡܕ

ܒܫܒܐ ܒܫܡܐ . ܒܫܘܠܡܐ ܕܝܢܚܐ . ܒܫ . ܫܒ . ܕܝܢܚܐ . ܒܫ . ܫܒ . ܫܠ . ܒܫ . ܒܫ . ⁘ ܒܫܡܐ Spe et fiducia et ope et auxilio Trinitatis sanctae, Patris, et Filii, et Spiritus viventis sanctique, initium facimus scribendi Encyclium per circulum totius anni, sc. cantus, preces, cantica, hymnos.

Officia praecipua sunt,

1. Ordo encaeniorum ecclesiae, ܦܫܩ ܒܫܐ ܫܢܝܐ, fol. 1.
2. Ordo adnuntiationis Zachariae sacerdotis, ܣܡܟ ܒܝܢ ܩܕܡ ܕܐ ܦܫܩ, fol. 3.
3. Ordo adnuntiationis Deiparae virginis Mariae, ܦܫܩ ܒܫܠ ܒܝܢ ܦܫܩ ܒܝܬ ܒܫܘܒ, fol. 7.[a]
4. Ordo visitationis Mariae ad Elizabetham, ܒܝ ܒܝܬ ܒܫܠ ܦܫܩ ܐܠܝ, fol. 13.
5. Ordo nativitatis Joannis baptistae, ܦܫܩ ܕܝܢܚܐ ܡܥܡ ܩܠܒ ܐܕ, fol. 15.
6. Ordo revelationis Angeli ad Josephum, ܐܡܐ ܒܠ ܒܫ ܒܫܠ ܩܠ ܦܫܩ, fol. 17. Deest fol. inter ff. 29, 30.
7. Ordo nativitatis Servatoris nostri, ܦܫܩ ܡܝܢ ܩܠ ܒܒ ܐܕ, fol. 19. Ad calc. fol. 38, ܦܫܩ ܒܫܠ ܒܝ ܩ Hymni matutini Deiparae.
8. Ordo caedis infantium, quos in Bethlehem occidit Herodes, ܒܝܬ ܐܕ ܦܫܩ ܡܥ ܒܒ ܕܡ ܠܡ, fol. 40.
9. Ordo sancti festi luminum, ܒܝܢ ܦܫܩ ܒܝܡ ܒܫ, fol. 42. Deest fol. inter ff. 49, 50.
10. Ordo decollationis Joannis baptistae, ܒܝܢ ܩܠ ܐܕ ܡܥ ܦܫܩ, fol. 54.
11. Ordo Stephani, ܩܕ ܐܕ, fol. 56. Deest fol. inter 57, 58: inerat initium ordinis S. Basilii, et Gregorii.
12. Ordo S. Mar Severi patriarchae Antiochiae, ܒܝ ,ܒܒ ܫܥ ܐܕ ܦܫܩ ܒܫܠ ܒܝ, fol. 58.
13. Ordo Simeonis senis; et de praesentatione Dñi in templo, ܦܫܩ ܐܕ ܫܒ ܒܫ ܐ . ܫܠ, fol. 60.
14. Ordo S. Mar Theodori, ,ܒܒ ܐܕ ܦܫܩ ܩܕ, fol. 63.
15. Officia jejunii quadragesimalis, ܫܪ ܒܝ ܒܒ ܦܫ, sc.
   - *α*. Ordo dominicae ineuntis jejunii ad primam vesperam, ܐܕ ܦܫ ܩܕ ܫܪ, et hebdomadis primae jejunii, fol. 64.
   - *β*. Hebdomadis secundae jejunii, ܦܫܩ ܫܪ ܒܝ ܒܫ, fol. 76.
   - *γ*. Hebdomadis tertiae jejunii, ܦܫܩ ܒܠ ܒܫ, fol. 89.
   - *δ*. Hebdomadis quartae, quae media est jejunii, vulgo Mediana, ܒܫ ; in initio hymni dominicarii, ܩܠ ܒܫ ܦܫ, fol. 103.
   - *ε*. Hebdomadis quintae sive miraculorum[b], ܒܝ ܒܫ, fol. 115.

[a] Ff. 9, 10, recentiore manu sunt, atramento jam viridi facto: quae quum Coptica signa nulla gerunt, interpolata esse censeo. Insunt in margine praesertim in priore hujus codicis parte additamenta multa, charactere simplici, atramento, quod eandem mutationem passum est, scripta.

[b] Saepius apud officia Jacobitarum hoc titulo insignitur hebdomas quinta jejunii, e. g. Dawk. xxxii, fol. 54, ܫܒ ܒܝ ܫ ܒܫ. Alias tamen, quantum scio, semel tantum occurrit, ap. Bar-Heb. Chron. p. 551, ܒܫ ܒܫ ܡܝ ܦܡ ܦܫ ܒ ⁘ ܫ ܒ ܒܝ, vertitque Bruns *hebdomas prodigiorum*. Male quidem: commemorantur enim in hac hebdomade nulla prodigia, sed miracula quae fecit Dñs noster, quibus in celebrandis tota versantur cujusque diei officia. Denique ap. Dawk. xliii, fol. 170, c. 4, plene vocatur ܒܫ ܫ ܒ ܫ ܒ ܒ, *hebdomas miraculorum quae in carne fecit Dñs noster*.

ε. Ordo sanctorum quadraginta martyrum [c], ܣܕܪܐ ܕܐܪܒܥܝܢ ܩܕܝܫܐ ܩܕܡܝܐ, fol. 123.

ζ. Ordo dominicae sextae, ܡܥܕܐ ܩܕܡܝܐ ܕܫܒܥܐ ܕܫܒܬܐ, fol. 125.

η. Ordo hebdomadis sanctae Hosannarum, ܣܕܪܐ ܕܫܒܘܥܐ ܕܫܒܥܬܐ ܩܕܡܝܐ, fol. 126.

θ. Ordo hebdomadis passionis Dñi. Tit. ܫܒܘܥܐ ܕܣܗܕܘܬܐ ܕܡܪܢ ܒܫ ܫܢܝ ܕܫܘܝܢ ܕܐܬܪܐ ܕܫܒܥ ܫܥ ܕܐܬ ܣܥ . ܕܫܒܥ ܕܐܬ ܣܥ . ܩܕܡܝܐ ܕܐܬ ܣܥ . ܕܫܒܥ ܕܐܬ ܣܥ : ܩܠ ܕܫܒܥ ܕܐܬ ܣܥ ܕܐܬ ܣܥ ∴ ܒܫܡ ܐܠܗܐ Ope et auxilio Trinitatis sanctae, Patris, et Filii, et Spiritus viventis sanctique, scribemus ordinem passionis Salvatoris nostri, sc. cantus, et preces, et passionem, et cantica, et hymnos, fol. 141. Deest fol. inter ff. 167, 168.

ι. Ordo pedilavii, ܣܕܪ ܪܚܨܐ ܩܕܡܝܐ, fol. 173.

ια. Antiphonarium quo incipit officium noctis parasceues magnae, ,ܐܒ ܩܕܡ ܣܕܪ ܨܠܘܬܐ ܕܥܪܘܒ ,ܐܒ, fol. 175. Sequuntur alia passionis officia.

ιβ. Ordo adorationis crucis, ܣܕܪ ܣܓܕܬܐ ܩܕܡܝܐ ܕܨܠܝܒܐ, fol. 192.

ιγ. Officia sabbathi ejusdem hebdomadis, ܣܕܪ ܫܒܬܐ ܕܐܬ, fol. 193. Deest fol. inter ff. 197, 198. In fine, Officium absolutionis, ܣܕܪ ܫܪܟܐ ܕܐܬ, fol. 202. Ad calc. : ܣܕܪ ܐ : ܣܕܪ ܕܫܒܥ ܫܥ ܕܐܬ : ܣܕܪ ܩܕ . ܣܕܪ ܩܠ : ܣܕܪ ܐ ܩܕܡܝܐ ܕܐܬ : ܣܕܪ ∴ ܐ ܣܕܪ ܐ ܕܐܬ : ܣܕܪ Explicit. officium totius hebdomadis passionis, cantus, et passio, et preces, et hymni, et cantica, secundum ordinem integrum, nulla re omnino praetermissa.

ιε. Ordo sanctae resurrectionis, ܩܕܡܝܐ ܕܩܝܡܬܐ ܕܡܪܢ, fol. 202. [d]

ιζ. Ordo dominicae novae, ܕܚܕܬܐ ܩܕܡܝܐ ܕܫܢܐ, fol. 219.

ιη. Ordo adscensionis Dñi nostri, ܣܠܩܬܐ ܕܡܪܢ, fol. 222.

ιθ. Ordo dominicae sanctae Pentecostes, ܩܕܡܝܐ ܕܚܡܫܝܢ : ܕܫܒܥ ܕܐܬ, fol. 225.

κ. Ordo obitus Deiparae, ܩܕܡ ܐ ܕܫܒܥ ܕܐܬ ܕܥܠܡ ܬܘܒ ܐ, fol. 229.

κα. Ordo encaeniorum sanctae crucis, ܕܫܒܥ ܕܐܬ [ܕܫܒܥ ܐ] ܕܫܒܥ ܐ, fol. 230.

κβ. Ordo parasceues auri [e], quae parasceue prima est post Pentecosten, necnon sanctorum apostolorum, ܣܕܪ ܨܠܘܬܐ ܩܕܡܝܐ ܕܫܠܝܚ ܐ ܕܐܬ . ܕܫܒܥ ܐ, fol. 236.

κγ. Ordo Eliae Thesbitae, ܐܠܝ ,ܬ ܐ ܕܐܬ ܫܒܥ ܡܢ ܐ ܕܬ, fol. 238.

κδ. Ordo S. Mar Domitii, ܡܪܢ ,ܬ ܐ ܕܐܬ ܕܫܒܥ, fol. 239.

κε. Ordo Mar Joannis evangelistae, ܐ ܕܐܬ ܕܡܪܝ ܝܘܚܢܢ . ܫܠܝ ,ܬ, fol. 240.

κϛ. Ordo Pauli apostoli, ܫܠܝܚ ܐ ܕܐܬ ܕܫܠ, fol. 241.

κζ. Ordo Thomae apostoli, ܬܘܡܐ ܐ ܕܐܬ ܕܫܠ, ibid.

κη. Ordo S. Barbarae, ܒܪܒܪ ܕܫܒܥ ܐ ܕܐܬ, fol. 243.

κθ. Ordo illustris Mar Romani, ܩܣ ܐ ܕܐܬ ܫܘܪܝ ,ܬ, fol. 244.

λ. Ordo Sergii et Bacchi, ܣܪ ܘ ܐ ܕܐܬ ܫܫܢ, fol. 246.

---

[c] Festum quadraginta martyrum apud Jacobitas sabbatho celebrabatur quod inter dies mensis Adar septimum et decimum quintum accidebat; sic enim apud Marsh. cccclxxix, fol. 78 legimus: ܩ : ܐ ܕܐܬ ܕܫܒ ܐ ܕܐܬ ܣܥ ; ∴ ܒ ܫܠ ܐ ܕܐܬ ܕܫܒ ܐ ܕܐܬ ܣܥ : ܫ ܐ ܫܠ ܐ ܕܐܬ ܕܫܒ ܐ ܕܐܬ ܣܥ Alias Cod. Dawk. xxxii, quem vide infra, p. 159.

[d] Deest fol. post fol. 208, et ordine confuso, quaerundum est fol. 209 ad finem fasciculi.

[e] Auri nomen sortita est haec feria, quia in ea recitatur lectio de illo claudo, quem sanaverunt SS. Petrus et Joannes, quum dicerent *argentum et aurum non est mihi*, etc. Vide Bibl. Vat. Cat. ii. 463.

31. Ordo S. Georgii, ,ܐܢ ܪܥܝܐ ܕܟ ܣܝܡܐ, fol. 247.
32. Ordo Mar Cyriaci, ܡܪܝ ,ܐܢ ܕܟ, fol. 248.
33. Ordo Maccabaeorum, sc. Samonae et septem filiorum ejus, ܪܥܝܐ ܕܟ ܫܒܥܐ ܒܢܝܗ, ibid.
34. Ordo Simeonis Stylitae, ܫܡܥܘܢ ܕܟ ܣܛܝܠܝܛܐ, fol. 249.
35. Ordo illustris magnique S. Barsumae, ܪܥܝܐ ܪܒܐ ,ܐܢ ܪܒܐ ܫܘܡ ܕܟ, fol. 250.
36. Ordo SS. apostolorum universim, ܕܟ ܫܠܝܚܐ ܪܥܝܐ ܟܠܗܘ, fol. 252.
37. Ordo unius cujusvis personae, ܓܒ ܕܟ ܪܓܠܐ, ibid.
38. Ordo martyrum universim, ܩܕܝܫܐ ܕܟ ܫܗܕܐ, fol. 255.
39. Ordo patrum, et justorum, et sacerdotum, ܐܒܗܬܐ ܐܢܫܐ ܟܗܢܐ ܕܟ, fol. 265.
40. Ordo mortuorum, ܡܝܬܐ ܕܟ, fol. 266.
41. Ordo canticorum et precum, quae irae et castigationis tempore recitantur, ܩܕܡ ܕܟ ܫܒܚܬܐ ܘܒܥܘܬܐ ܕܙܥܦܐ ܘܕܝܢܐ, fol. 272.

Desunt omnia post fol. 273. [Dawk. 1.]

45.

Codex bombycinus laevigatus in folio majori, ff. 404 constans, immensa mole, sine initio, sine fine, multis ubique lacunis, charactere Nestoriano, binis columnis, A. C. 1166[a], eximia pulchritudine exaratus. Inest fragmentum nobilissimum Encyclii divinorum officiorum per circulum anni, e Graecis exemplaribus, ut credo, versorum, in usum Jacobitarum[b].

Titulus, amisso initio, a ff. 52, 53, eruendus est, sc. :ܟܘܢܝܐ :ܫܢܐ :ܐܓܩܠܝܘܢ :ܟܘܢܝܐ :ܣܝܢܐ :ܣܠܩ 'Εγκύκλιον sive πίναξ totius anni circuli.

Desunt fascc. ܐ usque ad ܢܕ, sive circiter ff. 220. Postea in fascc. ܟܐ, et ܟܒ ff. 9 desunt; in fasc. ܟܓ 3, in ܟܗ 2, in ܟܘ et ܟܐ 9, in ܠ 5, in ܠܐ 1, in ܠܕ 1, in ܠܓ 1, in ܠܕ 2, in ܠܘ 8, in ܡ 1, in ܡܐ 1, in ܡܓ 1, in ܡܗ 1, in ܡܐ 3, et post fol. 404 omnia.

1. Folium quod exstat primum partem exhibet officiorum in diem dominicam hebdomadis secundae jejunii quadragesimalis. Lectiones, quae plene exscriptae sunt, sc. Ex. xix. 7—19, perperam laudata ut ܟܘܢܝܐ ܪܥܝܐ ܩܕܡ ܟܘܢܝܐ, 2 Reg. i. 9—16, Es. xliii. 1—13, Jam. i. 16—26, perperam laudata ut ܩܠܣܝܐ ܦܛܪܘܣ ܪܥܝܐ, Rom. vi. 12—22, e versione simplici desumptae, e textu recepto longe recedunt.
2. Lectiones dominicae tertiae jejunii, fol. 6. Sequuntur officia cujusque hebdomadis diei.
3. Ordo dominicae quartae, sive Medianae jejunii, ܩܕܡ ܕܪܒܥܝܐ ܩܕܡ ܩܕܡ ܡܫܚܐ, fol. 18; et singulorum hebdomadis dierum, fol. 20.

In fol. 27 (libri autem integri 261) exstat haec inscriptio, ܐܡܝܢ ܩܕܡ ܩܕܡ ⁘ ܕܗ ܫܢ Huc usque exaravit Abraham presbyter. Et in fol. 34, ܒܪ ܩܕܡ ܗܠ ܩܒܝܪܐ ܩܝܡܐ ܩܒܠ ܠ ܫܢ ܗܘ .ܐܠܗܐ ܡܒܪ ܠܥ ܫܒ ܩܒܝܢ .ܩܠܥ ܐܬܐ (ܫܢܬܐ) ܫܢܬ ܩܠ ܩܒܝܪ ,ܗܘ .ܫܒܥܐ ܠܗ ܩܒܝܪ

[a] Quum ter occurrit hujus anni mentio Syriace, et semel Graece, vix est quare dubitem. Si tamen recte se habet, codices alios sine anni nota speciem prae se multo vetustioris antiquitatis ferentes ad saecula nimis recentia relegavi.

[b] Jacobitarum esse adparet ex eo quod apud fol. 362 celebrantur Jacobus Sarugensis et Ephraimus ut ܡܪܝ ܣܪܘܓ, de quo nomine cf. p. 110.

ܚܠܨ : ܚܣ, ܐܗܒ ܠܝ ܚܠܨ ܡܢ ܚܛܝ ܕܐܢܐ ܕܥܒܕ ܐܠܗܐ ܐܦ ܠܐ ܐܢ ܡܫܟܚ ܠܝ ܚܛܝ ܘܐܠ ܬܙܟܪ ܠܐ ܚܛܗ ܘܠܐ ܥܠ ܐܝ ܕܥܒܕܬ ܒܥܠ ܕܝ ܐܬ ܐܢ ܕܝ ܠܐ ܐܫܬܠܡ ܠܗ ⁘ ܐܡܝܢ Me, Deus, adjuva, et vires mihi et lucem concede ut ad finem perveniam: veniam etiam da culpis, et delicta mea dele, neque peccata nec quae noxia feci, recordare. Quinetiam propitius sis omnibus qui pro me orent, propterea quod pejus quam caeteri peccavi. Servum tuum miserum, culpis oppressum, et vitiis cumulatum ne in judicium inducas, Amen et Amen. Aliae hujusmodi inscriptiones exstant in ff. 99, 133, 239, 295, 371, etc.

4. Ordo dominicae et hebdomadis quintae jejunii, fol. 34.

In fol. 47 scriptum exstat; ܐܢܐ ܠܐ ܐܫܬܠܡ ܠܗ ܠܬܪܝܢ ܕܡܩܕܡܝ ܠܝ ܐܠܐ ܬܠܬܐ ܐܢܐ ܡܢ ܝܘܢܝܐ ܐܦ ܠܐ ܐܫܬܠܡ ܠܗ ܠܫܪ ܐܢ ܐܫܬܠܡ ܠܗ ܠܟܠ ܐܢܫ ܕܡܨܠܝ ܒܥܕܝ ܐܠ ܬܥܠ ܠܡܫܦܛ ܥܡ ܥܒܕܟ ܕܐܢܐ ܚܛܝ ܘܐܫܬܘܬܦ ܒܥܘܠ ܕܝ ܐܬ ܐܢ ܕܝ ܠܐ ܐܫܬܠܡ ܠܗ : ܚܠܨ Tres qui antecedunt fasciculos ego (e Graeco) verti, sed plures vertere non potuerim: ne igitur alios culpetis propter eorum scripturam. Orate pro nobis.—Quae sequuntur grandiore manu scripta sunt. Ad calc. ܐܬܝܕ ܣܝܡ ܫܒܥ ܬܫܒܚܬܐ Explicit. hebdomas quinta miraculorum. Scribae nomen etiam in eodem loco, fol. 54 exstat; ܐܠܗܐ ܕܝ ܒܥܠ ܡܐ ܕܐܢ ⁘ ܚܢܢ Clemens sis, Deus, peccatori misero vilique Said. Cfr. etiam ff. 84, 184, 257, 274, 397, etc.

5. Ordo dominicae sextae ante Hosannas, ܠܚܡ ܫܒܬܐ ܩܕܡ ܗܘܫܥܢܐ ܕܥܕܪܐ : ܐܬܝܕ, fol. 119, quod fol. 50 sequi debet.

6. Ordo quadraginta martyrum sanctorum, qui die nono mensis Adar perficitur, ܠܚܡ ܕܚ ܕܩܕܝܫܐ ܕܐܪܒܥܝܢ ܘܬܪܬܝ ܕܝ ܒܐܕܪ ܕܝ ܬܫܥ ܒܗ ܐܬܝܕ, fol. 54.

7. Ordo hebdomadis sanctae Hosannarum, ܐܬܝܕ ܐܝܟ ܕܥܒܕ ܐܠܗܐ ܐܦ ܠܐ ܐܢ ܡܫܟܚ ܠܝ ܚܛܝ ܘܠܐ ܬܙܟܪ ܠܐ ܚܛܗ ܘܠܐ ܥܠ ܐܝ ܕܥܒܕܬ ܒܥܠ ܕܝ ܐܬ ܐܢ ܕܝ ܠܐ ܐܫܬܠܡ ܠܗ ⁘ ܐܡܝܢ Me, Deus, adjuva, et vires mihi et lucem concede ut ad finem perveniam: veniam etiam da culpis, et delicta mea dele, neque peccata nec quae noxia feci, recordare. Quinetiam propitius sis omnibus qui pro me orent, propterea quod pejus quam caeteri peccavi. Servum tuum miserum, culpis oppressum, et vitiis cumulatum ne in judicium inducas, Amen et Amen. Aliae hujusmodi inscriptiones exstant in ff. 99, 133, 239, 295, 371, etc.

4. Ordo dominicae et hebdomadis quintae jejunii, fol. 34.

In fol. 47 scriptum exstat; ܐܢܐ ܠܐ ܐܫܬܠܡ ܠܗ ܠܬܪܝܢ ܕܡܩܕܡܝ ܠܝ ܐܠܐ ܬܠܬܐ ܐܢܐ ܡܢ ܝܘܢܝܐ ܐܦ ܠܐ ܐܫܬܠܡ ܠܗ ܠܫܪ ܐܢ ܐܫܬܠܡ ܠܗ ܠܟܠ ܐܢܫ ܕܡܨܠܝ ܒܥܕܝ ܐܠ ܬܥܠ ܠܡܫܦܛ ܥܡ ܥܒܕܟ ܕܐܢܐ ܚܛܝ ܘܐܫܬܘܬܦ ܒܥܘܠ ܕܝ ܐܬ ܐܢ ܕܝ ܠܐ ܐܫܬܠܡ ܠܗ ܠܟܠ ܐܢܫ ܕܡܨܠܝ ܒܥܕܝ ܐܠ ܬܥܠ ܠܡܫܦܛ ܥܡ ܥܒܕܟ ܕܐܢܐ ܚܛܝ ܘܐܫܬܘܬܦ ܒܥܘܠ ܕܝ ܐܬ ܐܢ ܕܝ ܠܐ ܐܫܬܠܡ ܠܗ ⁘ ܐܡܝܢ Me, Deus, adjuva, et vires mihi et lucem concede ut ad finem perveniam: veniam etiam da culpis, et delicta mea dele, neque peccata nec quae noxia feci, recordare. Quinetiam propitius sis omnibus qui pro me orent, propterea quod pejus quam caeteri peccavi. Servum tuum miserum, culpis oppressum, et vitiis cumulatum ne in judicium inducas, Amen et Amen. Aliae hujusmodi inscriptiones exstant in ff. 99, 133, 239, 295, 371, etc.

4. Ordo dominicae et hebdomadis quintae jejunii, fol. 34.

In fol. 47 scriptum exstat; ܐܢܐ ܠܐ ܐܫܬܠܡ ܠܗ ܠܬܪܝܢ ܕܡܩܕܡܝ ܠܝ ܐܠܐ ܬܠܬܐ ܐܢܐ ܡܢ ܝܘܢܝܐ ܐܦ ܠܐ ܐܫܬܠܡ ܠܗ ܠܫܪ ܐܢ

196, ܩܘܠܐ ܥܠ ܬܘܡܐ ܫܠܝܚܐ Cantus in Thomam apostolum.

17. Octoechus resurrectionis; tit. ܟܬܒ ܬܘܕܝܐ ܕܩܘܠ ܐ̈ ܕܩܝܡܬܐ ܕܥܡ ܟ̈ ܬܘܢ ܕܟ̈ ܝܢ ܕܩܝܡܬܐ ܕܒ ܫܒ̈ ܬܐ ܕܫ̈ ܪܝ ܠܗ [ܠܡܪܝܐ] ܫܒ̈ ܚܐ ܟ̈ ܕ ܩܝܡܬܐ ܕܒ ܫܒ̈ ܬܐ ∴ ܒܫܡ ܕܚܕ ܬܪ̈ ܝܬ̈ ܐ ܫ̈ ܪܝ Spe Trinitatis sanctae jam scribemus auxilio Dñi nostri octo tonos [c] resurrectionis, qui singulis resurrectionis dominicis suo ordine recitantur, fol. 203.

18. Ordo Festi Adscensionis Dñi nostri ad Patrem qui est in coelis, ܟܬܒ ܬܘܕܝܐ ܕܥܠ ܣܝܡ ܕܐ̈ ܬܐ ܕܫ̈ ܪܝ, fol. 239.

19. Ordo mortuorum, qui perficitur sabbatho ante Pentecosten; item sabbatho post dominicam sacerdotum, ܟܬܒ ܬܘܕܝܐ ܕܩܘܠ ܐ̈ ܕܡ̈ ܝܬ̈ ܐ ܕܫ̈ ܪܝ ܕܫ̈ ܒ ܬܐ ܕܩ̈ ܕ ܡ̈ ܐ ܕܫ̈ ܪܝ, fol. 245.

20. Ordo sancti Festi Pentecostes, ܟܬܒ ܬܘܕܝܐ ܕܥ̈ ܝܕ ܬܐ ܕܫ̈ ܪܝ, fol. 248. Inter haec officia, fol. 255, ܟܬܒ ܬܘܕܝܐ ∴ ܕܫ̈ ܪܝ ܕܩ̈ ܕ ܡ̈ ܐ ∴ ܕܥ̈ ܝܕ ܬܐ Ordo et ministratio temporis genuflexionis sanctae.

21. Ordo S. Mar Aharonis, eremitae magni, ܟܬܒ ∴ ܬܘܕܝܐ ∴ ܕܥ̈ ܝܕ ∴ ∴ ܕܫ̈ ܒ ∴, fol. 257.

22. Ordines Eliae prophetae, ܟܬܒ ܬܘܕܝܐ ܕܐ̈ ܕ ܫ̈ ܪܝ, quorum primus in die tertio mensis Nisan, fol. 260: alter in die vigesimo mensis Thamuz recitatur, fol. 262.

23. Ordo S. illustris et Deo induti Georgii, qui die xxiii mensis Nisan perficitur, ܠܒ ܬܘܕܝܐ ∴ ∴ ∴

31. Ordo Mar Eusebii, ,ܐ ܕܝ ܐ ܟܬܒ ܒܗ ܣܘܟܬܐ, fol. 287.
32. Ordo SS. apostolorum Petri et Pauli, ܟܬܒ ܒܗ ܣܕܪ ܐ ܫܠܝܚܐ ܕܥܠ ܣܝܡܘܢ ܟܐܦܐ ܘܦܘܠܘܣ, fol. 288.
33. Ordo duodecim SS. apostolorum, ܟܬܒ ܒܗ ܣܕܪ ܐ ܫܠܝܚܐ ܕܥܠ ܣܝܡܘܢ ܟܐܦܐ, fol. 292.
34. Ordo SS. Cosmae et Damiani, ܟܬܒ ܒܗ ܐ ܕܝ ܐ ܣ̄ ܕܡ̈ ܘ ܟܘܣܡܐ ܘ ܕܡ̈ܝܢ, fol. 295.
35. Ordo Thomae apostoli, ܟܬܒ ܒܗ ܐ ܕܝ ܐ ܫܠܝܚܐ ܕܥܠ ܬܐܘܡܐ, fol. 296.
36. Ordo S. Mar Abhai eremitae, et Mar Cyriaci martyris, ܟܬܒ ܒܗ ܐ ܕܝ ܐ ܣܕܪ ܐ ܕܥܠ ܐ ܒܘܐ ܐ ܘ ܩܘܪܝܩ ܣܗܕܐ, fol. 301.
37. Ordo Mar Panteleemonis, qui fuit medicus, ,ܐ ܕܥܠ ܐ ܐ ܕܝ ܐ ܟܬܒ ܒܗ ܣܕܪ ܐ ܕܥܠ ܐ ܐ ,ܐ ܕܝ ,ܐ, fol. 304.
38. Ordo Maccabaeorum, Samonae et filiorum ejus, ܟܬܒ ܒܗ ܐ ܕܝ ܐ ܣܕܪ ܐ ܕܥܠ ܐ ܐ ܩ̈ ܘ ܒ̈ ܘ ܚ̈ ,ܐ ܕܝ ,ܐ, fol. 306.
39. Ordo Festi Transfigurationis Dñi nostri super montem Thabor, ܟܬܒ ܒܗ ܐ ܕܝ ܐ ܣܕܪ ܐ ܕܥܠ ܐ ܐ ܕ̈ ܘ ܐ ܕ̈ ܘ ܐ ܕ̈ ܘ ܐ ,ܐ ܕܝ ,ܐ ,ܐ ,ܐ

42. Ordo duodecim millium sanctorum, ܣܝܡ ܣܩܠܐ ܫܬܝܢ ܐܠܦ ܩܕܝܫܐ :ܟܬܒܐ, fol. 326.

43. Ordo Mar Simeonis stylitae, .ܟܬܒܐ ܕܡܪܝ ܫܡܥܘܢ ܥܡܘܕܐ ,ܐܬ ܐܠ, fol. 330.

44. Ordo nativitatis Deiparae Mariae, ܟܬܒܐ ܕܝܠܕܬ .ܡܠܟܐ ܡܪܝܡ ܬܘܠܕ ܐܠ, fol. 332.

45. Ordo encaeniorum sive dedicationis sanctae crucis, ܟܬܒܐ ܕܟܢܝܢܐ ܕܥܕ ܨܠܒܐ .ܩܕܫ .ܚܢܟ, fol. 335.

46. Ordo S. Mar Diomedis, ܟܬܒܐ ܕܐܠ ܐܝܬ ,ܐܬ ܕܝܘܡ, fol. 342.

47. Ordo Mar martyris cujusdam, ܟܬܒܐ ܕܡܪܝ ܡܪܝ ,ܐܬ, vel ܡܪܝ ܐܚܕ ,ܐܬ, fol. 346. Commemoratur eremita quidam Edessenus.

48. Ordo S. Mar Cypriani, ܟܬܒܐ ܕܡܪ ܩܘܦܪܝܢ ,ܐܬ, fol. 347.

49. Ordo martyrum illustrium, Sergii et Bacchi, ܟܬܒܐ ܕܣܝܡ ܫܓܝ ܣܪܓܝ ܘܒܟܘܣ ܡܪܝ, fol. 348.

50. Ordo S. Mar Euthalii, ܟܬܒܐ ܕܐܠ ܐܬ ,ܐܬ ܕܝܘܡ, fol. 351.

51. Deest fol. in quo inerat initium ordinis SS. Probi Tarachi et Andronici martyrum.

52. Ordo S. Mar Demetrii Thessalonicensis, ܟܬܒܐ ܕܐܠ ܐܝܬ ,ܐܬ ܕܝܘܡ :ܬܣܠܘܢܝܩܝ, fol. 353.

53. Ordo S. Mar Joannis Chrysostomi, ܟܬܒܐ ܕܐܠ ܐܝܬ ,ܐܬ ܕܝܘܡ .ܩܪܝܣܛܘܣ ܩܕܡܝܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ, fol. 354.

54. Ordo confessorum probatorum Samonae Guriae, et Habib, ܟܬܒܐ ܕܐܠ ܩܕܝܫܐ ܒܪܝܐ ܣܡܘܢܐ ܓܘܪܝܐ ܘܚܒܝܒ, fol. 356.

55. Deest ante fol. 358 initium ordinis S. Romani martyris.

56. Deest ante fol. 359 initium ordinis ingressus virginis in templum.

57. Ordo S. Mar Jacobi membratim concisi, ܟܬܒܐ ܕܝܘܡ ܐܬ ,ܐܬ :ܕܡܐ ܕܝܥܩܘܒ, fol. 359.

58. Ordo SS. et doctorum orthodoxorum Mar Jacobi, et Mar Ephraimi, Syrorum, ܟܬܒܐ ܕܐܠ ܩܕܝܫܐ ܕܡܪܝ ,ܐܬ :ܥ ,ܬܝ ,ܐܬ ,ܐܦܪܝܡ ,ܐܬ, fol. 362. Innuitur Jacobus Sarugensis, ,ܐܬ ⁘ ܡܝܬ ܒܗܘ ܒܝܥܩܘ

59. Desunt tria folia: inerat initium ordinis S. Andreae apostoli.

60. Ordo martyris sanctae et victoria indutae Barbarae, ܟܬܒܐ ܕܐܠ ܩܕܝܫܐ ܕܒܪܒܪ ܒܬܘܠ :ܒܪܒܪܐ, fol. 365. Celebratur etiam Juliana.

61. Ordo illustris Mar Nicolai apostoli, qui etiam Zacchaeus, h. e. Victor, ܟܬܒܐ ܕܐܠ ,ܐܬ ,ܢܝܩܘܠܐܘܣ .ܙܟܝ ,ܐܬ ,ܙܟܝ, fol. 368.

62. Ordo adnuntiationis Annae quod gravida fuit, et Joachimi justorum qui Deiparae parentes erant, ܟܬܒܐ ܕܐܠ :ܝܘܐܟܝܡ ܘܚܢܐ ܕܒܬ ܡܪܝܡ :ܙܕܝܩܝܢ ܕܗܘ ܐܒܝ ܕܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ, fol. 371.

63. Ordo quinque sanctorum, Eustratii, Auxentii, Eugenii, Orestis, et Mardarii, ܟܬܒܐ ܕܚܡܫܐ ܩܕܝܫܐ ܐܘܣܛܪܛܝ ܐܘܟܣܢܛܝ ܐܘܓܢܝ ܐܘܪܣܛܝ ܐܘܪܕܪܝ, fol. 372.

64. Ordo Danielis prophetae et trium puerorum, Ananiae sociorum, sodalium ejus, ܟܬܒܐ ܕܐܠ ܢܒܝܐ :ܕܢܝܐܝܠ :ܕܟ :ܗܠܠ, fol. 373.

ܒܗܕܐ ܥܠܡܐ ܡܠܝ ܒܟܝܐ ܘܚܫܐ ܘܒܟܝ ܡܠܝ ܐܬܐ ܘܐܙܠ ܠܥܠܡܐ ܕܫܠܝܒܝ ܒܪ ܒܣܝܠ ܕܡܝ ܒܬ ܫܢܬ ܐܠܦ ܘܬܪ ܫܒܥ ܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܘܚܕ ⁘ ܡܪܢ ܢܬܠ ܠܗ ,ܐܡܝܢ ܫܢܝ Ex hoc mundo miseriarum et dolorum et gemituum pleno decessit et ad Dñm migravit Salibaeus beate defunctus, filius Basilii Nestoriani feria tertia, die 31 mensis Maii, A. G. 1477: Dñs ei vitam cum sanctis concedat, Amen. Ex his inscriptionibus patet, hujus codicis immensi ff. 66 tempus mensium septem et dimidii in exarando occupasse.

65. Ordo Mar Ignatii ignei[f], episcopi et martyris, ܣܘܠܝܩܐ ,ܐܓ ܕܐ ܟܬܒ ܫܡܗܐ ܩܕܝܫܐ ܐܝܓܢܛܝܘܣ, fol. 367.
66. Ordo in sanctum quemcunque, ܟܬܒ ܫܡܗܐ ܕܟܠ ܫܗܝܕ ܘܩܕܝܫ ܕܐ, fol. 378.
67. Octo ordines in martyres universim secundum octoechum, ܫܡܢܐ ܕܐ ܟܬܒ ܫܡܗܐ : ܩܕܡ : ܬܪܝܢ : ܣܘܪܝܐ, fol. 382.
68. Ordo receptionis episcoporum et congregationis pastorum, ܣܕܪ ܩܒܠܬܐ ܟܬܒ ܫܡܗܐ : ܕܫܘܝܬܐ ܕܥܕܬܐ : ܕܪܥܝܐ, fol. 397.
69. Ordo rogationum, et temporis irae, ܟܬܒ ܫܡܗܐ ܕܥܠܘܬܐ ܕܥܕܬܐ ܕܫܘܒܐ, fol. 399.
70. Hymnus in tonsuram monachorum, ܣܓ ܕܓܙܐ ܕܟܪܝܙܐ ܕܟܠ ܚܕ ܒܪ, fol. 403.

Caetera desunt.

Margo plerumque detrita vel forte abscissa est: ubicunque restat, multa manu recenti, charactere simplici, addita sunt officia. [Dawk. 32.]

46.

Codex membranaceus in folio, ff. (352 – 19 =) 333 constans, mutilus, initio fineque carens, binis columnis, charactere Nestoriano, nitide exaratus. Saeculi forte undecimi est. Inest;

Encyclium divinorum officiorum[a] per circulum anni secundum ritus Jacobitarum.

Ff. 1—9 desunt. In fol. 10 inest finis officiorum in adnuntiationem Deiparae.

2. Ordo visitationis Mariae ad Elizabetham, ܣܕ ܒܪܝܫ ܕܥܕܬܐ ܕܟܬܒ ܫܡܗܐ ܕܐ, fol. 11.
3. Ordo antiphonarum in nativitatem Joannis baptistae, ܟܬܒ ܫܡܗܐ ܕܐ ܕܬܫܒܚܬܐ ܕܝܘܡ ܝܠܕܬ ܡܪܢ ܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ, fol. 13.
4. Ordo antiphonarum in nativitatem Dñi nostri in carne, ܟܬܒ ܫܡܗܐ ܕܐ ܕܬܫܒܚܬܐ ܕܝܘܡ ܝܠܕܬ ܡܪܢ ܒܣܪܐ ܕܒܬ ܠܚܡ, fol. 16. Deest fol. 19.
5. Antiphonae in commemorationem Deiparae, ܣܠܩ ܚܕ̈ܐ ܕܬܘܕܝܣ ܕܬܫܒܚܬܐ, fol. 31.
6. Ordo antiphonarum de infantibus in Bethlehem occisis, ܟܬܒ ܫܡܗܐ ܕܐ ܕܬܫܒܚܬܐ ܕܝܘܡ ܩܛܠ ܕܛܠܝܐ ܒܒܝܬ ܠܚܡ, fol. 45.
7. Antiphonae in commemorationem S. Stephani, ܐܢܬܝܦܢܐ ܕܬܘܕܝܣ ܕܬܫܒܚܬܐ ܣܛܦܢܘܣ, fol. 48.
8. Antiphonae in sanctum Festum Luminum, ܐܢܬܝܦܢܐ ܕܝܘܡ ܚܕ ܕܐ ܕܬܫܒܚܬܐ ܕܥܕܬܐ ܕܢܘܗܪܐ, fol. 49. In fol. 62 hymni baptismatis, ܫܒܚܬܐ ܕܐ ܕܡܥܡܕܢܐ ܟܕ, et canticum quum baptizati ad altare adscendunt, ut mysteriorum participes fiant, ܫܒܚܬܐ ܕܐ ܕܡܥܡܕܢܐ ܟܕ ܣܠܩܝܢ ܠܡܕܒܚܐ ܕܢܗܘܘܢ ⁘ ܒܪܟܝܢ ܒܣܘܬܦܐ ܕܪܙܐ.
9. Ordo decollationis Joannis baptistae, ܟܬܒ ܫܡܗܐ ܕܐ ܕܩܛܥ ܪܫܐ ܕܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ, fol. 64.
10. Ordo Simeonis senis, et praesentationis Dñi nostri in templo, ܟܬܒ ܫܡܗܐ ܕܐ ܕܫܡܥܘܢ ,ܐܓ ܣܒܐ ܘܕܝܠܕܬ ܡܪܢ ܒܗܝܟܠܐ ,ܐܓ, fol. 67.
11. Ordo doctorum magnorum Basilii et Gregorii, ܣܕܪ ܩܛܪܐ ܕܐ ܟܬܒ ܫܡܗܐ ܕܝܘܡ ܬܠܝܬܝ ܒܣܠܝܘܣ ܘܓܪܓܘܪܝܣ, fol. 71.
12. Ordo S. Mar Severi Antiochiae in Syria patriarchae, ,ܐܓ ܣܒܥ ܕܐ ܟܬܒ ܫܡܗܐ ܕܝܘܡ ܬܠܝܬܝ ܒܣܝܪܝܐ ܕܐܢܛܝܟܝܐ ܕܣܘܪܝܐ, fol. 72.
13. Ordo S. Mar Jacobi doctoris et episcopi Batnarum Sarugi, ܣܕܪ ܩܛܪܐ ܕܐ ܟܬܒ ܫܡܗܐ

---

[f] Reddit Ass. Cod. Vat. Cat. ii. 231 *Theophorus*, sed hoc certe esset ܚܒܒ ܠܐܠܗܐ; potius credo ex etymo Latino ductam esse vocem. Certe semper eum sic vocant Syri, eodemque modo Arabes نوراني, *Nurani*.

[a] Quamvis plerumque ܫܒܚܬܐ, h. e. antiphonae solae in titulis commemorantur, moneo tamen ܣܕܪ̈ܐ, ܫܓܝ̈ܫܐ, orationes ex Ephraimo et Jacobo Sarugensi desumptas, caeteraque officia, breviora quidem, sed plerumque in eodem ordine ac in Dawk. i, et xxxii sequi. Apud eos etiam officia plerumque cum antiphonis sive responsoriis ܚܢܢ incipiunt.

ܕܫܒܬܐ ܕܠܙܪ ܕܐܬܐ ,ܐܢ ܕܥܠ ܕܡܪܝܡ ,ܐܬܐ, fol. 75.

14. Antiphonae et rogationes in sanctum jejunium quadragesimale, quarum primae, de miraculo quod fecit Dñs noster Jesus apud Canam Galilaeam, in vesperis dominicae ingressus jejunii recitantur, ܕܫܪܝ ܠܗ ܐ . ܕܒܬܘܠܬܐ ܕܒܬܘܠ ܕܐܬ ܕܒܝܬ ܕܐܒܗ ܠܗ ܐ ܡ ܕܒܬܘܠ ܕܐܡ ܕܠܝܠܐ ܕܡܫܝ . ܕܐܬ ܐܢ ܐܡܪ ܕܫܒܬܐ ܕܫܒܥ ܕܒܬ ܕܒܬܘܠ ܕܫܪܝ, fol. 81.

15. Hymnus in S. Mar Ephraimum doctorem Syrum, cujus commemoratio sabbatho hebdomadis primae jejunii celebratur, ܐܝܟ ,ܐܢ ܕܐܡ ܠ ܡܐ ܕܫܒ ܒܫ ܡ ܕܒܬ . ܕܐܡ ܕܠܥ ܕܒ ܕܐ ܕܐ ܕܫ ܕܫܪܝ, fol. 96.

16. Hymni et rogationes dominicae secundae jejunii, ܕܫ ܡܐ ܕܒܬܘ ܕܠ ܕܫܪܝ ܡ, fol. 99. Sequuntur hebdomadis officia.

17. Officia dominicae tertiae jejunii, fol. 116: it. hebdomadis, fol. 119.

18. Off. dom. quartae jej., fol. 131 : it. hebd., fol. 135.

19. Off. dom. quintae jej., fol. 149 : it. hebd. miraculorum, ܕܒܝ ܕܐ ܕܐ ܕܫ, fol. 153.

20. Ordo dom. sextae jej., et de illo qui ex Hierosolymis ad Hierichuntem descendebat, ܕܫܪܝ ܕܐ ܕܫ ܕܫ ܕܫ ܐ ܡ ܕܐ ܡ ܕ ܐ ܕ ܐ ܕ ܐ

ܒܝܬ ܩܠܐ ܕܫܒܚܐ ܕܥܠ ܩܕܝܫܐ ܕܟܠ, fol. 305.

30. Ordo encaeniorum crucis vivificae, ܣܕܪ ܚܕܬ ܕܟܠܝܐ ܕܨܠܒܐ ܕܚܝܐ, fol. 308.

31. Antiphonae aureae parasceues, et in commemorationem SS. apostolorum, ܩܛܘܣ ܕܥܠ ܕܫܒܚܐ ܕܚܡܫܐ ܩܛܘܣ ܕܫܠܝܚܐ, fol. 313.

32. Antiphonae in commemorationem Simeonis apostolorum principis, ܩܛܘܣ ܕܫܡܥܘܢ ܕܐܝ ܩܕܡܝܐ ܫܠܝܚܐ, fol. 317.

33. Antiphonae in commem. Joannis evangelistae, ܩܛܘܣ ܫܠܝܚܐ ܕܝܘܚܢܢ ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ, fol. 318.

34. Antiphonae in commem. S. Pauli apostoli, ܩܛܘܣ ܫܠܝܚܐ ܕܦܘܠܘܣ ܩܕܝܫܐ, ibid.

35. Antiphonae in Thomam apost., ܩܛܘܣ ܥܠ ܬܐܘܡܐ ܕܥܠ, fol. 319.

36. Hymni in Mar Sergium et Bacchum, martyres, ܩܠܐ ܕܥܠ ܡܪܝ ܣܪܓܝܣ ܘܒܟܘܣ ܩܕܝܫܐ, fol. 321.

37. Hymni in S. Georgium, martyrem illustrem, ܩܠܐ ܕܥܠ ܩܕܝܫܐ ܓܝܘܪܓܝ ܕܫܝܡܐ, fol. 322.

38. Hymni in commem. Mar Cyriaci, ܩܠܐ ܕܥܠ ܩܘܪܝܩܘܣ ܡܪܝ ܫܡܝܫܐ, fol. 324.

39. Hymni in commem. Maccabaeorum, Samonae et filiorum ejus, ܩܠܐ ܕܥܠ ܫܒܥܐ ܒܪܝܐ ܕܚܫܡܘܢܝ ibid.

40. Hymni in commem. Mar Simeonis stylitae, ܩܠܐ ܕܥܠ ܡܪܝ ܫܡܥܘܢ ܕܥܡܘܕܐ, fol. 325.

41. Hymni in commem. illustris Mar Barsumae, ܩܠܐ ܕܥܠ ܡܪܝ ܒܪܨܘܡܐ ܕܫܝܡܐ, fol. 327.

42. Hymni in commem. apostolorum universim, ܩܠܐ ܕܫܒܚܐ ܕܥܠ ܫܠܝܚܐ, fol. 328. Ad calc., Ordo canticorum, cui nomen ܣܕܪ ܙܡܪ, in idem festum.

43. Hymni in quemlibet sanctum, ܩܠܐ ܕܥܠ ܓܒܪ ܩܕܝܫ, fol. 330.

44. Ordo S. Mar Leontii martyris illustris, ܣܕܪ ܩܕܝܫܐ ܕܥܠ ܡܪܝ ܠܐܘܢܛܝ ܩܕܝܫܐ ܕܫܡܐ, fol. 333.

45. Ordo S. Mar Domni martyris, ܩܠܐ ܕܥܠ ܩܕܝܫܐ ܕܫܡܐ ܡܪܝ ܕܘܡܢܝ, fol. 335.

46. Deest fol. 337. Inerat initium ordinis S. eremitae Mar Diomedis, ܫܘܚܡܐ ܩܕܡܝܐ ܕܥܠ ܕܡܪܝ ⁘

47. Ordo S. Barbarae martyris illustris, ܩܛܘܣ ܩܕܝܫܐ ܕܫܡܐ ܒܪܒܪܐ ܩܕܝܫܬܐ, fol. 338.

48. Ordo hymnorum martyrum universim, ܫܘܚܡܐ ܕܫܒܚܐ ܩܠܐ ܩܕܝܫܐ, fol. 340. Deest fol. 348.

49. Hymni in patres et justos et sacerdotes, ܫܒܚܐ ܕܐܒܗܬܐ ܩܕܝܫܐ ܩܠܐ ܟܗܢ, fol. 353. Ultima haec codicis verba sunt: caetera desunt. [Dawk. 43.]

47.

Codex bombycinus in folio, ff. 176 constans, e quatuor diversae aetatis codicibus confectus, fine mutilus, charactere simplici exaratus. Multa folia madore ita conglutinata sunt ut in divellendo deleta est scriptura[a]. Insunt;

Officia ecclesiastica in totum annum, in usum Jacobitarum.

Tit. ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܐܚܕ ܗܘ ܐܠܗܐ ܕܟܠ ܒܪܝܬ ܥܠܡܐ ⁘ ܒܥܘܕܐ ܡܢ ܩܕܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ Ope et auxilio Patris et Filii et Spiritus Sancti initium facimus scribendi Librum Canonis[b] antiqui in totum annum.

---

[a] In initio codicis compactum est folium cui inest oratio Edesseni cujusdam in Festum Epiphaniae: et in tituli obverso invocationes quaedam Sergii et Theodori.

[b] Hymnarium esse credo. Sic enim Antiochus Monachus in Pandecte Homil. 105, ἡ Ψαλμῳδία ἡμῶν Κανὼν λέγεται.

1. Ordo consecrationis ecclesiae, ܣܕܪ ܬܟܣܐ ܕܥܕܬܐ, fol. 1.
2. Ordo adnuntiationis Zachariae, ܩܕܡܝܐ ܕܒܫܪܬܐ ܕܙܟܪܝܐ ܕܟܗܢܐ, fol. 7.
3. Ordo adnuntiationis Deiparae, ܩܕܡܝܐ ܕܒܫܪܬܐ ܕܡܪܝܡ ܝܠܕܬܐ ܕܐܠܗܐ, fol. 13.
4. Ordo visitationis Mariae ad Elizabetham, ܣܕܪ ܙܝܪܬܐ ܕܡܪܝܡ ܠܘܬ ܐܠܝܫܒܥ, fol. 19.
5. Ordo nativitatis Joannis baptistae, ܩܕܡܝܐ ܕܝܠܕܬܐ ܕܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ, fol. 23.
6. Ordo revelationis Josephi, ܩܕܡܝܐ ܕܓܠܝܬܐ ܕܝܘܣܦ ܨܕܝܩܐ, fol. 28.
7. Ordo martyris Barbarae, ܩܕܡܝܐ ܕܣܗܕܬܐ ܕܒܪܒܪܐ ܒܬܘܠܬܐ, fol. 32.
8. Apud fol. 37 incipit codex alter. Inest finis officiorum Barbarae, et ordo sancti Festi Nativitatis Dñi nostri in carne, ܣܘܦ ܥܕܬܐ ܕܫܡܫܐ ܕܒܪܒܪܐ ܘܣܕܪ ܥܐܕ ܒܪ ܝܘܡ ܝܠܕܬܐ ܕܡܪܢ ܒܒܣܪܐ ⁘ ܐܡܝܢ
9. Ordo S. Deiparae Mariae, ܩܕܡܝܐ ܕܝܠܕܬܐ ܕܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܐܠܗܐ ܕܟܠܗܝܢ, fol. 46.
10. Ordo occisionis puerorum, ܩܕܡܝܐ ܕܓܠܝܬܐ ܕܛܠܝܐ ܕܐܠܗܐ, fol. 50.
11. Ordo SS. Basilii et Gregorii, ܩܕܡܝܐ ܕܬܪܝܨܝ ܩܕܝܫܝ ܒܣܝܠܝܘܣ ܘܓܪܓܘܪܝܘܣ, fol. 54.
12. Ordo sancti Festi Luminum, sive baptismi Salvatoris nostri, ܩܕܡܝܐ ܕܥܕܬܐ ܕܢܗܪܐ ܕܥܐܕ ܒܪ ܝܘܡ ܝܠܕܬܐ ܕܡܪܢ ܒܡܥܡܕܢܐ ܕܝܘܡ, fol. 57.
13. Ordo decollationis Joannis baptistae, ܩܕܡܝܐ ܕܥܕܬܐ ܕܡܥܡܕܢܐ ܕܝܘܚܢܢ ܡܥܕ ܣܗܕܬܐ, fol. 64.
14. Ordo Mar Stephani archidiaconi et protomartyris, ܩܕܡܝܐ ܕܥܕܬܐ ܕܡܪܝ ܣܛܦܢܘܣ ܕܫܡܫܐ ܘܩܕܡܝܐ ܕܣܗܕܐ ܩܕܡܝܐ ܕܥܠ, fol. 69.
15. Ordo ingressus Dñi in templum, ܩܕܡܝܐ ܕܥܠ ܠܗܝܟܠ ܒܪ ܝܘܡ ܝܠܕܬܐ ܕܡܪܢ, fol. 72.
16. Ordo S. Mar Barsumae, ܩܕܡܝܐ ܕܥܕܬܐ ܕܡܪ ܒܪܨܘܡܐ ܩܕܡܝܐ ܕܥܠ, fol. 77.
17. Ordo S. Mar Severi patriarchae, ܩܕܡܝܐ ܕܥܕܬܐ ܕܡܪ ܣܘܝܪܘܣ ܩܕܡܝܐ ܕܥܠ ܕ̈ ܒ̈ ܝܘܡ, fol. 80.
18. Ordo sacerdotum, ܩܕܡܝܐ ܕܥܕܬܐ ܕܟܗܢ̈ܐ, fol. 84.
19. Ordo in Canam Galilaeam [c], ܩܕܡܝܐ ܕܥܕܬܐ ܕܩܢܐ ܕܓܠܝܠܐ, fol. 87.
20. Antiphonae matutinae et vespertinae jejunii quadragesimalis, ܩܕܡ ܬ̈ܫ ܫܒ̈ܥ ܕܨܘܡ ܪܒܥܝܢ ܕܡܬܚܫܒܢ ܒܗ ܒܟܠ ܫܢܬܐ ܕܒ̈ܥܝܢ ܩܕܡ ܥܕܬܐ ܕܡܪܢ, fol. 90.
21. Ordo Mar Ephraimi doctoris, ܩܕܡܝܐ ܕܥܕܬܐ ܕܡܪ ܐܦܪܝܡ ܦܪܫܐ ܕܥܠ, fol. 96. Commemoratur etiam ܬ̈ܐ̈ܕ̈ܘܪ, Theodorus.
22. Ordo dominicae secundae jejunii, ܩܕܡܝܐ ܕܚܕ ܒܫܒܐ ܕܨܘܡ ܪܒܥܝܢ ܬ̈ܢ̈ܝܐ ܕܫܒ̈ܥ, fol. 99. Sequuntur totius hebdomadis cantica, fol. 102.
23. Ordo dominicae tertiae, fol. 106; it. hebdomadis, fol. 109.
24. Ap. fol. 114 tertius incipit codex: inest ordo dom. quartae; it. hebdomadis, fol. 117.
25. Ordo dom. quintae, fol. 124; it. hebd., fol. 128.
26. Ordo dom. sextae, fol. 135.
27. Ordo SS. quadraginta martyrum, ܩܕܡܝܐ ܕܥܕܬܐ ܕܐܪܒܥܝܢ ܩܕ̈ܝ̈ܫ̈ܐ ܕܒ̈ܪ̈ܝ̈ܬ̈ܐ, fol. 140.
28. Ap. fol. 145 denuo incipit codex secundus. Insunt officia hebdomadis sextae jej.
29. Ordo Lazari, qui fuit e Bethania, ܩܕܡܝܐ ܕܥܕܬܐ ܕܠܥܙܪ ܕܗܘܐ ܡܢ ܒܝܬ ܥܢܝܐ, fol. 150.
30. Ordo dominicae sanctae Hosannarum, ܩܕܡܝܐ ܕܥܕܬܐ ܕܫܒܥܬܐ ܕܗܘܣܥܢܐ ܩܕ̈ܝ̈ܫ̈ܐ, fol. 152.
31. Ordo passionis Salvatoris nostri in carne, ܣܘܦ ܥܕܬܐ ܕܨܘܡ ܪܒܥܝܢ ܕܡܪܢ ܒܒܣܪܐ ⁘, fol. 157.
32. Ap. fol. 167 quartus incipit codex. Insunt officia diei quinti mysteriorum, ⁘ ܣܝܡ̈ܬ̈ܐ ܕܫܒ̈ܥ ܕܒ̈ܪ̈ܝ̈ܬ̈ܐ

[c] Sic vocatur Dominica ingressus jejunii, sive quadragesima, quia legitur in ea, in vesperis, Joh. ii. 1—11.

33. Ordo diei sancti parasceues, ܟܬܒ ܕܝܘܡܐ ܕܥܪܘܒܬܐ ܩܕܝܫܬܐ, fol. 170. Desunt omnia post fol. 176. [Dawk. 22.]

48.

Codex bombycinus laevigatus in folio, ff. 220 constans, charactere simplici exscriptus. Anni nota caret, sed saeculi forte decimi sexti est. Inest;

Bethgaza, sive Officium feriale Syrorum Jacobitarum [a].

Tit. ܒܝܬܓܙܐ ܩܕܡܝܐ ܕܣܘܪܝܝܐ ܕܝܥܩܘܒܝܐ ܕܗܝ ܒ̈ ܕܐܝܬ ܒܗ ܫܒܥ ܩܠܝ̈ܢ ܕܩܘܠܐ ܕܐܠܗܐ ܚܝ ܕܟܬܝܒ ܐܢܐ ܒܬܫܒܘܚܬܐ ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܩܫܝܫܐ ∴ ܒ̈ ∗ ܫܪܝܪܐ ܩܕܡ ܕܐܬܐ ܩܕܡ ∴ Spe Trinitatis sanctae et consubstantialis, Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei veri, scribere adgredior Librum Bethgaza, sive Ferialia, secundum dispositionem adcuratam Mesopotamiae [b] (ܒ̈ ܕܪܫܡ ܫܪܝܪܐ).

1. Officia ferialium, sc. feriae secundae, fol. 2; feriae tertiae, fol. 16; fer. quartae, fol. 29; fer. quintae, fol. 44; parasceues, fol. 57; sabbathi, fol. 71. Ad calc. ܫܒܝܩ ܥܠܡ ܐܡܝܢ ... ∴ ܫܠܡ ܗܘ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܢ ܘܐܠܗ ܟܠ ܒܪ̈ܝܬܐ Explicit. feriale auxilio Dñi et Dei nostri Jesu Christi. Misericordiam obtineat Salomo infirmus miser pauper, qui scripsit.

2. Cantus vel hymni vigiliarum, fol. 84.

Tit. ܐܓ ,ܫܡܥ ܠܝ ܐܠܗ ܠܡܥܒܕ ∴ ܐܫܬܡܥ ܩܠ ܡ ܡܠܐ ܕܐܬܟܬܒ ܐܢܐ Deum adjutorem ad meum auxilium invoco ut aliquid e cantibus vigiliarum exscribam.

Sequuntur paene iidem xvii cantus qui in Cat. Cod. Vat. ii. 405 recensiti sunt. Ad finem, ܫ̈ ܕܡܪܝ ܒܪܨܘܡܐ ܘܐܚܪ̈ܢ, quo celebrantur Julianus, Barsumas, aliique.

3. Cantus ad Magnificat, secundum octo tonos distributi, fol. 126.

Tit. ܫܪܝܪ ܚܕ ܐܝܬ ܩܠܝ ܒ̈ ܕܐܒ ∴ ܩܕ̈ܡ ܡ ܡܠܐ Jam ope Dei scribemus aliquantum e cantibus ad Magnificat. Ad calc. ܫܠܡ ܟܬܒ ... ܡ ܕܐܬܟܬܒ ܩܕܡ ∴ ܒ̈ ܕܐܬܟܬܒ ܐܬܩܒ̈ܠ ܩܕ̈ܡ Erviliis a Christo datis pullum ad metam stimulavimus, et ordinem cantuum ad Magnificat e primo ad octavum (tonum) auxilio Dñi ad finem perduximus.

4. Cantus paracletici secundum octo tonos, fol. 141.

Tit. ܫܪܝܪ ܚܕ ܐܝܬ ܩܠܝ ܒ̈ ܕܐܒ ∴ ܩܕ̈ܫ [ܡ] ܡܠܐ Jam ope Dei scribemus supplicationes quasdam.

5. Rogationes Jacobi Sarugensis, fol. 157.

Tit. ,ܐܬܐ ܩܕ̈ܫ ܡ ܡܠܐ ܫܪܝܪ ܒ̈ ∴ ܫܠܝܚܐ ܩܕ̈ܫ ܒ̈ Jam scribemus rogationes quasdam Mar Jacobi doctoris eocumenici.

6. Rogationes Ephraimi Syri de poenitentia, fol. 170.

Tit. ܩܕ̈ܫܐ ܕܡܪ̈ܝ ,ܐܬܐ ܩܕ̈ܫ ܒ̈ Sequuntur rogationes Mar Ephraimi de poenitentia.

7. Hymni absconditi de defunctis, fol. 171.

Tit. ܫܪܝܪ ܚܢ̈ܢ ܡ ܩܠ ܡ ܡܠܐ ܫܪܝܪ ∴ ܚܢ̈ܢ Jam scribemus hymnos quosdam absconditos de defunctis. Ad calc. هـــادا الكتاب المبارك هو برسم الولد الغربن الشماس يعقوب ابن الشماس بطرس واخيه الشماس يوسف ٥ Liber hic benedictus filiorum optimorum, diaconi Jacobi fil. diaconi Petri, et fratris ejus diaconi Josephi, causa exscriptus est.

8. Hymni Ephraimi et Jacobi Sarugensis, qui vocantur scalae, fol. 176.

---

[a] De his officiis ferialibus, v. Cat. Cod. Vat. ii. 371—421, ubi quatuor ܫ̈ recensita sunt.

[b] In tituli obverso brevis hymnus est de Mose a Deo compellato, et de sacerdotibus, quorum est ad ignem ministrare, desumptus ex officiis parasceues, in vesperis; cf. Marsh. ccccIxxix, fol. 68, ubi vocatur ܩ̈ ܕܡܪ̈ܝ.

Tit. خطبم .حا ܟܬܒ ܡܠܟ ܕܒ ܕܘܗ ܦܠܠ ܡ ܟܬܒ ,ܟܬ ܟܬܒ ,ܟܬ ⁘ ܟܠܚ ܕܘܗ ,ܟܬ Jam Dei omnipotentis ope scribemus hymnos quosdam Mar Ephraimi, et Mar Jacobi doctoris. Ad calc. ܥܠܡ ܫܛܠ ܟܬܒ ⁘ ܚܟܫܒܘܢܝܬܘܬܗ Explicit. scalae hymnorum auxilio Dñi nostri breviter.

9. Sessiones[c] martyrum, fol. 201.

Tit. ܟܬܒ ܩܕܝܫܐ ܦܠܠ ܕܘܗ ⁘ ܟܬܒ ܟܬܒ ܟܬܒ Sequuntur sessiones quaedam martyrum, et transitorium defunctorum et sacerdotum.

10. Carmina varia, fol. 207.

a. Carmen de Magis qui e Perside venerunt, ܐܝܟ ܡ ܐܬܟ ܟܬ ܟܬ. *β.* De Dñi nostri nativitatis anno. Computant Syri ex Adamo ad Christum natum annos 5489: sc. ex Adamo ad diluvium annos 2256; e diluvio ad Abraham 1081; ex Abraham ad Moysen 425; vixit Moyses annos 120; a Moyse ad Alexandrum 1298; ab Alexandro ad Christum 309. *γ.* De Cana Galilaeae, ܟܬ ܡܢ ܟܬ. *δ.* De leproso. *ε.* De paralytico. *ϛ.* De caeco.

11. Doxologiae in sacram coenam, fol. 209.

Tit. حا ܠܡ ܡܝܬܟ ̄ ̄ ܟܡܚ ܕܘܗ ⁘ ܟܟ Sequitur ordo doxologiarum quas super mysteria recitant.

12. Rerum ad Calendarium pertinentium explanatio, Carshunice, ܒܟ ܟܠ ܟ ܡܟ ,حا, fol. 210.

Cap. 1. De literis Syriacis pro numeris usurpatis. Cap. 2. It. pro hebdomadis feriis. Cap. 3. De mensium diebus. Cap. 4. De anno solari, lunari, etc. Cap. 5. De hebdomadibus anni, de annis Graecis, de festis quae incerto anni tempore occurrunt, et aliis hujusmodi.

13. Index festorum dominicorum necnon martyrum sanctorum per anni circulum, fol. 212.

Tit. ܡܢܥ ܚ ܟܬ ܟܬܒ ܕܒ ܕܘܗ ܟܬܟ ܟܫܫ ܒܘܢ ܟܬܒ ⁘ ܟܘܒ ܟܠ ܟܬ ܟܟ ܟܬ Jam Dei omnipotentis ope scribere adgredimur Indicem festorum dominicorum, necnon sanctorum martyrum per totum annum. Ad calc. paene eadem de diacono Jacobo inscriptio ac in fol. 176.

14. Regulae ad inveniendum ܐܣܣܩܐ ܟܡܣ, *fundamentum lunae*, sive *aureum numerum*; ܐܣܩ ܐܣܣܩܐ, *fundamentum anni*, quod dies ultimus est mensis Elul, sive Septembris; ܟܡܫ ܫܢ *lunae aetatem*; denique ܟܡܢܝ ܟܢ, sive numerum anni secundum cyclum xix annorum. Ad calc. ܚܕ ܕܐܣ ܟܠ ܫܡ ܚ ܟ ,ܡܐܟ ܚܕ ܕ ܡܢ ,ܡܐܟ ܚܕ ܕ ܡܢ ,ܟܫܝ ⁘ ܟܟ ܟܠ ܐܣܣܩ ܟ ܐܣܣܩ ܟ ܚܕ ܕ ܟܫ ܡ ܚ ܚ Ora pro peccatore qui scripsit, et pro patre et matre ejus, fratribusque spiritalibus et corporeis, et pro omnibus quibus nobiscum est communio sive verbo sive facto. [Poc. 333.]

49.

Codex bombycinus laevigatus in quarto, ff. (248 − 2 =) 246 constans, initio et fine mutilus, charactere simplici A. C. 1545 exaratus. Inest;

Bethgaza, sive Officium feriale Jacobitarum[a].

---

[c] De his sessionibus, sic loquitur Goarus ad Eucholog. p. 34, Καθίσματα dicuntur Cantica quae sedendo persolvuntur, ut cantoribus levamen concedatur. Cf. it. p. 435. Horum canticorum frequens fuit apud antiquos usus, distributaque esse in octo genera secundum materiae discrimina, sc. Ἀναπαύσιμα, Ἀναστάσιμα, Ἀποστολικὰ, Θεοτόκια, Καταννκτικὰ, Μαρτυρικὰ, τοῦ Μηναίου, et Σταυρώσιμα, jam observavit Leo Allatius in Dissert. I. de Libris Eccles. Graec. p. 56.

[a] Adnumerata sunt manu antiqua folia, nulla eorum quae desunt observatione facta. Haec autem sunt fol. primum, cui

1. Officia dierum ferialium, ܟܬܒܐ ܕܫܒܚܐ, sc.

α. Feriae secundae, in vesperis, fol. 1. Deest titulus et folium primum. Expergefactorium noctis, ܩܠܐ ܕܥܝܬܐ, fol. 5; stationes, ܩܕܡܝܐ ܩܕܡܝܐ, ibid.; ܨܠܘܬܐ et ܩܠܝܐ, fol. 6.

β. Feriae tertiae, ad mat., ܨܠܘܬܐ ܩܘܪܝܐ, fol. 7; ad horam tertiam, ad meridianas, ad horam nonam, fol. 14. De his rubricae tantum datae sunt.—Precum meridianarum titulus hujusmodi est; ܫܥܝܢ ܕܛܘܪܐ ܕܫܢܐ ܕܟܠ ܫܢܬܐ ܘܒܥܕܢܐ ܕܩܝܛܐ ܘܒܫܪܒܐ ܘܒܝܘܡܝ ܨܘܡ ܢܝܢܘܝ ✣ ܘܫܪ ܩܕܡ ܨܠܘܬܐ Preces meridianae in totum annum, et hyeme et aestate, diebus dominicis et festis, et commemorationibus martyrum, et diebus ferialibus, praeter jejunium Ninevitarum et jejunium magnum.

γ. Feriae tertiae hebdomadis communis, ad primam vesperam, ܩܕܡ ܩܠܐ ܫܥܝܬܐ ܕܫܒܫܐ ܕܫܒܚܐ, ibid.; completorium[b], ܫܡܥܘܢܐ ܕܩܠܐ, fol. 18; off. noctis, ibid.; ad mat., ܩܘܪܝܐ, fol. 20; horae tertiae, sextae, nonae, fol. 24.

δ. Feriae quartae, in vesperis, ܩܕܡܝܐ, fol. 25; ܫܡܥܘܢܐ et ܩܠܐ ܕܥܝܬܐ, fol. 30; ad mat., ܩܘܪܝܐ, fol. 32; ܥܨܪ ܩܠܐ, ܩܕܡܝܐ ܫܥܝܬܐ, et ܨܠܘܬܐ, fol. 37.

ε. Feriae quintae, ܫܥܝܬܐ, ibid.; ܫܡܥܘܢܐ, ܩܠܐ ܕܥܝܬܐ, et tres noctis stationes, ܩܠܐ ܩܕܡܝܐ, fol. 44; ܩܘܪܝܐ, fol. 46.

ϛ. Parasceues hebdomadis communis, ܩܕܡܝܬ ܩܕܫܐ ܩܕܡܝܬ, sc. ܫܥܝܬܐ, fol. 51; ܫܡܥܘܢܐ, fol. 55; ܩܠܐ ܕܥܝܬܐ et ܩܕܡܝܐ, fol. 56; ܩܘܪܝܐ, fol. 57; ܩܠܐ ܥܨܪ, fol. 64.

ζ. Sabbathi communis ad primam vesperam, ܩܕܡܝܬ ܩܕܫ ܫܥܝܬܐ, fol. 65; ܕܥܝܬܐ ܩܠܐ, fol. 68; ܩܕܡܝܐ, fol. 69; ܩܘܪܝܐ, fol. 70; ܥܨܪ ܩܠܐ, fol. 75; ܫܥܝܬܐ ܩܕܡܝܐ et ܨܠܘܬܐ, fol. 76.

2. Officiorum ferialium descriptio, necnon canticorum, orationum etc. e quibus constant, ibid. Ex his liceat quae ad calcem sint exscribere; ܩܠܝܐ ܕܥܠ ܐܪܥ ܕ ܕܡܫܪܝ ܩܠܝ ܒܕ ܩܕܡܝܬ ܩܕ ܠܠܐ. ܩܕܡ ܐ, ܡ ܩܕܡܝܐ. ܩܠܐ ܕܫܒܫܐ. ܫܡܥܘܢܐ ܩܕܡܝ ܐ, ܡ ܩܠܐ. ܥܨܪ ܩܠܐ ܩܕܡ ܩܘܪܝܐ. ܩܕܡ ܫܥܝܬܐ ܕܫܒܫܐ. ܩܠܐ ܕܥܝܬܐ. ܩܕܡ ܡܛܒܚ ܩܘܪܝܐ ܩܕܡ ܩܠܝ.. ܕܡܫܪܝ ܩܠܝ ܕܡ ܐ, ܠ ܫܡܥܘܢܐ ܩܕܡ ܡܛܒܚ. ܠ ܡ ܕܢܚ. ܩܕ ܡ ܐ ܕ ܩܕ ܩܕܡ ܩܠܐ ܨܠܘܬܐ ✣ ܫܡ ܩܕܡ ܩܕܫ ✣ ܩܠܝ ✣ ܩܕ ✣ ,ܐ ܩܕ ܫܡܥܘܢܐ ܩܠܝ. ,ܐ ܩܕ ܩܕܫ ,ܡ ,ܐ ܩܕ ✣ ✣ ✣

tempora sua singulis diebus noctibusque septem esse, primum ad vesperam; secundum ad completorium; tertium ad noctem; quartum ad mane; quintum ad tertiam horam; sextum ad meridiem; septimum ad horam nonam. In hebdomadibus autem ferialibus preces vespertinae et matutinae semper eaedem sunt, nullamque varietatem admittunt. Completoria, quamvis tono vespertinarum consona sunt, minime tamen idem signum, neque tonum plane eundum habent. Feriis enim secundis, tertiis, quintis, preces vespertinae de poenitentia; feriis quartis de Deipara; feriis sextis de cruce; denique sabbathis de sacerdotibus agunt: competoria autem semper de poenitentia sunt. Alia autem quatuor officia ferialia, sc. noctis, horae tertiae, meridiei, horae nonae, secundum id quod *Ὅρδινον* vocatur ministrantur et obferantur, praeter quod officia meridiana communia, et horae nonae semper de defunctis agunt. Significat autem *ὅρδινον*, quod tonus primus quinto concordat; secundus sexto aptus; tertius septimo conjunctus; et quartus octavo unitus est.

Significat, opinor, ܩܕܡ nomen hymni celebris aliis in morem praefixi, quo modulatio, secundam quam decantandus est hymnus, monstratur. Horum titulorum celeberrimi sunt ܠܟ ܩܕܡ, ܥܠܝܐ ܩܕܡ, ܩܛܝܢ ܥܠܝܐ ܫܒܝܥܝ, etc. Toni ad octoechum respiciunt. Addit eadem rubrica, officia ferialia per jejunium quadragesimale semper de poenitentia agere, exceptis sabbathis, quibus singulis vel propria officia sunt, ut commemoratio Ephraimi, Theodori, Lazari, etc., vel si nulla sit commemoratio, idem officium ac in sabbathis ferialibus recitandum est, ܥܠ ܗܕܐ ܡܕܒܪܢܢ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܡܪܝܡ ܗܘ ܕܩܕܡ ܩܕܡ. Si autem martyris cujusdam commemoratio caeteris hebdomadis diebus accidat, ad sabbathum rejicienda est. Alia hujusmodi sequuntur.

3. Exordia, etc., fol. 78.

Tit. ܩܕܡܝܬܐ ܘܫܪܒܐ ܘܩܛܝܢ ܘܩܕܡ ∴ ܘܫܪܒܐ ܘܩܛܝܢ ܕܟܠ ܙܒܢ Exordia et absolutiones et fines et responsa antiphonarum Syriacarum in tempus quodcunque.

4. Cantus ad Magnificat, fol. 85.

Tit. ܫܒܥ ܩܠܐ ܕܐܬܝܗܒ ܠܢ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ∴ ܘܫܒܚܬܐ ܠܡܪܝܡ Jam viribus a Dño nostro Jesu Christo datis scribemus cantus ecclesiasticos ad Magnificat, secundum octoechum dispositos.

5. Hymni vigiliarum, fol. 103.

Tit. ܫܒܥ ܩܠܐ ܕܐܬܝܗܒ ܠܢ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ∴ ܫܓܪ̈ܐ ∴ ܩܕܡ ∴ ܬܪ̈ܥ ∴ ܬܠܝܬ ∴ ܪܒܥ ∴ ܚܡܝܫ ∴ ܫܬ ∴ ܫܒܝܥ ∴ ܬܡܢ ∴ ܬܫܥ ∴ ܥܣܪ ∴ ܥܣܪ ܘܚܕ ∴ ܥܣܪ ܬܪ̈ܥ ∴ ܥܣܪ ܬܠܝܬ ∴ ܥܣܪ ܪܒܥ ∴ ܥܣܪ ܚܡܝܫ ∴ ܥܣܪ ܫܬ ∴ ܥܣܪ ܫܒܝܥ ∴ ܥܣܪ ܬܡܢ ∴ ܥܣܪ ܬܫܥ ∴ ܬܠܬܝܢ Jam viribus a Dño nostro Jesu Christo datis adgredimur hymnos vigiliarum et communes, de Deipara, de sanctis, de uno quocunque persona, de poenitentia, de cruce, de defunctis, de resurrectione. Deus propter misericordiam tuam ad bonum exitum perduc. Secundum octoechum dispositi sunt.

6. Hymni absconditi, fol. 155.

Tit. ܫܒܥ ܩܠܐ ܕܐܬܝܗܒ ܠܢ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ. ܕܟܣܝܬܐ Jam scribemus hymnos absconditos, universim[c]. Ad calc. ܫܠܡ ܣ ܠܟܬܒܐ ܕܟܣܝܬܐ ܕܐܡܪ ܠܟ ܡܪܝ ܥܡܢ ܕܐܡܪ ܠܟ ∴ ܐܡܝܢ Explicit. octo ordines absconditorum auxilio Dñi nostri. Quicunque legit oret pro misero qui in urbe Marde, A. Graecorum 1856, C. 1545, exaravit.

7. Cantus paracletici, fol. 163.

---

[c] In codice proxime antecedente ܕܟܣܝܬܐ solum de defunctis agebant, hic autem in tres ordines distributi sunt, sc. 1. De Deipara. 2. De sanctis. 3. De defunctis.

Tit. : ܟܬܒ : ܟܣܝܬ ܥܕ ܫܠ ܙܒܢ ܟܕ ܚܒܝܒܢ ܒܫܘܒܚܐ ܕܐܠ ܥܡ ܟܬܒ ∴ ܡܟܬܒ Jam viribus a Jesu Christo, Deo, datis scribemus supplicationes cujusque generis secundum octoechum. (Lege ܡܟܬܒ.) Horum paracleticorum ordinis quarti, fol. 176, et septimi, fol. 190, Rabula Edessae episcopus, ܪܒܘܠܐ ܩܕܝܫܐ ,ܡܝܕܐ, auctor celebratur.

8. Antiphonae et sessiones, fol. 198.

Tit. ܒܫܘܒܚܐ ܕܐܠ ܥܡ ܟܬܒ ܫܠ ܙܒܢ ܟܕ : ܟܢܝܫܬܐ ܡܟܬܒܢ ܐܦ ܣܕܪ ܬܫܡܫܬܐ ܕܥܕܢ ܕܝܠܕ ܒܗ ܕܡܪܢ : ܕܥܕܢ ܕܡܪܝܡ ∴ ܟܠܗ ܕܒܪ ܐܠܗܐ ܕܟܠ ܙܒܢ Jam viribus a Deo omnipotente datis scribemus antiphonas et cathismata festorum, et commemorationis sanctorum, et dominicae tuae dispensationis.

9. Antiphonae a Mar Theodoro conscriptae de defunctis et poenitentia, fol. 208.

Tit. ܗܕܐ ܣܕܪ ܕܬܫܒܘܬܐ ܘܥܠ ܡܝܬܐ ,ܐܡܪ ∴ ܬܐܘܕܘܪܘܣ ܩܕܝܫܐ ܐܦ ,ܐܡܪ Sequitur ordo alius antiphonarum Mar Theodori de poenitentia et defunctis.

10. Rogationes Jacobi Sarugensis, fol. 212.

Tit. ܗܕܐ ܣܕܪ ,ܐܡܪ ܝܥܩܘܒ ܩܕܝܫܐ ∴ ܡܪܢ ܪܫ Ordo rogationum Mar Jacobi doctoris, capitis nostri coronae.

11. Rogationes Ephraimi, fol. 221.

Tit. ܐܦ ,ܐܡܪ ܕܥܘܬܗ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ Sequuntur rogationes S. Mar Ephraimi.

12. Rogationes Mar Balaei, fol. 195. (Reponi oportet inter ff. 221, 222.)

Tit. ܕܠ ,ܐܡܪ ܕܡܪ ܒܠܥ ܐܦ Sequuntur rogationes Mar Balaei.

13. Hymni qui corpora vocantur, fol. 223.

Tit. ܗܟܠ ܒܫܒܚܐ [Cod. ܐܕ] ܐܦ ∴ ܩܝܡܐ ܕܡܫܠܡܢ ܥܒܕܐ ܕܓܘܫܡܐ Jam scribemus ordines et corpora sive mutatoria et hymnos ad suffimentum.

14. Hymni fracti, fol. 225.

Tit. ܗܫܝܐ ܒܫܒܚܐ ܕܐܢ ܫܠ ܙܒܢ ܐܦ Jam ope Dñi nostri scribemus hymnos fractos.

15. Propsalmata, fol. 226.

Tit. ܥܒܕܐ ܩܛܘܠܐ ܒܫܒܚܐ ܐܦ ܕܡܫܬܐ ܕܡܪ ܥܠ ܐܠ ܥܡ ܐܬܝ ∴ ܩܛܘܠܐ Jam scribemus psalmos sive propsalmata omnigena, quae ante sacras scripturas recitantur. Non omnino eadem sunt ac quae in Cod. Vat. Cat. ii. 381 recensita sunt.

16. Scalae[d] S. Ephraimi, fol. 228.

Tit. ܩܛܘܠܐ ܒܫܒܚܐ ܠ ܐܢ ܟܬ ܡܠܐ ܕܐ ܠܡܠܐ ܥܒܕ ܠܗ ܩܛܘܠܐ ܩܕܝܫܐ ܐܦ ,ܐܢ ܐܬܝ ∴ ܡܠܐ ܩܕܡ ܩܕܝܫ ܩܛܘܠ Ope Dei omnipotentis scribemus cantica sive hymnos strophicos S. et Deum induti Ephraimi, qui in legis ordine mentem, partem divinam, ad Deum evehunt. [Marsh. 479.]

50.

Codex chartaceus in duodecimo, ff. 349 constans, charactere simplici, variis coloribus, A.C. 1654, pulcherrime exscriptus. Inest;

Bethgaza, sive Officium feriale Jacobitarum.

1. Lectiones ex evangeliis Carshunice, *α*. Matt. xxv. 31—46, fol. 2. *β*. Luc. xvi. 19—31, fol. 3. *γ*. Joh. v. 19—29, ibid. *δ*. Marc. xii. 18—27, fol. 4. *ε*. Luc. vii. 2—17. *ϛ*. Evangelium virginum, ܕܡܬܠܐ ܕܥܫܪ, sc. Luc. viii. 40—42, 49—56, fol. 5.

Tit. ܐܝܬܝ ܐܢ ܐܦ ܠܝ ܠܝ ܠܝ ܕ ܠ ܐܠ ܕܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܐܚܕ ܒܬܠܬ ܐܠܗܘܬܐ ܕܡܫܒܚ ܘܡܓܕ ܠܗ ܒܟܠ ܥܠܡܐ ܥܠܡܝܢ ∴ ܐܡܝܢ Deum, Deum meum, ut infirmitati meae auxilio sit, invocans, scribere adgredior Bethgaza, sive Thesaurum omnigenum; et primum officia ferialia, et cantus ad Magnificat, et responsoria, et

[d] De his scalis cfr. Assem. Cod. Vat. Cat. ii. 382, 392, 408, 512.

hymnos vigiliarum, et absconditos, necnon cantus paracleticos, et transitoria, et rogationes, et antiphonas, et sessiones, et cantus strophicos, necnon mutatoria, et hymnos fractos.

2. Officia ferialium, sc.

α. Feriae secundae, in vesp., ibid.; completorium, ܩܕܡܝܐ ܩܛܠܝ, fol. 14; expergefactorium noctis, fol. 15; ad mat., fol. 18; ad horam tertiam, fol. 28; ad merid., fol. 29; ad horam nonam, ibid. Ad calc. ܡܛܠ ܩܛܠ ܚܠ ܫܡܥ ܩܛܠܝ ⁘ ⁘ ,ܫܦܪ ܒ ܒܥ ܠܝ ܩܕܡ ܩܛܝܪ ܩܛܘ Benigne preces obfer pro infirmo, culparum vulnerumque pleno, Aslano, nomine presbytero et parocho. Cf. etiam ff. 255, 293. Sequitur in proximo folio enumeratio precum ex quibus fil. Rosarium, ܫܡܗ ܩܡ ܩܛܪ.

β. Feriae tertiae, ܩܕܡܝ, fol. 30; ܩܕܡܐ, fol. 36; ܠܠ ܫܒܚ, ibid.; ܩܒܠ, fol. 42; ܡܬܫܠܡ, ܩܛܪ ܫܠܚ, ܡܬܥܩܒ, fol. 49.

γ. Feriae quartae, ܩܕܡܝ, fol. 50; ܩܕܡܐ, fol. 57; ܠܠ ܫܒܚ, ibid.; ܩܒܠ, fol. 62; ܡܬܫܠܡ, ܩܛܪ ܫܠܚ, ܡܬܥܩܒ, fol. 71.

δ. Feriae quintae, ܫܠܚ, fol. 72; ܩܕܡܐ, fol. 79; ܠܠ ܫܒܚ, fol. 80; ܩܒܠ, fol. 86; ܡܬܫܠܡ, fol. 94; ܩܛܪ ܫܠܚ, et ܡܬܥܩܒ, fol. 95. Apud fol. 94 occurrit anni, quo scriptus est codex, mentio, ܫܢܬ ܩܨܛ ܩܕܡ ܒܐ ܩܛܠܝ ⁘ ,ܫܢ ,ܐܠܦ ܘ ܫܢ ܒܐ ܫܒܥ Explicit. preces feriae quintae hebdomadis anno Graecorum 1966, C. 1654, die 12 mensis Teshrin posterioris.

ε. Parasceues, ܩܛܘܣ ܒܐ ܫܠܚ, ibid.; ܩܕܡܐ, fol. 101; ܠܠ ܫܒܚ, ibid.; ܩܒܠ, fol. 107; ܡܬܫܠܡ, fol. 116; ܩܛܪ ܫܠܚ, fol. 118; ܡܬܥܩܒ, fol. 119.

5. Sabbathi, ܩܛܝ ܥܡ ܫܠܚ, ibid.; ܩܕܡܐ, fol. 125; ܠܠ ܫܒܚ, fol. 126; ܩܒܠ, fol. 130; ܡܬܫܠܡ, fol. 139; ܩܛܪ ܫܠܚ, fol. 140; ܡܬܥܩܒ, fol. 141.

3. Cantus ad Magnificat, secundum octoechum, ibid.

Tit. ܒܥܝܪ ܐܬܪܐ ܩܫܝܛܐ ܩܠܝ ܕ ⁘ ܩܛܘ ܕܐܗܪ Ope Dei qui ducit et adjuvit scribere adgredimur Cantus ad Magnificat.

4. Hymni vigiliarum in ܩܛܘ distributi, secundum octoechum, fol. 173.

Tit. ܩܫܝ ܕܥܢܝܐ ܫܠ ܕܘܟ ܩܠܝ ܪܫܝܬ ܩܕܡ ܒܥܝܪ ܩܛܘ ܕܡܪ ܩܛܘ ܕܡܪ ܩܛܘ ܕܡܪ ܩܛܘ ⁘ ܒܫ ܩܛ ܫܘܥ ܩܠܝ Jam ope Dñi Jesu Christi adgredimur hymnos vigiliarum in communem usum, sc. in Deiparam, et sanctos, et unum quemcunque sanctorum, et poenitentiam, et crucem, et defunctos, et resurrectionem: Deus, per misericordiam tuam ad bonum exitum perduc, Amen.

5. Absconditi, sec. octoechum, fol. 240.

Tit. ܫ ܩܛܘܣܒܠܝ ܩܝܦ ܥܠ ܕܘܟ ⁘ ܩܝܬ ܩܠ ܩܫܛ ܒܥܝܪ ܒܥܝ ܩܕܡ Jam spe Trinitatis sanctae freti scribere adgredimur ordinem hymnorum absconditorum. Ad calc. ܐܠܗ ܩܛ ܒܪܟ ⁘ ⁘ ܫܠܡ ܩܛܘ Explicit. hymni absconditi auxilio τοῦ Ὄντος.

6. Paracletici et transitoria, fol. 249.

Tit. ܥܙܪ ܐܬܝ ܩܛܘ ܕܒܪ ܒܥܝ ܕܐ ⁘ ܩܒܠ ܩܛܘ Deus corrobora et adjuva me ut scribere adgrediar paracleticos et transitoria.

In octo ordines distributi sunt paracletici secundum octoechum, quibus singulis transitorium unum in defunctos additum est. Quod quum longe aliter sonat atque id quod ex ordine eccl. Mediol. laudat Du

Cange, liceat exemplum e fol. 274 exscribere; ... Ad calc. ... Explicit. auxilio Dñi nostri paracletici necessarii, breviter quantum coetaneis nostris doctrinarum diversarum de modulatione, et canticis modalibus, metrisque musicis incuriosis opus sit, descripti. Et Dño gloria, etc.

7. Rogationes Jacobi, Ephraimi, et Balaei, fol. 280.

Tit. ... In nomine Dei omnitenentis scribere adgredimur rogationes necessarias Mar Jacobi, et Mar Ephraimi, et Mar Balaei [a].

8. Sessiones, fol. 294.

Tit. ... Jam auxilio divino scribere adgredimur cathismata, et antiphonas festorum, et commemorationum sanctorum, et dominicarum dispensationis.

9. Scalae, fol. 327.

Tit. ... Jam scribemus hymnos strophicos a Mar Ephraimo doctore scriptos. Ad calc. ... Explicit. hymni auxilio Dñi. Insunt praeter ..., sc. scalas 46, paracleticus Mar Jacobi, cujus versus alternatim minio et atramento scripti sunt; officia tria, sc. ..., et ...; et Hallelujah, ... [Hunt. 594.]

[a] De Balaeo, nobili hymnorum scriptore, qui primus metro pentasyllabo usus est, cf. Assem. B. O. i. 166.

51.

Codex chartaceus in quarto, ff. 101 constans, recens, sine anni nota, charactere simplici exaratus. Inest;

Liber ferialis Jacobitarum in sex hebdomadis dies, sive Bethgazae pars prior.

Tit. ... Explicit. Jesu Christe adjuva me. Ope Trinitatis sanctae Patris et Filii et Spiritus viventis sanctique, unius Dei veri, scribere adgredimur librum ferialem precum vespertinarum et nocturnarum, et matutinarum, secundum dispositionem patrum Syrorum orthodoxorum, quorum preces nobiscum.

Officia ferialium, sc.

a. Feriae secundae, ..., fol. 1; ..., fol. 6; ..., fol. 7; ..., fol. 12; ..., fol. 18.

β. Feriae tertiae, ..., fol. 18; ...,

fol. 22; ܩܠܠ ܩܒܚ, fol. 23; ܩܛܝ, fol. 26; ܡܥܡܕ, fol. 31.

γ. Feriae quartae, ܫܒܪ, fol. 32; ܩܛܪܐ, fol. 37; ܩܠܠ ܩܒܚ, fol. 38; ܩܛܝ, fol. 42; ܡܥܡܕ, fol. 48.

δ. Feriae quintae, ܫܒܪ, fol. 49; ܩܛܪܐ, fol. 54; ܩܠܠ ܩܒܚ, ibid.; ܩܛܝ, fol. 58; ܡܥܡܕ, fol. 64; ܡܥܡܩ et ܡܥܡܕ, fol. 65.

ε. Parasceues, ܫܒܪ, ibid.; ܩܛܪܐ, fol. 70; ܩܠܠ ܩܒܚ, fol. 71; ܩܛܝ, fol. 76; ܡܥܡܕ, fol. 83; ܩܕܐ ܫܒܪ, fol. 84; ܡܥܡܕ, fol. 85.

ϛ. Sabbathi, ܫܒܪ, ibid.; ܩܛܪܐ, fol. 90; ܩܠܠ ܩܒܚ, ibid.; ܩܛܝ, fol. 93; ܡܥܡܕ, fol. 99; ܩܕܐ ܫܒܪ, fol. 100; ܡܥܡܩ, fol. 101. [Marsh. 474.]

52.

Codex chartaceus in duodecimo, ff. 78 constans, charactere simplici manu imperita A. C. 1577 exaratus. Insunt Syriace;

1. Ephemeris, sc. وجدوا يعرف به اوايل الشهور, fol. 1.

2. Transitorium tertium, ܩܛܠܐ ܩܒܚ, ibid.

3. Preces feriales brevissime exscriptae, ex hora dominicae nona usque ad eandem sabbathi horam, fol. 2. Ad calc. ܟܬܒ ܩܛܠܐ ܩܛܝ ܫܢܬ ܫܬܪܝܢ ⁘ ܐܠܦ ܫܒܥ ܡܐܐ ܘܬܫܥ ܫܢ ܟܬܒ ܩܛܐ ܒ Romae magnae exaratus tertia hebdomadis feria, mane, die mensis Shebat quinto, A. G. 1888, C. 1577.

4. Officium feriale, fol. 28.

Tit. ܩܛܘܢ ܩܛܠܛܠܐ ܟܬܒ ܩܕܝܫ ܩܛܘܐ ܩܛܒܫ ܩܛܠ ⁘ ܩܠ ܩܒܚ ܩܕ ܩܕ ܫܢ ܡܥܡܕ ܩܕܐ ܫܒܪ. ⁘ ܩܛܝ ܩܒܚ Jam ope Trinitatis sanctae scribemus preces feriales dierum ferialium, quibus nullum occurrat festum dominicum, neque sancti commemoratio, et quae tonis ferialibus sunt.

Opere imperfecto, vacua reliquit scriba ff. 35—43.

5. Opus astronomicum, Carshunice, fol. 44.

Tit. ܫܡܠܐ ܕ ܟܠܟܠܝ Scientiae compendium. Post solitas Dei laudes occurrit scriptoris nomen, sc. ܫܡܠ ܚܕ ܡܚܡ ... ܫܡ ܩܛ الفت ܩܛܠܟܠ ... ܡܚܡܕ ܟܠܟܠ ⁘ ܕ, Dixit vilis Abdallah .... ego hunc librum scripsi de mundi scientia. Constat opus ex praefatione, et duabus partibus; quarum prima de sphaera planetarum, quae sphaera octava est, ܩܒܩ ܟܠܟܠ ܟܠܠ ܐܡܐ ܕܒܟܠ ܟܠ, fol. 47; altera de terra et rebus ad eam pertinentibus, tractat; ܫܒܟܠ ܕܟܩܒܠ ܟܠ ⁘ ܩܒ ܟܠ ܒ ⁘ ܒܩܒ ܫܠܐ ,ܫܐ ܩܫ, fol. 63. Ad calc. tabula geographica imperfecta, fol. 76.

[Bod. Or. 10.]

53.

Codex chartaceus in duodecimo, ff. (6 + 212 =) 218 constans, sermone partim Arabico, partim Syriaco, charactere simplici, A. C. 1758 exaratus. Inest;

Breviarium secundum usum Maronitarum.

I. 1. Index dierum quibus incepit jejunium quadragesimale annis 1716—1733, fol. 2.

2. Index sanctorum qui in ecclesia commemorantur, fol. 3.

II. 1. Index rerum quae in hoc libro insunt, ܒܟܠ ܩܡ ܫܡܫܩ ܟܡ, fol. 1.

2. Breviarium Maronitarum[a], Syriace, ibid.

---

[a] Romae quater impressum est hocce titulo, Officium simplex septem dierum hebdomadae ad usum ecclesiae Maronitarum, etc. prima vice in folio, A. D. 1624: secunda in forma minore, A. D. 1717: tertia A. D. 1731: quarta denique A. D.

Tit. ... ⁘ ... In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei veri scribemus Feriale septem dierum totius hebdomadis in ordine suo secundum usum Maronitarum.

a. Dies dominica, ..., ib.; ..., fol. 6; ..., fol. 8; ..., fol. 17; ..., fol. 23; ..., fol. 24; ..., fol. 26.

β. Feriae secundae officia in eodem modo distributa, fol. 27.

γ. Feriae tertiae, fol. 49.

δ. Feriae quartae, fol. 69.

ε. Feriae quintae, fol. 90.

ϛ. Parasceues, fol. 110.

ζ. Sabbathi, fol. 131.

3. Officia praecipua, Carshunice, fol. 152.

Tit. ... ⁘ ... In nomine Dei spei nostrae scribemus res quasdam sacerdoti pastorali utilis in ministrationibus suis.

a. Benedictio aquarum, ..., ibid. *β*. Oratio ante fores puerperae recitanda, ..., fol. 154. *γ*. Oratio a puerpera, quum templum die quadragesimo post partum suum ingrediatur, recitanda, ..., fol. 155. *δ*. Ordo baptismatis, ..., fol. 156. *ε*. Ordo unctionis aegrotorum, ..., fol. 163. *ϛ*. Ordo candelae aegrotorum in septem stationes distributus, ..., fol. 165. *ζ*. Orationes super aegrotum, qui unctionem acceperit et in agone mortis sit, recitandae, ..., fol. 171. *η*. Ordo coronationis sponsorum, ..., fol. 180. *θ*. Ordo coronae viduorum, ..., fol. 185. *ι*. Liber liturgiae divinae, Syriace, ..., fol. 186. *ια*. Anaphora sanctorum apostolorum, partim Syriace, partim Carshunice, ..., fol. 191. *ιβ*. Preces pro aegrotis, Carsh., ..., fol. 197. *ιγ*. Dedicatio vestis cujuscunque ecclesiasticae, ..., fol. 201.

Ad calcem colophon; ... Explicit. hoc feriale benedictum cum rebus ad id pertinentibus, orationibus scilicet et ordinibus et quicquid sacerdoti opus sit, una cum ordine eucharistiae et anaphora SS. apostolorum, die 16 mensis Adar, feria quinta, anno Christi 1758, manibus servi peccatoris, sacerdotum vilissimi, parochi Georgii Saad Baganensis: qui (in precibus fidelium) commemorari cupit; quo tempore nobis praefuit dñs noster, fidei Maroniticae gloria, Mar Tobias patriarcha, Khasenius [b],

1830. Parum discrepare Officium Feriale Maronitarum ab illo Jacobitarum, quum utrumque ex hymnis, homiliis sanctorum, precibusque Ephraimi praesertim et Jacobi Sarugensis, in eodem paene ordine digestis, compositum sit, jam admonuerunt S.E. et J.S. Assemanus in Catal. Bibl. Med. Laur. et Pal. Cod. liv. p. 91, et Cod. Vat. Cat. iii. 517.

[b] Vertit Nicoll, qui inter codices Arabicos Christianos jam recensuit codd. Canon. Or. 118, 119, *thesaurarius*, sed aliis

venerandus. Deus producat vitam ejus, et nobis per ejus preces propitius sit. Deo denique gloria, et nobis misericordia ejus, Amen, sane, ita sit.

Postea manu diversa; ܗܕܐ ܫܒܥܐ ܕܝܘܣܦ ܒܪ ܡܘܒܪܟ ܡܢ ܕܝܪ ܫܠܝܛܐ ܕܒܪܝܫ ܒܟܦܪ ܥܘܒܕܐ ܕܪܫܡܢܝܐ ⁘ ܕܐܬܝ ܠܗ ܒܫܠܡܐ Hoc feriale pertinet ad Josephum, f. Mobarek, Rhesmanensem e monachis coenobii Mar Shalitae, in agro Kesruanensi, qui e sua pecunia emit.

Sequitur alia manu oratio pro muliere aegrota pessime scripta. [Canon. Or. 118.]

54.

Codex chartaceus in duodecimo, ff. (7 + 1 + 161 =) 169 constans[a], sermone partim Arabico, partim Syriaco, literis Syriacis simplicibus, A. C. 1753, ab eodem scriba ac codex prior exaratus. Inest Rituale Maronitarum.

1. 1. Gratiae ante et post cibum, Carsh., ܡܢ ܒܪܟܬܐ, et ܡܢ ܕܒܪܟ ܝܫܘ, fol. 1.

2. Oratio super aquas, Carsh., ܥܠ ܡܝ ܕܡܥܡܕܐ, fol. 2.

3. Orationes super aegrotum, Carsh., ܕܡܠܦܢ ܠܡܚܢܝ ܡܢ ܠܟܣܐ ܕܡܫܝܚܐ, fol. 3.

4. Prognostica secundum feriam, qua incipit mensis Canun posterior[b], Carsh., fol. 5.

2. 1. Officia ferialia ad meridianas et ad nonas, Syr., fol. 1.

Tit. ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܐܠܗܐ ܚܕ ܟܬܒ ܣܕܪ ܨܠܘܬܐ ܕܝܘܡܢܐ ⁘ ܐܡܝܢ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unius, scribemus ordinem precum diurnarum. Ad calc. scriptum esse dicitur anno 1753 ܫܢܬ ܬܫܝ, in agro Kesruanensi, ܕܒܝܬ ܪܡܢ.

2. Ordo benedictionis aquae secundum ritus sanctae ecclesiae Romanae, Carsh., ܡܥܡܕܢܐ ܕܡܝ ܩܕܝܫܬ ܡܥܡܕܐ ܕܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬ ܕܪܘܡܝ, fol. 33.

3. Orationes super aegrotos universim, Carsh., ܡܠܦܢ ܠܡܚܢܝ ܒܫܡ ܚܕ ܡܫܝܚܐ ܕܡܠܦܢ, fol. 35; quas aliae excipiunt, pro aliquo a daemonibus exagitato, ܕܐܝܟ ܕܡ ܡܫܬܥܒܕ ܒܗ, fol. 38; quum pavor incidat, ܒܥܕܢܐ ܕܚܕ, fol. 39; quum intret sacerdos domum alicujus fidelium, ܟܕ ܥܠ ܒܝܬ ܡܫܬܡܫܢܐ ܡܫ ܚܕ ܡܢ ܗܝܡܢܐ, ibid.; quum reconcilientur adversarii, ܡܐ ܕܚܕ ܡܢ ܣܢܝܐ ܕܡܬܚܒܪܝܢ ܥܡ ܚܒܪܬܗ, ibid.; pro puero aegroto, ܠܡܠܐܟ ܠܡܚܢܝ, fol. 40; pro pueris, universim, ܠܠܐܠܝ ܕܚܕ ܕܡܠܦܢ, ibid.; pro juvenibus, ܠܥܠܡ, fol. 41; et senibus ܠܣܒܐ, ibid.; oratio a sacerdote super caput alicujus, qui ejus preces roget, recitanda, ܡܢ ܥܠ ܪܫ ܡܫܬܡܫܢܐ ܡܢ ܡܐ ܕܚܕ ܕܡܫܐܠ ܡܢ ܐܢܫ ܠܗ, fol. 42; pro itinera facientibus, ܠܡܗܠܟܢܐ, fol. 42; oratio quam pro se dicat is qui iter facit, ܕܚܕ ܕܡܗܠܟ ܪܫܡ ܡܢ ܐܢܫ ܠܢܦܫܗ, fol. 43.

4. Ordo eucharistiae divinae, partim Syr. et partim Carsh., fol. 44.

5. Ordo investiturae rosarii[c], Carsh., ܣܕܪ ܠܒܫܐ ܕܙܢܪܐ, fol. 51.

---

etiam inditum esse hoc cognomen olim monuit Le Quien, Or. Christ. iii. 75, qui de Josepho iv, patriarcha Maronitarum scribens, dicit, Hic porro Josephus cognominatus Khasen, ex principum Kesruanensium familia, etc. Apud Arabes etiam innotuit mathematicus celebris ابي جعفر الخازني, Abn Ja-'far Alkhasini.

[a] In enumerando fol. 57 bis occurrit, altero interposito folio a recentiore manu scripto, cui nullus adscriptus est numerus: quinetiam ff. 72—79, post ff. 80—87 quaerenda sunt.

[b] Multa ejusmodi scripsit Daniel Sapiens, q. v. infra.

[c] De rosario, cf. Nicoll, Cod. Ar. Christ. p. 472, not. b. Nota etiam quod ff. 44—56 alia manu sunt, quae etiam ff. 138 vo—161, addidit A. C. 1758, ut ex folio ultimo adparet, ubi scriptum exstat, Rituale secundum Ritum Maronitarum: scritto l' anno

6. Officia sacerdoti in ministrationibus pastoralibus utilia, Carsh., sc. oratio ante fores puerperae, fol. 57; super aquas, fol. 57 altero; pro obstetrice et qui adsint, حلد ܡܝܢܝܣܛܪܐ ܡܠܟܐ, fol. 58; quum puerpera ecclesiam intret, ܡܨܝܢܐ ܠܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ, ibid.

7. Ordo sancti baptismatis, partim Syr. et partim Carsh., ܡܥܡܕܢܐ ܡܕܝ ܡܫܝܚܐ, fol. 61.

8. Ordo unctionis aegrotorum, Carsh., fol. 73.

9. Ordo candelae aegrotorum, Carsh., fol. 76.

10. Supplicationes super aegrotum jam unctum et in mortis agone, fol. 87. In ff. 91, 92 brevis litania occurrit, qua invocantur sancti sanctaeque in morientis auxilium, et denique in multis modis ipse Christus.

11. Ordo consecrationis aquae die festo Epiphaniae, Carsh., ܟܬܒ ܫܪܒܐ ܕܡܕܝ ܒܥܝܕܐ ܕܝ ܒܐ, fol. 101.

12. Ordo processionis sanctae crucis, Syriace[d], fol. 109.

Tit. ܒܫܡܐ ܕܐܒܐ ܕܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܕܩܕܫܐ ܕܡܢ ܬܪܝܗܘܢ ܐܢܘܢ ܡܫܡܪܝܢ ⁘ ܡܥܪܟܝܢ ܠܟ ܐܒܐ ܕܫܪܝܪ ܘܚܝ ܕܠܥܠܡ ܐܡܝܢ In nomine Patris qui simplex sive incompositus est, et Filii mediatoris, et Spiritus Sancti Paracleti, scribemus pompam crucis sanctae die festo resurrectionis.

13. Voces consolatoriae super defunctorum sepulchra[e], Syriace, ܟܬܒ ܩܠܐ ܕܡܝܬܐ ܘܩܒܪܐ ܕܚܕ, fol. 121. α. Exequiae laicorum ܟܬܒ ܚܕ ܕܥܕܬܐ, ibid. β. Mulieris desponsatae, ܟܬܒ ܐܢܬܬܐ ܕܡܝܬ, fol. 129.

Ad calc. ܟܬܒ ܐܝܟܢܬܐ ܕܡܪܝ ܥܠ ܚܕ

---

di Gesu Cristo, 1758. Investiturae rosarii officia jam plene recensuit Nicoll, l. c. 472.

[d] Una oratio ff. 114—116, Carshunice scripta est.

[e] In indice fol. 141 vocatur ܟܬܒ ܐܝܟܢܬܐ ܕܒܢܝ ܐܢܫ ⁘ ܩܒܘܪܐ Ordo exequiarum hominum et mulierum.

ܕܡ ܫܢܬ ܟܬܒ ܒܝܕ ܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܡܫܡܫܢܐ ܕܥܠ ܛܘܪ ܟܒܪ ,ܒܝܬ ܩܕܫ ܕܒܝܬ ܠܚܡ ܕܒܝܬ ܡܪ ܫܡ ܕܒܝܬ ܡܪ ܫܡ ܕܒܝܬ ܡܪ ܫܡ ܕܒܝܬ ܡܪ ܫܡ ܕܒܝܬ ܡܪ ܫܡ ܕܒܝܬ ܡܪ ܫܡ ܕܒܝܬ ܡܪ ܫܡ ܕܒܝܬ ܡܪ ܫܡ ܕܒܝܬ ܡܪ ܫܡ ⁘ ܡܨܠܐ ܡܠܟ ܒܝܕ ܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܡܫܡܫܢܐ ܕܥܠ ܛܘܪ ܟܒܪ Explicit. hic liber benedictus die mensis Canun posterioris 27 A. C. 1753, manu servi peccatoris parochi Georgii Saad e pago Bagah, in usum patris venerandi presbyteri Farah e monachis S. Mar Shalitae in agro Kesruanensi, qui e suis opibus sibi librum adquisivit.

Absoluto libro ab alia manu addita sunt, Carsh.; α. Septem psalmi poenitentiales, ܫܒܥܐ ܬܘܒܬܐ ܡܙܡܘܪ, fol. 138. β. Index libri, ܟܪܟܐ ܕܝܡܐ, fol. 141. γ. Ordo processionis Hosannarum, ܣܕܪ ܩܕܡ ܡܫܝܚܐ, ibid. δ. Ordo genuflexionis post orationes ad tertiam dominicae Pentecostes, ܒܫܥܬ ܬܠܬ ܫܥ ܒܝ . ܟܬܒ ܫܢܐ ܕܡܪ ܩܕܡ ܡܫܝܚܐ ܕܡܬܩܒܠ ܟܬܒ ܫܢ ܥܬܝ, fol. 149. ε. Ordo coronationis sponsorum, fol. 151. ϛ. It. viduorum, fol. 155. Ad calc. fol. 156 inscriptio, quae hunc codicem a presb. Farah ad presb. Josephum Mobarek, Rhesmanensem, A. Ch. 1758 datum esse testatur. Manu ipsius Farah, qui etiam Psalmos poenitentiales exaravit, scriptam esse, e scriptura patet.

Denique ff. 156 vo—159, officia quaedam ad pompam crucis in die resurrectionis pertinentia: et scriptum ejusdem Josephi Mobarek de Rosarii confraternitate, cum B. Virginis Mariae effigie. [Canon. Or. 119.]

55.

Codex bombycinus in folio, ff. (256 – 16 =) 240 constans, initio mutilus, binis columnis, A. C. 1504, ab illustri Jacobitarum patriarcha, Ignatio, scriptore haud igno-

bili, charactere simplici exaratus. Insunt;

1. Officia in sex menses aestivos e Paschate usque ad dominicam octavam ante Dñi nativitatem, in usum Jacobitarum [a]. Desunt ff. 1—10, cum titulo; necnon ff. 35, 36, 115, 116.

1. Ordines octavi resurrectionis, sc. primi fragmentum, fol. 11; secundus, ܟܬܒܐ ܕܬܪܝܢ ܩܝܡ, fol. 14; tertius, ܟܬܒ ܡܫܬܠܐ [b], fol. 25; quarti titulus, amissis ff. 35, 36, deest; ordo quintus, ܟܬܒܐ ܕܫܒܝܥܝܐ, fol. 46; ordo sextus, fol. 57; ordo septimus, fol. 66; ordo octavus, fol. 77.

Distribuitur unusquisque ordo in officia vespertina, expergefactorium noctis, duo officia nocturna, matutina, et off. horae tertiae: et sic caeteri, qui sequuntur, ordines.

2. Ordo dominicae novae, ܟܬܒ ܣܕܪ ܟܬܒܐ ܟܝܪܐ, fol. 86.

3. Ordo Mar Georgii martyris illustris, ܟܬܒܐ ܕܐܚܕ ܙܒܢ ܡܪܝ ܓܝܘܪܓܝ ܫܗܝܕܐ ܘܬܠܝܬ, fol. 96.

4. Ordo Deiparae Mariae pro spicis, ܟܬܒܐ ܕܐܚܕ ܥܓܠ : ܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܐܠܗܐ, fol. 103.

5. Ordo Adscensionis Dñi nostri, ܟܬܒܐ ܕܙܒܢ ܣܠܩܗ, fol. 114.

6. Ordo sancti festi Pentecostes, ܟܬܒܐ ܕܚܓܐ ܩ̈ ܕܥܠܝܢ, fol. 123.

7. Ordo Parasceues auri, qui etiam in apostolorum commemoratione recitatur, ܟܬܒܐ ܕܚܢܟܐ : ܕܗܒ ܕܥܠ ܫܠܝܚܐ, fol. 133. Chartaceum est fol. 133, et manu recentiore.

8. Ordo Petri et Pauli, ܟܬܒ ܙܒܢ ܕܐܚܕ ܫܠܝܚܐ ܘܫܠܡܐ, fol. 143.

9. Ordo martyris Cyriaci, et matris ejus Julittae, ܟܬܒܐ ܕܙܒܢ ܕܐܚܕ ܫܗܝܕܐ ܩܘܪܝܩ ܘܐܡܗ ܝܘܠܝܛܐ, fol. 151.

10. Ordo Thomae apostoli, ܟܬܒ ܙܒܢ ܕܐܚܕ ܫܠܝܚܐ ܬܘܡܐ, fol. 159. In margine notatum est quod hic ordo exscribi oportuerit ante S. Cyriaci ordinem: commemoratur enim S. Thomas die tertio mensis Thamuz; Cyriacus autem medio ejusdem mensis die.

11. Ordo Epiphaniae Dñi nostri super montem Thabor, et transfigurationis ejus coram discipulis, ܟܬܒܐ ܕܙܒܢ ܕܐܚܕ ܡܢ ܝܪܚܐ ܕܬܒܘܪ ܘܕܐܬܚܘܝܬܗ ܩܕܡ ܬܠܡܝܕܘܗܝ, fol. 167.

12. Ordo decessus sive obitus Deiparae Mariae, ܟܬܒܐ ܕܫܠܝܬ ܢܦܫ ܙܒܢ ܕܐܚܕ ܟܬܒܐ ܕܡܪܝܡ, fol. 178.

13. Ordo inventionis et festi crucis salutaris, ܟܬܒܐ ܕܫܟܚܬ ܘܕܐܫܬܟܚ ܨܠܒܐ ܕܚܝܐ, fol. 190.

14. Ordo S. Mar Dometii, ܟܬܒܐ ܕܙܒܢ ܕܐܚܕ ܡܪ ܕܡܝܛܝ, fol. 204.

15. Ordo martyrum illustrium Sergii et Bacchi, ܟܬܒܐ ܕܙܒܢ ܕܐܚܕ ܫܓܝܫ ܘܒܟܘܣ ܫܗܝܕܐ, fol. 211.

16. Ordo Samonae et septem filiorum ejus, ܟܬܒ ܙܒܢ ܕܐܚܕ ܫܒܬ, fol. 220. In margine notatum est, quod quum festum in initio mensis Ob celebratur, oportuerit officium in suo loco exscribi, ܟܬܒ ,ܡܫܟܚ ܠܐ ܐܬ ܟܬܒ ܠܗ ܒܗ, sed id non invenimus, donec huc ventum est.

17. Ordo cujuslibet patris [c], ܟܬܒ ܙܒܢ ܕܐܚܕ ܐܒܐ ܩܕܝܫܐ, fol. 227.

[a] Adnumerata sunt folia usque ad fol. 81 literis Syriacis, in calce autem cujusque folii in obverso additi sunt etiam numeri Armenici, sed a fine incipientes; et quod notatu dignum sit, quum alius officiorum libri, A. C. 1554, scripti, fragmentum una compactum est, signa haec Armenica a fine hujus fragmenti initium capiunt; unde certo colligimus hujus adnumerationis auctorem fuisse illum Joannem qui librum compegit.

[b] Eodem modo ordo secundus ad finem vocatur ܟܬܒ ∴ ܩܝܡ

[c] In ipso ordine commemoratur ܙܒܢ, ܟܠ, Dñs Quilibet, pro quo in recitatione supplendum est Sancti nomen.

Variae sequuntur inscriptiones, sc. ܟܬܒ ܡܠܟ ܟܬܒ ܟܠܫ ܟܬ ܟܠܫ ܟܬܒ ܠܡܪܝܡ ܕܟܠ ܩܕܝܫܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ. ܨܠܘ ܐܚܐ ܒܥܕ ܝܘܚܢܢ ܕܐܦ ܥܠ ܫܡܗ ܐܦܣܩܘܦܐ ܕܟܬܒ ܗܢܐ ܟܪܟܐ ✧ ✧ ✧

filiis eorum, et diacono Mes'ud, et filio nostro dilecto Abraham, cognominato Dagli: det ei Deus vitam longam. Propitius etiam sit Davidi, et Jacobo, et Sepharso, et filiis ejus et domesticis omnibus, et diacono Farag filio Biram. Ei etiam propitius sit quicunque operis particeps fuit, Amen.

Ad calcem sequitur epigraphe Carshunice, qua populum Halebi cum presbyteris et diaconis, necnon filios patrui sui ad eum in precibus commemorandum hortatur scriba, addens, ... Recordamini servum vilem Joannem, nomine metropolitanum, quia hoc folium ad lacunam supplendam exaravit, librumque concinnavit. Nam defuerat folium. Qui autem me ad eum concinnandum impulit filius fuit patrui mei, Joannes; statum ejus prosperum reddat Deus, necnon omnium eorum, quorum supra mentionem fecerimus.

Tertia denique inscriptio, manu grandi Carshunice scripta patriarchae mortem commemorat, ... Decessit pater gloriosus, pater noster et dñs et custos, pater dñs Patriarcha, Mar Ignatius[d], qui idem Noe, patriarcha urbis magnae Antiochiae, patriarcha Orientis et Occidentis, pastor probus, columna etiam Christianismi, et splendor (ضيا) fidei gentis Jacobiticae Syrorum, anno 1820 Graecorum, A. C. 1509, die 28 mensis Thamuz, hora meridiei quarta: decessit e domo caduca ad domum perennem, e regione tenebrarum ad terram lucis, e morte denique ad vitam. Concedat dñs Deus ut requiescat anima ejus in regno coelesti, in gremio patris nostri Abraham et Isaaci et Jacobi cum sanctis patribus; quinetiam nobis sit propitius Dominus propter preces ejus, et preces dñae nostrae castae virginis Mariae, et martyrum omnium sanctorumque, Amen. Evenit decessus ejus in urbe Hamath. Oriundus autem fuit ex oppido Bacupha in monte Libano, ex quo exiens

[d] De hoc Ignatio cfr. Ass. B. O. ii. 468, Le Quien, Oriens Christ. ii. 1403. Annus quo obierit hactenus penitus ignotus fuerat. Res enim in Oriente ipse usque ad annum Graec. 1807, Christi 1496, breviter descripsit: quae autem postea factae sunt multa obscuritate teguntur, nisi quae commemoravit Anonymus quidam Jacobita in catalogo Patriarcharum ab Assem. edito B. O. ii. 325.

monachus factus est in Mosis coenobio, et postea presbyter; deinde ad metropolitani urbis Emessae dignitatem evectus, postea regionis Mosulensis Maphrianus evasit; et demum Dominus eum ad patriarchatum in throno urbis Mardin elegit. Decessit autem ex potentia et dignitate ad sedes beatas: ubi nobis etiam una cum eo concedat Dominus felicitatem, et portionem nostram cibi et potus in horto paradisi, Amen, Amen, Amen.

2. Libri officiorum fragmentum, fol. 238. Insunt pulcherrime exscripta Officia nativitatis Deiparae Mariae; sc. Propitiatorium, ܩܕܫ ܥܠܝܐ ܡܠܐܟܐ ܩܪܒܐ ܡܢ ܩܕܡ ܦܬܝܚ, fol. 238; ܩܛܘܠܐ ܕܠܐ ܩܝܡܬ, fol. 241; ܩܒܪ, fol. 243; ܩܒܬ ܥܠܥ, fol. 248. Desunt ff. 247, 249.

Exscripsit Nasicho, ܡܫܡܢ ܡܢ ܩܫܝܫܐ ܩܠܐ, archidiaconus, ܕܥܡܪܢܝܢ ܒܥܐ, e monte Libano, die 13 mensis Elul anni Graec. 1885, C. 1573, ̄ ̄ ̄

mitii, et abbatis Joannis, et abbatis Pesois, ܟܬܒ ܡܫܡܪ ܠܗ ܡܢ ܡܛܠ ܕܐܝܟ ܕܐܬܚܫܒ ܒܗ ܠܡ ܢܫܬܒܩ ܡܕܡ ܡܢ ܟܠ ܕܒܥܐ ܠܡ ܢܫܬܠܡ ܠܢ ܐܦ ܠܟܠ ܕܒܥܐ ܠܡ ܢܫܬܠܡ ܠܗ

1. Officia resurrectionis, sc. ܩܕܝܫܐ ܩܕܡ ܩܘܡܐ ܕܩܘܠܐ, oratio qua incipit ordo resurrectionis, fol. 1; ܫܘܬܐ ܕܥܕܢ ܩܛܝܢܐ ܩܕܡ ܩܘܠܐ ܕܨܠܘ ܩܘܡܐ ܩܒܠܝܢ, ordo temporis pacis, qui post preces matutinas fit, fol. 10; ܩܘܝܡ ܩܕܡ, fol. 12; ܩܕܫܐ, fol. 20; ܩܕܣܝ, fol. 27; ܩܪܣܡ, fol. 33; ܩܕܫܪ, fol. 40; ܩܣܪܣ, fol. 47; ܩܣܟܐ, fol. 54.
2. Ordo parasceues confessorum, ܩܕܝܣ ܩܣܝܡܐ, fol. 61.
3. Ordo dominicae novae, ܩܕ ܒܪ ܚܕܬ ܐ, fol. 70.
4. Ordo S. Georgii martyris, ܕܥ ܩܒܪ ܩܕܫ ܓܝܘܪܓܝ, fol. 78.
5. Ordo obitus Deiparae Mariae, fol. 85.
6. Ordo adscensionis Dñi in coelos, ܣܠܩܐ ܩܕܡ ܠܥܠ ܕܥ, fol. 92.
7. Ordo dominicae Pentecostes, fol. 100.
8. Ordo parasceues apostolorum, quae etiam aurea vocatur, ܩܫܛܐ ܩܕܝܣ ܩܕܡ ܩܝܢܩܐ, fol. 111.
9. Ordo principum apostolorum Petri et Pauli, ܣܝܡܗ ܩܫܛ ܫܥ ܕܩ ܩܘܡ ܣܠܗܐ, fol. 116.
10. Ordo duodecim apostolorum, ܕܩ ܩܫܛ ܥܣܪܝ, fol. 126.
11. Ordo S. Mar Thomae apostoli, ܩܒܪ ܩܫܛ ܩܕܝܫ ,ܥܕ, fol. 134.
12. Ordo martyris illustris Mar Cyriaci et Julittae matris ejus, ܩܝܪ ܩܕܡ ܐܡܐ ܣܠܗܐ ܣܝܪܝܩ ,ܥܕ, fol. 143.
13. Ordo Samonae et filiorum ejus et Eleazari doctoris eorum, ܣܡܥ ܕܐܚܝ ܐܠܥܙ ܩܠܝܢ ܕܩ, fol. 149.
14. Ordo festi tabernaculorum, sive transfigurationis, ܩܫܪ ܩܒܪ ܩܕܡ ܩܘܟ, fol. 160.
15. Ordo S. Mar Azazaelis, ,ܥܕ ܩܒܪ ܩܕܡ ܥܙܐܝܠ, fol. 171.
16. Ordo translationis Deiparae Mariae, ,ܥܕ ܩܠܟ ܬܠܬ ܫܢܐ ܕܩ, fol. 174.
17. Ordo inventionis crucis, fol. 184. Titulus periit.
18. Ordo Mar Eliae prophetae, ,ܥܕ ܕܩ ܩܕܫ ܐܠܝ, fol. 194.
19. Ordo Simeonis Stylitae, ܫܡܥ ܕܩ ܣܛܝܠܝܛܐ, fol. 196.
20. Ordo S. Mar Domitii, ,ܥܕ ܡ̈ ,ܥܕ ܕܩ, fol. 201.
21. Ordo SS. martyrum Sergii et Bacchi, ܫܫܟ ܫܟ ,ܥܕ ܩܕܫ ܫܪܓܝ ܘܒܟܘ ,ܥܕ, fol. 207.
22. Ordo S. Mar Jacobi doctoris, episcopi Batnarum Sarugi, ,ܥܕ ܩܒܪ ܡ̈ ,ܥܕ ܕܩ ܝܥܩܘܒ ܩܕܝܫ ܡܦܪܝܢ ܣܪܘܓ ,ܥܕ, fol. 215.
23. Ordo illustris S. Barbarae, ,ܥܕ ̄ ,ܥܕ ܕܩ ܩܕܫ ܒܪܒܪܐ ,ܥܕ, fol. 223.
24. Ordo S. Mar Behenam et Sara sororis ejus martyrum, liberorum Sanherib regis Assyriae et Nineves, ,ܥܕ ܩܒܪ ܡ̈ ,ܥܕ ܕܩ ,ܥܕ ܒܗܢܡ ܘܫܪ ܐܚܘܗ ܕܩ ,ܥܕ ܩܕܫ ܒܢܝ ܐܣܪ ,ܥܕ ܕܩ ,ܥܕ ܩܕܫ ܣܢܚܪܝܒ, fol. 231.
25. Ordo S. Mar Adaei apostoli, et Mar Abae martyris, ,ܥܕ ,ܥܕ ,ܥܕ ܩܒܪ ̈ ,ܥܕ ܕܩ ,ܥܕ ܩܕܫ ܐܕܝ ,ܥܕ ,ܥܕ ܩܕܫ ,ܥܕ, fol. 239.
26. Ordo patris vel eremitae cujuslibet, aptus et Mar Aharoni, et Jacobo incluso, et Mar Malcho, et Mar Asio, et Mar Esaiae, et Mar Zoarae, et Mar Hhabib, caeterisque sanctis eremitis, ,ܥܕ ,ܥܕ ,ܥܕ

ܠܐܦܛܪܝܣ ܪܡܫܐ ܕܥܡܘܢ . ܘܠܐܪܝܐ ܕܫܡܗ ܕܡܪܬܢ ܡܪܝܡ, fol. 249.

28. Ordo martyrum et confessorum universim, aptus et Samonae et Guriae et Hhabib martyribus sanctis, ܟܠ ܫܒܚܐ ܕܡܪܝ ܫܡܥܘܢ : ܘܠܐܪܝܐ ܕܓܘܪܝܐ ܕܡܪܝ ܫܡܐ ܕܩܕܝܫܐ ܕܥܠ ܚܒܝܒ, fol. 258.

29. Ordo sanctarum mulierum, qui utilis sit Mar Barbarae et Julianae, ܟܠ ܫܒܚܐ ܕܢܫܐ ܩܕܝܫܬܐ ܕܢܗܘܐ ܡܪܝ ܒܪܒܪܐ ܘܝܘܠܝܢܐ, fol. 259.

Ad calcem; ܐܝܬܠܗ . ܫܠܡ ܗܘ ܠܟܠ ܫܒܚܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܠܐ ܕܡ̈ ܐܝܟ ܕܐܡܪ . ܐܡܝܢ ܘ ܐܝܬ ܠܗ ✠ ✠ ܠܟܠ ܚܝܠ ܘܚܝܠ . ܐܝܬ ܠܗ ܫܠܡ ✠ ܒܫܡܝ ܕܐܒ ✠ ܘܒܪܗ ✠ ܘܠܪܘܚ ܩܕܫܐ ܕܫܠܡ ✠ ܘܐܫܠܡ ✠ ܗܘ ✠ ܕܐܡܪ ✠ ܠܥܠܡ ✠ ܘܠܥܠܡ ✠ ܥܠܡܝܐ ✠ ܐܡܝܢ ✠ ܘܐܬܕܟܪ ✠ ܬܘܕܪܐ ✠ ܡܪܝܡ ✠ ܘܟܠ ✠ ܩܕܝܫܐ ✠ ܘܡܪܝ ✠ ܝܥܩܘܒ ✠ ✠ ✠

ܒ . ܕܫܪܐ ܒ . ܕܡ ܒ . ܪܫ ܒ ܡܪܝܡ
ܫ ܒ . ܪܒܐ ܒ . ܪܒܬܐ ܒ . ܪܫ
***ܒ . ܫܠܝܚ ܒ . ܡܫܝܚ ܒ . ܫܡܥܘܢ
ܒܫܢ . ܡܪܝܡ ܒ . ܫܘܠܡ ܕܕ ܒ
ܪܫܝܫ ܒܫܢ . ܕܫܡܫ . ܒܫܢ . ܕܫܪ
ܒܫܢ . ܐܒܝ ܒܫܢ . ܫܘܠܡ ܕܕ ܒܫܢ
. ܡܐܝܠ ܒܫܢ ܝܘܣܦ ܒܫܢ ܫܡܝܢ
ܝܡ ܒܫܢ ܪܝܒܟ ܒܫܢ ܫܪ ܒܫܢ
ܪܫܝܡ ܒܫܢ ܝܕ ܒܫܢ ܢܪܝ ܒܫܢ
ܫܠܝ ܒܫܢ ܡܝܡ ܒܫܢ * * * ܒܫܢ
ܒܫܢ ܫܘܠܡ ܒܫܢ ܡܠܟ ܐܒ ܒܫܢ
ܒ ܫܠܡ ܒܫܢ ܝܘܣܦ ܒܫܢ ܪܝ
. ܫܪܒ ܒܫܢ ܡܫܪ ܪܫ ܪܫ
ܫܠ ܪܫ ܪܒ ܪܫ ܪܫܝܫ
ܪܒ ܒ ܡܒܪܟ ܪܒ ܪܒ
. ܪܫ ܐܠ ܠܚ ܪܒ ܪܒ
* * ܫܪܝ In honorem et gloriam et decus et exaltationem Trinitatis sanctae et consubstantialis, Patris et Filii et Spiritus Sancti, qui Existentia sunt et Verbum et Vita; Pater quidem generator et non generatus; Filius generatus et non generator; Spiritus denique e Patre procedens, et e Filio accipiens: qui tres Personae sanctae sunt, cum singulis suis proprietatibus efformativis, fide autem simul concipiuntur et intelliguntur, ut Deus unus verus, una existentia excelsa, una voluntas concors, una essentia viva, una efficientia divina, una potestas dominica, cui se flectet omne genu et caelestium et terrenorum, quem nos omnes filii ecclesiae sanctae confitemur et adoramus et glorificamus nunc et semper in saecula saeculorum, Amen:—Et in pacem et aedificationem sanctae ecclesiae, et in meditation m et utilitatem fratrum studiosorum et Deum amantium, finem et completionem accepit hic liber, verbis vitae refertus; qui scilicet Πίναξ est, sive Tomus Propitiationum Resurrectionis, et Commemorationum sanctorum et sanctarum, et martyrum virorum et faeminarum. Scriptus est liber diebus patrum nostrorum et doctorum orthodoxorum, patris nostri illustris Mar Ignatii doctoris probati, eruditi, periti, gubernatoris denique cauti, qui idem Shakrallah, e regione Mardin, qui sollicite in hunc librum scribendum incubuit, et multum in signis Ruchocho, et Kushoyo, et Turos (Ribui?) adponendis et in locutione corrigenda laboravit, et etiam ipse loca quaedam exaravit; et Mar Basilii, Orientis Catholici, qui idem Hhabib; concedat iis Dñs vitam longam, et annos felices, ut ecclesiam Dei in spendore pascant et gubernent, Amen. Scriptus fuit hic liber in usum sanctae ecclesiae Deiparae Mariae in urbe primaria Amid, anno 1976 Graecorum, C. 1665, die octavo mensis aestuum Ob (Augusti). Scripsit vir infirmus et peccator, culparum plenus et vulnerum, neque dignus cujus nomen in libris sanctis inscriberetur, sed propter preces eorum qui forte videant, Petrum se scribit, quod ad nomen attinet diaconum et monachum, facto autem a tanto nomine et adpellatione remotum, ex agro Gargarensi, e vico benedicto Vanech [b], qui cognominatur Dair-

[b] Hinc corrigi potest Assemanus, qui Bibl. Or. ii. 237 verba ܕ ܡܥܠ ܕܒܪܟ ܓܪܐ ܕܥܒ ܕܥܠܒ ܕܝܪ ܐܬܪ ܕܝܪ sic reddit, *Ex benedicto castro Duanech, quod et Dair-Abugaleb appellatur.* Sed ܐ signum est casus efformativum, et loci nomen ܓܪܐ, Vanech.

Abugaleb. Vos autem oro, fratres, ne me propter scripturae inelegantiam culpetis; discipulus enim sum et non doctor; et omnis res creata imperfecta est et Deo soli tribuenda perfectio. Scriptus est in cella patriarchali, ad austrum versa, ejusdem ecclesiae Amidensis. Decet etiam commemorare sacerdotes et diaconos id temporis ministrantes; presbyterum Abdalmessiam, parochum Georgium, presbyterum Hadayah, presb. Annam, presb. Kondi, presb. Simeonem, presb. Annam, presb. Thomam, presb. Eliam, presb. Abdalmessiam, presb. Naamah, presb. Jacobum, presb. ***, presb. Abdalahad, presb. Hadayah: diaconum Simeonem, dia. Mes'ud, d. Chandan, d. Abdalahad, d. Charnug, d. Abrahim, d. Abdnur, d. Petrum, d. Jesum, d. Aimirozo, d. Sepher, d. Murad, d. Chadraz, d. Amirosho, d. ***, d. Sergium, d. Jacobum, d. Pethachallah, d. Abdalahad, d. Zamroyo, d. Astdoor, d. Josephum, d. Annam, d. Shahin, d. Simeonem: necnon oeconomos, Khodjah [c], Hieremiam, et Khodjah Jacobum, et Khodjah Hieremiam. Recordamini doctorem nostrum Jacobum diaconum cellae patriarchalis, et Thanel ecclesiae aedituum. Recordamini diaconum Melcat, discipulum patris nostri Mar Ignatii, qui multum laboravit in charta polienda, et d. Mes'ud, senem illustrem, qui nobiscum in cellae atrio habitavit, et Deo gloria, Amen. Beata sit commemoratio mulieris fidelis, et Christum amantis, Meschiyeh, filiae diaconi illustris, Mes'ud, uxoris mercatoris fidelis Hieremiae, quae sumptus in hunc librum suppeditavit. Dñs mercedem ei concedat in regno caelesti, et beatam eam faciat cum mulieribus sanctis quae Dño nostro ministrabant, cui sit gloria, Amen. [Bod. Or. 644.]

[c] Khodjah vox Persica est, خواجه, nominibus laicorum reverentiae causa ex more praefixa. Verba quae sequuntur ܕܟܪܟܐ ܕܣܡܠܟ eadem opinor esse ac بسقل الكاغذ, ubi etiam كاغذ vox Persica est, *charta, papyrus*.

58.

Codex bombycinus in octavo, ff. 110 constans, ruinosus, sine initio, sine fine, misere exscriptus. Inest;

Libri aestivorum officiorum, cui nomen Πίναξ, fragmentum.

Quae exstant sunt, *α*. S. Domitii officia in vesp., fol. 1; ad completorium, fol. 5; ad nocturn., fol. 20; ad mat., fol. 26. *β*. S. Samonae off. ad noct., fol. 33; ad mat., fol. 40. Exciderunt plurima folia inter ff. 32, 33, quibus inerant finis ordinis S. Domitii; initium ordinis S. Samonae, et forte aliorum sanctorum officia. Similis lacuna exstat inter ff. 48, 49, perieruntque ultima S. Samonae et priora S. Asii officia. *γ*. S. Asii off. in vesp., fol. 49; ad compl., fol. 53. Excidit finis, et initium officiorum noctis inter ff. 53, 54. Off. ad mat., fol. 57. *δ*. Ordo adnuntiationis Deiparae, ܕܡܠܟ ܒܫܪܐ ܕܣܒܪܝܢ ܠܡܪܝܡ ܕܡܚܝ, in vesp., fol. 65; ad compl., fol. 69; ad nocturn., fol. 72; ad mat., fol. 76. *ε*. Ordo nativitatis Deiparae, ܒܫܪܐ ܕܒܠܒܗܘܢ ܕܡܚܝ ܕܡܠܟ, in vesp., fol. 84; ad compl., fol. 87; ad nocturn., fol. 91; ad mat., fol. 97.

[Marsh. 623.]

59.

Codex bombycinus laevigatus in folio, ff. 206 constans, binis columnis, charactere simplici, A. C. 1487, a Philoxeno quodam luculenter exscriptus. Insunt;

Officia Jacobitarum pro septimana sancta. Tit. ܫܥܡ ܚܢܟ ܒܫܒ ܠܟ ܚܓܢܡ ܕܒܗܘܕ ⁘ ܒܫܡܐ ܕܡܪܝܐ ܕܫܥܐ ܕܚܡܫ In nomine Domini

omnitenentis scribere adgredimur ordinem passionis salutaris, fol. 1.

1. Officia feriae secundae ad primam vesperam, ܩܕܡ ܨܠܘܬܐ ܕܡܪܝܐ, ibid.; ܩܢܘܢܐ ܕܠܠܝܐ, fol. 4; statio prima, ܩܕܡܝܬ ܩܕܡܝܐ, ibid.; secunda, fol. 8; inest ܠܬ ܩܘܪܒܢܐ ܕܡܪܝܡ ܠܥܠܡ; tertia, fol. 15; quarta, fol. 17; ad mat., fol. 19; ܡܨܥܠܠܬܐ, fol. 23; ܫܪܪ ܫܒܥܐ, fol. 25; ܡܨܥܨܥܬܐ, fol. 26.
2. Officia feriae tertiae ad primam vesperam, ܩܕܡ ܩܬܝܒܐ ܩܕܡ ܩܠܠ ܡܕܡ, fol. 28; ܠܠܐ ܩܢܘܢܐ, et quatuor noctis stationes, fol. 31. In secunda, fol. 37, inest ܡܫܡܫܢܐ ܩܡܝܢ ܠܬ ܩܘܪܒܢܐ. Ad mat., ܩܝܛܝܐ, fol. 46; ܫܪܪ ܫܠܬܐ, fol. 51; ܡܨܥ ܫܒܥܐ, fol. 53; ܫܪܪ ܫܥܬܐ, fol. 55.
3. Officia feriae quartae, ܡܕܡ, fol. 56; ܩܛܘܠܐ ܩܢܒܢܐ, fol. 59; ܩܝܛܝܐ, fol. 72; ܫܪܪ ܫܠܬܐ, fol. 78; ܩܛܘܐ ܡܫܠܐ, fol. 79; ܫܨ ܫܥܬܐ, fol. 81.
4. Officia feriae quintae mysterii, ܡܕܡ, fol. 83; ܩܛܘܠܐ ܩܢܒܢܐ, fol. 86. In statione tertia, fol. 96, inest ܠܬ ܩܘܪܒܢܐ ܩܕܫ. Ad mat., ܩܝܛܝܐ, fol. 101; ܫܠܬ ܫܪܪ, fol. 107; ܩܛܘܐ ܡܫܠܐ, fol. 109; ܫܪܪ ܫܥܬܐ, fol. 111; ordo pedilavii, ܩܛܠ ܩܕܡ ܠܬ, fol. 113; hymni inter lavandum recitandi, ܕ ܫܒܚܬܐ ܩܠ ܩܛܠ, fol. 115.
5. Ordo parasceues crucifixionis, ad primam vesperam, ܩܕܡ ܩܬܝܒܐ ܡܕܡ ܩܛܠ ܩܕܫܬܐ, fol. 117; versus quum ad sacram coenam post lectum evangelium ingrediuntur, ܩܕ ܫܒܚܬܐ ܩܕ ܠܥܠܡ ܩܢܐ ܕܐ ܩܕܡ ܠܥܠܡ ܫܟܚ, fol. 121; item quum mysteria accipiant, ܩܐܝ ܫܥܠܡ ܩܕ, ibid.; ܠܠܐ ܩܢܘܢܐ, fol. 122; ܩܕܡܝܬ ܩܕܡ, ibid.; ܩܕܡ ܫܒܥܐ, fol. 127; inest ܩܐ ܠܬ ܩܘܪܒܢܐ ܩܫܡܫܢܐ, fol. 129; ܩܕܫܐ ܩܕܡ, fol. 131; ܩܛܘܐ ܩܕܡ, fol. 135; inest ܩܫܥܬܐ ܫܡܫ ܠܬ ܩܘܪܒܢܐ, fol. 137; ܩܫܥܬܐ ܩܕܡ, fol. 139; ܩܝܛܝܐ, fol. 145; inest ܩܫܥ ܠܬ ܩܘܪܒܢܐ, fol. 153; ܫܪܪ ܫܠܬܐ, fol. 156; ܫܪܪ ܫܥܬܐ, fol. 162; ܫܪܪ ܫܥܬ ܫܥܬܐ, fol. 170; inest ܩܘܪܒܢܐ ܩܫܡ ܠܥܠܡ ܠܬ, fol. 174; ordo adorationis crucis, ܩܫܠܝܐ ܩܘܪܒܢܐ, fol. 177.
6. Ordo sabbathi adnuntiationis, ܡܕܡ ܩܘܪܒܢܐ ܩܫܥ, fol. 180; ܩܠܠ ܩܢܘܢܐ, fol. 183; ̄ ܩܕܡ ܩܕܡ, fol. 184; inest ܩܫܡܫ ܩܕܝܩ ܠܬ ܩܘܪܒܢܐ, fol. 185; ܫܒܚܬܐ ܩܕܡ, fol. 188; inest ܩܘܪܒܢܐ ܩܫܡܫ ܩܘܩ ܠܬ, fol. 190; ܩܕܡ ܩܠܠܬܐ, fol. 193; ܩܕܝܩ ܩܕܡ, fol. 196; ܩܝܛܝܐ, fol. 197; ܫܪܪ ܫܠܬܐ, fol. 201; ܫܪܪ ܫܥܬܐ, fol. 202; ܫܨ ܫܥܬܐ, fol. 203.

Colophon; ܩܡܫܠ ܩܘܫܥܬܐ ⁘ ܩܫܡܫ ܫܒܥ ܩܘܩ ܩܘܩ ܫܒܥ ܩܠ ܩܐ ܩܫ ܩܫ ܩܕ ⁘ ,ܐܡܝܢ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܩܕܫ ܫܠܝܫ In gloriam et honorem sanctae et consubstantialis Trinitatis, trium personarum sanctarum, Patris, Filii, et Spiritus Sancti, unius Dei veri, absolutus est liber hic sanctus passionis salutaris per manus viri infirmi et peccatoris, neque digni cujus nomen in hoc libro inscriberetur, sed propter preces eorum qui in eum incidant nomen (scripsit) Philoxenum. Fratrem omnem qui in librum incidat obsecro, ut preces pro me reo obferat; quicunque autem pro nobis oret, Dñs ei propitius sit, Amen, per preces Deiparae, et omnium sanctorum, Amen. Haec facta sunt in anno 1799, in mense Canun posteriore, A. C. 1487.

Sequitur Carshunice; ... (Exscriptus est) hic (liber) in usum coenobii S. Mar Sergii in monte Hhardin; qui autem ejus transcriptionis curam gessit, Joannes fuit presbyter, fil. Mosis presbyteri, fil. Salae, ex urbe Hhardin. [Marsh. 446.]

60.

Codex bombycinus in folio, ff. 232 constans, mutilus, initio fineque carens, saeculi fortassis decimi tertii, binis columnis, charactere simplici, splendide exaratus. Inest Pentecostarium, secundum usum Jacobitarum.

1. Ordinis dominicae magnae Resurrectionis in vesp. fragmentum, fol. 1; ..., fol. 13; ..., fol. 23; statio prima in Deiparae honorem, ..., fol. 25; statio secunda in martyres, ..., fol. 30; tertia, fol. 35; quarta, fol. 38; ad mat., fol. 51.[a]
2. Ordo dominicae in albis, quae eadem Emmai, ..., fol. 78; ad mat., ..., fol. 87.
3. Ordo Laudum Deiparae, ..., fol. 107; ad mat., fol. 118. Ff. 138, 139 manu recenti sunt.
4. Ordo dominicae novae ad primam vesperam[b], ..., fol. 141; ad mat., fol. 150.
5. Ordo adscensionis Dñi nostri in caelos, ..., fol. 169; ad mat., ..., fol. 181.
6. Ordo dominicae Pentecostes, ..., fol. 202.

[Dawk. 44.]

[a] Ad calcem viri duo qui in libro legerint nomina inscripserunt, primus, الشدياق انطنانوس الحدقي ابن الخوري Diaconus Antoninus Alhadki, fil. parochi Josephi, fil. praefecti Eliae: alter ابن مدلج الحج جرجيس Modlaz, fil. Hadji Georgii.

[b] Ad calc. tres aliae inscriptiones sunt, una Carshunice, aliae Arabice scriptae, quas post librum lectum in suam memoriam addiderunt Abdallah, fil. Hadji Mosis e pago Alimune, ...; Mortab, انسان خاطي مرتاب; et Abdallaziz e vico Alfakwar, عبد العزيز من قريت النقوار. Anni nulla nota.

61.

Codex bombycinus laevigatus in folio min., ff. 305 constans, charactere Nestoriano haud ineleganter exaratus, sed usu et vetustate corruptus, multisque in locis manibus diversis refectus, ita ut folia quaedam eximie, alia pessime, velut a sene longa aetate confecto, scripta inseruntur[a]. Inest Anthologium.

Tit. بسم الاب والابن وروح القدس الاه واحد نبتدي بعون الله تعالي وحسن توفيقه نكتب لمدار السنه واعياد السيده واعياد الشهدا الكبار In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unius, initium facimus ope Dei summi et adspirante ejus gratia, scribendi circulum anni, una cum festis Dominae et martyrum majorum.

1. Festum Simeonis stylitae, Aleppensis, die Sept. i, اول ذلك. عيد سمعان الحلبي العامودي, fol. 1.
2. Festum nativitatis Deiparae, die Sept. viii, ..., fol. 13.
3. Festum elevationis crucis salutaris, die

[a] In primo et ultimo folio scriptum exstat هذه الكتاب الي كنيسه طبشار وقف وداعه في كنيسه بعلبك Hic liber, ecclesiae Tabshar legatus, adservandus reponitur in ecclesia Baalbec.

Sept. xiv, ܡܬܬܝܗ ܪܫܝܫ ܫܠܝܚ ܕ ܪܡܝܐ ܪܫܠܝܡ, fol. 22.

4. Coronatio apostoli Mar Thomae, die Oct. vi, ,ܝܗ ܪܫܡ ܥܠܠ ܐܠܗ : ܐ ܡܝܥܒ : ܐ : ܪܫܒܐ, fol. 34.
5. Coronatio SS. martyrum Sergii et Bacchi, die Oct. vii, ܥܠܠ ܐ ܡܝܥܒ : ܙ : ܘܐܣܛܐ ܘܐܝܟܝ ܪܥܝܐ ܪܝܡܐ, fol. 43.
6. Festum ingressus Deiparae in templum, die Nov. xxi, ܪܫܝܫ ܕ ܡܝܥܒ ܪ ܗܝܟܠܐ ܪܡܠܐ ܒܪܬ ܐܠܗܐ, fol. 55.
7. Coronatio martyrum Barbarae et Julianae; commemoratio S. Joannis poetae Damasceni, die Dec. iv, ܐ ܚܢܢ ܗ ܝܗ ܫܪܟܝܢ ܪܝܫ ܪܒܝܢ ܥܠܠ ܪܒܬ ܡܪܬܝܗ ܪܒܐ ܡܫܡ ܪܫܡ, fol. 67.
8. Officia sive ἀκολουθία diei dominicae quae festo Nativitatis antecedit, de patribus, ܒܬܐ ܪܫܝܫ ܩ ܗ ܕ ܗ ܫ ܪܒܐܠܐ ܪܒܐ ܠ ܪܫ, fol. 79.
9. Profestum Nativitatis, ܪܫܝܫ ܒܬܗ ܪܫ ܒܬܐ, fol. 89. Desunt ff. 101, 102, 105, necnon festi Nativitatis initium.
10. Commemoratio Deiparae, et Davidis regis, et Jacobi Dñi nostri fratris, et Josephi justi, die Dec. xxvi, ܚ ܚܢܢ ܪܠܐ ܗ ܗ ܡ ܪܡܠ ܒܬܐ ܪ ܪܗ ܣܡ ܐ ,ܝܗ ܪܫܠܐ, fol. 115.
11. Festum circumcisionis Dñi nostri, et dormitio summi sacerdotis Basilii, die Jan. i, ܡܒܪܟ ܪܫܝܫ ܐ ܚܢܢ ܡܫܝ ܘܐܠܗܐ ܪܫ ܙ ܪܒܬ ,ܝܗ ܪܫܝܫ, fol. 121.
12. Profestum Epiphaniae, ܪܫܝܫ ܒܬܗ ܪܫ ܒܬ, fol. 134.
13. S. festum luminum, die Jan. vi, : ܐ : ܪܝܡܐ ܪܗ ܪܫܝܫ ܐ ܚܢܢ, fol. 144.
14. Festum dexterae[b] Joannis baptistae, die Jan. vii, ܪܫܝܫ ܕ ܚܢܢ : ܙ : ܪ ܒܬ ,ܝܗ ܡܒܪܟ, fol. 164.
15. Festum dominicum ingressus Dñi nostri in templum, die Feb. ii, ܒ ܥܠܠ ,ܝܗ ܡܒܪܟ ܪ ܪܫ ܪܫܝܫ ܪܫ ܗ ܪܡܠ, fol. 169.
16. Festum quadraginta SS. martyrum, die Mart. ix, ܪܫ ܪܫܝܫ ܝ ܪܫ : ܟ ܪ ܪ ܪ ܪ ܪ, fol. 180.
17. S. festum adnuntiationis dñae nostrae Deiparae, die Mart. xxv, : ܝ ܪܫ : ܟ ܗ ܪ ܗ ܪ ,ܝܗ ܒܬ ܪ ܪ ܪ ܪ ܪ ܪ, fol. 189.
18. Coronatio magni inter martyres Georgii, die Apr. xxiii, ܓ ܥܠܠ ܚ ܫ : ܟ : ܘܐܝܟܝ ܪ ܪ ܪ, fol. 207.
19. Festum nativitatis Mar Joannis baptistae, die Jun. xxiv, ܪܫܝܫ ܕ ܚ ,ܝܗ ܡܒܪܟ ܪ ܪ ܪ ܪ ܪ ܪ, fol. 224.
20. Coronatio principum apostolorum Petri et Pauli, die Jun. xxix, ܥܠܠ ܚ ܟ ܘܐܠܗ ܘ ܪ ܪ ܪ ܪ ܪ ܪ, fol. 235.
21. Adscensio Mar Eliae prophetae in caelos, die Quint. xx, ܪ ܪ : ܐ ܗ ܕ ,ܝܗ ܡ ܪ ܪ ܪ ܪ ܪ ܪ ܪ ܪ, fol. 251.
22. Festum glorificationis Dñi nostri Jesu super montem Thabor, die Sext. vi, ܐ ,ܝܗ ܡ ܪ ܪ ܪ ܪ ܪ ܪ ܪ ܪ ܪ ܪ ܪ ܪ, fol. 261.
23. Obitus Deiparae ex hoc mundo, die Sext. xv, ܡ ܪ ܪ : [ ] ܪ ܡ ܪ ܪ ܪ ܪ ܪ ܪ ܪ ܪ ܪ ܪ ܪ ܪ, fol. 277.
24. Festum coronationis Mar Joannis baptistae, die Sext. xxix, ܪ ܪ ܟ ܚ ,ܝܗ ܡ ܪ ܪ ܪ ܪ ܪ ܪ, fol. 297. [Dawk. 18.]

[b] Apud Graecos vocatur hoc festum ἡ τοῦ Ἰωάννου σύναξις, Syri autem Festum Dextrae adpellant, quia celebratur in eo impositio manus Joannis in Dn̄m nostrum in baptismate ejus.

62.

Codex bombycinus in folio, ff. (383 − 17 =) 366 constans, e duobus codicibus conflatus, mutilus, madore corruptus, charactere Nestoriano, praeter rubricas et lectiones, quae Arabico sermone et charactere sunt, exscriptus. Inest Anthologium in usum Melchitarum.

Tit. ܟܬܒ ܫܪܝܪ ܡܢ ܐܠܗ ܘܚܣܢ ܬܘܦܝܩܗ ܢܟܬܒ نبتدي بعون الله وحسن توفيقه نكتب عيد لاعياد السنه الكبار اول ذلك شهر ايلول ٭ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Deitatis, initium facimus ope Dei et adspirante ejus gratia, scribendi festa quaedam e majoribus anni festis, cujus principium mensis Septembris, fol. 1. Tit. alius in fol. 7, ex antiquiore codice desumpto, occurrit, sc. ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܕܢܟܬܒ ܒܥܘܕ ܡܫܝܚܐ ܕܢܫܪܪ ܥܠ ܥܡܗ ܩܕܝܫܐ ܕܟܢܝܫܬܐ ܟܠ ܡܫܝܚܝܐ ٭ ܐܡܝܢ Ope et auxilio Trinitatis sanctae et consubstantialis, unius Deitatis, scribere adgredimur festa dominica, necnon quaedam e festis sanctorum: custodiant preces et supplicationes eorum omnes Christianos.

1. Commemoratio Simeonis stylitae, necnon anni principium, die Sept. i, اليوم الاول ذكر البار سمعان العمودي وراس السنه, fol. 1.
2. Nativitas Mariae Deiparae et dñae nostrae, die Sept. viii, ܕ ܡܪܝܡ ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܘܡܠܟܬܢ ܟܠܗܝ ܥܠܡ ܐܡܝܢ[a], fol. 7.
3. Elevatio crucis sanctae, die Sept. xiv, رفع الصليب الكريم, fol. 17.
4. Conceptio Joannis ab Elizabetha, die Sept. xxiii, حبل البشيع بيوحنا, fol. 29.
5. Praesentatio matris Dei nostri in templo, die Nov. xxi, دخول والده الاهنا الي الهيكل, fol. 29.
6. S. Saba Deo indutus, die Dec. v, البار سابا المتوشح بالله, fol. 38.
7. Commemoratio patris nostri S. Nicolai, die Dec. vi, ذكر ابينا البار نيقولاوس, fol. 42.
8. Conceptio Deiparae ab Anna, die Dec. ix, حبل حنه بوالده الله, fol. 46.
9. Dominica prima ante Nativitatem, commemoratio Abraham et Isaaci et Jacobi, et trium puerorum, et Danielis, الاحد الاول قبل الميلاد تذكار ابراهيم واسحاق ويعقوب والثلثه فتيه ودانيال, fol. 51. Cfr. etiam fol. 66.
10. Dominica secunda ante Nativitatem, quae vocatur dominica majorum; commemoratio patrum priorum, Abraham, Isaaci, et Jacobi, الاحد الثاني قبل الميلاد المعروف باحد النسبه ذكر الابا القدما. ابراهيم واسحاق ويعقوب, fol. 60.
11. Horarium vigiliarum a S. Sophronio Hierosolymorum patriarcha conscriptum, هذه سواعي البارموني (παραμονή) مارتبه البار صفرونيوس بطريرك اورسليم, fol. 76.
12. Sancta Nativitas, die Dec. xxv, الخامس وعشرين من كانون الاول الميلاد المقدس, fol. 81.
13. Synaxis Deiparae, die Dec. xxvi, عيد جامع لوالده الاله, fol. 111.
14. Dominica prima post Pentecosten, commemoratio Josephi fabri lignarii, et Davidis regis, et Jacobi fratris Dñi, الاحد الذي بعد الميلاد تذكار يوسف الخطيب وداود الملك ويعقوب اخو الرب, ibid.
15. Protomartyr et archidiaconus Stephanus, die Dec. xxvii, اول السابع وعشرين الشهدا وريس الشماسه استاقانوس, fol. 119.

[a] E voce ܡܪܝܡ patet, Syros, quum scriptus est cod. antiquior, commemorationem Stylitae inter festa majora non habuisse. Notandum etiam est, codicem recentiorem quid singulis diebus, qui inter festa majora intercedunt, commemorandum sit recensere.

16. Circumcisio Dñi, Jesu Christi, die Jan. i, اليوم الاول من كانون الثاني نعيد فيه الختانه وربنا ايسوع المسيح, fol. 124. Commemoratur etiam dormitio Basilii magni, metropolitani Caesareae Cappadociae, وفيه ذكر رقود ابينا القديس باسيليوس الكبير. مطران قيساريه بالكبادوق, ibid. Post fol. 137 desunt, ut opinor, ff. sex, quibus forte inerat profestum Epiphaniae.
17. Horarium vigiliarum in festum luminum, وهذه سواعي البارموني, fol. 138.
18. Festum luminum, die Jan. vi, السادس عيد الانوار, fol. 143.
19. Ordo consecrationis aquae nocte festi luminum[b], ترتيب تقديس الما ليله عيد الانوار المقدس, fol. 152.
20. Sanctus magnus Antonius, die Jan. xvii, السابع عشر العظيم في الابرار انطونيوس, fol. 172.
21. Pater noster S. Gregorius Theologus, die Jan. xxv, الخامس وعشرين ابينا البار عريغوريوس الثاولوعس, fol. 179.
22. Translatio corporis Joannis Chrysostomi ad Constantinopolim, die Jan. xxvii, السابع وعشرين نقل جسم يوحنا فم الذهب الي القسطنطينيه, fol. 186.
23. Ingressus Dñi nostri Jesu Christi in templum, die Feb. ii, الثاني من شهر شباط دخول سيدنا ايسوع المسيح الي الهيكل, fol. 198. Deest fol. 211, et initium festi S. Theodori, quod die Feb. viii celebratur.
24. Certamen quadraginta martyrum in urbe Sebaste, die Mart. ix, التاسع من شهر ادار جهاد الشهدا الاربعين بمدينه سبسطيه, fol. 215.
25. S. Theophilus ex Sigriana, die Mart. xii, الثاني عشر البار ثاوفيلوس الذي من سغريانه, fol. 222.
26. Profestum adnuntiationis et S. Artemon, episc. Seleuciae, die Mart. xiv, الرابع وعشر تقدمه عيد البشاره والبار ارتامن اسقف سلوقيه, fol. 224.
27. Festum adnuntiationis dñae, die Mart. xxv, الخامس وعشرين عيد بشاره السيده, fol. 225.
28. Martyr magnus Georgius, die Apr. xxiii, الثالث عشرين من شهر نيسان الشاهد العظيم جرجس, fol. 244.
29. Job justus, die Maii vi, السادس من شهر ايار ايوب الصديق, fol. 255.
30. Festum Joannis theologi et evangelistae; necnon S. Arsenii, die Maii viii, الثامن عيد يوحنا الثاولوعس الانجيلي. والاب البار ارسانيوس, fol. 258.
31. Commemoratio regum piorum, Constantini et matris ejus Helenae, die Maii xxi, الحادي وعشرين ذكر الملوك الحسني العباده قسطنطين وامه هلاني, fol. 264.
32. Festum nativitatis sancti magni Joannis baptistae, die Jun. xxiv, الرابع وعشرين من شهر حزيران نعيد فيه مولد القدس العظيم يوحنا المعمدان, fol. 269.
33. Martyrium principum inter apostolos, Petri et Pauli, die Jun. xxix, التاسع وعشرين: شهاده المعظمين في الرسل بطرس وبولص, fol. 278. Deest fol. 283.
34. Synaxis apostolorum universim, sc. duodecim et septuaginta, die Jun. xxx, الثلاثين احر هذا الشهر ذكر جامع لكافه الرسل الاثناعشر والسبعين, fol. 292.
35. Martyres Cosmas et Damianus, die Quint. i, شهر تموز: اليوم منه الاول الشهدا قزما ودميانوس, fol. 296. Sequitur ordo benedictionis aquae in tribus mensibus, Thamuz, Ob, et Elul, وايضا نكتب ترتيب تقديس الما في الثلثه شهور تموز واب: وايلول, fol. 301.

---

[b] Inter haec officia in fol. 157 Preces solutionis baptismatis post octo dies, وهذه صلاه حل المعموديه بعد ثمانيه ايام, usitatius ܨܠܘܬܐ ܕܥܕ ܚܠܝܠܐ ܕܡܥܡܕܢܐ: sed cf. Cod. Vat. Cat. ii. 287, 329, 332, 333.

36. Depositio vestis venerandae matris Dei nostri in Chalcopratiis[c], die Quint. ii, الثاني من تموز وضع ثوب والدة الاهنا المكرم في الخلكوبراتيا, fol. 305. Deest fol. 308.
37. Martyres Cyriacus et Julitta mater ejus, die Quint. xv, الخامس عشر الشهدا كيرياكوس ويولبطا امه, fol. 310.
38. Commemoratio synodi quartae patrum sexcentorum et triginta, sc. quae Chalcedona convenerunt, die Quint. xvi, السادس عشر تذكار المجمع الرابع الستمايه وثلثين, fol. 314. Desunt ff. 319, 320.
39. S. Dius, ܕܝܘܣ ܩܕܝܫܐ, die Quint. xix, fol. 321. Initium deest, necnon fol. 324.
40. Adscensio Eliae magni, die Quint. xx, عشرين صعود ايليا العظيم, fol. 325. Desunt ff. 327, 330, 331, 334—340.
41. Commemoratio Maccabaeorum, Eleazari, et Samonae, et septem filiorum ejus, die Sext. i, fol. 341. Initium deest.
42. Magna Epiphania, sc. transfiguratio Dñi super montem Thabor, die Sext. vi, السادس التجلي العظيم, fol. 343.
43. Dormitio Dñae, die Sext. xv, الخامس عشر نياح السيدة, fol. 358.
44. Certamen Diodemi (Diomedis) martyris, et festum imaginis Dñi nostri, quam ad Abgarum urbis Edessae regem ipse misit, die Sext. xvi, السادس عشر جهاد الشاهد ديوديمس وعيد ايقونة ربنا التي ارسلها الي ابجر ملك الرها, fol. 366.
45. Martyrium Joannis baptistae, die Sext. xxix, التاسع وعشرين شهادة يوحنا المعمدان, fol. 370. Deest fol. 374.
46. Commemoratio depositionis venerandae zonae Dñae sanctae, matris Dei nostri, in cista sancta in Chalcopratiis, die Sext. xxxi, الحادي وثلاثون تذكار وضع زنار السيدة القديسة والدة الاهنا الكريم في الصندوق المقدس في الخلكوبراتيا, fol. 379. Deest hujus officii finis.

Exstat ultimi folii pars, qua scriptus est colophon, sc. هذا الكتاب المعيد وقف موبذا علي كنيسة الست السيدة بقريت بشوات من معامله بعلبك فما لاحدا سلطان من الله تعالي الي ان يغيره عن المكان المذكور ولا يختلسه لنفسه ولا يسيره بوجه من الوجوه ..... Hic liber festorum in perpetuum usum ecclesiae dñae Dominae in urbe Bashwath in provincia Baalbec legatus est, neque liceat ulli a Deo summo a loco supradicto eum amovere, neque sibi surripere, vel aliquo modo auferre.—Quae sequuntur vix legi possunt, sed e vocibus محروم et الويل, quae plus semel occurrunt, adparet imprecationes esse in eum qui librum violaverit. [Dawk. 37.]

[c] Unam tantum aedem τῆς ἁγίας σόρου in suburbio Blachernis sitam commemorat Morcellus in Comment. ad Kalendarium Eccles. Constantinopolitanae, ii. 152, sed ut testatur Bandurius, Comment. in Antiq. C. P. ii. 617, Mirum quam inter se discrepent scriptores de tempore quo vestis Deiparae et zona allata fuit Constantinopolim, deque loco quo eadem deposita est: alii quippe in Blacherniana Aede eam depositam fuisse perhibent, alii vero in Chalcopratianam eandem invectam fuisse contendunt.

63.

Codex bombycinus in folio min., ff. 48 constans, charactere simplici, exaratus. Inest;

Officium Crucis inventionis.

Tit. ܒܫܘܚܡ ܪܘܙܐ ܪܒܐ ܕܨܠܝܒܐ ܕܫܠ ܚܕ ܒܬܪ ܡܫܡܫܢܐ ܕܩܕܫܐ ܕܬܪܝܢ ܗܫ ܕܥܒܕ Ope Trinitatis sanctae jam[a] scribemus ordinem inventionis crucis.

Partes ejus sunt;

1. Officium vespertinum, fol. 1.

Constat ex exordio, oratione ܩܕܡܝܐ, invitatorio ܩܕܡܝܐ, hymno sive collecta ܩܕܡܝܐ, proemio cum sua sedra

[a] Ex illo ܗܫ *jam*, patet hunc codicem ex Encyclio quodam descriptum esse.

ܩܝܡܐ ܥܡ ܨܠܝܒܐ, oratione thuribuli ܩܛܘܪܐ, et incensi ܩܠܬܐ, psalmo quo celebratur adparitio crucis ad Constantinum ܩܕܣܬܐ, evangelio ex Matt. xxiv. 1—14, 31—35, et rogatione Mar Jacobi, ܝܥܩܘܒ ,ܡܪܝ ܩܕܫ.

2. Completorium, ܩܝܕܡܐ ܨܠܘܬܐ, fol. 9.
Constat ex orationibus ܩܕܘܠܝ, vae Judaeis ܩܪܝܠ ܩܘ, proemio cum sua sedra, oratione thuribuli et incensi, et rogatione Mar Ephraimi.

3. Officium nocturnum, ܠܠܝܐ ܩܛܘܪܝܐ, fol. 15.
Constat ex orationibus, cantico cum duplici alleluia ܩܕܘܫ ܠܠܝ, stationis quartae oratione ܩܛܝܪܐ ܩܕܡ ܩܕܠܝ, hymno *Non est judicium* in dominicis tantum usurpando ܩܕܫܝܪ ܒܝܐ ܕܠ, collecta ܩܒܠܬܐ, proemio et sedra, hymno thuribuli ad tonum *Caeli enarrant* ܩܕܡ ܩܚܝܠ ܒܚܕܪ, oratione thuribuli ܩܕܠܝ ܩܛܘܫܝܐ, psalmo *Mane tuo magno* ܩܕ ܥܝܕ ܩܕܣܬܐ, et Jacobi Sarugensis rogatione.

4. Officium matutinum, ܩܝܕܐ ܩܛܘܪܝܐ, fol. 23.
Constat ex orationibus, hymno *Beata tu ecclesia* ܩܛܘ ܫܒܚܠ, oratione, hymno *Deus, Deus meus, mane oravit Daniel* ܠܡܪܐ ܒܟ ܩܕܘ ,ܐܠܗܝ ,ܐܠܗܝ, oratione, hymno *Sedenti multiplicati sunt mei dolores* ܣܓ ܗܠܝ ܬܪܒ, oratione, hymno *Amanti talentum* ܩܚܫܐ ܪܚܡ, et oratione.

5. Officium meridianum ܩܨܦܪ, fol. 31.
Constat ex cantico *Ego sum lux vera* ܐܢ ܢܗܝܪ ܩܫܪ ܩܫ, oratione, cantu simplici ad tonum *Benedicite eum* ܒܪܟ ,ܫܒܚܠ, cantu ad tonum *Laudate Dñm, Constantia fortis* ܩܚܠ ܠܥܣ ܩܛܝܪ ܩܛܒܠ, collecta, proemio et sedra, hymno thuribuli, *Dñe gregi tuae* ܥܛܝܠ ܩܝ ܩܚܠ, incensi, psalmo *Exalta me* ܪܘܡܡܝ ܩܕܣܬܐ, epist. ex Gal. ii. 17—iii. 14, evang. e Marc. xii. 41—xiii. 37, et Jacobi Sarugensis rogatione.

Ad calc. ܫܡܥ ⁘ ܩܡ ܩܛܪ ܥܠ ܩܫܪ ܩܚܫ ܚܝܠܐ ܕܝ ܩܠܚ ܒܚ ܩܠ ܐܡܪ ,ܩܛܪ ܩ : ܩܚܡ ܛܠܠ ܒܚ ܕܡ ܡܪܝ ܐܢ ܩ ܩܛܩܠ ܒܝ ܩ ܩܛܘ ܒܩܫ ܐܠ ܒܚ ܩ ܩܛ ܒܠ ܩ ܩܛ ܒܠ ܩ ܩܛ ܒܠ ܩ ⁘ ⁘ ⁘

Tit. ܟܬܒܐ ܣܝܡܐ ܕܥܕܢܐ ܕܫܠܝܚܐ ✣ ܘܠܝܬܘܪܓܝܐ ܕܟܬ ܣܘܪܝܐ Ordo consecrationis beatorum apostolorum secundum consuetudines Chaldaeorum, p. 1. [Ouseley 267.]

65.

Codex bombycinus in fol. min., ff. (64 − 4 =) 60 constans, charactere Estrangelo, A. C. 1238, egregie exaratus. Miniaturis ornatus est S. Jacobi Dñi fratris, S. Joannis evangelistae, S. Eustathii Antiochiae, et S. Xysti Romae, patriarcharum. Insunt; Liturgiae Jacobitarum, quibus praefixae sunt, charactere Nestoriano, Propitiatoriae in ingressum eucharistiae.

1. Propitiatoriae, fol. 1.

Tit. ܒܫܒܝܐ ܡܫܒܚܝܢ ܐܡܪܝܢ ܠܟ ✣ ܕܣܝܡܐ ܕܥܕܢܐ Spe Dei scribemus propitiatorias ingressus eucharistiae (*ἱλασμοὺς τῆς εἰσόδου τῆς συνάξεως*). Desunt ff. 6, 7, 8.

2. Oratio feria quinta mysterii et sabbatho adnuntiationis loco orationis pacis[a] recitanda, ܟܬܒ ܕܨܠܘܬܐ ܕܚܡܝܫܝ ܒܫܒܬܐ ܒܫܒܥ ܒܬܪ ܒܫܒܬܐ ܕܒܫܪܪܐ fol. 9.

3. Anaphora S. Jacobi, fratris Dñi, ibid.

Tit. ܟܬܒ ܒܫܒܚܝܢ ܐܡܪܝܢ ܠܟ ✣ ܐܝܟ ܕܥܕܢܐ ,ܡܪܢ ܝܥܩܘܒ ,ܐܚ Spe Dei scribemus anaphoram S. Mar Jacobi, Dñi nostri fratris.

4. Anaphora S. Joannis evangelistae, fol. 27.

Tit. ܣܠܩ ,ܐܚ ܕܥܕܢܐ ܟܬܒ ✣ ܫܠܝܚܐ Sequitur anaphora S. Mar Joannis evangelistae.

5. Anaphora Eustathii Antiocheni, fol. 39.

Tit. ,ܐܚ ܕܥܕܢܐ ܟܬܒ ܕܩܕ ܫܠܝܚܐ ܐܬܐ ܕܐܢܛܘܟܝܐ ✣ ܟܬܒ Sequitur anaphora S. Mar Eustathii, Antiochiae Syriacae archiepiscopi.

6. Anaphora Xysti Romae patriarchae, fol. 48.

Tit. ܒܫܒܬܐ ܕܥܕܢܐ ܟܬܒ ܕܩܕ ✣ ܕܪܘܡܝ ܟܝܣܛܘ Sequitur anaphora S. Xysti Romae patriarchae.

7. Deest fol. 56. Inerat initium anaphorae Philoxeni episcopi Mabug.

Ad calcem; ܫܠܡܬ ܘܫܠܡ ܐܠܗܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܟܬܒ ܐܘ ܩܪܐ ܒܗ ܘܠܡܢ ܕܐܡܪ ܐܡܝܢ . ܫܠܡ ܠܟ ܡܪܝ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܒܟ ܢܫܒܚ ܘܢܫܬܒܚ ܘܢܡܓܕ ܠܫܡܟ ܩܕܝܫܐ ܒܦܘܡܐ ܘܒܠܫܢܐ ܘܒܝܕܐ ܕܟܠ ܥܡܐ ܩܕܝܫܐ ܕܐܡܝܢ ✣ ,ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ . ܫܠܡ ܠܟ ܡܪܝ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܒܟ ܢܫܒܚ ܘܢܫܬܒܚ ܘܢܡܓܕ ܠܫܡܟ ܩܕܝܫܐ ✣ ,ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ . ܫܠܡ ܠܟ ܡܪܝ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ✣ ,ܐܡܝܢ ✣ ,ܐܡܝܢ ✣ ,ܐܡܝܢ . ܫܠܡ ܠܟ ✣ ,ܐܡܝܢ ✣ ,ܐܡܝܢ ✣ ,ܐܡܝܢ . ܫܠܡ ✣ ,ܐܡܝܢ ✣ ,ܐܡܝܢ ✣ ,ܐܡܝܢ .

tus est hic fasciculus anno 1549 Graecorum dolosorum (A. C. 1238) quinto mensis Sextilis die, quinta etiam hebdomadis feria, tempore meridiei. Scriptus est in monasterio Deiparae, quod Domus solitariorum nuncupatur in sancto Edessae monte. Qui autem eum scripsit homo fuit infirmus, peccator, peregrinus, nomine Bacchus, quod ad nomen attinet presbyter, quod ad titulum monachus, sed ab utraque adpellatione longe remotus, in usum ecclesiae catholicae, hoc est, magnae et laudabilis[b], Deiparae, in urbe sancta et beata fidelium verorum, Melitene; idque per zelum et industriam dñi nostri, Isae, sive Jesu, diaconi gloriosi et doctoris sapientis, necnon aeditui sive custodis ecclesiae supradictae, ut esset ei commemoratio et participatio in unaquaque sacra coena quae in ea obferatur. Denique oro omnes, qui in hunc librum incidant, et cum gemitu supplicor, ut si aliquam mendam vel defectum inveniant, amice corrigant, neque me culpent; omnis enim res creata imperfecta, neque aliquis perfectus nisi unus Deus: denique propter amorem orent pro misero peccatore qui scripsit, et pro dño nostro Isa, per cujus zelum scriptus est, et pro omnibus qui in hoc libro scribendo partem habuerint. Quicunque autem amoris et prudentiae ergo pro nobis et patribus nostris corporeis et spiritalibus oret, Dei Filius unicus in secundo ejus adventu eum recordetur, et propitius sit ei et patribus ejus intercessione Deiparae et sanctorum[c], Amen. [Dawk. 58.]

[b] Ecclesia Catholica hoc in loco idem valet ac Ecclesia Cathedralis, et forte sic dicta est quia apud Armenos, in cujus ditione sita est Melitene, episcopus, qui primatis partes gerebat, titulo *Catholici* insignitus est.

[c] Passim in margine inscriptiones exstant de sacerdotibus et eorum filiis, quorum exemplo sit fol. 43 vo; ܢܗܝ ܚܢܢ ܢܗܐ ܕܐܠܗܐ ܥܠ ܡܪܝ ܡܪܝ ܐܝܠܝܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܬ ܥܕܬ ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܠܗ

Epist. 1 Cor. xi. 23—29; Evang., quod caeteris etiam diebus licet recitare, ܩܕܫܐ ܕܡܪܝܐ ܩܘܪܒܢܐ, Matt. xxvi. 26—30; prooemium cum introducatur eucharistia, ܩܕܝܘܢܐ ܩܘܠܣܢܐ ܥܘܕܝܐ; et sedra festalis, ܣܝܕܪܐ ܩܝܡܐ, ibid.

β. Lectiones dominicae resurrectionis, 1 Cor. xv. 20—33, Marc. xvi. 2—8, ܥܘܕܝܐ, et sedra a Jacobo Edesseno, de ecclesia et synagoga, ܡܐܡܪܐ ܕܝܥܩܘܒ ܐܕܐ ܣܝܕܪܐ ܕܥܕܬܐ ܘܕܟܢܫܬܐ, fol. 5.

γ. Feriae secundae resurrectionis, Rom. xii. 9—21, Matt. xv. 32—39, ܥܘܕܝܐ et ܩܝܡܐ, fol. 8.

δ. Feriae tertiae, 1 Cor. xiii. 4—10, Joh. vi. 47—58, ܥܘܕܝܐ et ܩܝܡܐ, fol. 10.

ε. Feriae quartae, Heb. ii. 14—18, Marc. iii. 31—35, etc., fol. 12.

ϛ. Feriae quintae, 1 Cor. xii. 28—xiii. 3, Marc. vi. 7—13, etc., fol. 14.

ζ. Lectiones parasceues resurrectionis, quae etiam pro martyribus et sanctis universim recitantur, ܩܪܝܒܘ ܩܕܡܝܐ ܩܘܕ ܒܪܟܐ, Heb. xi. 32—xii. 2, Luc. xxi. 12—19, etc., fol. 15.

η. Sabbathi defunctorum, ܩܕܝ ܦܓܪ ܩܒܪܐ, 2 Cor. v. 1—10, Joh. v. 19—23, etc., fol. 17. Ad calc. alia prooemia et sedrae[a]

[a] Ex his exemplis intelligere possumus, quid sit ܣܝܕܪܐ *sedra*, sive ordo. Est igitur carmen artificiosum, in sacrae coenae honorem, quod dum ad altare ferantur panis et vinum recitatur, versusque ejus plerumque eosdem sonos in fine habent, vocibusque repetitis ita gaudent, ut eadem sententia saepe bis et vicies, secundum alphabeti literarum numerum iteratur. E. g. in fol. 4 bis et vicies legimus, ܩܕܫ ܒ, ܐ ܣܝܕܪܐ ܕܩܘܕܫܐ; et sic in fol. 22. ܩܕܫ ܐ ܩܕܫ; in fol. 21 octodecies iteratur, ܩܕܫ ܐ ܩܕܫ ܐ ܩܕܫ; denique in fol. 7 octodecim versus eundum sonum in fine habent. Hujuscemodi canticorum, praeter Jacobum Edessenum, scriptor inclytus fuit Jesus Bar Esaias, de quo Assem. B. O. iii. ii. 147, l. 6. ܣܝܕܪܐ ܕܡܫܒܚܬܐ ܥܠ ex anonymo scriptore laudans, vix bene vertit *preces, quas ordinis et propitiationis vocant, composuit.*

singulis diebus et festo Nativitatis propria, ܩܕܫ ܩܘܕܫܐ ܕܥܠ ܫܡ, fol. 18.

θ. Oratio propitiatoria Carshunice, fol. 23. Tit. ܩܕܫ ܩܪܒܢܐ ܕܟܪܫܘܢܝ ܕܫܡ ∴ ܡܫܚܐ Propitiatio, Arabice, summis sacerdotibus apta.

2. Oratio in vesperis feriae quintae mysteriorum, et sabbathi adnuntiationis in loco hymni cujus titulus *Deus omnium Dñe* legenda, ܩܕܫ ܩܕܝ ܒܪܟܬܐ ܩܠ ܩܠܐ ܩܘܕܫܐ ܕܪܙܐ ܩܝܡܐ ܕܥ ∴. Ad calc. ܥܘܕܝܐ ܕܡ ܩܕܫ ∴ Composita a patre nostro Mar Gregorio, in Deo parato, rege sapientum, qui Bar-Hebraeus cognominatus est, Orientis inter montes Armeniae Mafriano[b], quum morbo gravi cruciaretur: A. G. 1933, fol. 26.

3. Anaphorae, fol. 27.

Tit. ܥܘܕܝܐ ܕܥ ܒܥ ܩܠ ∴ Auxilio Dei omnium Dñi scribere adgredimur sanctorum patrum Anaphoras.

[b] Iisdem paene titulis insignitus est Bar-Hebraeus in colophone apud Assem. Cod. Vat. Cat. ii. 238 laudato, sed pro ܩܠ ܐ legit Assemanus ܩܠ ܒ, vertitque *Theophorus*.—Quod autem majoris momenti est, quum hanc liturgiam in sua collectione, tom. ii. p. 126, edidit Renaudotius, multum in hoc laboravit, quod in fine tituli sui annus Graec. 1903, C. 1591 inscriptus est. Unde p. 132, auctorem non Gregorium Abulpharagium, qui A. C. 1286 mortuus est, sed alium nescio quem censuit. Quem errorem redarguens Assemanus, legere jubet, anno Graecorum 1593, C. 1282. Sed nihil mutatione opus est; annus enim C. 1591, non ad tempus quo Abulpharagius in compendium hanc liturgiam reduxit, referendus est, sed ad codicis exscriptionem, quem ipse Renaudotius A. C. 1716 scribens, plane recentem esse, et annorum vix 120, adfirmat. Sic hoc in loco, annus G. 1933, C. 1622, qui in fine exstat, minime de tempore quo orationem composuit Abulpharagius, sed de anno quo exscripsit scriba accipiendus est: id quod cum colophone optime cohaeret, ubi codicem A. C. 1623 absolutum esse legimus.

α. Anaphora parva S. Jacobi, Dñi fratris, ibid.

Tit. ,ܐܬ ܩܕܝܫܐ ܩܛܘܠܝܐ ܩܘܪܒܢܐ ✣ ,ܡܪܝ ,ܡܪܢ ܕܢܚܐ Anaphora parva S. Mar Jacobi, Dñi nostri fratris.

β. Anaphora Joannis evangelistae, fol. 32.

Tit. ,ܫܠܝܚܐ ,ܐܬ ܩܕܝܫܐ ܩܘܪܒܢܐ ✣ ܕܡܫܝܚܐ ܚܒܝܒܐ ,ܡܪܢ ܝܘܚܢܢ ܕܣܡܟ ܒܥܫܝܬܗ ܥܠ ܚܕܐ Anaphora S. Mar Joannis evangelistae, Christi amici, qui apud coenam in gremio ejus recubuit.

γ. Anaphora parva Petri, fol. 39.

Tit. ,ܩܕܡ ܩܕܝܫܐ ܩܛܘܠܝܐ ✣ ,ܫܡܥܘܢ ,ܩܘܪܒܢܐ ܕܫܠܝܚܐ Anaphora parva S. Simeonis, principis apostolorum. Ad calc. ,ܩܘܪܒܢܐ ܩܛܘܠܝܐ ܕܩܕܡ ܟܬܒ ,ܐܬ ,ܡܪܢ ,ܡܪܝ ,ܫܡܥܘܢ ✣ ,ܫܠܝܚܐ ,ܟܐܦܐ ,ܒܪ ,ܝܘܢܐ ,ܫܡܥܘܢ ,ܩܕܡ ,ܐܬ ,ܡܪܢ ,ܡܪܝ ,ܫܡܥܘܢ ,ܩܘܪܒܢܐ ,ܕ

Bar Cepha. Ad calc. Oratio tempore sacrae coenae post hostiam elevatam pro aegrotis et tristibus recitanda, Carshunice, cujus tit. ...

ιε. Anaphora Jacobi Baradaei, fol. 138.

Tit. ... Anaphora S. Mar Jacobi Baradaei[e] e coenobio Phasilta.

4. Absolutiones, fol. 146.

α. Absolutio metro Ephraimi, ..., ibid. β. Item metro Jacobi ..., fol. 149. γ. It. Arabice, ..., fol. 151. δ. Absolutio missae a presbytero Abdalmessia, cognomine Bar Shadad, metro Jacobi, ..., fol. 154.

5. Brevis enumeratio rerum quae in vita Jesu Christi commemorandae sunt: necnon eorum quorum nomina in sacra coena secundum fastorum ordinem recitantur, fol. 155.

6. Oratio pro ecclesia quae ab haereticis vel ethnicis profanata sit, ..., fol. 156.

Colophon Carshunice; ...

[e] Sic reddunt Syri cognomen Jacobi Arabicum البرادعي, quod coryphaeus ille monophysitarum gerebat, quia veste e centonibus dorsualibus, quales jumentis insternuntur, Ar. بردعة, facta, uteretur.

... Laus, adoratio, et honos Patri et Filio et Spiritui Sancto, Deo uni, qui perfectione et decreto suo ad finem hunc sacrum librum Anaphorarum perduxit, mysteriorum et vitae plenum, necnon animis fidelium salutis, anno 1934 Graecorum, in sancto jejunio quadragesimali, die hebdomadis miraculorum quarto, florentibus patriarcha insigni Mar Ignatio, qui etiam Petrus [l. ...] Hodaïe Allah, et metropolitano Constantio, qui hoc in anno sedem in ecclesiae dñae habuit (enthronizatus est?); Deus dies ejus utpote principis Syrorum producat, ut dies multi sint et anni extenti, propter eos quorum pignae sunt preces quae accipiantur, Dñam Deiparam et caeteros sanctos, Amen. Scri-

ptus est autem manu vilissimi et ignobilissimi et turpissimi servorum Dei, peccatoris infirmi, e viis Dei depulsi, Jarib, nomine presbyteri, reapse peccatoris, a nomine quo vocatur remoti. Scripsit autem pro ecclesia dominae in urbe Halebo, ut eo in sacra coena consecranda uterentur, et misericordiam orarent [f] pro patre meo Esaia Hierosolymitano, et matre Mardisha, et familia [البيت] resurrectionis, h. e. Christianis, qui e provincia Mardensi sunt, et pago sive castello quod Mansuriae nomen gerit. Datus est autem ecclesiae dominae Halebi, et simul omnes patres et sacerdotes oramus, ut si dum in consecranda eo utantur, aliquem errorem inveniant, eum corrigant; sic vitas eorum prosperas reddat Deus, et meritas mercedes ab eo accipiant. Peccator tamen ille qui hunc sacrum librum exaravit, minime dignus fuit cujus manus in eo scriberet, sed necessitas e nimio otio ne mens occupatione careret, eum ad opus coegit.

In fine alia addita est absolutio, ܟܬܒܐ, fol. 157. [Poc. 85.]

67.

Codex chartaceus in quarto ff. 57 constans, charactere simplici adpositis punctis, ineunte saeculo decimo nono, scriptus. Insunt;

Anaphorae in usum Syrorum Jacobitarum in agro Malabarico [g].

1. Anaphora, fol. 2.

Titulus nullus exstat, sed verba, quibuscum incipit, sunt, ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܥܙܪܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܟܬܒ ܐܢܐ ܒܣܝܥܬܐ ܕܡܪܝ ܐܠܗܐ ܘܡܪܝ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܥܙܪܬܐ ܕܐܠܗܐ, Auxilio Dei scribere adgredior ordinem ante oblationem. Ad calc. ܫܠܡ ܐܬܪܥܐ ܕܩܘܪܒܢܐ ܕܝܥܩܘܒ Explicit liturgia Jacobi [h].

2. Anaphora Mar Joannis evangelistae, ܩܘܪܒܢܐ ܕܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ ܘܐܘܢܓܠܝܣܛܐ, fol. 26.

3. Anaphora Marci praedicatoris, ܩܘܪܒܢܐ ܕܡܪܩܘܣ ܫܠܝܚܐ ܘܡܒܫܪܢܐ, fol. 34.

4. Anaphora Joannis episcopi Hharranensis, ܩܘܪܒܢܐ ܕܝܥܩܘܒ ܐܦܣܩܘܦܐ ܕܚܪܢ ܒܝܬ ܟܠܡܝܕ, fol. 42 [i].

5. Prooemium et sedra in liturgiam, ܩܕܡܝܐ ܘܣܕܪܐ, fol. 46.

6. Oratio super altare, ܨܠܘܬ ܥܠ ܡܕܒܚܐ, fol. 55. [Bod. Or. 626.]

68.

Codex partim bombycinus, partim chartaceus, in quarto, ff. 184 constans, e tribus charactere simplici codicibus confectus, quorum recentior, A. C. 1493, exscriptus est. Insunt;

Pontificale Jacobitarum; et Bar-Hebraei Ethicorum fragmentum.

I. 1. Homilia apta quae in sacerdotum consecratione recitetur, quam ex libris doctorum vertit patriarcha Behenam [a], Car-

---

[f] Ne obliviscerentur, passim in margine sacerdotes ut pro eo et parentibus ejus orarent, monuit in hunc modum; ܙܟܘܪ ܠܛܒ ܠܡܪܝ ܐܒܪܗܡ ܡܠܦܢ ܕܐܬܐ ܠܟܠܝܠ ܡܢ ܩܘܪܢܐ ∴ ,ܩܘܪܢܐ

[g] In folio secundo haec inscriptio exstat: Procured from Abraham Malpan, Syriac professor in the C. M. S. Syrian College, Cotyam, Travancore.

(*Signed*) W. Topley Humphrey.

Presented to the Reverend W. H. Mill, D.D; 4th Sunday in Advent, 1840.

[h] Quamvis nomen fert Jacobi, liturgiae ejus penitus dissimilis est, et illi propior accedit, quam Renaudotius, Lit. Or. ii. 12—29, *Alium ordinem generalem Liturgiae* vocat. Multa tamen omisit, et sunt quae scriptor ejus addiderit, praesertim ex initio *Primi ordinis gen. liturgiae*, ib. p. 1.—Caeterae anaphorae, praeterquam quod prooemia et sedras praefixas habent, ab eorum liturgiis, quorum nomen ferunt, haud ita multum discrepant.

[i] Omnes quae in nostris codicibus liturgiae exstant, Latine versae inveniantur in Renaudotii Lit. Orient. Coll. vol. ii. praeter hanc Joannis Hharranensis Anaphoram.

[a] Behenam Hedlensis, Cartaminensis monasterii asceta, adsumpto Basilii nomine, Mafrianus Orientis consecratus est, A. C. 1404; et postea A. C. 1412 patriarcha Jacobitarum, ex

shunice, ܡܫܡܠܐ ܕܫܪܟܐ ܠܟܠ ܥܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܫܡܗ ܥܠ ܚܝܠܗ ܕܫܡܥܘܢ ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܚܢܢܐ ܕܡܫܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ, fol. 7.

2. Confessio fidei, sive admonitio, quam coram presbyteris et diaconis jam ordinandis recitabit episcopus, Carsh., ܕܟܠܐ ܕܫܡܐ ܕܡܪܢ ܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܡܫܝܚܐ ܕܡܪܢ ܐܠܗܐ ܕܟܠ ܒܪܝܬܐ ܕܒܗ ܐܬܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ, fol. 11[b]. Hanc fidei confessionem candidatos etiam profiteri jubet rubrica, fol. 19; et postea episcopus haereticorum nomina, qui anathematizati sunt, pronuntiat, fol. 20. Plerumque eadem sunt ac quae in Cod. Vat. Cat. ii. 317 descripta exstant. Postea celebratur sacra coena, quam excipit altera admonitio, fol. 22.

3. Prooemium et sedra in sacram coenam a Timotheo, Davidis patriarchae fratre, compositum, Syriace, ܫܪܝܪܐ ܕܩܕܝܫ ܐܒܐ ܕܐܠܗܐ ܡܪܝ ܕܘܝܕ, fol. 25.

4. Anaphora ex sanctis patribus[c] collecta a Mar Joanne patriarcha, qui et Bar-Vehebun, Syriace, ܩܕܝܫܐ ܕܝܘܚܢܢ ܕܒܪ

quo tempore Ignatius adpellatus est. Le Quien, Or. Christ. ii. 1400, Cod. Vat. Cat. ii. 236. Plura de eo videas ap. Assem. B. O. ii. 213—216.

[b] Supra titulum duo sigilla sunt, quae saepe alias in hoc codice occurrunt, nomen *Athanasii, throni apostolici,* h. e. Antiochiae *custodis,* ܕܝܠܗ ܕܐܬܢܣܝ ܩܛܘܠܝܩܐ ܕܐܢܛܝܟ, circa exhibentia, et in medio, quantum legere possum يشوع بن حنا, *Jesus Ibn Joannis,* quod forte nomen ante fuit Athanasii quam patriarcha creatus est. Inter haec sigilla manu scriptum exstat, ܒܫܡ ܩܝܡܐ ܕܠܥܠܡ ܐܬܢܣܝܘܣ ܚ ܫܡ ܩܛܘܠܝܩܐ *In nomine existentiae aeternae omnipotentis Athanasius infirmus.*

[c] In margine patrum nomina adscripta ex quorum liturgiis singulae partes desumptae sunt, sc. Philoxenus, Jacobus Batnarum, sive Sarugensis, Jacobus frater D̃ni nostri, Cyrillus, Ignatius Theophorus, Duodecim apostoli, Thomas Hharklensis, Lazarus Bar Sabta, qui etiam Lazarus Bagdadensis, Dionysius, Julius, Dioscorus, Joannes, et Gregorius Theologus.

ܦܘܠ ܫܠܚ ܫܡܥ ܫܒܚܗ ܩܕܡ ܩܕܫ ܩܕܫܝܢ ܒܫ, fol. 29. Fol. 36 chartaceum est et recentiore manu.

5. Ordo consecrationis divini chrismatis, Syr., ܩܡܐ ܕܥܒܕ ܒܗ ܩܕܫ, fol. 43. Ff. 44—110 bombycina sunt, et vetustiora. Ad calc. ܠܡܢ ܕܩܪܐ ܒܗ ܐܝܟ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܛܒܬܐ ܡܢ ܗܘ ܕܐܣܦ ܘܣܕܪ ܘܟܬܒ ܘܗܘ ܕܨܠܐ ܢܬܪ ܒܪܟܬܐ ∴ ܡܫܘܚܐ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܣܠܐ Qui in hunc librum incidat et legat et commoda ex eo percipiat, oret pro Basilio infirmo Orientis, qui collegit, et disposuit, et scripsit: qui autem orat, ipse etiam gratiam adipiscatur. —Si, ut opinor, Basilius ܡܫܘܚܐ ܡܠܟܐ, ille Basilius Behenam est ܡܫܘܚܐ ܡܢܚܐ, qui etiam Anaphoram composuit, cf. Cod. Vat. Cat. ii. 236, et homiliam de qua supra, scriptus esset hic ordo ante A. C. 1412, quo anno patriarcha creatus, nomen Basilii deposuit.

6. Fidei Jacobiticae confessio, Carshun., fol. 88.

Tit. ܒܫܡ ܚܝ ܕܠܥܠܡ ܐܡܝܢ ܐܢܚܢ ܡܬܚܠܝܢ ܠܡܟܬܒ ܡܗܝܡܢܘܬܐ ܕܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܕܗܘ ܐܝܟ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܛܒܬܐ ܡܢ ܗܘ ܕܐܣܦ ∴ ܡܫܘܚܐ Auxilio Dei scribere adgredimur Homologiam, quam Mar Jacobus, Maipheractae, quae etiam Martyropolis, in Mesopotamia metropolitanus, iis, qui ad sacerdotii gradum evehendi sunt, constituit, ut necessariam quam audirent, et quae illis in ea praecepta sunt, memoria tenerent.

7. Ordo chirotoniae diaconorum[d], Syr.,

[d] Et in initio et in fine hujus officii commemoratur monachus Joannes Mansuriensis, راهب ايوانيس المنصوري ut qui inspexerat et etiam A. C. 1512 hunc ordinem venia patriarchae Jacobi exscripserat, نسخه مشان بطرك يعقوب سنه الف وثمانمايه وثلاثه وعشرين. Qui tamen fuerit ille Jacobus difficile dictu est: Ignatius xiv enim, qui etiam Jacobus Damascenus, vix A.C.1512 sedem occupasset.

ܠ ܟܝܢ ܟܡܠܐ ܟܝܢܝܐ ܡ ܕܐܒ ܘܟܠܦܝܢ ܟܡܒ ܠܐܒܐ ܡܥܡܕ ܒܝܢ ܡܝܬ ܟܝ ܟܥܒܕ, fol. 91.

8. Ordo chirotoniae presbyterorum, Syr., ܟܠܦܝܢ ܟܡܒ ܠܐܒܐ ܡܥܡܕ ܕܐܒ ܟܥܒܕ, fol. 102. Excerptum est evangelium ex versione Hharklensi.

9. Ordo indutionis vestitus monastici, Syr., fol. 116.

Tit. .ܟܐܢܝ ܟܥܠܐ ܟܡܒ ܕܐܒ ܟܝ ܟܫܐ ܐ̄ ܟܢ ܟܢܝ ܐ̄ ܠ ܠ ܟܢ ܒ ܟܡ ܟܥ ܟܡ ܟܢ ܟ ܟ ܟ ܟ ⁘ ܟ Sequitur ordo investiturae monachatus, quae etiam baptismus est: sed nomen metaphorice haud tamen improprie gerit. Abluit enim et purgat animam e sordibus et maculis tam occultis quam manifestis. Insunt in hoc ordine hymni in sanctum Epiphaniae festum a Said Bar Sabuni, urbis Meletinae episcopo, ܗ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ, in tono octoechi secundo scripti, baptismum Dñi celebrantes, qua de causa apti sunt, qui in officiis habitus monastici impositionis, ܟ ܟ ܟ ܟ, recitentur. Ad calc. صلوا علي افريم الخاطي الذي حدد هذا الكتاب الموسمي كتاب السيامد في سنه افد لسكندر اليونان وايضا كلمن يقرا في هذا الكتاب يترحم علي نفس الكاتب الحقير افريم الغير مسمي راهب وقس وهو بعيد من الفعل الرجا منكم ان لا تنسوني من الدعا والطلبه والتخضع لان علي قلوب الرحومين تحل الرحمه . والحمد لله دايما امين. Orate pro Ephraimo peccatore, qui hunc librum, cujus nomen est Liber manuum impositionis, anno Alexandri Graeci 1804, C. 1493, ad finem perduxit. Quinetiam quicunque hunc librum legerit, misericordiam oret pro anima scribae vilissimi Ephraimi Elfayir, quod ad nomen attinet monachi et presbyteri, e facto autem longe remoti. Vos autem obsecro, ut in precando et orando et vosmet humiliando, mei non obliti sitis. Cordibus enim clementibus apta est misericordia. Deo autem laus in saecula, Amen.

10. Transcriptio pacti cujusdam, A. Gr. 1887, C. 1576, Carsh., fol. 147.

11. Oratio, quum ecclesia quae polluta sit restauretur, recitanda, fol. 148.

12. Formula patres accipiendi, et cum pompa ad ecclesiam deducendi, ܟ ܟ ܟ, fol. 149. Apta est solum ad patriarcham in visitatione ejus accipiendum, quem etiam sub nomine Ignatii, quod omnes ex more gerebant, compellit.

II. Ethicorum Bar-Hebraei fragmentum, Carsh. alia manu, et casu tantum una cum Pontificali compactum. Quae exstant sunt;

1. Sectio quinta capitis noni libri primi, de meditatione quae mentem occupare debeat in locis sanctis Hierosolymorum, الفصل الخامس في هديان الذهن في اماكن اورشلم, fol. 150. Ad calc. ⁘ ܟ Explicit. liber primus Ethicorum de motibus bene ordinandis in corporis exercitatione.

2. Liber secundus de rectitudine morum in iis rebus quae ad corporis sustentationem spectant, ܟ ܟ ܟ ܟ, ibid. Exstant capita quinque, *a.* ܟ ܟ, de cibo et potu. *β.* في نكاح الناموس de connubio legitimo, fol. 158. *γ.* في طهارة الجسد de corporis puritate, fol. 166. *δ.* في سياسات القامات وتربيتها de regulatione et educatione diversarum aetatum, fol. 175. *ε.* في عمل الايادي de manuum labore, fol. 179.

Notatu dignum est quod per multos annos nomina eorum, qui impositionem ma-

nuum acceperint, ubicunque folium a scriptura planum exstiterit, in hoc codice descripta sunt. Horum nominum plena sunt septem priora folia, et prima quae exstat inscriptio hujusmodi est; ✠ ܫܡܗ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܥܠ ܡܪܝ ܬܐܘܕܘܪܘܣ ܕܗܘܐ ܩܫܝܫܐ ✠ Ordinavit Spiritus Sanctus diaconum Petrum ut esset presbyter ad altare Mar Asiae in Mansuria die primo (ܐܝܪ) anni Gr. 1884, C. 1573. Deinde ✠ ܫܡܗ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܥܠ ܕܝܪ ܡܪ ܥܒܕܐ ✠ Ordinavit Spiritus Sanctus monachum Abd'allah ut esset presbyter (coenobio) Cathedrae, die supradicto. Et postea, ✠ ܫܡܗ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܥܠ ܕܝܪ ܡܪ ܥܙܝܙ ✠ Eodem die ordinavit Spiritus Sanctus monachum 'Aziz ut esset diaconus coenobio Claustri. Eodem anno ordinati sunt diaconus ad altare Mar Jacobi in urbe Benebil, quatuor alii diaconi eidem ecclesiae ܕܝܪ ܠܗ, et diaconus coenobio Cathedrae ܕܝܪ ܩܬܝܕܪܐ: necnon plenilunio Septembris quinque diaconi ecclesiae S. Stephani in urbe Clepensi, ܕܝܪ ܕܡܪ ܣܒܐ ܕܟܠܦܝ ܒܥܝܪ ܟܠܦܝ. In eodem folio presbyter unus et diaconus unus A. Gr. 1885 ordinati sunt, et anno sequente duo presbyteri et quatuor diaconi. Sed in fol. verso aliae sunt ordinationes iterum ad A. Gr. 1884 pertinentes, sc. presbyteri Thomae ad ecclesiam S. Jacobi in urbe Benebil, et monachi Jesu, ut esset presbyter in coenobio Cathedrae, ܩܬܝܕܪܐ ܕܝܪ ܩܕܡ. Et postea, ✠ ܫܡܗ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܥܠ ܕܝܪ ܡܪ ܥܙܝܙ ܕܗܘ ܒܫܡܫܐ ܒܫܒܬܐ ܕܥܝܕ ܫܠܝܚܐ ܕܫܪܒ ܬܡܘܙ ܫܢܬ ܐܠܦ ܘܬܫܥ ܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܘܚܡܫ ✧ ܒܡܕܝܢܬ ܟܦܪ ܬܘܬܐ Ordinavit Spiritus Sanctus monachum 'Aziz ut esset presbyter coenobii Deiparae in ecclesia Mar Asiae die dominica exeuntis Thamuz, A. Gr. 1885. Deus eum perfectum reddat: et ✠ ܫܡܗ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܥܠ ܕܝܪ ܡܪ ܝܘܣܦ ܕܗܘ ܩܫܝܫܐ ܒܥܝܕܬܐ ܕܡܪ ܬܐܘܕܘܪܘܣ ܒܡܚܢܬܐ ܕܟܣܪ ܒܝܪܚ ܐܝܠܘܠ ܫܢܬ ܐܠܦ ܘܬܫܥ ܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܘܚܡܫ ✧ ܐܡܝܢ ܝܗܒ ܠܗ ܐܠܗܐ Ordinavit Spiritus Sanctus diaconum Josephum ut esset presbyter ecclesiae Mar Theodori in castris benedictis Kosur die primo Elul, A. Gr. 1885. Deus eum perfectum reddat, immo, Amen. Simili modo plus quam quadringentae ordinationes in his septem foliis descriptae sunt, quarum ultima, quae anni notam gerit, hujusmodi est; ✠ ܫܡܗ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܥܠ ܕܝܪ ܡܪ ܝܘܚܢܢ ܕܗܘ ܩܫܝܫܐ ܒܥܝܕܬܐ ܕܡܪ ܡܪܒܘܗ ✧ ܒܝܘ ܫܪܝ ܐܠܘܠ ܫܢܬ ܐܠܦ ܘܬܫܥ ܡܐܐ ܘܬܫܥ ܣܓ Ordinavit Spiritus Sanctus diaconum Marboh, ut esset presbyter ecclesiae Mar Joannis in urbe Kelat die 13 Elul, A. Gr. 1901, C. 1590.

Aliae inscriptiones in fol. 10vo exstant, quarum prima est, ✠ ܫܡܗ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܥܠ ܕܝܪ ܡܪ ܬܐܘܕܘܣ ܕܗܘ ܫܡܫܐ ܘܩܫܝܫܐ ܒܥܝܕܬܐ ܕܡܪ ܬܐܘܕܘܪܘܣ ✧ ܒܝܘ ܫܬܝܢ ܐܠܘܠ ܫܢܬ ܐܠܦ ܘܬܫܥ ܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܘܬܫܥ Ordinavit Spiritus Sanctus diaconum Thomam ut esset presbyter ecclesiae sanctae Mar Thomae in Castris Kotarchel, A. Gr. 1939, C. 1628: et ultima, ✠ ܫܡܗ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܥܠ ܕܝܪ ܡܪ ܥܒܕܐ ܕܒܪ ܡܪ ܐܒܪܗܡ ܕܗܘ ܫܡܫܐ ܘܩܫܝܫܐ ܒܥܝܕܬܐ ܕܡܪ ܐܒܪܗܡ ✧ ܒܝܘ ܫܒܬܐ ܕܫܠܝܚܐ Ordinavit Spiritus Sanctus diaconum Abdalmessiam ut esset presbyter ecclesiae sanctae Deiparae in urbe munita Amid, die jejunii apostolorum, festi scilicet SS. Mar Petri et Pauli—Deus ita cum eo agat ut perfectus fiat—Anno Gr. 1944, C. 1633.

Aliae hujusmodi inscriptiones ex anno Gr. 1902 ad 1932 exstant in fol. 24vo; et in tribus ad finem foliis sursum deorsum scriptis, ubi anni commemorati sunt Gr. 19$_{47}$—

1987, C. 1636—1676. Ex his quae exscriptu dignissima sit in fol. secundo exstat, ✠ ܣܝܡ ܡܪܢ ܪܫܝܫ ܟܗܢܐ ܕܟܠ ܟܢܫܝ ܡܕܝܢܬܐ ܐܦ ܒܝܬ ܩܕܝܫ ܫܡܥܘܢ ܟܐܦܐ ܕܒܝܬ ܩܕܝܫ ∴ ܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܐܦ ܐܢܐ ܒܝܕ ܚܛܝܐ ܓܪܓܘܪ ܡܛܪܦܠܝܛܐ ܕܐܡܝܕ ∴ ܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܐܦ ܐܢܐ ܒܝܕ ܚܛܝܐ ܓܪܓܘܪ ܡܛܪܦܠܝܛܐ ܕܐܡܝܕ

Ordinavit Spiritus Sanctus Joannem ut esset diaconus ecclesiae Mar Petri et Pauli per manus meas Gregorii [e] Aeliani (?) Metropolitani Hierosolymorum A. Gr. 1985.

Praeterea in fol. 149 duae sunt notitiae de episcopis consecratis, quarum prior;

∴ ܐܠܐ ܟܬܒܐ ܕܩܢܝܢܐ ∴

ܒܫܢܬ ܫܬ ܡܐܐ ܘܬܫܥܝܢ ܘܬܫܥ ܠܡܪܝܐ ܕܟܠ ܟܢܫܝ ܡܕܝܢܬܐ ܐܦ ܒܝܬ ܩܕܝܫ ܫܡܥܘܢ ܟܐܦܐ ܕܒܝܬ ܩܕܝܫ ∴ ܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܐܦ ܐܢܐ ܒܝܕ ܚܛܝܐ ܓܪܓܘܪ ∴ ∴ ∴

69.

Codex chartaceus in quarto, ff. 124 constans, saeculi decimi noni, charactere simplici luculenter exaratus. Inest;

Pontificale Syrorum Jacobitarum in agro Malabarico[a].

1. Confessio fidei ab episcopo coram iis recitanda qui nuper in gradum diaconorum vel presbyterorum evecti sunt, fol. 1.

Tit. .ܫܡܗ ܫܘܥܐ ܫܝܒܐ ܫܟ ܒܫ ,ܐܝ ܒܫܡ ,ܐܒܗ ܘܡ ܫܠܚܝܢܐ ܚܒܝܒܝ ܫܡܗ ܫܘܥܐ ܫܠܚܐ ܫܦܝܩܘܬܐ ܫܒܕ ܫܝܒܘ ܫܥܒܕ ܠ ܫܝܒܝ ܫܡܐ ܘܒܪ ܘܪܘܚ ܩܕܝܫ ܐܝܟ ܫܐ ܫܒܪ ✣ ܫܝܒ ܫܐܦ ܒ ܡ ܒܪ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti scribimus confessionem, quam confessus est et definivit Jacobus Metropolita Maipheractae sive Martyropoleos, ut coram diaconis et presbyteris nuper ordinatis recitaretur, eo ut quae in eo jussa sint, sciant et observent.

2. Psalmi cv, xv, lxi, ita dispositi ut in ordinatione lectoris, hypodiaconi, psaltae recitandi sunt; α. ܐܬܪܗܬ .ܡ̄ ܫܝܒܐ ܫܦܝܩܘܬܐ ܫܒܚ; β. ܠ ܫ̄ ܫܝܒܐ ܐܠܗܝ; γ. ܡܐ ܠ ܫ̄ ܫܝܒܐ ܫܥܒܕ ܒܪܟ ܐܠܗܝ ܫܒܪ, fol. 6.

3. Ordinatio lectoris, fol. 8.

Tit. ܒܗܝܠ ܡܪܝܐ ܐܝ ܫܠ ܫ ܒ ܫܒ ܫܥܒܕ ܫܐ ܒ ܫ̄ ✣ ܫܦܝܩܘܬܐ ܫܒܚ ܡܪܢ ܫܒܪ. Ope Dñi nostri scribere adgredimur ordinationem gradus cujuscumque, ei diei aptam quo sacra coena non celebratur. Ordinatio prima lectoris. Ad calc. variae sequuntur rubricae, sc. Quod exorcistae, ܫܡܫܢ, nullam manuum impositionem accipiant, sed solo jussu episcopi creantur. Quod psaltis, hypodiaconis, lectoribus, et exorcistis orarium gerere non liceat, nisi qui hypodiaconi ostia ecclesiae, dum sacra coena celebratur, custodiant. De vocibus quae in officio mutandae sunt, quum hypodiaconus, vel psaltes impositionem manuum accipiat.

4. Chirotonia diaconorum, fol. 11.

Tit. ܒܗܝܠ ܫܠܝܫܝܐ ܫܠܫܐ ܫܡܟ ܒ ✣ ̄ ܫܒܐ ܫܥܠܝܢܐ ܫܟ Ope Dei qui infirmos confirmat scribimus ordinem Chirotoniae diaconorum. In margine variae rubricae de vocibus quae in hoc ordine mutandae sunt quum presbyter ordinandus est.

5. Ordo archidiaconi, fol. 25.

Tit. ,ܒܥܠܝܢܐ ܫܠܟ ܠܟ ܠܝܠ ܒ ✣ ܐܒܫܝܢܐ ܫܡܟ ܒܗܝܠ ܒܗܝܢ ܫܟ ܫܝ Adjumentum Dei invoco ut meae infirmitati auxilio sit dum ordinem archidiaconi scribam.

6. Ordinatio presbyterorum, fol. 30.

Tit. ,ܫܟ ܫܡܟ ܐ ܫܡܟ ܠ ܒ ܫ ܠ ܠ ܒ ܡ ܒܫ ̄ ܒܗ ,ܒܥܒܕ ܫܒܗܝܢ ܫܟ ܫܥܠܥܝ ܒܗܝ ܫܡܟ ܫܡ ܫܢܒ ܒܗܝ ܒ ܫ ̄ ܫ ̄ ̄ ̄

nationis presbyteri exscriberem ad bonum exitum perveniat. Ad calc. ܙܟܝ ܠܗ ܥܒܕ ܟܬܝܒ ܚܛܝܐ ܘܚܛܝܐ ܒܗ ܐܡܪ ܟܗܢܐ ܩܫܝܫܐ ܒܪ ܐܢܐ ܒܪ ܐܢܐ ✣ Orate pro servo infirmo et peccatore, nomine presbytero, [per] Dei gratiam.

7. Encaenia ecclesiae, fol. 47.

Tit. ܗܕܐ ܣܕܪܐ ܕܚܢܟܐ ܕܒܝܬ ܩܕܫ ܕܐܬܪܬܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܘܥܠ ܕܟܠ ܡܕܒܚܐ ܕܒܝܥܐ ܐܘ ܕܟܢܫܬܐ ܕܡܢ ܥܡܡܐ ܘܥܠ ܟܠ ܡܢܐ ܕܐܬܚܠܠ ܒܗ ܡܕܡ ܒܝܫ ✣ Sequitur ordo encaeniorum ecclesiae: necnon oratio et expiatio altaris vel ecclesiae, quae ab haereticis vel ethnicis, vel alio quocumque modo polluta sit, et in qua res aliqua nefasta acciderit.

8. Consecratio olei, fol. 58.

Tit. ܗܕܐ ܣܕܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܒܝܬ ܩܕܫ ܕܡܫܚܝܢ ܒܗ ܐܢܫܐ ܡܥܡܕܢܐ ܩܕܡ ܕܢܚܬܘܢ ✣ Sequitur ordo consecrationis olei, quo prius unguuntur baptizati quam in baptismatis lavacrum descendunt. In fol. 60 distinguuntur *chrisma*, ܡܘܪܝܐ, et *oleum simplex*, ܫܡܢܐ ܦܫܝܛܐ. Hoc enim prius catachumeni quam baptizantur; illo non nisi baptizati, unguuntur.

9. Chirotonia patriarcharum, metropolitanorum, maphrianorum, et episcoporum, fol. 62.

Tit. ܣܕܪܐ ܕܫܘܡܕܐ ܕܐܒܗܬ ܡܪܢ ܕܟܠ ܡܕܒܚܐ ܕܡܦܪܝܢ ܘܕܡܛܪܦܠܝܛܐ ܘܕܩܠܝܣ [l. ܩܠܝ] ܣܝܡ ܕܫܘܡܕܐ ܕܡܪܢ ܥܠ ܟܗܢܐ ܕܐܬܬܪܚ ܡܢ ܩܕܫ ✣ Sequitur ordo consecrationis patriarcharum, metropolitanorum, maphrianorum, et episcoporum, qui e sacerdotio suo interdictus sit, sc. quum ad gradum suum restituitur.

10. Consecratio altaris, fol. 97.

Tit. ܗܕܐ ܣܕܪܐ ܕܩܕܫܐ ܕܡܕܒܚܐ ܘܥܠ ܟܠ ܡܢܐ ܕܐܬܚܠܠ ܒܗ ܡܕܡ ܒܝܫ ✣ [c ܐܝܬ] ܠܗ Sequitur ἀκολουθία sive appendix, quae Ordo est consecrationis altaris, seu tabularum quae super mensam ponuntur. Addita est rubrica, ܕܒܥܝ ܠܡܥܒܕ ܟܕ ܡܫܬܟܚ ܒܥܝ ܡܕܡ ܒܝܫ ✣ Fiat consecratio tabularum feria quinta hebdomadis mysteriorum, vel saltem aliqua feria quinta hebdomadum quae inter resurrectionem et adscensionem interveniunt. Conficiendae sunt tabulae de lignis selectis, hoc est, de asseribus optimis, vel etiam de lapide quodam optimo, qualis est marmor, et alii ejusmodi. Ad calc. ܟܕ ܡܛܠ ܕܠܐ ܐܬܥܒܕ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ✣ ܕܒܗ ܐܝܬ ܠܢ ܡܕܡ ܒܝܫ. ܡܢ ܟܠ ܕ

ܟܬܒܗ ܒܝ ܐܝܟ ܗܢܐ . ܐܦ ܗܢ ܫܠܡ ܘܟܫܪ ܠܠ ܡܢ ܕܠܐ ܚܣܪ ܒܗ ܟܠ ܡܕܡ . ܒܥܝ ܡܪܝ ܕܬܩܪܘܢ ܠܥܒܕܟ ܚܛܝܐ ܕܢܨܠܝ ܠܝ ܘܠܐܒܗܬܝ ܘܠܐܚܗܬܝ ܕܒܦܓܪܐ ܘܒܪܘܚܢܐ ܕܒܫܡܗ ܕܩܫܝܫܐ ܐܝܢ ܓܝܘܪܓܝܣ ܙܟܪܝܐ ܘܒܥܠ ܕܐܬܪܚܩ ܗܘ ܡܛܠ ܕܠܝܬ ܒܗ ܟܠ ܛܒ ܐܠܐ ܗܝܡܢܘܬܐ ܕܫܪܝܪܬܐ ܕܐܬܩܛܠ ܒܗ . ܗܫܐ ܐܚܝ ܘܚܒܝܒܝ ܨܠܘ ܒܥܘ ܠܝ ܡܢ ܚܘܒ ܕܫܘܪܝ ܕܢܫܒܘܩ ܠܝ ܡܪܝ ܐܠܗܐ ܚܛܗ ܕܥܒܕܝ ܘܢܡܚܐ ܠܟܠ ܥܘܠܬܝ . ✣ ܣܘܦ ܣܦܪܐ Explicit. etiam hic ordo bene et perfecte sine ullo omnino defectu. Lectores oro ut orationem propitiatoriam obferant pro servo peccatore, et pro parentibus et fratribus ejus corporeis et spiritalibus, qui nomine presbyter est Georgius Zacharias, facto autem remotus, quippe qui omnis boni vacuus est praeter fidem Christianam cui adhaeret. Vos fratres et dilecti, orate pro me amoris ergo, ut Dñs peccatorum veniam mihi concedat, et omnes defectus meos abstergat.

[Bod. Or. 655.]

70.

Codex bombycinus in quarto, ff. 136 constans, in fine mutilus, ab Athanasio episcopo, A. C. 1555, charactere simplici exaratus. Inest Rituale Jacobitarum.

1. Fragmentum officii alicujus ad baptismum pertinentis: desunt titulus et ff. 1—10. Ad calc. rubrica, والكاهن يحمل الطفل علي دراعيه ويدخله الي البيعه مع والدته ٥. Et postea, وهو برسم الشماس العزيز الشماس فطروس ابن المرحوم المعلم يعقوب الشهير بالحريري الرب يهنيه بيه امين ٥ Exscriptus est diaconi illustris Petri gratia, fil. beate defuncti doctique Jacobi, mercatoris sericarii celebris; concedat ei Deus ut commoda ex eo legendo percipiat, Amen.—Idem fragmentum et rubrica in fol. 39 exstat, similisque de Petro diacono inscriptio in fol. 60, ubi Alepensis الحلبي vocatur.

2. Ordo baptismi, fol. 12.

Tit. ܟܬܒ ܡܫܪܝ ܕܝܠܢ ܥܠ ܚܠ ܡܕܡ ܕܡܬܬܐ ܕܡܥܕ ܡܥܡܕ ܥܠ ܝ ܡܥܡܕ . ܫܠܡ ܒܫܡ ܐܒ ܘܒܪ ܘܪܘܚ ܩܕܫ ܐܡܝܢ

ܕܡܫܬܡܫܢ ܒܗ ܐܦ ܗܫܐ ܒܥܘܪܗ ܕܡܪܝ ܕܠܗ ܫܒܚܐ ܐܦ ܐܢܐ ܐܟܬܒ ܣܕܪ ܡܥܡܕܐ ܕܡܥܡܕ ܠܚܕ ܥܠ ܝ ܡܥܡܕ ܠܡܫܝܚܐ ܘܠܢܫܐ : ܘܠܐ ܡܫܬܡܫ ܒܗ ܐܠܐ ܩܫܝܫܐ ܕܡܫܝܚ ܐܝܬ ܒܗ ܒܟܬܒܐ ✣ ܘܗܕܐ ܡܫܬܡܫ ܒܗ ܒܥܕ ܟܠ ܡܕܡ ܕܠܐ ܚܣܪ ܒܗ ܟܠ ܡܕܡ Et jam auxilio Dñi cui sit laus, scribere adgredior ordinem baptismi adbreviatum hominibus et mulieribus: compositum a

ܡܬܬܝܡ ܕܝܠܢ ܥܠ ܝ ܡܥܡܕ ܠܡܫܝܚܐ ܘܠܢܫܐ ܕܡܫܬܡܫ ܒܗ ܒܟܬܒܐ ✣ ܘܗܕܐ ܡܫܬܡܫ ܒܗ ܒܥܕ ܟܠ ܡܕܡ ܕܠܐ ܚܣܪ ܒܗ ܟܠ ܡܕܡ

In plurali numero et masculino genere scriptus est hic ordo, sed in sacerdotis usum addita sunt in margine verba, in foeminino genere plene descripta, quorum opus sit, ut in puellarum baptismum deserviat.

3. Ordo baptismi brevis, quum is qui baptizatur in periculo mortis sit, fol. 35.

Tit. ܡܫܡܫܢܐ ܕܝܠܢ ܥܠ ܚܕ ܟܗܢܐ ܕܡܬܬܐ ܡܫܝܚ ܒܥܕ ܡܥܡܕ ܠܥܠ ܝ ܡܥܡܕ ܠܡܫܝܚ ܐܝܬ ܒܗ ܒܟܬܒܐ : ܘܟܕ ܐܬܝ ܥܕ ܥܘܪ ܕܡܪܝ ܕܠܗ ܫܒܚܐ ✣ ܘܗܫܐ ܐܫܪܐ ܠܡܟܬܒ ܣܕܪ ܡܥܡܕܐ ܕܡܥܡܕ ܠܚܕ ܥܠ ܝ ܡܥܡܕ ܠܡܫܝܚܐ ܘܠܢܫܐ : ܕܡܬܬܟܢܫ ܡܢ Et jam auxilio Dñi cui sit laus, scribere adgredior ordinem baptismi adbreviatum hominibus et mulieribus: compositum a

patre Mar Severo Antiochiae in Syria patriarcha, puero qui morti prope sit. Infantes etiam morientes sacrae coenae participes apud Jacobitas fieri e rubrica in fol. 37 patet; ويدخله الي المدبح ويشوثغه من الاسرار المقدسه ويباركه من الصليب والمدبح والانجيل ويطلقه. والبنت علي باب المدبح يكللها ٥ Jubet alia rubrica quod si praesens mortis urgeat necessitas, sufficiat si sacerdos ter sine oleo signum crucis in fronte faciat, وان عرض لطفل ضرورة الموت سرعه وهو بلا عماد. يرشهه الكاهن بثلاث صلبان بين عينيه بغير زيت ويقول ✠ ܒܫܡ ܐܒ ✠ ܒܫܡ ܒܪ ✠ ܒܫܡ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ. ✠ ܒܫܡ Si autem convalescat puer, ex integro baptizandus est, his tribus crucis signis non obstantibus, وان عاش الولد يعمده الكاهن عماد كامل وهذه الثلاث صلبان يعبرهم ٥

4. Decalogus, العشر كلمات, brevissime exscriptus, fol. 39.

In hoc decalogo locum primum tenet, Unum Deum coles; secundum, Dei nomen in vanum non dices; tertium, Observa sabbathum; quartum, Honora patrem; quintum, Non occides; sextum, Non furaberis; septimum, Non moechaberis; octavum, Falsum testimonium non dabis; nonum, Facultates proximi tui non concupisces; decimum, Uxorem ejus non concupisces.

5. Idem ordo baptismi qui in fol. 12, sed in singulari numero, et masc. genere: ubi tamen opus, additum est in marg. genus foemininum, fol. 39.

Tit. ܣܕܪ ܡܥܡܕܐ ܕܚܕ ܠܓܒܪܐ ܠܫܘܚܢܐ ✠ Jam ope Dñi fretus scribere adgredior ordinem baptismi in singulari numero maribus foeminisque. Ad calc. كمل بعون الرب سبحانه علي يد الحقير في الروسا ابراهيم باسم اسقف اثناسيوس. الناظر الفهيم. يصلح ما يجد من النقص. لانه كتب من طكس مكثر. وكل انسان ناقص. والسبح والشكر لله تعالي امين. في دير القديس العظيم ماري اليان بارض القريتين سنه ٦٦٨١ للسكندر اليوناني بن فيلبوس الماقدوني بيد اثاناسيوس ٥ Explicit. ope Dñi cui sit laus, manu vilissimi primatum Abraham, qui etiam quod ad nomen attinet episcopus Athanasius est. Quemcunque in eo videat defectum, corrigat lector peritus: pluries enim jussus scripsi, et omnis homo imperfectus est: laus autem et gloria Deo summo, Amen. Scriptus est in coenobio sancto magnoque Mar Eliae in terra duarum urbium, A. 1866 Alexandri Graeci, fil. Philippi Macedonii manu Athanasii.

Apud Arabes الارض القريتين regio est inter Meccam et Thaif urbes, sed hic potius significare videtur regionem Mosulanam. Urbs enim Mosul ad occidentalem ripam Tigris sita ex adversa fluvii parte antiquam Nineven habet, et in diocesi Mosulana situm esse coenobium Eliae diserte testatur Assemanus, B. O. ii. 212, 228.

6. Ordo Candelae sive Lampadis, in quinque officia distributus, fol. 60.

Tit. ܣܕܪ ܡܥܡܕܐ ܕܚܕ ܠܫܘܚܢܐ ✠ In

nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei, scribere adgredior librum Candelae pro eo qui ad poenitentiam accedit, sive infirmus sit sive sanus: quemadmodum in libro Jacobi apostoli, fratris Dñi cognomine, dictum est Si quis infirmus sit, presbyteros ecclesiae vocet, qui super eum orabunt, et oleo in nomine Dñi nostri Jesu Christi unguent; et sanabit eum Dñs: et si peccata ei sint, remittentur ei. Congregatis autem sacerdotibus ut officium Candelae celebrent, massam farinae subactam in media lance testacea vel vitrea ponant, qua in massa quinque ellychnia in modum crucis juxta numerum quinque virginum (prudentium) disponant, et in initio cujusque officii unum ellychnium accendant. Ad calc. وكمل كتاب القنديل بعون الله تعالي لبله الاربعه ثالث ساعه من اللبل حادي عشر شهر كانون الاول بقريه النيك سنه الف وثمانمايه سبعه وستين يونانيه ⁘ Explicit. ope Dei summi liber Candelae hora noctis feriae quartae tertia e nocte undecima mensis Canun prioris in urbe Nabk, anno 1867 Graecorum, C. 1555.

7. Ordo Coronae sive Sponsalium, fol. 97.

Tit. ܣܕܪܐ ܕܟܠܝܠܐ ܕܟܢ ܠܡ ܟܬܒ ܒܫܡ ܐܒ̈ܐ ܘܒܪ̈ܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܗܘ ܕܐܟܬܒ ܠܡ ܣܦܪ ܒܫܡ ܐܠܗܐ ⁘ Spem in sanctam Trinitatem reponens scribam librum cui nomen Corona, sive Preces in sponsum sponsamque. Ordinem secundum verae fidei normam disposuit doctor nostrum Syrorum Jacobus Edessenus, aliique doctores sancti.

Varia insunt officia, sc. *a*. Benedictio annulorum, تبريك الخواتم. *β*. Benedictio coronarum, quas gerunt socer sponsaque تبريك الاكاليل الذي الختن والعروس, fol. 110. *γ*. Oratio super caput pronubi [auspicis,] qui coelebs esse oportet, recitanda, الصلاه علي راس الاشبين ويكون اعزب; it. pro pronuba, quae virgo esse oportet, صلاه علي الاشبينه وتكون بنت بكر, fol. 123. *δ*. Oratio quum coronae post septem dies solvuntur, صلاه لحل الاكليل بعد سبعه ايام, fol. 127. *ε*. Praecepta sponso sponsaeque recitanda, postquam celebratum sit coronae officium, وصيه تقرا على العريس والعروس بعد ان يغرغ الاكليل, fol. 128. Ad calc.

ܟܠ ܐܒ̈ܗܬܟ ܘܟܠܗ ܡܗܝܡܢܘܬܟ ⁘
ܐܫܬܡܫ ܟܠ ܕܠܣܡ ܫܡܟ ⁘
ܐܢܫ ܕܐ ܡܫܟܚ ⁘
ܟܠ ܫܡ ܕܐܠܗ ⁘

ܐܡܝܢ ܟܠ ⁘ ܐܒ̈ܗ ⁘ ܘܪܘܚ ⁘ ܩܕܝܫ ⁘ ܟܠ ⁘
ܐܡܝܢ ⁘

8. Benedictio coronarum viduorum in duo officia distributa, fol. 134.

Tit. ܣܕܪܐ ܕܟܠܝܠܐ ܕܐ̈ܢܫ ܐ̈ܪܡ̈ܠܬܐ ⁘ Jam ope Dñi fretus scribere adgredior benedictionem coronarum viduorum. Ad calc. officii secundi, ܫܠܡ ܣܕܪܐ ܕܟܠܝܠܐ Explicit. benedictio viduarum.

Inest revera ordo sponsalium viduorum et viduarum, ut e fol. 135 patet, ubi sacerdos orat pro ܥܒ̈ܕܐ ܕܐ̈ܢܫ ܐ̈ܪܡ̈ܠܬܐ. Recenset etiam Assem. Cod. Vat. Cat. ii. 338 eadem officia, sed quum *Benedictionem viduarum* simpliciter ea adpellat, pauci forte intelligerent, ordinem esse nuptiarum ubi vel sponsus vel sponsa viduus sit.

9. Orationes omnigenae, صلوات لكل جنس, fol. 143.

a. Oratio pro altari quod ab ethnicis vel haereticis profanatum sit, علي المذبح الذي يتنجس من الحنفا والاراطيقه, ib. *β*. Pro novis vasibus, quae ecclesiae obferantur, qualia sint calices, fictilia, cervicalia, et alia hujusmodi, صلاه علي الاواني الجدد الذين

يتقدمون للبيعه : كاسات . وصواني . واسد . وهرارات . وبدل . وكواتين . ومباخر . وتلبشتات . ومراوح . ونوافير . ومعالق . ومناديل وغيرهم ibid. γ. Super vinum in quo aliquid impurum suffocatum sit, علي الخمر الذي يختنق فيه شيا نجس, fol. 144. δ. Super oleum, quod in eodem modo impurum redditum sit, علي الزيت الذي يختنق فيه شي نجس, ibid. ε. Super aliquam rem quae impura facta sit, et cujus odor in aliquo quocunque modo corruptus sit, علي كل شي يتنجس وتفسد رايحته من جميع الاجناس, fol. 145. ϛ. Super aquas in quibus aliquid suffocatum sit, et super vas quod impurum factum sit, علي الما الذي يختنق فيه شي وعلي كل الفراغات التي تتنجس, ibid. ζ. Super vas in quo aliquid suffocatum sit, علي الفراغات التي يختنق فيها شي نجس, ibid. η. Super virum vel mulierem qui peccati reus sacerdotem ut pro eo oraret, rogaverit, علي الانسان الذي يقع في الخطيه رجل او امراه اذا سال الكاهن ان يصلي عليه, fol. 146. θ. Benedictio puerorum, صلاه التبريك الاطفال من الكاهن, ibid. ι. Pro iis qui iter faciunt, صلاه علي الذين يسافرون في الطريق, ibid. ια. Pro aegroto, صلاه يصليها الكاهن علي المريض, ibid. Desunt caetera.

Per totum librum rubricae, evangelia, epistolae, et postillae, Arabico sermone sunt: necnon multae in sponsalium officiis orationes. [Poc. 86.]

71.

Codex bombycinus laevigatus in duodecimo, ff. 110 constans, A. C. 1579, Hierosolymis, charactere simplici nitide exaratus. Inest;

Rituale Syrorum Jacobitarum.

1. Ordo Candelae, fol. 2.

Tit. ܣܕܪܐ ܕܢܗܪܐ ܕܒܝܬ ܩܕܫܐ ܕܐܬܪܐ ܗܘ ܕܡܫܬܡܫ ܒܗ ܟܗܢܐ ܪܡ ܒܫܒܬܐ ܘܒܥܕܬ ܫܪܪܐ

In hoc titulo notandum est quod quatuor ellychniis in crucis modum dispositis, quintum in medio defigendum est, et quod finito uno quoque officio accendendum est ellychnium, quod etiam jubet Cod. Vat. lvi, cf. Cat. ii. 337: codex autem superior, Poc. lxxxvi, in initio cujusque officii ellychnium accendere praecipit. Accensis omnibus ellychniis excipiunt preces super caput aegroti recitandae. Denique si adsit episcopus, officium ab eo recitandum est, alias presbyter quivis sufficiat; quod etiam in rubricis jubet Cod. Poc. lxxxvi. Evangelia, et oratio ad finem officii cujusque sermone Arabico sunt, Carshunice: similique modo preces post accensa ellychnia, sc. طلبه علي راس الضعيف او معترف; caetera autem sermone Syriaco sunt. Ad calc. commemoratur annus, ܥܠ ܕܚܕ ܒ ܒܚ ܫܢ ܐܠܦ ܘ ܫܢ ܠܬ ܘ ܫܢ ܐ ܠܡ ܫܝܡܝ ܒ ܒ ܐ ܕܝܪܚ ܐܝܪ ܒ ܒ ܐ ܕܝܪܚ ܐܝܪ ⁘ ܣܝܡ ܠ ܣܝܡ ⁘

Explicit. Hierosolymis die primo mensis Maii, A. Gr. 1890, C. 1579.

2. Ex Libro Capitum selecta quaedam, sc. α. Caput tertium, fol. 49.

Tit. ܣܕܪܐ ܕܪܫܐ ܕܟܠ ܫܢܬܐ ܕܡܬܚܕܬ ܒܗ ܣܕܪܐ ܕܩܘܪܒܢ

ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܡܪܝ ܥܠ ܡܕܡ ܕܡܫܬܥܐ ܕܐܢ ܡܢ ܡܛܠ ܕܫܡܐ ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܕܒܫܡܗ ܐܢܚܢܐ ܫܪܝܢ ܠܡܟܬܒ ܡܐܡܪ̈ܐ ܢܦܥ̈ܐ ܡܢ ܣܦܪܐ ܕܒܝܬ ܩܛܘܠܝܢ ܕܩܕܡܝܐ ܕܗܘ ܕܡܬܩܪܐ ܟ̈ ܒܝܬ ܩܛܘܠܝܢ ܕܐܝܟ ܕܠܐ ܐܦܫܪ ܠܡܗܘܐ ܚܒܐ ܐܠܐ ܐܢ ܐܝܬ ܡܢ ܕܢܠܦ ܐܢܫ̈ܐ ܐܝܟ ܢܛܪܘܢ ܘܢܠܦܘܢ ܐܢ ܗܠܝܢ ܠܐ ܢܛܪܘܢ ܐܠܐ ܐܢ ܐܝܬ ܡܢ ܕܢܠܦ ܐܢܫ̈ܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܠܗܘܢ ܕܝܢܐ ܕܠܥܠܡ ܘܒܟ̈ܝܐ ܘܡܘܬܐ ܘܟ̈ܐܒ̈ܐ ܘܠܐ ܢܫܬܘܩܪ ܐܢܫ ܠܡܩܪܒ ܠܗ̈ ܐܠܐ ܒܕܚܠܬܐ ܘܒܙܥܬܐ ܣܓ̈ܝܐ ܘܒܛܗܪܘܬܐ ܕܟ̈ܝܢܐ ܕܐܦ ܐܢ ܡܢ ܕܠܐ ܢܬܒ ܒܚܛ̈ܗ ܘܠܐ ܢܬܚܢܟ ܒܡܥܡܕܗ ܕܬ̈ܘܒ ܠܥܠܡ ܠܗ ܕܝܢܐ ܕܠܥܠܡ ܐܡܝܢ ⁘ ܣܝܡ ܐܢܐ ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܕܒܫܡܗ ܐܢܚܢܐ ܫܪܝܢ ܠܡܟܬܒ ܡܐܡܪ̈ܐ ܢܦܥ̈ܐ ܡܢ ܣܦܪܐ ܕܒܝܬ ܩܛܘܠܝܢ ܕܩܕܡܝܐ ܕܗܘ ܕܡܬܩܪܐ ܟ̈ ܒܝܬ ܩܛܘܠܝܢ ܕܐܝܟ ܕܠܐ ܐܦܫܪ ܠܡܗܘܐ ܚܒܐ ܐܠܐ ܐܢ ܐܝܬ ܡܢ ܕܢܠܦ ܐܢܫ̈ܐ ܐܝܟ ܢܛܪܘܢ ܘܢܠܦܘܢ ܐܢ ܗܠܝܢ ܠܐ ܢܛܪܘܢ ܐܠܐ ܐܢ ܐܝܬ ܡܢ ܕܢܠܦ ܐܢܫ̈ܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܠܗܘܢ ܕܝܢܐ ܕܠܥܠܡ ܘܒܟ̈ܝܐ ܘܡܘܬܐ ܘܟ̈ܐܒ̈ܐ ܘܠܐ ܢܫܬܘܩܪ ܐܢܫ ܠܡܩܪܒ ܠܗ̈ ܐܠܐ ܒܕܚܠܬܐ ܘܒܙܥܬܐ ܣܓ̈ܝܐ ܘܒܛܗܪܘܬܐ ܕܟ̈ܝܢܐ ܕܐܦ ܐܢ ܡܢ ܕܠܐ ܢܬܒ ܒܚܛ̈ܗ ܘܠܐ ܢܬܚܢܟ ܒܡܥܡܕܗ ܕܬ̈ܘܒ ܠܥܠܡ ܠܗ ܕܝܢܐ ܕܠܥܠܡ ܐܡܝܢ ⁘ ܣܝܡ ܐܢܐ ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ⁘ ܕܡܬܩܪܐ ⁘ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei, cujus ope freti scribere adgredimur sermones utiles e Libro Capitum, quorum primus est Caput tertium, quo disputatur, fieri non posse ut amor Dei existet, nisi per obedientiam ad ejus jussa: jussa ejus autem observari non posse, nisi aliquis sit qui homines quomodo ea observent doceat et erudiat: item quod si quis peccator sine poenitentia moriatur, aeternum ei manere supplicium.

β. Caput quartum, fol. 64.

Tit. ܟ̈ ܡܢ ܚܕ̈ܐ ܕܟ̈ܝܢܐ ܘܟ̈ܝܠ ܕܟ̈ ܐ̈ ܕܟ̈ܝܢܐ ܕܐ̈ ܕܟ̈ ܐ̈ ܕܟ̈ ܐ̈ ⁘ ܕܟ̈ ⁘ Caput quartum, quo demonstratur, confessionem humiliationem esse, et per confessionem cor mundum fieri e cogitationibus impuris; denique absolutionem ei denegari, quicunque homines id agere posse sine doctoris disciplina putet.

γ. Caput quintum, fol. 75.

Tit. ܟ̈ ܡܢ ܚܕ̈ܐ ܕܟ̈ܝܢܐ ܘܟ̈ܝܠ ⁘ ⁘ Caput quintum, quo demonstratur eucharistiam minime ei obferendam qui discipulus non sit. Ad calc. ⁘ ⁘ Sermo quem pronuntiavit S. Joannes Chrysostomus de modo quo ad sancta mysteria adpropinquare deceat: recitandus est die quinto magno (sc. hebdomadis passionis), ut moneantur ne quis ad ea adpropinquet nisi cum metu et tremore, et quam maxima puritate et castitate.

δ. Caput sextum, fol. 86.

Tit. ⁘ ⁘ Caput sextum, quo demonstratur, quicunque indigni coenae sacrae participes fiant, certo eos manere judicium et morbum et mortem et adflictiones.

ε. Caput septimum, fol. 94.

Tit. ⁘ ⁘ Caput septimum, quo manifestum fit, qualis sit didascaliae institutio de poenitentis confessione dum in statu sit discipuli: necnon quod nemini canonem in se ipsum recipere liceat; quod si autem faciat, Christo principatui adversatur.

ϛ. Caput octavum, fol. 105.

Tit. ⁘ ⁘ Caput octavum, quo demonstratur, eum qui veritatem suo ipsius consilio sine magistri monitu facit, magnum et in tota Dei scriptura illustrem esse. Ad calc. ⁘ ⁘

ܡܝܬܠܟ ܡܝܬܪܟ ܒܠܝܠܟ ܠܟ ܡܢ
ܒܫܡܝܐ ܒܪܟܐ ܕܡܪܝ ܐܠܗܐ ܡܢ ܕ
ܐܝܟ ܕܐܡ ܠܐܠܝܢ ܕܡܢܝ ܩܪܝܢ
ܒܫܡܝܐ : ܠܡܝܟܐ ܐܢܐ ܥܒܕ ܠܟ ܐܠܐ
ܕܝ ܒܥܘܬܐ ܕܡܪܝܢ ܒܥܝܢ
ܡܢ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ : ܡܫ
ܡܫܝܚܐ ܡܫ ܐܝ ܠܟ ,ܐܡܪ
ܟܠ ܝܘܡ ܝܫܘܥ ܐܡܪ ܐܝܢ ܡܢ ܠܟ
ܒܟܬܒ ܦܝܣ ܡܫܡܐ ܒܫܡ ܩ ܟܬܝܒ
ܐܢ ܐܝܬܘܗܝ ܡܫܬ ܡܫ ܠ ܐܬܘ
ܫܠܝ ܕ ܡܫܬܐ ܡܫܡܫ ܡܝܬ
ܒܫܡܝܐ ܒܪܟܐ ܕܡܪܝ
ܕܝ ܒܥܘܬܐ ܕܡܪܝܢ ,ܐ
ܠܟ ܒܪܟ ܡܫ ܕ ܡܫ ܐܝܟ
ܠܐ ܡ ܡܠ ܡܫ : ܡܐ ܟܬ
ܒܫܡܝܐ ܒܪܟܐ ,ܐ ܕ : ܒ
ܡܠ ܒܪܟ ,ܐ ,ܐ : ܠ
⁘ ܒܫܢܬ In anno 1890 Alexandri fuimus in sancta nobilique urbe (Hierosolymis), ubi Servatoris sepulchrum, caeteraque loca sancta, in quibus Dñs noster Jesus Christus incarnationem ejus salutis nostrae causa perfecit, visitavimus: scilicet ego servus scelestus neque dignus cujus nomen in sancto libro signatum scriptumque sit, nisi propter eorem preces qui in hoc sancto libro legentes adspiciant, Joannes Faraj, nomine monachus, sed facto ignavus, et ab omni virtute vacuus: et sacerdos Aaronicus, et monachus Antonianus doctor Yuchna. Ego autem supradictus meis manibus librum supradicti doctoris Yuchna causa, sicut voluit, et cupivit, exscripsi, et pretio 25 dirrhemorum licita venditione vendidi; ille autem emptione legali et canonica coram monachum Antonianum et sacerdotem Melchisedekianum doctorem Eliam e regione Tripolitana, qui in urbem sanctam animae salutis causa commeaverat, eum emit: neque alicui est ne minima quidem in hunc librum potestas sine supradicti possessoris venia, quem Dominus precor beatum faciat. Haec facta sunt in diebus patris nostri Mar Ignatii patriarchae Antiocheni, et Mar Basilii Orientis maphriani, et Mar Gregorii urbis sanctae metropolitani; et Deo gloria.

[Bod. Or. 22.]

72.

Codex chartaceus in octavo, ff. 42 constans, charactere partim simplici, partim Nestoriano, annis C. 1821, 1840, pro G. H. Mill, S. T. P. R. apud Cantab. exaratus[a]. Insunt;

Ritualia et Historica ad Syros Jacobitas in agro Malabarico pertinentia.

1. Ordo Sponsalium, in duas partes divisus, *α*. Benedictio annuli, fol. 1.

Tit. ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܐܠܗܐ ܚܕ ܕܥܒܕ ܣܝܡܐ ܕܒܪܟܬܐ ܕܛܒܥܐ ⁘ ܐܡܝܢ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unius veri, scribere adgredimur benedictionem annuli.

β. Benedictio coronae, fol. 8.

Tit. ܗܠܝܢ ܡܫܬܡܫܢܐ ܕܟܠܝܠܐ ܗܘ ⁘ ܕܟܠܝܠ ܣܝܡܐ Sequitur officium alterum, quod benedictio coronae est.

2. Nomina graduum ecclesiasticorum, ܫܡܗܬ ܕܣܕܪܐ, fol. 20.

Hi gradus sunt, 1. Psaltes. 2. Cantor, sc. liturgiae, ܡܪܢܝܐ ܕܥܕܬܐ ܗܘ. 3. Exorcista, qui tamen apud Syros Malabaricos aeditui officium revere gerit, ܗܘ ܕܡܛܪ ܩܢܝܐ ܘܡܫܠܚ. 4. Anagnostes. 5. Hypodiaconus. 6. Diaconus. 7. Sacerdos. 8. Periodeutes, sive Visitator, ܦܣܩܘܦܐ. 9. Chorepiscopus. 10. Episcopus. 11. Metropolita. 12. Patriarcha. 13. Angeli. 14.

---

[a] Cf. fol. 1, ubi manu ipsius Mill scriptum exstat, Pro me descripsit Thomas Mavalicarensis.

Archangeli. 15. Principatus. 16. Potestates. 17. Throni. 18. Dominationes. 19. Virtutes, ܣܛܠܐ. 20. Cherubim. 21. Seraphim.

3. Historia brevis ecclesiae Malabaricae. Descripsit Gulielmo H. Mill Abraham, presbyter Travancorensis, Dec. 1821, fol. 21.

Secundum hanc historiam, in Indiam venit Thomas apostolus, A. D. 52, et exstructis quinque ecclesiis, duas familias nobiles quae in iis ministrarent constituit, et ipse denique in urbe Mailopura mortuus et sepultus est. Postea A. D. 345 venit Thomas alter, mercator, ab Ignatio patriarcha Antiocheno, comitantibus episcopis et presbyteris et diaconis, missus; qui ex iisdem prosapiis, quae a Thoma apostolo manuum impositionem acceperint, ecclesiae rectores elegit, addita archidiaconatus dignitate, quae antea apud eos non exstiterit. A. D. 825 venit mercator alter, nomine Job, duobus comitantibus episcopis, qui doctrinam Jacobiticam, qualem ipse Thomas apostolus ab initio iis docuerat, profitebantur. Hic rerum status usque ad A. D. 1545 permansit, quum Mar Elia jubente venit episcopus cui nomen fuit Abraham, a quo manuum impositionem acceperunt, quia ipsis episcopi non fuerunt. Rex autem regionis Cochin, ܚܦܥܒ, hunc Abraham vi cepit, et Romam abductum Papae tradidit, cui se submisit, et accepta in omnem Indiam potestate, ibi reversus est, et mores Francos h. e. Romanos eos docuit. Mortuo Abraham, archidiaconatus iis solum remansit. A. D. 1598 mores Syriacos deseruerunt, et Francis sese submiserunt, presbyterique a vero matrimonio prohibiti sunt, ܟܗܢܐ ܕܚܠܦ ܡܥܩܪ ܐܢܬܬܗ ܘܒܝܬ ܟܠܐ ܕܒ. A. D. 1653 venit Ignatius Antiochiae patriarcha ad urbem Mailopuram, et forte ibi erant duo diaconi Malabarici, qui ad sepulchrum Thomae apostoli venerandum venerant, qui multo fletu patriarcham agnoverunt, et quum didicisset nullum iis esse e suo genere episcopum, dedit illis ἐνστατικόν [?Syr. ܡܬܩܒܠܢܐ] ut Thomam archidiaconum suum eligerent. Ille accepto enstatico literas ad presbyteros, et diaconos et laicos ecclesiae Malabaricae misit, qui confestim convenientes Cophuran regem Cochin rogaverunt, ut Ignatium patriarcham a Francis captum, et in castello Cochinensi vinctum liberaret. Cras, inquit, eum eripiam, et vobis tradam. Sed auro ei suaserunt Franci, ut quicquid vellent in Ignatium facerent, qui, lapide circa collum ligato, in profundum maris eum demiserunt. Propter quod facinus juraverunt Syri nullam iis cum Francis communionem futuram esse, et Thomam archidiaconum episcopum fecerunt secundum Ignatii mandatum. A. D. 1660 venit episcopus quidam Josephus, quem Syri recipere noluerunt, sed Alexandrum quemdam e Thomae cognatis, qui presbyteri munus gerebat, pellexit, et episcopum consecravit: quem plerisque accipere recusantibus factum est schisma in ecclesia Malabarica. A. D. 1685 venit maphrianus Basilius, et mores Francorum penitus expulit, a quo tempore fidei Jacobiticae constanter adhaeserunt. A. D. 1708 jussu catholici[b] Eliae, venit episcopus Gabriel et docuit duas naturas et duas personas in Christo: sed pauci eum acceperunt. Coenam Domini etiam et fermento et azymo celebravit. Denique A. D. 1751 Joannes manibus Basilii maphriani, et Gregorii metropolitae, et Georgii chorepiscopi, episcopus consecratus est.

4. Altera historia brevis, literis Malayalicis scripta, fol. 24.

---

[b] Innuitur Elias ix Seleuciae ad Tigrim episcopus. De hujus urbis episcopis, totius Nestorianismi primatibus, et quibus solenne fuit titulum Catholici gerere, cf. Le Quien, Or. Christ. ii. 1077—1158.

5. Notitiae quaedam Romanarum partium in ecclesia Malabarica, fol. 25.

6. S. Ephraimi aenigmata, fol. 26.

7. Excerpta e Codd. MSS. ecclesiae Puttencaviensis: descripsere duo ejusdem eccles. presbyteri, Nov. 28, 1840.

α. Verbera Dñi nostri, ܟܬܒܐ ܕܡܟܝܣܐ, fol. 27. *β*. Sermo metricus chorepiscopi de laudibus Mar Basilii, ܡܐܡܪܐ ܕܥܠ ܡܪ ܒܣܝܠ [l. ܟܬܒܐ] ܕܒܐܪ ܫܘܡܗܝ ܕܥܠ, fol. 28. Ad calc. ܡܢ ܦܘܡ ܠܡܠܟ ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܡܥܒܕ ܒܗ ܘܫܠܡ ܘܐܬܩܢ ܘܐܫܠܡ ܒܗ ܩܠܝܣܐ ܗܕܐ ܬܘܒܠܛ ܥܒܕ ܡܟܝܟ ܘܡܪܝ ܒܬ ܐܪܥܐ ܕܐܢܛܝܟܝܐ ܡܢ ܩܪܝܬܐ ܪܒܬܐ ܕܒܪܘܐ ܗܝ ܚܠܒ ܒܝܘܡ ܬܫܥܐ ܒܝܪܚ ܐܒ ܫܢܬ ܐܠܦ ܘܫܒܥ ܡܐܐ ܘܫܢܬ ܐܠܦ ∴ ∴ ∴ ܘܫܠܡ ܟܢܫ Congregavit et collegit perfecit et absolvit hanc laudem vir humilis Thabaltus chorepiscopus, qui etiam Georgius filius chorepiscopi Taibuth Aloho, e provincia Antiochena, ex urbe primaria Beroea, quae etiam Haleb, die nono mensis Ob, anno Graecorum [1536?]. *γ*. Miracula triginta Thomae, et historiola ecclesiae Malabaricae, fol. 32.

8. Epigraphe codicis Apocalypseos Syr., qui servatur in ecclesia Puttencavensi. Pro Gul. Mill descripsit Georgius presbyter. Nov. / Dec. } 1821, fol. 37.

In hac epigraphe omisit scriba annum quo scriptus est codex. Caetera quae dedit nullius pretii sunt.

9. Recensio ordinum ecclesiasticorum, fol. 38.

In hac recensione psaltes, ܩܠܐ, et cantor, ܡܫܘܪܪܐ, iidem esse dicuntur: notaturque quod quatuor infimi ordines, sc. lectores, hypodiaconi, cantores sive psaltae, et exorcistae, sine impositione manuum creantur, neque orarium gerunt. Exorcistae etiam rectius definiuntur ut qui demoniacos, si baptizati fuerint, adjurant, ܡܫܬܕܪ ܒܗ ܡܫܡܫܢܐ ܠܡ ܡܥܡܕ ܡܫܡܫܢܐ ܠܡܫܬܠܚܘ. Gerunt orarium diaconi: additurque hypodiaconi esse ostia servare dum sacra coena consecratur.

10. Sermones metrici doctoris Georgii, ܡܐܡܪܐ ܕܡܠܦܢܐ ܓܝܘܪܓܝ, fol. 39.

11. Nomina eorum qui a Syris Malabaricis anathematizantur, fol. 41.

Hi sunt Nestorius, Leo Papa Romanus, Synodus Chalcedonensis, Paulus Samosatenus, Ibas Edessenus, ܒܪ ܨܘܡܐ, Bardesanes, Acacius, Julianus Phantasticus[c], ܝܘܠܝܢܘܣ ܩܪܝܛܐ, Barsulas[d] Nisibenus, Arius, Eunomius, Eutyches, Marcion.

[Bod. Or. 667.]

73.

Codex chartaceus in quarto, ff. 53 constans, mutilus, charactere simplici luculenter exaratus. Anni nota caret, sed forte saeculi decimi quinti est. Inest;

Rituale Syrorum Jacobitarum.

1. Exequiae laicorum, fol. 1.

Tit. ܫܓܝ ܕܒ ܡܐ ܕܡܫܡ ܠ ܡܥܒܕ ∴ ܡܠܐ ܕܬܘ ܡܫܚܐ ܕܡܫܝܚܐ Jam ope Dei omnipotentis scribimus ordinem involutionis laicorum adultorum.—In quatuor officia divisus est, et ad calc., fol. 20,

---

[c] Julianus Phantasticus forte ille Halicarnassi episcopus est, qui primo Severi Antiocheni fautor, postea Monophysiticam doctrinam ita in extrema protulit, ut Christi naturam ante resurrectionem corruptioni obnoxiam esse negaverit. Unde a se eum removit Severus, ut haereseos reum. Quum enim Syri vocem Graecam δόκησις per ܣܒܪܐ reddunt, nullus dubito quin per ܣܒܪܐ illum Julianum innuunt, ut qui vanam ἀφθαρσίας δόκησιν docuerit. Sectores ejus et Julianistae et Aphthartodocetae vocantur.

[d] Pro Barsulas, ܒܪܨܘܡܐ, certe corrigendus est Barsumas, episcopus Nisibenus, et partium Nestorianarum propugnator acerrimus.

⁘ ܩܕܡ ܥܠ ܣܒܪܐ ܐܚܪܢܐ ܩܠܝ Oratio finalis cum consolatione.

2. Exequiae mulierum, fol. 22.

Tit. ܩܛܠ ܩܦܠ ܠܟ ܩܒܠ ܕܒܪ Ordo involutionis mulierum, in quatuor officia divisus.

3. Exequiae puerorum, fol. 36.

Tit. ܩܠܐ ܠܟ ܩܛܠ ܩܒܠ Ordo deductionis pueri, in quatuor officia divisus. Quarti officii omnia post fol. 49 desunt.

4. Ordo baptismi a Severo conscriptus secundum Jacobi Edesseni recensionem, fol. 50.

Tit. ܣܝܪ ܣܝܡ ܕ̈ ܣܝܡ ܐܒ ܣܠܝ ܠܟ ,ܣܝܡ ܣܒܝ ܣܟܝܡ ܩܒܠ ܕܒܪ ܕܡܥܡܕ ܣܩܒܠ ܥܠ ܕ̈ ܣܟܝܡ ⁘ ܣܘܝܪ Potentia dominica fretus scribere adgredior ordinem sanctum baptismi a Mar Severo patriarcha conscriptum, secundum recensionem Jacobi Edesseni.

Hunc ordinem scriba imperfectum reliquit, unde ff. 52, 53, nihil aliud exhibent nisi remedia quaedam Carshunice scripta, contra scorpionis morsum, ܕܚܡܪ ܚܕ ܣܝܡ, pro morbo splenetico, ܕܡܠܟ ܠܟ ܐ, etc., et ad finem Gloriam in excelsis, Syriace, sursum deorsum scriptam. [Mar. 708.]

74.

Codex chartaceus in duodecimo, ff. 136 constans, A. C. 1582, charactere simplici nitide exaratus, praeter ff. 69—73ro, quae manu recentiore et nimis rudi addita sunt. Inest;

Liber exequiarum secundum ritus Jacobitarum.

Tit. ܩܛܪ ܕܒܐ ܣܛܪ ܩܠܝ ܕ̈ ܠܟ ,ܩܒܪܐ ܕܒܐ ⁘ ܩܣܝܪ Ope Dei jam scribimus Librum Exequiarum, sive Officia quae super defunctos, quum ex hoc in alterum mundum migrent, decantantur.

1. Exequiae virorum, fol. 1.

Tit. ܩܛܠ ܠܟ ܩܒܠ ܕܒܪ ܕܒܐ Officium sive ordo pro viris.

In quatuor officia distributus est ordo, quorum primo non additus est tonus: caetera tria in sexto, septimo, et octavo octoechi tonis sunt. Tria priora officia ex hymnis et precibus constant, praeter quas in quarto officio lectiones sunt ex sacris scripturis, quas sedentes auscultant, ܩܛܝ ܩܡܠ ܠܡܐ ܣܛܪ. Hae lectiones sunt Gen. xxv. 7—11, Job. xiv. 7—22, Eccles. vii. 1—8, quem librum laudat Syrus ut Sapientiam Salomonis, ܚܟܡܬ ܫܠܡܘܢ, Hos. xiii. 9—15, Sap. Sirac. ܣܦ ܩܗܠܬ ܝܫܘܥ, xxxviii. 16—23, Lam. iii. 1—21, Sirac. xli. 1—4, quem laudat Syrus ut ܣܦ ܩܛܝ, Epistola Baruch prima [a], e ܡܢ ܐܓܪܬ usque ad ܣܦ ܩܛܝ ܕ̈ ܒܪ, Ezech. xxxvii. 1—14, Jes. xxxviii. 10—20, 1 Pet. iii. 18—iv. 2, quam laudat Syrus ut ܡܫܝܚܐ ܐܬܐ, 1 Cor. xv. 20—33, Joh. v. 19—29. Has lectiones excipiunt litania a diacono cantata, hymnus strophicus, canticum antiphoneticum, duo ܩܠ, quorum alter alphabeticus, et oratio Jacobi Sarugensis.

2. Exequiae mulierum, fol. 31.

Tit. ܩܛܠ ܩܦܠ ܩܒܝܬ ܕܒܪ Sequitur officium involutionis mulierum.

3. Exequiae puerorum, fol. 53.

Tit. ܩܛܥ ܩܠܬ ܩܛܠ ܩܒܠ ܕܒܪ ⁘ ܩܥܠ Sequitur ordo exequiarum juvenum, puerorum, et infantium.

Eandem dispositionem habent ambo haec officia, et cuique sui hymni, preces, lectiones, etc. sunt, quales aetati et sexui proprii videantur. Post lectiones e sacris scriptu-

---

[a] In versione Anglicana deest, sed e Cod. Mus. Brit. 17105, 118 *c*—119 *b* exscripsit Lagardius, et in edit. ejus Libr. Vet. Test. Apoc. Syriace, pp. 90, 91 publici juris fecit.

ris in exequiis puerorum scriptum exstat in fol. 69, ܥܠ ܕܓܒܪ ܩܕܡܝܐ ܕܥܠܝܐ ܩܕܝܫ ⁘ ܣܝܡ Explicit. exequiae puerorum: hucusque enim tantum in exemplar invenimus. Sed addidit manus recentior litaniam, ܒܥܠܝܢ ܐܒܐ ܕܪܚܡܐ, ܩܕܝܫ, ܩܪܒܐ, ܐܠܐ, et orationem Mar Ephraimi.

4. Exequiae sacerdotum et diaconorum, fol. 73.

Tit. ܗܕܐ ܣܕܪܐ ܕܦܓܪܐ ܘܕܝܩܢܐ ⁘ ܡܬܬܒܥ ܣܕܪ Sequitur officium sive ordo pro sacerdotibus et diaconis.

In octo officia distributus est hic ordo secundum octoechi tonos. In octavo lectiones ex sacris scripturis, sc. Gen. xlix. 33—l. 14, Deut. xxxiv. 1—8, Prov. x. 7—14, Syr. ܚܟܡܬܐ ܕܫܠ, Sap. Sal. iv. 7—18, Syr. ܒܪܝܫܝܬ ܚܟܡܬܐ, 2 Reg. xiii. 14—21, Sirac. sive Sap. M g. ܚܟܡܬ ܚܟܡܬܐ, xliv. 1—15, Jon. ii. 2—9, Baruch, Ep. i, ex ܡ ܩܕ ܩܛܐ ad ܒܪܟ ܠܒܪ, cfr. Apocr. ed. Lagarde, pp. 92, 93, laudat autem Syrus ut ܐܡܪ ܒ ܩܕ; Dan. xii. 1, Jac. Ep. v. 7—11, Syr. ܫܠܝܚ [b], 1 Thes. iv. 13—18, Luc. xix. 12—27.

5. Prooemia et sedrae antiphonarum in exequiis, si opus sit, recitandae, fol. 118.

a. Sedra super sacerdotes defunctos, ܡܝܬ ܕܟܗܢ ܕܐܡܪ, ibid. *β*. Super diaconos, ܡܝܬ ܕܫܡ ܕܐܡܪ, fol. 121. *γ*. Super laicos, ܕܓܒܪ ܕܐܡܪ ܡܝܬ, fol. 123. *δ*. Super pueros, ܛܠܝܐ ܡܝܬ, fol. 126. *ε*. Super infantes, ܕ ܡܝܬ ܩܛܠܝܐ ܩܛܢ, fol. 129. *ϛ*. Sedra involutioni mulierum apta, ܩܦܦܬ ܐܡܪ ܠܢܫܐ ܩܛܢ, fol. 130. *ζ*. In involutione virginis adolescentulae, ܩܦܦ ܕܠ ܒܬܘܠܬ ܥܠܡܐ ܙܥܘܪ, fol. 132.

Cujusque sedrae ordo idem est, sc. ܩܕܝܫ, ܐܬܝܐ, ܐܡܪ, et ܩܠ.

[b] Epistolas generales Petri et Jacobi forte laudat Syrus sub nomine Actorum Apost., quia locus earum apud Syros proxime Acta Apost. sequebatur.

6. Preces, fol. 134.

a. Oratio super vestes a mortuis relictas, ܩܛܝܬ ܡ ܡܥܦܪ ܩܪܟ ܕܠ ܩܒܠ. *β*. Oratio super pulverem qui in defunctos jactus est, ܩܛܝܬ ܕܠ ܚܦܪ ܕܠ ܩܒܠ, ibid.

Ad calc. ܩܒܠ ܕܫܡܥܢ ܩܕܡ ܩܪܝܢ ܕܐܠܗ̈ܐ ̄ ܕ ܩܒܪ̈ܐ ܩܠ ̄ ܘ ܩܪ̈ܐ ܩܪ̈ܐ ܩܐ ܩܕ ܩܪ̈ܐ ܕܐ ܩܪ̈ܐ ܕ ܩܪ̈ܐ ܕ ܩܪ̈ܐ ܕ ܩܪ̈ܐ ܕ ܩܪ̈ܐ ܕ ܩܪ̈ܐ ܕ ܩܪ̈ܐ ܕ ܩܪ̈ܐ ܕ ܩܪ̈ܐ ⁘ ܩܪ̈ܐ ܕ ܩܪ̈ܐ ⁘ ܩܪ̈ܐ ⁘ ܩܪ̈ܐ ⁘ ܩܪ̈ܐ ⁘ ܩܪ̈ܐ ⁘ ܩܪ̈ܐ ⁘ ܩܪ̈ܐ ⁘ ܩܪ̈ܐ ⁘ ܩܪ̈ܐ ⁘ ⁘ ⁘

et Mar Basilii, maphriani Orientis, qui etiam Pilatus; et Mar Timothei senis spiritalis et episcoporum coronae, qui etiam Thomas, frater supradicti patriarchae, cujus est cathedra Antiochiae et Syriae, et totius Syrorum populi. Deus in altum evehat eorum thronos et multos annos iis concedat, servetque e daemonum et ethnicorum et hominum pravorum invidia, et inimicos sub pedum scabello ponat, proper preces Deiparae Mariae, et omnium sanctorum, Amen.—Denique scriptus est hic liber manibus viri infirmi et peccatoris, necnon abominandi et in omnibus ejus moribus foedi, Abraham: scripsi autem monachi et presbyteri gratia, fratris mei illustris et spiritalis, et in omnibus ejus moribus pulchris casti, doctoris Joannis cari et dilecti et super omnes homines honorati, cujus hic liber est rebus a suo labore partis emptus, neque alius quisquam ejus particeps est. Scriptus est A. G. 1893, C. 1582; et Dño gloria, et nobiscum ejus misericordia in saecula saeculorum, Amen.

[Bod. Or. 12.]

75.

Codex bombycinus laevigatus in folio minori, ff. 554 constans, charactere Nestoriano, A. C. 1493, pulchre exaratus. Inest; Octoechus secundum usum Melchitarum.

Tit. حل سلم ... ...

3. Tonus tertius, حل : ܟ ܕܥܒܕ ܬ ܡܟ ܕܡܪܝܡ, fol. 119; ܕܠܠ ܕܡܪ, fol. 120; ܓ ܕܚܝܠܗ, fol. 132; ܡܟ : ܓ ܕܥܒܕ ܬ ܒܪ, fol. 134; ܡܟ ܒܪ ܟ. حل ܡܫܡ ܕܚܒ, fol. 143; ܡܟ ܒܪ ܐ. حل ܚܕ ܡܠ ܕܡܠܟ, fol. 149; ܡܟ ܒܪ ܒ. حل ܬܠܬ, fol. 155; ܡܟ ܒܪ ܓ. حل ܚܕ ܕܠܒ, fol. 161; ܡܟ ܒܪ ܕܥܒܕ ܕܫܒܚܐ, fol. 167.

4. Tonus quartus, ܕ: ܕܥܒܕ ܬ ܡܟ, fol. 175; اي التریاذیکاس ܕܠܠ ܕܡܪ, fol. 177; ܕܚܝܠܗ, fol. 189; ܒܪ ܡܟ ܕܥܒܕ ܬ ܒ, fol. 191; ܟ ܒܪ ܡܟ, fol. 200; ܐ ܒܪ, fol. 206; ܓ ܒܪ, fol. 212; ܓ ܚ ܒܪ, fol. 218; ܕܥܒܕ ܒܪ, fol. 224.

5. Tonus quintus, ܗ: ܕܥܒܕ ܬ ܡܟ, fol. 232; قانون التریاذیکا اي صلاة نصف اللیل, fol. 234; ܕܚܝܠܗ, fol. 245; ܕܥܒܕ ܬ ܕܥܒܕ. ܕ ܒܪ ܐ ܡܟ, fol. 247; ܟ ܒܪ, fol. 255; ܐ ܒܪ, fol. 261; ܗ ܒܪ, fol. 268; ܒܪ ܓ ܚ, fol. 274; ܕܥܒܕ ܒܪ, fol. 280.

6. Tonus sextus, ܘ: ܕܥܒܕ ܬ ܡܟ, fol. 288; قانون التریاذیکا اي صلاة نصف لیل, fol. 290; ܕܚܝܠܗ, fol. 302; ܕܥܒܕ ܬ ܕܥܒܕ. ܡܟ ܒܪ ܕ: ܒܪ, fol. 304; ܟ: ܒܪ, fol. 312; ܐ: ܒܪ, fol. 316; ܗ: ܒܪ, fol. 322; ܓ ܚ ܒܪ, fol. 328; ܕܥܒܕ ܒܪ, fol. 334.

7. Tonus septimus, ܙ: ܕܥܒܕ ܬ ܡܟ, fol. 342; ܕܠܠ ܕܡܪ, fol. 344; ܕܚܝܠܗ, fol. 356; ܕܥܒܕ ܬ ܕܥܒܕ. ܡܟ ܒܪ ܕ: ܒܪ, fol. 358; ܟ: ܒܪ, fol. 365; ܐ: ܒܪ, fol. 371; ܗ: ܒܪ, fol. 376; ܓ ܚ ܒܪ, fol. 381; ܕܥܒܕ ܒܪ, fol. 386. Ad calc. ܐܡܝܢ. ܕܟܬܒ ܕܟ ܥܠ ܕܡܪ : ܐ ܠ ܕܠ ܕܥܒܕ ܕܫܒܚܐ ܒܪ ܐ ܕܡܪ ÷ ܫܠܡ ܣܝܥ Explicit. tonus septimus auxilio Dei. Orate pro diacono Jacobo, qui pro virili exaravit.

8. Tonus octavus, ܚ: ܕܥܒܕ ܬ ܡܟ, fol. 393; ܕܠܠ ܕܡܪ, fol. 395; ܕܚܝܠܗ, fol. 408; ܕܥܒܕ ܬ ܕܥܒܕ ܕ: ܒܪ ܡܟ ܒܪ, fol. 410; ܟ: ܒܪ, fol. 416; ܐ: ܒܪ, fol. 421; ܗ: ܒܪ, fol. 428; ܒܪ ܕܫܒܚܐ, fol. 434; ܕܥܒܕ ܒܪ, fol. 442. Ad calc. idem Jacobus commemoratur.

9. Exaposteilaria et doxologiae, α. resurrectionis, fol. 451.

Tit. : ܡܬܩܠܗܣܕܫܒܚ : ܚܕ ܚܕ ܕ : ܡ ܕܫܒܚ ܒ ܫܒܥ ܕ : ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ÷ ܕ ÷ ܕ ÷ ÷ ÷

tulatus est: et Filio et Spiritui Sancto, qui ad perfectionem duxerunt, nunc et semper in saec. saeculorum, Amen. Explicit. auxilio Dei liber octoechi.

Excipit. colophon; ... Jam in scriptis nostris per Dei auxilium ad clivi culmen venimus. Gloria sit Dño qui infirmitatem meam adjuvit. Scriptus est et perfectus hic liber, qui octoechus est secundum octo tonos, in resurrectionem, in angelos, in poenitentiam, in dñm Joannem baptistam, in dñam Deiparam, in crucem, in apostolos, in martyres, et defunctos, necnon στιχηρὰ, et κάνονες, et καθίσματα, et ὑπακοαὶ, et ἀναβαθμοὶ, et θεοτόκιον secundum notationem Graecorum feria quarta, die 28 mensis Canun prioris anno patris nostri Adam 6994, Alexandri autem, f. Philippi, Graeci, 1797, et incarnationis Dñi nostri et Dei et Salvatoris, et Vivificatoris, quum ortus sit e sinu purae virginis 1493. Sint nobiscum preces ejus, et omnium sanctorum et apostolorum et prophetarum, Amen, Amen, Amen. In misericordiis coelestibus, potestate ejus indutis, locus est nominis Domini.

Scripsit autem homo peccator et omnium miserrimus, et indignus qui nominaretur diaconus, Jacobus, * * fil. diac. Joannis, cujus animae propitius sit Deus, ex habitatoribus oppidi a Deo custoditi, Hhardin, in monte Libano. Deus, pater misericordiarum propitius esto ei, et parentibus ejus. Quicunque inter legendum in errorem vel mendam aliquam in hoc libro incidant et inveniant, benigne precor, date veniam, propterea quod omnis res creata imperfecta est, et unus tantum perfectus est, is scilicet qui non est creatus. Deus concede veniam omnibus qui in hoc libro legant, propter preces omnium sanctorum, et dñae nostrae Deiparae, dñae Mariae, nunc et semper in saec. saeculorum, Amen.

Quid illud ... velit plane nescio. Excipit idem colophon, Arabice scriptus, quo se vocat, يعقوب باسم شماس بن الشماس يحنا بن القس بطرس, sed nihil inest quod haec signa explicet. In fol. 489 etiam se vocat, المسكين س. ع. م. س. ا.

Sequitur versio hujus colophonis Arabica, cujus ad calc. commemoratur pater parochus Sergius fil. diac. Salomonis cognomine Ibn Alsahilit الاب الخوري سركس بن الشامس سلپن يعرف بابن الساحليه, qui e suis opibus من رزقه, hunc librum in suum usum, لنفسه, exscribi curavit, كان المهتم والمعتني, fol. 491.

Denique post alias ejusdem generis inscriptiones sequitur manu plane diversa libri emptionis commemoratio; ... In nomine Dei viventis sempiterni, Amen. Emit servus ignobilis et peccator, Petrus, nomine presbyter, fil. Domitii, fil. Isae e vico Hhardin in monte Libano: emit, inquam, hunc librum, cui nomen Octoechus et sexaginta Hymni, e presbytero Theodoro, fil. Joannis, fil. Salomonis. Emi autem trecentarum zuzarum pretio, ex argento S. dñi mei Thomae e vico supradicto Hhardin, anno patris nostri Adam, cui sit pax, 7022, C. 1521, Amen.

Zuzae trecentae nostrae monetae £9. 7*s*. 6*d*, valent. Eadem inscriptio Arabice sequitur, in qua vicus recte scriptus est حردين.

15. Varia officia ab eodem Jacobo scripta, fol. 492.

α. Sticharia et hymni in prophetas, ..., ibid. *β*. Ἀκολουθία in quemlibet apostolorum, ..., fol. 496. *γ*. Ἀκολουθία quae duobus martyribus apta sit, ..., fol. 499. *δ*. Item magno martyri, ..., fol. 504. *ε*. Item quum unus celebratur episcopus, ..., fol. 510. *ϛ*. Item mulieri martyri, ..., fol. 515. *ζ*. Item sanctae, ..., imprimis moniali, ترتيب الشهيدات البارات الذي نسكوا في ديارهٔ, fol. 519. *η*. Item monachis sanctis, praesertim si quis episcopus fuerit, ...; rectius tit. Ar. ترتيب البرار الذي نسكوا في الدياراه الرهبان القدسين: واذا كان ريس‌كهنه وهو بار, fol. 523. *θ*. Ἀκολουθία laudis Deiparae, ..., fol. 529.

16. Calendarium sanctorum per circulum anni, Arabice, fol. 535.

Multi in hoc codice insunt hymni, praesertim triadici, a Joanne Damasceno, et Cosma Hierosolymitano conscripti: multae etiam operis intertexti miniaturae.

[Dawk. 8.]

76.

Codex bombycinus laevigatus in folio, ff. 269 constans, in fine mutilus, charactere Nestoriano, A. C. 1487, exaratus. Inest;

Octoechus hymnorum dierum ferialium.

Folium primum, quo inerat titulus, antiquitus forte amissum est, sed jam manu recenti additum: scriba enim qui folia signis Copticis enumeravit, nullam ejus rationem habuit. Hymni feriae secundae de poenitentia, de angelis, de martyribus, etc. tractant; tertiae de Joanne baptista; quartae de Deipara; quintae de apostolis; parasceues de cruce; sabbathi de martyribus et defunctis. Desunt ff. 19, 92.

1. Tonus primus, feriae sec., fol. 1; ter-

tiae, fol. 10; quartae, fol. 14; quint., fol. 18; parasc., fol. 23; sab., fol. 29.

2. Tonus secundus, feriae sec., fol. 35; tert., fol. 43; quart., fol. 47; quint., fol. 51; par., fol. 57; sab., fol. 63.
3. Tonus tertius, fer. sec., fol. 70; tert., fol. 78; quart., fol. 83; quint., fol. 87; par. tit. deest; sab., fol. 98.
4. Tonus quartus, fer. sec., fol. 104; tert., fol. 112; feriae quartae officia desunt, sed in marg. ايها القاري اطلب سطبشرا الاربعا اخر الدفتر, quaerenda sunt feriae quartae sticharia post indicem; ubi tamen una cum indice perierunt; quint., fol. 116; par., fol. 120; sab., fol. 126.
5. Tonus quintus, fer. sec., fol. 132; tert., fol. 138; quart., fol. 143; quint., fol. 147; par., fol. 151; sab., fol. 156.
6. Tonus sextus, fer. sec., fol. 162; tert., fol. 168; quart., fol. 172; quint., fol. 176; par., fol. 181; sab., fol. 186.
7. Tonus septimus, fer. sec., fol. 193; tert., fol. 200; quart., fol. 205; quint., fol. 209; par., fol. 215; sab., fol. 220.
8. Tonus octavus, fer. sec., fol. 227; tert., fol. 233; quart., fol. 238; quint., fol. 242; par., fol. 247; sab., 255.
9. Ἐξαποστειλάρια, ܚܠܠܐ ܕܫܒܚܐ ܕܡܪܝܡ [a], fol. 262. Ad calc. نجز هذه الكتاب المبارك بعون الله تعالي ذلك نهار الاثنين عشرين يوم مضت من شهر اب المبارك المواقف لسنه ستالف وتسعمايه سنه وتسعين لابونا ادم عليه السلام وذلك بيد الفقير الي الله تعالي الحقير في الكهنه باسم قس توما ابن ابراهيم ابن عيسي من قريه فحره وهو يسال من الله الغفران يوم الحساب والعقاب يوم يعطي كل احد عن نفسه جواب وهو يسال كل من قرا في هذه الكتاب يترحم علي الكاتب المسكين ورحم الله من كتب ومن قرا وقال له وهو برسم العبد المسكين باسم شماس طاهر ابن نعمه ابن داود من قريه فحره هناه الله تعالي بالعلم والعمل وكان المستهم في هذه الكتاب الشيخ الاجل المحترم الشيخ نعمه ابن داود ابن يوسف رحم الله له والوالديه بشفاعه الست السيده ام ام النور ومار بطرس الرسول ومار يوحنا المعمدان وجميع القديس امين امين يا رب العالمين ۞ ܫܠܡ ܘܫܒܚ ܠܐܠܗܐ ܕܟܠ ܫܪܝܪ ܘܫܠܡ ܘܡܚܠܨ ܕܫܒܝܠ ܗܘ ܕܟܬܒ ܐܡܝܢ. Explicit. liber hic benedictus summi Dei auxilio die 22 praesentis hujus mensis benedicti Ob, A. 6990 patris nostri Adam, cui sit pax, C. 1487, manu hominis erga Deum pauperis, inter sacerdotes vilissimi, nomine presbyteri, Thomae, fil. Abraham, fil. Isae, e vico Fahhra. Deum veniam rogat in die judicii poenarumque, quum cuique pro se respondendum est. Rogat etiam omnes qui in hoc libro legant ut clementes se erga scribam miserum exhibeant; quinetiam clemens sit Deus et in eum qui scripsit, et qui legit, et qui ei recitavit. Scriptus autem est servi pauperis gratia, diaconi nomine, Taher [b], fil. No'mah, fil. Davidis, e vico Fahhra; concedat ei Deus ut in scientia et labore proficiat. Qui autem exscriptionis curam gessit, senex fuit eximus venerabilis, senex No'mah, fil. Davidis, fil. Josephi; sit ei Deus propitius, et parentibus ejus, intercessione dñae matris luminis, et Mar Petri apostoli, et Mar Joannis baptistae, et omnium sanctorum, Amen, Amen, O Dñe mundorum. Scripsit homo infirmus, et peccator, et rebus abominandis inquinatus, sacerdos vilissimus Thomas.

10. Sticharia feriae tertiae, ܫܒܚܐ ܕܝܘܡ

[a] Quanta sit apud Syros in Graecis vocabulis scribendis inscitia, hoc vocabulum exemplo sit.

[b] Ex inscriptione Arab. ad fol. 11 calc. adparet postea legatum esse hunc codicem ad coenobium Mar Georgii in vico Beludan, وقف علي دير مار جرجس بقريت بلوذان.

ܫܒܚܐ, fol. 266: Troparia, ܬܫܒܚܬܐ, fol. 267. Ad calc. fol. 266, inscriptio Arabica qua lamentatur scriba, res ab eo scriptas mansuras esse, dum manus quae scripsit in sepulchro putrescit. [Dawk. 41.]

77.

Codex bombycinus laevigatus, ff. (225 – 1 =) 224 constans, saeculi forte decimi quinti, charactere Nestoriano exscriptus. Inest;

Octoechus.

Tit. ⁘ ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܐܠܗܐ ܚܕ ܨܒܝܢ ܒܬܒ̈ܥ ܒܪܝܫ̈ܐ ܥܠ ܐܪ̈ܥܐ ܕܡ̈ܢ ܩܕܡ ܐܠܗ̈ܐ ܕܐ̈ܠ ܐ̈ܠ ܘܒ̈ܥ ܒܫ̈ܡ ܐ̈ܠ ܚ̈ܝ ܘܩ̈ܝ ܐ̈ܡܝܢ ⁘ نبتدي بتاييد القدره العاليه نكتب اكطيوحس علي التمان الحان ٥ In nomine Dei in saec. saeculorum viventis, Amen; summae potestatis auxilio scribere adgredimur Octoechum tonorum octo.

1. Tonus primus, اللحن الاول, in eodem modo ac in Cod. lxxv distributus, fol. 1.

2. Tonus secundus, fol. 30.

3. Tonus tertius, fol. 59. Ad calc. crux operis intertexti crasse depicted cum inscriptione ܒܗܕܐ ܙܟܝ ܢܨ ܡܫܐ Hoc signo vicit Moses.

4. Tonus quartus, fol. 91.

5. Tonus quintus, fol. 121. Deest fol. 147.

6. Tonus sextus, fol. 148.

7. Tonus septimus, fol. 172.

8. Tonus octavus, fol. 192.

Saepe ad tonorum calcem preces lectorum petit scriba, qui se vocat شماس انجيلي, *diaconus evangelicus:* nulla autem anni nota exstat. Una compacta sunt octo folia, quibus inest ܣܛܝܟܪܘܢ ܠܩܕ̈ܫ̈ܐ ܡ̈ܢ̈ܥ Sticharion in omnium sanctorum honorem; quo scilicet eorum nomina secundum festorum per anni circulum ordinem in hymni modum conclusa sunt. [Hunt. 127.]

78.

Codex bombycinus laevigatus in folio, ff. (189 – 1 =) 188 constans, saeculi forte decimi sexti, mutilus, charactere Nestoriano praeter titulos et rubricas, qui Arabice scripti sunt, exaratus. Inest;

Paracleticum[a], sive Octoechus.

Tit. بسم الاب والابن والروح القدس الاه واحد نبتدي بعون الله تعالي نكتب كتاب الستين قانون وهو يسما المعزي وهو يقال في ارض الجمعة كل لحن بلحنه وكل يوم قانونه اذا كان ميناون يقال قانون المعزي وبعده قانون الميناون واذا لم يكون ميناون يعني المعزي مع رحمة اللة تعالي ٥ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Deitatis, auxilio Dei summi scribere adgredimu Sexaginta hymnos, qui etiam vocantur Liber Consolatorius, quique hebdomadibus aptis secundum singulos suos tonos cantandi sunt. Singulis igitur diebus canonicis, si sit menaeum, primus cantandus est hymnus consolatorius, et postea menaeum: sed si nullum sit menaeum, sufficiat consolatorius cum hymno cui nomen Misericordia Dei.

1. Tonus primus, fol. 1. 2. Secundus, fol. 39. 3. Tertius, fol. 76. 4. Quartus, fol. 108.

---

[a] Vix inter se differunt Paracleticum et Octoechus: quamvis enim adfirmat Du Cange, Gloss. Med. Graec. sub voce, multa plura in Paracletico quam in Octoecho inesse, et praesertim officia vespertina, nihil hujusmodi in nostris codicibus inveni. Insunt enim in Cod. Dawk. viii, ut caeteros praetermittam, hymni in vesperis cantandi; in hoc autem codice vix aliquid inest nisi hymni nocturni, ܡܢܩܢܐ ܕܠܠܝܐ. Ambo etiam nomini habuisse *Sexaginta Canones* ex inscriptione in illo cod. jam commemorata, cf. p. 279, cum hujus cod. titulo, collata, adparet. Dividitur et Octoechus et Paracleticum in octo partes secundum musicae tonos, quarum singulae per singulas hebdomades impleantur. Παρακλητικὸς vero dictus videtur, inquit Allatius, quasi *Consolatorius*, quod quae in eo sunt fere omnia eo spectent, ut peccatorem consolentur, hortentur ad poenitentiam, et ut is Deum quem offendit poenitentia ac precibus propitium sibi reddat.

5. Quintus, fol. 137. 6. Sextus, fol. 161. 7. Septimus, fol. 185.

Deest fol. 183, et omnia post fol. 189.

[Dawk. 45.]

79.

Codex bombycinus laevigatus in folio minori, ff. (210 – 58 =) 152 constans, ruinosus, madore corruptus, initio fineque carens, saeculi forte decimi quinti, charactere Nestoriano concinne exscriptus. Inest;

Octoechus.

Desunt ff. 1—58, exceptis sex foliis, quorum quarto inest toni primi, اللحن الاول, finis, et carmen cujus ad finem commemoratur scribae nomen, ܫܡܗ ܕܟܬܒܗ ܕܣܦܪܐ ܗܢܐ ܕܓܝܘܪܓܝܣ ܫܡܫܐ ܕܝܢܐ ܕܡܘܢܚܐ Nomen ejus plane est diaconus Georgius, quod ad habitum pertinet, monachus. Desunt etiam ff. 121, 130, 140, 159, 168, 193, et omnia post 210.

Toni tertii initium fuit ad calc. fol. 67vo; toni quarti in fol. 97vo; quinti in fol. 129; sexti in fol. 158; et septimi in fol. 187.

In fol. 186 iterum commemoratur scriba; صلي علي كاتبه المسكين جرجس اقل التايبين بالذي لبسة راهب يا رب كن له معين وبالرسم اسمه شامس. له يا رب اصفح في الدين ۞ Ora pro misero hujus libri scriba Georgio, poenitentium vilissimo, quod ad habitum pertinet, monacho: immo Dñe sis ei adjutori, et quia diaconus vocatur, da ei Dñe veniam in die judicii. [Dawk. 51.]

80, 81.

Codex bombycinus laevigatus in folio minori, ff. (493 – 57 =) 436 constans, ruinosus, initio fineque carens, saeculi forte decimi sexti, charactere Nestoriano angulari exaratus. Inest;

Octoechus in duos tomos dispositus.

In primo tomo desunt ff. 1—22 praeter unum folium: item ff. 34, 35, 237—244; et exceptis quatuor foliis, quae nullo modo numerari potuerint, omnia post fol. 245. Alia manu scripta sunt ff. 71, 80, 81, 97, 137, 138, 199, 200.

Tomus secundus cum fol. 275 incipit. Desunt fol. 277, et praeter unum folium omnia post fol. 492; alia manu sunt ff. 333, 334, 391, 392, 393, 404.

Tonus secundus incipit in fol. 72; tertius in fol. 137; quartus in fol. 199; quinti titulus deest; sextus in fol. 333; septimus in fol. 392; octavus in fol. 446. [Dawk. 52, 53.]

82.

Codex partim bombycinus, partim chartaceus, in duodecimo, ff. 192 constans, in fine mutilus, a tribus scribis charactere Nestoriano exscriptus. Inest;

Octoechus[a].

Tit. adeo tabe corruptus est, ut pauca verba tantum legi possunt, sc. تعالي * * * * * * علي الثمنيه الحان ... ...

2. Hymnus de resurrectione, هذا قانون الفصح المجيد: ܡܕܪܫܐ ܕܩܝܡܬܐ, fol. 188. Hujus hymni quinque tantum odae exstant. [Dawk. 56.]

83.

Codex bombycinus laevigatus in duodecimo, ff. (215 – 63 =) 152 constans, valde mutilus, initio fineque carens, a tribus scribis charactere Nestoriano exaratus. Insunt;

Octoechus, Anthologium, Troparia, in usum Jacobitarum.

1. Octoechi fragmenta, ff. 1—52. Deest titulus. Explicit. tonus secundus ad calc. fol. 8; incipit tonus septimus in fol. 21; et octavus in fol. 29.

2. Anthologium, fol. 53.

Tit. بسم الاب والابن والروح القدس الاه واحد وايضا نكتب بعض اعياد من اعياد المميزه ٥ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Deitatis, jam scribimus festa quaedam e festis praestantioribus.

α. Festum adnuntiationis, عيد البشاره, ibid. *β*. Nativitatis, عيد الميلادالشريف, fol. 55. *γ*. Luminum, عيد الانوار العظيم المقدس, fol. 58. *δ*. Ingressus Dñi in templum, عيد الدخول السيد الي الهيكل, fol. 60. Desunt forte duo folia. *ε*. Dormitionis dñae, die 15 Sextilis, نياح الست السيده في خامس عشر اب, fol. 61. Hujus hymni finem quaere in ff. 71, 72. *ϛ*. Transfigurationis, عيد التجلي العظيم, fol. 70, quod ante fol. 62 reponi debet. *ζ*. Hosannarum, عيد الشعن المقدس, fol. 63. *η*. Paschae, عيد الفصح المقدس المجيد, fol. 64. *θ*. Adscensionis, خمسين الصعود, fol. 65. *ι*. Pentecostes, عيد العنصره الشريف, fol. 68. *ια*. Nativitatis dñae, die 8 Septembris, التامن من ايلول عيد مولد السيده, fol. 73. Ad calc. وبقيت الترتيب كالعاده وصلي علي الناسح المسكين غفر الله تعالي له ولوالديه ولجميع الامه الارثودكسيه. بشفاعه العذري الطاهره ام النور وجميع القدسين امين ٥ Sequitur ex more reliquus ordo; ora pro scriba paupere, ut Deus summus ei et parentibus ejus et toti familiae orthodoxae veniam concedat per intercessionem virginis purae, matris luminis, et omnium sanctorum, Amen. *ιβ*. Elevationis crucis venerandae, die 14 Sept., الرابع عشر من ايلول رفع الصليب المكرم, fol. 76.

Huc usque tot ubique desunt, ut verus foliorum ordo restitui non potuerit: sed quae fol. 77 sequuntur, alia manu scripta, et forte ex alio codice desumpta, recto ordine disposita sunt. Horum foliorum primus fasciculus signum fert ܓ, et quum decem folia in unoquoque fasciculo insunt, numerum 141 jure sibi vindicat.

3. Psalmi 79, 80, fol. 141.

4. Troparia, *α*. sabbathis, *β*. diebus dominicis, fol. 143.

5. Troparia illis totius anni diebus apta, quibus cantatur Alleluia, fol. 147.

Tit. ܐܝܟ ܕܒܗܝ ܡܢ ܫܒܚܐ ܕܩܕܡ ܘܥܕ ܒܬܪ ܕܟܢܫ ܥܠ ܟܠ ܫܒܬܐ ∴ ܗܠܠܘܝܐ Jam scribimus Troparia et Θεὸς κύριος festorum totius anni, quibus cantatur Alleluiah.

Alia manu sunt ff. 204—215.

[Dawk. 31.]

84.

Codex bombycinus laevigatus in folio minori, ff. (218 – 22 =) 196 constans, mutilus, initio fineque carens, saeculi forte decimi quinti, charactere Nestoriano exscriptus. Inest;

Triodii pars prima in usum Melchitarum[a].

[a] In duas partes apud Syros dividitur Triodium, quarum prima a dominica Publicani et Pharisaei, sive Septuagesimali, usque ad feriam sextam Lazari decurrit; altera autem, quam

1. Titulus et ff. 1—9 desunt. In fol. 10 finis officiorum parasceues, quae dominicam carnisprivii antecedit.

2. Sabbathum carnisprivii, sive *τῆς ἀπόκρεω*, quo commemorantur defuncti universim, ܫܒܬܐ ܕܫܒܝܬܐ ܕܒܬܪ ܡܪ ܚܠܡ ܕܡ ܕܫܬܐ ܕܚܠܡܐ, fol. 13. Desunt ff. 15, 16.

3. Dominica carnisprivii, sive Sexagesima, fol. 19. Desunt ff. 24, 25.

4. Hebdomadis *τῆς τυροφάγου*, ܫܒܥܐ, sive casei, feria secunda deest; tertia, fol. 28; quarta, fol. 31; quinta, fol. 32; parasceue, fol. 34; sabbathum, quo commemorantur sancti patres, ܫܒܥܐ ܕܒܬܪ ܡܪ ܕܫܡ ܕܐܒܗܬܐ ܕܫܒܝܬܐ, fol. 36.

5. Dominica dimissionis casei, ܚܕ ܒܫ ܫܒܥܐ ܕܦܪܫܢܐ, Gr. *τῆς ἀποτυρόσεως*, sive Quinquagesima, fol. 44. In fol. 48 hymnus antiquus Syrorum, cujus tit., ܡܫܒܚ ܩܕܡ ܕܝ ܐ ܕܫܒܥܐ ܕܚܡܫ ܫܒܬ ,ܡܝܬܐ ܕܐ. E novem constat odis, memoratuque dignum sit quod canones noctis etiam in Triodio plerumque novem odas habeant.

6. Hebdomadis primae jejunii feria secunda, fol. 52; tertia, fol. 54; quarta, fol. 57; quinta, fol. 60; par., fol. 62; sab., et commem. S. Theodori, mart., fol. 64.

7. Dominica secunda jejunii, fol. 68. Manu recentiore scriptum est fol. 71, cujus ad calc. inscriptio Arabica, ei similis quae in Cod. Dawk. xli, fol. 11, exstat, codicem ad coenobium S. Georgii in urbe Beludan legatum esse adfirmat, هذا التريوذي المبارك وقف موبد محبس مخلد علي دير القدس مار جرجس بقريه بلوذان, etc.—Denique in fol. 73 ܫܒܥ ܫܒܬ, ei similis quem in fol. 48 jam recensuimus.

8. Hebdomadis secundae jejunii feria secunda, fol. 75; tertia, fol. 77; quarta, fol. 80; quinta, fol. 82; par., fol. 85; sab., fol. 88. Fol. 86 eadem manu est, ac fol. 71.

9. Dominica tertia jejunii, fol. 91. In fol. 95 ܫܒܬ ܫܒܥ ܕܫܡ.

10. Hebd. tertiae jej. feria secunda, fol. 98; tertia, fol. 100; quarta, fol. 103; quinta, fol. 106; par., fol. 108; sab., fol. 111.

11. Dominica quarta jej., fol. 113.

12. Hebd. quartae sive medianae jej. feria sec., fol. 123; tert., fol. 125; quart., fol. 128; quint., fol. 136; par., fol. 139; sab., fol. 143. Fol. 141 deest.

13. Dominica quinta jej., fol. 146. Ff. 150—155 desunt.

14. Hebd. quintae jej. feria quinta, fol. 158. Canon noctis a S. Andrea scriptus, et Syriace versus a Joanne presbytero, ܫܒܥ ܕܒܬ ܡܪ ܐܢܕܪܐ ܫܒܥ ܠܫܥܬ ܡܢ ܕܫܒܥ ܠܫܥܬ ܫܒܥ, fol. 160; par., fol. 190; sab., fol. 193. Fol. 189 deest.

15. Dominica sexta jej., fol. 195.

16. Hebd. sextae jej. feria sec., fol. 202; tertiae titulus deest una cum fol. 204; quart., fol. 207; quint., fol. 209; parasceue Lazari, fol. 212; sab., fol. 215. Desunt omnia post fol. 218.

Praeter hymnos ab ipsis Syris conscriptos insunt canones ab abbate Josepho, et abbate Joanne compositi.

Sticharia plus semel ab antiquo scriba omissa, forte quia in ejus exemplari defuerunt, loca enim vacua reliquit, manus recentior supplevit. [Dawk. 19.]

Graeci Pentecostarium vocant, a sabbatho Lazari usque ad dominicam omnium sanctorum, quae scilicet Octava est Pentecostes. Nomen Triodii gerit, inquit Cave in Diss. ii. ad calc. Script. Eccles. Hist. Lit., quod quum canones et hymni, qui in reliquis divinis officiis usurpantur, novem habeant odas, in hoc libro plerumque tribus tantum constant. Primus hanc officii formam, in figuram, ut videtur, sanctae Trinitatis, Cosmas melodus excogitasse dicitur.

85.

Codex bombycinus laevigatus in folio minori, ff. (310 − 14 =) 296 constans, initio fineque carens, saeculi forte decimi sexti, charactere Nestoriano exscriptus. Inest;

Triodii pars prima, sive Triodium jejunii.

Tit. مبتدين علي رجا وبعونه الله لنكتب اتريوذي الصومي اول ذلك الاحد الفريسي والعشار ٭ Spe et auxilio Dei scribere adgredimur Triodium jejunii, cujus initium est dominica Pharisaei et Publicani.

1. Dominica Pharisaei etc., fol. 1. Desunt ff. 2—13.

2. Dominica carnisprivii, qua celebratur secundus Dñi adventus, ܕܘܡ ܚܕ ܕܬܪܝܘܕܝܢ ܕܡܬܬܝ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܬܬܝ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܬܬܝ ܕܡܫܝܚܐ

cui insunt officia e sabbatho Mar Lazari ad dominicam omnium sanctorum.

1. Sabbathum Mar Lazari, fol. 4.[a]

2. Dominica Hosannarum, ܒܫܥܐ, fol. 18; ܕܥܢܝܐ, fol. 30.

3. Hebdomadis passionis feria tertia, fol. 36; quarta, fol. 40.

4. Feriae quintae magnae officia, sc. ad primam vesperam, صلاة المسا عشيه دخول الخميس الكبير, fol. 47; in vesp., يوم الخميس الكبير بصلاة المسا, fol. 56.

5. Feriae sextae sive feriae crucifixionis officia, sc. vigiliae, ترتيب السهران يوم الجمعه والكبيره اي جمعه الصلبوت, fol. 61: horae diurnae, sc. hora prima, ܫܥܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ܕܝܘܡܐ ܕܨܠܘܬܐ, fol. 77; septima, qua cantandum est horae tertiae officium, في سابع ساعه من النهار: يدق الناقوس البولاد ∴ ويجتمعوا الاخوه الي الكنيسه ويبدوا في الساعة الثالثه, fol. 77; sexta, fol. 80; nona, fol. 81; preces vesp., hora undecima celebrandae, صلاة المسا يدق الناقوس في الساعه الحاديه عشر, fol. 84.

6. Sabbathi officia, sc. ordo sepulturae secunda noctis hora celebrandus, ترتيب التجنيز الالهي: اول ذلك: اذا صارت الساعة الثانيه من الليل, fol. 88; ordo hora vesperae decima cantandus, ترتيب ليوم سبت النور عشيه: وهو تقليد لمن اراد يعمله. يدق الناقوس الساعه العاشره, fol. 110; it. vesperae Pascha antecedentis, ܫܘܬܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܩܕܝܫ ܦܨܚܐ ܕܩܘܡܬܐ, fol. 112.

7. Dominica Paschatis officia, sc. primo diluculo, ܫܘܬܐ ܩܕܝܫ ܦܨܚܐ ܕܩܘܡܬܐ ܕܫܚܪܐ, fol. 114; vesp., fol. 124.

8. Hebdomadis Paschatis feria secunda, ad mat., ويوم الاثنين سحر ثاني الفصح المقدس, fol. 126; in vesp., ܫܘܬܐ ܕܡܢ ܩܕܡ : ܩܕܝܫ ܦܨܚܐ ܕܬܪܝܢ, fol. 127; tertia, ad mat., fol. 128; in vesp., fol. 129; quarta, ad mat., fol. 130; in vesp., fol. 131; quinta, ad mat., fol. 133; in vesp., ibid.; sexta, ad mat., fol. 135; in vesp., ibid.; sabbathum, ad mat., fol. 136.

9. Dominica nova Mar Thomae apostoli, fol. 137. Sequuntur hebdomadis secundae post Pascha officia, fol. 150.

10. Dominica secunda post Pascha, commemoratio Josephi, et Nicodemi, et mulierum aromatiferarum, ܫܒܬ ܕܥܕܪ : ܕ : ܐܪܒ ܕܝܘܣܦ ܘܢܩܘܕܝܡܘܣ ܘܢܫܐ ܒܣܡܐ ܕܡܬܩ ܘܡܬܩܒܪ ܒܫܒܬܐ ܕܡܪܝܡ ܘܫܪܪܬ ܠܗ ܒܫܒܬܐ ܕܡܪܝܡ, fol. 164; hebd. tert., عشية احد يوسف, fol. 184.

11. Dominica tertia quae Paralytici vocatur, المعروف بالمخلع, fol. 200;[b] hebd. quart., fol. 219. Feria quarta a Pentecoste media, ܪܒܥܐ ܒܡܨܥܬܐ ܕܥܝܕܐ, fol. 225.

12. Dominica quarta de Samaritana, fol. 245; hebd. quint., fol. 266.

13. Dominica Caeci, sive quinta post Pascha, fol. 281; hebd. sexta, fol. 301. Feria quarta, ܪܒܥܐ ܒܫܒܬܐ ܕܥܠܝܬܗ ܕܡܪܢ, fol. 308; quinta, quae dies est adscensionis Dñi, ܚܡܫܐ ܒܗ ܐ̈ ܕ ܐ̈ ܕ ܐ̈ ܒܗ ܕܥܠܝܬܗ ܕܡܪܢ ܠܫܡܝܐ, fol. 316.

14. Dominica sexta post Pascha, commemoratio patrum 318, qui urbem Nicaeam convenerunt, et maledictum Arium anathematizaverunt, ܫܒܬ ܕܥܕܪ : ܐ̈ : ܒܫܒܬܐ ܕܫܬܐ ܣܝܢܐ ܕܢܩܝܐ ܕܐܬܟܢܫܘ ܒܢܩܝܐ ܘܐܪܝܘܣ ܕܐܬܪܘܩ ܐܬܩܠܝ ܒܫܒܬܐ ܕܫܒܥ, fol. 336; hebd. sept., fol. 356. In sabbatho, qui dies ultimus est Pentecostes, commemoratio omnium defunctorum a mundi principio ad tempus praesens, يوم السبت السابع بعد الفصح وهو تمام الخمسين فيه يعمل تذكار الموات المومنين المنتقلين مند الدهر والي الان ∘, fol. 363.

15. Dominica magna et sancta Pentecostes, ܫܒܬ ܕܥܕܪ : ܕ ܒܥܝܕܐ ܪܒܐ ܘܩܕܝܫܐ ܕܨܠܝܘܬܐ

[a] Exstat in fol. 3 oratio Arabice scripta vesperi post labores ab omnibus recitanda.

[b] Inter tituli ornamenta scribi nomen insertum est, sc. ܣܒܐ ܕܒܝܬ ܡܢܙܪ, Sabas habitu monachus.

ܩܕܝܫܐ, fol. 384. Ordo adorationis hora octava post sacram coenam cantandus, ترتيب صلاة السجدة ... يدق الناقوس في الساعة الثامنة, fol. 397; officia hebdomadis Pentecostalis, fol. 408.

16. Dominica post Pentecosten; commemoratio omnium sanctorum, ܚܕ ܒ̈ ܩܕܝܫ̈ܐ ܟܠܗ̈ܘܢ ܩ̈ܕܝ̈ܫܐ : ܟܠܗ̈ܝܠ ܐ̈ܒ̈ܗ̈ܬ̈ܐ, fol. 419.

Ad calc. ܫ̈ܒ̈ܥ̈ܐ ܕ̈ܟ̈ܬ̈ܒ̈ܐ ܕ̈ܩ̈ܕ̈ܝ̈ܫ̈ܐ ܕ̈ܥ̈ܠ̈ܡ̈ܐ ܐ̈ܡ̈ܝ̈ܢ. ܐ̈ܡ̈ܝ̈ܢ ܕ̈ܒ̈ܪ̈ܟ̈ܐ ܕ̈ܡ̈ܪ̈ܝ̈ܡ̈ܐ ܕ̈ܐ̈ܒ̈ܗ̈ܬ̈ܐ ܕ̈ܟ̈ܠ̈ܗ̈ܘܢ ܩ̈ܕ̈ܝ̈ܫ̈ܐ, ܕ̈

hebdomadis feriae, exactis jam triginta diebus mensis Canun posterioris e mensibus anni 7101 patris nostri Adam; Gr. 1904; 1601[c] autem post incarnationem Dñi nostri Jesu Christi, cujus nomini, in quo incepimus, et cujus auxilio ad finem venimus, honos sit.

Verbum Patris, Filius virginis, propitius veniam concede culpis servi tui peccatoris, qui pro virili lineas duxit, et in ordine posuit, et pro scientia sua scripsit, et quum secreta revelentur, obduc omnia quae inhonesta fecerit, Amen, propterea quod multa cum cura in ordine posuit et scripsit hunc thesaurum spiritalem, ut sibi prodesset et omnibus qui ejus ope preces obferant, vel aliquid ex eo exscribant; qui quamvis indignus sit cujus nomen inter monachos commemoretur, tamen ejus causa cujus in corde misericordia sit, nomen suum scripsit, Sabaeum monachum et parochum nomine sed non facto, ut quicunque in eo legat, Deum veniam ei roget, et parentibus ejus, et doctoribus—multae enim sunt culpae et peccata ejus,—per preces et supplicationes dñae nostrae Deiparae, et magni S. Georgii, et SS. Sergii et Bacchi, et S. apostoli Mar Thomae, et omnium sanctorum, quorum commemorationes exscripsimus, Amen, Amen.

Ipse etiam rogat oratque omnem fratrem qui in hunc librum incidat, si errorem vel mendam aliquam inveniat, ut pro sua peritia corrigat, neque scriptori vitio vertat, sed veniam impertiat: omnis enim res creata imperfecta est, Deus autem perfectus.

Caput, quod in hunc librum incubuit, die quo tu Christe gloriose venias exaltetur: et oculi, qui verba tua in hoc libro direxerunt, gloriam tui regni coelestis videant; et manus, quae sermones tuos exaraverunt, die justi tui judicii ad veniam culparum et delictorum adcipiendam porrigantur.

Deus misericordiarum et omnis consolationis pater propitius veniam ei concede qui lineas duxit et transcripsit; et omnibus qui legant, et pro scriptore preces obferant; et iis qui ex hoc libro discant, vel aliquo modo participes ejus fiant, per preces dñae nostrae Deiparae Mariae, et omnium qui unquam fuerint sanctorum, Amen.

Scripsit librum in coenobio dñae nostrae Deiparae, et Sergii Bacchique, in ejusdem coenobii usum, quod e fluvio Chepthone celebre cognomen sumit: neque cuivis hominum eum ex coenobio amovere licet, nisi ut aliquid ex eo exscribat, et postea in locum ejus reddat. Quicunque autem eum aut auferre aut celare audeat, maledictus sit ex ore Dei et dñae Mariae matris ejus, et omnium sanctorum.

Prophetas rogo et apostolos et martyres ut die judicii pro me servo scelesto et peccatore intercedant, filiosque ecclesiae, qui preces ex hoc nobili libro obferant, vel aliquid ex eo transcribant, oro, ut peccatorum veniam et onerum alleviationem pro me supplicent: quibus denique Deus in regnum suum coeleste aditum praebeat; et Deo gloria in saecula, Amen.

Praeter triodia et canones a Cosma Hierosolymitano, qui primus hoc hymni genus excogitavit, scriptos, quique in ff. 7, 23, 33, 49, 72, 104, 389, 431 occurrunt, insunt alii ab Andrea Cretensi, ff. 7, 174, 208, 228; a Joanne Damasceno, ff. 7, 115, 142, 323, 345, 389, 430; a Marco, Hydruntis episc., fol. 105; a Josepho Studita, ff. 208, 253, 288, 323; a Theo-

[c] Adfirmant plerique chronologi, aevum creationis annis 5503, Alexandi autem annis 311 Christum natum antecessisse; hoc in loco autem Syrus creationi annos tantum 5500, et Alexandro 303 concessit: e contra in Cod. Dawk. xli, scriba annum C. 1487 cum anno Adam 6990 consentire fecit, quod si verum sit, anni inter Adam et Christum natum essent 5503.

phane, ff. 228, 408, 431; denique a Theodoro Studita, ff. 288, 373. [Dawk. 4.]

87.

Codex partim bombycinus laevigatus, partim chartaceus, in folio minori, ff. 334 constans, charactere Nestoriano, A. C. 1499, ab eodem Jacobo qui Cod. Dawk. viii exaravit, exscriptus. Inest;

Triodii pars altera in usum Melchitarum.

Tit. opere intertexto circumdatus; حل ... ✣ Ope et fiducia dñi nostri Jesu Christi scribere adgredimur alteram Triodii partem secundum ordinem Graecorum.

1. Officia feriae sextae in vesp., quae finis est jejunii quadragesimalis, et sabbathum dñi Lazari, يوم الجمعه بالعشي وهي تمام الاربعين المقدسه, fol. 1.

2. Dominicae Hosannarum off., fol. 14; it. hebdomadis. Inter haec, feriae quintae magnae off. mat., media nocte celebranda, سحر الخميس الكبير يدق الناقوس البولاد نصف الليل, fol. 43; off. vesp., fol. 49. Feriae sextae magnae vigiliae, ترتيب سهران الجمعه الكبيره, fol. 52; horae diurnae, fol. 67. Sabbathi magni off., fol. 76.

3. Dominicae Paschatis off., fol. 85. Hebdomadis off. singulas suas dominicas sequuntur.

4. Dominicae novae, sive Mar Thomae apostoli, fol. 107.

5. Dom. Josephi et Nicodemi, fol. 131.

6. Dom. Paralytici, fol. 162. Inter hebd. off. ordo feriae quartae, quae media est Pentecostes, صلاة الحمي, fol. 180.

7. Dom. Samaritanae, fol. 199.

8. Dom. Caeci, fol. 224. Inter hebd. off. ordo feriae quintae hebd. sextae, quae dies est adscensionis Dñi in coelos, fol. 243.

9. Dom. 318 patrum, المعروف بالابا الثلثمايه وثمانيه عشر, fol. 264.

10. Dom. Pentecostes, fol. 283.

11. Dom. omnium sanctorum, fol. 310.

Ad calc. ... ✣ Explicit. auxilio Dñi. Scriptus est et absolutus auxilio Trinitatis sanctae. Liber hic sanctus, qui Triodii pars altera est sine ulla imminutione, e sabbatho dñi Lazari usque ad dominicam omnium sanctorum, quae Pentecosten proxime sequitur, finem accepit et absolutionem die parasceues, 22 mensis Ob, anno 7000 patris nostri Adam, 1803 Alexandri Graeci, [C. 1499. Cf. Cod. Dawk. viii.] Scriptus est manibus viri peccatoris et pauperis, neque digni propter innumerabilia ejus peccata et delicta cujus nomen legeretur, Jacobi sacerdotis nomine sed non facto, fil. diaconi Joannis, ex urbe benedicta et a Deo custodita Hhardin in monte Libano. Propitius sit ei Deus, et patribus ejus, et fratribus, et parentibus, et defunctis, et omnibus, qui inter legendum

pro eo orent per preces dñae nostrae Deiparae, et apostoli Mar Thomae, et omnium sanctorum, Amen.

Sequitur idem colophon Arabice.

12. Ordo sepulturae divinae nocte sabbathi magni sive sabbathi ignis[a], celebrandus, ترتيب التجنيز الالهي ليله السبت الكبير اعني سبت النور, fol. 320. Inter officia τὸ ἄμωμον. Ad calc. idem scriba commemoratus est, يعقوب باسم قس من قريه حردين. In ultimo folio manu recentiore scriptum هذا الكتاب الذي هو البنديكستاري اي الخمسيني برسم دير ستنا العذري المقول له البالمند خارج مدينه طرابلوس وهو عندي انا الحقير عريعويوس بسم مطران بدمشق رحم الله من يوصله الي مكانه او ان كان محتاج اليه يوصلهم ثمنه والسبح لله دايما٠ Hic liber, qui Pentecostarium est, h. e. Quinquagesimalis, in usum coenobii dñae nostrae Virginis, quod Balamand cognominatum est, ad urbis Tripolis egressum, exscriptus est, sed jam apud me, vilem Gregorium, quod ad nomen attinet, urbis Damasci metropolitanum, repositus. Propitius sit Deus ei qui librum ad suum locum reducat, vel si ei ejus opus sit, pretium iis, sc. coenobii monachis rependat; et Deo gloria in saec.

Multi insunt hymni manu recentiore additi. [Dawk. 12.]

[a] Sabbathum Ignis vocatur propter miraculum quod etiam hodie apud Graecos quotannis in ecclesia S. Sepulchri apud Hierosolymitanos sabbatho sancto factum est: lampades enim supra Dñi sepulchrum appensae sub horam vespertinam divinitus accenduntur. Antiquitus autem vulgatius erat miraculum: inter reliquias enim in ecclesia Warwicensi recenset Gul. Dugdale apud Antiquities of Warwickshire, second ed., revised by W. Thomas, D. D., vol. i. p. 433. *Oleum in quo venit ignis in vigilia Paschae de coelo.* Adde quod in ecclesia Romana hora sabbathi sancti sexta exstinguitur ignis, et hora nona reaccenditur. Cf. Du Cange, Glos. Med. Lat. sub Ignis sacer Hierosol., Novus Ignis, et Ignis Paschalis.

88.

Codex bombycinus laevigatus in folio, ff. (244 – 33 =) 211 constans, mutilus, initio fineque carens, saeculi forte decimi sexti, charactere Nestoriano exscriptus. Inest;

Triodii pars secunda, Syriace, praeter rubricas et lectiones, Arabice.

Quatuor priorum fasciculorum septem tantum folia exstant: insunt dominicae Hosannarum officia. Post fol. 40 lacunas manus recentior supplevit.

1. Nox quarta hebdomadis magnae, ليله الاربعا الكبير, fol. 42.
2. Vespera quarta feriae quintae magnae, عشيه[a] الاربعا الخميس الكبير, fol. 47; ordo pedilavii, ترتيب الغسل, fol. 57.
3. Feria sexta magna, fol. 60.
4. Sabbathum magnum, fol. 93; ordo sepulturae magnae, ترتيب التجنيز العظيم, fol. 96.
5. Dominica Paschatis, fol. 119. Hebdomas, fol. 133.
6. Septimanae inter Pascha et Pentecosten, sc. dominica Thomae, fol. 136; mulierum quae aromata tulerunt, fol. 150; Paralytici, fol. 164; feria quarta, sive mediana Pentecostes, نصف الخمسين, fol. 173; dom. mulieris Samaritanae, fol. 185; Caeci, fol. 196; feria quinta Dñi adscensionis, خميس السلاق, fol. 206; dom.

[a] Apud Syros incipit dies ad occasum solis, primumque eorum officium adhuc manente luce, quod tempus ܠܠܝܐ vocatur, vespera autem ܪܡܫܐ, decantatur. Sed quum apud Arabes eadem est dierum divisio ac apud nos, aliquantulum difficultatis in titulis officiorum e Syriaco Arabice reddendis ortum est: unde pro ܠܠܝܐ ܕܐܪܒܥܐ ܕܪܡܫܐ legimus عشيه الاربعا الخميس, quod ad amussim significat *The Wednesday evening of Thursday:* sic postea pro ܠܠܝܐ ܕܫܒܬ ܕܪܡܫܐ habemus عشيه يوم سبت النور *Sabbathum ignis in vesperis.*

patrum qui Nicaeam convenerunt, fol. 224; Pentecostes, fol. 235.

Desunt omnia post fol. 244. [Dawk. 47.]

89.

Codex bombycinus laevigatus in folio, ff. (207 − 11 =) 196 constans, initio fineque carens, saeculi forte decimi quinti, charactere Nestoriano exaratus. Inest;

Triodii pars secunda, Syr., praeter rubricas et lectiones, Ar.

Duorum priorum fasciculorum novem tantum folia exstant, quibus insunt dom. Hosannarum officia: postea recto incedit codex ordine usque ad fol. 207, post quod omnia desunt. Quae exstant sunt,

1. Sabbathi Lazari fragmentum.
2. Dom. Hosannarum frag.
3. Hebd. passionis feria sec., fol. 30: tert., fol. 36: quart., fol. 42: quint., fol. 51; inter off. vesp. ترتيب الغسل, ordo pedilavii, fol. 68: parasceues crucifixionis vigiliae, ترتيب سهران الجمعه الكبير, fol. 71; horarium diurnum, fol. 88: sabbathi sancti preces vesp., fol. 105; ordo sepulturae divinae nocte sab. ignis, هـذا ترتيب التجنيز الالهي ليله السبت الكبير اعني سبت النور, fol. 109; off. mat., fol. 127; vesp., fol. 137; ordo ultimus sab. ignis secundum ritum Romanum [in Vaticano?] ترتيب اخر ليوم سبت النور وهو كما في البتيكون الرومى, fol. 141.
4. Dom. Paschatis, mat., fol. 144; sacra coena, القداس الالهي, fol. 154; vesp., fol. 156: hebd. off., fol. 158.
5. Dom. nova S. apostoli Thomae, fol. 172; hebd. off., fol. 185. [Marsh. 416.]

90.

Codex bombycinus laevigatus in folio minori, ff. (311 − 4 =) 307 constans, saeculi forte decimi quinti, charactere Nestoriano exaratus. Inest;

Triodii pars secunda, Syr.; rubricae et lectiones Arabice scriptae sunt[a]. Titulus deest.

Partes praecipuae sunt,

1. Sabbathum Lazari, fol. 1.
2. Dom. Hosannarum, fol. 16.
3. Feria sexta crucifixionis, fol. 62.
4. Ordo sepulturae divinae, التجنيز الالهي, hora noctis sabbathi magni secunda celebrandus, fol. 88.
5. Sabbathum magnum, ad mat., fol. 104; in vesp., fol. 111.
6. Dom. Paschatis, fol. 113.
7. Dom. nova, fol. 127. Desunt ff. 139, 140.
8. Dom. mulierum quae aromata tulerunt, fol. 151.
9. Dom. Paralytici, fol. 173.
10. Nox mediana Pentecostes, نصف الليله الخمسين, fol. 187.
11. Dom. Samaritanae, fol. 205.
12. Dom. Caeci, fol. 221.
13. Feria quinta adscensionis, خميس الصعود, fol. 236.
14. Dom. 318 patrum, fol. 256. Deest fol. 266.
15. Dom. Pentecostes, احد العنصره, fol. 267. Inter off., ordo adorationis, (*τῆς γονυκλισίας,*) ترتيب السجده, fol. 285.
16. Dom. omnium sanctorum, fol. 296. Deest post fol. 304 unum forte folium, cui inerat officii finis.
17. Manu recentiore Arabice, افخاسات السجده يوم العنصره, *ὑπακοαὶ* (?) *τῆς γονυκλισίας τῆς Πεντεκοστῆς*, fol. 306.

[Dawk. 25.]

[a] In initio quatuor folia chartacea una compacta sunt, quorum in priore inest Oratio in diem Paschatis, Syr.; in secundo Historiae cujusdam anno Adami 7107, C. 1606 scriptae initium, Arab.; in tertio Canonis doxologia nona, التسبحه التاسعه, Arab.; in quarto nihil.

91.

Codex bombycinus laevigatus in fol. min., ff. (206 – 26 =) 180 constans, mutilus, initio fineque carens, saeculi forte decimi sexti, Arabico sermone et charactere scriptus. Inest;

Antiphonarium secundum octoechum.

1. Antiphonae festorum in circulum anni. Prima quae exstat antiphona ad festum S. Mamantis pertinet, quod die secundo Septembris celebratur, fol. 4. Ad calc. تمت ترنيمات اعاد دور السنه ويتلوها ترنيمات الصوم المقدس ۞ Explicit. cantus responsorii in circulum anni: quos excipiunt cantus jejunii sancti.

2. Antiphonae ex initio jejunii usque ad Pentecosten, نفسير ما يقال من الاستيشواري في الصوم المقدس وايام الخمسين, fol. 131. Antiphonae post duodecim evangelia (parasceues magnae) cantandae, هذه الانتيفونيات تقال علي قراة الاناجيل الاثنا عشر, fol. 181. Antiphonae Pentecostales, ما يقري في ايام الخمسين المقدسين, fol. 192.

Desunt ff. 1—3, 6—8, 19, 29, 83—85, 91, 99, 100, 107, 109, 115, 122—130, et omnia post 206.

[Dawk. 38.]

92.

Codex chartaceus in duodecimo, ff. 136 constans, valde et saepe etiam de industria mutilatus, charactere Nestoriano, A. C. 1590 exaratus. Insunt;

1. Alleluiarium.

Tit. ܠ ܡܝܥܕܐ ܕܐܒܗ ܩܕܝܫܐ *** ܒܫܡ ܩܕܝܫܐ ܩܝܡ ܘܚܝܐ ܘܐܪܟ ∴ ܐܠܠܘܝܐ [Ope Trinitatis] sanctae scribemus troparia super Θεὸς κύριος [a] festorum totius anni, cui nomen Alleluiarium.

In tituli verso exstat inscriptio cujus initium abscissum est, sc. *** صاحب الكتاب وهو باسم راهب وقس لا بالفعل وهو تلميذ الاب السيد المطران كير ايواكيم مطران ثغر بيروت نيح الله نفسه مع الابا القديسين امين ايواصف باسم قس وكان نياح الاب السيد المطران في سنه سبع الاف ومايه في سبعه عشر شهر ايار المبارك ونياح الاب السيد الاسقف كير انسطاسيوس اسقف طور سينا في عيد الصليب ونياح الاب السيد البطرك كير ايواكيم في عيد القديسين سرجيوس وباخوس ونياح البطرك المعزول في عيد الميلاد والاربعه *** واحد *** جميعهم ويسكنهم في ملكوته السماويه امين ۞ ... ille, cujus hic liber fuit, nomine non facto monachus et presbyter fuit, necnon discipulus patris dñi metropolitani Kir Joachim, provinciae Beryti metropolitani, cujus animam Deus quiete donet inter patres sanctos, Amen, Joasaph, nomine presb. Dormivit autem pater dñs metropolitanus anno 7100, A. C. 1591, die 17 mensis benedicti Maii: dormivit etiam pater dñs episcopus Kir Anastasius, Montis Sina episc., festo crucis, Sept. 14: item pater dñs patriarcha Joachim festo SS. Sergii et Bacchi, Oct. 7: dormivit denique patriarcha, qui suo munere amotus est [b], festo nativitatis. Quibus

---

[a] Jam notatum est hymnos apud Syros nomen cantici cujusdam celebris prae se ferre, quo indicata est modulatio. Troparia igitur super Θεὸς κύριος id genus significant, quod eandem ac ille hymnus modulationem habeat. A Graecis hic mos deductus est, qui simili modo aliud hymnorum genus ἡ παρθένος σήμερον, aliud ἐπταπλασίως κάμινον, aliud ὡς γεννηθὲν ἐν μάρτυσιν, etc. vocant.

[b] Quod annus creationis 7100, C. sit 1591, cf. Le Quien, Or. Christ. ii. 771. Patriarcha a suo munere amotus fuit Michael vii, qui anno 1582 octogenarius a Damasci praeside Turco pulsus, Constantinopolim venit, exponendarum querelarum suarum causa, ut Crusius narrat, Turco-Gr. p. 296. In ejus locum Damasceni Joachim vi Tripolitanum vi intruserunt, qui certe circa A. C. 1591 mortuus est; anno enim 1593 synodae Constantinopolitanae interfuit Joachim vii, cognomento Benzaiada. Michaelis antecessor fuit etiam Joachim v, *Beryti episcopus*, sed quum eum A. C. 1576 mortuum esse narrat Catal.

quatuor ... et singulis ..... universis, et in regno suo coelesti habitare concedat, Amen.

Alleluiarum quae exstant sunt Sept. i—xvii, fol. 1; xxiv—xxx, fol. 13: Oct. iii, iv, fol. 16; vii—xxxi, fol. 17: Nov. i—xxx, fol. 27: Dec. i—xxxi, fol. 41: Jan. i—xvii, fol. 54; xviii—xxviii, fol. 63: Feb. i—xxv, fol. 69: Mart. ix—xxxi, fol. 75: Apr. i—x, fol. 79; xxii—xxx, fol. 81: Maii i—xxxi, fol. 83: Junii i—xxx, fol. 92: Quint. i—xvii, fol. 100; xxi—xxxi, fol. 105: Sext. i—xxxi, fol. 109.

Ad calc. plurium mensium scribae nomen commemoratur, مكاريوس بزي شماس تلميذ مطران ثغر بيروت, Macarius quod ad vestitum adtinet diaconus, discipulus metropolitani provinciae Beryti; cf. fol. 53. Denique fol. 119 colophon; علم حقه علم حقه: الطروباريات والقناديق التي لارض السنه كلها بعون الله تعالي نهار الاثنين المبارك سادس عشر يوم مضت من شهر تشرين الاول: سنه سبع الاف تسعه وتسعين سنه لابونا ادم عليه السلم ٥ كتبه العبد الخاطي المسكين مالاريوس بزي شماس بدير كفتون الرب الله يغفر خاطاياه ٥ Explicit. auxilio Dei excelsi troparia et κοντάκια in totius anni usum, feria secunda benedicta, die 16 mensis Oct., anno 7099 patris nostri Adam, cui sit pax. Scripsit servus peccator pauper Macarius, quod ad vestitum adtinet diaconus in coenobio Kephtun. Dñs Deus det eit veniam peccatorum.

2. Troparium, fol. 120.

Tit. ,ܬܪܝܦܪ ܠ ܦܝܨܚܐ ܣܓܝ ܕܐ Jam scribimus troparium secundum ordinem triodii. Insunt troparia a dom. Pharisaei et Publicani ad dom. omnium sancto-

Vaticanus, ille Joachim cujus discipuli Joasaph et scriba noster Macarius fuerunt, plane alter fuit, et forte ejus successor. Plura videas ap. Le Quien, loco cit. Denique كبر titulus est episcoporum orientalium, proculdubio a voce Gr. κύριος deductus.

rum. Ad calc. كمل الاطروباريات الذي بعد الفصح المقدس: وكذلك الطروباريات والقناديق المشاهرة بعون الله تعالي علي يد اخطا الناس واحقرهم الذي ما يستهل ان يذكر له اسم من كثرة خطاياه وذنوبه الا لاجل الترحم عليه .... Explicit. troparia quae festum Paschatis sequuntur, similique modo troparia et κοντάκια secundum mensium ordinem auxilio Dei summi per manum scelestissimi et vilissimi hominum neque digni propter plurima ejus peccata et crimina cujus nomen commemoretur, sed eorum causa qui misericordiam in eum habeant ....

[Dawk. 34.]

93.

Codex bombycinus laevigatus in duodecimo, ff. (135 − 7 =) 128 constans, mutilus, initio et fine carens, saeculi forte decimi quinti, charactere Nestoriano exscriptus. Insunt;

1. Alleluiarium.

Exstant Sept. i—xxx, fol. 2: Oct. i—iv, fol. 9; vii—xviii, fol. 11; xxi—xxxi, fol. 16: Nov. i—xvii, fol. 19; xxiv—xxix, fol. 27: Dec. vii—xxxi, fol. 30: Jan. i—xxxi, fol. 42: Feb. i—xxiv, fol. 55; xxvi—xxviii, fol. 64: Mart. i—xxx, ib.: Apr. iv—xxx, fol. 71: Maii i—xxxi, fol. 75: Junii i—xxx, fol. 83: Quint. i—xxxi, fol. 90: Sext. i—xxxi, fol. 101.

2. Troparium dominicarum secundum octoechum, ܟܬܒ ܐ ܕ ܕܘ ܦܝܨܚܐ, fol. 110.

3. Troparium ferialium, ܟܬܒܐ ܕܦܝܨܚܐ ܟܬܝܫ, fol. 115.

4. Exaposteilaria ferialium et dominicarum, ܕ ܕܘ ܟܬܒܐ ܕܬܫܒܚܬܐ, fol. 122.

Desunt ff. 1, 10, 15, 26, 29, 63, 70; et omnia post 135. Altera manu sunt ff. 25, 125.

[Dawk. 35.]

94.

Codex bombycinus in duodecimo, ff. 194 constans, initio et fine carens, mutilus, tabe corruptus, charactere Nestoriano exscriptus. Insunt;

1. Ps. cxix. 63—163, fol. 8.

2. Mediae noctis officii fragmentum, fol. 17. Ad calc. تمت صلاة نصف الليل بعون الله تعالي.

3. Ordo precum mediae noctis sabbathi, ونكتب صلاة نصف الليل يوم السبت, fol. 32. Primam partem tenent Pss. lxv—lxx plene exscripti.

4. Ordo dominicae, si sit hymnus triadicus, يوم الاحد ان كان تريادكا, fol. 43. Inter preces matutinas, ܡܙܡܘܪ ܕܟܝܢ, Pss. xxxvii, lxii, lxxxvii (sec. hodiernam adnumerationem xxxviii, lxiii, lxxxviii), fol. 47.

5. Cantica prophetarum, ܫܒܚܬܐ ܕܢܒܝܐ, fol. 68. *a*. Cant. Mosis prius, Ex. xv. 1—19, fol. 69. *β*. Alterum, Deut. xxxii. 1—43, fol. 71. *γ*. Annae, 1 Sam. ii. 5—10, fol. 75. *δ*. Habacuc, c. iii. 2—19, fol. 76. *ε*. Jesaiae, c. xxvi. 8—19, fol. 78. *ϛ*. Jonae, c. ii. 2—9, fol. 79. *ζ*. Trium puerorum, vv. 3—34, fol. 80. *η*. Ejusdem cantici [a], vv. 35—68, fol. 84. *θ*. Magnificat, Luc. i. 46—55, fol. 85. *ι*. Zachariae cant., ib. 68—79, fol. 86.

6. Exaposteilaria, ܬܫܒܚܬܐ ܕܥܠ ܬܫܒܚܬܐ, fol. 87.

7. Horae diurnales, sc. *α*. Prima, صلاة الساعة الاولى, fol. 97. Insunt Pss. v, xc, ci. *β*. Tertia, fol. 102. Insunt Pss. xvii, xxv. *γ*. Sexta, fol. 108. Insunt Pss. liv, lv, xci. *δ*. Nona, fol. 114. Insunt Pss. lxxxiv, lxxxv, lxxxvi.

8. Beatitudines, صلاة المقارزمي [*μακαρισμοὶ*], fol. 120. Inest Ps. cxlv.

9. Completorium, صلاة الغروب, fol. 125. Inest Ps. ciii.

10. Preces diei primi, صلاة اليوم اول, fol. 134. Insunt Pss. iv, vi, xiii, xxxi.

11. Preces ultimae ad completorium dierum ferialium, ܫܒܚܬܐ ܫܠܡ ܕܥܡ ܫܬܐ ܫܒܚܬܐ ܕܫܒܬܐ ܫܒܚܬܐ ܕܫܒܬܐ اعني الايام السادجه, fol. 152.

12. Stichera secundum hymnum *Te, Domine, vocavi,* ܫܒܚܬܐ ܕܥܠ ܕܟܢ ܫܒܚܬܐ, fol. 156.

13. Hymnus in Deiparam, ܫܒܚܬܐ ܕܠܬܘܕܝ ܫܒܚܬܐ, fol. 184. Desunt ff. 1—7, 15, 16, 160, 162, 166, 168: denique post fol. 188 octodecim sequuntur folia, Arabice, quae propter magnas ubique lacunas numerari non possunt. Insunt excerpta ex sanctis praecipuis, قول الفضلا, quales sint Anthimus et Athanasius.

[Dawk. 57.]

95.

Codex bombycinus laevigatus in folio, ff. 163 constans A. C. 1571, Arabico sermone, literis Syriacis, charactere simplici, luculenter exaratus. Inest;

Synaxarii, sive Catalogi sanctorum et martyrum secundum ordinem ecclesiae, in quo vita cujusque et festi ejus ratio, breviter exponuntur, pars prior.

Tit. ܫܒܚܬܐ ܕܫܒܚܬܐ ܫܒܚܬܐ ܕܫܒܚܬܐ ܫܒܚܬܐ ܕܫܒܚܬܐ

1. Mensis Elul, sive September, qui primus Coptorum est, vocaturque Aequinoctium auctumnale, quia horae lucis jam decrescentis duodecim sunt, ܐܝܠܘܠ ܝܪܚܐ وهو اول الشهور القبطية وهو الاعتدال الخريفي لان النهار يكون فيه اثنا عشر ساعة ثم يابد في النقص, fol. 1. Ad calc. كمل شهر توت Explicit. mensis Tot; oratque scriba preces legentium.

2. Mensis Babeh, sive Teshrin prior, h. e. October, ܬܫܪܝܢ ܩܕܡܝܐ ܫܬܐ ܝܪܚܐ, fol. 24.

3. Mensis Hathur, sive November, ܝܪܚ ܗܬܘܪ, fol. 43.

4. Mensis Chihach, sive December, ܝܪܚ ܟܝܗܟ, fol. 71.

5. Mensis Tobeh, sive Januarius, ܝܪܚ ܛܒܬ, fol. 101.

6. Mensis Amshir[a], sive Februarius, ܝܪܚ ܐܡܫܝܪ, fol. 139.

Colophon; نجز هذا الكتاب المبارك المسمي سنكساري في ليله الاربعه في تسعه في كانون الاخر سنه الف وثمان مايه واثنين وثمانين للاسكندر اليوناني ٥ Explicit. hic liber benedictus cui nomen Synaxarion nocte feriae quartae die nono Canun posterioris anno 1882 Alexandri Graeci.

Hujus Synaxarii auctor forte fuit Michael, episcopus Meligensis, de quo cf. Assem. B.O. i. 624. [Hunt. 289.]

96.

Codex bombycinus in folio, ff. 227 constans, fine mutilus, binis columnis, charactere Nestoriano, A. C. 1483 luculenter exaratus. Inest;

Menaei in totum annum menses September et October, in usum Melchitarum. Rubricae et preces quaedam Arabice scriptae sunt[a].

Tit. ܒܫܡ ܬܠܝܬܝܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܐܚܕ ܐܢܐ ܩܪܝܒ ܠܡܣܒܪ ܣܦܪܐ ܕܡܢܝܐ ٭ ٭ In nomine Trinitatis scribere adgredimur librum in anni circulum, quod apud Graecos Μηναῖον vocatur.

1. Mensis September, qui anni principium est.

Die i, Commemoratio S. Simeonis montani[b] stylitae, et matris ejus Marthae, اليوم الاول من شهر ايلول ابتدا التاريخ اي السنه الجديده وذكر البار سمعان الجبلي العامودي فامه مرته, fol. 1.

Die ii, Coronatio martyris Mamantis, et Joannis jejunatoris, ܒܗ ܕܝܪܚܐ ܕܡܝ ܩܛܝܪ ܡܡܢܛ ܘܝܘܚܢܢ ܨܘܡܐ, fol. 6.

Die iii, Coronatio Anthimi episcopi, ܒܗ ܕܐܬܝܡܝ ܩܫܝܫܐ, fol. 10.

Die iv, Coronatio martyris Babylae, Antiochiae episcopi, et discipulorum ejus; necnon martyris Edesseni Mar Sherbal[c], ܒܕ ܒܗ ܕܝܪܚܐ ܕܒܒܝ ܩܫܝܫܐ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ ܘܕܡܪ ܫܪܒܠ ܩܫܝܫܐ ܕܐܕܡ, fol. 12.

---

[a] Greswellius, Fast. Cathol. vol. ii. hos menses Aegyptiacos sic scribit; Thoth, Phaophi, Athyr, Chaeac, Tybi, Mecheir. Iisdem literis, quibus codex, ipse usus sum.

[a] In initio folium exstat figuris geometricis, variis coloribus depictis, quibus inscriptio Arabica circumdatur, ornatum. Multae etiam in codice insunt miniaturae operis intertexti.

[b] Ex hoc loco corrigi potest cod. Dawk. xviii, fol. 1 (cf. supra, p. 218), ubi vocatur Stylita الحلبي Aleppensis; nam minime ex Halebo, sed ex pago Sisa inter Syriam et Ciliciam sito oriundus est. Unde certe pro حلبي reponendum est جبلي *montanus*. Sic enim de eo Menaeum Graecum, die Sept. i, Συμεὼν ὁ στυλίτης, ὁρμούμενος ἀπὸ τῆς Κιλίκων ἐπαρχίας, κώμης Σισᾶν. Commemoratur etiam ibi ἡ ὁσία Μάρθα, μήτηρ τοῦ ὁσίου.

[c] In Graecorum Menaeo vocatur Ζάρβηλος: die v autem Septembris commemoratur Σάρβιλος, nisi forte ambo iidem sunt. Ambo enim Edesseni, et in paene iisdem verbis celebrantur; sc. βέβηλον ὁ Ζάρβηλος οὐ σέβων σέβας, ἀνδρῶν βεβήλων χερσὶ βάλλεται λίθοις: et ὁ Σάρβιλος βέβηλον οὐ σέβων σέβας, ἀνδρῶν βεβήλων χερσὶ βάλλεται λίθοις.

Die v, Commemoratio Zachariae prophetae, Joannis baptistae patris; necnon SS. martyrum Thuthael, et Boethi[d], ܕܝܟܪܐ : ܕܝܬܟܪ ܝܘܚܢܢ ,ܡܥܡܕ : ܕܠ ܕܝܟ : ܠܡܪܟܘܣ ,ܙܟ : ܕܒܪܗ ܕܙܟܪܝܐ ,ܝܘܚ ,ܙܟܪ, fol. 16.

Die vi, Festum miraculi Michaelis archangeli, quod in Chonis[e] factum est; necnon commem. mart. illustris Eudoxii; et gesta Macarii et Zenonis, ܕܐܟ ܠܡܟܬܒ ܕܟܠܝ ܒܝ ܕܫܘܝܬܗ ܕܝܫܘ ܕܐܡܪ ܕܝܟܪܐ ܘܟܬܒ ܫܡ ܘܥܒܕ ܡܠ ܕܝܟܪܐ : ܘܐܡܪܝܢܐܟ ܡܪܝ, fol. 23.

Die vii, Profestum Deiparae, et commem. S. Abraham, qui primo fuit latro, sed gratiam in coenobio mulierum adeptus est; item S. Sozontis; ܕܐܟ ܠܡܚܠ ܒܡܝܟ : ܕܫܐ ܙܘܙ ܕܝܟܪܐ : ܕܠܟ ܫܠ ܕܝܟ ܒܫܡ ܕܠܟ : ܕܐܡ ܫܠ ܐܠܦ ܕܝܟܪܐ : ܕܒ, fol. 28.

Die viii, Festum nativitatis Deiparae, : ܫܝܙ ܡܫܘܠܕ : ܕܫ : ܕܐܟ ܕܠܟ ܫܠ, fol. 32.

Die ix, Festum Joachim et Annae, parentum Deiparae, ܕܡܝܢ ܟܐ ܐܟ ܕܠܟ ܫܠ ܕܫ ܐܟ ܕܐ ܒܡ, fol. 41.

Die x, Commem. SS. martt. Menadorae, Metrodorae, et Nymphodorae, ܕܝܟ ܕܝܢܐܝܠ ܕܝܢ : ܕܫܝ ܕܫ ܕܝܢܐܒ, fol. 44.

Die xi, Commem. S. piaeque Theodorae, matris nostrae, ܕܫܝ ܕܫ : ܕܝܟ ܠ ܕܟ ܘܝܢܐܟ, fol. 46.

Die xii, Commem. hieromartyris S. Autonymi, ܕܫܐ ܡ ܕܒ ܕܝܟ ܘܐܒ ܕܝ ܕܒ, fol. 48.

Die xiii, Festum dedicationis templi resurrectionis Dñi in Hierosolymis, et profestum crucis, ܕܠ ܫ ܫܐ ܕܐ ܡܫ ܐ ܕ ܕ ܕ

et discipuli ejus Joannis, ܟܬܒܗ ܠܗ ܕܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ ܘܪܫܝܫ ܫܡܫܐ, fol. 86.

Die xxiii, Festum adnuntiationis Zachariae sacerdotis de conceptione Joannis baptistae, : ܥܝܕܐ ܕܒܫܪܬܐ ܕܙܟܪܝܐ ܟܗܢܐ ܥܠ ܒܫܪܬܐ ܕܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ, fol. 91.

Die xxiv, Thekla protomartyr, تقله اول الشهيدات, fol. 94.

Die xxv, Commem. terrae motus terrifici, et S. Euphrosynae, : تذكار الزلزله المرهوبه وذكر البارة فروسيني, fol. 98.

Die xxvi, Coronatio Joannis theologi, ܟܬܪ ܝܘܚܢܢ ܬܐܘܠܘܓܘܣ, fol. 103.

Die xxvii, Commem. S. mart. Callistratri; item S. mart. dñae Mariae de succursu [?], : ܕܟܪܝܢ ܩܕܝܫܐ ܩܠܝܣܛܪܛܘܣ ܘܥܠ ܕܬܘܒ ܩܕܝܫܬܐ ܡܪܝܡ ܕܥܘܕܪܢ, fol. 107.

Die xxviii, Commem. pii S. Charitonis, ܕܟܪܝܢ ܩܕܝܫ ܚܝܪܝܛܘܢ : ܥܒܕ, fol. 109.

Die xxix, Commem. pii Cyriaci, ܥܒܕ ܩܘܪܝܩܘܣ ܩܫܝܫܐ, fol. 112.

Die xxx, Commem. hieromartyrum Gregorii, Armeniae magnae episcopi, et S. Ripsimiae, ܥܝܕܐ ܕܫܗܝܕܐ ܓܪܓܘܪ ܐܪܡܝܢܝܐ ܪܒܬܐ ܐܦܣܩܦܐ ܘܥܠ ܒܬܘܠܬܐ ܪܝܦܣܝܡܐ, fol. 115.

Ad calc. ܫܡ ܩܛܪ ܐܬܪܐ ܕܩܛܪ ܟܬܒ ܗܢ ܡܫܪ ܐܝܠܝܠ ܕܗܘ ܫܢܬ ... ...

Pharaj, et sac. Eliae, et sac. Josephi, et diac. Josephi, et diac. Jacobi, fil. parochi Mosis; necnon diebus doctoris nostri diac. Sergii, quorum propter preces sit Deus scribae propitius, Amen.—Qui autem hujus transcriptionis curam gesserunt, pater parochus Moses, et pater presbyter Abraham fuerunt, qui librum in nomine S. Mar Georgii, et ejus impensis scripserunt: neque cuivis a Deo concessum est, ut eum a S. Mar Georgio amoveat, neque oppigneret, nec vendat, nisi sit ad eum transcribendum, quo facto ad sanctum restituere debet. Si quis autem fraude eo potitus sit, vel pretio accepto permutet, vel pro pignore deponat, sit ei Christus adversarius, et S. Mar Georgius accusator in die resurrectionis, et sors ejus (حصة) cum iis qui dixerunt Crucifige eum, crucifige eum.

2. Mensis Octobris.

Die i, Festum Ananiae apostoli, Damasci episc., qui apostolum Paulum baptizavit; it. commem. S. Romani, ... وذكر البار رومانوس: ..., fol. 119.

Die ii, Coronatio episcopi Cypriani, et S. virginis Justinae, ..., fol. 123.

Die iii, Coronatio episcopi Dionysii Areopagitae, ..., fol. 128.

Die iv, Commem. S. patris nostri Hierothei, ..., fol. 133.

Die v, Commem. S. mart. Christinae[g], ..., fol. 135.

Die vi, Thomas apostolus, ..., fol. 137.

Die vii, Martt. SS. Sergius et Bacchus, ..., fol. 141.

Die viii, Commem. S. piaeque Pelagiae, ..., fol. 149.

Die ix, Commem. S. apost. Jacobi, fil. Alphaei, ..., fol. 151.

Die x, Commem. SS. martt. Eulampii et Eulampiae, necnon S. Mar Euthalii, ..., fol. 154.

Die xi, Commem. septem synodorum[h], h. e. conventuum. O Sancti[i], scire oportet quod haec commemoratio dominica, quae prima diem decimum hujus mensis sequitur, recitari debet, ... Eodem die, Commem. S. Zenaidis, ..., fol. 158.

Die xii, Commem. SS. martt. Probi, Tarachi, et Andronici, ..., fol. 162.

Die xiii, Commem. S. martt. Eustathii et sociorum ejus, ..., fol. 165.

Die xiv, Commem. SS. martt. Nazarii, Protarii, Gorbasii, et Gelasii, ..., fol. 170.

Die xv, Commem. mart. Luciani, ..., fol. 172.

---

[g] In Graecorum Menaeo commemorata est Charitine.

[h] Apud Graecos commemoratur tantum synodus septima patrum, qui Nicaeam adversus Copronymum et asseclas ejus convenerunt.

[i] Vox *Sancti*, ..., e Cod. Dawk. xx, fol. 77 supplenda est.

Die xvi, Commem. beati mart. Longini centurionis, qui cruci Dñi adstitit, ܒܝܘܡ ܫܬ ܒܗ ܐܬܬܩܠ ܠܘܩܐܣ ܙܩܦܐ ܕܐܡܪ ܒܪܝܫ ܨܠܒܐ ܕܡܪܢ ܥܠ ܟܬܦ ܕܝܢ, fol. 174.

Die xvii, Commem. S. Hoseae prophetae, et coronatio SS. martt. Cosmae, Damiani, et fratrum eorum, ܒܗ ܒܗ ܕܝܢ ܕܟܝܪܐ ܕܥܒܕ ܢܣܐ ܠܐܠܦ ܕܟܘܪ ܐܬܐ ܕܩܛܝܢ ܒܐܝܣ, fol. 177.

Die xviii, Commem. S. apostoli Lucae evang., ܥܠ ܕܒ ܒܗ ܫܠܝܚܐ : ܒܝܘܡ ܕܟܠܝܠܐ, fol. 181.

Die xix, Coronatio mart. et episc. Mar Cononis; et mart. Vari; item comm. prophetae Joel, ܒܝܘܡ ܕܟܬܪܝܢ ܕܐܡܪ ܠܐܠ ܒܝܘܡ : ܥܠ ܥܠ ܫܡܐ ܕܒܝܬ ܐܠ, fol. 186.

Die xx, Coronatio magni mart. Artemii, ܐܬܬܟܝ ܕܒ ܕܐܡܪ ܠܐܠ, fol. 190.

Die xxi, Commem. S. magni Hilarionis, ܕܒ ܒܝܘܡ ܕܟܝܪܐ ܕܫܡܫ ܒܝܘܡ, fol. 193.

Die xxii, Commem. episc. Abercii, et septem in Epheso puerorum, ܒܝ ܒܝܘܡ ܕܒܠܐ ܕܥܒܕ ܐܬܐ ܕܫܒ ܐܬܡܟ, fol. 196.

Die xxiii, Commem. S. apost. Jacobi, Dñi fratris, ܫܥܠ ܒܗ ܥܠ ܒܝܘܡ ܒܝܘܡ ܕܡܪ, fol. 201.

Die xxiv, Commem. S. mart. Arethae, et sociorum ejus, qui numero erant 4252, ܡܐܬ ܐܟܬܝܢ ܕܒ ܕܐܡܪ ܒܝܘܡ ܡܟܪܙ ܕܟܬ ܐܠ ܕܒ ܕܝ ܡܐܬ ܡܫܬ, fol. 205.

Die xxv, Commem. SS. martt. scribarum Marciani et Martyrii, ܕܐܡܪ ܒܝܘܡ ܕܣܦܪ ܐܬܐ ܐܬܪܝ ܐܬܡܪ ܒܪ, fol. 208.

Die xxvi, Coronatio Demetrii; it. inventio capitis Mar Joannis baptistae; it. memoria terrae motus qui diebus regis Leonis accidit, ܫܡܫ ܐܬܪ ܠܐܠ ܕܐܬܬ ܐܬܬ ܕܒ ܒܝܘܡ ܕܟܝܪܐ ܕܡܪ ܥܠ ܒܝܘܡ ܕܝ ܕܡ ܕܒ ܕܐܡܪ

ff. 145 constante, saeculi forte decimi quarti, mutilo, initio fineque carente, binis columnis, charactere Nestoriano, manu minuta eleganter exscripto. Inest;

Menaei in totum annum menses September, October, November, December, Januarius.

Titulus et ff. 1, 2 desunt. In fol. 3 finis commem. Simeonis stylitae. In caeteris ea tantum notavi quae e codice proxime antecedente discrepant. Scilicet;

1. In mense Septembri omissi sunt,

Die ii, Joannes jejunator, fol. 5.
Die iv, Sherbal, fol. 8.
Die v, Boethus, fol. 10.
Die xxi, Quadratus, fol. 39.

E contra die x, praeter Menadoram et socias ejus celebratur ܕܒ ܟܬܥܝܬܐ ܟܝܪ ⁘ ܟܝܪܝܟܘܣ ܡܪܛܘܪܝܐ S. Dies-dominicus qui vocatur Baripsabas, fol. 24. Postea rectius scriptus est ܟܬܥܝܫܒ, e qua voce forte fluxit Gr. Βαριψαββᾶς. Fuit autem eremita mythicus, qui quum Christi sanguinem a Jacobo quodam in cucurbita die crucifixionis exceptum nactus sit, aegrotos sanavit; qua de causa ab infidelibus, fustibus contritus, interfectus est. Die xxv in loco S. Euphrosynae commemorantur Sabenianus, Paulus, et Titus, fol. 46. Denique die xxvi pro ܚܠ ܡܥܠܠܢܐ ܕܡܪ e xstat ܕܡܪ ܟܥܠ ܟܠܡܝܢܐ, migratio, sive μετάστασις Joannis evang., fol. 49.

Fol. 22 deest; ff. 22—26, signis Copticis ad folia adpositis errore scribae bis numerantur; fol. 36 denique post fol. 126 petendum.

2. In mense Octobri omissi sunt,

Die x, Euthalius, fol. 70.
Die xix, Conon, fol. 81: et die xxvi notatur, quod capitis Baptistae inventio quae ibi celebratur ea est quae secunda vice occurrit, sc. وجود راس المعظم يوحنا المعمدان الوجود الثاني.

Ff. 58, 59, recentiore manu sunt; desunt ff. 66, 84, 85, 92, 93; denique numerus 77 a scriba incuria omissus est.

3. Mensi Novembri, ܟܝܢ ܬܫܪܝ ܟܝܢ, insunt;

Die i, SS. martt. Cosmas et Damianus, ܩܘܣܛܐ ܟܐܝܡ ܟܝܫ ܟܥܒ fol. 96.
Die ii, SS. martt. Akindynus et sodales ejus, ,ܡܬܬܝܡ ܩܕܝܢܝܣ : ܟܝܫ ܟܥܒ, ibid.
Die iii, SS. martt. Akepsimas et sodales ejus; necnon Encaenia templi megalomartyris Georgii, ܟܥܒ ܟܝܫ : ,ܡܬܬܝܡ : ܟܕܫܫܟ : ܫܠ : ܟܝܫ ܕܝ ܟܠܫ ܟܝܫ ܕܝ ܟܠܫ, fol. 97.
Die iv, Commem. S. hieromart. Nicandri et sodalium ejus, ,ܡܬܬܝܡ ܩܕܝܢܝܣ ܟܝܫ ܟܝܢ ,ܡܬܬܝܡ, fol. 99.
Die v, Commem. S. mart. Galactionis, et sodalium ejus, : ܫܠ ܫ : ܟܝܢ ,ܡܬܬܝܡ ,ܟܠܟܠ, fol. 100.
Die vi, Commem. S. Pauli confessoris, archiepisc. Constantinopoleos, ܟܝܢ ܟܐܦܣܟ ܝ . ܟܥ ܟܠ ܟܥ ܟܐܦܣܟ, fol. 101. Desunt ff. 102—106.
Die x, Finis officiorum SS. martt. Olympae, Rhodionis, Sosipatris, Tertii, et Orestis, fol. 107.
Die xi, Commem. SS. martt. Menae et sodalium, ,ܡܬܬܝܡ ܟܝܢ ܫ ܟܥ ܟܝܢ, ibid.
Die xii, Joannes Eleemosynarius, Alexandriae patriarcha, : ܟܣܟ ܡܪ ܟܝܢ ܟܐܠ, fol. 108.
Die xiii, Commem. S. Joannis Chrysostomi, ܟܫ ܟܐ ܡܪ : ܟܥ ܟܝܢ, fol. 109.

Die xiv, Commem. S. Philippi, qui fuit e duodecim apostolis, : ܫܠܝܚܐ ܕܬܪܥܣܪ : ܕ : ܟ : ܒܗܠܦܣ, fol. 110.

Die xv, Commem. confessorum et sodalium eorum, ܩ̈ܕܝܫܐ ܕܚܒܝܒ ܘܕܓܘܪܝܐ, fol. 111. Hi confessores erant Gurias, Samonas, et Habib.

Die xvi, Commem. Matthaei apost., ܕܓܘܪܝܐ ,ܒܪ ܫܠܝܚܐ, fol. 114.

Die xvii, Commem. S. episc. Gregorii Thaumaturgi, ܫܡ̈ܗ ܪܝܫ ܫܢܝܐ ܕܓܘܪܝܐ ܩ̈ܕܝܫܐ ܕܐܡܝܢ ܥܡ ܩ̈ܕܝܫܐ ܕܐܦܣܩܘܦ, fol. 115.

Die xviii, Coronatio SS. martt. Plotini [Platonis] et Romani, ܟܬܪ ܕܫܡ̈ܗ ܩ̈ܕܝܫܐ ܕܐܦܣܘܛܘܣ ܘܐܦܠܩܐ, fol. 116.

Die xix, Commem. S. prophetae Abdiae, ܩ̈ܕܝܫܐ ܕܟܬܒ ܟܬܪ ܕܒܝܬ ܕܓܘܪܝܐ, fol. 118.

Die xx, Profestum praesentationis Deiparae, et commem. Procli et sodalium, ܥܪܘܒ ,ܒ̈ܬܘܠܬܐ ܘܐܦܠܘܣ ܕܓܘܪܝܐ ܕܐܟ, fol. 119.

Die xxi, Festum ingressus Deiparae in templum, quum parentes ejus eam in templum, cui nomen Sanctum Sanctorum, induxerint, ܥܪܒ ܒ̈ܬܘܠܬܐ ܕܐܟ ܒ̈ܝܬ ܩ̈ܕܫܐ ܩ̈ܕܫܝܢ : ܕ ܠܗܝܟܠ ܕܩ̈ܕܫ ܕܩ̈ܕܫܝܢ ܕܐܟ ܕܐܒ̈ܘܗܝ ܕܐܝܬܝܗ ܠܗܝܟܠ, fol. 121.

Die xxii, Commem. apost. Philemonis, ܚ̈ܒܝܒ ܫܠܝܚܐ ܕܓܘܪܝܐ, fol. 124.

Die xxiii, Commem. S. Amphilochii, archiepisc. Iconii, ܘܐܡ̈ܦܝܠܘܟ ܟܬܪ ܕܓܘܪܝܐ ܐ̈ܝܩܘܢܝܐ : ̄ܫ̈ܩܦ ܕܝ, fol. 125.

Die xxiv, Commem. Gregorii episc. Agrigenti, ܘܐܓ̈ܪܝܩ ܫܡ̈ ܕܝ ܕܓܘܪܝܐ ܘܐܦܣܩܘܦ ܐ̈ܓ̈ܪܝܩܝܢܛܘܣ, fol. 126.

Die xxv, Commem. SS. patrum nostrorum Clementis et sodalium, ܕ̈ܩ̈ܠܝ ܕܓܘܪܝܐ ܘܐ̈ܠ̈ܦ ܩ̈ܕܫ ܕ̈ܠ ܩ̈ܕܫ ,ܒ̈ܬܘܠܬܐ, fol. 127.

Die xxvi, Commem. S. patris nostri Alypii stylitae, ܕ̈ܠ ܟܬ ܫܡ̈ ܩ̈ܕܫ ܕ̈ܓ̈ܪ ܩ̈ܕܫ ܘܐ̈ܠ̈ܦ ܣܛ̈ܝܠ̈ܝܛ, fol. 129.

Desunt ff. 130—171; alia manu sunt ff. 172—182. Quae sequuntur vix digna sunt quae ad amussim describerentur, nisi forte quod post fol. 185 quatuor inserta sunt folia, quibus insunt stichera in SS. Barbaram, Sabam, Nicolaum, Spiridionem, Eustratium, martyres Cretenses, et post duas paginas scripturae vacantes in Basilium. Titulus denique mensis Januarii hujusmodi est; : ܫܠܡ ܠ ܕܝܢܘܐܪ ܕܥ̈ܒ̈ܕ ܒ̈ܨܘܡ ܕ̈ܚ̈ܢ ܕ̈ܫ̈ܢ ܕ̈ܫ̈ܝ ܕ̈ܫ̈ܝ ܕ̈ܫ̈ܝ ܕ̈ܫ̈ܝ ,ܫ̈ܒ̈ܛ : ̄ܐ : ̄ܚ ̄ܕ ̄ܫ̈ܝ ̄ܫ̈ܝ ̄ܫ̈ܝ

In ff. 39, 94, 120, 184 paene idem occurrit colophon, quem e fol. 184 descripsi, sc. كمل اليوم الرابع وعشرين من شهر ايلول سنه عه...ا علي يد اقل الناس واذلهم واحقرهم زوسيما ابن الخوري داوود من قرية بطران ومعاملة طرابلس الشام سنه الف واربع للهجرة ٥ Explicit. dies xxiv mensis Elul anno 1004 manu vilissimi et turpissimi et humillimi hominum, Zosimi, fil. parochi Davidis, ex urbe Botran e provincia Tripolitana Damasci, anno 1004 Hajrat, h. e. C. 1595. [Dawk. 49.]

100.

Codex bombycinus in quarto, ff. (220–21 =) 199 constans, mutilus, fine carens, saeculi forte decimi sexti, charactere Nestoriano exscriptus. Insunt;

1. Menaeum in mensem Septembrem.

Tit. ܬ̈ܡ ⁘ ܟܬܒ ܕܝ ܥܕܢܐ ⁘ ܫܕܚ ⁘ ⁘ ܟܣܠܐ ܝܪܚ ⁘ ,ܡܢܝܢ ⁘ [?ܥܕܢܐ] * * * ⁘ ܟܬܒ ܫܠܡ ⁘ ܟܬܒ Sequitur Menaeum. Principium autem anni [in Menaeo] secundum ordinem Graecum mensis Elul est.

Desunt ff. 62, 79, 95—98, 100, 102, 106—110, 176, 200—205, et officia diei ultimi paene omnia.

Die iii, in loco Anthimi commemorantur martyres Persici Gerasinus, Gerasius, Eliud, Gregorius, Zabidas, Sambithas, et Ardhormizdas princeps Moabitarum, sc. ⁘ ܟܬܒ ܫܠܡ ⁘ ܡܪܙܒܢ ⁘ ܐܪܕܗܘܪܡܙܕ ⁘ ܙܒܝܕ ⁘ ܓܪܓܘܪ ⁘ ܐܝܠܝܘܕ ⁘ ܣܒܝܬܐ ⁘ ܓܪܓܣ ⁘ ⁘ ⁘

ram gesserunt presbyter Josephus et presb. Abdalmessias et abbas Abura'd, quibus meritam mercedem Deus concedat, necnon peccatis veniam etc. Hoc factum est tempore [patriarchae?] Michaelis Nob'at; Deus eum protegat e fraudibus Satanae, nec contra eum, Deo favente, neque fraude neque vi valeat per intercessionem dñae matris lucis, Amen. Recordare servum tuum Sergium Alkandalkat, necnon Josephum Abuyukna; recordetur eum Deus Amen, secundum veritatem Dñi mundorum, Amen.

Ad calc. pars hymni in Christi honorem, fol. 207. [Dawk. 20.]

102.

Codex bombycinus laevigatus in fol. min., ff. 211 constans, A. C. 1587, charactere Nestoriano luculenter exscriptus. Inest;

Menaeum in mensem Decembrem in usum Melchitarum[a]. Rubricae et lectiones e S. Scripturis Arabice sunt.

In primo folio haec exstat inscriptio; هذا ما اوقف وحبس وجلد الاب الخوري سليمان علي كنيسه القدس مار اليان وسال ومتضرع لكل من كرا فيه ان يدّعي له بالمغفره وغفران الخطايا ومحو الذنوب ولا لاحد سلطان من الله ان يغيره عن الكنيسه المذكوره بوجه من الوجوه يكون محروم من الله ومن كل كاهن محق ٥ Hunc librum in pium et sempiternum usum ecclesiae S. Mar Eliae dicavit dedicavitque pater parochus Suleiman, qui omnes qui in eo legant rogat et supplicat, ut veniam remissionemque peccatorum et culparum deletionem pro eo orent: neque cuiquam a Deo concessum est ut librum aliquo modo ex ecclesia supradicta amoveat: (quod si quis fecerit,) maledictus sit a Deo et ab omnibus probis sacerdotibus.

Tit.: بسم الاب والابن والروح القدس الاه واحد شهر كانون الاول. In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unius, incipit mensis Canun prior.

Die i, Commem. Nahum prophetae, ذكر ناحوم النبي, fol. 2.

Die ii, Commem. Habacuc prophetae, ذكر حبقوق النبي, fol. 5.

Die iii, Commem. Sophoniae prophetae, ذكر صوفونيا النبي, fol. 9.

Die iv, Commem. mart. Barbarae, et S. Joannis Damasceni, ذكر الشاهده بربارة والبار يوحنا الدمشقي, fol. 13.

Die v, Dormitio S. Mar Sabae, نياحه البار ماري سابا, fol. 25.

Die vi, Commem. S. Nicolai, ذكر البار نيقولاوس, fol. 33.

Die vii, Commem. S. Ambrosii, episc. Mediolani, ذكر البار امبروسيوس ريس كهنة ماذيولانة, fol. 40.

Die viii, Commem. S. Sophronii, Cypri episcopi, ذكر البار صغرونيوس, fol. 45.

Die ix, Commem. conceptionis Annae, quum dñam conceperit, ذكر حبل حنة بالسيده, fol. 49.

Die x, Certamen martyrum Menae, Hermogenis, et Eugraphi, جهاد الشاهد مينا وارموجانس واوغرافس, fol. 55.

Die xi, S. Daniel stylita, البار دانيال العمودي, fol. 62.

Die xii, S. Spiridion, البار سبيريدون, fol. 67.

Die xiii, Martt. Eustratius, Auxentius, Eugenius, Orestes, Mardorius, الشهدا اوستراتيوس واوكسنتيوس واوجانيوس واورسطوس ومرذوريوس, fol. 74.

Die xiv, Commem. mart. Thyrsi et comitum, ذكر ثرصص ورفقتة, fol. 79.

Die xv, Commem. Eliberii, ذكر البيبريوس, fol. 84. Rectius in ipsis officiis vocatur

[a] In fol. 183 Jacobus Baradaeus, Severus, aliique partis Monophysiticae fautores, inter haereticos recensentur.

ܐܠܝܬܪܘܣ, Eleutherius, sed etiam ܐܝܬܪܘܣ et ܐܠܝܬܪܘܣ.

Die xvi, Haggaeus propheta, النبي انجاوس, fol. 88.

Die xvii, Commem. trium puerorum, Ananiae, Azariae, et Misaelis; it. Danielis prophetae, ذكر الثلثه فتيه حانانيا عازاريا ومبصايل ودانيال النبي, fol. 92.

Die xviii, Commem. SS. martt. Sebastiani et comitum ejus, ذكر الشهدا القديسين سافستيانس ورفقته, fol. 99.

Die xix, Commem. Rabulae episc., et comitum ejus, ذكر بولا الاسقف ورفقته, fol. 103. Rectius Syr. ܪܒܘܠܐ.

Die dominica prima ante nativitatem commemorantur patres antiqui Abraham, Isaac et Jacob, الاحد الاول قبل الميلاد وتذكار الابا القدما ابراهيم واسحق ويعقوب, fol. 107.

Die dominica secunda ante nativitatem, quae vocatur dominica prophetarum[b], iidem commemorantur patres, الاحد الثاني قبل الميلاد المعروف بانبي تذكار الابا ابراهيم واسحق ويعقوب, fol. 114. Ff. 116, 117 alia manu sunt.

Die xx, Profestum nativitatis, et commem. S. Ignatii, تقدمه عيد الميلاد وذكر القديس اغناتيوس, fol. 122.

Die xxi, Juliana mart., et profestum, الشاهده يوليانه وتقدمه العيد, fol. 133.

Die xxii, Anastasia mart., et profestum, الشاهده انسطاسيا والتقدمه, fol. 140.

Die xxiii, Decem mart. Cretenses, الشهدا العشره, fol. 148.

Die xxiv, Profestum, et mart. Eugenia; necnon S. Antonius, qui in Damasco e filiis Hagar martyrium subiit, تقدمه العيد والشاهده اوجانيا والقديس انطونيوس المستشهد في دمشق من بني هاجر, fol. 157.

[b] Graece vocatur ἡ κυριακὴ τῶν ἁγίων προφητῶν, et revera commemorantur omnes Veteris Testamenti sancti.

Die xxv, Vigiliae et caetera officia nativitatis, صلاه المسا اذ اتفق البارموني, fol. 165.

Die xxvi, Officia quae nativitatem subsequuntur, fol. 182.

Dom. post nativ., commemoratio Josephi sponsi Deiparae, et Davidis regis, et Jacobi fratris Dñi, الاحد الذي بعد الميلاد تذكار يوسف الخطيب وداوود الملك ويعقوب اخو الرب, fol. 188.

Die xxvii, Commem. archidiaconi et protomartyris Stephani, تذكار اول الشمامسه والشهدا استيفانس, fol. 192.

Die xxviii, Commem. viginti millium martyrum Nicomediae, ذكر الشهدا الربوتين في مدينه نيقوميديه, fol. 196.

Die xxix, Commem. infantium quos in Bethlehem interfecit Herodes, ذكر الاطفال الذين قتلهم هيروذس في بيت لحم, fol. 199.

Die xxx, S. Timotheus confessor, القديس تيموثاوس المعترف, fol. 204.

Die xxxi, Commem. S. Melaniae, ذكر البارة ملاني, fol. 207.

Ad calc. colophon; وكان الفراغ من ترسيم هذا الكتاب المبارك سادس وعشرين شهر تشرين الاول سنة سبعة الاف ثماني وثمانين لابونا ادم ابو الجبله بيد الاثيم الخاطي المسكين الحقير في الكهنه داوود باسم قس وراهب بن * * * بن داوود ابن سلام من قريه الراس المحروسه. فاي من نظر فيه يترحم عليه ولا يواخذ الناسخ المسكين بما فيه من النقص والغلط لان كل انسان ناقص والكامل هو الله وحده غفر * * * له ولوالديه ولمن قرا وترحم عليه امين ۞ وهو برسم كنيسه القديس العظيم مار اليان في القريه المذكوره غفر الله تعالي لمن كتب واستكتب وقرا وسمع وقال امين ۞ Exscriptionis hujus libri benedicti finis factus est die 26 mensis Octobris anno 7088 patris nostri Adam, qui pater fuit creationis, C. 1507, manu peccatoris scelesti pauperis, in sacerdotio vilissimi, Davidis, nomine presbyteri et monachi, fil. * * *, fil. Davidis, fil. Salomonis,

ex urbe munita El Ras. Quicunque autem eum inspiciat, misericordem se in miserum scribam monstret, neque eum si mendam vel errorem inveniat culpet; omnis enim homo imperfectus, et solus perfectus Deus, qui, precor, veniam ei, et parentibus ejus, et cuicunque, qui inter legendum misericordem se exhibeat, concedat, Amen. Exscriptus est autem in usum ecclesiae magni sancti Eliae in urbe supradicta: Deus summus ignoscat ei qui scripsit, et qui dictavit, et qui legit, et audivit, et dixit Amen. [Dawk. 13.]

103.

Codex bombycinus laevigatus in folio, ff. 259 constans, charactere Nestoriano ab eodem scriba ac cod. 96 supra, A. C. 1520 magna incuria exscriptus. Inest;

Menaeum in mensem Decembrem ei simile quod proxime antecedit, nisi quod

Die xxvi, Festum Deiparae Mariae, ܥܝܕܐ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܡܪܝܡ, fol. 221.

Tit. ܫܪܝܪܐ ܫܘܝܐ ܫܝܒܐ ܫܒܥ ܒܫܡ ✣ ܐ ܐܒ ܘܒܪ ܘܪܘܚ ܩܕܝܫ ܫܪܝܪ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti scribere adgredimur mensem Canun priorem.

Chartacea sunt et recentiore manu ff. 26, 202, 203, 228.

Ad calc. colophon, fine cujusque lineae mutilo; ܫܒܚ] ܫܒܚܐ ܠܐܠܗܐ ✣ ܐ ܐܒ ܘܒܪ ܘܪܘܚ ܩܕܝܫ [ܐ ✣ ܐ ܐܒ ܘܒܪ ✣] ܐ ✣ ܐ ܐܒ ✣] ✣ ܐ ✣] ✣ ܐ ✣] ✣ ✣ ✣

العبد الطرير صليبا بالاسم الصغير ابن الحاج سرور ابن الحاج سعيد من قريه الكفور من معامله البثرون ٥ Transcriptionis curam gesserunt duo presbyteri Petrus et Theodorus ex urbe Hhardin. Denique in usum ecclesiae S. Thomae exscriptus est. [Dawk. 14.]

104.

Codex bombycinus laevigatus in folio, ff. 172 constans, utrinque mutilus, saeculi forte decimi sexti, charactere Nestoriano exscriptus. Inest;

Idem menaeum in mensem Decembrem, ac in codd. cii, ciii.

Desunt ff. 1, 104; et post fol. 144 merae laciniae exstant.

Ad calc. epistolae et evangelia in Dñi nativitatem, Arabice, cum postillis; sc.

Heb. i. 1—12, fol. 162.
Gal. iv. 4—7, fol. 163.
Col. ii. 8—12, ibid.
1 Cor. x. 1—4, fol. 164.
Tit. ii. 11—15; iii. 4—7, ibid.
Matt. i. 1—25, fol. 165.
Luc. ii. 1—20, fol. 166.
Matt. ii. 1—12, fol. 167.
Matt. ii. 13—22, fol. 168.

Evang. circumcisionis et festi S. Basilii, Luc. ii. 20, 21, 40—52, ibid.

Evang. profesti luminum, Luc. iii. 1—18, fol. 170.

Marc. i. 9—11, fol. 172.
Matt. iii. 13—17, ibid. [Dawk. 16.]

105.

Codex bombycinus in quarto, ff. (332 − 5 =) 327 constans, e tribus saltem codicibus charactere Nestoriano scriptis, confectus. Inest;

Menaeum in mensem Decembrem in usum Melchitarum,

Tit. حل سلم ٠٠٠ ٠٠٠ ٠٠٠ ٠٠٠ ٠ ٠٠٠ ٠٠٠ Ope Dñi Jesu Christi scribimus Canun priorem.

Ad primum codicem pertinent ff. 1—151, sed desunt ff. 11, 12, 52: inter ff. 113, 114, duo interpolantur folia manu ejusdem Abu Vatus qui cod. secundum scripsit, quibus insunt eadem stichera in Spiridionis honorem, quae in fol. 114 exstant.—Fol. 152 deest. Ad cod. secundum pertinent ff. 153—279, sed desunt ff. 220, 223, et multa post 278, et 279. Ad calc. scriba Abu Vatus ابو الناسخ المسكين وطس solito more se probris cumulat, et veniam peccatorum orat. Denique ad cod. tertium ff. 280—332. Ad calc. eadem inscriptio ac saepe alias, هاذا الكتاب الي مار جرجس طبسار وقف Hic liber Mar Georgio Tabshar legatus est.

Ad calc. tertii codicis colophon;

*** ܫܗܕܐ ܫܢܐ ܫܡܐ [l. ܫܠܝܚܐ] ܫܢܐ * * ܫܠܐ ܫܒܝܥܝ : ܡܒܪܟܢܐ ܫܗܕ * * * ܡ * * * . ܫܒܐ, ܫܒܝܥܝ ܗܕܐ ܫܢܐ ܠܐ ܫܥܝܕ ܫܥܒܕ ܫܠܡ ܡ ܫܡܗ ܫܒܝ, ܕܝ ܫܥܝܕ ܫܥܒܕ ܫܠܡ ܫܠܐ, ܕܝ ܫܐ ܕܝ, ܠܐ ܕܝ, ܫܒܝ ܫܠܐ, ܫܢܐ ܫܥܝ ܫܠܐ ܫܠܐ ܫܒܝ ܫܒܐ ܫܒܐ ܫܒܐ

: ܐܘܓܝܢܝܣ ܫܗܕ ܒܪ ܪܒܐ ܕܒܝܬ ܐܠܦܝܢ ܩܕܡܝܐ, fol. 130.

Die xi, Festum S. Theodosii Hierosolymitani, ܐܬܝܘܕܘܣ ܫܡܫܐ ܕܐܪܥܐ ܕܝܪܘܫܠܡ, fol. 137.

Die xii, Commem. S. Tatianae, ܒܬ ܐܪܟܐ ܬܐܛܝܢܐ ܒܬܘܠܬܐ, fol. 146.

Die xiii, Commem. SS. martt. Hermylii et Stratonici, . ܫܬܝܬ ܫܗܕܐ ܕܒܬ ܐܪܡܝܠܘܣ ܘܣܛܪܛܘܢܝܩܘܣ : ܐܐܠܦܝܢ, fol. 152.

Die xiv, Commem. SS. patrum qui in monte Sinai et Raithu interfecti sunt, ܕܒܬ ܪܝܬܐ ܐܠܦܝܢ ܩܫܝܫܐ ܕܛܘܪ ܣܝܢܝ ܘܪܝܬܘ : ܩܛܝܠ ܒܝ, fol. 158.

Die xv, Festum S. Joannis, qui propter Christum nomen Pauperis gerebat, ܫܡܫܐ ܠܝ ܐܢ . ܡܣܟܝܢܐ ܫܡܗ ܩܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܥܠܝܗ, fol. 165.

Die xvi, Festum catenae venerandae, qua Petrus apostolorum princeps vinctus est; necnon commem. S. Pauli Thebani, anachoretarum abbatis, ܫܒܠܬܐ ܫܠ ܟܐ ܕܒܝ ܐܘܣܦܐ ܐܢ ܒܝܬ ܫܒܥ . ܫܒܚܐ ܐܦ ܕܝܘܢ ܐܒܗ ܐܠܦܐ ܫܡܗ ܕܒܪ ܩܛܝܪ ܩܕܝ, fol. 173.

Die xvii, Commem. S. patris nostri Antonii, anachoretarum abbatis, et protomonachi, ܐܐܠܦܐ ܡܪܢ ܐܒܐ ܩܕܝܫܐ ܕܒܬ ܪܝܫܐ ܐܒܗܘܬܐ : ܩܛܝܠ ܒܝ, fol. 181.

Die xviii, Commem. episcoporum Athanasii et Cyrilli, ܕܒܬ ܫܡܫ ܬܫܥ ܒܝ ܐܠܦܝܢ ܐܐܠܦܝܣܩܘܦܐ ܐܐܬܐܝ, fol. 193.

Die xix, Festum S. Macarii, Aegyptii Coptarum, ܕܝܟ ܐܐܝܓܪ ܩܕܝܫܐ ܕܐܒܐ ܩܘܠܝܬܐ, fol. 203.

Die xx, Dormitio S. Euthymii Hierosolymitani, : ܐܐܘܬܝܡܝܐ : ܩܕܝܫܐ ܩܘܣ ܕܝܪܘܫܠܡ, fol. 210.

Die xxi, Commem. S. Maximi, confessoris, ܕܒܬ ܐܐܒܝܣܝ ܩܕܝܫܐ ܕܒܬ, fol. 219.

Die xxii, Commem. apostoli illustris Timothei, et S. Nestarsii [Anastasii] Persae, mart., ܐܐܪܟܝܣܩ ܕܐ ܕܫܠܝ ܕܒܬ ܐܐܢܣܛܣܝ ܕܥ ܕܐ ܕܐ ܕܫܝ [l. ܐܐܐܪܟܝ], fol. 225.

Die xxiii, Commem. S. hieromartyris Clementis, [Ancyrae episc.,] ܕܥ ܦ ܒܬ ܐܐܠܦܠܡ ܕܐ ܫܒ ܫ, fol. 235.

Die xxiv, Commem. S. Xenae, ܕܒܬ ܫܐܒ ܐܒܕ, fol. 242.

Die xxv, Commem. S. patris nostri Gregorii theologi, ܕܫ ܫ ܡ ܐ ܐܒ ܕܒܬ ܐܐܠܦܠܐ ܐܐܘܓܝܢܝܣ, fol. 248.

Die xxvi, Commem. SS. Xenophontis, et uxoris ejus et filiorum Joannis et Arcadii, . ܐܐܠܦܐܐܒܐ ܩܒ ܫ ܒܬ ܐܐܘ ܐ ܐ : ,ܐܒ : ,ܐ, fol. 259.

Die xxvii, Translatio corporis Mar Joannis Chrysostomi: eodemque die iterum celebratur commem. Mar Simeonis stylitarum principis, propterea quod terra defectu aquarum laborante, propter preces ejus ceciderunt pluviae, ܐ ܫ ܫ ܐ ܩ : ܐ ܐ ,ܐ ,ܐ ,

quae in Graecis menaeis ad diem 30 Januarii pertinent.

Die xxxi, Commem. SS. Cyri et Joannis, ܕܣܗܕܘܬܐ ܕܩܕܝܫܝܢ ܩܘܪܝܩ ܘܝܘܚܢܢ, fol. 313.

Ultimum folium deest. [Dawk. 11.]

107.

Codex bombycinus laevigatus in folio, ff. (250 − 11 =) 239 constans, A. C. 1531, charactere Nestoriano, a Joanne episcopo exaratus. Inest;

Menaeum in mensem Januarium.

Commemorantur iidem sancti ac in cod. proxime antecedente. Desunt ff. 1, 17, 219—222, 231, 233, 234, 239, 240.

Ad calc. نجز هذا الكتاب المبارك شهر كانون الثاني المبارك نهار السبت خامس شهر ايلول المبارك سنه سبعه الاف احد وثلثين لابينا ادم عليه السلام: بيد العبد الخاطي الذليل المسكين يوحنا باسم اسقف ابن القس ابراهيم الساكن يومئذ ببلد بيرود وهو سال كلمن يتامل هذه الاسطر الحقيره يدعي لكاتبه بالمغفره ومهما وجد من النقص والغلط يصلح لاجل السيد المسيح لان كل انسان ناقص والكمال هو الله تعالي: عفي الله لمن كتب ولمن استكتب ويدعي لكاتبه بالمغفره يكون له نظير ذلك من الواعد الصادق في مواعيده: وان تجد عيبا فسد الخلله: فجل من لا فيه عيبا وعله: والسبح لله دايما وعلينا رحمته نعم: دايما سرمدا ٥ Absolutus est liber hic benedictus mensis Canun posterioris meridie sabbathi, die quinto mensis Elul benedicti, anno 7031 patris nostri Adam, cui sit salus, manu servi scelesti vilis pauperis Joannis, quod ad nomen attinet, episcopi, fil. presbyteri Ibrahim, jam urbis Beryti incolae. Rogat autem omnes, qui hanc miseram scripturam videant, ut veniam scribae orent, et quemcunque defectum vel mendam inveniant, corrigant propter Dñm Christum: omnis enim homo imperfectus, et qui perfectus ille Deus summus est. Veniam, Deus, concede et scribae, et illi cujus causa scriptus est. Quicunque autem veniam scribae oret, sit illi eadem ab illo qui pollicetur, et fidem nunquam fallit, sc. Deo. Si vitium invenias, locum ad sanitatem restitue: gloria autem illi cui neque vitium inest neque morbus. Et laus Deo sempiterna, et nobis misericordia ejus, immo, semper, in saecula. [Dawk. 15.]

108.

Codex bombycinus laevigatus in quarto, ff. 288 constans, saeculi forte decimi quinti, charactere Nestoriano exaratus. Inest;

Menaeum in mensem Januarium.

Iidem commemorantur sancti ac in duobus codicibus proxime antecedentibus, praeter quod die xxiii una cum Clemente Ancyrano celebratur Agathangelus.

Inter Festi Epiphaniae officia hymnus, quum lampades ferentes ad lavacrum ad aquas benedicendas eunt, cantandus, ܟܬܒ ܠܗ ܠܡܪܝ ܐܝܠܝܐ ܕܒܗ ܐܬܝ ܠܡܥܒܕܢܐ ܕܡܝܐ ܕܡܬܒܪܟܝܢ, fol. 62.

Seriore manu scriptum est fol. 71 ad lacunam subplendam: ad calc. colophon; رم هذا الكتاب المبارك الولد الحقير يحنا ابن قس مدلج من قريه بطرام من كورة طرابلس وكان ذلك في سنه سبع الـــف ومايه وسبعه الرب يغفر له خطاياه وخطايا والديه وخطايا قس يوسف ابن القس عدو وخطايا قس عبد المسيح وخطايا قس عبد الله وخطايا شيخ ابو رعد وخطايا اخيه شيخ سليمان وخطايا شيخ ابو سرور وخطايا شماس سركيس خادم الكنيسه بشفاعه سيده ام النور ومار بطرس الرسول وسرجيوس وبـحـوس صاحب هذا الكتاب وجميع القديسين امين والكلام صفة المتكلم وكاتب الاحرف كان ساكنا في قريه طبشار اجابكم الله..يا اخوه من الرحيم امين امين Benedictum hunc librum refecit adolescens vilis Joannes

fil. presb. Modlaj ex urbe Botram e regione Tripolitana, anno 7107 [creationis, C. 1607]. Veniam concede ei, Domine, peccatorum ejus, et parentum; necnon presbyteri Josephi, fil. presb. Iddo; necnon presb. Abdalmessiae, et presb. Abdallah, et senis Abura'd, necnon fratris ejus senis Suleiman, necnon senis Abuserur, et diaconi Sergii, ecclesiae aeditui, per intercessionem dñae nostrae Matris lucis, et Mar Petri apostoli, et Sergii et Bacchi, cujus hic liber est, et omnium sanctorum, Amen. *** Qui haec vocabula scripsit urbis Tabshar incola fuit. Bonum vobis responsum concedat Deus: immo, fratres, ita sit ab eo qui clemens est, Amen, Amen.

Denique in marg. ff. 112, 288, هذه الكتاب لمار جرجس طبشار vel ... الي مار ... هادا Pertinet hic liber ad Mar Georgium in urbe Tabshar. [Dawk. 24.]

109, 110.

Codex bombycinus laevigatus in folio, in duos tomos distributus, quorum prior e ff. (168 − 23 =) 145, altere ff. 143 constat, mutilus, initio fineque carens, saeculi forte decimi sexti, charactere Nestoriano exscriptus. Inest;

Menaeum in menses Martium, Aprilem, Maium, in usum Melchitarum.

Desunt ff. 1, 2. In fol. 3 canonis in Eudociae honorem, cujus martyrium die Martii primo celebratur, doxologia tertia.

Die ii, Commem. hieromartyris Theodoti, الشهيد في الكهنه ثاوطوطوس, fol. 6. Desunt ff. 8—17.

In fol. 18 ultima Callisti commemorationis officia, cujus martyrium die Mart. vi celebratur.

Die vii, Hieromartyres Basilius [Basileus], Ephraimus, Eugenius, et sodales eorum, الشهدا بالكهنه ... والذين معهم, fol. 19. Deest fol. 20.

Die viii, Commem S. Theophylacti, Nicomediae episc., ذكر القديس ثاوفيلقطس اسقف نيقوميديا, fol. 22.

Die ix, Commem. quadraginta martyrum, ذكر الاربعين شاهد, fol. 24.

Die x, Commem. Quadrati, Cypriani, Anecti, et Crescentis, fol. 30.

Die xi, Commem. Sophronii, patriarchae Hierosolymorum, ذكر البار صفرونيوس بطريرك اورشليم, fol. 32.

Die xii, Commem. hieromartyris Theophanis, ذكر الشاهد في الابرار فينيوس, fol. 36. Syriace etiam vocatur ܬܐܢܣ, et apud Cod. Cat. Vat. ii. 450 ܬܐܢܣ, *Phanes*. Graece autem vocatur *Θεοφάνης ὁ ὁμολογητὴς τῆς Σιγγριανῆς*.

Die xiii, Translatio corporis Nicephori, patriarchae Constantinopolitani, نقل جسد نقفور بطارك الكسطنطينيه, fol. 38. Desunt ff. 40—48.

Die xvii, Canon in S. Alexii honorem, fol. 49.

Die xviii, Commem. S. Cyrilli archiepiscopi Hierosolymorum, ذكر البار كيرلس ريس اساقفه اورشليم, fol. 51.

Die xix, Commem. martyrum Chrysanthi et Dariae, ذكر الشهدا احريصنثس واذريا, fol. 54.

Die xx, Commem. SS. patrum qui a barbaris in laura S. Sabae interfecti sunt, ذكر الابا الابرار المقتولين من البربر في سيق مار سابا, fol. 56.

Die xxi, Commem. S. episc. Jacobi, ذكر البار يعقوب ريس الكهنه, fol. 59.

Die xxii, Commem. Basilii Ancyrani, presbyteri et mart., ذكر الشاهد في الكهنه باسليوس, fol. 62.

Die xxiii, Commem. hieromartyris Nicolai, et sociorum ejus, ذكر الشاهد في الكهنه

نيقولاون والذين معه, fol. 65. In Graeco menaeo vocatur Νίκων.

Die xxiv, Profestum adnuntiationis: it. commem. S. Zachariae, et S. Artemonis, تقدمه عيد البشاره والبار زخريا والبار رات [l. ارتمون], fol. 68.

Die xxv, Festum adnuntiationis matris Dei nostri, عيد تبشير والده الاهنا, fol. 74.

Die xxvi, Festum archangeli Gabrielis, عيد غبريل ريس الملايكه, fol. 95.

Die xxvii, Commem. S. mart. Matronae, ذكر الشاهده والقديسه مطروني, fol. 97.

Die xxviii, Commem. S. Hilarionis, ذكر البار القديس ايلاريون, fol. 99.

Die xxix, Commem. SS. martyrum Jonae, Lazari, Barachesii, et sociorum, ذكر الشهدا القدايسين يونان والعازر وبراكسيون ومن معهم, fol. 101.

Die xxx, Commem. S. patris Joannis Climaci, abbatis illustris montis Sinai, ذكر الاب بار يوحنا سليم الفاضل ريس طور سينا, fol. 104.

Die xxxi, Commem. S. mart. Benjamin, ذكر الشهيد القديس بنيامين, fol. 106.

Ad calc. تمت بعون الله وحسن توفيقه والسبح لله دايما وعلينا رحمته اجمعين امين ٥ الرب يغفر الناسخ والقاري والسامع والقايل امين بشفاعه السيده ام النور وجميع القديسين امين ٥

Explicit. auxilio Dei et bono ejus concursu, et Deo laus semper, et nobis universis misericordia ejus, Amen. Veniam concedat Dñs scribae et lectori et auditori et recitatori, Amen, per intercessionem dñae Matris luminis et omnium sanctorum, Amen.

Mensis Aprilis, شهر نيسان, fol. 110.

Die i, Commem. S. Mariae Aegyptiacae, ذكر البارة مريم المصريه, ibid.

Die ii, Commem. SS. Amphiani, et Dasii (Aedesii), ذكر القديسين امفيانوس وداسيوس, fol. 114. In Cod. Dawk. xxi, commemoratur etiam Polycarpus, بوليقرفس.

Die iii, Commem. S. Nicetae, ܕܝܘܡ ܫܡܗ ܕܢܨܚܐ ܩܕܝܫܐ, fol. 117.

Die iv, Commem. martt. Agathopodis et Theoduli, ذكر الشهدا اغاثوفوذس ܐܓܐܬܘܦܘܕܘܣ, fol. 120.

Die v, Commem. SS. martt. Claudiani, Diodori, et sociorum, ذكر الشهدا القديسين ܩܠܘܕܝܢܘܣ ܕܝܕܘܪܘܣ ܘܕܚܒܪܝܗܘܢ, fol. 124.

Die vi, Commem. S. Eutyshii (Eutychii), archiepisc. Constantinopolitani, ذكر البار اوتيشيوس ريس اساقفه القسطنطينه, fol. 126.

Die vii, Commem. patris nostri S. Georgii, urbis Mitylenes episcopi, ذكر ابينا البار جورجيوس اسقف مدينه ميتيليني, fol. 130.

Die viii, Commem. SS. apostolorum Adriani et sociorum, ذكر الرسل القديسين اندريانوس والذين معه, fol. 122. Inter hos commemorat Cod. Dawk. xxi, اغابوس واسقراطوس, Agabum et Asyncritum.

Die ix, Commem. S. mart. Pausilypi, ܕܝܘܡ ܫܡܗ ܕܦܘܣܝܠܝܦܘܣ ܫܠܝܚܐ, fol. 136.

Die x, Commem. SS. martt. Africi (Africani), Maximi, et sociorum, ذكر الشهدا القديسين افريقوس مكسيموس والذين معهم fol. 138.

Die xi, Commem. mart. inter principes sacerdotii Antipae, ذكر الشهيد في روسا الكهنه انتيبا, fol. 141.

Die xii, Commem. SS. martt. Demae et Protionis, ܕܝܘܡ ܫܡܗ ܕܬܪܝܢ ܩܕܝܫܐ ܕܕܝܡܝ ܘܦܪܘܬܝܘܢ, fol. 145.

Die xiii, Commem. S. patris Martini papae Romae, ܕܝܘܡ ܫܡܗ ܕܡܪ ܡܪܬܝܢ ܦܐܦܐ ܕܪܘܡܝ, fol. 147.

Die xiv, Episcopus et mart. Mar Symeon (Persa), ܕܝܘܡ ܫܡܗ ܕܡܪ ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܨܒܥܝ, fol. 151.

Die xv, SS. apostoli Aristarchus, Eudia, Trophimus, qui fuerunt e septuaginta, ܕܐܪܝܣܛܪܟܘܣ . ܐܘܕܝܐ . ܘܛܪܘܦܝܡܘܣ

ܡܪܝ ܥܕܡ ܕ, fol. 154. Revera significatur Pudens, cujus mentionem fecit S. Paulus in 2 Ep. ad Tim. iv. 21. Simili modo in Cod. Dawk. xxi, fol. 45 vocatur اوذي; in utroque autem codice inter officia ܐܦܣܩܐ et ܣܒܪܐ.

Die xvi, Martyr S. Crescens, ܫܡܥ ܕܒܪ ܩܣܡ [ܡܢܣܒܠܗ] ܣܒܠܗܡ, fol. 156.

Die xvii, Commem. mart. Agapes et sociorum, ذكر الشاهده اغابيس ومن معها, fol. 159.

Die xviii, Commem. martt. Jacobi et Azae, ذكر الشهدا يعقوب وازاس, fol. 162.

Die xix, Commem. patrum nostrorum Joannis Laurae, et Timothei, ܩܕܡܝܐ ܐܒܗܬܢ ܣܒܐ ܕܠܐܪܐ ܩܕܝܫܐ ܕܣܩܛ ܒܝܘܡ ܫܡܗ ܕ ܩܕܫ, fol. 165.

Die xx, Commem. S. illustris Theodori pilosi, ܕܟܪܢ ܣܒܝܢܐ ܩܕܝܫܐ ܕܥܠ ܫܥܪ ܕ, fol. 168.

Incipit tomus secundus.

Die xxi, Commem. mart. Theodori ex urbe Perge, ذكر الشاهد ثاودرس من مدينه برجي fol. 4.

Die xxii, Commem. S. Theodori Syceotae, ذكر البار ثاودورس السيكاوي, fol. 9.

Die xxiii, Commem. magni martyris Georgii, ذكر الشاهد الكبير مار جرجس, fol. 11. Antecedunt longae rubricae, Arabice, de recta magni hujus apud Syros festi observatione.

Die xxiv, Commem. S. Sabae, ذكر الشاهد سابا, fol. 24.

Die xxv, Commem. Marci evangelistae, ذكر مرقس الانجيلي, fol. 27.

Die xxvi, Commem. hieromartyris Basilii (Amaseae episc.), ذكر الشهيد في الكهنه باسيليوس, fol. 31.

Die xxvii, Commem. Symeonis episc. Hierosolymorum, fratris Jacobi, qui Dñi frater fuit, ذكر سمعان اسقف اورشليم اخو يعقوب اخو الرب, fol. 34.

Die xxviii, Commem. Jasonis apost., qui fuit e septuaginta, ذكر الرسول ياصن من السبعين, fol. 37.

Die xxix, Commem. SS. martt. in Cyzico, Theognidis, Rufi, et sociorum, ذكر الشهدا القديسين كوزيقوس ومن معهم, fol. 39.

Die xxx, Postremo S. apost. Jacobus, frater Joannis theologi, ܐܚܪܗ ܕܥܠܣ ܫܡܥ ܕ ܒܪ ܙܒܕܝ ܐܚܘ ܕܝܘܚܢܢ ܠܘܩܐ, fol. 42.

Ad calc. ܫܠܡ ܠܟ ܡܪܝ ܡܫܝܚܐ ܕܥܒܕ ܠܟ ܣܦܪܐ ܗܢ ܕܟܬܒ ܠܟ ܒܥܐ ܠܡܐ ايها القاري ادعي للكاتب الخاطي وسامحه بالغلط يجاريك الرب نصبر ذلك لان كل انسان ناقص والكمال هو الله تعالي له المجد دايما ابدا والسبح لله دايما وعلينا رحمته امين ۞ Gloria Deo qui adjuvit infirmitati meae, quippe qui sum pauper, et peccator, et vilissimus hominum. O tu qui legis ora pro scriba peccatore, et si aliquando erraverit, concede veniam: sic Dñs beneficus tibi mercedem rependat. Omnis enim homo imperfectus est, et unus perfectus, qui est Deus: cui sit gloria semper in saecula, et laus Deo sempiterna, et nobis ejus misericordia, Amen.

Mensis Maius.

Tit. ܫܡ ܡܪܝ ܐܠܗܐ ܕܫܠܝܫܝܐ ܩܕܝܫܐ ܘܠܒܪܗ ܩܕܝܫ ܘܚܝܐ ✧ ܒܫܡ ܡܪܝ ܥܒܕ ܠܟ ܣܦܪܐ ܗܢ ܕܟܬܒ ܠܟ ܒܥܐ Ope et auxilio Trinitatis sanctae scribere adgredimur Menaeum mensis Ijor.

Die i, Commem. prophetae Hieremiae, ܕܟܪܢ ܢܒܝܐ ܩܕܝܫ ܐܪܡܝܐ, fol. 46.

Die ii, Commem. Athanasii, archiepisc. Alexandriae, ذكر اثناسيوس ريس اساقفه الاسكندريه, fol. 48.

Die iii, Commem. SS. martt. Timothei, et sororis ejus Maurae, ذكر الشهدا القديسين تيموثاوس واخته مورة, fol. 51.

Die iv, Commem. S. Nicephori, ذكر القديس نقفور, fol. 54.

Die v, S. mart. Irene, الشاهده اربني القديسه, fol. 57.

Die vi, Commem. Jobi justi, ذكر ايوب الصديق, fol. 59.

Die vii, Apparitio magnae crucis super Golgotham in Hierosolymis, ظهور الصليب المعظم علي الجلجلة باورشليم, fol. 63. In caeteris codicibus commemoratur etiam S. Acacius.

Die viii, Commem. apost. Joannis evangelistae, et S. Arsenii, ذكر الرسول يحنا الانجيلي والبار القديش ارسانيوس, fol. 67.

Die ix, Esaias propheta, et S. martyr Christophorus, ܐܫܥܝܐ ܢܒܝܐ . ܘܩܕܝܫܐ ܩܪܝܛܘܦܘܪܘܣ, fol. 73.

Die x, Commem. Simeonis Zelotae, qui fuit e duodecim, ذكر سمعان الغيور من الاثناعشر, fol. 78.

Die xi, Commem. S. mart. Mocii, ذكر القديس الشاهد موكيوس, fol. 80.

Die xii, Commem. SS. patrum Epiphanii, insulae Cypri metropolitani, et Germani, patriarchae Constantinopolitani, ذكر الابا الابرار ابيفانيوس مطران قبرص بغرمانوس بطرك القسطنطينيه, fol. 83.

Die xiii, S. martyr Glyceria, ܩܕܝܫܬܐ ܓܠܝܩܪܝܐ ܒܬܘܠܬܐ, fol. 87.

Die xiv, S. Isidorus, ܐܝܣܝܕܘܪܘܣ ܩܫܝܫܐ, fol. 90.

Die xv, Commem. S. Deiparae spicarum, et magni S. Pachomii, ܕܟܪܢܐ ܕܬܘܒ̈ܢܐ ܕܡܪܝܡ ܬܘܒ̈ܢܝܬܐ . ܘ ܕܥܛܠܐ ܕܡܪܝ ܦܚܘܡܝ ܪܝܫ ܐܒܗܬܐ, fol. 92.

Die xvi, Commem. patris nostri Georgii, episc. Meletinae, ܐܘܪܚܐ ܕܡܪܝ ܓܝܘܪܓܝ ܡܛܠܝܢܝ ܣܒ̈ܝ, fol. 97. (Rectius apud Acta Sanctorum Mitylenae, et sic Dawk. vii, fol. 47, ܐܝܠܝܢܝ: commemoratur etiam die mensis Nisan vii.)

Die xvii, Apost. Andronicus, qui fuit e septuaginta, ܕ ܫ ܐܢܕܪܘܢܝܩܘܣ ܫܠܝ ܚ, fol. 100.

Die xviii, SS. martt. Petrus, Paulus, Andreas, Paulinus, Heraclius, Dionysius, Didymus, Christina, ܩܕܝܫ ܐܐ ܫܗ̈ܕܐ القديسين [l. ܐܐܠܦ̈ܝܢ] ܐܐܠܦ̈ܝܢ ܐܠܦ ܐܦܣܛܘܣ ܩܠܝܢܝ [l. ܩܠܝ] ܩܠܝ ܐܐܦܣܛܘܣ, fol. 102. Pro ܩܠܝ in Cod. Dawk. vii, fol. 51 exstat ܩܠܝ, et inter officia in utroque cod. ܒܢܝܕܝܡܘܣ: in Graeco autem menaeo Βενέδιμος.

Die xix, SS. martt. Patricius, Acacius, Menander, Polyaenus, الشهدا القديسين ܐܐܠܦ ܐܦܣܛܘܣ ܐܐܡܘܪ ܐܐܦ̈ܝܢ, fol. 105.

Die xx, Mart. Thalalaeus, ܐܐܪܠܠܐ ܩܕܝܫ, fol. 108.

Die xxi, Commem. magni regis Constantini, et matris ejus Helenae, ذكر قسطنطين الملك الكبير وامه هلاني, fol. 111.

Die xxii, S. mart. Basiliscus, ܩܕܝܫ ܒܣܝܠܝܣܩܘܣ, fol. 115.

Die xxiii, Commem. SS. martyrum Meletii, Stephani, Joannis, et sociorum, ܕܟܪܢܐ ܐܐܣܛܦܢܘܣ ܐܐܠܝܛܘܣ ܩܕܝܫ ܒ̈ܢ ܕܟܪܢܐ, fol. 117.

Die xxiv, Pater noster S. Symeon stylita Antiochenus, ابينا البار سمعان العامودي الانطاكي, fol. 120.

Die xxv, Inventio capitis Joannis baptistae in tertiam vicem [a], وجود راس يوحنا المعمدان مره ثالثه, fol. 126.

Die xxvi, S. apost. Carpus, ܩܕܝܫ ܫܠܝܫ ܐܐܟ̈ܦ, fol. 130.

Die xxvii, S. hieromartyr Therapon, ܩܕܝܫ ܐܐܬܪܦܘܢ ܩܪ̈ܝܛܐ ܫ̈ܡܫ, fol. 132.

Die xxviii, Commem. S. hieromartyris Helladii, ܐܐ̈ܪܟ ܩܪ̈ܝܛܐ ܫ̈ܡܫ ܕܟܪܢܐ, fol. 135.

---

[a] Ter inventum caput Joannis baptistae et fasti Graecorum adfirmant: sic enim apud Liturgiam Graecorum, tom. viii, in diem, Τρίτην τελοῦμεν φανέρωσιν· σοῦ τῆς σεπτῆς κεφαλῆς· ἣν τριὰς ἐστεφάνωσεν· ἐκτμηθεῖσαν ἔνδοξε. Cfr. etiam Calendarii Const. cura Morcelli, tom. ii, in notis ad diem mensis Febr. 24.

Die xxix, S. martyr Theodosia, ܕܝܘܡܐ ܫܒܥܣܪ ܒܗ ܬܐܘܕܘܣܝܐ ܒܬܘܠܬܐ, fol. 138.

Die xxx, Commem. S. martyris Eutychii, ܕܝܘܡܐ ܬܠܬܝܢ ܒܗ ܕܝܘܟܝ ܚܒܝܒ ܐܦ̈ܝ, fol. 140.

Die xxxi, Commem. S. mart. Hermaei, ذكر القديس الشاهد ارميا, fol. 143. Ipsa officia desunt. [Dawk. 54, 28.]

111.

Codex chartaceus in folio, ff. 137 constans, fine truncus, saeculi forte decimi septimi, charactere Nestoriano exscriptus. Inest;

1. Menaeum in mensem Aprilem in usum Melchitarum.

Tit. بسم الاب والابن والروح القدس الله واحد: نبتدي بعون الله تعالي وحوسن توفيقه نكتب كتاب شهر نيسان المبارك ٭ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unius, scribere adgredimur summi Dei auxilio et bono ejus concursu librum mensis benedicti Nisan.

Omnino iidem commemorantur sancti ac in codice proxime antecedente.

Ad calc. تم بعون الله تعالي نهاز الجمعه خامس عشر شهر ادار المبارك ٭ والسبح لله دايما ٭ Explicit. auxilio Dei summi feria sexta, die 15 mensis benedicti Adar: Gloria Deo in saecula.

2. Vitae sanctorum, Arabice.

a. Historia S. Mariae Aegyptiacae, et mirandae ejus poenitentiae, a S. Sophronio domus sanctae, h. e. Hierosolymorum, patriarcha conscripta, قصه القديسه مريم القبطيه التي تابت توبه عجيبه صلاتها وشفاعتها تكن معنا امين ٭ وهي تاليف القديس صفرونيوس بطرك بيت المقدس, fol. 104.

β. Historia S. Mar Georgii, qui daemones devicit, infideles debellavit, mare terrasque perequitavit, denique vitam nihili faciens se ad mortem submisit per Dñi nostri Christi gratiam, هذه قصه القديس مار جرجس غالب الشياطين وقاهر الكفار وفارس البر والبحر مار جرجس الشهيد الذي استسلم نفسه وبذل مهجته في رضا ربنا المسيح ٭ وصلاته وبركاته تكون معنا امين, fol. 115.

γ. Historia Pauli [monachi Samaritani], هذه قصه القدس مار بولا: شفاعته وبركاته تكون معنا, fol. 129. Deest finis. [Dawk. 21.]

112.

Codex bombycinus laevigatus in folio, ff. 196 constans, A. C. 1502, charactere Nestoriano, ab eodem scriba qui codd. Dawk. ii, xiv, scripsit, exaratus. Inest;

Menaeum in mensem Maium in usum Melchitarum. Rubricae Syriace scriptae sunt.

Tit. ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܒܥܘܬ ܐܠܗܐ ܡܪܝ ܢܫܪܘ ܒܪ ܡܪ ܐܝܪ ܒܪ ܡܪ ܐܝܪ ٭ ܒܥܘ ܐܢܐ Ope et auxilio Trinitatis sanctae scribimus eam Menaei partem, cui inest mensis Ijor.

Commemorantur iidem ac in Cod. 110 sancti, nisi quod die xi praeter S. Mocium celebratur exaedificatio urbis Constantinopolis, quam Graeci τὸ γενέθλιον vocant, Syri autem ܒܢܝܢܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢ: et die xv, omittitur commem. Deiparae spicarum.

In plerisque foliis scriptum exstat وقف كنايش امپون Ecclesiae Amyun (vici in regione Tripolitana) legatum est.

Ff. 68, 154, 155, 189, 196, chartacea sunt et manu recentiore.

Ad calc. ܫܒܚ ܠܐܠܗܐ ܕܟܠ ܫܒܚܬܐ ٭ ܨܠܘ ܐܚܝ ܒܥܘ ܠܡܪܝ ܚܛܝܐ ܕܥܒܕ ܠܗ ܟܡ ܕܟܠ ܝܟܠ Explicit. auxilio Dei: orate, fratres, pro peccatore qui pro virili exaravit.

Postea in obverso; ܫܠܡ ܠܡܪܝ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܒܢܝܢܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢ ٭ ܒܫܢܬ ٭ ٥ ٭ ٦ ٭ ٦٥٥ ܕܒܫܢܬ ܫܠܡ ܠܡܪܝ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܒܢܝܢܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢ ٭ ܒܫܢܬ ٭ ٥ ٭ ٦ ٭ ٦٥٥ ܕܒܫܢܬ

المبارك المسمي شهر ايـار الخـوري فرج ابن الخوري داوود ابن صباغ من قريه بطرام من عمل طرابلس المحروس غفر الله خطاياه وخطايا والديه بشفاعه السيده ام النور وجميع الـقـديـسـيـن امين ٥ Hunc librum benedictum, cui nomen mensis Ijor refecit parochus Farj, fil. parochi Davidis, fil. Sabagh ex urbe Botryn e provincia a Deo custodita Tripolitana. Veniam concedat Deus peccatis ejus et parentum etc.

Sequuntur signa numeralia Arabice et Coptice. [Dawk. 29.]

113.

Codex bombycinus in folio, ff. (184 − 34 =) 150 constans, initio mutilus, saeculi forte decimi quinti, charactere Nestoriano exscriptus. Inest;

Menaeum in menses Maium Juniumque.

Desunt ff. 1—16, 33—46, 158, 161, 164, 172. In fol. 17 commemoratio Acacii martyris, quae die mensis Ijor septimo celebratur. Sequuntur iidem ac in codd. antecedentibus sancti; tituli Syriace scripti sunt.

Ad calc. fol. 97 colophon ab eodem Joanne qui cod. Dawk. xxiv refecit; تم هذا الكتاب المبارك الولد يحنا ابن قس مدلج من * * * قريه بطرام من كورة طرابلس الشام الرب يغفر لخطاياه وخطايا والديه وخطايا جميع بني المـعموديه الارثودكسيه بشغاعه الست السيده ام النور وجميع القديسين امين ٥ وكان ذلك في زمان الابا الكهنه وهم القس يوسف ابن اسحق بن عدو الـغش والقس عبد المسيح وقس عبد الله ابن الحوراني جراهم الله بذلك غفران الديون بشغاعه سيده ام النور وجميع القديسين امين ٥ وكاتب الاحروف سكانا كنا في قريه طبشار في زمان المشايخ اولاد بيعه وهم شيخ ابراهيم واخيه سليمان وعمه شيخ ابو سرور غفر لهم الله خطاياهم امين ٥ في سنت ٧٠٠١٧ سبع الف ومايه وسبعه اذكر خادم الكنيسه شماس سركيس ابن * * * ٥ Refecit

ܟܬܒ ܗܢ ܡܝ ܡܒܪܟ . ܝܠܕ ܝܚܢܐ ܒܪ ܩܣ ܡܕܠܓ
ܡܢ ܩܪܝܬ ܒܛܪܡ ܡܢ ܟܘܪܬ ܛܪܒܠܣ ܫܡ ܪܒ
ܝܓܦܪ ܠܗ ܘܠܐܒܘܗܝ ܘܠܟܠ ܡܢ ܒܥܐ ܒܫܦܥ
ܡܪܝܡ ܣܝܕܬ ܐܡ ܢܘܪ ܘܟܠ ܩܕܝܫܝܢ ܐܡܝܢ .
ܒܙܡܢ ܐܒܗ ܟܗܢ ܘܗܘ ܩܣ ܝܘܣܦ ܒܪ ܐܣܚܩ
ܒܪ ܥܕܘ ܘܩܣ ܥܒܕ ܡܫܝܚ ܘܩܣ ܥܒܕ ܐܠܗ
ܒܪ ܟܘܪܢܝ ܝܪܚܡ ܐܠܗ ܒܗܕܐ ܐܦ ܐܢ ܐܠ
ܣܝܕܬ ܐܡ ܢܘܪ ܘܟܠ ܩܕܝܫܝܢ ܐܡܝܢ ٥ ܘܟܬܒ
ܐܚܪܘܦ ܣܟܢ ܟܢ ܒܩܪܝܬ ܛܒܫܪ ܒܙܡܢ
ܡܫܝܚ ܐܘܠܕ ܒܝܥ ܘܗܘ ܫܝ ܐܒܪܗܡ ܘܐܚܘ
ܫܝ ܣܠܝܡܢ ܘܥܡ ܫܝ ܐܒܘ ܣܪܘܪ ܦܪ ܠܗ
ܐܠܗ ܚܛܝܗ ܐܡܝܢ ٥ ܒ ܫܢܬ ٧٠٠١٧ ܫܒܥ ܐܠܦ
ܘܡܐܬ ܘܫܒܥ ܐܕܟܪ ܚܕܡ ܟܢܝܫ ܫܡܫ ܣܪܟܝܣ
ܐܒܢ * * * ٥ ܥܪܡ

ܗܕܐ ܟܬܒ ܩܛܝܪ ܒܫܡ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܒ ܘܐܠܗ
ܒܪ ܘܐܠܗ ܪܘܚ ܩܕܫ ܚܕ ܐܠܗ ܐܡܝܢ ٥ ܘܒ
ܫܢܬ ٧٠٠١٧ ܫܒܥ ܐܠܦ ܘܡܐܬ ܘܫܒܥ ܐܕܟܪ
ܚܕܡ ܟܢܝܫ ܫܡܫ ܣܪܟܝܣ ܐܒܢ * * * ٥ ܥܪܡ
ܗܕܐ ܟܬܒ ܩܛܝܪ ܒܫܡ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܒ ܘܐܠܗ
ܒܪ ܘܐܠܗ ܪܘܚ ܩܕܫ ܚܕ ܐܠܗ ܐܡܝܢ ٥ ܘܒ
ܫܢܬ ٧٠٠١٧ ܫܒܥ ܐܠܦ ܘܡܐܬ ܘܫܒܥ ܐܕܟܪ
ܚܕܡ ܟܢܝܫ ܫܡܫ ܣܪܟܝܣ ܐܒܢ * * * ٥ ܥܪܡ

Excipit paene eadem inscriptio Arabice, quo tamen se plenius describit, صليبا بالاسم الصغير ابن الحاج سرور ابن الحاج صعيد من قرية الـكـفور من معاملة البثرون من قلايم اطرابلس من جبل البنان... Salibaeum, cognomento Parvum, fil. Alhaj Serur, fil. Alhaj Said, e vico Alchafur e provincia Botryn e regione Tripolitana in monte Libano.

Denique qui librum resarsit in ultimo folio sui mentionem fecit; عرم هذه الكتاب

hunc librum benedictum adolescens Joannes, fil. presb. Modlaj ex * * * urbe Botram e regione Tripolitana Damasci: concedat Dñs veniam peccatis ejus et parentum et filiorum omnium baptismi orthodoxi per intercessionem dñae Matris lucis [a], et omnium sanctorum, Amen. Factum est autem diebus patrum sacerdotum, presb. Josephi, fil. Isaac, fil. Aduw'lghash, et presb. Abd'lmessiae, et presb. Abdallae fil. Alhaurani, quapropter Deus veniam debitorum iis concedat per intercessionem dñae Matris lucis, et omnium sanctorum, Amen. Qui haec vocabula scripsit, in urbe Tabshar degebat diebus senum ecclesiae filiorum, sc. senis Ibrahim, et fratris ejus senis Suleiman, et patrui ejus Abu Seroor: veniam peccatorum concedat illis Deus, Amen. Anno 7107 (creationis, C. 1607). Memento aeditui ecclesiae, diaconi Sergii, fil. * * * .

Mensis Haziron sive Junius.

Die i, Commem. SS. martt. Justini, Charitonis, Charitus, Liberiani [Valeriani], et sociorum, ⁘ ... ⁘ ..., fol. 98.

Die ii, Commem. S. Nicephori, patriarchae Constantinopoleos, ..., fol. 100.

Die iii, Commem. S. mart. Lucilliani, ..., fol. 102.

Die iv, Commem. S. Metrophanis, archiepiscopi Constantinopoleos, ..., fol. 104.

Die v, Commem. S. patris nostri Eustathii, archiepiscopi Antiochiae, ..., fol. 107.

Die vi, Commem. episcopi Dorothei, principis episcoporum Tyri, quae eadem est Sur, ..., fol. 109.

Die vii, Commem. martyris Theodoti Ancyrae, ..., fol. 111.

Die viii, Translatio corporis S. megalomartyris Theodori, praefecti militum, ..., fol. 114.

Die ix, Commem. S. Cyrilli archiepisc., ..., fol. 117.

Die x, Commem. SS. martt. Meletii, Stephani, Joannis, et Alphaei; ..., fol. 119. Quaerenda sunt eorum officia die xxiii mensis Ijor.

Die xi, Commem. SS. apostt. Bartholemaei et Barnabae, ..., ibid.

Die xii, Commem. S. piique Onuphrii, ..., fol. 123.

Die xiii, Coronatio S. mart. Aquilinae, ..., fol. 127.

Die xiv, Commem. prophetae venerandae Elisaei, ..., fol. 129.

Die xv, Commem. prophetae Amos, patris Esaiae [b], ..., fol. 132.

Die xvi, Commem. Tychonis, episc. Amathuntis, ..., fol. 134.

Die xvii, Commem. SS. martt. puerorum trium

[a] Vix scio an hoc titulo illa nominis Mariae significatio, quam improbat Hieronymus, innuitur: plerique enim, dicit, existimant interpretari *Illuminant me isti*, vel *Illuminatrix*. Inter hos Isidorus; Maria illuminatrix: genuit enim lumen mundi.

[b] E Graecis hic error desumptus est: pater enim Esaiae recte apud Syros scribitur ....

Manuelis, Sabaelis, et Ismaelis, ܕܝܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܟܠܗ ܩܕ̈ ܫܒܥܝܢ ܘܬܪܬܝܢ ܫܠܝܚܝܐ ܒܪܝܟ ܫܡܗ, fol. 137.

Die xviii, Coronatio S. mart. Leontii, ܕܝܘܢܐ ܕܐܣܛܦܢܣ ܩ̈ ܕܡܫܝ, fol. 139.

Die xix, Commem. S. apost. Judae, fratris Jacobi, fratris Dñi nostri, ܕܝܘܢܐ ܕܬܕܝ ܐܚܐ ܕܝܥܩܘܒ ܩ̈ ܕܫܠܝܚܐ ܐܚܐ ܕܡܪܢ, fol. 141.

Die xx, Commem. SS. apostt. Fortunati, et Justi, qui fuerunt e septuaginta, ܕܝܘܢܐ ܕܐܣܛܦܢܣ ܘܐܣܛܘܣ ܩ̈ ܫܠܝܚܐ ܕܟܠܗ ܥܡ ܥܕܬܗ ܕܫܒܥܝܢ, fol. 144.

Die xxi, Commem. mart. Juliani, ܕܝܘܢܐ ܕܐܢܛܠܐ ܕܡܪܬܐ, fol. 146.

Die xxii, Commem. hieromartyris Eusebii, episc. Samosatae, ܕܝܘܢܐ ܕܬܫ̈ ܕܐܘܣܒܝ ܩ̈ ܕܫܡܣܛ ܐܦܣܩܦܐ ܕܡܪܬܐ, fol. 148.

Die xxiii, Commem. S. mart. Agrippinae, ܕܝܘܢܐ ܕ̈ ܩ̈ ܕܐܓܪܝܦܝܢܐ ܕܡܪܬܐ, fol. 151.

Die xxiv, Commem. nativitatis Mar Joannis precursoris et baptistae, ܕܝܘܢܐ ܕܝܠܕܬ ܡܪܝ ܝܘܚܢ ܩ̈ ܕܡܥܡܕܢܐ, fol. 154.

Die xxv, Coronatio mart. Febroniae Syrae ex Nisibi, ܕܟܠܝܠ ܐܣܛܦܢܣ ܕܡܪܬܐ ܦܒܪܘܢܝ ܒܬ ܐ̈ ܕܢܨܝܒܝܢ, fol. 159.

Die xxvi, Commem. S. patris nostri Davidis Thessalonicensis, ܕܝܘܢܐ ܕܐܒܐ ܕܕܘܝܕ ܐܦܣܩܦܐ ܕܬܣܠܘܢܝܩܝ ܕ̈ ܫ̈ ܠ̈, fol. 162.

Die xxvii, Commem. S. Sampsonis xenodochi, ܕܝܘܢܐ ܕܫܡܫܘܢ ܐܟܣܢܕܟܐ ܕ̈ ܩ̈ ܕܦ̈ ܕܡܫܟܚ, fol. 165.

Die xxviii, Inventio ossium SS. medicorum Cyri et Joannis Alexandriae; officia eorum die xxxi Januarii scripta sunt. Item commem. hieromartyris Hypatii, ܕܝܘܢ ܩ̈ ܕܐܦܦܐ ܕܟܬ̈ ܕܐܣ̈ ܐܦܣܩܦܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܕ̈ ܠ̈ ∴ ܕ̈ ∴ ܕ̈ ∴ ܕ

pro eis intercedat. Quibus adsentit Ab-Hai, et aegroto per miraculum sanato, regem sibi conciliat. Denique coram rege et Athanasio patriarcha, adstantibus quinquaginta episcopis et duobus millibus laicorum, sacram coenam celebrat, et concionem habet [ܚܕ ܡܐܬ ܐܒܗܐ].

Adfirmat Assem. B. O. ii. 505, inesse in Cod. Syr. Vat. 32 *S. Ab-Hai, episc. Nicaeae sub Arcadio, Honorio, et Theodosio Juniore imperatoribus vita, emendata a Michaele magno, patriarcha Jacobitarum* (A. D. 1167).

[Dawk. 6.]

115.

Codex bombycinus laevigatus, ff. (171 – 16 =) 155 constans, initio fineque carens, saeculi forte decimi sexti, charactere Nestoriano exscriptus. Inest;

Menaeum in mensem Junium.

Desunt ff. 1, 7. Incipit in fol. 8, canonis in Nicephori honorem doxologia septima, ܐ ܫܒ; in fol. 9 initium Commem. Lucilliani, quae die iii Junii celebratur. Desunt ff. 10—17; in fol. 18 Commem. Eustathii, quae die v celebratur. Deest fol. 19. Caetera eadem sunt ac in codicibus duobus proxime antecedentibus, et recto ordine procedunt usque ad canonis in omnium apostolorum honorem, qui ad diei xxx officia pertinet, doxologiam quartam: post quam omnia desunt.

[Dawk. 59.]

116.

Codex bombycinus laevigatus in folio, ff. 175 constans, A. C. 1553, charactere Nestoriano exaratus. Inest;

Menaeum in mensem Quintilem in usum Melchitarum.

Tit. بسم الاب والابن والروح القدس الله واحد نبتدي بعون الله تعالي وحسن توفيقه نكتب كتاب مپناون لشهر تموزه In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unius, scribere adgredimur auxilio Dei summi et bono ejus concursu librum Menaeum in mensem Thamuz.

Ff. 5, 6, 157, ad finem, ante fol. 173, quaerenda sunt.

Die i, Commem. Cosmae et Damiani, ذكر قزما وذمپانوس, fol. 1.

Die ii, Festum vestis Deiparae, ܥܝܕ ܠܒܫܐ ܕܡܪܬܢ ܬܐܘܬܟܘܢ, fol. 6.

Die iii, Commem. mart. Kinuti (Hyacinthi) et apost. Thomae, ذكر الشاهد كپنوتس والرسول توما, fol. 12.

Die iv, Episcopus Andreas (Cretensis), ريس الكهنه اندراوس, fol. 20.

Die v, Commem. S. Marthae, matris Simeonis, stylitarum insignissimi: item S. Basilii, ܕܟܪܢ ܡܪܬܐ ܐܡܗ ܕܫܡܥܘܢ ܩܠܝܣܝܐ ܘܒܣܝܠ ܩܕܝܫܐ ܐܦ ܗܘ ܕܟܪܢ ܕܒܣܝܠ ܩܕܝܫܐ ܗܘ ܕܩܣܪܐ, fol. 24.

Die vi, Commem. S. Sisois, ذكر البار سپصوس, fol. 33.

Die vii, Commem. S. mart. Cyriacae, ذكر الشاهدة القديسه كوريا كپس, fol. 37.

Die viii, Commem. megalomartyris Procopii, ذكر الشاهد الكبير برولوبپوس, fol. 41.

Die ix, Commem. S. Pancratii, ذكر القديس بقراتپوس, fol. 48.

Die x, Commem. martyrum xl, qui in urbe metropolitana Constantinopoli pro testimonio mortem subierunt, ذكر الشهدا الخمسه والاربعين الذين استشهدوا بمدينه قسطنطينپه ام المدن, fol. 55.

Die xi, Commem. S. mart. Euphemiae, ذكر الشاهده اوفيميا القديسه, fol. 57.

Die xii, Commem. S. Hilarionis et sociorum, ذكر القديس ايلاريون ورفقه, fol. 62.

Die xiii, Commem. archangeli Gabrielis; quaere ἀκολουθίαν αὐτοῦ die mensis Adar xxvi: item Aquilae apostoli, ذكر ريس

الملايكه جبرايل. انظر موايمته في سادس وعشرين من اذار ⁘ والرسول اكولاس, fol. 66.

Die xiv, S. Stephanus e laura S. Sabae apud Hierosolyma, ܣܛܐ ܗܠܝܢܐ ܕܥܡܪ ܣܒܐ ܒܐܘܪܫܠܡ ܕܗܘ, fol. 70.

Die xv, Martyr Cyriacus, et mater ejus Julitta: item S. Asius, الشاهد كيرياقوس ويولبطا امه والبار اسيا, fol. 75.

Die xvi, Commem. SS. patrum dcxxx, qui in synodum quartam Chalcedonem convenerunt, ذكر الابا القديسين ستمايه وثلاثين المجمع الرابع الذي اجتمع في حلكيذونيه, fol. 84.

Die xvii, Commem. S. mart. Marinae, ذكر الشاهده القديسه مارينا, fol. 91.

Die xviii, Certamen (ἄθλησις) S. Aemiliani, جهاد القديس ميلپانوس, fol. 96.

Die xix, Commem. patrum SS. piorumque Dii et Baarlam; necnon S. Macrinae, sororis magni Basilii, ذكر الابا القذيسين الابرار ذيوس وبرلام. والباره مقرينا اخت باسيلپوس الكبير, fol. 101.

Die xx, Adsumptio Eliae prophetae, صعود الياس النبي, fol. 112.

Die xxi, Commem. SS. patrum Joannis et Symeonis cognomento Sali, h. e. fatui in suis factis, ذكر الابا الابرار يوحنا وشمعون المسما صالوس في فعيله [?], fol. 124.

Die xxii, Commem. S. Mariae Magdalenae, ذكر الباره مريم المجدلانيه, fol. 130.

Die xxiii, Commem. prophetae Ezekielis, ذكر النبي حزقيال, fol. 135.

Die xxiv, Commem. mart. Christinae, ذكر الشاهده حريستاني [ܕܐܬܝܗܒ], fol. 139.

Die xxv, Obitus S. Annae justae, matris Mariae Deiparae, ܫܟܒܗ ܕܚܢܐ ܙܕܝܩܬܐ ܐܡܗ ܕܡܪܝܡ ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ., fol. 143.

Die xxvi, Commem. mart. Hermolai et sociorum, ذكر الشهدا ارمولاوس ومن عمه, fol. 149.

Die xxvii, Megalomartyr Panteleemon, الشاهد الكبير بنتلايمون, fol. 153.

Die xxviii, Commem. SS. apostt. Parmenae, Nicanoris, Timonis, et Prochori, ذكر الرسل القديسين ܕܐܬܝܗܒ ܣܡܢܝ ܘܢܩܘܪ ܘܛܝܡܘܢ ܘܦܪܘܟܘܪ, fol. 159.

Die xxix, Commem. mart. Callinici, ذكر الشاهد قاللينيكوس, fol. 163.

Die xxx, Commem. SS. apostt. Silae, Silvani, Epaeneti, Crescentis, Andronici, qui fuerunt e septuaginta, ذكر الرسل سيلاء سلوانس اپياون وقريسطباوس وانذرونيقوس الذي من السبعين, fol. 167. Rectius in ipsis officiis, ܣܝܠܐ, ܣܝܠܘܢܘܣ, ܐܦܝܢܛܘܣ, ܟܪܝܣܛܘܣ, ܐܢܕܪܘܢܝܩܘܣ.

Die xxxi, S. Eudocimus, البار اوذيكيموس, fol. 172.

Ad calc. نجزت هذا الكتاب المبارك كتاب شهر تموز علي التمام والكمال نهار الاربعا رابع يوم مضا من شهر حزيران المبارك سنه سبع الاف ثلثه وخمسين لكون العالم *** وذلك علي يد احقر العباد ومثوي الخطا والفساد الذي ليس هو اهلا ان يذكر اسمه لكثره خطاياه ووفره اثمه معدن الاثام المتعري من جميع اعمال الفضايل معدن الذلل والقباح المصغر من جميع عمل الصوالح ابراهيم ابن داوود ابن موسي بسم الراهب الانطوني القاري غفر الله تعالي له ولوالديه ولجميع من تامل هذه الاسطر الحقيره ووجد فيها نقص او زلل يصلحها والفضل من تامل هذا المپناون ووجد فيه نقصان وغلط ونسيان يصلحه ليصلح الرب جميع اعماله ولا يواخذ الكاتب الذليل لانه قليل العباره بالعلم ولا سيما بالعمل ايضا لان الكمال هو الله تعالي ولا سيما النسخه الذي كانت قدامه كانت رفيعه لان كل انسان ناقص فالرب الاله الحاظر في كل مكان المجد في كل صقع واوان من الاطفال والقتيان الرب يرحم ويغفر ويسمح عن خطايا الناسخ المسكين وعن خطايا والديه وعن من يتامل ليغفر الرب جميع خطاياه والسبح لله دايما ۞ *** Absolutus est liber hic benedictus mensis Thamuz plene et perfecte feria quarta, die quarto currente mensis Haziron benedicti, anno

7053 e creatione mundi, C. 1553, * * *, manu servi vilissimi, peccati et pravitatis domicilii, neque digni cujus nomen commemoraretur propter multa ejus peccata, et plurima crimina; quippe qui criminum plenus est, et omnium bonorum operum vacuus, turpitudinis et sceleris refertus, ex omnibus probis factis remotus, Abraham, fil. Davidis, fil. Mosis, quod ad nomen attinet monachus Antonianus et lector. Concedat Deus summus veniam ei et parentibus et omnibus, qui in hanc miseram scripturam incumbentes, defectum vel mendam aliquam inveniant et corrigant. Quicunque autem doctus hoc menaeum inspiciat, et in eo defectum vel errorem vel omissionem inveniat, corrigat, precor, ut Deus omnia ejus facinora corrigat, neque scribam miserum culpet; neque enim multa ei fuit in scribendo experientia neque doctrina, praesertim ad tantum opus: qui perfectus denique ille Deus summus est. Adde quod quicquid hucusque transcripserat minime fuit libri tam praeclari; omnis denique homo imperfectus est, sed Dñs Deus in omnibus locis praesens, ubique et semper ex infantibus et puerulis laudem accipit. Sit Dñs misericors, et veniam concedat et ignoscat scribae pauperis peccatis, necnon parentum, et ejus denique qui quae hic scripta sunt meditetur, ut Dñs peccatis ejus condonet. Et Deo laus sempiterna.

Denique et hic et ad libri initium, هذا الكتاب وقف علي كنيسه طبشار وهو موداعه في كنيسه بعلبك ۞ Hic liber ecclesiae Tabshar legatus, jam in ecclesia Baalbec depositus est. [Dawk. 17.]

117.

Codex bombycinus laevigatus in folio, ff. (166−5=) 161 constans, saeculi forte decimi quinti, charactere Nestoriano misere exscriptus. Inest;

Menaeum in mensem Sextilem in usum Melchitarum.

Tit. [l. ܫܒܛ] ܫܒܛ ܟܬܒ ܡܢܝܐ ܕܐܝܪܚ ܐܠܘܠ ⁘ ܒܫܡ ܐܒ ܘܒܪ ܘܪܘܚ ܩܕܫ ܐܡܝܢ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti scribemus mensem Ob.

Die i, Coronatio martyrum Maccabaeorum, Samonae et septem filiorum ejus, ܬܠܬ ܣܝܪ ܕܫܒܥܐ ܒܢܝܗ ܕܫܡܘܢܝ, fol. 1.

Die ii, Commem. inventionis et translationis ossium Stephani protomartyris et archidiaconi, ܬܫܥܐ ܕܐܝܪ ܕܐܬܪܟܐ ܕܣܛܦܢܘܣ ,ܩܕܡܝܐ ܕܫܡܫܐ ܘܪܒ ܫܡܫܝܐ ܕܒܝܬ ܥܠܐ, fol. 7.

Die iii, Commem. SS. patrum Isacii, Dalmati, et Fausti, ܬܠܬ ܣܥܪ ܕܫܡܝܢ ܕܐܝܪ ܫܡܫܝܐ ܘܩܠܝܕܘܢ ܘܩܠܝܩܣܛܘܣ ܘܐܘܣܛܘܣ, fol. 13.

Die iv, Commem. S. mart. Eleutherii, ܕܐܝܪ ܫܡܫܐ ܘܐܝܠܝܢ ܩܛܝܪ ܕܫܡܫܐ, fol. 16.

Die v, Profestum transfigurationis, et commem. S. mart. Eusignii, ܕܫܝܫ ܥܣܪ ܒܐܝܪ ܫܡܫܐ ܕܐܝܪ ܕܐܘܣܝܓܢܝܘ ܘܐܘܣܟܝܘܢ, fol. 19.

Die vi, Festum transfigurationis vultus Dñi nostri Jesu Christi super montem Thabor, ܬܠܬ ܕܐܝܪ ܫܒܥ ܣܝܡ ܫܘܠܡܗ ܕܫܝܫ ܒܗ ܥܠ ܛܘܪ ܬܒܘܪ, fol. 28. Ff. 34, 35 desunt.

Die vii, Commem. S. mart. Dometii, ܕܐܝܪ ܫܡܫܐ ܘܐܠܦܝܘ ܩܫܫܐ, fol. 41.

Die viii, Commem. S. Aemiliani, archiepiscopi Cyzici (in Hellesponto), ܕܐܝܪ ܫܒܥܐ ܒܐ ܕܐܠܦܝܘ ܩܪܝܣ [ܒܝܬܝܐ] ܒܝܬܝܐ, fol. 45.

Die ix, Commem. S. apost. Matthiae, ܕܐܝܪ ܫܠܝܚܐ ,ܡܬܝ ܫܡܫܐ, fol. 50.

Die x, Commem. S. mart. Laurentii, ܕܐܝܪ ܫܡܫܐ ܕܠܘܪܢܛܝܘ, fol. 54.

Die xi, Commem. S. mart. Eupli, ܕܝܟܪܐ ܕܩܠܝܘܢ ܕܩܛܘܠ ܕܐܦܣܘܣ, fol. 58.

Die xii, Commem. SS. et admirabilium martyrum Photii et Aniceti, ܕܝܟܪܐ ܕܦܘܛܝܘ ܘܐܢܝܩܛܘܣ ܕܩܛܘܠ ܕܐܦܣܘܣ ܘܐܚܝܢܘܢ, fol. 61. In ipsis officiis rectius ܘܐܚܝܢܘܣ.

Die xiii, Commem. S. Maximi confessoris, ܕܝܟܪܐ ܕܡܟܣܝܡܘܣ ܕܐܦܣܘܣ ܕܝܟܪܐ, fol. 65.

Die xiv, Profestum obitus Deiparae; commem. S. prophetae Michae, ܒܬܪܬܗ ܕܝܟܪܐ ܕܥܠ ܒܬܠ ܡܝܬܪܬܗ ܕܐܠܗܐ ܕܝܟܪܐ ܕܥܠ ܡܝܟܐ ܢܒܝܐ, fol. 68.

Die xv, Commem. obitus dñae nostrae Deiparae virginis purae Mariae, ܕܝܟܪܐ ܕܥܠ ܒܬܠ ܡܝܬܪܬܗ ܕܐܠܗܐ ܒܬܘܠܬܐ ܡܪܝܡ ܕܝܟܪܐ, fol. 76.

Die xvi, Festum imaginum Dñi et Dei nostri Jesu Christi, quae ab eo ad Abgarum Syrorum regem ad urbem Edessam missae sunt; necnon commem. S. mart. Diomedis, ܕܡܬܪܬܗ ܕܨܠܡܐ ܕܡܪܢ ܘܐܠܗܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܫܕܪ ܐܒܓܪ ܡܠܟ ܐܘܪܗܝ ܠܐܕܬܐ ܕܐܕܐ ܕܝܘܡܕ ܕܝܢ ܕܝܟܪܐ ܕܩܛܘܠ ܕܐܦܣܘܣ [ܕܐܕܐ] ܕܐܕܐ, fol. 91. In hujus folii obverso officia quaedam desiderantur, de quibus observat scriba, اعلم ان هاهنا ناقص ورقتان من الناسخ القديم٥ Nota hic omissa esse duo folia a scriba priore.

Die xvii, Commem. S. mart. Myronis, ܕܝܟܪܐ ܕܡܝܪܘܢܝܣ ܕܩܛܘܠ ܕܐܦܣܘܣ, fol. 97.

Die xviii, Commem. SS. mart. Lauri et Flori, fratrum geminorum, ܕܐܦܣܘܣ ܕܝܟܪܐ ܕܡܝܪܐ ܘܡܝܪܐ ܕܬܪܝܢ ܐܚܐ ܕܗܘ [ܡܝܪܐ], fol. 101.

Die xix, Commem. mart. illustris Andreae, tribuni militum, ܕܓܒ ܐܦܣܘܣ ܕܝܟܪܐ ܕܫܠ ܫ ܘܐܝܬܝܪ, fol. 106.

Die xx, Commem. S. prophetae Samuelis, ܕܝܟܪܐ ܕܩܛܘܠ ܕܐܦܣܘܣ ܕܫܡܘܐܝܠ ܢܒܝܐ, fol. 110.

Die xxi, Commem. S. apost. Thaddaei, qui fuit e septuaginta, ܕܝܟܪܐ ܕܬܠܝܡ ܕܐܦܣܘܣ ܕܬܕܝ ܫ: ܥ: ܘ: ܐܬܪܟ ܕܩܛܘܠ, fol. 115.

Die xxii, Commem. S. et illustris mart. Agathonici, ܕܝܟܪܐ ܕܩܛܘܠ ܕܐܦܣܘܣ ܕܝܟܪܐ ܘܐܓܬܘܢܝܩܘܣ, fol. 118.

Die xxiii, Commem. S. mart. Lupii, ܕܝܟܪܐ ܘܐܦܝܠ ܕܩܛܘܠ ܕܐܦܣܘܣ, fol. 121. In Graeco menaeo Λούππος, Lupus.

Die xxiv, Commem. S. mart. [Eutychis], discipuli Joannis theologi, ܕܐܦܣܘܣ ܕܝܟܪܐ ܘܐܝܘܛܝܟܝܣ ܬܠܡܝܕ ܝܘܚܢܢ ܐܠܗܝܐ ܕܩܛܘܠ, fol. 125. Reponendum esse nomen Eutychis ex ipsis officiis patet, quorum prima verba sunt, ܒ ܒܫܢܬ ܐܦܣܘܣ ܘܐܬܝܟܘܣ ܟܕ. De ܘܐܬܝܟܘܣ monendum, scribi non pro Εὔτυχος, sed pro Εὐτυχοῦς. In his menaeis enim in nominibus propriis forma genitivi vulgo usurpatur.

Die xxv, Commem. S. apost. Titi; et translatio corporis S. apost. Bartholemaei, cujus ἀκολουθία scripta est die Junii xi, ܒܫܢܬ ܘܐܬܝܟܘܣ ܕܩܛܘܠ ܕܐܦܣܘܣ ܕܝܟܪܐ ܕܥܠ ܕܬܠܡܝ ܫܠܝܚܐ ܕܐܦ ܕܥܠ

ܕܒ ܕܫܡܫܐ ܫܠܝܚܐ ܡܗܝܡܢܐ [ܠܚܘܕܪܐ] ܠܚܘܕܪܐ ܐܪܟܠܐ, fol. 134.

Die xxvii, Commem. S. patris nostri Poemenis, et S. Mar Simeonis, stylitarum principis: ἀκολουθία αὐτοῦ scripta exstat ad diem i Septemb., ܕܒ ܕܫܡܫ ܕܝܬܐ ܕܠܡ ܩܕܡ ܕܫܡܫܐ ܚܝ ܫܢ ܕܒܗ ܡܠ ܕܗܠܠܘܟ ܕܐܠܗܐ ܫܒܚ, fol. 141.

Die xxviii, Commem. S. Mosis Aethiopis, ܕܫܩ ܕܫܩ ܕܫܒܫ ܕܝܬܐ, fol. 145.

Die xxix, Commem. decollationis praecursoris Joannis baptistae, ܕܟܟ ܕܝܬܐ ܕܒܬܟ ܫܢ ܐܠܦ ܫܒ, fol. 148. Fol. 154 deest.

Die xxx, Commem. hieromartyrum Felicis, Septimii, et Fortunati, ܫܟܕ ܕܝܬܐ ܟܣܝܐ ܟܠܡܐ ܟܫ ܟܠܝܣܐ, fol. 160.

Die xxxi, Desunt ff. 163, 164. Inerat initium depositionis zonae B. V. Mariae in Chalcopratiis.

In fol. 19, هذا الكتاب لا[الي] مار جرجس طبشاره Pertinet hic liber ad Mar Georgium in urbe Tabshar. [Dawk. 42.]

118.

Codex bombycinus laevigatus in folio, ff. (225 − 14 =) 211 constans, A. D. 1564, charactere Nestoriano luculenter exaratus. Inest;

Menaeum in mensem Sextilem.

Iidem commemorantur sancti ac in proxime antecedente codice, nisi quod die xvii, fol. 131, in titulo occurrunt nomina Pauli et Julianae (بولص ويولپانه), sed in officiis solus celebratur Myron. In ff. 218, sqq. exstat

---

stat, ܐܪܟܠܐ ܕܒ ܫܫܟ, sed apud Dawk. lx. 178 legimus ذكر البار سابا ܠܚܘܕܪܐ, *Commem. S. Sabae in Antel.* In ipsis autem officiis de Saba nihil, sed solus commemoratur ܐܪܟܠܐ ܕܒ.

commem. depositionis zonae Deiparae quae in Cod. Dawk. xlii desideratur.

Ad calc. colophon Syriace cum versione Arabica interlineari; ܫܢܐ ܫܒܥ ܐܠܦ ܕܝܢ ܐܒ ܝܘܡ ܫܗܪ ܐܒ ܗܘ ܕܐܝܬ ܒܗ ܩܕܝܫ ܗܢ ܕܟܬܒ ܗܕܐ

سنه سبع الاف اذار سادس شهر الجمعه
ܫܬܐ ܘܪܒܥ ܠܐܒܝܢܐ ܐܕܡ ܐܘܠ ܓܢܣܢܐ

وستين واربع لابينا ادم اول جنسنا
ܘܗܘ ܒܥܒܕ ܕܡܟܝܟ ܘܚܛܝܐ ܕܟܠ ܙܒܢ ܕܝܢܐ

وهو بيد العبد الضعيف الخاطي
ܕܢܦܠ ܥܠ ܓܒܝ ܐܪܟܘܢ ܡܫܟܝܗ ܕܓܪܣܝܡܣ

الدني الكسلان الناقص ومستحق لكل
ܡܠܐܟ ܕܡܠܐܟ ܡܫܬܡܫ ܠܟܠ

مشكيه المبلبل عقل جراسيمس
ܡܫܟܝܗ ܡܒܠܒܠ ܥܩܠ ܓܪܣܝܡܣ

المسما شماس وراهب ابن يوسف ابن
ܕܐܬܩܪܐ ܫܡܫ ܘܪܗܒ ܒܪ ܝܘܣܦ ܒܪ

موسي المعروف مسكنه بصبل من
ܡܘܫܝ ܕܐܬܩܪܐ ܡܫܟܢܗ ܒܨܒܠ ܡܢ

اعمال دمشق ويسال من كل يتفرس
ܥܡܠ ܕܡܫܩ ܘܝܫܐܠ ܡܢ ܟܠ ܕܢܬܦܪܫ

فيه ويجد فيه شيا زود او نقص يقومه
ܒܗ ܘܢܫܟܚ ܒܗ ܡܕܡ ܙܝܕ ܐܘ ܢܩܨ ܢܩܘܡܘܗܝ

بمهرته ويسرح المغفرة من اجل
ܒܡܗܪܬܗ ܘܢܫܪܚ ܠܗ ܡܚܝܠܬܐ ܡܢ ܥܠ

نقص الكاتب وامينه ۞
ܚܣܪܘܢ ܟܬܒܗ ܘܗܝܡܢܘܬܗ ۞

Finem et absolutionem accepit sanctus hic liber, qui est mensis Ob, feria parasceues, die sexto mensis Adar, anno 7064 patris Adam, a quo genus nostrum initium cepit, manu servi infirmi, peccatoris, imbecillis, desidiosi, inutilis, culpae omnigenae obnoxii, mentis etiam male ordinatae, Gerasimi, nomine diaconi et monachi, fil. Josephi, fil. Mosis, in coenobio suo cognominati Basilii, e provincia Damasco. Rogat autem omnem qui in hunc librum incidat, et in eo

aliquid plus minusve (quam decet) inveniat, ut corrigat qua est peritia, et scribae propter infirmitatem et simplicitatem veniam impertiat. [Dawk. 60.]

119.

Codex chartaceus in octavo minori, ff. 155 constans, charactere simplici Syriaco, adpositis punctis luculenter exaratus. Inest libellus precum Turcice. Inter has Mar Ephraimi oratio, ܚܢ ܐܦܪܝܡ ,ܡܪܝ, fol. 87; et Mar Augustini oratio, ,ܡܪܝ ܐܓܘܣܛܝܢܘܣ ,ܚܢ, fol. 101.

[Bod. Or. 632.]

120.

Codex chartaceus in octavo minori, ff. 152 constans, charactere simplici Syriaco, adpositis punctis perpulchre exaratus. Inest idem libellus precum Turcice, cum eisdem Mar Ephraimi, fol. 89, et Augustini, fol. 103, orationibus.

Preces Christianas esse constat ex invocatione 1. Sanctissimae Trinitatis: 2. Dñi nostri ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ, al. ܡܪܢ ܝܫܘܥ: 3. B. V. Mariae ܡܪܝܡ: et ex orationibus Ephraimi et Augustini.

Ad calc. ܐܡܝܢ ܡܪܝ ܒܪܟ ܠܥܒܕ ܐܠܗܐ ܡܫܝܚܐ ܕܒܝܬ ܡܫܬܐ ܕܒܝܬ

p. 80, c. 1; Cant. Cant. p. 81, c. 1; Sap. Magnam, p. 82, c. 2; Ruth, ib. c. 3; Susannam, p. 83, c. 1; Job, ib.; Esaiam, p. 85, c. 3; Duod. Proph. p. 90, c. 2; Hierem. p. 95, c. 1; Ezech. p. 97, c. 3; Daniel. p. 100, c. 3. Ad calc. commemoratur scriba Suleiman; الرجا من كل اخ يطالع في هذا الكتاب الشريف يطلب بالغفران لخطايا الناقل سليمان ٥

Com. in Matt. p. 104, c. 1; Marc. p. 118, c. 1; Lucam, p. 120, c. 4; Joan. p. 129, c. 2; Act. Apost. p. 133, c. 3; Epist. Cathol. p. 137, c. 2; Epist. S. Pauli, p. 138, c. 3. Insunt praeterea; Tabula patrum ex Adamo ad Mosem, necnon annorum quos quisque vixit secundum textum Hebraicum, Syriacum, Septuagintaviralem, etc. p. 27. Tabula judicum a Jesu Bar Nun ad Saulum regem, necnon annorum quos quisque vixit, et rerum ab eo gestarum, p. 38. Tabula regum in eundum modum, p. 75. Tabula lxx hebdomadum a Daniele commemoratarum, et rerum a templo adcenso usque ad finem temporis constituti, qui per Vespasianum factus est, p. 103.

Multam in hoc commentario navavit operam Bar-Hebraeus textui Sacrae Scripturae corrigendo, quem in usum non solum versiones Syriacas adhibuit sed etiam textum Hebraicum, versionem Septuagintaviralem, necnon Aquilae, Symmachi, Theodotionis, et in Psalmis Armeniacam, et Aegyptiacam. Notavit etiam quae vocalia adponunt Nestoriani. Patres quos praecipue laudat sunt Athanasius, Basilius, Cyrillus Alex., Ephraimus, Epiphanius, Eusebius, Gregorius Nyssenus, Greg. Theologus, Hippolytus, Jacobus Edessenus, Origenes, Philoxenus, Severus. Praefationem totam ex codice Vaticano exscriptam cum versione Latina et commentario jam dedit vir cl. N. Wiseman, Hor. Syr. p. 83. Vide etiam quae exhibet Assem. B. O. ii. 277.

2. Grammatica parva in metro heptasyllabo: adcedunt in margine scholia, p. 148.

Tit. ܟܠ ܫܠܡ ܕܢܚ ܡܥܕ ܟܬܒ ܟܬܒ ܕܩܘܕ ܟܠ ܟܬ ܕܢܚ ܡܠ. ܕܢܚ ܟܬ ܕܟܬ ܕܩܘܕ ܟܬ ܕܢܚ ܡܠ. ܟܬ ܕܟܬ ܕܩܘܕ ܟܬ ܕܢܚ ܡܠ. ܟܬ ܕܟܬ ܕܩܘܕ ܟܬ ܕܢܚ ܡܠ. ܟܬ ܕܟܬ ܕܩܘܕ ܟܬ ܕܢܚ ܡܠ. ܟܬ ܕܟܬ ܕܩܘܕ ܟܬ ܕܢܚ ܡܠ. ܟܬ ܕܟܬ ܕܩܘܕ ܟܬ ܕܢܚ ܡܠ. ܟܬ ܕܟܬ ܕܩܘܕ ܟܬ ܕܢܚ ܡܠ. ܟܬ ܕܟܬ ܕܩܘܕ ܟܬ ܕܢܚ ܡܠ. ܟܬ ܕܟܬ ܕܩܘܕ ܟܬ ܕܢܚ ܡܠ. ܟܬ ܕܟܬ ܕܩܘܕ ܟܬ ܕܢܚ ܡܠ. ܟܬ ܕܟܬ ܕܩܘܕ ܟܬ ܕܢܚ ܡܠ. ܟܬ ܕܟܬ ܕܩܘܕ ܟܬ ܕܢܚ ܡܠ. ܟܬ ܕܟܬ ܕܩܘܕ ܟܬ ܕܢܚ ܡܠ. ܟܬ ܕܟܬ ܕܩܘܕ ܟܬ ܕܢܚ ܡܠ. ܟܬ ܕܟܬ ܕܩܘܕ ܟܬ ܕܢܚ ܡܠ. ܟܬ ܕܟܬ ܕܩܘܕ ܟܬ ܕܢܚ ܡܠ. ܟܬ ܕܟܬ ܕܩܘܕ ܟܬ ܕܢܚ ܡܠ. ܟܬ ܕܟܬ ܕܩܘܕ ܟܬ ܕܢܚ ܡܠ. ܟܬ ܕܟܬ ܕܩܘܕ ܟܬ ܕܢܚ ܡܠ. ⁘ Ope Dñi nostri Jesu Christi, spei meae, scribere adgredior librum Grammatices ex ejus operibus, qui jam apud sanctos habitat in seriem apostolorum insertus, Orientis et Occidentis lux, rex sapientum, Mar Gregorius Orientis maphrianus.

De hoc grammatica videas quae adferunt Assem. B. O. ii. 308; Cod. Cat. Vat. ii. 243, iii. 410.

3. Grammatica longior oratione soluta, cui nomen Liber Splendorum [b], p. 172.

Tit. ܟܬ ܕܟܬ ܕܩܘܕ ܟܬ ܕܢܚ ܡܠ. ܟܬ ܕܟܬ ܕܩܘܕ ܟܬ ܕܢܚ ܡܠ. ܟܬ ܕܟܬ ܕܩܘܕ ܟܬ ܕܢܚ ܡܠ. ⁘ Ope nunquam deficiente Jesu Christi Dei nostri, scribere adgredimur Librum Splendorum, secundum rectam loquendi normam quae apud Edessenos obtinet, ex operibus selectis patris nostri sancti, regis sapientum, Mar Gregorii Orientis maphriani, qui Abu'lpharagius, fil. Aharonis medici Militenensis.

In quatuor partes divisa est haec grammatica, sc. i. De nomine; ii. De verbo; iii. De particulis; iv. De literis, vocalibus, punctis, etc. Plura videas in B. O. ii. 307.

Ad calc. commemoratur scriba Josephus, ܟܬ ܕܟܬ ܕܩܘܕ ܟܬ ܕܢܚ ܡܠ. ⁘

[b] Nomen satis absurdum sed jam usitatum retineo: moneo tamen in voce ܦܫܩܢܐ inesse sensum *elucidationum*.

4. Poemata, ternis columnis exscripta, p. 238.

Tit. ܡܐܡܪܐ ܕܡܠܦܢܐ ܕܫܠܡ ܥܠ ܡܫܝܚܐ ܕܒܝܬ ܥܕ ܫܢܐ ܐܠܦ ܘܫܒܥ ܡܐܐ ܘܬܫܥܝܢ ܘܬܡܢ ܫܢܝܢ ܠܡܪܝ ܐܒܐ ܕܢܫܬܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܗ ܡܪ ܓܪܓܘܪܝܣ ܡܦܪܝܢܐ ܕܐܘܪܗܝ ܕܡܕܝܢܬܐ ܕܒܓܕܕ ܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘܫܒܥ ܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܘܬܡܢ ܫܢܝܢ ܠܓ ܕܝܠܗ ܬܫܒܘܚܬܐ ܐܡܝܢ ✣ ܫܪܝ ܠܡܪ ܡܪܝ ܐܡܝܢ Ope Dñi et Dei et Salvatoris nostri Jesu Christi, spei nostrae verae, scribere adgredimur sermonem rhythmicum philosophicum de perfectione, quem dixit pater noster Mar Gregorius maphrianus Orientis, qui et Bar-Hebraeus, in urbe regia Bagdad, A. G. 1588, C. 1277. Preces ejus nobiscum, Amen. Initium ejus, ܫܪ ܫܝܠ ܡܠܦܢܐ ܫܝܡ ✣ ܫܒܚܐ ܫܪ.

Alia sequuntur carmina, sc.

2. De Socratis dicto, *Bona lex, sed melior philosophia*, ܐܓܪܬܐ ܡܠܦܢܐ ܛܒ ܐܠܐ ܡܢ ܫܪ ܕܐܪܣܛܘ ܡܠܦܢܐ ܕܐܠܗܝܐ, p. 242. Initium, ܒܪܝܫ ܡܠܦܢ ܐܢ ܫܐܠܘܗܝ ܐܓܪܬܐ. 3. De sapientia divina, ܡܠ ܚܟܡܬ ܡܠܐܟ, ibid. Initium, ܫܠܝܫ ܒ ܫܠܝ ܡܢ ܫܐܠ ܐܢܫ ܡܠܐ. 4. De amore divino, quem vino adsimilat, ܡܠ ܚܒ ܐܝܬ ܕܡܫܬܐ ܚܡܪܐ ܕܡܠܐܟ, p. 243. Initium, ܐܢ ܫܐ ܕܐ ܡܢ ܫܐ ܕܐ. Omnes versus in ܐ desinunt. 5. De eodem argumento, ibid. Initium, ܐܢ ܡܢ ܐܐ ܕܐ ܒ ܫܐ ܐܝܟ. Omnes versus in ܐ desinunt. Huc usque scripta sunt ab eodem Josepho, qui in p. 243 se Iberum, ܐܝܒܪ, dicit. 6. De anima rationali, ܡܠܠ ܫܐ ܐܢ ܩܐ, p. 244. Initium, ܐ ܡܫܒܚ ܥܒ ܡܐ ܐܢ ܒܗ. Omnes versus desinunt in ܒ. 7. Carmen quasi ex ore sapientiae dictum, quae se nonnisi cum amaritudine possideri posse negat, ܡܫܒ ܒܐ ܒ ܫ ܐ ܫ. ibid. Initium, ܡܫ ܐ ܐܢ ܫ ܒ ܐ ܫ. Omnes versus desinunt in ܒ. 8. Poemation in metro dodecasyllabo e quatuor lineis constans, in summo pedo ejus pastorali inscriptum, ܡܫܐ ܒ ܐ ܫ ܡ ܐ ܫ, ibid. Initium, ܫ ܐ ܫ ܐ ܫ ܐ

ܫܢ. Sequuntur viginti brevia carmina, quae Syri ܡܫܬܐ vocant, quorum singula e quaternis lineis constant, inter quae ܫܝܡ ܥܠ ܪܒܐ ܒܓܪܡܗ ܠܐ ܠܗ, ܠܡܫܐܠ ܥܡܗ ܡܢ ܫܘܥ ܒܗ, ܒܥܠ ܫܐܠܬܐ ܫܝܡ, ܒܐܡܐܪܐ ܕܒܪ ܠܐ ܫܝܡ, sc. in Dionysium Angur, cujus initium, ܐܡܪܬ ܠ ܒܠ ܫܒ ܥܝܢ ܕ ܐܢ ܥܡܝ; item, ܒܬܚܠܠ ܫܘܦ, et ܡܐܡܪ ܒܗ ܫܝܡ. 53. Naenia de morte maphriani Salibaei, ܒܟܠܗ ܫܘܦ ܠ . ܒܚܠܦܐ ܫܒ ܒܫܦܪ, ibid. Initium, ܫܒܥ ܫܒܥ ܒܚܠ ܒܫܦ ܒܐ ܠ ܒܚܠ. Omnes versus in ܐ desinunt. 54. De monasterio, quae suos incolas dispersit[c], ܒܝܬ ܫܢ ܠ ܒܪܝܬ, ibid. Initium, ܫܢ ܐܠ ܠܐ ,ܒ ,ܒܢ ,ܒ ܠ. 55. De insipiente, qui gradum altiorem quam ei competebat acceperat, ܫܒ ܫܟ ܫܦ ܠ ܦܠ ܫܐ ܫܢ. Sequuntur ܫܬܐ quinque. 61. In carum amicum qui morbo oppressus est, ܫܒܥ ܦ ܠ ܫܒܥ ܫ ܫܐ, ibid. Initium, ܫܠܫ ܐ ܫܒܥ ܐ ܫ ܫܒ ܒ ܒ. Alia duodecim ܫܬܐ sequuntur. 74. Carmen de doctrinae amore, quod in libro excerptorum episcopi cujusdam Nestoriani, Salomonis nomine, inscripsit, ܫܐ ܫܒ ܫ ܫ . ܫ ܒ ܫ ܒ ܠ . ܫ ܒ ܫ ܒ ܫ ܒ

Initium, ... Omnes versus in ... desinunt. 152. Ad amicum qui velum sibi dono missurus erat, quemadmodum et ceteris amicis; sed propter pericula quaedam, quae in quosdam Christianos ex Hagarenis inciderunt, perturbatus, id exequi neglexit: mystice in eo indicat superbiam Ishmaelitarum contra Christianos, ... p. 249. Initium, ... Omnes versus in fine ... habent. 153. In patriarcham Dionysium Angur, ..., ibid. Initium, ... Sequuntur ... quinque, quorum tertium, ..., de obitu fratris sui Menhae; quartum, ..., de obitu fratris Mauphac; quintum, ..., de obitu fratris [Michael], carmen editum die dominica ingressus jejunii. 159. Longius in eundem fratrem carmen, cujus initium, ..., ibid. Omnes versus in fine ... habent. Sequuntur nonaginta octo brevia carmina, inter quae, ..., ad amicum qui coram suis oculis iter suscepit; carmen amice dictum in episcopos, ...; quum ad coenobium S. Mar Barsumae proficiscebatur, ...; quod contristavit eum de amico abesse, ...; objurgatio eorum qui in mundum ex elementis constantem et corruptioni obnoxium devincti sunt, ...; de morte medici Kuphar, ...; de gulositate, ...; de viro humili, et misericorde et sua indole et ex sententia, ...; de viro avaro, et Dei adversario, ...; de episcopo, cujus cor coram Deo non rectum fuit, ...; carmen mysticum de voluptate quae in amicitia pura et divina insit, ...; item, de mundo, quod praeterit, neque ab eis qui eum diligunt possideri potest, ...; ad amicum peregre abeuntem, ...; quod submittere sese oportet auctoritati magisterii, ...; de auctoritate, quae sagaci et purae animae inest, ...; ad sapientem, qui eum amabat, ...; ad Creatorem, gloria optimae ejus bonitati, ...; reprehensio et culpatio et colaphizatio cujusdam haud bene ordinati, ...; oratio pro episcopis, ...; quod verba sapientiae minime coram unoquoque proferenda sunt, sed coram probatis tantum, ...; ad amicos qui injuria et contemptu eum affecerunt, ...; de rebus spiritualibus a rebus corporalibus mystice explicatis, ...; increpatio pastoris rudis, et rapacis, munerumque acceptoris, ...; it., et de oppressore et delatore, ...

; derisio insipientis cujusdam, qui philosophi nomen sibi adfectabat, ; carmen, quod die quodam hiemali, quum frigore algebat, dixit, ; encomium episcopi benevolum, ; in divitem avarum, qui sodalibus nihil profuit, ; de obitu S. Mar Severi, episc. Tabriz, ; encomium sapientis cujusdam defuncti et sapientiae ejus, . 258. Chamisii Nestoriani interrogatio ad doctorem nostrum Danielem Bar Hhatab, , fol. 252. In hoc carmine objicit Dño nostro, quod non cadit sub categorias logicas, . 259. Responsio Danielis, , ibid. 260. Plenior ipsius Gregorii responsio, , ibid. Initium, . 261. Responsio ad Carduensem quemdam, . 262. Brevia sex in Deum carmina, , ibid. 268. Septem brevia carmina, in quibus discipulorum ignaviam increpat, , ibid. 275. Ad amicum qui iter altero comitante amico faciebat, , ibid. 276. De septem planetarum natura: it. de capite et cauda, . carm. novem, ibid. 285. Quindecim syllabae ad docendum aptae, ,ibid. 286. De mundo transitorio, , ibid. 287. Duo carmina de stella quae fortunatis adparere solet, , ibid. Initium, , ,. 289. Admonitio ne quis in mundi reti irretitus sit, . 290. Ad Creatorem duo carmina, , ibid. Prius in metro Ephraimi, alterum hexasyllabum, . 292. Confabulatio in metro Mar Balaei, , ibid. 293. Amicorum laudationes duae, , ibid. 295. Carmen metro hendecasyllabo, , p. 254. 296. De gloria Israelitica, , ibid. 297. Carmen quo de via sapientiae difficili innuit, , ibid. 298. Quinque aenigmata; 1. ; 2. ; 3. ; 4, 5. , ibid. 303. Ad amicos, , ibid. 304. Quod non oportet vitae hujus quae vapor est nimium curare sed alterius, carmina duo, , ibid. 306. Ad insipientem, qui libros colligebat, doctos autem viros aspernabatur, : , ibid. 307. De stulto, qui ad dignitatem, qualis est aevi consuetudo, evectus est, carmina tria, , ibid. 310. Urbis cujusdam Ciliciae, sc. Ingadiae, reprehen-

sio, ... ibid. 311. De abbate quodam adrogante, ... ibid. 312. Hortatio et monitio eorum qui de vera confessione nimis anxii sunt, carmina duo, ... ibid. 314. Quod viri honesti plerumque in hoc mundo odio habentur, mali autem prosperis rebus utuntur, ... ibid. 315. Quod institutio recta rectitudine institutionis dirigitur, ... ibid. 316. Carmen quod scopum praedicatorum per scientiam perfici docet, ... ibid. Ad calc. ... Explicit. sermones rhythmici et metra poetica patris nostri Mar Gregorii maphriani, qui Bar-Hebraeus, sicut in exemplari invenimus: et Deo gloria.

5. Joannis Bar-Maadani carmina, p. 254, c. 3.

Tit. ... Ope Dei qui invalido aeque ac valido vires secundum gratiam suam ministrat, scribimus sermones et metra S. Mar Joannis patriarchae, fil. Maadani.

1. De mundo; init. ..., ibid. 2. De eodem; init. ... ibid. 3. De eodem; init. ..., ibid. 4. De luna, vitae evanescentiam indicante; init. ..., ibid. 5. De invido quodam, duo carmina, ..., ibid. 7. De mundo transitorio, ..., ibid. 8. Increpatio amicorum, carmina duo, ... p. 255. 10. Quod in Deo, et non in dolo confidere oportet, ..., ibid. 11. De calamo suo, ..., ibid. 12. De cereo, duo carmina, ..., ibid. 14. Lamentatio legisperiti qui mortuus est, ..., ibid. 15. De dente, qui a possessore nunquam adspicitur, ..., ibid. 16. Hortatio et incitatio ad virtutem, ..., ibid. 17. Confabulatio animae et corporis de separatione, ..., ibid. 18. Quod quemque oportet de anima sollicitum esse, et non de corporis quiete, ..., ibid. 19. Hortatio ad colendam virtutem, ..., ibid. 20. Lamentatio ad amicum qui mortuus est, ..., ibid. 21. De vino et delectatione corporea pura, ..., ibid. 22. Formicae exemplo hortatur ad virtutem, ..., ibid. 23. Quod mundus inanis est illis qui in eo laborant, ..., ibid. 24. Admonitio de mundi initio et fine, ..., ibid. 25. De re eadem, et de mundi instabilitate, ..., ibid. 26. De morte et resurrectione, et non existentia mundi, et retributione cujusque secundum facta ejus, ..., ibid. 27. Quod oportet iis rebus contentos esse, quae nobis Dñs impertit, ...

ibid. 28. De ape et hortatio ad industriam, ibid. 29. De Midae, regis Graecorum, cupiditate, ibid. 30. Increpatio et reprehensio amici dolosi, tria carmina, ibid. 33. Ad fidum amicum, tria carmina, ibid. 36. De scorpione, p. 256. 37. Quod peccator poenas certe solvet, ibid. 38. Quod sui potens est anima, et ipsa sibi causa cujuscunque rei ei accidit in ambobus mundis, ibid. 39. De incolarum Sodomorum pravitate, duo carmina, ibid. 41. Quod qui inique facit, certe poenas dabit, ibid. 42. Quod oportet ad bene faciendum sapientem esse, ad male autem simplicem, ibid. 43. Quod res Dei et non hominum curare oportet, ibid. 44. Quod in mundo, qui jam praeterit, delectari non oportet, ibid. 45. De varietate formarum in locustae corpore, ibid. 46. Epistolae ad amicum pars, ibid. 47. Vitae temporaneae contemptus secundum Psalmistae verba, ibid. 48. Irrisio eorum, qui a cupiditate victi sunt, ibid. 49. Quod Nazireatus, h. e. abstinentia monachalis, ad sanctitatem adjuvat, ibid.

Sermones metrici ejusdem longiores, sc.

50. In metro Jacobi Sarug. de anima carm. cui nomen Avis, p. 256, c. 2.

51. De alta animae prosapia, et humiliatione ejus per mandati transgressionem, p. 257, c. 3.

52. De via perfectorum meliore, p. 258, c. 1.

Sequuntur septem breviora carmina, sc.

53. De Deo propter nos incarnato, et quod columba simul moesta et hilaris est, p. 259. 54. De scribae calamo, ibid. 55. Ad Deum, ibid. 56. De insipientibus, qui super sapientes sese jactant, ibid. 57. Iterum de calamo, ibid. 58. De illo quod dixit Dñs, prophetam honore non carere nisi in domo sua, ibid. 59. Quod qui perturbatur non defaecatur, ibid. Denique 60. Poema longius de Edessae in Mesopotamia, Sebastae, et regionis septentrionalis a rege Romanorum expugnatione, anno Graec. 1546, C. 1235,

mense Julio, ... p. 259, c. 2.

6. Bar-Hebraei Nomocanon, sive Digestio canonum ecclesiasticorum et legum secularium in xxx capita distributarum secundum res de quibus tractant, columnis quaternis exarata, p. 260.

Tit. ... Ejusdem Dei omnipotentis ope, scribimus Librum Directionum, de canonibus ecclesiasticis et legibus saecularibus, e scriptis patris nostri Mar Gregorii, Orientis mafriani.

Cap. 1, De ecclesia et ejus administratione, ..., ibid. Septem insunt sectiones, sc. de coetuum illicitorum rejectione; de facultatibus et proventibus ecclesiae; de primitiis et donis et eleemosynis; de oeconomis; de altaris supellectile; de structura altaris quod consecrandum est[d]; de consecratione altaris et ecclesiae.

Cap. 2, De baptismo, ..., p. 262, c. 3. Quinque insunt sectt., sc. de baptismo secundum Dñi praeceptum, et ficto baptismo; de iis, quorum baptismus incertus est; de chrismate et aqua baptismali; de tempore baptismi; de consummatione baptismi.

Cap. 3, De chrismate divino, ..., p. 263, c. 4. Quinque insunt sectt., sc. quibusnam, et quando, et ubi fas est chrisma consecrare; de vasibus chrismatis, et cura in eo utendo; de olei suaveolentis confectione; de chrismatis consecratione; de olei unctionis perfectione.

Cap. 4, De sacra coena, ..., p. 266, c. 3. Octo insunt sectt., sc. de materia corporis et sanguinis salutaris; monita de mysteriorum receptione; de iis, qui a receptione prohibentur; de mysteriorum [ad aegrotos] missione, et transductione; de receptionis ordine; de rebus, quae per neglectum occurrunt; de sacrorum mysteriorum consummatione; de calicis signatione.

Cap. 5, De jejuniis et festis, et orationibus, ..., p. 267, c. 1. Quinque insunt sectt., sc. de canonibus apostolorum et patrum et doctorum; de numero dierum jejunii; de ordine festorum et feriae primae observatione; de benedictionis aquae ordine; de oratione.

Cap. 6, De defunctorum involutione, ..., p. 269, c. 1. Duae insunt sectt., sc. de officio defunctorum, et involutione eorum et sepultura; de agapis[e] illicitis, et de lamentationibus heterodoxis.

Cap. 7, De ordinibus sacerdotalibus, ..., p. 270, c. 2. Decem insunt sectt., sc. de provinciis, et quod quisque in sua vocatione manere de-

---

[d] Syriace vocatur ..., quod de saxo caedendo intelligit interpres Arabs apud Hunt. 50, fol. 5, reddens, فالجزم والحتم علي المدابح.

[e] Syriace, ..., quod Arabs reddit لاجل النوح; de agapis autem pro mortuorum quiete habitis usurpatum esse ... ex hoc apparet, quod inter canones Bar-Hebraeus concilii Gangrensis can. xi verba *ἀγάπας ποιούντων* laudans per ... vertit: similique modo concil. Laodic. canonis xxvii verba *καλουμένοις εἰς ἀγάπην* per ... reddit.

beat; de conventibus synodicis, et judiciis et antistitibus; de pontificum ordinationibus; de propria presbyterorum potestate; de ordinatione, et causis quae eam prohibeant; de diaconorum constitutione; de diaconissarum constitutione; de hypodiaconis, lectoribus, psaltis, et exorcistis; de numero librorum sacrorum, et profanorum, et de scholarum canonibus, et negotiis ecclesiasticis; de monachorum ordinibus.

Cap. 8, De sponsalibus, ܟܬܒܐ ܕܡܗܪ̈ܐ, p. 276, c. 1. Sex insunt sectt., sc. de causis quae legitimis sponsalibus antecedunt; de sponsalium natura, et officio curatoris; de causis quae sponsalia prohibeant; de dote et dono nuptiali, et muneribus et convivio, etc.; de separatione; quamdiu post conjugis obitum a novis nuptiis abstinendum est, et quod vir stipendia dare non tenetur.

Cap. 9, De testamentis, ܡܬܬܐ ܕܡܗܪ̈ܐ ܕܡܝ̈ܬܐ, p. 282, c. 3. Quatuor insunt sectt., sc. de testatore; de eo cui quid legatur; de rebus in testamento mandatis; de procuratione.

Cap. 10, De haereditate, ܟܬܒܐ ܕܝܪ̈ܬܐ, p. 284, c. 1. Duae insunt sectt., sc. de haereditatis gradibus; de sex impedimentis, quae ex jure haereditatis prohibeant.

Cap. 11, De emptione et venditione, ܟܬܒܐ ܕܙܒܢܐ ܕܙܒܢ, p. 286, c. 2. Quinque insunt sectt., sc. de vera et ficta emptione; de rei emptae redditione; de formulis in emendo et vendendo adhibitis; de servorum emptione et venditione, necnon de juramentis quae inter emptorem et venditorem adhibentur; de foenore[f] et usura, aliisque illicitis contractibus.

Cap. 12, De tempore venditioni implendae praestituto, ܟܬܒܐ ܕܬܟܢܬܐ ܕܙܒܢܐ ܩܕܡ̈ܝܬܐ, id quod Graeci *προθεσμίαν* dicunt, p. 291, c. 1. Quatuor insunt sectt., sc. de *προθεσμίας* regulis; de rebus quibus fas est fieri *προθεσμίαν*; de solutione; de mutuo.

Cap. 13, De oppignoratione, ܟܬܒܐ ܕܐܬܪ̈ܗܢ, p. 292, c. 3. Tres insunt sectt., sc. de pignoris elementis, et modo quo pignoris depositio[g] fit; quod debitori post pignus depositum nulla in eo potestas est sed tantum creditori; de dissensu inter eum qui deposuit, et eum qui pignus accepit.

Cap. 14, De solvendi impotentia, et rebus quae a re vendita restituenda prohibeant, ܟܬܒܐ ܕܡܫܠܡ̈ܢ ܠܐ ܡܫܠܡ ܘܡܫܠܡ̈ܢ ܠܐ ܡܫܬܕ̈ܐ ܡܙܒܢ̈ܐ, p. 294, c. 4. Tres insunt sectt., sc. de debitore qui solvendo non est, cum res vendita consumpta fuerit; it. cum non sit consumpta; de rebus quae a re vendita recuperanda prohibeant.

Cap. 15, De reconciliatione, ܟܬܒܐ ܕܦܝܣܐ, p. 296, c. 3. Tres insunt sectt., sc. de vera et ficta reconciliatione; de litibus quae ad plateas pertinent; de litibus generalibus.

Cap. 16, De entolico, sive potestate quam debitor creditori dat, ut ab iis qui sibi aliquid debeant, id exigat, ܟܬܒܐ ܕܐܓܝܠܘܬܐ, p. 297, c. 3. Duae insunt sectt., sc. de ejus elementis; et regulis.

Cap. 17, De fidejussione ܟܬܒܐ ܕܥܪ̈ܒܘܬܐ, p. 298, c. 1. Duae insunt sectt., sc. de elementis ejus; de vera fidejussione.

Cap. 18, De societate in mercatura, ܟܬܒܐ ܕܫܘܬܦ̈ܘ, p. 298, c. 4. Duae insunt

---

[f] Syriace ܟܬܒܐ ܕܡܬ̈ܐ ܕܟ̈ܣ̈ܦ ܟܬܒܐ: Arabs autem ܕܟ̈ܣ̈ܦ reddit per سلف, quod sic explicat Kamus; *solutio pretii ante mercem traditam, ut commodum solventi concedatur.* Valet igitur ܕܟ̈ܣ̈ܦ id quod Anglice vocatur *discount*, h. e. pretii imminutio solutionis maturioris causa.

[g] Syriace ܟܬܒܐ ܕܐܬܬܠܟܐ.

sectt., sc. de tribus elementis ejus; de vera societate, de litibus inter socios.

Cap. 19, De tutela, sive procuratione, ܡܠܐ ܕܐܦܘܬܝܩܝܐ, p. 299, c. 3. Tres insunt sectt., sc. de elementis ejus; de vera procuratione; de litibus quae e procuratione oriuntur.

Cap. 20, De confessione (in judiciis), ܡܠܐ ܕܐܘܕܝܐ, p. 302, c. 1. Tres insunt sectt., sc. de elementis ejus; de verbis indefinitis; de confessionis verbis quae inter se contraria sunt.

Cap. 21, De deposito, ܡܠܐ ܕܐܦܝܕܐ, p. 303, c. 4. Tres insunt sectt., sc. de elementis et regulis ejus; de octo causis, quae eum qui acceperit ad reddendum cogant; de depositi redditione.

Cap. 22, De dono cujus usus tantum conceditur, ܡܠܐ ܕܫܘܒܩܐ ܕܬܡܐ, p. 305, c. 2. Tres insunt sectt., sc. de elementis et regulis ejus; de dandi regulis; de ratione qua inter litigantes discernant judices.

Cap. 23, De dono, ܡܠܐ ܕܡܬܐ, p. 306, c. 1. Duae insunt sectt., sc. de elementis ejus; de doni reddendi possibilitate.

Cap. 24, De largitione ad pios usus, ܡܠܐ ܕܙܒܢܐ [h], p. 306, c. 2. Quatuor insunt sectt., sc. de elementis ejus; de verbis quae in largitionibus adhibenda sunt; de regulis ejus; de eleemosynis.

Cap. 25, De analogia [i], sive praeemptionis jure, ܡܠܐ ܕܐܢܠܓܝܐ, p. 307, c. 3. Tres insunt sectt., sc. de elementis ejus; de analogiae acceptione et regulis ejus; de analogiae abolitione.

Cap. 26, De mercatura, ܡܠܐ ܕܡܫܘܬܐ, p. 309, c. 1. Tres insunt sectt., sc. de elementis ejus; de vera mercatura; de mercatura, quae irrita fit, et de litibus.

Cap. 27, De irrigatione, ܡܠܐ ܕܫܩܝܐ, p. 310, c. 4. Duae insunt sectt., sc. de elementis ejus; de vera irrigatione.

Cap. 28, De terrarum desertarum, h. e. quibus nullus est dñs, cultura, ܡܠܐ ܕܐܬܪܐ ܕܫܒܝܩ ܕܡܬܝܒ, p. 311, c. 3. Tres insunt sectt., sc. de vero jure in terras desertas; de communibus ibi consedendi usibus; de proventibus, qui e terris desertis oriuntur.

Cap. 29, De conductione, ܡܠܐ ܕܡܫܟܪܬܐ, p. 312, c. 3. Quinque insunt sectt., sc. de elementis ejus; de vera conductione; e rebus conductis, quas oportet eum qui conduxit reddere, et quas non; de casibus, qui conductionem irritam reddant; de mercede iis promissa, qui rem perditam inveniant.

Cap. 30, De inventis, ܡܠܐ ܕܫܟܚ, p. 316, c. 1. Duae insunt sectt., sc. de elementis ejus; quatuor de inventis regulae.

Cap. 31, De puerorum et infantium (projectorum) inventione, ܡܠܐ ܕܫܟܚ ܕܛܠܝܐ ܘܣܝܦܐ, p. 316, c. 4. Duae insunt sectt., sc. de elementis et regulis ejus; regulae de fide, et libertate, et cognatione infantis inventi.

Cap. 32, De manumissione servorum, ܡܠܐ ܕܫܚܪܪܐ ܦܫܝܛܐ, p. 317, c. 3. Tres insunt sectt., sc. de simplici manumissione; de manumissione, quae per pactum fit; de manumissione, quam servus per laborem suum acquirit.

Cap. 33, De raptu, ܡܠܐ ܕܣܚܦܐ, p. 318, c. 3. Tres insunt sectt., sc. de compensationis elementis; de mulcta raptoris; de praemio, quod illi cujus res rapta est reddendum sit.

---

[h] Exponit Bar-Hebraeus ܙܒܢܐ ut id doni genus, quo non res ipsa sed tantum fructus ad pios usus concessus est. Differt autem e ܫܘܒܩܐ ܕܬܡܐ, quia res ipsa nunquam reddenda est. Reddit autem Arabs وقف, h. e. legatum.

[i] Analogia apud jurisconsultos significat praeemptionis jus, quod alicui est, propter communem rei cum altero possessionem, si is qui rei particeps est eam vendere velit. Reddit Arabs شفعة, quod plene exponit Freytag, q. v.

Cap. 34, De delictis gravioribus, et poena dignis, ܡܐܬܐ ܕܚܛܝܬܐ ܕܚܠܛܘ ܠܗ ܥܠ ܕܥܒܕ ܩܛܠܐ, p. 320, c. 1. Septem insunt sectt., sc. de homicidio; de mutilatione; de iis qui fidem abnegant; de scortatoribus; de furibus; de latronibus et praedonibus; de compensatione rerum laesarum.

Cap. 35, De mactatione, venatione, et ciborum delectu, ܡܝܟ ܕܚܫܒ ܠܗ ܒܕܚܝܢܐ ܘܨܝܕܐ, p. 324, c. 2. Tres insunt sectt., sc. de mactationis elementis; de jure possessionis in res venatas; de ciborum delectu.

Cap. 36, De juramento, ܕܚܠܦܐ ܠܗ, p. 325, c. 3. Duae insunt sectt., sc. de modo quo fit juramentum, et quomodo purgatur peccatum ejus; quomodo et in quo violatur juramentum.

Cap. 37, De votis, ܕܢܕܪ ܠܗ, p. 326, c. 2. Tres insunt sectt., sc. de elementis ejus; de voti regulis; de decimis.

Cap. 38, De judiciis saecularibus, ܕܕܝܢ ܠܗ ܕܥܠܡܐ, p. 327, c. 2. Tres insunt sectt., sc. de episcopi officiorum in judiciis saecularibus peractione; de modo quo pronuntianda est sententia quum unus litigantium non paratus sit; de divisione bonorum.

Cap. 39, De testimoniis, ܣܗܕܘܬܐ ܠܗ, p. 330, c. 1. Sex insunt sectt., sc. de testimoniis paribus, quae inter se contraria sunt; de numero testium, et quod masculini sexus sint; de adcurata testium scientia; de testibus et juramentis; de testimonio super testimonium; de declinatione a testimonio.

Cap. 40, De adcusatione generaliter, ܠܗ ܕܬܘܒܥܢܐ ܒܟܠܠܝܘܬܗ, p. 332, c. 3. Quinque insunt sectt., sc. de adcuratione adcusationis; de adcusati responsione; de juramento; de juramenti declinatione; de demonstratione.

Ad calc. colophon; ܫܒܪ ܡ ܡܬܟ ܕܒܝܬ ܩܕܝܫ ܕܡܠܟ ܫܒܥ ܕܫܡܐ ܕܫܬܐ ܕܐܝܠܝܢ ܕܐܦ ܕܢܘܚ ܕܫܟܚ ܕܚܛܝܐ ܘܕܫܠܡ ܡܢ ܥܠ ܕܐܪܥܐ ܘܕܫܠ ܕܐܒܕ ܕܟܠ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܡ ܠܐ ܢܫܟܚ ܕܚܛܝ

culpet; omnis enim res creata, quod aiunt, imperfecta est, solius autem Dei perfectio absoluta, cui sit gloria in ecclesia ejus ab omnibus ejus ordinibus, nunc et semper in saecula, Amen.

7. Liber Columbae, p. 335.

Tit. ... Ope Dei qui adjuvat et opitulatur, scribimus Librum Columbae de anachoretarum in locis desertis regimine, e scriptis Deo induti Mar Gregorii mafriani sancti Orientis, qui etiam Bar-Hebraeus.

Cap. 1, De exercitio corporeo in coenobiis, ..., p. 336, c. 2. Decem insunt sectt., sc. de alienatione a mundo, de poenitentia, de paupertate, de humilitate, de patientia, de fratrum amore, de linguae offensis, de tironis declinatione retrorsum, de tirone in cursu ejus confirmando, de signis confirmationis ejus.

Cap. 2, De exercitio animae, quod in cella peragitur, ..., p. 338, c. 1. Decem insunt sectt., sc. de rebus cellae convenientibus, de quiete, de exercitationibus religiosis, de oratione et statutis ejus temporibus, de psalmodia et vigiliis, de jejunio, de manuum labore, de vita peregrina, de malis passionibus, de moribus probis.

Cap. 3, De quiete spiritali perfectorum, ..., p. 342, c. 2. Decem insunt sectt., sc. de primis, de mediis, et de ultimis perfectionis motibus, de mentis laetitia, de causis amoris, de scientiae suavitate, de Dei amore nutriendo, de Dei scientia, de mutationibus, quae perfectis accidant, de perfectorum casu.

Cap. 4, Narratio de ipsius scriptoris in doctrina progressu, et monita quaedam plana, ..., p. 344, c. 1. In hoc sermone dicit Gregorius se e teneris unguibus libris imbutum, annos viginti natum ad episcopatum, ..., evectum esse, et primo ad controversiam se contulisse; sed quum Christianos verbis potius quam rebus distare intelligisset, consilium controversias omnes penitus abjiciendi cepisse. Ad libros autem Graecos evolvendos converso, pejora sibi pericula accidisse; crescente enim doctrina, indies imminutam esse fidem, donec Christianus nomine tantum evasit. Forte autem libros Evagrii legisse, et primo, num tanta monachorum pietas vera sit, dubitasse: post longos tamen mentis tumultus, adjuvante Deo, ad veram Dei scientiam pervenisse.—Ad calc. ... Explicit. Liber Columbae auxilio Omnis, qui sane veroque Omne, Omne, Omne est; qui Omnis Omne est, cui omnis laus, sane, veroque. Manibus Josephi monachi; propitius sit ei Dñs noster.

8. Gregorii Bar-Hebraei Logica, p. 347.

Tit. ...

universum, et cujuscunque universi universum, et cujuscunque partis pars, sigillatim dum fiunt omnia sua quae facta sunt;—in supradictum praesidium oculos meos fulcio, ut ab omni injuria et noxa remotus mediter, et quod ejus opis eget ad ejus robur, qui ipse fortis universum roborat, traham, scilicet, ut hoc exemplar, quod jam in manus puras subeuntis impositum est, exscribam. Dictum est autem Liber Butyri Sapientiae, ubi omnia, quae ad duo recta et optime stabilita studia, Logicam et Philosophiam, pertinent, congregata et coacervata sunt. Divisus est autem liber in duas partes consociatas, quia res non aliter se habet, sc. in res physicas et res divinas[1]. Harum autem duarum partium quaeque denuo in multas partes divisa est. Illa autem quae in ordine secundum locum tenet in * * *[m] partes divisus est, quarum quaeque liber appellatur: huic autem primae novem partes insunt, quorum etiam quaeque liber nominatur. Tota autem pars secunda physica est, et haec prima pars divina h. e. metaphysica. E scriptis est patris nostri beati, Deo induti, sapientum solis, et doctorum luminis, patris Mar Gregorii, mafriani Orientis, qui Abu'l Faraj, cognomine Bar-Hebraeus, qui omnem in eo inventum modum magno labore et multo taedio collegit et compilavit et congregavit e peritissimis philosophis in omni scientia versatis; e quibus erant Socrates, et Plato, et Aristoteles, et senex princeps[n] (Avicenna), caeterique

[1] Quas res Graeci *metaphysicas*, Syri *divinas* vel *theologicas* vocant. Cf. Bibl. Med. Cod. Cat. 327.

[m] Omissus est in titulo numerus: pars autem Butyri Sapientiae altera in duos libros divisus est, quorum primus in octo capita distributus de physicis tractat: alter de metaphysicis e duobus tractatibus constat, quorum primus duobus absolvitur libris, 1°. De origine et auctoribus philosophiae. 2°. De ipsa metaphysica. Alter tres libros complectitur, 1°. De ethicis. 2°. De oeconomicis. 3°. De politicis.

[n] Quod *senex princeps* sit Avicenna testem habes ipsum Bar-

. . . . . ✣ Ope Dei excelsi, qui omnis existentiae Dñs est, et Deus omnis res inventae, qui non particula particularis, vel universum particulare, vel particula universalis, vel universum universale tantum est, sed universum particulae, et particula universi; qui universum omnis universi est, et particula particulae, quaecunque est vel fuit vel erit vel fiet, si tantum existentiae capax sit; qui universum partis est, et pars universi, et universum universi, et pars partis earum rerum, quae simul omnis partis universum sunt, et cujuscunque partis

viri illustres, perantiqui et medii aevi et ultimi. Excipiunt preces pro scriba, etc.

Decem inerant libri, sc.

i. Liber Isagoges, ܟܬܒܐ ܕܐܣܓܘܓܐ, ibid. Ad calc. ... ܣܦܪ ,ܟܬܒ ܗܘ ܕܫܠܡ ... ܒܝܕ ܝܘܣܦ ܥܒܕ ܚܛܝܐ ܒܕܝܪ ܙܦܪܢ ܒܡܕܝܢܬ ܐܘܪܗܝ ܘܡܥܪܒܝ ܢܗܝܪ ܒܗ ܡܪ ܓܪܓܘܪ ܡܦܪܝܢܐ ܘܩܬܘܠܝܩܐ ܕܐܘܪܗܝ ܘܡܥܪܒܝ ܢܗܝܪ ܒܗ ܡܪ ܐܒܘ ܦܪܐܓ ܥܡܢ ⁘ ܐܡܝܢ ܣܠܩ Explicit.... manibus Josephi miseri, in coenobio Zapharanensi, anno Graec. 1809 (C. 1498). Propitius sit ei Deus, Sane.

ii. Liber Categoriarum, ܟܬܒ ܩܛܓܘܪܝܐܣ, p. 357.

iii. Liber *περὶ ἑρμηνείας*, ܟܬܒ ܦܪܝ ܗܪܡܝܢܝܐܣ, p. 368.

iv. Liber Analyticae primus, ܟܬܒ ܩܕܡ ܘܒܬܪ ܐܢܠܘܛܝܩܝ, p. 391.

v. Liber Apodeictices, ܟܬܒ ܐܦܘܕܝܩܛܝܩܝ, p. 415.

Deest finis, et si recte se habent signa Coptica amissa sunt folia triginta: fasciculi enim, quorum signa sunt xii, xiii, xiv, haud exstant. Inter fasciculos tamen xx, xxi, duo occurrunt, qui numeros ferunt xiii, xiv, et quum omnia ibi recto cursu eunt, forte prius adnumerati sunt fasciculi quam exarare inceperit scriba. Quod si verum sit, decem tantum folia hic desint. Ubique spatium ad scholia addenda relictum est, sed usque adhuc e scriptura planum restat.

α. Chronici Bar-Hebraei tripartiti pars prior, p. 420.

Tit. ܕ ܣܘܪܝܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܟܬܒ ܠܟܬܒ ܡܢ ܦܢܝܢ ܦܢܝܢ. ܘܠ

que ad Nemrod, cognomine Philoxenum, qui A. D. 1285 mortem obiit.

γ. Chronici pars tertia, p. 609.

Tit. ܕܒܫܡܗ ܕܡܪܝܐ ܚܝܠܐ ܕܟܠ ܡܠܟܐ ܘܐܠܗܐ ܕܟܠ ܥܠܡܐ ܐܝܟ ܕܒܪ ܥܒܪܝܐ ܐܦܣ ܠܗ ܠܡܦܪܝܢ ܘܠܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܪܝܢ ܘܡܥܪܒܝܢ ܐܦ ܠܗ ܠܡܠܦܢ ܕܟܠ ܥܠܡ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܒܪ ܥܒܪܝܐ ܕܟܬܒ ܗܢ ܡܐ ܕܟܬܒ ܒܗ ܒܫܡܗ ܕܡܪܝܐ ܚܝܠܐ ∴ ܕܟܠ ܥܠܡܐ ܐܡܝܢ Ope Dei qui roborat scribimus sermonem secundum Historiae Ecclesiasticae de rebus ecclesiasticis Orientis, compositum a beato Mar Gregorio, mafriano illustri, Orientis et Occidentis luce, qui idem Abu'l Faraj, fil. Aharonis, medici periti, ex urbe Melitina, cognomento Bar-Hebraeus. Dñs noster adjuva me, ut ad exitum perducam.

In hac parte recensentur primates, patriarchae, et mafriani, tum Chaldaeorum orthodoxorum, tum Nestorianorum et Monophysitarum a Thoma apostolo usque ad Jaballaham, qui A. C. 1282 Nestorianis patriarcha praeerat; et a Marutha primo Jacobitarum Orientis mafriano, usque ad A. C. 1286, quo ipse Bar-Hebraeus eam dignitatem gerebat. Ad calc. Bar-Hebraei de ipsius morte prophetia, sc.

ܐܝܟ ܪܫܬܐ ܕܫܒܟܬܐ ܕܥܠܡܐ
ܐܬܝܗܒ ܒܝ ܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘܫܬ ܡܐܐ ܘܠܐ ܐܬܝ ܠܡ ܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘܫܒܥ ܡܐܐ ܘܠܐ ܐܬܝ ܠܡ ܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘܫܬ ܡܐܐ ܘܚܡܫ ܣܒܪ ܐܢܐ ܕܐܬܝ ܠܡ ܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘܫܒܥ ܡܐܐ ܘܬܫܥ ܣܒܪ ܐܢܐ ܕܐܬܝ ܠܡ ܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘܫܬ ܡܐܐ ܘܫܒܥ ܘܬܫܥ ܣܒܪ ܐܢܐ ܕܐܬܝ ܠܡ ܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘܫܬ ܡܐܐ ܘܫܒܥ ܘܬܫܥ ܘܬܫܥ ܣܒܪ ܐܢܐ ܕܐܬܝ ܠܡ ܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘܫܬ ܡܐܐ ܘܫܒܥ ܘܬܫܥ ܘܬܫܥ ܘܫܒܥ ܣܒܪ ܐܢܐ ܕܐܬܝ ܠܡ ܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘܫܬ ܡܐܐ ܘܫܒܥ ܘܬܫܥ ܘܬܫܥ ܘܫܒܥ ܘܫܒܥ ܣܒܪ ܐܢܐ ܕܐܬܝ ܠܡ ܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘܫܬ ܡܐܐ ܘܫܒܥ ܘܬܫܥ ܘܬܫܥ ܘܫܒܥ ܘܫܒܥ ∴ ܘܫܒܥ ܣܒܪ ܐܢܐ ∴ ܕܐܬܝ ܠܡ ܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘܫܬ ܡܐܐ ܘܫܒܥ ∴ ܘܬܫܥ ∴ ܘܬܫܥ ∴ ܘܫܒܥ ∴ ܘܫܒܥ ∴ ∴ ∴

6. Libri Levitici sectt. 11, fol. 194.
7. Libri Numerorum sectt. 12, fol. 212.
8. Libri Deuteronomii sectt. 10, fol. 331.

Ad calc. ... Scriptionis hujus legis et commentarii absolutio die postremo mensis Teshrin prioris, feria sexta, hora nona anni 1889 facta est manu servorum Dei vilissimi, presbyteri Behenam. Solitas deinde addit preces pro suorum et parentum peccatorum venia, lectoresque rogat ut errores corrigent, se enim non ad scribae artem edoctum esse, sed ex aratro sequendo fortiter ad libros exscribendos se applicasse لان هو الكتاب متعلم. ولا هو ناسخ. لان من قفا الغدان جا واتجاسر علي الكتابه. Sequuntur preces pro lectore etc., quas plenior sui descriptio excipit, قاس الحقير وباسم المعموديه مربهنام من قرية المعموره القصور *presbyter vilis et nomine baptismali Marbenam e pago bene habitato Kosur.*—E quo pago نضر في هذا الكتاب المبارك حسن باسم شماس ابن ابراهيم من قريه المعموره القصور diaconus Hasan se in hunc librum incubuisse dicit: ubi notandum نضر pro نظر positum, secundum pejoris aevi usum.

Excerpta quaedam ex hoc codice fecit Guise, quae videas in Cod. Marsh. lxxxviii: plura autem cum Gagnierii versione Latina edidit Fabricius in S. Hippolyti Opp. vol. ii. pp. 33—44. Haec rejecit Gallandius, Bibl. Vet. Patr. ii. Proleg. xlix, ut veri Hippolyti indigna, et Rabbinorum ineptiis similiora. Notavit etiam quod Hippolytus nunquam episcopus, sed *Expositor Targum*, ... vocatur. Sane quae de diluvio habet satis inepta sunt. Plura de his videas apud Nicoll. Catal. Cod. Or. Bibl. Bod. ii. 450, ubi Hippolytus versionis Syriacae simplicis expositor fuisse multis argumentis ostenditur.

[HUNT. 84.]

124.

Codex chartaceus in folio, ff. 502 constans, in fine mutilus, Carshunicus, charactere simplici, ab Isaaco metropolitano, A. C. 1553, crasse exaratus. Inest;

Idem commentarius ex patribus in Pentateuchum ac in codice proxime antecedente.

1. Index, fol. 2.
2. Legis traditio, fol. 16. Sequuntur scribarum nomina.
3. Legis historia, fol. 19.
4. Genesis, fol. 20; Exodus, fol. 305; Leviticus, fol. 398; Numeri, fol. 438; Deuteronomium, fol. 480. Sectionis decimae finis deest.

Ad libri Genesis calc. exstat scriptoris nomen, sc. ... Absolutus et perfectus est hic primus Mosis prophetae legis liber mea manu miseri Isaaci, quod ad nomen adtinet metropolitani, fil. Hierosolymitani Abraham Shah, fil. beate defuncti doctoris Salomonis, cognomine Homrat, e Beth Alhalik in urbe munita Halebo. Exscriptus est in ecclesia dñae Mariae in urbe Alap-

kosia[a] in ditione Cypri, anno Gr. 1865: et Dño nostro laus et honos, Amen.

In fol. 398 autem idem Isaacus se Dionysium adpellat, secundum episcoporum orientalium morem, qui ad metropolitani dignitatem evecti, aliud nomen sibi adsumunt, بيدي الحقير ديونوسيوس باسم مطران اسحاق ولد المقدسي ابراهيم شاه من مدينه حلب المحروسه غفر الله للكاتب ومن قرا به وسمع امين ۞ Denique addit, ونقلت هذه النسخة السعيده : من السرياني للعربي : ومن العربي علي الغرشوني ۞ Exemplar hoc benedictum e Syriaco in Arabicum, et ex Arabico sermone in Carshunicum verti.

In ff. 438, 480, alii ejusdem generis colophones exstant. [MARSH. 175.]

125.

Codex bombycinus laevigatus, ff. 444 constans, Carshunicus, saeculi forte decimi quinti, charactere simplici luculenter exscriptus. Inest;

Commentarius in Pentateuchum maxima ex parte ex Ephraimo Syro desumptus[b].

Tit. ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܗܐ ܣܦܪܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܣܦܪ ܒܪܝܬ ܘܗܘ ܩܕܡ ܦܪܩܐ ܐܝܬ ܒܗ ܣܦܪ ܕܝܠܕ̈ܐ ܘܗܘ ܩܕܡ ܦܪܩܐ ∴ ܣܦܪ ܐܠܗܐ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unius, per tuam Dñe potentiam scribere adgredimur Librum Dei gloriosi, librum scilicet legis, cujus prima pars est Genesis, fol. 1.

1. Liber Genesis, qui divisus est in lectiones (قرايه) 57, per jejunium quadragesimale recitandas, ibid.

In fol. 104 computat Ephraimus e Gen. xxv. 16 quod regnum Ismaelitarum annos 650 duraturum esset, وكذلك يقال عن قول الله عن اسمعيل انه يلد اثني عشر ربس. ان الاثني عشر اشاره الي مدة مقام هذه الدوله متسلطه علي الارض. يقال انها اثني عشر اسبوع وسطاني. لان الاسبوع الصغير سبعه. والكبير سبعين. والوسطاني سبع اسابيع. وهي تسعه واربعين. والتوريه تحسب الوسطاني ابدا خمسين. لانها تضيف علي التسعه واربعين واحد. تجعله خمسين. والخمسين اثني عشر مره تكون ست مايه ۞ Cui computationi adnotavit scriba, dixisse Bar-Hebraeum eam et recte se habere, et in suis temporibus, urbe Bagdad ab Houlagu capta, et Chalifarum regno ad finem perducto, impletam esse; قال عن هذا التفسير انه حق. وقد راينا انه قد تم في ايامنا ۞ وذلك ان في سنة ستمايه وخمسين من مملكة هذه الامه المذكوره خبست بابل واخذت وقتل الخليفه الذي كان اعتماد هذه الامه عليه. وبطل سلطانهم الوعدي اعني وعد الله لابرهيم انه يجعل اسمعيل امه كبيره ۞ Eadem computatio in Marsh. ccccxl. 1, ff. 134, 135, exstat, sed deest scribae nota.

---

[a] Urbs Alapkosia insulae Cypri metropolis est, vulgo Nikosia, sed etiam Lepkosia adpellata.

[b] Idem commentarius in tres Pentateuchi priores libros in Cod. Hunt. cxii exstat, et supra sub N°. 5 recensitus, rectius in hunc locum revocandus est. Aliud etiam exemplar obfert Cod. Marsh. ccccxl, qui proxime sequitur. Quod Ephraimi sit ne in hoc codice hilum quidem, sed in Cod. Hunt. cxii, fol. 8, expositio cum his vocibus incipit, قال مار افريام مفسر هذا الكتاب المبارك *Dixit Mar Ephraimus benedicti hujus libri expositor*. Necnon in Cod. Marsh. ccccxl. 1, fol. 4, قال القديس مار افريم مفسر هذا الكتاب ۞ Unde quamvis vix aliquid in eo invenio quod cum editis S. Ephraimi operibus quadrat, major tamen ejus pars ad eum tribuenda videtur. Quod ejus tamen omnino non sit, certe e fol. 268 [Cod. Marsh. ccccxl. 2, fol. 340, c. 4], ex expositione Exod. xxxi. 1—11 adparet: inter primores enim ecclesiae, qui divino spiritu instincti essent, numerat Dionysium Areopagitam, Gregorium Thaumaturgum, Gregorium Armeniae episcopum, Basilium et fratrem ejus Gregorium, necnon Nazianzenum, et Theologum, Alexandrinos Petrum, Alexandrum, Athanasium, Cyrillum, aliosque aevo Ephraimitico posteriores.

Quod ad textum adtinet, propius omnino ad versionem simplicem, quam ille, quem Codd. Hunt. lxxxiv, Marsh. clxxv, Bod. Or. cccxxiv exhibent, adcedit.

2. Libri Exodi lectiones 19, ... fol. 167.
3. Libri Levitici lectiones 13, ... fol. 293.
4. Libri Numerorum sectiones (فصول) 22, ... fol. 376. Usitatius vocatur عدد بني اسرايبل.
5. Libri Deuteronomii brevis expositio, neque in lectiones nec in sectiones distributa, ... fol. 412.

Ad calc. ... Explicit. legis sanctae quinque libri integri ope Dei summi, et concursu ejus et potentia gloriosa, exscripti in usum patris excellentis, casti, eximii, sacerdotis fidi, presbyteri Isae, cognomine Ibn Huriyah, e pago benedicto Nabk. Nemini quinetiam e sancta Trinitate, Patre et Filio et Spiritu Sancto, concessa est potentia aliquo quocunque modo hunc librum ab eo abripere. Quicunque autem vel vi vel furto eum tollere velit, vel a possessore occultet, vel ut alius eum occultet jubeat, vel aliquid ab utro fine destruat, vel ut alius destruat concedat, vel folium unum ab eo praecidat, vel sua sponte ut alius praecidere jubeat, Deus vitam ejus et ab hoc et a futuro mundo praecidat, mortemque secundam moriatur, neque Messiae vultum videat, neque quietem adipiscatur, neque sit ei peccatorum remissio, sed sit sors ejus cum diabolorum principibus, et poena ejus cum maledicto Cain, et supplicium cum gente diluvii, incolisque Sodomorum et Gomorrhae, et Admae et Zeboim, necnon cum incolis Capharnahum; sitque habitatio ejus Gehenna cum illo divite, cujus Dñs in evangelio mentionem fecit; sitque hypocritarum socius, qui de Christo Dño nostro ante Pilatum magna voce inclamantes dixerunt Crucifige eum, Crucifige eum: sit sanguis ejus super eos et liberos eorum. Qui autem e possessore supradicto

librum mutuo petat, ut legat vel transcribat, benedictus sit et e peccatis absolutus a Dño nostro Jesu Christo, qui maledictionem e creatione sustulit, sitque habitatio ejus paradisus beatus, et beatitudo ejus in regno caelesti, et sors ejus in Hierosolymis quae supra sunt, et portio ejus in virginum caelestium ecclesia, ubi socii ejus prophetae erunt universi, et apostoli, et martyres, et sancti, in saecula saeculorum; et gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto nunc et semper, et in ultimum tempus, quod neque desinet neque ad finem veniet: et Deo gloria sine fine, Amen.

In fol. 443 longa inest narratio Carshunice misere exscripta, qua commemoratur venditio hujus codicis ab episcopo quodam Abrahamo ad diaconum Petrum, fil. Jacobi mercatoris sericarii بطروس ولد المرحوم معلم يعقوب الحريري. Facta est venditio anno Graecorum 1865, C. 1554, quo tempore Catholicus, h. e. Mafrianus, fuit Elias, قاتوليق المشرق: باسم مغريان الپا; Emessae autem episc. Athanasius, الاب المعظم ماري اثانسيوس المكرم بمرعيت حماة وما ينسب اليها من القرا والدساكر. De pretio nihil. Denique in margine sigillum quater impressum, vix legendum. Inscriptio forte sit ܐܒܘ ܚܒܝܒ ܐܒܘ ܒܣܝܠ ܩܕܡ ܐܠܗܐ, Ignatius patriarcha, et Basilius infirmus. Forte nomen ei ante fuit Basilius, quam ad patriarchatum evectus est. [Bod. Or. 154.]

126, 127.

Codex bombycinus in folio, ff. 373 in duos tomos divisis constans, Carshunicus, binis columnis, charactere simplici, A. C. 1488, a Josepho presbytero exscriptus. Inest; Ejusdem commentarii[a] ac in cod. proximo fit, in fol. 1 Basilii ime antecedente pars prior, in Genesin et Exodum.

1. Libri Genesis lectiones 57 mane et vespere per jejunium quadragesimale recitandae, fol. 3. Ad calc. ܐܡܪ ܚܠܡ ܐܠܗ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܡܘܫܐ ܒܪ ܢܘܢ ܕܫܘܥ ܒܪ ܢܘܢ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ∴ ܐܠܗ Scito, O pater, librum Exodi ante librum Genesis scriptum esse. Mosem autem Jesum filium Nun jussisse, ut librum Exodi primum transcriberet, propterea quod quae in eo narrantur prius factae sunt, qua de causa Moses librum Genesis in priore loco posuit: ipsum autem ad hunc librum scribendum non nisi ad finem perducto Exodo adcessisse: et Deo gratia. Postea commemoratur scriba Josephus.

2. Exodi lectiones 30 per jejunium et festis diebus recitandae, fol. 215. Ad calc. ܐܡܪ ܚܠܡ ܐܠܗ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܡܘܫܐ ܒܪ ܢܘܢ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ∴ ܐܠܗ ∴ ܐܠܗ ∴ ܐܠܗ ∴ ܐܠܗ ∴ ∴ ∴

ܡܚܝܪܟܐ ܕܫܘܪܐ ܕܡܫܐ ܕܝ ܒܝܕ ܒܪܢܫܐ ܒܪ ܐܝܠܝ ܒܪܢܫܐ
ܡ ܡܪܚܩܐ ܠܡܪܝ ܡܪܝ . ܒܫ ܒܫ ܒ
ܒܪܟܐ ܡܢܐ ܒܪܢܫܐ ܡܫܠ
ܡܝܬܐ ܡܟ ܡܐ ܕܐ ܒܪ . ܒܐ
ܒܫ ܒܟ . ܒܫ ܒ
. ܫܪܟܐ ܒ ܡܐ ܒ
ܟ ܡ ܡܐ ܒ ܡ
ܡ ܡܐ ܒ . ܒ
ܒ ܡ . ܒ
⁘ ܒ ܒ ܡ

Explicit. ope Dei summi libri legis Genesis et Exodus breviter expositi; et Dño nostro gloria. Finitum est autem hora nona feriae quartae diei 25 currentis benedicti mensis Hhaziron, anno 1799 Graecorum, C. 1488, in diebus dñi sancti spiritalis illustris Mar Petri, throni Antiochiae possessoris, sed tunc temporis in coenobio dñae Virginis Canubin in monte Libano degentis: et vicarii ejus sancti eximiique metropolitani Mar Simeonis: concedat Dñs ut principatus eorum perpetuus sit, et thronum eorum regnando in altum evehat, Amen, Amen.—Curam autem hujus libri spiritalis gessit senex gloriosus venerabilis diaconus Petrus e pago benedicto Acnah in monte Libano, qui eum acquisivit in suum bonum et filiorum, diaconi Vaheb, et diaconi Antonii:—Deum oro ut quae summa sint bona eis dum vivant concedat, et ex hoste superbo virisque invidis et laqueo occulto salvos eos faciat, Amen: immo longis vitae temporibus frui, et ad portum pacis postremo adpellere concedat iis Deus, Amen, Amen.

Et postea; ,ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ ,ܒ ܒ ܒ ܒ ,ܒ ܒ ܒ ܒ ,ܒ ܒ ܒ ܒ ,ܒ ܒ ܒ ,ܒ ܒ ,ܒ ,ܒ ,

ejus in pacis portum ingrediatur, sic gaudet scriba in ultima scribenda linea.
ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܕܫܒܩ ܠܒܪܐ ܕܐܬܝ ܠܡܚܝܠ ܠܪܘܚܐ ܕܡܫܠܡ ܡܢ ܥܠܡ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܐ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ✣ ܗܟܢܐ ܗܘܐ ܗܟܢ Gloria sit Patri qui robur dedit; et Filio qui opem tulit; et Spiritui Sancto qui perfecit; e saeculis et ad saecula saeculorum, Amen, Immo, et Amen.

Aliae excipiunt inscriptiones, sc. 1. Enumeratio vocum quae in quocunque totius scripturae libro insunt, secundum quam in Novo Foedere insunt 20, 485, et in tota scriptura voces 90,000, Syriace, fol. 371. 2. Brevis de Christi regno commentatio, et sermo ejus ad Pilatum, Joh. xviii. 36—38, Arabice, ibid. 3. Series prophetarum, cum annorum quos quisque vixerit, et vitam propheticam egerit, descriptione, Syriace, fol. 372. 4. Legatio hujus codicis a diacono Vaheb, A. Gr. 1853, C. 1542, ad coenobium Canubin, cum solitis interdictionibus, ne quis eum vendat, vel pignori det, vel e loco amoveat, Carshunice, ibid. Multae insuper inscriptiones sunt, et hic et in primi tomi initio, et Arabice, et Syriace, partim eorum qui in hunc librum inspexerint, partim aenigmata, partim de miseriis quae in anno 1612 in urbem Tripolin acciderunt; denique in fol. 372 vo., de hujus codicis a monachis Canubin venditione octingentorum dirrhemorum pretio, sive nostrae monetae £20, هذا الكتاب انتقل ... من دير قنوبين ببيع في مبلغ من الدراهم العديه ثمانماية درهم. De anno quo venditus est nihil. [Marsh. 440. 1, 2.]

128.

Codex chartaceus in folio, ff. 352 constans, saeculi decimi septimi, manu Dudleii Loftusii a codice in Bibliotheca Collegii S. Trinitatis apud Dublinenses adservato[a], binis columnis, charactere simplici exscriptus. Insunt;

Commentarii Mosis Bar-Cephae et Dionysii Bar-Salibaei in Novum Testamentum.

1. Expositio epistolarum S. Pauli a Mose Bar-Cepha[b], urbis Beth-Chino episcopo, scripta.

Tit. ܦܫܩܢܐ ܕܦܘܠܛܝܣ ܫܠܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܥܠ ܠܘܩܒܠ ܡܪ ܡܘܫܐ ܒܪ ܟܐܦܐ ܡܦܠܓܢܐ ܕܒܝܬ ܟܘܢܐ ✣ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܟܬܒ Potentia divina scribere adgredimur expositionem epistolarum beati Pauli apostoli, a sancto Mar Mose, cognomine Bar-Cepha, episcopo, factam.

1. Capita libro praeponenda in praefationis modum, pag. 1.

2. Epistolarum expositio, sc. *α.* ad Romanos, pag. 5; *β.* ad Corinthios primae, pag. 21; *γ.* secundae, p. 31; *δ.* ad Galatas, p. 36; *ε.* ad Ephesios, p. 40; *ϛ.* ad Philippenses, p. 43; *ζ.* ad Colossenses, p. 45; *η.* ad Thessalonicenses primae, p. 47; *θ.* secundae, p. 49; *ι.* ad Timotheum primae, p. 52; *ια.* secundae, p. 55; *ιβ.* ad Titum, p. 57; *ιγ.* ad Philemonem, p. 59; *ιδ.* ad Hebraeos, p. 61.

In hac expositione primum laudat Moses verba epistolae, non omnia, sed ea tantum quae exponenda sunt, quae postea brevissime explicat. Exemplo sit ep. ad Rom. caput nonum, in quo duobus prioribus versibus omissis, v. 3 sic exponit; Precabatur ut ipse anathema esset, et a Christo amotus, si sic fieri posset ut illi accederent: immo potius optabat ab eo alienari, quam ut vel ille, vel Deus pater blasphemaretur. Deinde ad v. 6 proficiscens, primam partem significare dicit, neque verbum Dei, neque promissa ejus excidisse, propterea quod Judaei

[a] Cf. praef. ad versionem Bar-Salibaei, cui nomen, 'The Exposition of Dionysius Syrus on the Evangelist S. Mark,' ad finem.

[b] Vitam Mosis Bar-Cephae versioni Commentarii ejus de Paradiso praefixit And. Masius. Cf. etiam Le Quien, Or. Christ. ii. 1575; Assem. B. O. ii. 218, 219.

sua ipsorum malitia reprobati sint: alteram autem innuere, quod multi essent ex Judaeis qui crediderint. Ex pp. 1—81 constat.

2. Dionysii Bar-Salibaei[c] Catena in quatuor evangelistas.

Tit. ܟܬܒ ܫܡ ܡܝܬ ܟܠܗܘ ܠ ܕܐܒܗܬ ܡܬܩܒܠ ܟܠ ܕܫܒܚ ܠܐܠܗܐ ܕܡܫܒܚ ܠܟܠ ܛܒ̈ܬ ܟܬܒ ܐܢ ܐܢܐ ܕܢܟܬܒ ܫܘܠܡܐ ܕܦܫ̈ܩܢܐ ܩܕ̈ܝܫ̈ܐ ܡܢ ܡܐܡܪ̈ܗ ܕܐܒܢ ܡܪ ܕܝܘܢܣܝܘܣ ܕܐܦ ܝܥܩܘܒ ܒܪ ܨܠܝܒܝ ܐܫܬܕܠ ܒܗ ܡܢ ܟܠ ܦ̈ܫ̈ܩܢܐ ∴ ܐܝܟ ܕܐܫܬܠܡ ܒܪܘܚ ܩܘܕܫܐ Firma unius Dei fiducia, qui omnia bona largitur, scribere adgredimur expositionem sanctorum evangeliorum breviter excerptam a patre nostro Mar Dionysio, qui etiam Jacobus Bar-Salibaeus, ex omnibus expositorum libris, prout a Spiritu Sancto adjutus est.

1. Praefatio[d], pag. 1.

2. Expositio evangelii S. Matthaei[e], pag. 17; S. Marci[f], pag. 313; S. Lucae, pag. 337; S. Joannis, pag. 443. [Bod. Or. 703.]

[c] Jacobus filius Salibi nomen sibi Dionysii ex more sumpsit quum ab Athanasio viii, patriarcha Jacobitarum, urbis Germaniciae episcopus creatus est. Ad episcopatum Mabugensem postea translatus, postremo ecclesiae Amidensi A. C. 1167 a Michaele Athanasii successore praefectus ibi A. C. 1171 mortuus est. De eo fusius tractat Assem. B. O. ii. 156—211, ubi operum ejus catalogum dedit.

[d] Hujus praefationis versionem Latinam dedit Dudleius Loftusius sub titulo, 'Introductio Dionysii Syri in expositionem suam quatuor evangelistarum,' ad calc. operis ejus 'The Exposition of Dionysius Syrus on the Evangelist S. Mark,' 4°. Dublin, 1672. Insunt etiam in hoc opere multa ex S. Matthaei expositione desumpta Anglice versa.

[e] Ad calcem hujus expos. ܫܠܡ ܒܝܕ ܓܒܪܐ ∴ ܚܛܝܐ ܕܫܡܗ ܡܬܝ ܒܪ ܝܘܚܢܢ ܕܢܐܡܪ ܠܗ ܕܢܫܒܘܩ ܠܗ Per manus viri peccatoris cui nomen Matthaeus, fil. Joannis: qui legit, oret pro eo. Hanc exscriptionem ex codice antiquiore desumptam Latine reddidit Loftusius in versionis suae fol. 121, ap. cod. Fell. vi, q. v.

[f] Hujus expositionis versionem Anglicanam dedit Dudleius Loftusius sub titulo, 'The Exposition of Dionysius Syrus; written above 900 years since on the Evangelist S. Mark,' 4°. Dublin, 1672. Adfirmat etiam in praefatione sua, 'It is certain that he flourished before 1058 of the Grecian account.' Et postea, 'This treatise of our Dionysius, being dated the year 1058 of the Greeks, it follows that he flourished before the year 784 of our aera.' Revera autem mortuus est Dionysius A. Gr. 1482, C. 1171. Laudat etiam in introductione sua Mosem Bar-Cepham: sed ipse Bar-Cepha non nisi A. Gr. 1214, C. 903, mortem obiit. Quum igitur certe adparuit Loftusium in colophone vertendo magnopere erravisse, virum eximium, J. H. Todd, S. T. P., per literas oravi, ut colophonem mihi transmitteret: qui, qua est comitate, et certum me fecit de commentario a codice [B. 2. 9] apud Dublinenses adservato, quod prius suspicatus sum, exscripto, et colophonem mihi exscripsit, sc. ܥܒܕ ܥܒܘܕ̈ ܫ̈ܢ̈ܬ ܫ̈ܘ, unde facile patet error. Quid enim scriptum est significat, Explicit. anno Graecorum 1508. Si tamen punctum e litera ܥ vel auferas vel negligas, ita ut sit ܥܒܕ ܥܒܘܕ̈ ܫ̈ܢ̈ܬ ܫ̈ܘ, habes id quod dedit Loftusius, Explicit. anno Graecorum 1058. Codex igitur Dublinensis annos 26 post Dionysium mortuum scriptus est, et locum primarium jure sibi arroget, si quis, id quod maxime optandum est, Dionysii catenam ex optimorum patrum operibus collectam, sibi edendam adsumat. Multa etiam in eadem Loftusii praef. prava insunt, quae obiter perstringere liceat. Joannem enim Darensem Ephraimi Syri discipulum adpellat; quod vix fieri possit quum Joannes commentarium in Dionysii Pseudo-Areopagitae opera scripsit, et A. Gr. 1148, C. 837 adhuc vivebat. Severus etiam quem laudat Bar-Salibaeus, minime Alexandrinus sed Antiochenus fuit. Bar-Salibaeus enim, partis Monophysiticae fautor, propugnatorem illum suae hereseos acerrimum, eadem veneratione qua omnes Monophysitae prosequitur. Neque omnino sine ratione. Expositio enim ejus in evangelia tanti pretii apud antiquos fuit, ut multa ex ea etiam in suam Auream Catenam admisit Thomas Aquinas. Eadem de causa saepe laudat Bar-Salibaeus Philoxenum Mabugensem, cujus etiam summa fuit apud Monophysitas auctoritas.

129.

Codex chartaceus in folio, ff. 258 constans.

Insunt;

1. Epistola a Gulielmo Sancroft, Archiepiscopo Cantuarensi ad Joannem Fell, Episc. Oxoniensem, 13 Sept. 1681, Anglice scripta, de Dudleii Loftusii versionibus ex sermone Syriaco in Latinum.

2. Epistola ad eundum ab ipso D. Loftusio, 4 Julii 1681, Anglice scripta, qua se expositionem in totum Novum Testamentum, praeter Apocalypsin, a Dionysio Bar-Salibaeo, et Mose Bar-Cepha confectam Syriace, necnon versionem ejusdem Latinam, edere, in mente habere adfirmat.

3. Dionysii Bar-Salibaei expositionis in quatuor evangelistas versio Latina per Dudleium Loftusium juris utriusque doctorem; *α*. Evang. S. Matthaei, fol. 1. Desunt ff. 31—78. *β*. Evang. S. Marci, fol. 242.

Evangelium S. Matthaei manu ipsius Loftusii, S. Marci autem scribae nescio cujus scriptum est. [FELL. 6.]

130.

Codex chartaceus in folio, ff. 245 constans. Inest;

Dionysii Bar-Salibaei expositionis in quatuor evangelistas; item Mosis Bar-Cephae in S. Pauli epistolas versio Latina per Dudleium Loftusium.

1. Dionysii Bar-Salibaei expositio, *α*. in Lucae evang., fol. 1; *β*. in Joannis, fol. 105.

2. Mosis Bar-Cephae expositio in S. Pauli epistolas Latine reddita per eundem, fol. 194.

Manibus diversis scriptum est, multa autem manu ipsius Loftusii. [FELL. 7.]

131.

Codex bombycinus in folio, ff. 271 constans, binis columnis, charactere simplici luculenter exaratus. Inest;

1. Dionysii Bar-Salibaei, Amidae episcopi, Catena in Matthaei evangelium, fol. 1.

Tit. ܟܬܒܐ ܕܡܦܫܩܢܘܬܐ ܕܫܠ ܚܕ ܕܐ ܕܡܪܝܐ ܕܟܠ ܡ ܕܒܪ ܕܡܠܟ ܕܟܠ ܥܠܡܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܩܕܡ ܕܒܪ ܕܐܒ ܕܒܪ ܕܐ ܕܡ ܕܒܪ ܕܐ ܕܡ ܕܒܪ ܕܐ ܕܡ

ܒܫܡܗ ܕܐܒ ,ܒܪ ܐܠܗܐ ܚܕ ܡܢ ܟܠ ܕܒܗ ܫܪܟ ܐܢ ܒܥܝ ܠܗ ܒܫܘܬܦܘ ܒܗ ܒܟܠ ܙܒܢ ܐܡܝܢ ÷ ܫܠܡ ܒܫܠܡܐ ܕܐܬܝ ܒܗ Explicit. auxilio Dñi et Dei nostri expositio evangelii Matthaei quam perfectissime et integerrime. Propitius sit Deus omnibus quibus in opere participatio fuit semper, Amen.

Alteram folii partem qua inerat colophon nescio quis de industria secando abstulit.

2. Tractatus de Dño nostro Christo, ff. 8 constans, Carshunicus, binis columnis exscriptus.

Tit. ܒܫܡ ܐܒ ܘܒܪ ܘܪܘܚ ܩܕܝܫ ܚܕ ܐܠܗܐ ܕܟܬܒ ܡܢ ܩܕܡ ܟܬܒ ܫܡܗ ܕܡܪܢ ÷ ܥܠ ܕܟܠ ܡܢ ܕܒܗ ܒܥܐ ܐܠܗܐ ܕܒܪ ܡܢ ܕܒܗ ܒܥܐ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unius, scribemus sectionem e libro argumentorum, cui inest sermo de Dño Christo, una cum Judaeorum refutatione.

In fol. 5 commemorat scriptor quid Melchitae, quid Nestoriani, quid denique Jacobitae de Christi natura adfirmant.

[Hunt. 247.]

132.

Codex bombycinus in folio, ff. (287 − 14 =) 273 constans, charactere simplici exaratus. Inest;

Dionysii Bar-Salibaei, Amidae episcopi, brevis in Apocalypsin, Acta Apostolorum, Epistolas tum Catholicas, tum S. Pauli, expositio ex antiquis patribus confecta. Cuique expositioni brevis praecedit praefatio.

Desunt ff. 1—11, 140, 180, 189, quibus in locis inserta sunt folia scriptura nuda, quasi cuidam in animo fuerit, lacunas implere.

1. Expositionis in Apocalypsin fragmentum, quod cum c. xii. 6 incipit, fol. 12.

Bestiam de qua sermo est in c. xiii. 11—18 imperium Romanum esse docet. Numerum enim ejus sc. 666, secundum id quod in Alphabeta Graecorum valent literae computari oportere: hoc modo autem effici ΛΑΤΕΙΝΟΣ.

2. Expositio in Acta Apostolorum, fol. 16.

Tit. ܦܫܩܢܐ ܕܥܒܕ ܫܡܗ ܕܡܪܢ ܥܠ ܫܠܝܚܘܬܗ ܕܫܠܝܚܐ ,ܐܓ ܒܥܘܬ ܡܫܚܐ ܕܐܡܝܕ ÷ ܒܫܡܗ Jam auxilio Divino scribimus brevem Mar Dionysii Amidensis in Acta expositionem.

3. Expositio septem Epistolarum Catholicarum, sc. Jacobi, fol. 56; Petri primae, fol. 65; alterius, fol. 72; Joannis primae, fol. 75; secundae et tertiae, fol. 79; Judae, ibid.

Locum proximum post Acta Apostolorum ex more has epistolas tenere adfirmat Bar-Salibaeus, sc. ܦܫܩܢܐ ܕܟܬ ܐܓ ܒܥܘܬ ܡܫܚܐ ܕܐܡܝܕ, fol. 56, col. 3. De Petri epistola secunda notat, ܒܥܐ ܠܡܥܒܕ ܕܐ ܦܐܠܟܐ ܡܒܝܢ ܕܟܬ ܒܪ ܫܡܥ ܕܐ ܠܐ ܐܒܝ ܐܦ . ܕܐ ܠܐ ,ܫܠܡ . ܕܡܝܢ ÷ ܡܢ ܫܠܡ ܐܬ ܕܐ Epistola secunda Petri in linguam Syriacam non versa est eodem antiquo tempore quo caeteri libri: qua de causa non nisi in versione Thomae episcopi Hharklensis, sic dicti ex urbe ejus Hharkel, invenienda sit.

4. S. Pauli epistolarum expositio a Mar Dionysio Amidensi, ܦܫܩܢܐ ܕܥܒܕ ܫܡܗ ܕܡܪܢ ,ܐܓ ܒܥܘܬ ܡܫܚܐ ܕܐܡܝܕ, fol. 82.

In praefatione sua adfirmat Dionysius Jacobum Hierosolymorum episcopum epistolas S. Pauli in ecclesia recitari jussisse: Clementem autem Romanum primum in unum volumen collegisse, prioremque locum

epistolae ad Corinthios, secundum autem epistolae ad Hebraeos dedisse; in his autem duabus epistolis lingua Hebraea usum esse Paulum, in epist. ad Romanos Latina, in caeteris Graeca: Lucam autem, vel ut alii dicunt Clementem, epistolam ad Hebraeos in Graecam transtulisse. Denique de Pauli vita agens, eum martyrium subiisse dicit anno 36 post Christum crucifixum, feria quinta, die 29 Julii, ut dicunt Alexandrini, Junii autem secundum Syros et Graecos. Sequitur Expositio Ep. ad Romanos, fol. 84; ubi in praefatione sic de suis operibus loquitur; ܨܒܘ ܚܣܢ ܡܕܡ ܠܚܠܩ ܡܢ ܥܠ ܡܫܒ. ܡܢ ܥܠ ܕܐܦ ܒܫܘܠܡ ܕܐܦ ܒܫܘܠܡ. ܒܫܘܠܡ ܐܦ ܒܫܘܠܡ ܕܐܦ ܒܫܘܠܡ ܐܦ ܒܫܘܠܡ ܕܐܦ ܒܫܘܠܡ ܐܦ ܒܫܘܠܡ ܕܐܦ ܒܫܘܠܡ ܐܦ ܒܫܘܠܡ ܕܐܦ ܒܫܘܠܡ ܐܦ ܒܫܘܠܡ ܕܐܦ ܒܫܘܠܡ ܐܦ ܒܫܘܠܡ ܕܐܦ ܒܫܘܠܡ ∴ Postquam Deo roborante et adjuvante totam veterem scripturam ad finem perduximus, verborumque expositorum seriem quam brevissime implevimus et illustravimus, eodemque modo Evangelia et Joannis Apocalypsin, et Acta Apostolorum tractavimus, venit tempus, O dilecte noster, quod hoc idem in divini apostoli expositionem faciamus. Tu autem preces obfer pro Dionysio advena Amidensi, ut a Deo laboris ergo gratiam obtineat. Expos. ep. ad Corinthios primae, fol. 122; alterius, fol. 152; ad Galatas, fol. 178; ad Ephesios, fol. 190; ad Philippenses, fol. 201; ad Colossenses, fol. 209; ad Thessalonicenses primae, fol. 217; alterius, fol. 224; ad Timotheum primae, fol. 228; alterius, fol. 244; ad Titum, fol. 252; ad Philemonem, fol. 256; ad Hebraeos, fol. 259. Desunt omnia post c. xii. 17. In margine fol. 253 commemoratur hujus codicis emptio viginti drachmarum pretio, Anglice 10s., بثمن وقدر ومبلغ عشرين درهماة, a diacono Abd'lkadir, anno Hajrat 941, C. 1534.

Notandum quod in his brevioribus expositionibus, raro auctoris nomen addit Bar-Salibaeus. Quae sola notavi sunt Athanasius, Chrysostomus, Cyrillus Alexandrinus, Jacobus Edessenus, Severus Antiochenus. [Bod. Or. 560.]

133.

Codex bombycinus in quarto minori, ff. 107 constans, vetustus, fine mutilus, charactere simplici crasse exaratus. Inest;

Mosis Bar-Cephae expositio in S. Pauli epistolas succincta. Literis rubris textus, expositio nigris scripta est. Operis magnae molis, quo totum forte Novum Testamentum inesset, fragmentum esse videtur, quippe quod cum folio 391 incipit, ut e signis fasciculo cuique ex more adpositis patet.

Tit. ܚܕܬܐ ܠܦܬܓܡ ܕܡܠܐ ܠܟ ܫܠ ܕܡܠܐ ܡܐܠܗ ܕܒܪܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܒ ܕܒܪ ܫܡܐ ∴ Auxilio divino freti scribere adgredimur expositionem epistolarum beati apostoli Pauli, a S. episcopo Mose, Bar-Cepha[a] cognomine, scriptam.

Epistolae ad Rom. capitula, fol. 1; expos. fol. 6; ad Cor. primae, fol. 28; alterius, fol. 41; ad Gal., fol. 46; ad Eph., fol. 52; ad Phil., fol. 55; ad Col., fol. 58; ad Thes. primae, fol. 60; alterius, fol. 63; ad Tim. primae, fol. 65;

[a] De celeberrima inter Jacobitas Mosis Bar-Cephae, Beth-Chino episcopi, expositione in Novi Testamenti libros, exeunte nono saeculo scripta, cujus etiam ipse in commentario suo de Paradiso, qui A. 1569 Latine, interprete Andrea Masio, prodiit, mentionem fecit, cf. Assem. B. O. ii. 128 sqq. Commentarium etiam in Vetus Testamentum eum scripsisse apparet ex Cod. Marsh. ci, fol. 34 vo., ubi Bar-Salibaeus inter alia laudat ܡܫܐ ܡܠܐ ܕܡܪܝ ܕܒ ܕܒܪ ܫܡܐ ܕܒ ܕܒ ܕܒ ܕܒ ܕܒ ܕܒ ܕܒ ܕܒ ∴

alterius, fol. 69; ad Titum, fol. 72; ad Phil., fol. 74; ad Heb., fol. 77.

Notandum quod in hac expositione minime totus epistolarum textus inest; primi enim epistolae secundae ad Corinthios capitis vix decem verba exposita sunt, et totum caput cum commentario suo sex lineis absolutum est. [Marsh. 86.]

134.

Codex chartaceus in quarto, ff. 169 constans,

A. C. 1822 Gulielmo Mill, D. D. Collegii Episc. apud Calcuttenses principali, a Mar Dionysio Syrorum in agro Malabarico metropolita dono datus[a], nuper charactere Nestoriano exscriptus. Inest;

1. Commentarius in quatuor Evangelia. Neque titulus, nec nomen scriptoris exstat. Ad calc. fol. 137, Disputatio de diversis in S. Matthaei et S. Lucae evangeliis Dñi nostri genealogiis.

2. Carmen in metro dodecasyllabo de Samonae et septem filiorum ejus martyrio, fol. 142.

Hujus commentarii forte operae pretium sit specimen proponere. De Magorum igitur adoratione in ff. 8, 9, 10, tractans hoc modo pergit; ...

[a] In primo folio manu ipsius Dionysii scriptum exstat; ...

Dono datus est hic liber [*a*] *Mar Dionysio metropolita Syrorum Jacobitarum in agro Malabarico Gulielmo Mill, presbytero, doctori Calcuttensi, A.* 1822, *die* [*Januarii*] 14, *feria quarta; qui idem Georgius.* Nomen forte Georgii prius gessit Dionysius quam ad metropolitani dignitatem evectus est.

... Quaeritur autem unde traditionem acceperint Magi, quod adparente stella natus sit Rex Regum, et quod oporteat dona tria ei obferre. Sunt qui dicant, eos ex Daniele accepisse. Venisse enim Magos ex Sheba ad regiam urbem Babel, regnante Nebuchadnezzar, ut regi munera obferrent, et artem Chaldaicam discerent: quo tempore dixisse eis Danielem, quod nato Christo, oporteat reges Shebae et Sabae munera ei obferre: eos autem in Bibliotheca, sive Ar-

chivorum domo, et ἐν ὑπομνήμασι, sive Commentariorum Libro, haec scripsisse. Alii dicunt Bileamum traditionis esse auctorem. Ut verum autem dicam, a Zoroastro doctrinae eorum principe, orta est haec praedictio; sive divina potentia coacto, sicut Bileamus et Caiaphas (ita ut invitus prophetaret), sive quod Israelita fuerit et scripturarum haud ignarus. Utque dicunt, ipse fuit Baruch filius Neriae, discipulus Hieremiae, qui propterea quod donum prophetiae non illi ut voluerat concessum sit; propterque amaram illam captivitatem et desolationem Hierosolymorum, et templi, etc., offensus, ad ethnicos descivit. Didicit autem linguas duodecim, in quibus vomitum istum Satanae, scilicet librum eorum qui vocatur Obastho (Avesta) conscripsit. In eo enim legitur, quod Zoroaster apud fontem aquarum ubi lavacrum regibus prioribus fuerit, sedens, os suum aperiens discipulis suis in hunc modum verba fecit; Audite dilecti mei, filiique, quos in doctrina mea enutrivi: nam in diebus postremis virgo Hebraea sine coitu puerum parit, cui inest aliquid divinae naturae; qui etiam miracula admiranda, signaque faciet: Quo nato stella vobis apparebit, qua visa ite, afferte ei tria dona, aurum, myrrham, thus. Ille enim Rex Regum est, etc.

Postea in ff. 36, 37, de Messiae officiis sic locutus est; ...ܐܡܪ ܗܘ ܕܡܫܝܚܐ ܒܟ ... ...quinto, propterea quod omnes ordines ecclesiasticos, quos per apostolos sanxit, ipse primus in sua persona effinxit, ut doctorem verum decebat. Munus enim lectoris tunc implevit, quum ei in templum ingresso datus est liber, et legit, Spiritus Domini super me, etc. Munus autem diaconi, quum multitudines in deserto sedere fecit: et iterum, quum pedes discipulorum lavit. Munus presbyteri, quum corpus suum fregit, et sanguinem suum miscuit. Munus episcopi quum in eos inflavit, dixitque Accipite Spiritum Sanctum. Munus patriarchae, quum in caelos sublatus, manus suas elevavit, et iis benedixit. Munus denique subdiaconi in illo tempore, quum flagellis factis, templum mundavit. Fecit autem flagella minime ut homines, [qui sunt] imago Dei, caederet,—sic enim suam imaginem caedisset,—sed ut jumenta e templo abigeret.

[Bod. Or. 624.]

135.

Codex chartaceus in folio, ff. 416 constans, binis columnis charactere simplici, A. C. 1641, pulcherrime exaratus. Insunt;

Jacobi Batnarum Sarugi episcopi, cui apud Syros propter egregiam doctrinam cognomen ܡܠܦܢܐ, h. e. Doctor, homiliae in circulum anni metro dodecasyllabo; inter quas Isaaci una, Ephraimi Syri quinque et Georgii gentium episcopi[a] una, metro heptasyllabo scriptae.

Tit. ...

[a] Homilia Isaaci numerum gerit 28; Ephraimi 31, 32, 61, 100, 101; Georgii denique 38.

ܫܡ ܦܦ̈ܒܥܐ ܚܢܢܝܐ ܡܢ ܩܕܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܕܚܝܐ ∴ ܐܝܟ ܕܐܬ ,ܐ Ope Patris et Filii et Spiritus viventis sanctique, scribere adgredimur Librum Homiliarum in totum anni circulum a S. Mar Jacobo doctore, fol. 2.— Alias vocatur ܡܐܡܪ̈ܐ ܕܫܬܝܢ ܕܡܪ ܝܥܩܘܒ ∴ ܕܐܬ ,ܐ ∴ ܡܐܡܪ̈ܐ ܕܒܪ̈ܝܪ̈ܐ ܕܟܠ ܫܢܬܐ Πίναξ homiliarum selectarum festorum dominicorum et omnigenum Mar Jacobi doctoris et episcopi Batnarum Sarugi, fol. 28.

1. Index homiliarum Jacobi Sarugensis[b], fol. 1.
2. Homilia Jacobi Sarugensis de investigatione et consecratione ecclesiae, ܕܐܬ ܡܐܡܪ ܬܫܥܝܬܐ ܘܩܕܫܬܐ ܕܥܕܬܐ, fol. 2.
3. Ejusdem de Zachariae adnuntiatione, ܕܐܬ ܒܫܪܬܗ ܕܙܟܪܝܐ, fol. 6.
4. In illud *In principio erat Verbum*, fol. 8.
5. De Verbo unico, fol. 9.
6. De nomine Emmanuele, fol. 11.
7. De Christi incomprehensibilitate, et de natu ejus ex virgine, ܕܐܬ ܥܠ ܕܠܐ ܐܬܬܦܣ ܘܥܠ ܒܠܕܗ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ, fol. 13.
8. De Maria et Josepho, et de consanguinitate Mariae et Elizabethae, fol. 16.
9. De nativitate Dñi nostri, fol. 20.
10. De Dñi nativitate, et de stella quae Magis adparuit, et de caede infantium, ܕܐܬ ܥܠ ܕܝܠܕܬ ܡܪܢ ܘܥܠ ܟܘܟܒܐ ܕܐܬܚܙܝ ܠܓܒ̈ܪ̈ܐ ,ܡܓܘܣ̈ܐ, fol. 28.
11. De laudibus Deiparae, semperque virginis beatae Mariae, ܕܐܬ ܡܫܒܚܬܐ ܕܥܠ ܬܘܕ̈ܝ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܘܒܬܘܠܬ ܥܠܡ̈ܝܢ, fol. 39.
12. De Deipara Maria, adversusque eos qui blasphemando adfirmant eam post partum nequaquam in virginitate sua mansisse, ܕܐܬ ܥܠ ܕܐܡ̈ܪ̈ܝܢ ܒܫܘܒ̈ܚܐ ܕܠܐ ܩܝܡܬ ܒܬܘܠܬܗ ܐܦ ܠܐ ܫܥܬܐ ܚܕ̈ܐ ܒܬܪ ܝܠܕܬܗ, fol. 42.
13. De Stephano archidiacono et protomartyre, ܕܐܬ ܥܠ ܣܛܦܢܘܣ ܐܪܟܝܕܝܩܘܢ ܘܩܕܡܝܐ ܕܡܪ̈ܛܘܪ̈ܐ, fol. 46.
14. De apostolorum paupertate, ܕܐܬ ܥܠ ܡܣܟܢܘܬܐ ܕܫܠ̈ܝܚ̈ܐ, fol. 49.
15. De Joanne evangelista, discipulo quem Jesus dilexit, ܕܐܬ ܥܠ ܝܘܚܢܢ ܫܠ̈ܝܚܐ ܕܚܒܝܒܗ ܗܘ ܠܗ ܠܡܪܢ ܝܫܘܥ, fol. 51.
16. De Paulo apostolo, fol. 53. Item altera, fol. 57.
17. De Dño a Joanne baptizato, ܕܐܬ ܥܠ ܡܪܢ ܕܐܬܥܡܕ ܥܡ ܝܘܚܢܢ, fol. 60.
18. De laudibus Joannis baptistae, fol. 64.
19. De baptismo, ܕܐܬ ܥܠ ܡܥܡܘܕܝܬܐ, fol. 67.
20. De torrente, quem Ezechiel propheta vidit, ܕܐܬ ܥܠ ܢܚܠܐ ܕܚܙܐ ܝܚܙܩܝܠ ܢܒܝܐ, fol. 70.
21. De vestibus sordidis, et de viro qui nuptias filio suo fecit, ܕܐܬ ܥܠ ܟܣܘ̈ܬܐ ܕܫܚܝܢ ܘܥܠ ܓܒܪܐ ܕܥܒܕ ܒܪ̈ܗ ܐܪܘܣ̈ܐ, fol. 73.
22. De poenitentia, ܕܐܬ ܥܠ ܬܘܒܬܐ, fol. 75. Item altera, fol. 78.
23. De illo quod dixit Dñs noster, *Quam dabit homo commutationem pro anima sua?* ܕܐܬ ܥܠ ܗܘ ܕܐܡܪ ܡܪܢ ܡܐ ܢܬܠ ܒܪܢܫܐ ܚܠܦܢ ܠܢܦܫܗ, fol. 80.
24. De Dñi nativitate, et de Simeone sene, ܕܐܬ ܥܠ ܝܠܕܬ ܡܪܢ ܘܥܠ ܫܡܥܘܢ ܣܒܐ, fol. 82.
25. De jejunio quadragesimali, ܕܐܬ ܥܠ ܨܘܡܐ ܕܣܪ̈ܟܐ, fol. 85. Item, fol. 88. Item, fol. 91.
26. De quadraginta martyribus, ܕܐܬ ܥܠ ܣܪ̈ܟܐ ܕܫܗ̈ܕ̈ܐ, fol. 93.
27. De Dñi lucta cum Satana, ܕܐܬ ܥܠ ܡܨܥܗ ܕܡܪܢ ܥܡ ܐܠܗܐ, fol. 95.

[b] De Jacobo, qui A. C. 519 Batnarum Sarugi episcopus creatus est, cf. Assem. B. O. ii. 283 sqq.

28. Homilia Mar Isaaci metro heptasyllabo de laudibus monachorum, sive vigilia fratrum, ܡܐܡܪ ܥܠ ܫܒܚܐ ܕܚܙܘܪܐ ܕܥܡ ܫܗܪܐ ܕܡܢܙܚܐ ܕܟܘܪܐ, fol. 99.
29. Homilia metro dodecasyllabo de decem virginibus, ܡܠܦܢܐ ܥܠ ܥܣܪ ܒܬܘܠ, fol. 102.
30. Ejusdem[c] de creatione Adam et de resurrectione mortuorum, ܥܠ ܡܠܐ ܒܪܝܬ ܐܕܡ ܘܩܝܡܬ ܡܝܬ ܥܠ ܟܠ ܒܪܢܫ ܡܐܡܪ, fol. 106.
31. Homilia Ephraimi Syri metro heptasyllabo de resipiscentia, ܡܐܡܪ ܥܠ ܬܒܬܐ ܕܐܦܪܝܡ ܣܘܪܝܐ ܥܠ, fol. 109.
32. Ejusdem metro eodem de humilitate, ܡܐܡܪ ܥܠ, fol. 111.
33. Jacobi Sarugensis homilia magna de fide, ܕܝ ܡܐܡܪ ܥܠ ܐܡܘܢܐ ܕܐܦ ܥܠ ܡܐܡܪ ܥܠ, fol. 113.
34. De operariis quos dñs vineae conduxit, ܡܐܡܪ ܡܢ ܦܠܓ ܥܠ, fol. 120.
35. De haemorrhousa, ܡܐܡܪ ܥܠ ܐܡ, fol. 124.
36. De Davide rege et Uria, ܥܠ ܕܘܝܕ ܘܐܘܪܝܐ, fol. 128.
37. De monachis, ܐܡܘܢ ܥܠ ܕܐܦ ܥܠ ܡܢܙܚܐ, fol. 131. Item altera, fol. 134.
38. Homilia Mar Georgii[d] metro heptasyllabo de monachis, ܥܠ ܡܐܡܪ ܡܢ ܡܢܙܚܐ, fol. 140.
39. Jacobi homilia de viduae filio, quem Dñs ad vitam revocavit, ܥܠ ܕ ܒܥܠ ܐܡ ܡܚܝܐ, fol. 141.
40. De tribus defunctis, quos suscitavit Dñs, ܥܠ ܐܡ ܡܚܝܐ, fol. 144.
41. De Samaritana, ܥܠ ܫ ܡܐܡܪ [l. ܡܫܬܒܚ], fol. 146.
42. De Chananaea, ܥܠ ܟܢܥܢܝܬ ܡܐܡܪ, fol. 150.
43. De leproso, ܥܠ ܡܚܝ ܡܚܝ ܐܒ ܡܐܡܪ, fol. 153.
44. De Timaeo caeco, ܥܠ ܛܝܡܝ ܥܘܪ ܡܐܡܪ, fol. 156.
45. De latrone ad dexteram, ܥܠ ܝܡܝܢ ܡܐܡܪ ܠܠܨ ܙܕ, fol. 159.
46. De centurione, cujus puerum in urbe Capharnaum sanavit Dñs; apta autem est dominicae secundae jejunii, ܥܠ ܐܒ ܡܐܡܪ ܡܫܬܐ ܕܚܕ ܒܫܒܐ ܕܨܘܡ ܕܬܪܝܢ. ܥܠ ܕܟܦܪܢܚܘܡ ܡܐܡܪ ܙܕ ܠܗ ܫܒܥ, fol. 161.
47. De filia Jairi archisynagogi, fol. 164.
48. De Lazaro, qui e mortuis surrexit, ܥܠ ܡܝܬ ܒܪ ܙܕ ܐܝܠ, fol. 166.
49. De homine in quo inerat legio daemonum, quos ejecit Dñs, et in porcos intrantes se in mare dejecerunt, et suffocati sunt, ܥܠ ܐܒ ܡܐܡܪ ܡܚܝ ܒܪ ܓܒܪܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܠܓܝܘܢ ܕܫܕ ܠܟܠ ܚܙܝܪܐ ܘܐܬܒܥܘ ܒܝܡܐ ܘܐܬܚܢܩܘ, fol. 168.
50. De quinque placentis et duobus piscibus, ܥܠ ܚܡܫ ܟܘܣܝ ܘܬܪܝܢ ܢܘܢܝ, fol. 171.
51. De illo qui ex Hierosolymis ad Hierichuntem descendebat, ܥܠ ܕ ܐܙܠ ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ ܠܐܝܪܝܚܘ ܘܢܦܠ ܒܝܕ ܠܠܛܝܐ, fol. 176.
52. De divite et Lazaro, ܥܠ ܥܬܝܪ ܘܠܥܙܪ, fol. 179.
53. De vidua cujus erant duo quadrantes, ܥܠ ܐܡܬܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܬܪܝܢ ܦܠܣ, fol. 187.
54. De oratione, quam discipulos suos docuit Dñs, ܥܠ ܬܦܠܬܐ ܕܐܡܪ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ, fol. 190.
55. De Pharisaeo et Publicano, qui in templum ad orandum simul adscenderunt,

[c] Quod homiliae 29, 30, Jacobi Sarugensis sunt patet et ex metro, et ex Assem. Cod. Vat. Cat. iii. 85, N°. 16, 93, N°. 60, ubi ambae diserte S. Jacobo tributae sunt.

[d] Georgius, ܓܝܘܪܓܝ ܐܦܣܩܘܦܐ, episcopus gentium Arabicarum A. C. 687 creatus, Jacobi Edesseno aequalis fuit. De ejus operibus cf. Assem. B. O. ii. 494.

ܕܫܡܫ ܐܡܪ ܐܠܗܐ ܕܡܫܬܐ ܕܒܝܬ ܠ ܒܪܢܫܐ ܕܒܥܐ ܠܡܬܝ, fol. 195.

56. De illo adolescente, qui Dñm rogabat, *Quid faciam, ut regnum caeleste possideam,* ܠ ܐܡܪ ܠܗ ܕܫܐܠ ܠܡܢ ܕܒܥܐ ܕܐܬܪ ܕܚܝܐ ܕܠܥܠܡ, fol. 198.

57. De Samsone, ܫܡܫܘܢ ܠ, fol. 200.

58. De rerum creatarum structura, ܠ ܒܢܝܬܐ ܕܟܠܐ, fol. 203.

59. De Antiochia, quomodo per Petri et Joannis, et Pauli praedicationem fidem edocta est, ܥ ܒܐܢܛܝܟ̈ܝܐ ܐܝܟ ܠ ܟܐܦܐ ܘܝܘܚܢܢ ܘܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚ̈ܐ, fol. 223.

60. De dominica Hosannarum, ܠ ܕܚܕ̈ܐ, fol. 228. Item altera, fol. 231.

61. Homilia S. Ephraimi metro suo de sancto festo Hosannarum, ܡܐܡܪ ܕܡܪ ܐܦܪ̈ܝܡ ܒܫܒܚ̈ܐ ܕܥܠ ܠ, fol. 233.

62. Jacobi homilia de passione salutari, ܠ ܕܝܥܩܘܒ ܐܡܪ ܒܗ ܒܡܐ: ܕܐܬܐ ܥ, fol. 236.

63. De Petri denegatione, ܐܝܟ ܠ ܟܐܦܐ ܕܟܚܕ, fol. 259.

64. De Cherub et latrone, ܠ ܟܪܘܒ ܘܠܛܝܣܐ, fol. 263.

65. Homilia dominicae magnae resurrectionis, ܕܡܬܐ ܕ ܕܚܕ ܒ ܕܩܝܡܬ, fol. 267.

66. De confessoribus et martyribus, ܠ ܕܡܘܕܝ̈ܐ ܘܣܗ̈ܕܐ, fol. 269.

67. De dominica nova et Thoma apostolo, ܠ ܕܚܕ ܒ ܕܬܘܡܐ ܫܠܝܚܐ, fol. 271.

68. De adscensione Dñi ad caelos, ܠ ܕܣܠܩ ܠ ܡܪܢ ܠܫܡܝܐ, fol. 274.

69. De linguarum divisione et dono (Spiritus) ad apostolos, ܠ ܕܦܠܓ ܠ ܠܫ̈ܢ ܘ ܠ ܕܪܘܚܐ ܠܫ̈ܠܝܚ̈ܐ, fol. 277.

70. De sepultura Deiparae Mariae, ܠ ܕܡܝܬ ܡܠܟ ܥܠܡ ܡ ܕ, fol. 280.

71. De decollatione Joannis baptistae, ܠ ܕܣܝܡ ܒ ܡܫܝܚܐ ܕ ܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ, fol. 282.

72. De curru, quem vidit Ezechiel, ܠ ܕܪܟܒ ܡܪܟܒܬܐ ܕ ܕܚܙܩܝܠ, fol. 286.

73. De conventu episcoporum, apta ecclesiae consecrationi, et quum templum restauretur, ܕܟܢܫ ܒ ܠ ܕܟܢܝܫܬܐ ܕ ܕ ܕ ܕ [l. ܕ] ܕ ܕ ܕ ܕ

82. De Mar Sarbelo martyre, ,ﻥ ﺣﻝ ﺓ ﺭﺗﻣﻫ ﺣﺑﺋﻝ, fol. 324.
83. De amore justorum ad Deum, apta quae in vigilia fratrum recitetur, ﺭﺣ ﺳﺑﺣ ﺣﻝ ﺓ ﺋﺑﺭﻛﺑﺓ ﺗﺳﻭ .ﺭﻣﻝﺭ ﻫﻟﻝ ﺓ ﺭﻛﺗﺭ ﺭﺋﺭ ﺭﺋﻣﺣﺩ, fol. 327.
84. De S. sene Juliano, ﺭﺣﻫ ﺭﺣﺓ ﺣﻝ ﺭﺭﻛﻟﻩ, fol. 331.
85. De S. martyre Georgio, ,ﻥ ﺭﺣﺓ ﺣﻝ ﺓ ﺭﺗﻣﻫ ﻣﺣﺋﻣﺣ, fol. 335.
86. De casu idolorum et de praedicatione apostolorum, ﺭﺋﺑﻫﺓ ﺭﻫﻟﻣﺣ ﺣﻝ ﺭﺭﻟﺗﺓ ﺭﻫﻫﺋﻣﺋ ﺣﻝ ﻉ, fol. 339.
87. De Roma per Petrum apostolum fidem edocta, ﺭﻡ ﺓ ﺭﻫﻫﻣﺋﺓ ﺭﺋﻫﻟﻫﻫ ﺣﻝ ﺓ ﺭﻣﻟﻩ ﻣﻫﺋﻫ, fol. 344.
88. De inventione crucis viventis et salutaris, necnon de Constantino rege victrice, ﺭﺳ ﺭﺣﻟﺓ ﺭﻫﻣﺣ ﺣﻝ ﺓ ﺭﻟﺑ ﻣﻫﻣﻫﻫﻫﻫ ﺣﻝ ﻉ ﺭﻣﻫﺋﻫﻉ ﺭﺣﺋ, fol. 355.
89. De Daniele, et Anania sociisque ejus, ﺭﻣﻣ ﻫﺣﺓ ﺣﻝ ﻉ ﺭﻫﻟﺓ ﺣﻝ ﺓ, fol. 359.
90. De mortuo ad vitam suscitato per ossa Elisaei, ﺣﻝ ﺭﻫﺑﻫ ﺭﺑ ﺓ ﺭﻫﻟﻣ ﺣﻝ ,ﻣﻫﺑﺋﺣ, fol. 366.
91. De descensu Altissimi super montem Sinai, ﺋﻫﻝ ﺣﻝ ﺭﻫﺋﺓ ﻣﻫﻫﻣﺑ ﺣﻝ ﻣﻣﻫ, fol. 369.
92. De duobus passeribus, quorum alter juxta legem super fontem necandus erat, alter a sacerdote vivus dimittendus, ﺭﻣﻫﺑﻫﺣ ﺓ:ﻣﺣﺓ ﻣﺋﺑﻫ ﻣﻫﺑﻫ ﻣﻫ ﺣﻝ :ﺭﺑﺓ ﺭﻫﻫﻫ ﺣﻝ ﻫﺋﻫﻫ ﺭﻫﺓ ﺭﺳ ﺓ: ﺭﺳ ﺓ ﺭﺳﻫ ﻣﻣﺋﻫﺋ ﺭﻫﻉ, fol. 372.
93. De duobus hircis, quorum alter juxta legem ad tabernaculi januam mactandus erat, alter a sacerdote in desertum Azazaeli mittendus, ﻣﺑﻫ ﻣﻝﻣ ﺣﻝ ﻫﺋﻫﻫ ﺓ:ﻣﺣﺓ ﺭﻫﻫﻫﻫﻫ ﺭﻫﻡ ﺓ:ﻣﺣﺓ ﺭﻫﺋﺑ ﺭﻫﻫ ﺭﺳ ﻉ: ﺭﺳﻫ ﻫﻉ: ﺭﻫﻫﻫﻫﻫﺓ ﺭﻫﺓ ﺭﻫﻫﻫﻫﻫ

Homiliae Jacobi Sarugensis, Ananiae Xenajae, Ephraimi, Isaac Ninevitae, et Gregorii Bar-Hebraei.

1. Oratio Mar Jacobi doctoris, quam adhuc puer de se ipso dixit, metro dodecasyllabo, ܡܐܡܪ ܕܝܥܩܘܒ ܡܠܦܢܐ ܕܐܡܪ ܥܠ ܢܦܫܗ ܒܥܘܕܪܢܘܬܗ ܒܡܬܪܐ ܕܬܪܥܣܝܐ, fol. 1.

2. Homilia ejusdem de virginitate et scortatione et justorum conjugio, eodem metro, ܡܐܡܪ ܕܝܥܩܘܒ ܥܠ ܒܬܘܠܘܬܐ ܘܥܠ ܙܢܘܬܐ ܘܥܠ ܙܘܓܐ ܕܙܕܝܩܐ, fol. 3.

3. Homilia ab Anania Xenaja[a] scripta de se ipso in metro Mar Jacobi, ܡܐܡܪ ܕܝܥܩܘܒ ܕܟܬܒ ܥܠ ܢܦܫܗ ܒܡܬܪܐ ܕܡܪ ܝܥܩܘܒ ܕܐܡܪ, fol. 18.

4. Homilia Mar Jacobi Sarugensis de peregrini miseriis; necnon de peregrinorum sepultura, eodem metro, ܡܐܡܪ ܕܝܥܩܘܒ ܥܠ ܥܠܒܐ ܕܐܡܪ ܥܠ ܡܫܟܒ̈ܐ ܕܥܠܒ̈ܐ: ܘܥܠ ܩܒܘܪ̈ܬܐ, fol. 22.

5. Homilia ejusdem de anima et corpore, eodem metro, ܡܐܡܪ ܕܝܥܩܘܒ ܥܠ ܢܦܫ̈ܐ ܘܓ̈ܫ̈ܐ ܕܐܡܪ ܥܠ, fol. 37.

6. Homilia ejusdem de obitu S. Deiparae Mariae, eodem metro, ܥܠ ܡܐܡܪ ܕܝܥܩܘܒ ܕܐܡܪ ܒܡܬܪ ܡܠܐ ܥܠ ܡܘܬ ܬܘܠܬܐ ܡܪܝܡ, fol. 51.

7. Deest fol. 65. Inerat initium homiliae S. Ephraimi Syri, secundum literas alphabeti dispositae, metro heptasyllabo.

8. Homilia ejusdem, cui insunt admonitiones et praecepta in usum Christianorum, quae quicunque observat ex inferis servabitur, metro heptasyllabo, ܡܐܡܪ ܚܕܐ ܕܐܡܪ ܡܐܡܪ̈ܐ ܘܦ̈ܩܕ̈ܢ̈ܐ ܒܡܬܪ ܡܐܡܪ ܕܝܥܩܘܒ ܕܐܡܪ ܠܬ̈ܚ̈ܝܢ: ܘܡܢ ܕܢܛܪ ܠܗ̈ ܡܢ ܫܐܘܠ, fol. 73. Fol. 75 deest.

9. Homilia Mar Isaac Ninevitae[b], in metro Mar Ephraimi, de hymnis metricis, quibus in precando in suum solatium utuntur monachi, per noctes post ministrationes finitas cantantes, ut e somno corpus levetur, ܡܐܡܪ ܕܝܥܩܘܒ ܡܠܦܢܐ ܕܐܡܪ ܥܠ ܫܒ̈ܚ̈ܬܐ ܕܠ̈ܠ̈ܝܐ ܒܡܬܪ ܡܪ ܐܦܪܝܡ ܕܐܡܪ ܥܠ ܫܒ̈ܚ̈ܬܐ ܕܠ̈ܠ̈ܝܐ. ܡܫܡ̈ܫ̈ܢ̈ܐ ܡܫܒ̈ܚ̈ܝܢ ܠܗ̈ ܒ̈ܫ̈ܒ̈ܚ̈ܬ̈ܐ ܕܠ̈ܠ̈ܝܐ ܕܡ̈ܫ̈ܬ̈ܡ̈ܫ̈ܢ̈ܐ

Ad calc. ܥܠܒ . ܫܡ ܟܬܒ ܗܕܐ ܘܠܐ ܫܡ ܢܫܟܚ ܠܗ ܠܐ ܫܠܡ ܒܗ ܠܐ ܡܚܝ ܒܗ ܠܐ ܒܥܐ ܒܗ ܐܠܐ ܢܐܡܪ ܒܗ ܡܪܝ ܝܫܘ ܒܪ ܒܬܪ ܚܢܢ ܕܡܚܝ ܠܟܬܒܗ ∴ ܐܡܝܢ ܫܡ ܟܬܒ ܗܕܐ ܕܐܡܪ ܠܗ Explicit.. Quicunque in hunc librum incidat, oret pro scelestissimo vilissimoque Pilato, qui eum exaravit; et dicat Dñe Jesu, per tuam misericordiam da veniam ejus peccatis qui hunc librum exscripsit. [HUNT. 595.]

137.

Codex bombycinus laevigatus in folio, ff. 278 constans, Carshunicus, saeculi forte decimi sexti, binis columnis, charactere simplici luculenter exaratus. Insunt;

1. Historia imperatoris Romani Zenonis et filiae ejus Hilariae, fol. 1.

Tit.: ܐܬܝܠܕ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܐܠܗ ܒܫܡ ܐܒ ܘܒܪ ܘܪܘܚ ܩܕܫ ܐܪܝܬ ܟܬܒ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܐܠܗ ܒܪ ܒܬܪ ܚܢܢ ܕܡܚܝ ܠܟܬܒܗ ∴ ܐܡܝܢ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, scribere adgredimur Dei auxilio et bono ejus concursu historiam regis fidelis Zenonis, et conjugis ejus, (necnon) solis splendentis, electae Hilariae, filiae eorum. Sint preces eorum et benedictio nobiscum, Amen. Ad calc. ܚܬܡ ܐܢܐ ܥܒܕ ܝܕ ܥܒܕ ܐܠܗ ܥܠ ܒܪ ܐܡܬ ܕܐܠܗ ܙܒܕ ܠܗ ܫܒܚܐ ܘܬܘܕܬܐ ∴ ܐܡܝܢ ∴ ܐܡܝܢ ∴ ܐܡܝܢ ∴ ܐܡܝܢ ∴ ∴ ∴

metu constanti, القول [a] ذمن اجل الصلاة القايمة بالخشبة الدايمة, fol. 91.

12. Homilia de devotione et jejunio et temperantia in loquendo, quae quasi carcer omnes cupiditates cohibeat, et animi post novas voluptates diffluentiam coerceat, علي تكلان الله تعالي من اجل هذه في النسك والصيام والامساك عن الكلام الذي هو السجن عن جميع الشهوات. ومايع النظر الي مستطرفات اللذات, fol. 103.

13. Diei dominicae excellentiae expositio, et de nomine ejus, et nobilitate, et quid fidelibus in eo agere deceat, etc., وايضا نكتب بيان فضل يوم الاحد المقدس واسمه وشرفه وما يجب علي المومنين فيه وغير ذلك, fol. 113.

14. Rationis jejunandi singulis quartis sextisque hebdomadis feriis expositio, necnon de ejus necessitate et utilitate cum pace Dñi, Amen, وايضا بيان سبب صوم يوم الاربعه والجمعه ووجوبه ومنفعته بسلام من الرب امين, fol. 123.

15. Expositio sancti jejunii quadragesimalis, necnon de ejus necessitate et utilitate, et quam facilis observatio ejus, si tantum cum pace Dñi sit, Amen, ايضا خبر الصوم الذي هو الاربعين يوم المقدسه ووجوبه ومنفعته وكيف ينبغي ان يكون بسلام من الرب امين, fol. 134.

16. Homilia a patre quodam sancto conscripta de jejunio sancto, quae die dominica prima jejunii semel legi debeat, cum pace Dñi, Amen, ايضا ميمر قاله بعض الابا القديسين علي الصوم المقدس يقرا بكرة الاحد الاول منه بسلام من الرب امين, fol. 144.

17. Praeceptum quod in Deo pater quidam sanctus praecepit, quod parasceue secunda sancti jejunii legeretur, وصية ايضا [b] بالها بعض الابا القديسين تقرا ثاني جمعة من الصوم المقدس, fol. 152.

18. Homilia S. Gregorii Theologi de Dño nostro, cui sit gloria, a Sathana tentato, quae dominica secunda jejunii legeretur, وايضا ميمر قاله القديس غريغريوس الثاولوجوس علي تجربة الشيطان السيد له المجد: يقرا في الاحد الثاني من الصوم, fol. 162.

19. Homilia Joannis Chrysostomi de Filio Prodigo, cujus in sancto evangelio mentionem fit, quae tertia jejunii dominica legeretur, ميمر قاله القديس يوحنا فم الذهب علي الابن الشاطر الذي ذكره الانجيل الطاهر يقرا يوم الاحد الثالث من الصوم المقدس, fol. 173.

20. Ejusdem de Pharisaeo et Publicano, quae quarta parasceue semel legi debeat, ميمر قاله القدس يوحنا فم الذهب علي الفريس والعشار يقرا بكرت [بكرة l.] الجمعه الرابعه, fol. 186.

21. Ejusdem de muliere Samaritana, quae quarta jejunii dominica legeretur, ميمر قاله القد يوحنا فم الذهب علي الامراه السامريه يقرا الاحد الرابع من الصوم, fol. 191.

22. Ejusdem de viro qui ex Hierosolymis ad Hierichuntem proficiscens in latrones incidit, et quae quinta jejunii parasceue semel legi debeat, وايضا ميمر قاله القديس يوحنا فم الذهب علي الرجل الهابط من اورشليم الي اريحا الذي وقع بين الصوص [اللصوص l.] يقرا بكرت الجمعه الخامسه من الصوم المقدس, fol. 198.

23. Patris cujusdam homilia de illo claudo quem Dñs noster Jesus Christus, cui sit gloria in saecula, stare fecit, quae quinta jejunii dominica legeretur, ميمر قاله بعض الابا علي المقعد الذي اقامه ربنا يسوع المسيح له المجد دايما امين يقرا الاحد الخامس من الصوم المقدس, fol. 204.

24. Patris cujusdam homilia de muliere peccatrice, quae sexta jejunii parasceue semel legi debeat, ميمر قاله بعض الابا علي الامراة الخاطيه قرا بكرة الجمعة السادسه من الصوم المقدس, fol. 209.

25. Homilia S. Mar Ephraimi de illo qui caecus natus est, quae sexta jejunii domi-

---

[a] E more Syrorum loquendi addita est litera ذ, pro qua Arabes utuntur الذي.

[b] A Syriaco sermone hac forma derivatur, sc. ܕܩܠܝܐ.

nica legeretur, ميمر قاله القديس مار افرام السرياني لاجل الاعما المولود يقرا الاحد السادس من الصوم المقدس, fol. 218.

26. Sermo quotidie per sanctum jejunium fidelibus in sancta ecclesia legendus, ترجام يقال في الصوم المقدس يقرا كل يوم علي المومنين في البيعة المقدسه, fol. 223.

27. Homilia S. Joannis Chrys. de nobili Hosannarum festo, ميمر قاله القديس يوحنا فوم الذهب علي يوم عيد الشعانين الشريف, fol. 225.

28. Ejusdem de coena mystica; et de discipulorum pedibus a Dño nostro lavatis, quae semel parasceue hebdomadis magnae legeretur, ميمر قاله القديس يوحنا فم الذهب بطريرك القسطنطينيه علي العشا السري وغسل السيد ارجل التلاميد يقرا بكرة خميس العهد الكبير, fol. 232.

29. Homilia Jacobi, urbis Serug episcopi, de latrone qui una cum Dño nostro crucifixus est, et in eum credidit, et de angelo Cherub qui paradisum custodit; quae hora sexta parasceues crucifixionis legeretur, ميمر قاله مري يعقوب اسقف مدينة سروج علي اللص الذي صلب مع سيدنا وايمانه به والملاك الكاروبي الحافظ الفردوس يقرا الساعة السادسه يوم الجمعة الصليوت, fol. 236.

30. Sermo pro parasceue crucifixionis adorandae, نكتب ايضا ترجام ليوم جمعة الصليوت المجيد, fol. 245.

31. Homilia Jacobi doctoris (Sarugensis), quae Sabbatho adnuntiationis legeretur, ميمر من قول مري يعقوب المعلم يقرا يوم سبت البشارة[c], fol. 247.

32. Homilia ab eodem Jacobo scripta de Dñi Jesu Christi resurrectione, وايضا ميمر وضعه القديس الطوباني مري يعقوب المعلم اسقف مدينه سروج علي قيامت المقدسه التي لربنا يسوع المسيح له المجد دايما امين, fol. 251.

33. Sermo patris Joannis Chrys. de poenitentia, quo a mendacio et furto et invidia et malitia et injuria interdicit, ترجام علي التوبة ينهي عن الكذب والسرقه والحسد والحقد والثلب كما قال الاب يوحنا فم الذهب, fol. 257.

34. S. Ephraimi homilia de bello cum maledicto Sathana, من قول مار افريم علي قطال الشيطان اللعين, fol. 264.

35. Mar Jacobi Sarugensis, doctoris magni et sancti venerandi, homilia de amore, من قول الملفان[d] المعظم والقديس المكرم مار يعقوب اسقف سروج قاله علي المحبة, fol. 275. Ad calc. كمل مامر مار يعقوب صلاته تكون معنا امين. Explicit. homilia Mar Jacobi: preces ejus nobiscum, Amen. [Hunt. 22.]

138.

Codex bombycinus in duodecimo, ff. 186 constans, saeculi forte decimi tertii, charactere simplici exaratus. Librum A. C. 1552 reparavit Simeon quidam, suaque manu folium primum, quo inest titulus, it. ff. 18, 19, 115, 135, 146, 185, addidit: idem ff. 17, 47, 68 nuda reliquit, quia forte quae ibi desunt, ab aliis codicibus supplere non potuit. Insunt;

Homiliae metricae, plerumque anonymae, sed una et altera nomen ferunt Ephraimi, Isaac, et Jacobi Sarugensis.

1. Homilia de S. Palkida et uxore ejus, duobusque filiis, in metro Mar Ephraimi, ܥܠ ܚܢܐ ܕܚܒܝܒ ܫܡ ܚܕܝܕ ܚܢܐ ܕܚܒܝܒ ܐܠ ܡܫܡܫܢܐ ܐܠ ܡܥܒܕܢܐ ܐܠ ܡܬܬܝ ܡܢ, fol. 3.

2. Homilia de Aharonis morte in metro Jacobi Sarugensis, ܐܠ ܡܐܡܪܐ ܕܐܒ ܕܚܒܝܒ ܐܠ ܡܫܝܚܐ ܕܐܗܪܘܢ ܕܚܒܝܒ ܐܠ, fol. 18. Multa insunt ex Ephraimo, Jacobo, Balaeo, desumpta.

---

[c] Sabbathum, quod inter diem crucifixionis et Paschatem intercedit, a Syris ܫܒܬܐ ܕܒܫܪܬܐ, et ab Arabibus سبت البشارة, vocatur.

[d] E voce Syriaca ܡܠܦܢܐ, quae solitus Jacobi titulus est apud Syros, forte ductum est hoc vocabulum, pro quo expectaveris المعلم.

3. Homilia de Sara et Abraham in metro Ephraimi, ܠܚ ܟܬܒ ܟܬܒܟ ܕܐܒ ܒܪܝܫ ,ܐܡܪ ܡܡܠܠܟ ܟܝܦ, fol. 32.

4. Homilia de Antechristo in eodem metro, ܠܚ ܟܬܒ ܟܬܒܟ ܕܐܒ ܕܐܢܛܝܟܪܝܣܛܘܣ, fol. 40. In marg. ܟܬܒܝܟ.

5. Homilia de die ultimi judicii, fol. 48. Titulus et initium desunt, sed in marg. manu Simeonis, الي يوم الحساب في الخرة بلحن مار افرم.

6. Homilia Mar Isaac de poenitentia et resipiscentia, in metro Ephraimi, ܕܐܒ ܫܐܫܐ ܟܫܒܫܐ ܠܚ ܫܡܫܟ ,ܐܡܪ ܟܬܒܟ ܒܪܝܫ ,ܐܡܪ ܟܠܡ ܟܥܝ, fol. 71.

7. Homilia de rapido dierum et noctium cursu, in metro Jacobi, ܟܬܒ ܟܬܒܟ ,ܐܡܪ ܟܠܡ ܟܠܠܐ ܟܬܝܒܐ ܟܚܡ ܠܚ ,ܐܡܪ ܕܐܒ, fol. 75.

8. Homilia Mar Jacobi de decem virginibus, ܐܡܪ ܠܚ ܕܐܒ ,ܐܡܪ ܟܬܒܟ ܕܐܒ ܠܐܫܟ, fol. 87.

9. Homilia ejusdem de fratre exsilio excruciato, ܕܐܒ ,ܐܡ ܟܐܪ ܟܬܒܟ ܕܐܒ ܟܫܐܟ ܕܚܠܫܐ ܟܝ ܠܚ ܐ .ܟܐܠ, fol. 107.

10. Homilia ejusdem de fine et consummatione mundi, et de regno coelorum, et gehenna, ܠܚ ܕܐܒ ,ܐܡܪ ܟܬܒܟ ܕܐܒ ܟܡܠܐ ܟܫܐܠ ܠܐ ܟܠܐܪ ܟܫܝ, fol. 115.

11. Homilia de divite quodam Romano Phimeno in metro Ephraimi, ܒܝܫ ܕܐܒ ܒܪܝܫ ,ܐܡܪ ܡܠ ܕܐܒܝܢ ܟܬܒܟ, fol. 130. In hac homilia legimus quod Phimeno, viro ditissimo Romanorum, propter magnas eleemosynas filius tandem datus est; cui adolescenti uxor pulcherrima quaeritur: quam tamen post nuptias in ecclesia S. Petri Romae celebratas, ipso nuptiarum die illibatam relinquit, ut se totum Deo devoveat. Syriam igitur proficiscens panem in B. V. Mariae ecclesia apud Edessenos mendicat, et ab ipsius patris servis ad eum quaerendum missis, qui tamen eum propter extremam miseriam non agnoscunt, eleemosynas accipit. Romam denique reversus, a suo patre panem mendicat, apud quem in domum receptus, annos septendecim ut mendicus degit, e cibo quem edere noluerunt servi nutritus. Quinetiam per sex hebdomadis dies jejunabat, et quid ipse mendicaverat, pauperibus impertiebat. Denique mortuum patriarcha Romae somnio ut eum quaereret et coleret admonetur; lugent parentes et sponsa; cum magna pompa effertur cadaver; aegrotos sanat; fluit e corpore mirum quoddam unguentum: quibus aliisque miraculis editis, ut sanctus colitur, et dies Junii 22 in ejus honorem reservatur.

12. Homilia de Constantino e sua lepra sanato, in metro Jacobi, ܠܚ ܟܬܒܟ ܕܐܒ ܒ ܫܡܟܐ [l. ܟ] ܒ ܡܐܢܛܘܡܐ ܕܐܒ ,ܐܡܪ ܟܥܝ ܟܠܡ ܡܐܝ, fol. 152.

13. Homilia de Faustino, et Metrodora, et tribus eorum filiis, quorum unus fuit Clemens Romanus, in metro Ephraimi, ܕܐܒ ܟܬܒܐܝ ܠܚ ܡܐܢܛܘܡ ܠܚ ܐ ܟܬܒܟ ,ܐܡܪ ܟܥܝ ܫܬ ܫܠܫ ܠܚ, fol. 171. Multa in hac homilia ad Ephraimum, Jacobum, Balaeum adscripta. Ad calc. ܐ ܟܬܒ ܟܫܠ ܟܫܐ ܟܡ ܒ ⁘ ܐܡܪ ܟܬܒ ܫܢ *** Hunc librum conglutinativit miser Simeon, fil. *** anno Gr. 1863, C. 1552, in mense Maio. Cfr. it. fol. 115. [Bod. Or. 19.]

139.

Codex chartaceus in folio, ff. 287 constans, Carshunicus, A. C. 1653, charactere simplici exaratus. Insunt;

1. Athanasii, Hierosolymorum patriarchae homiliae in circulum anni.

Tit. ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܕܠܗ ܫܒܚܬܐ ܕܒܥܝܢ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܒܥܘܕܪܢܐ ܕܡܪܝܐ ܘܒܡܠܦܢܘܬ ܐܒܗ ܩܕܝܫܐ ܐܬܢܣܝܘܣ ܡܪܪܝܫܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ⁘ ܣܓܝ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei, cui sit gloria, scribere adgredimur Dei auxilio et ductu Homilias patris sancti, Athanasii, Hierosolymorum patriarchae.

Athanasii homiliis praefixus est sermo Joannis Chrysostomi die primo Paschatis legendus, اول ذلك موعظة لابينا الجليل في القديسين يوحنا فم الذهب ريبس اساقفه مدينة القوسطنطينيه تقال يوم احد الفصح العظيم, fol. 2.

Excipiunt Athanasii homiliae, sc.

1. Feriae secundae hebdomadis Paschatis, العظة الاولي تقري يوم الاثنين ثاني الفصح, fol. 3.
2. Dominicae S. Thomae, quae prima est post Pascha, العظة الثانيه. تقال في الاحد الاول بعد الفصح الذي هو احد توما الرسول, fol. 6.
3. Dominicae S. Josephi quae secunda est post Pascha, الاحد الثاني بعد الفصح المعروف ببيوصف, fol. 10.
4. Dominicae tertiae, sive paralytici, المخلع, fol. 16.
5. Dom. quartae, sive mulieris Samaritanae, السامريه, fol. 21.
6. Dom. quintae, sive caeci, الاعما, fol. 28.
7. Festo adscensionis, عيد الصعود المقدس, fol. 32.
8. Dom. sextae post Pascha, sive patrum sanctorum, احد الابهات القديسين, fol. 34.
9. Dom. magnae Pentecostes, العنصرة المعظم, fol. 39.
10. Dom. primae post Pent.; it. adhortatio de feria quarta, et parasceue observanda, fol. 43.
11. Dom. sec. post Pent., fol. 47.
12. Dom. tert. (mendose Cod. الثاني), fol. 51.
13. Dom. quart., fol. 56.
14. Dom. quint., fol. 62.
15. Dom. sext., fol. 67.
16. Dom. sept., fol. 71.
17. Dom. oct., fol. 77.
18. Dom. non., fol. 81.
19. Dom. dec., fol. 86.
20. Dom. undec., fol. 90.
21. Dom. duodec., fol. 96.
22. Dom. dec. tert., fol. 100.
23. Dom. dec. quart., fol. 104.
24. Dom. dec. quint., fol. 108.
25. Dom. dec. sext., fol. 113.
26. Dom. dec. sept., fol. 118.
27. Dom. dec. oct., fol. 122.
28. Dom. dec. non., fol. 128.
29. Dom. vices., fol. 133.
30. Dom. vices. prima, fol. 137.
31. Dom. vices. sec., fol. 141.
32. Dom. vices. tert., fol. 146.
33. Dom. vices. quart., fol. 150.
34. Dom. vices. quint., fol. 154.
35. Dom. vices. sext., fol. 159.
36. Dom. vices. sept., fol. 164.
37. Dom. vices. oct., fol. 168.
38. Dom. vices. non., fol. 172.
39. Dom. trices., fol. 177.
40. Dom. quae Nativitati antecedit, sive Dominicae genealogiae, تقال في الاحد قبل الميلاد. ويعرف باحد النسبه, fol. 181.
41. Dom trices. primae post Pentecost., quae eadem proxime Festo Epiphaniae antecedit, تقال في احد لآ من العنصره. وهو الاحد الذي قبل الغطاس, fol. 186.
42. Dom. primae post Epiph., fol. 189.
43. Dom. Zacchaei, الاحد المعروف لزكا, fol. 193.
44. Dom. mulieris Chananaeae, احد الكنعانيه, fol. 196.
45. Dom. Pharisaei et Publicani, احد الفريسي والعشار, fol. 199.
46. Dom. filii prodigi, احد الابن الشاطر, fol. 205.

47. Dom. quae carnisprivio antecedit, الاحد الذي قبل المزفع, fol. 209.
48. Feriae quartae carnisprivii, fol. 213.
49. Dom. ingressus in sanctum jejunium, احد مدخل الصوم المقدس, fol. 216.
50. Dom. primae jej., sive Imaginum [a], الاحد الاول من الصوم وهو احد البقون, fol. 218.
51. Dom. sec. jej., fol. 222.
52. Dom. tert. jej., fol. 225.
53. Dom. quart. jej., fol. 228.
54. Dom. quint. jej., fol. 231.
55. Dom. sanctae Hosannarum, احد الشعانين المقدس, fol. 235. Ad calc. تم اكتتاب [الكتاب l.] المواعظ السنويه لاثناسيوس بطريرك اورشليم علي يد احقر عباد الله الخوري يوحنا ابن الجرير المذنب ⁘ وذلك في تايم ليله عيد التجلي سنه اظسد ⁘ وكتب في حما القديس مري بهنام عليه السلام ⁘ Explicit. liber homiliarum in anni circulum Athanasii patriarchae Hierosolymorum, manu vilissimi servorum Dei parochi Joannis, fil. Jorairae, peccatoris, sub finem noctis Festi Transfigurationis, A. G. 1964, C. 1653; scripsit autem in monasterio [b] Mar Behenam, cui sit pax.

2. Ejusdem Athanasii homiliae festivales, fol. 241.

Tit. بسم الاب والابن والروح القدس الاها واحد له المجد دايما بدو قراة الاعياد المعروفه بامواعظ في طول السنه ۞ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unius, cui sit laus sempiterna: initium lectionis dierum festorum cui nomen Homiliae in totum annum.

1. Hom. prima in nativitatem dñae nostrae Mariae, quae die viii mensis Elul celebratur, العظه الاولي لعيد سيدتنا مريم حيث ولدتها امها الكاين في ثمانيه من شهر ايلول, ibid.
2. In ingressum dñae in templum, في دخول السيدة الي الهيكل, fol. 245.
3. In sanctae nativitatis (Dñi) festum, في عيد الميلاد المقدس, fol. 249.
4. In gloriosi baptismi festum, h. e. Epiphaniae, في عيد العماد الشريف, fol. 252.
5. In ingressum Dñi Christi in templum, في عيد دخول السيد المسيح الي الهيكل, fol. 259.
6. In adnuntiationem dñae, quum nuntius ei venit angelus Gabriel, في عيد بشارة السيدة لما بشرها جبراييل الملاك, fol. 263.
7. Encomium apostolorum Petri et Pauli, مديح في الرسولين بطرس وبولص, fol. 267.
8. In festum transfigurationis, في عيد التجلي المجيد, fol. 270.
9. In dominicam, qua de dña mortua meditantur, تقال في الاحد الذي يتلوه نياح السيدة, fol. 275.
10. In dormitionem dñae, quae die 15 mensis Ob celebratur, تقال في نياح السيده خامس عشر شهر اب, fol. 277.
11. In decollationem Joannis baptistae, quae die 29 mensis Ob celebratur, تقال في قطع راس يوحنا المعمدن كط في اب, fol. 281.

3. Poema scribae, شعر لكاتب, e 34 versibus constans, qui alternatim vel in اني, vel in ان terminantur, Carshunice, cum notulis Arabicis interlinearibus, fol. 287.

Ad calc. colophon; ⁘ ...

[a] Dominica prima Jejunii, sive Quadragesima, apud Graecos vocatur ἡ τῆς ὀρθοδοξίας κυριακή; apud Arabes autem *Dominica Imaginum*, propterea quod in ea celebratur festum restitutionis cultus sacrarum imaginum sub Michaele et Theodora imperatoribus. Cfr. Du Cange, Gloss. Med. et Inf. Graec. sub ὀρθοδοξία.

[b] Vox حما *rem vetitam, prohibitam* significat, unde forte eundem usum habeat ac حرام, quae primario *res prohibita* est, sed etiam *locus sacer, quem intrare nefas est.*

Athanasii,patriarchae Hierosolymorum,feria quinta benedicta, die secundo mensis Elul, anno 1964 Graecorum, manu hominis turpium peccatorum manifeste rei, in impura opera propensi, ad vitam recte instituendam prorsus invalidi, stultioris quam bestia ad ea quae corrupta sint reparanda, misericordiae et benignitatis Jesu, qui preces audit, et prope est ad eos qui petunt adjuvandos, egeno, parochi Joannis Damasceni Zarbabensis, fil. servi (?) doctissimi Jorairae, beatae memoriae: ducat eum Jesus in viam salutis, et veniam ei concedat in die quo bona opera mercedem, et mala poenam accipient, per intercessionem dñae virginis Mariae, quae miserorum refugium, et adtonitorum directrix est, quam semper equidem auxilium rogabo. Ego autem servus vilissimus librum scripsi, ut res minime reprobandas exsequerer, et pactum haud declinandum perficerem, minister ejus propter propositam mercedem factus, patri Syrorum, qui temporum phoenix est, hodiernae tempestatis vexillum, Regis Omnipotentis auxilio corroboratus, dierum nostrorum custos, doctrinae purus, scientiae celeberrimus, patri nostro Mar Ignatio, Orientis et Occidentis patriarchae, cognomine Symeoni[d], cujus dies precor sine fine crescant, annique ejus fausti felices prosperique evadant, Amen. Opus denique ejus jussu inceptum ad finem perduxi eo anno quo nuper ad patriarchatum evectus Damascum ad gregis curam suscipiendam venit. Denique e benignitate et virtute

In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei, cui sit gloria in sempiternum, Amen. Factus est finis transcribendi has benedictas homilias[c] patris nostri Mar

[c] Harum homiliarum codicem descripserunt Assem. ap. Cod. Vat. Cat. iii. 416, in quo alius est homiliarum ordo, desuntque hom. festivales 2, 6, 9. De ipso Athanasio epistolam Georgii Corcyrae metropolitani, A. C. 1188 scriptam, laudant, in qua eum celebrat ut "virum virtute inaccessibilem et incomparabilem, qui immortalis memoriae jam bene refert proemia." Addunt etiam ipsius Athanasii epistolam, in qua sedis Hierosolymitanae miserias, partim a Saladino et Saracenis, partem a Latinis inlatas, describit.

[d] Breviter hujus Ignatii Simeonis meminerunt Assem. B. O. ii. 482, Le Quien, Or. Chr. ii. 1408, ut qui fidem Romanam amplexus, Jacobitas complures ad eam adduxit. Qua de causa solum vertere coactus, Halebi in exsilio mortuus est.

omnium patrum fratrumque, qui per temporum diversorum vicissitudines in hunc librum inspiciant, spero et oro, ut me indignum in animum revocent, et quascunque mendas et errata in eo inveniant corrigant, et veniam mihi concedant: ad scribae artem enim non educatus sum. Praeterea omnes res creatae, ut dicunt, imperfectae sunt, et solus Deus perfectus, cui sit laus, et nobis ejus misericordia. [HUNT. 10.]

140.

Codex bombycinus in folio, ff. 384 constans, sermone jam Arabico, jam Syriaco exscriptus, initio fineque carens, vetustate passim corruptus, et adeo mutilus ut e prioribus septuaginta foliis vix octo supersunt. Insunt;

Homiliae et historiae a Paulo et Joanne fidei Jacobiticae fautoribus exaratae.

1. Fidei Nicaenae expositionis[a] fragmentum, fol. 1. Citantur in ea Hermes Trismegistus, Zoroaster, Origenes, Plato, Augustus, (ܐܘܓܘܣܛܘܣ ܩܣܪ), Aristoteles, Pythagoras, et اثاطبون. Hujus expositionis folia omnino xxix exstant, et praeter quae in initio desunt, omissum est fol. 91.

2. Expositio evangelii puerorum, ابتدي الحقير بان يكتب بعض ما شرح من انجيل الصبوة, fol. 94. Desunt ff. 100—110, quae autem sequuntur Arabice scripta sunt. Ad calc. preces legentium orat الناقل المسكين بالاسم شماس وبالسكل راهب scriba pauper, quod ad nomen adtinet diaconus, et quod ad vestitum monachus.

3. Expositio fidei Jacobitarum, quos etiam Syros vocant, Arab., هذه امانة اليعاقبه الذين يسموا السريان, fol. 126.

4. Homilia de fide Syriaca, Arab., ميمر علي الامانة السريانيه, fol. 137.

5. Homilia S. Mar Jacobi Baradaei, Arab., fol. 173.

Tit. بسم الاب البسيط والابن الوسيط والروح القدس الفارقليط الاله الواحد: ابتدي ان اكتب ميمر من قول القديس ماري يعقوب البرادعي: صاحب الملة اليعقوبيه: صلاته تحفظنا امين ۞ In nomine Patris qui incompositus est, et Filii mediatoris, et Spiritus Sancti Paracleti, Dei unius; scribere adgredior homiliam S. Mar Jacobi Baradaei, a quo stabilita est fides Jacobitica; sint preces ejus praesidium nostrum, Amen.

Hanc homiliam in festo adnuntiationis praedicavit Jacobus, et capta occasione ab expositione Gabrielis angeli ad Mariam missi, fidem Jacobiticam explicat et defendit: et postea ad Antiochiam, Petri apostoli sedem, ut suae sententiae vindicationem misit, ارسله الي انطاكيه كرسي الرسول العظيم بطرس.

6. Homilia Mar Isaac Syri de dñae divinae, per quam nobis venit salvatio, adnuntiatione, Arab., ميمر من قول ماري اسحق السرياني قاله علي البشارة السيديه الالهيه التي بها صار لنا الخلاص, fol. 186.

7. Homilia Joannis Chrysostomi de eadem re, Arab., ميمر من قول يوحنا فم الذهب قاله علي البشارة المعظمه بشارة العدري مرت مريم, fol. 194.

8. Testamentum sive praeceptum ultimum Dñi nostri, Arab., fol. 205.

Tit.: بسم الاب والابن والروح القدس الاله واحد: راس كهنة الحق يسوع المسيح افرض هذه الوصية يقراها المطران لما يكرز القسوس او الشمامسه بسلام من الرب امين ۞ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unius; Princeps veri

[a] Hujus expositionis octo priora folia merae laciniae sunt, neque ea adnumerare licuit. Folio nono numerum 71 dedi: quum enim codex e fasciculis, quorum cuique decem folia insunt, constat, et hic numerum octavum, sc. ده gerit, liquet folium ejus primum totius codicis septuagesimum primum esse. Exinde numeros adponere, et quae exstent et quae desint adcuratius videre, licuit.

sacerdotii Jesus Christus praecepit, ut metropolitanus, quum presbyteris vel diaconis ~~praedicet~~, hoc testamentum recitaret. Ad calc. commemoratur scribae nomen, يوحنا ناقل هذا الخط المبارك, Joannis, hujus scripturae benedictae transcriptoris. Fol. 221 deest, sed forte scripturae planum fuit.

9. Commentarius SS. Hippolyti et Severi in Apocalypsin, Arab., fol. 222.

Tit. ترجمة تفسير قول الابوغالمسيس وهو الرويا الذي راه يوحنا ابن زبدي احد الاثني عشر الرسل الاطهار مما فسره القديس يوليطس والقديس ساويرس وغيرهما بسلام الرب امين ٥ Translatio commentarii in verba Apocalypseos, sive Visionis, quam S. apostolus Joannes, fil. Zebadaei, vidit, ex expositionibus SS. Julitti[b], et Severi, aliorumque desumpti, cum pace Dñi, Amen.

10. Commentarius in orationem dominicam, Arab., شرح الصلاة التي علمها ربنا يسوع المسيح لتلاميذه الاطهار, fol. 283.

11. Commentarius in Jesaiae prophetae visionem, quae Seraphim vocatur, Carsh., ܟܬܒ ܪܫܝܢ ܪܓܐ ܒܝܫܥܝܐ ܢܒܝܐ ܕܐܬܩܪܝ ܣܪܦܝܡ ,ܣܐ, fol. 290.

12. Homilia S. Mar Ephraimi in crucis memoriam, ,ܒܝ ܡܐܡܪܐ ܕܡܪ ܐܦܪܝܡ ܥܠ ܙܟܘܬܐ ܕܨܠܒܐ ܩ ܒܟ ܕܡܫܬܟܚ ܥܠ ܫܘܠܡܗ ܕܥܠܡ ܒܪܝܫ ܩܕܡ ܕܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ, fol. 292.

13. Ejusdem in sanctae crucis honorem, in Festo Crucis recitanda, ܠܬܫܒܘܚܬܐ ܕܨܠܒܐ ܒܥܝܕܐ ܕܨܠܒܐ, fol. 301.

14. Davidis fil. Pauli de rebus quae inter Melchitas et Jacobitas disputantur, ܚܒܪ ܡܫܚܠܦܢܘܬܐ ܕܐܝܬ ܒܝܢ ܡܠܟܝܐ ܘܝܥܩܘܒܝܐ. ܒ ܒܝ ܡܐ ,ܣܐ, fol. 304.

15. Historia Barsumae Nisibeni, qua demonstratur fidei quatuor gentium, Nestorianorum, Francorum, Melchitarum, Maronitarum, concordia, ܟܬܒ ܡܐ ܕܥܒܕ ܒܪܨܘܡܐ ܕܢܨܝܒܝܢ ܐܝܟ ܐܬܚܕ ܒܗܘ ܬܪ ܐܡܐ ,ܡܐ ܒܝܢ ܢܣܛܘܪܝܐ ܦܪܢܟܐ ܡܠܟܝܐ ܘܡܪܘܢܝܐ, fol. 314.

16. Historia Pontii Pilati, ܡܐ ܕܥܠ ܦܝܠܛܘܣ ܦܝܠܛܐ, fol. 318. Fol. 330 deest.

17. Homilia in festum B.V. Mariae dormitionis, ,ܡܐ ܕܥܠ ܬܪ ܕܡܪܝܡ, fol. 339.

18. Historia Isaac patriarchae, fil. Abraham, ܟܬܒ ܡܐ ܕܥܠ ܝܘܚܢܢ ܒܪ ܐܒܪܗܡ ܐܒ ܕܐܠܗܐ ,ܟ ܐܒ ,ܟ, fol. 341.

19. Historia abbatis Pauli martyris, cui cognomen Disputator cum Satana, ܡܐ ܕܥܠ ܡܪ ܦܘܠܘܣ ܕܐܬܩܪܝ ܡܓܕܠܢܐ ܥܡ ܣܛܢܐ ,ܟ ,ܟ, fol. 346. Fol. 349 deest.

20. Homilia Mar Jacobi Sarugensis de missae pro defunctis in illo mundo utilitate, ܡܐ ܕܥܠ ܡܪ ܝܥܩܘܒ ܕܣܪܘܓ ܒ ܡܐ ܕܥܠ ܬܘܒ ܠܡܝܬܝ ܒܗܘ ܥܠܡ ,ܟ, fol. 363. Ad calc. vocatur Homilia de missae pro vivis et defunctis utilitate, نفع القربان الاحيا والاموات.

21. Homilia [Joannis Bar] Maadani de sacrae coenae receptione, ܡܐ ܕܥܠ ܩܘܪܒܢܐ ܩ ,ܟ, fol. 373. Addit scriba يقري كل يوم كل يوم كل يوم Recitetur quotidie, quotidie, immo quotidie.

22. Historia Davidis prophetae, ܡܐ ܕܥܠ ,ܕܘܝܕ, fol. 380.

23. Excerpta quaedam ex commentario in Matthaeum de jejunio Dñi nostri quadragesimali ,ܟ ,ܟ ,ܟ

gloriosa magnaque resurrectione, ... fol. 395. Fol. 400 deest.

25. Homilia Mar Jacobi Sarugensis, cui nomen Dialogus inter Latronem et Cherub, hora nona parasceues passionis recitanda, ..., fol. 406. Fol. 411 deest.

26. Historia Sibyllae, fil. Herculis, martyris; necnon somniorum, quae Romae magnae coram rege ejus (Augusto Caesare ...) interpretata est, ..., fol. 412.

27. Vox suprema, sive consolatio super feretrum principum vel primorum populi recitanda; scripsit eam patriarcha Syrorum Joannes Bar-Maadani, ..., fol. 417. E ff. 417—430 duo tantum supersunt.

28. Homilia de sepultura et resurrectione Dñi nostri, ff. 430—440.

29. Fol. 440 excipiunt ff. 35 Syriaco et sermone et charactere scripta; insunt fragmenta vitae Dioscori, Alexandriae patriarchae, quorum ad calc. ... ⁘ Explicit. historia S. et Deo induti Mar Dioscori; preces ejus nobiscum, Amen. Credite mihi, fratres fideles orthodoxi et rectae fidei, me hanc historiam S. Mar Dioscori ex antiquo libro exarasse. Multae lacunae insunt, haud tamen deflendae; tot enim et tam ineptis miraculis, visionibus, somniis, etc., scatet, ut ne quid verae historiae in ea quaerendum sit.

[HUNT. 199.]

141.

Codex chartaceus in quarto, ff. 405 constans, Carshunicus, A. C. 1584, charactere simplici bene exaratus. Insunt;

Salomonis, episcopi Bostrorum, Spicilegium, et varia ad fidem Jacobiticam pertinentia.

1. De Fide Jacobitica brevis sermo, et de ecclesiae ordine sapiente, كلاما مقتصرا علي الامانة الصحيحه وعلي ترتيب بيعة العقليه, fol. 1. In fol. 4 ipsum fidei symbolum, cujus tit. هذا هو اعتقادنا نحن النصاره وكل نفسا هي فارجه من هذا الاعتقاد هي ميته ۞ Haec est religio nostrum Christianorum, et quaecunque anima se ab hac religione separat, mortua est.

2. Historiae biblicae epitome, fol. 10.

Tit. كتاب اتصال كتاب النسبه من اول كون العالم الي مجي سيدنا يسوع المسيح ۞ Liber compactus, sive liber genealogicus e creatione mundi ad Dñi nostri Jesu Christi adventum.

3. Salomonis, Nestoriani, episcopi Bostrorum Spicilegium, fol. 81.

Tit. post solitas invocationes, يسما هذا الكتاب المجمع من الكتب المعروفه بالبيعة المقدسه العتيقه والحديثه: ويقال ايضا انه علي راي النحله التي تجمع من الزهور: الدنج علي جسم افخاذها: لتعمر لها بيت وهو قاعدة بدو البنايه: قال بولص لسان العطر: ورسول الرب يسوع المسيح: لم يلزم الابن كي يذخر ذخيرة لابيه: بل يلزم الاب واضع الجوهره لابنه ⁘ وكان واضع لهذه الامور المقدسه الاب القديس سليمان مطران [الرها] الفراه: من كان سواله بعض الاخواه من نصاريه: اسقف كوشبر [كوسبر in marg.] بلد وزيق اسمه نرسي ۞

Nomen hujus libri est Collectio e libris in sancta ecclesia vetere novaque inlustribus; liceat autem dicere eum more apis factum esse, quae e floribus ceram in femora sua qua domum sibi texat, colligit, cujus ad instar Salomo hunc librum pro fundamento posuit, super quod postea aedificaret. Dixit autem Paulus, cujus lingua aromata spirabat, apostolus Dñi Jesu Christi, non debere filium patri suo thesaurizare, sed patrem potius gemmas filio suo recondere. Has sanctas opes igitur recondidit sanctus pater Salomo, metropolitanus urbis Perat[a], e rogatu fratris cujusdam Christiani, episcopi Chosborae in regione Vazik, cui nomen fuit Narses.

In hoc spicilegio insunt post praefationem capp. 35 ad Vetus Testamentum, et 25 ad Novum Testamentum spectantia, sc.

1. Praefatio, fol. 82.
2. Quae cogitatio Deum ut mundum crearet adduxit, علي فكر الله الازلي علي خلقة كون الدنيا, fol. 84.
3. De septem essentiis quae in silentio creatae sunt, كون السبع طبايع بهدوا [l. بهدو], h. e. de creatione coeli, terrae, aquae, aeris, ignis, angelorum, et tenebrarum, quae omnia non voce Dei, sed in silentio creata sunt, fol. 85.
4. De creatione terrae, aquae, aeris, et ignis, fol. 86.
5. De coeli creatione, ibid.
6. De novem angelorum gradibus, عن مراتب الملايكه انها تسع تجمات اعني درجات, fol. 87.
7. De tenebris demonstratio, دليل الظلمة, fol. 90.
8. De igne sive luce, النور اي الضو, ibid.
9. De creatione firmamenti, خلقة الجلد, fol. 91.
10. De creatione arborum et herbarum, et de dispositione marium et fluminum, كيف كان خلقة الاشجار والنبات ونظام البحور والانهار, ibid.
11. De creatione lucis stellarum (h. e. stellarum lucidarum, solis, lunae, etc.), عن خلقة كون ضيا النجوم, fol. 92.
12. De creatione piscium, reptilium, serpentium, volucrumque quae in aquis, كيف خلقت الاسماك والدبابات والتنانيين والطيور الذين في الما, fol. 93.
13. De ferarum et animalium creatione, ibid.
14. De creatione Adam, كيف جبل الله لابونا ادم في يوم الجمعة بعينها التي تقدم ذكرها في الاول, ibid.
15. De creatione Evae, fol. 96.
16. De creatione Paradisi, ibid.
17. De peccato Adam et quae ejus causa fuerit, fol. 98.
18. De Adam et Eva ex paradiso expulsis, fol. 100.
19. De re eadem, fol. 101.

---

[a] In codice الرها punctis circumdatur, quomodo Syri in codicibus suis mendam notant, et omittendum esse censeo. Sic enim in Bibl. Vat. Cat. ii. 364 vocatur Salomo episcopus Perath-Maisan, h. e. Messenae Euphratis, seu Bassorae: it. ib. 367, ܡܫܚܢܐ ܕܒܝܬ ܡܝܫܢ ܕܦܪܬ. Le Quien, Or. Christ. ii. 1212 sic de eo scribit; Jam olim Ebed-Jesus in scriptoribus Syris, cap. 198, a Salomone Chalatensi, Bassorae episcopo, scriptum fuisse refert librum Spicilegii, cui *Apis* titulus est; cujus in initio libri auctor esse legitur *Salomo metropolita Berat-Maisan*, sive Bassorensis, *eumque nuncupasse socio cuidam suo dño Narseti episcopo Conisapor Beth-Vasich*. Ibi etiam addit, Inter codices Abrahami Ecchellensis, qui in Vaticanam Bibliothecam migrarunt, decimus septimus continet *Salomonis episcopi Maisan ad Euphratem, seu Bostrorum aut Bassorae librum Apum qui et Spicilegium scribitur*. Quinetiam pro ܒܓܣܦܐ legendum puto ܒܓܢܣܦܐ Conisapor, seu Gondisapor, urbem ultra Tigrim in provincia Arac seu Erac celeberrimam: et sic Assem. B. O. iii. i. 311, ܒܓ, ܢܗܪ ∴ ܡܪܢ ܫܒܪ ܒܓܢܣܦܐ ܕܒܝܬ ܒܙܝܟ ܢܪܣܝ ∴ *Dñus Narses episcopus Conisapor in Beth-Vazich*. It. i. 576, *Narses episcopus Cuni-Saporis in regione Rozicorum*.

20. De fabri ferrarii foculo et arte ferraria[b], عن كور الحداد والقردحة, fol. 104.
21. De Noachi diluvio, ibid.
22. De Melchisedek, fol. 109. Patrem habuisse dicitur Malchi, avum Cainan, proavum Arphaxad: et ratio, quare S. Paulus, Heb. vii. 1, eum ἀπάτορα dixit, profertur.
23. Genealogia filiorum Shem, e quibus septem et viginti nationes ortae sunt, نسبة اولاد سام ورءس جيالهم سبعه وعشرين جيل, fol. 111.
24. De gentibus quas progenuit Cham, ibid.
25. De familiis Japhet, وعلي قبايل يافث, fol. 112.
26. Genealogiae, fol. 113. In hac sectione de computationibus, quae in textu Hebraico, et versionibus Samaritana, et Septuagintavirali exstent, disserens, Judaeos textus sui corrumpendi arguit, quo Christi adventum falsum redderent.
27. De turris aedificatione [et linguarum confusione] صفة عمارة البرج, fol. 114.
28. De patre nostro Abraham, fol. 116.
29. De Job justo, fol. 118.
30. Qua de causa Isaac Jacobum benedixit, Esavum autem haereditatis missum fecit, لما بارك اسحاق ليعقوب وترك عيسوا, fol. 119.
31. Josephi et filiorum Jacobi historia, fol. 121.
32. Mosis et Israelitarum historia, fol. 123.
33. Virgae, quam Moses gerebat, historia, العصاة التي كانت مع موسي, fol. 125. Eam desectam esse ex arbore boni malique scientiae dicit.
34. Plenior Mosis historia, fol. 127.
35. Historia perbrevis judicum et regum Israelitarum, خبر قضاة بنو اسريبل وملوكهم باختصار يسير, fol. 143.
36. De prophetis, qua quisque morte ex hoc mundo discesserit, كيف كان انتقال الانبيا من هذا العالم, fol. 145. Explicit. Pars I.
37. Dñi nostri Jesu Christi genealogia, fol. 150.
38. Angeli Gabrielis adnuntiatio ad Joachimum et Annam de Deiparae nativitate, علي بشارة جبرايل الملاك الي يواقيم وحنه بالقديسه الطاهره مرت مريم ام ربنا والاهنا وسيدنا يسوع المسيح, fol. 152.
39. Ejusdem angeli ad B. V. Mariam adnuntiatio, fol. 154.
40. De gloriosa Dñi nostri nativitate, fol. 156.
41. De claro docti cujusdam vaticinio, cujus nomen fuit Zoroaster, vel ut alii dicunt Baruch, عن ما سبق دليله من واحد عالم اسمه: زاردوشات: وقيل عنه ان اسمه بروج, fol. 157.
42. De stellae ortu et gloriosa nativitate, fol. 158.
43. De regum Persidis ad Bethlehem adventu, علي مجي ملوك الفرس الي بيت لحم, fol. 160.
44. Qua de causa descendit Dñs noster in Aegyptum, لاي سبب كان نزول ربنا الي مصر, fol. 162.
45. De Joannis baptistae decollatione, fol. 165.
46. De diaboli pugna, quum Dñm nostrum in jejunio suo tentabat, علي حرب ابليس وامتحانه لربنا لما استعمل الصوم, fol. 167.
47. De sancto Paschate, fol. 169.
48. De passione Dñi Jesu Christi, fol. 170.
49. De Josepho Arimathaeensi, cui Pilatus sigilli sui curam commisit, عن يوسف

[b] Mire Assem. B. O. i. 576, iii. i. 312, et Urius reddunt "De instrumentorum musicorum inventione:" sed inter haec recensentur المرزبة والسندان والكلبات والكور *malleus, incus, forceps, foculus;* quinetiam dicit القردحة هي راس كل الصنايع *omnium artium quasi caput et initium esse* القردحة, certe non artem musicam sed ferrariam. Fateor quidem hanc vocem in lexicis Arabicis non exstare, sed apud Bar-Bahlul legimus ܩܪܕܚܐ *faber ferrarius.*

الرامي الذي كان ختام البيلاطوس, fol. 176. Postea, fol. 181, eum vocat يوسف لختام خاصة بيلاطس.

50. Quomodo Dñs matrem suam Mariam Joanni, fil. Zebadaei ad crucem commisit, كيف سلم السيد والدته القديسه ; مرت مريم ليوحنا ابن زبدي عند الصليب post finitam Mariae historiam redit sermo ad Dñi resurrectionem, كي نرجع الي عند ابلت من بين الاموات, fol. 177.

51. Quomodo Dñs Deus Verbum in coelos adscendit, neque eos aperuit, كيف جاز ربنا الله الكلمة الي السماوات ولم يفتحها ; it. cujus fuit coenaculum, ubi Dñs pascha celebravit, تلك العلية التي جعل فيها ربنا الفصح : لمن كانت, fol. 180. Tres refert sententias, quod coenaculum fuit Lazari, Josephi Arim., Nicodemi.

52. De descensu Spiritus, Dei omnipotentis, et mente et sermone aequalis, unius denique essentiae, كيف كان حلول روح الله والقادر : المساوي العقل والنطق جوهر واحد fol. 181.

53. De praedicatione apostolorum; de urbibus quas singuli singulas sibi selegerunt; denique qua quisque morte e mundo excesserit, علي بشارة الرسل : والبلد الذي يخص كل واحد منهم ايما هو : ويوضح دفنهم : باي حال انتقل من العالم, fol. 182. Inter apostolos recensentur etiam lxx discipuli.

54. De regnorum mutatione e libro quodam quem scripsit Methodius, episc. Romae[c], عن تغيير الممالك : من واحد كتاب كتاب اسمه اسمه مثاداوس اسقف رومية, fol. 191.

55. De Gog et Magog, in Occidente custoditis, وعلي حاجوج وماجوج المسجونين بالغربا fol. 197.

56. De monoculi Antichristi, filii perditionis, adventu, وعلي مجيي الاعور الدجال ابن الهالك fol. 198.

57. Brevis de animae e corpore discessu disputatio, fol. 200.

58. De resurrectione universali, علي انبعاث القيامه جميع, fol. 202.

59. Quae corporis erit forma in die resurrectionis, وعلي ايما شكل منظر البشر يوم القيامه fol. 204.

60. De justorum beatitudine, et de impiorum poenis, quis torturae modus erit, علي نعيم الصالحين وعلي عذاب الخاطيين : وايما هو شكل سياسة, fol. 205.

61. Additur disputatio, utrum etiam in inferis peccator postquam punitus sit, et poena eum cruciaverit, et quisque suas poenas persolverit, misericordiam adsequi possit, necne : si autem possit, quandonam id contingat, ان كان يلحق الخطاء رحمه بالجحيم ام لا : من بعد انهم يعذبون وتمض فيهم العقاب : ويقبلوا تلك العقوبه وان كان يدركهم رحمه متي يكون, fol. 208.

Ad calc. Colophon, in quo ad finem perductus esse dicitur anno Graecorum 1895 (C. 1584) hic liber, cujus nomen ܟܬܒ ܕܢܚܠܐ, pro quo legendum كتاب النحلة *Liber Apis*; scriba autem Petrus parochus بطرس باسم خوري—Cfr. etiam fol. 319.

4. Fidei Jacobiticae expositio, fol. 217.

Tit. post solitas invocationes, ܗܝܢ ܕܣܘܪܝܝ ܕܡܫܬܡܗܕܢ ܒܫܡ ܐܠܗܐ ✣ Fides Jacobitarum, quos Syros vocant.

5. Dissertationes octo, sc.

1. Demonstratio trinitatis personarum Dei, necnon earum unitatis, in ejus usum qui veritatem scire velit, ايضاح بتثليث اقانيم الله وتوحيدهم لمن اراد ان يعلم حقيقة ذلك بسلام الرب امين, fol. 228.

2. Demonstratio causae incarnationis Dei Filii, necnon crucifixionis et passionis

[c] Revera urbis Olympi episc. fuit Methodius, ut docet Assem. B. O. ii. 120, iii. i. 322,

ejus, ايضاح السبب في تانس ابن الله وصلبه والامه بسلام الرب امين, fol. 243.

3. Expositio dictorum e Lege et Jesu Bar-Nun desumptorum, quorum recta interpretatio doctrinam Christianam clariorem reddat, تفسير كلام من التوراه ويشوع ابن نون تحقق [l. تحقيق] يشرف المذهب المسيحي بسلام الرب امين, fol. 273.

4. Paschatis expositio, quid voluerit agnus et mactatio ejus; necnon quomodo panis et vinum caro sanguisque Christi facti sunt, ايضاح تفسير الفصح الخروف ودبحه: وتصيير الخبز والخمر لحم المسيح ودمه بسلام من الرب امين, fol. 289.

5. Explanatio pugnae in qua proeliaturi sunt diaboli, et quomodo fideles sese ad eam colligent, كتاب بيان القتال الذي يقاتل به الشياطين وكيف يجلبوهم المومنين بسلام الرب امين, fol. 300.

6. Explanatio praecepti de feria prima observanda; et de ejus excellentia et perfectione, كتاب بيان وصية يوم الاحد المقدس وفضله وكماله بسلام الرب امين, fol. 319.

7. Explanatio causae quare feriis quartis et sextis, jejunium observatur; necnon de ejus necessitate et utilitate, كتاب بيان سبب صوم الاربعه والجمعه ووجوبه ومنفعته بسلام من الرب امين, fol. 331.

8. Explanatio sancti jejunii et utilitatis ejus, et quomodo observari deceat, كتاب بيان الصوم المقدس ومنفعته: وكيف ينبغي ان يكون بسلام الرب امين, fol. 341.

6. Homilia de fide orthodoxa, sive Jacobitica et Syriaca, ميمر علي الامانة الارثدكسيه اليعقوبيه السريانيه, fol. 356.

7. Davidis fil. Pauli disputatio inter Melchitas et Jacobitas, بعض مباحثه بين الملكيه واليعاقبه وهي من قول داوود ابن فولوس, fol. 390.

8. Aeditui et Claudii daemonis, cognomento Servi inconstantis, historia, قصة القنكاني مع قلاديس الشيطان الذي هو معروف بالعبد الخفيف fol. 401. Ad calc. كملت قصة الشيطان الذي هو قلاديس الذي تاب وعاد الي رتبته الاوله وهو عبد الخفيف ٥ Explicit. historia daemonis Claudii, qui poenitentiam egit, et ad pristinam dignitatem rediit, qui etiam Servus inconstans. [Poc. 79.]

142.

Codex chartaceus in quarto, ff. 121 constans, charactere simplici exaratus. Insunt;

1. Jacobi Edesseni, Dionysii Bar-Salibaei, Severi Antiocheni, Mosis Bar-Cephae, Philoxeni Mabugensis, et aliorum expositiones ad fidem Jacobiticam pertinentes.

Tit. ܟܬܒ ܡܫܬܡܫ ܒܡܫܬܠ ܕ ܡܢ ܕܡܪ ܥܩܒ ܒܡܠܦܢ ܡܠܦܢ ܕܡܫܠܡ ܠܟܠ ܡܫܬܠܡ ܕܡܫܬܠ ܡܫܬܠ ܕܡܫܬܠ ܡܫܬܠ ܕܡܫܬܠ ∴ ܡܫܬܠ Quum in initio principium illud lucidum quod causa fuerit perfectionis, et ipsum plenum perfectionum et per se perfectum ad nostram imperfectionem adjuvandam, ita ut e causa perfectionis omnia perfecta perficiantur, invocavimus, scribere adgredimur tractatus quosdam sive argumenta ad evangelii sive dispensationis salutaris Christi Dei nostri opus intelligendum apta.

1. Epistola Jacobi Edesseni de Dei Verbi dispensatione, fol. 1.

Tit. ܐܓܪܬܐ ܕܡܪ ܝܥܩܘܒ ܕ ܡܢ ܐܘܪܗܝ ܥܠ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ∴ ܐܓܪܬܐ Epistola abbatis Mar Jacobi metropolitani Edessae de Dei Verbi

dispensatione e creationis principio ad dispensationis finem; it. de prophetarum et apostolorum et doctorum praedicatione, qui de eo per Spiritum Sanctum praedicaverint.

Post prophetarum et apostolorum verba laudantur Hippolytus Romanus, ܐܗܠܘܩܣ ܪܘܡܝܐ, Dionysius Areopagita, ܐܕܝܘܢܣܝܘܣ ܐܪܝܘܦܓܝܛܝܣ ܬܠܡܝܕ, Ignatius, ܐܢܛܘܢܝܘܣ ܩܠܝܣܝܣ ܣܘܪܝܐ ܬܠܡܝܕ ܫܒܚܐ, Athanasius, Julius Romanus, ܪܘܡܝܐ ܐܘܠܐ, Gregorius Thaumaturgus, ܚܕ ܐܘܪܝܓܝܢ ܩܒܐܛܘܪܓܐ, Petrus Alexandrinus, Basilius Magnus, Gregorius Nyssenus, Gregorius Theologus, Joannes, ܦܡܝܪܐ, Jacobus Edessenus, ܩܡܝܪ ܕܐܕܐ, Chrysostomus, ܩܕܐ ̄ ܐܘܪܬܘܕܟܣܝܣ ܦܡܝܪܐ, ܩܕܡ, Cyrillus Alexandrinus, ܩܕܝ ܩܝܪܝܠܩ ܐܠܟܣܢܕ, Dioscorus fidei orthodoxae stabilitor, ܩܛܝܣ ܐܝܢܐܐܣ ܩܒܝܕ ܩܒܐܛܘܪ, Severus ecclesiae columna, ̈ܐܦ ܩܝܢܐ ,ܝܕ ܩܒܕ ܩܕܐ ܩܕܐܦ, Philoxenus episc. Mabugensis, ܐܦܐ ̄ ܐܘܣܒܐܠܝܐ, Ephraimus Syrus, Jacobus Sarugensis. Plerisque brevis vita praefixa est.

2. Brevis fidei Jacobiticae expositio, fol. 31.

Tit. ܩܕ ܩܣܛܐ ܩܒܐ ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܫ ܕܡܫܝܚܐ ܪܒܐ ܕܐܡܝܕ ܩܕ ܐܘܪܬܘܕܟܣ ܫܘܪ ܩܕ ܐܘܪܝܓܝܢ ܩܒܐ ܕܐܡܝܕ ܩܕ ܐܘܪܬܘܕܟܣ ,ܝܕ ܐܠܗ ܩܕ ܐܘܪܝܓܝܢ ܩܒܐ ܕܐܡܝܕ ܐܦ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ∴ ܩܕܫ ܪܘܚܐ ܐܠܗܐ ܡ In nomine adorabili et glorioso Patris et Filii et Spiritus Sancti scribere adgredimur Fidem Syrorum breviter Spiritus Sancti auxilio a sancto Mar Dionysio Amidensi, qui idem Jacobus Bar-Salibaeus ex urbe Melitene, conscriptam.

3. S. Severi, Antiochiae patriarchae, visionis quam vidit Ezechias expositio, ܩܛܐ ܐܠܟܣܢ ܩܕ ܩܣܛ, fol. 33.

4. Ejusdem visionis quam vidit Daniel expositio, ܐܠܟܣ ܩܕ ܩܣܛ ܩܛܐ, ibid.

5. Jacobi Edesseni ad Constantinum rogantem, an creatum sit Christi corpus, et nos in S. Trinitate rem creatam adoremus, responsum, fol. 34.

6. Mosis Bar-Cephae de Seraphim, quorum unicuique septem alae sunt, expositiones duae, ibid.

7. Dionysii Amidensis, qui Jacobus Bar-Salibaeus, capitulum de eo quod dixit David, Sustulite capita vestra portae, fol. 36.

8. Utilis divini senis oratio—de meditatione mentis super Dñi dispensationem, ܐܠ ܩܡܝ *** ܩܒܐ ܩܝܒܐ ܩܠܠ ̈ܒܝ ܐܒܘܝܒܐ ܩܒܐ ܩܝ, fol. 37. Nomen omissum est.

9. Enigma cum expositione sua; quod excipiunt quaestiones quaedam, fol. 40.

10. Nominum et adpellationum Christi Dei expositio, ܩܓܐ ܩܡ̈ܐ ܩܛܐ ܩܡܝ ܩܣܛ, fol. 42. Laudatur in margine Xystus Romanus, ܪܘܡܝܐ ܐܒܐ.

11. Dionysii Bar-Salibaei expositiones variae, fol. 44.

Tit. :ܐܠ ܩܝ ܩܡܝ ܩܝܒ ܐܠ ܩܛܐ ܒܘܒ ܩܟܐ ܒܐܒ ܡ ̈ܒܝ ܩܒ ̈ܐ ,ܝܕ ܩܐܬ ܩܒܐܒܒ ܡ ܩܝܒ ܒܐ ∴ ܝܠܒ ̈ ܝܕ ܐܦ ܐܘܪܬܘܕܟܣ In spe Dei omnipotentis scribere adgredimur capitula sive expositionem, quam doctores selecti et interpretes adcurati digesserunt, qualem eam correcte et adcurate edidit S. Dionysius Bar-Salibaeus. Revera capitula sunt quae ipse Dionysius scripsit, et evangelio S. Matthaei praefixit. Ad calc. Initium expositionis Bar-Salibaei evangelii S. Marci.

12. Excerpta quaedam brevia ex Epiphanio, Evagrio, abbate Esaia, et Joanne Dilaita, fol. 54.

13. S. Mar Philoxeni, episc. Mabugensis fides, ܕܐܡܢܬܐ ܕܡܪܝ ܦܝܠܘܟܣܝܢܘܣ ܐܦܣ̈ ܡܦܓܘܓ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܫܡܗ ܕܡܫܝܚܐ, fol. 55. Ad calc. appellatur ܫܡܗ ܕܐܦ.

14. Ejusdem dubitatio, ܫܟܠܐ, fol. 57. De Nestorianismo tractat.

15. Excerptum ex homilia Mar Jacobi doctoris (Sarugensis) de vera fide, fol. 60. Excipiunt excerpta ex Evagrio monacho, ܫܡܥ ܡܢ ܐܘܓܪܝܣ, et Gregorio Theologo.

16. Quaestiones de Christi corpore cum solutionibus e doctoribus orthodoxis collectis, fol. 61.

17. Duodecim S. Cyrilli Alex. capitulorum expositio, fol. 62.

Tit. ܒܫܡ ܡܠܟܐ ܕܟܠܗܝܐ ܒܫܡ ܕ ܐܝܟ ܕܩܒܠ ܕܐܡܪ ܒܬܪ ܡܬܝ : ܕ ܐܝܟ ܕܟܬܒ ܡܩܠ ܫܡܥ ܒܫ ܒܝ ܐܠܗܐ ܡܪܝ ܟܠ ܡܠ ܕܒܪ ⁘ ܒܫܡܗ ܕܐܒܐ ܘܒܪܗ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܐܚܕ ܐܠܗܐ In spe et fiducia Dei omnipotentis, qui omnia roborat, scribere adgredimur expositiones duodecim capitulorum S. Cyrilli archiepiscopi Alexandriae. Revera sunt expositiones anathematum, quae in synodo Ephesino contra Nestorianos pronuntiavit Cyrillus. Graece et Latine exstant apud Mansi, Omn. Conc. Nov. Coll. T. v. 1 sqq.

18. Symbolum Nicaenum, fol. 69. Pars prima tantum exscripta est, cujus ad calc. Sic praedicaverunt et docuerunt magnus Athanasius, et Theophilus, et Cyrillus, et Severus, caeterique doctores orthodoxi. Decus etiam est Christianorum, sed praecipue gentis nostrae Jacobitarum Syrorum.

19. Ejusdem symboli expositio a S. Mar Dionysio Amidensi conscripta, ـــــــ ـــــــ ـــــــ

ܐܒܘܢ ܪܚܡܢܐ ܪܒܐ ܕܠ ܐ
ܐ . ܒܠܒܐ ܫܠܡ ܐܢ ܐܝܟ ܕܐ
ܕܐ ܕܒܐ ܠ ܕܒܝ ܕܚܡܝܢ ܒܪܡ
ܕܡܢ ܫܡ ܠܐ ܕܐ ܫܐܠ . ܕܥܒܝܐ
ܐ ܕܠܒ ܠ ܕܟܝ ܕܐ ܡ ܕܟܝ
ܐ ܕܚܫܒ ܡܫܬܐ ܡܢ ܟܝ
ܕܐ ܟܝ ܥܡ ܒ ܐ . ܕܚܘܝ
ܐܒܘܢ ܩܡ ܒ ܕܒܥ ܕܐ ܕܡܢ
ܒܪ ܒܪܝܟ ܠ ܐ : ܕܐ ܕܒ
ܟ : ܐ ܠ ܐ ܫ ܒ ܒ
[?ܕܡܠ] ܟܡ ܒܩ ܐ
ܐ : ܠ ܟ ܒ ,
, ܒ ܒ , ܒ ܟ
ܐ ܐ ܟ ,
ܐ ܟ ܒ
ܐ ܠ ܟ .
ܐ ܟ ,
ܐ ܟ
ܐ ܟ
ܐ ܟ

eximius Georgius Ibn Abi Elias, Abi'lmo'-aram, Abi'latif, cognomento Ibn Al'amra. Concedat Deus animae ejus requiem, Amen.

Quae insunt hoc modo enumerantur, المفيد القايل الجميع الكثير الفوايد من اخبار العالم وتاريخ الدنيا وما اواها. وانهارها ومداينها وحال مكان الاقاليم. في كل اقليم من النافع والضار. Compendium perutile e chronicis historiisque mundi desumptum, necnon de rebus quae in eo insint, sc. fluviis, urbibus, climatibus, qui sit cujusque status, an saluber sive noxius.

Opus plane imperfectum est, e decem foliis tantum constans, et historiam mundi vix ad quartam ex Adam generationem deducens. [Marsh. 101.]

143.

Codex chartaceus in folio minori, ff. 148 constans, maximam in partem Carshunicus, mutilus, initio et fine carens, diversis manibus, charactere simplici exaratus. Insunt;

1. Anaphorae S. Joannis evangelistae finis, Syriace, fol. 1.

2. Anaphora duodecim apostolorum, quam Lucas digessit, Syr., ܐܝܬܝܗ ܕܩܘܕܫܐ ܕܥܠ ܡܕܒܚܐ ܕܩܘܪܒܢܐ ܕܐܡܪ ܠܘܩܐ ܒܣܝܡܘܗܝ ܕܫܠܝܚܐ ܩܕܝܫܐ, fol. 2. Quinque tantum folia exstant.

3. Excerpta ex S. Ephraimi sermonibus, Carsh. et Arab., ff. 7—52, 84—93, Haec plene jam a viro cl. A. Nicoll, in Bib. Bod. Cod. Or. Cat. ii. 466, recensita sunt: supervacaneum igitur denuo enumerare habui. Hoc tantum moneo folia jam turbata et disjecta in ordinem redigi posse; ff. enim 7—52 revera sunt 30—39, 20—29, 9—18, 1—8, 19: quibus addenda sunt ff. 40—49, quae jam numeros 84—93 prae se ferunt.

4. Catenae in Nov. Test. fragmentum, Carsh., ff. 46—49, 53. Laudantur Chrysostomus, Gregorius, Severus (ܣܘܝܪܘܣ ܐܢܛܝܘܟܝܐ), Cyrillus, Clemens, Esaias asceta (ܐܫܥܝܐ ܐܒܐ ܣܟܝܡܐ).

5. Ejusdem commentarii, qui in Bod. Or. cccxxiv, fragmentum, ff. 56—83.

6. E Paradiso Deliciarum, sive Horto Monachorum a S. Basilio scripto excerpta quaedam, Carsh., ff. 94—101.

7. E variis patribus excerpta, Carsh. et Arab., ff. 101—143, His etiam revocanda sunt ff. 50—52, 54, 55.

8. Anaphorarum SS. Jacobi, Joannis, Marci fragmenta, ff. 144—148. [Hunt. 133.]

144.

Codex bombycinus in quarto, ff. (226—42 =) 184 constans, in initio et fine mutilus, maximam in partem Carshunice charactere simplici, circa annum C. 1589 exscriptus. Insunt;

1. Libri cujusdam directionum sive regularum e patribus collectarum fragmenta. E quinque prioribus fasciculis octo tantum supersunt folia: cum nono fasciculus ō incipit, unde numerum 51 ei adposui. Laudatur in eo Gregorius Bar-Hebraeus, qui ipse librum directionum ܟܬܒ ܡܬܠܬܐ ܕܟܐܢܘܢ, sive Nomocanonem scripsit, ab hoc tamen opere longe diversum. Integra exstant;

α. Caput quintum de sacerdotio, ܟܐܦ ܕܟܗܢܘܬܐ ܥܠ ܡܕܒܚܐ ܩܕܝܫܐ, fol. 52.

β. Caput sextum de presbyteris et diaconis; it. de poenitentia, ܟܐܦ ܕܟܗܢܐ ܘܕܫܡܫܢܐ ܥܠ ܡܕܒܚܐ ܩܕܝܫܐ . ܘܥܠ ܬܘܒܬܐ, fol. 54.

γ. Caput septimum de oratione, ܟܐܦ ܕܨܠܘܬܐ ܥܠ ܡܕܒܚܐ ܩܕܝܫܐ, fol. 59. Deest fol. 60. Ad calc. Rerum in hoc capite memoratarum expositio e Syriaco Arabice versa, تفسير ما تقدم ذكره في هاذا الباب من السرياني الي العربي, fol. 62.

δ. De primitiis et votis et decimis, علي البكور والنذور والعشور, ibid.

2. Expositiones variae, sc.

α. Hominem non pane tantum vivere, ܕܠܐ ܒܠܚܡܐ ܠܚܘܕܗ ܒܢܫܐ ܟܝ ܐܢܫ, fol. 63.

β. Eum gentes petent, ܠܗ ܢܗܟܘ ܥܡܡܐ ܘܠܘܬܗ ܢܬܒܥܘܢ, Jes. xi. 10, fol. 67. Inest de Magorum adventu commentarius, et quid de iis dixerint patres.

γ. In diebus illis, وفي ذالك الايام, Matt. iii. 1, fol. 72. De Joanne baptista. Laudantur Ephraimus Syrus, Bar-Salibaeus, Philoxenus Mabugensis.

δ. Parabolae talentorum expositio a Dionysio Bar-Salibaeo desumpta, fol. 78. De clericis solis exponitur parabola, quorum quinque talenta sunt episcopatus, baptismus, consecratio divini corporis et sanguinis, officium pastorale, docendi munus. Quomodo cum his negotientur episcopi, presbyteri, diaconi, plene docet, monetque diaconos, qui unum tantum donum acceperunt, ne illud apud eos inutile maneat.

ε. Ejusdem parabolae Jacobi Sarugensis expositio, fol. 80. De Mose qui quinque legis libros accepit, Petro qui baptismum et apostolatum, Juda Iscariota, qui solum apostolatum accepit, exponit.

5. Ejusdem parabolae brevis Philoxeni expositio, ibid. De justis exponit. Nomen Philoxeni, utpote haeretici, delevit nescio quis.

3. Nomocanonis Bar-Hebraei tria capita in compendium redacta, fol. 81.

Tit. ܟܬܒ ܡܕܪܫ ܢܘܡܘܣ ܕܥܕܬܐ ܡܫܠܡܢܐ ܘܟܢܘܢܐ ܩܕܝܫܐ ܕܡܪ ܓܪܓܘܪ ∴ ܘܐܝܟܢܐ ,ܐܡܪ ܟܬܒ ܕܕܝܪܟܬܐ ܕܥܕܬܐ Liber directionum e canonibus legibusque ecclesiae: digessit pater eximius Mar Gregorius.

α. Caput primum de ecclesiae gubernatione, ibid.

β. Caput secundum de baptismo, fol. 88.

γ. Caput quintum de jejunio et festis et precibus, fol. 95. Ad calc. commemoratur magna annonae caritas et pestilentia, quae diebus patriarchae David Shah omnes orientis civitates adflixit. Floruit autem hic David, teste Assem. B. O. ii. 300, anno 1589: unde liquet hunc codicem non nisi exeunte saeculo decimo sexto scriptum esse.

4. Historia monialis quam sepelivit Macarius, قصة حلوه مرت واحده الذي دفنه الاب مقريوس [l. دفنها], fol. 106.

5. Historia Cyrilli camelarii, quocum cameli ejus oraverunt, قصة قوريل الجمامال الذي كان يصلوا معه الجمال [l. الجمال], fol. 109.

6. Homilia; scriptoris nomen non commemoratur, fol. 112. In ea panis eucharisticus ex quinque elementis, farina, aqua, fermento, oleo, sale, fieri dicitur.

7. Excerptum ex Joanne Chrysostomo de azymo, وايضا من قول مري اياوانيس فم الذهب علي الفطير, fol. 117.

8. It. e Gregorio Armeniae apostolo de Armenia, وايضا من قول مري غريغوريوس الذي تلمد الارمن وهو علي الارمن, ibid.

9. Homilia S. Joannis Chrysostomi de poenitentia, ܥܢܝܬ ܡܡܠܠܐ ܥܡ ܥܢܝܬ ܡܬܘܒܬܐ ܥܠ ܡܐ ܕܡܬܒܥ ܥܡ ܫܘܒܥ, fol. 119.

10. Ejusdem de eadem, fol. 124.

11. Homilia S. Gregorii de morte, et misericordia, et eleemosynis, et animae e corpore exitu, ܡܐܡܪܐ ܡܠܠܐ ܥܠ ܡܘ ܥܡ ܥܢܝܬ ܡܬܘܒܬܐ ܘܥܠ ܙܒܢܐ ܕܢܦܫ ܥܠ ܡܐ ܕܡܬܒܥ ܥܡ ܦܓܪܐ, fol. 130.

12. Homilia S. Mar Jacobi de abstinentia e peccato, et necessitate jejunii, et orationis et eleemosynarum, ܡܐܡܪܐ ܠܥܠ [ܥ]ܢܝܬ

ܡܪܝܐ ܡܫܝܚܐ ܥܡ ܫ ܬܠܡܝܕ ܐܝܟ ܕܡܫܟܚܘ ܠܟܠܗܘܢ ܠܥܠܡܝܢ, fol. 143.

13. Homilia S. Mar Ephraimi de reditu ad poenitentiam, ܐܝܟ ܠܐ ܡܢ ܐܝܟ ܕܠܐ ܬܗܝܠܐ ܠܟ ܐܡ ܠܐ ܡܪܝܐ ܡܬܘܒܐ, fol. 149.

14. Quid de sancto jejunio dixerunt patres: die primo jej. recitandum, ܟܠܐ ܒܫܪܝܐ ܡܪܝܐ ܠܟ ܡܫܡܫܢܐ ܟܬܝܒ ܐܝܟ ܠܐܢܫ ܩܕܝܫ ܗܘܐ, fol. 157.

15. Homilia S. Mar Ephraimi de retributione quae die resurrectionis fiet, et de sacerdotio quale in illo tempore futurum sit, ܡܚ ܡܢ ܟܠ ܐܢܫ ܕܐܬܝ ܠܥܠܡ ܐܝܟ ܡܐ ܕܥܒܕ ܒܗ ܐܢܫ ܡܚ, fol. 167. Excipit in fol. 173 sine titulo, oratio pro misericordia in illo die, cujus in ultimo folio commemorantur sancti quorum intercessionem praecipue rogant Jacobitae. Inter hos nomen monachi Barsumae, ܒܪܨܘܡܐ ܕܢܝܚܐ ܐܝܟ delevit idem qui supra nomen Philoxeni erasit.

16. Historia Mar Cyriaci et Julittae matris ejus, fol. 176.

17. Tria legenda sanctorum, *a*. De eo qui faciem suam texit, الذي كان يغطي وجهه, fol. 188. *β*. De sancto patre Amano, quocum commorata est mulier, قصة القديس ابا امانه بنت عنده امرة, fol. 193. Daemon in forma mulieris eum tentasse dicitur, sed pietate ejus ad poenitentiam reductus, cum eo vitam in jejuniis et precibus egit. *γ*. Trium dominorum historia, قصة ثلاث اصحاب, fol. 194.

18. Historia S. Mar Pauli monachi, quid ei cum Satana evenit, et quomodo fideles e periculo eripuit, قصة القديس ماري فولا الراهب كيف جرا له مع الشيطان وخلص المومنين, fol. 195.

19. Homilia Mar Jacobi de morte bonorum et malorum, et de angelo ad animam peccatoris qui nullam poenitentiam egerit misso, Syr., ܡܐܡܪ ܕܡܪ ܝܥܩܘܒ ܥܠ ܡܘܬܐ ܕܛܒܝܢ ܘܒܝܫܐ ܘܥܠ ܡܠܐܟܐ ܕܫܕܝ ܠܢܦܫܐ ܕܚܛܝܐ ܕܠܐ ܥܒܕ ܬܘܒܐ ܟܠ ܥܩܒ ܕܫܕܝ ܠܘܬܗ, fol. 205.

20. Homilia Mar Ephraimi de fine et consummatione mundi, et de judicio, et retributione, quae et justis et peccatoribus fiet, Syr., ܡܐܡܪ ܕܡܪ ܐܦܪܝܡ, ܥܠ ܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ ܘܥܠ ܕܝܢܐ ܘܥܠ ܦܘܪܥܢܐ ܕܟܠܗܘܢ ܕܢܗܘܘܢ ܠܬܪܥܝܢ ܘܠܚܛܝܐ, fol. 208.

21. De Domaino divite, Syr., ܥܠ ܕܘܡܝܢܘܣ ܥܬܝܪܐ, fol. 222. Hic dives fuit Alexandriae, qui gravi morbo correptus, omnia quae habuit, pauperibus distribuit; cujus rei eum a morbo valentem poenituit.

22. Prophetae Macarii historia, Carsh., ܣܝܡܐ ܕܢܒܝܐ ܡܩܪܝ, fol. 223.

23. De pane eucharistico, ܥܠ ܦܘܪܣܐ, fol. 225.

In ultimo folio, ܟܬܒ ܗܢܐ ܫ ܒܠܝ ܕܡܪ ܝܘܣܦ ܟܗܢܐ ܕܥܡ ܡܪ, ܒܪ ܥܒܕܠܗ ܠܘܛܦ ܪܥܝܐ ܕܡܫܝܚܐ ∴ ܐܡܝܢ ∴ ܐܡܝܢ In hunc librum benedictum, qui excerptorum collectio est, inspexit vilissimus servorum Dei parochus Josephus, fil. Abdallah Lutf Ragi. [Marsh. 392.]

145.

Codex chartaceus in duodecimo, ff. (138—20=) 118 constans, charactere simplici exaratus. Desunt fascc. 12, 13, h. e. ff. 111—130, et finis. Saeculi forte sexti decimi est. Insunt;

1. Oratio super aquas, quibus infantes nuper natos lavant, ܨܠܘܬ ܡܝ ܥܡܕܐ ܕܡܬܩܕܫܝܢ ܒܗ ܠܝܠܕܐ ܕܡܬܥܡܕ ܒܗ ܠܗܘ, fol. 2.

2. Expositiones Ignatii, Turabdinensis, qui 'Aziz Bar-Sabto Abu'l Maani; et primum, *a*. De duobus mundis, ibid.

Tit. ܟܬܒ ܗ ܕܡܪ ܝܥܩܘܒ ܡܠܦܢܐ ܕܥܡ ܡܪ ܐܦܪܝܡ ܡܦܫܩܢܐ ܕܣܘܪܝܝܐ

ܫܘܬܝܐ ܫܒܝܩܬܐ ܕܐܓܢܛܝܣ ,ܐܡܪ ܕܗܫ ܐܟܬܒ ܐܓܪ̈ܬܐ ܕܐܦ ܐܓܪ̈ܬܐ ܕܠܓܢܝ̈ܐ ܕܥܕܬܗ ܕܡܪ ܐܝܓܢܛܝܣ ܦܛܪܝܪܟܐ ܕܛܘܪ ܥܒܕܝܢ ܕܡܢ ܫܡܗ ܒܪ ܣܒܛܐ ܕܒܗ ܫܡܗ ܐܒܘ ܡܥܢܝ ܕܗܢ ܥܠܡܐ ܕܥܒܪ ܘܠܗܘ ܕܠܐ ܥܒܪ ∴ ܫܠܡ In nomine Dei omnitenentis, jam scribimus expositiones sive epistolas ad gregis suae filios scriptas a Mar Ignatio patriarcha glorioso de Tur Abdin, qui 'Aziz Bar-Sabto, cognomine Abu'l Maani, de hoc mundo qui praeterit et illo qui non praeterit.

β. Ejusdem contra amuleta et incantamenta monitio, fol. 12.

Tit. ܠܩ̄ ܫܪܝܪܬܐ ܕܐܟ ܡ ܕܠܐ ܕܐܚܕ ܡܠܬܐ ܒܫܒ̈ܚ̈ܬܐ ܕܡ̄ ܒ̈ܥ̈ܘ̈ܕ̈ܝ̈ܐ ܕܐ̈ܝ̈ܡ̈ܢ̈ܐ ܕ̈ܡ̈ܫ̈ܬ̈ܥ̈ܐ ܕܐܟ ܐܝܬ ܫܒܝܩܬܐ ܕܐ̈ܚ̈ܕ̈ܝ̈ܢ̈ܐ ∴ ܫܒܥܝܬ Excipiunt pauca quaedam e scriptis Abu'l Maani ad presbyteros et diaconos, ut caveant et sese custodiant e rebus pravis, neque scribant amuleta nec incantamenta.

γ. Excerpta quaedam breviora, de peccatorum confessione, fol. 17; de festorum et diei dominicae observatione, fol. 18.

3. Excerpta quaedam e canonibus, ܫܒܬ ܫܒ̈ܥ̈ ܡ̄, fol. 19.

4. Ordo absolutionis et receptionis poenitentium, ܣܕܪ̈ ܫܠܝܡ ܕܐ ܫܪܝܪ ܡܫܒܚܢܐ, fol. 31.

5. Excerpta tria brevia, *α*. Ex Ephraimo, poema de pane fermentato et azymo; *β*. Ex Ignatio Theophoro, ܫܝܡ, de Christo, qui novus noster panis fermentatus est; *γ*. Gregorii Bar-Hebraei poema, de illo qui quum vitam ܚ̈ܝ̈ܐ degere possit, vitam agit ܡ̈ܘ̈ܬ̈ܐ, similique modo de vitis ܓ̈ܦ̈ܢ̈ܐ et ܚ̈ܝ̈ܐ, fol. 54.

6. Homiliae selectae undecim in defunctos, ܕܐ ܫܪܝܪ ܡ̈ܟ̈ܬ̈ܒ̈ܢ̈ܐ ܫܪܝܪ ܕ̈ܡ̈ܝ̈ܬ̈ܐ, fol. 55.

α. Homilia Mar Ephraimi in episcopum, vel archimandritam, vel plenum monachum, qui obiit, ܒ̈ ܒ̈ ܫ̄ ܕܐ ܫ̄ ,ܐ̈ ,ܕ̈ ,ܫ̈ ,ܕ̈

etiam Mar Jacobi Sarugensis, ܕܡܪ ܝܥܩܘܒ ܣܪܘܓܝܐ, esse dicitur.

10. Post duos fasciculos amissos testimonia quaedam ad fidem Jacobiticam, praesertim Anthimi, ܐܢܬܝܡܘܣ, de duabus naturis, fol. 131; et Victoria sanctorum, ܢܨܚܢܐ ܕܩܕܝܫܐ, ibid.

11. Ignatii Bar-Sabto Homilia, Carsh., [l. المعظم] ܕܡܪ ܐܓܢܛܝܘܣ ܒܪ ܨܒܛܐ ܕܐܬܪ ܡܪܕܬܐ ܕܫܡܫܐ ܕܙܥܘܪܝܐ, fol. 132. [Bod. Or. 412.]

146.

Codex chartaceus in quarto, e pluribus fragmentis contextus, quorum quatuor Carshunica sunt, sc.

1. Versio Arabica praefationis in S. Pauli epistolas, ܗܠܝ ܕܟܬܒ ܩܕܡ ܟܠ ܫ ⁘ ܒܪܝܫܝܬ ܣܦܪ ܐܓܪܬ Locum in codice nonum tenet, et e decem foliis constat. Quae hic tamen desunt, in proximo codice quaerantur. De scriptore nihil. Ipsa praefatio his verbis incipit; هولا الرسايل التي فيهن حكمة واسرار لا تفحص وكلام حياة ٥ Ecce epistolas quibus et sapientia et mysteria insunt profunda et verbum vitae. Post brevem hujusmodi introductionem excipit testimoniorum a S. Paulo ab aliis Scripturae libris laudatorum enumeratio.

2. Homiliae de sacra coena, cujus in paradiso figura fuit arbor vitae, شجرة الحياة الذي هي القدس, fragmentum. Laudantur Bar-Salibaeus, Michaelis patriarcha, Bar-Hebraeus, etc. E quatuor constat foliis, et decimum tenet locum.

3. Expositionis fidei fragmentum. Ex uno tantum folio constat: alia tamen decem in Poc. 287. 2. tract. 24 exstant. Locum tenet undecimum.

4. Fragmentum de sacra coena. E sex foliis constat, et locum tenet duodecimum.

[Poc. 287. 1. Tract. 9, 10, 11, 12.]

147.

Codex chartaceus in quarto, e pluribus fragmentis contextus, quorum duo Carshunica sunt, sc.

1. Fidei Christianae expositionis fragmentum, de Deo, de Sancta Trinitate, de sacra coena. E decem foliis constat, sed fol. undecimum in Poc. 287. 1. tract. 11 exstat. Locum tenet vigesimum quartum.

2. Sex folia quae ad Poc. 287. 1. tract. 9 pertinent, eumque ad finem recto ordine deducunt. Ad calc. ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܘܣܗܕܘܬܐ ܒܫܠܡܐ ܕܡܪܢ ⁘ ܐܡܝܢ ⁘ ܐܬܝܪ Explicit. praefatio et testimonia, in pace Dñi, cui sit laus, Amen. Vigesimum quintum locum tenet.

[Poc. 287. 2. Tract. 24, 25.]

148.

Codex chartaceus in folio, ff. 230 constans, Carshunicus, binis columnis, charactere simplici, A. C. 1656, luculenter exaratus. Inest;

Gregorii Bar-Hebraei Candelabrum Sanctorum in Arabicum sermonem versum.

Fusius descriptus est in Cat. Cod. Or. Bibl. Bod. T. ii. pp. 451—466. [Hunt. 48.]

149.

Codex chartaceus in quarto, ff. (300 − 10 =) 290 constans, initio et fine mutilus, Carshunicus, charactere simplici exaratus. Deest titulus, et ff. 1—10. Insunt;

1. Lectiones biblicae in Festa Dominica, *α*. Joh. ix. 1—41; deest tit., fol. 11. *β*. Eucharistiae, وقت القداس, Marc. x. 35—52, fol. 13. *γ*. Dominicae Hosannarum, قربان احد السعانين, Matt. xxi. 1—17, fol. 14. *δ*. In mat. diei Hosannarum, قربان صباح يوم السعانين, Marc. xi. 1—18, fol. 15. *ε*. Lectio noctis Hosannarum, الليل السعانين, Luc. xix. 28—40, fol. 16. *ϛ*.

Lectio benedictionis ramorum, قريان براك الاغصان, Joh. xii. 12—22, fol. 17. ζ. Stationis primae noctis secundae, القوم الاول ليلة الاثنين, Matt. xxii. 2—14, fol. 18. η. Noctis secundae passionis, ليلة الاثنين الحاش, Luc. xix. 41—48, fol. 19. θ. Stationis secundae, القوم الثاني, Matt. xxi. 28—46, ibid. ι. Stationis tertiae noctis secundae passionis, قوم الثالث ليلة اثنين الحاش, Matt. xxv. 1—13, fol. 21. ια. Stationis quartae noctis ejusdem, قوم الرابع ليلة اثنين الحاش, Matt. xxi. 13—27, xxii. 16[a], ibid.

2. Historiae Sanctorum, et primo, α. Deiparae Mariae, fol. 22.

Tit. بسم الاب والابن وروح القدس نبتدي ونكتب تشعبث ستنا السيدة العدري الطاهرة مرت مريم والدة الله ○ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti scribere adgredimur Historiam dñae nostrae virginis castae Mariae Deiparae.

β. Mar Cyriaci et matris ejus Julittae, قصة القديس مار قوريقوس ويولبطا امه, fol. 95.

γ. Sancti animoque puri Mar Georgii, قصة القديس الطاهر النفس مار جورجيس, fol. 110.

δ. Samonae et septem filiorum ejus, قصة مرتي شموني وسبعة اولادها, fol. 120.

ε. Mar Behenam, et sororis ejus Sarae, filiorum Sanherib, regis Assyriae, قصة القديسين ماري بهنم وساره اخته اولاد سنحاريب الملك صاحب اثور, fol. 129.

ϛ. Historia Jonae prophetae, quem Deus summus ad urbem Nineven misit, ut incolas ejus ad poenitentiam commoveret, قصة يونان النبي لما ارسله الله تعالي الي مدينة نينوي ليرد اهلها الي التوبة, fol. 135.

ζ. Jobi qui calamitatibus probatus est, قصة ايوب المبتلي, fol. 141.

η. Mosis cum Veritate (h. e. Deo) adoranda summaque colloquium, مناجات موسي مع الحق سبحانه وتعالي, fol. 148.

θ. Historia viri cujusdam pii, قصة رجل الله, fol. 154.

Incipit in hunc modum, كان في مدينة رومية رجل يقال له اوفيميانوس. في زمان ملك ارقاديوس. وانوريوس الملكين المعظمين المباركين وغيرها ○ Fuit in urbe Roma vir cui nomen fuit Euphemianus, florentibus ibi Arcadio et Honorio, regibus magnis benedictis, etc.

ια. Historia Joannis cui fuit aureum evangelium, قصة القديس يوحنا صاحب انجيل الذهب, fol. 164.

Quis fuerit hic Joannes in hunc modum narratur, جنسه من مدينه رومية الكبري. وابوه ملك عظيم اعظم الملوك. وكان اسمه ثغريون. وامه بنت رووسا كبار. وكان اسمها ثاودورا ○ Genere fuit ex urbe magna Roma, et pater ejus rex magnus, regum maximus Theophorion, et mater ejus magnorum filia principum, Theodora nomine.

ιβ. Narratio de sancto quodam, qui per hanc historiam vocatur Filius Regis, تشعبث بعض القديسين المعروف بقصة ابن الملك, fol. 182.

ιγ. Historia Mar Thomae apostoli, قصة مار توما السليح, fol. 189.

3. Expositiones patrum, fol. 222.

α. Excerptum ex evangelio Lucae evangelistae de amore, quod scilicet est Parabola Divitis et Lazari, فصل من انجيل لوقا البشير في الرحمة وهو ممثل في ذلك الغني والعازر, ibid.

Excipit expositio Jacobi Sarugensis, cognomine لسان النور, ibid., necnon Joannis Chrysostomi brevis adnotatio, fol. 224; ad calc. Carmen in metro Jacobitico de Divitis

[a] Has lectiones, una cum illis quae ad calcem exstant, post librum exactum scriptas esse opinor: nihil enim ad librum pertinent, et charta aliquatenus dissimilis est. Ex eodem tamen scriba forte proveniunt; scriptura enim ubique pessima est, qualis est ipsius codicis, et certe hunc locum ex antiquo tempore tenuerunt. Fasciculi enim signis Copticis notantur, et nulla in ordine confusio est.

apud inferos lamentatione, Syriace, fol. 227 : it. versio Arabica, fol. 228.

β. Parabola in sanctum evangelium sub pyri similitudine, مثل علي الانجيل المقدس ممثل في التفاحه, fol. 230.

γ. Expositio quadraginta martyrum, ترجام اربعين شاهد, fol. 235.

δ. Expositio pro sancto dominico Hosannarum, ترجام احد السعانين المقدس, fol. 240.

ε. Alia expositio pro festo Hosannarum, ترجام اخر لعيد السعانين المقدس, fol. 244.

ϛ. Oratio S. Mar Philoxeni Mabugensis, صلاة القدس مار فيللوكسنوس المنبغي, fol. 247. Ad calc. alia oratio, per jejunium recitanda, sed adeo usu detrita, sicut etiam prior oratio, ut titulus vix legi potest, fol. 253.

ζ. Historia mercatoris cujusdam et uxoris ejus, وتشعبث رجل واحد تاجر وامراتها ايضا fol. 256.

η. Caput primum expositionis et ordo confessionis magnae, اولا باب تفسير وترتيب كبر الاعتراف, fol. 258. Insunt quaedam ex Jacobo Sarugensi, et Severo Antiocheno, et in fol. 262 quae sunt Armenorum consuetudines, عوايد الارمن, notantur. Ad calc. excerpta ex Dionysio, Isaaco, Timotheo, Basilio magno, Gregorio, Michaele, Ephraimo, Jacobo Sarugensi.

θ. Homilia Jacobi Sarug. de fine mundi et rerum consummatione, ميمر القديس مار يعقوب السروجي قاله علي الاخره والمنتها, fol. 267.

ι. Homiliam quam de poenitentia praedicavit S. Mar Ephraimus, ميمر القديس مار افريم وعض علي التوبة, fol. 279.

Ad calc. كمل بعون الله تعالي هذا الكتاب المبارك. الذي هو قصص القديسين وميامر وتفاسير وغير ذلك. برسم الاخ العزيز ضيا عيننا اليمني شماس ابرهيم ابن المرحوم شماس عبد المسيح من الجزيره المحروسه. كتبه العبد الحقير القس ابرهيم ابن الشماس عبد الله من حصن كيف المحروسه رحم الله من ترحم عليهم. وذلك في سنه ٢٠٦٨ اليونان ٢٠٦٨ ٢٠٦٨ ٢٠٦٨

Matt. ii. 1—12, fol. 291. δ. Festum Epiphaniae, lectio in vesp., عيد الدنح اعني الظهور والايضاح قربان المسا, Marc. i. 1—13, fol. 292. ε. Lectio noctis benedictionis aquarum, قربان الليل براك الما, Joh. iv. 5—34, ibid. ς. In eucharistiam, وقت القداس, Luc. iii. 1—22, fol. 295. ζ. In mat. sabbathi ignis, قربان الصبح يوم سبت النور, Matt. xxvii. 62—66, fol. 296. η. Lectio festi resurrectionis in vesp., قربان عيد القيامه المسا, Matt. xxviii. 1—20, fol. 297. θ. Ejusdem festi in nocturn., قربان الليل عيد القيامة, Luc. xxiv. 1—12, fol. 298. ι. Ejusdem festi in matut. diei dominici, قربان بكرة يوم احد عيد القيامة, Joh. xx. 1—18, fol. 299. ια. In euchar., وقت القداس, Marc. xvi. 2—13, fol. 300. ιβ. In vesper. festi crucis, قربان مساوي عيد الصليب, Matt. xxiv. 1—6. Caetera desunt. [HUNT. DONAT. 32.]

150.

Codex bombycinus in quarto, ff. (259−2=) 257 constans, Carshunicus, charactere simplici luculenter exaratus. Nulla inest nota vel scriptoris vel anni, sed forte saeculi decimi sexti sit. Mutilus est titulus, et desunt ff. 49, 171. Inest;

Mar Isaaci operum Arabice versorum pars quarta, cujus ad calcem homiliae Dorothei, Ephraimi, et aliorum.

Tit. ܡܪܝ ܐܣܚܩ ܡܠܦܢܐ *** *** ܕܐܬܝܠ ܕܥܠ ,ܐܚܪ *** ܡܠܟܐ ܩܕܝܫܐ ܩܕܝܫܐ ܕܚܝܐ *** ܕܒܪܝܠ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܕܟܠ ,ܐܡܝܢ ܘܫܠܡܐ ܥܡ ܟܠܗܘܢ ܩܕܝܫܝܢ ✣ ܐܡܝܢ [In nomine Patris] et Filii et Spiritus Sancti, [unius] Dei scribere adgredimur partem quartam [homiliarum ?] principis sapientum, S. Mar Isaaci Syri, cum pace Dñi, Amen.

1. Sermones (مقالة) oratione soluta, primus, ibid.; secundus, fol. 41.

2. Homiliae metricae, fol. 66.

Tit. المپمر الاول من رووس المعرفه القديس ماري اسحق يفيد العقل الذي قد بلغ لمپنا السلامه. وعلي الدوام يهدس باسرار العالم الجديد. ويتفاوض كفپا بالالهپات وبمصعد القلب يرسم التصور في الاسرار التي تحدث علي المتوحدين المحقپن في زمان الجهاد. ويرشد القاري من تصور الي تصور ويوصل الي اسرار المعرفه المقدسه ✣ Homilia prima principis sapientum S. Mar Isaaci, menti utilis, quae jam ad portum salutis attigerit; quippe quae ad perseverantiam in novae scientiae mysteriis incitando, et quod satis sit in rebus divinis distincte proferendo, et cor elevando, animum mysteria, quae monachis utpote dignis in hora certaminis patefiant, contemplari faciat, et lectorem a cogitatione in cogitationem dirigat, et ad mysteria sanctae scientiae adducat.

α. Homilia prima, ibid. β. Secunda, fol. 83. γ. Tertia, fol. 100. δ. Quarta, fol. 117. ε. Quinta, fol. 135. ς. Sexta, fol. 157.

3. Epistolae et quaestiones, fol. 174.

Tit. وايضا رسايل القديس ماري اسحق كتبهم لواحدا واحدا من الاخوه في السكوت ✣ Excipiunt epistolae S. Mar Isaaci, quas ad fratres unum et alterum in silentio degentes (eremitas) scripsit.

α. Epistola prima, ibid.

Tit. الاول رساله كتبها الي اخ محب السكوت علي انه كيف يتحيل الشيطان ان يعطل الحرضا من المداومه في السكون بحجة محبة القريب. وانه اناس جليلي القدر. وانه ينبجي للمتوحد ان يرفض كل الاشيا لاجل معرفة الله التي لم يحدث وجودها الا في السكون كالشبه الذي طهر في ابابنا القدما ✣ Epistola prima, quam ad fratrem silentium amantem scripsit, de malis Sathanae artibus, qui aegrotos e perseverando in quiete desistere facit sub amoris in propinquos praetextu: et quod viros magnae potentiae agitat; et quod

eremitas oportet omnes res relinquere propter Dei scientiam, quae sola in quiete inveniatur, ut in patribus nostris antiquis plane adparet.

β. Responsio ad quaestionem, quam ad Mar Isaacum proposuit frater quidam, sc. qua de ratione si misericordia imago Patris caelestis sit, Dñus noster de ea operanda destitit, et monachi quietem ei potiorem habent, مسالة سال ماري اسحق من احد الاخوة. سوال لماذا سيدنا حدد ان الرحمة هي شبة الاب السمايي في عملها. والمتوحدين يختارون السكون اكثر منها. جواب القديس, fol. 179.

γ. Homilia S. Mar Isaaci de variis modis, quibus aliquis bonam vitae dispositionem sibi acquiret; necnon monita salubria, quae ei ad modos poenitentiae conservandos et ordinandos utilia sint, وايضا ميمر القديس ماري اسحق في انواع التدابير التي بها يقتني الانسان ترتيب حسن لذاته وتحديرات جيدة يفيدوه احتراس وترتيب انواع التوبه, fol. 187.

δ. Ejusdem de sensu spiritali, unde in animo nata sit, et quousque progrediatur, وايضا القديس ماري اسحق في انه من اين يولد في النفس الحسس الروحاني. والي اين ترتفع منزلته, fol. 192.

ε. Alia quaestio et responsio, وجواب مسالة, fol. 193.

ϛ. Ejusdem ad fratrem cujus anima in initio amore divino inflammata est, sed postea refrigescebat, fol. 197.

4. Homilia patris nostri S. Dorothei de domo animae aedificanda, et de misericordia, ميمر لابينا القديس دوروثاوس علي بنا بيت النفس وعلي الرحمة, fol. 205. Insunt duo ad fratres de difficultatibus suis responsa.

5. Instructio e verbis S. abbatis Esaiae, تعليم من قول القديس انبا اشعيا, fol. 211.

6. Homilia e verbis Mar Ephraimi Syri, ميمر من قول ماري افرام السرياني, fol. 233.

7. Excerpta ex Hhonaino fil. Isaaci, قال حنين ابن اسحق, fol. 238; Antonio, الاب القديس انتونيوس, ibid.; Abraham, discipulo abbatis Shishai, ابرهيم تلميد انبا شيشاي, fol. 239; de tribus monachis historia, ibid.; excerptum ex abbate Jacobo, انبا يعقوب, fol. 240; de S. abbate Macario, عن القديس انبا مقاريوس الكبير, ibid.; de abbate Poemene, القديس انبا بيمن, fol. 241; de sene quodam, عن بعض المشايخ, ibid.; excerpta ex abbate Esaia, انبا اشعيا, fol. 242; Macario, ibid.; Shishai, ibid.; sene quodam, ibid.; abbate Mose, انبا موسي, fol. 243; responsum Shishai, ibid.; historia monachorum Aegyptiacorum, ibid.; responsum Silvani, سلوانوس, ibid.; locutio abbatis Banboae, قال انبا بنبوا, fol. 244; quaestio abbatis Josephi ad Poemenem, سال انبا يوسف لانبا بيمن, ibid.; senis cujusdam, fol. 245; narratio abbatis Poemenis, ibid.; it. Jonae abbatis, ibid.; it. Poemenis, patris cujusdam, Gregorii, senis cujusdam, et abbatis Sylvani, fol. 246; narratio de Sylvano, ibid.; senis cujusdam quaestio et responsum, fol. 247; locutiones Jonae, et Antonii, ibid.; Ephraimi Syri, fol. 249; ejusdem, fol. 250; it. Simeonis stylitae, ibid.; ejusdem, fol. 251; it., fol. 252; it., fol. 253; abbatis Bacchum (Bacchi?) انبا بخوم الكبير, fol. 254; abbatis Stephani Thebani, انبا اسطافانوس التبايسي, fol. 255; Gregorii, غريغوريوس, ibid.; Basilii, باسيليوس, fol. 256; ejusdem, fol. 257; abbatis Esaiae, fol. 258; Simeonis stylitae, ibid.; Dei, قال الله. Ad calc. الله يرحم الكاتب امين. تم امين ٥ Deus misericors sit scribae, Amen. Explicit. Amen. [Marsh. 465.]

151.

Codex bombycinus in octavo, ff. (200 – 30 =) 170 constans, Carshunicus, mutilus, fine carens, charactere simplici exara-

tus[a]. Folia literis Syriacis numerata sunt, desuntque ff. 1, 10, 20, 35, 100, 101, 111, 131, 150—161 (praeter fol. unum nullo numero notatum), 170—179, 181. Denique fol. 91 ante fol. 81 compactum est. Insunt ;

Excerpta quaedam praesertim ex Clemente Romano, et Jacobo Sarugensi.

1. Excerpta ex operibus Clementis Romani, et praesertim ex iis quae sub nomine Recognitionum circumferuntur, fol. 2.

Tit. نبتدي ونكتب من قول قليمبس الفصل الاول في ما خلق الله سبحانه وتعالا في الستة ايام ٥ Initium facimus scribendi sectionem primam ex iis quae dixit Clemens de rebus quas Deus in sex diebus creavit, ibid. Excipiunt aliae ex eodem opere desumptae sectiones.

2. Jacobi Sarugensis homilia quinta de mysteriis sacris, et confessione et poenitentia, qua monet ne quis sine confessione corpus Christi sumere audeat, ميمار الخامس لماري يعقوب اسقف مدينة سروج قاله علي الاسرار المقدسه والاعتراف والتوبه ولا يتجاسر احد وياخذ جسد المسيح بغير اعتراف, fol. 132.

3. Jacobi Sarugensis homilia sexta de illo verbo quod in evangelio dixit Dñus noster, Quid homini proderit si totum mundum lucratus sit, et animae suae jacturam faciat ?, ميمار السادس من قول الاب القديس ماري يعقوب السروجي يفسر كلمة التي قالها ربنا في الانجيل المقدس ان ماذا ينفع الانسان اذا ربح العالم كله وخسر نفسه, fol. 140.

4. Expositio sacri jejunii, ترجام علي الصوم المقدس, fol. 149.

5. Excerpta ex Corano Mahommedis, Carshunice, fol. 162. Titulo carent.

6. Historia S. dñae Nesimae, قصة مرتي نسيموس القديسه, fol. 168.

7. Historia Jonae prophetae quem Deus summus misit, ut Ninevitas ab ignorantia ad poenitentiam verteret, نبتدي بعون الله وحسن توفيقه ونكتب قصة يونان النبي لما ارسله الله تعالي الي مدينه نينوا ليرد اهلها من جهلهم الي التوبه, fol. 193.

8. Historia Thomae apostoli, تشعيث ماري تاوما, fol. 200. Praeter titulum caetera desunt. [Marsh. 494.]

[a] Anni nota caret, sed in fol. 2 exstat inscriptio, qua commemoratur legatio hujus codicis a Maria, filia presb. Hhabo ad ecclesiam S. Joannis Dilaimitae in anno Graec. 1866, C. 1555, unde liquet eum saeculi decimi sexti esse ; ܟܬܒܗ ܕܗܘ ܟܘܪܝܐ ܕܡܪܝܡ ܒܪܬ ܩܫܝܫܐ ܗܒܘ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܕܒܝܬ ܕܝܠܝܡܝܬܐ ܕܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘܫܬ ܡܐܐ ܘܫܢܬ ܐ ܕܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܐܒܐ ܕܝ ܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܐܡܐ ܕܝ ܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܐܚ ܕܝ ܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܐܚ ܕܝ ܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ∴ ܕܝ ܡܪܝ ܝܘܚܢܢ Maria, filia presbyteri Hhabo, benedictum hunc librum ex operibus Clementis desumptum ecclesiae S. Mar Joannis Dilaimitae legavit pro anima sua, et patris Joannis, et matris et avi : neque cuiquam a Deo summo licet ut ad domum suam eum amoveat, vel injuria afficiat, vel a presbyteris et diaconis occultet, sed in eo legant, et misericordes sese erga scribam et lectores et auditores praestent, Amen. Quicunque autem contumacem se monstret, et eum occultet disobedientiae crimini obnoxius erit. Anno Gr. 1866 ; orate pro peccatore qui scripsit, et pro parentibus ejus, et omnibus qui laboris ejus participes erant sive verbo sive facto, sive multum sive parum, Amen.

152.

Codex chartaceus in quarto, ff. 81 constans, cura Francisci de Busquet[a], episcopi

[a] François, fils de Durant Bosquet, premier président de Narbonne, devint très-habile dans les langues latine, grecque, et hébraïque, aussi qu'en théologie et en droit. Il remplit

Lutevensis, ex antiquo codice, Romae, A. C. 1654, charactere simplici descriptus. Insunt;

Joannis Darensis opera selecta.

Commentarius in libros Dionysii Areopagitae de utraque Hierarchia.

1. Joannis Syri episcopi Darensis Commentariorum in libros D. Dionysii Areopagitae de utraque Hierarchiae argumenta, ff. 1—5. Ad calc. alia manu, forte ipsius episcopi, Franciscus de Busquet, eṗus Luteveñs in Gallia Narbonensi curavit describi hunc librum ex codice antiquo Romae, mense Maio, 1654.

Tit. ,ܐܝܟ ܕܐܫܬܠܡ ܒܬܪ ܡܝܬܪܐ ܕܐܬܪܟ ܕܟܠ ܐܬܪ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܢ ܐܝܬ ܠܡܐܠ ,ܡܠܐܟ ܕܐܬܪ ܡܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܢ ܐܝܬ ∴ ܕܐܬܪ ܠ

ܣܠܩ ܒܫܡܐ ܕܟܬܒ ܡܫܡܥ ܡܡܠܐ ܕܟܬܒ ܫܠܝܫ ܒܗ. ܒܝܢ ܕܟܬܒ ܐܠܐ ,ܒ ܕܒܗ ܕܟܬܒ ܐܠܐ ܕܟܬܒ, fol. 18.

ιβ. Cap. 12, Dixi quod hi inferiores omnium proprietatum illorum superiorum non participes sunt, ܐܠܐ ܒܝܢ . ܒܓ . ܒ ܕܟܬܒ ܐܠܐ ܕܟܬܒ, fol. 19.

ιγ. Cap. 13, Objectio, ܐܠܐ . ܒܗ . ܒ ܒܝܢ ܕܟܬܒ, ibid.

ιδ. Cap. 14, Quid velit numerus angelicus (angelorum), quem nobis tradiderunt Scripturae, ܒܐ ܕܟܬܒ . ܒܐ . ܒ ܐܠܐ ܕܟܬܒ, fol. 20.

ιε. Cap. 15, Demonstratio, quod illuminatio divina, quamvis multiplici modo per bonitatem ad eos qui ei curae sint perveniat, simplex tamen manet, neque ita tantum, sed etiam eos qui illuminentur in unitate conservat, ܕܟܬܒ . ܡܐ . ܒܕ ܒܝܢ ܕܟܬܒ ,ܒ ܕܟܬܒ ܐܠܐ ܕܟܬܒ ,ܒ ܕܟܬܒ ܐܠܐ ܕܟܬܒ . ܕܟܬܒ ܐܠܐ ܕܟܬܒ ,ܒ ܕܟܬܒ ܐܠܐ ܕܟܬܒ ,ܒ ܕܟܬܒ ,ܒ ܕܟܬܒ ,ܒ

causa haec divina officia perficiantur, ... fol. 37.

γ. Cap. 3, De iis rebus quae in consecratione chrysmatis perficiuntur, et de iis qui eo consignantur; h. e. de modo quo a sacerdote consecratur et perficitur, et de iis qui eo consignantur, ... fol. 38. Theoria hujus mysterii extrinsecus, et qua de causa celatur chrysma, ...; it. intrinsecus, ..., fol. 39. Quaenam sit virtus baptismatis, et quae chrysmatis, et quae oblationis (eucharisticae), fol. 43.

δ. Cap. 4, De ordinatione sacerdotali, ..., fol. 43. Quomodo dicis (officia sacerdotalia, ..., tantum a summo sacerdote) perfici et absolvi, ...; objectio, ... Quinam sint ordines et virtutes uniuscujusque eorum qui sacerdotio funguntur, ... Quaenam sint uniuscujusque ordinum munera propria et virtutes et officium, ..., fol. 44. Mysterium ordinationis sacerdotalis, ... Sex res quae omnibus ordinibus, quum ad munus consecrentur, communes sunt, (necnon quae propriae sint,) ... Mysterii theoria, ..., fol. 45.

ε. Cap. 5, De iis ordinibus qui perficiuntur, (h. e. qui sub disciplina sint, quales sint catechumeni, energumeni, poenitentes), ..., fol. 47. Mysterium ordinationis monachorum, ... Theoria ejus, ..., fol. 48. Tres objectiones, ..., fol. 49.

ϛ. Cap. 6, De iis rebus quae circa defunctos fiunt, ..., fol. 50.

3. Ejusdem Joannis Darensis liber (primus) de sacerdotio, ..., fol. 52.

α. Cap. 1, De donis divinis; necnon de summo sacerdotio caelesti et terreno, ... ibid.

β. Cap. 2, Oportere nos mysteria honore prosequi, neque cuivis hominum ea exponere, ..., fol. 53.

γ. Cap. 3, Quid sit summum sacerdotium, ..., fol. 54.

δ. Cap. 4, Quae sit essentia summi sacerdotii nostri, ... ibid.

ε. Cap. 5, Quaenam sit summi sacerdotii origo, ... ibid.

ϛ. Cap. 6, Quisnam sit communis totius summi sacerdotii finis et perfectio, ... ibid.

ζ. Cap. 7, Quaenam sit summi sacerdotii efficacia, et quis ejus auctor, ... ibid.

η. Cap. 8, Quaenam communia et quae

propria sint officia summi sacerdotii nostri et quae angelici, .ܟܗܢܘܬܐ .ܟ̄ ܕܫܘܠܛܢܐ ܕܟܗܢܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܥܡ ܡܠܐܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܟܗܢܘܬܐ ܕܥܠ ܐܪܥܐ ܒܪܝܫܝܬ, fol. 55. Excipit objectio.

4. Ejusdem Joannis Darensis liber secundus de sacerdotio, ܬܪܝܨ ܡܝܡܪܐ ܕܝܘܚܢܢ ܕܕܪܝܢ ܒܟܗܢܘܬܐ ܕܬܢܝܢ ܡܫܟܚ ܒܗ ܕܫܡܗ ܕܟܗܢܘܬܐ ܕܟܝܢ, ibid. Praefatio, ܣܘܓܝܐ, ibid.

a. Cap. 1, Quidnam sit sacerdotium, et unde nomen ejus deductum sit, .ܐ̄ .ܟ̄ ܕܡܐ ܗܘ .ܟܗܢܘܬܐ, ܘ ܡܢܐ ܐܬܐ ܫܡܗ ܕܟܗܢܘܬܐ ܕܐܬ ܠܗ, ibid.

β. Cap. 2, Quaenam sit nominis sacerdotii significatio, ܡܢܐ ܐܬܐ ܫܡܗ .ܒ̄ .ܟ̄ ܕܟܗܢܘܬܐ ܕܐܬ ܠܗ ܫܡ, fol. 56.

γ. Cap. 3, Unde initium et originem duxit sacerdotium, ܐܝܟ ܐܬܐ ܫܡܗ .ܓ̄ .ܟ̄ ܕܡܢ ܐܝܟ ܐܬܐ ܟܗܢܘܬܐ ܒܪܫ ܕܡܢ ܒܪܝܬܐ, ibid.

δ. Cap. 4, Quomodo per manus deductum sit sacerdotium, ܐܝܟܢܐ ܐܬܐ ܫܡܗ .ܕ̄ .ܟ̄ ܕܟܗܢܘܬܐ ܒܝܕ ܒܪܝܬܐ, ibid.

ε. Cap. 5, Qua de causa datum sit sacerdotium, ܡܛܠ ܡܐ ܐܬܐ ܫܡܗ .ܗ̄ .ܟ̄ ܕܟܗܢܘܬܐ ܢܬܝܠ ܠܒܪܝܬܐ, fol. 57.

ϛ. Cap. 6, Quibusnam datum sit sacerdotium ecclesiasticum et pro quibus, .ܘ̄ .ܟ̄ ܕܟܗܢܘܬܐ ܢܬܝܠ ܠܒܪܝܬܐ ܐܬܐ ܫܡܗ ܠܡܢ ܐܠܐ ܕܟܗܢܘܬܐ, fol. 58.

ζ. Cap. 7, Quaenam sint sacerdotii divisiones simpliciter, et in quos divisum sit, .ܟ̄ ܕܐܝܢ ܐܬܐ ܫܡܗ ܕܟܗܢܘܬܐ ܕܫܡܗ ܕܐܬ ܠܗ ܦܠܓܐ ܒܪܝܬܐ ܕܟܗܢܘܬܐ, fol. 59.

η. Cap. 8, Quaenam sit essentia et virtus et efficacia uniuscujusque earum (divisionum); sectio autem prima ostendit quaenam sit uniuscujusque essentia, .ܙ̄ .ܟ̄ ܕܐܝܢ ܐܬܐ ܫܡܗ ,ܡܢܐ ܐܬܐ ܫܡܗ ܕܟܗܢܘܬܐ ,ܡܢ ܕܐܝܢ ܐܬܐ ܫܡܗ ܕܟܗܢܘܬܐ ,ܡܢ ܕܐܝܢ ܐܬܐ ܫܡܗ

de sacerdotio, ... ibid.

a. Cap. 1, Objectio contra ea quae dicta sunt quasi e persona Judaeorum, ... ibid. Excipit disputatio inter ... et ...

β. Cap. 2, De praestantia sacerdotii ecclesiastici, et qua de causa derelictum (abolitum) sit sacerdotium legale, et hoc in ejus locum datum sit, ... fol. 71.

6. Ejusdem Joannis Darensis liber quartus de sacerdotibus, ... ibid.

α. Cap. 1, Libri praefatio, ... ibid.

β. Cap. 2, De principatu, ... fol. 72.

γ. Cap. 3, Canones et regulae quas Paulus de presbyteris et diaconis constituit, ... ibid.

δ. Cap. 4, Expositio verborum Pauli, ... fol. 73.

ε. Cap. 5, De moribus qui hominum pastori deceant, ... fol. 75.

ϛ. Cap. 6, Cur a principe et pastore et rectore exigitur, ut his praeditus sit virtutibus, ... ibid.

ζ. Cap. 7, De matrimonio sacerdotum, ... fol. 77. Excipit objectio.

η. Cap. 8, Quod non oportet sacerdotes esse percussores, ... fol. 78.

θ. Cap. 9, Quod oportet sacerdotem pecuniae non esse amantem, ... fol. 79.

ι. Cap. 10, Quod oportet sacerdotem aptum esse ad docendum, et verbo doctrinae fidei ei concesso deditum, ut possit doctrina quae sana sint consolari et contumaces arguere, ... fol. 80.

ια. Cap. 11, Quo demonstratur..., ... fol. 81. Ipsum caput et caetera desunt.

Ad calc. Ex libris Bibliothecae D. D. Caroli de Pradel, episc̃. Montpẽ[c]. Et postea alia manu, D. Ev., Ap. 10, 1780. From T. P. by Steph. H. jun. [Bod. Or. 264.]

153.

Codex chartaceus in folio, ff. 67 constans, recentioris aevi, in fine mutilus, charactere simplici haud inscite exaratus. Insunt;

Ephraimi Syri carmina quaedam Syriaca et Carshunica et orationes, forte e libris officiorum ecclesiasticorum eruta, et hactenus maxima ex parte inedita. Tit. nullus exstat.

×1. Canticum Mar Ephraimi de justis et probis, ... fol. 1.

×2. Ejusdem de defunctis et de Sancta

[c] Carolus de Pradel ad Montis Pessulani episcopatum evectus est A. D. 1676.

Trinitate, ܡܫܡܪܬܐ ܕܥܠ ܬܠܬܝܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܒܫܡܐ ܕܐܒ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ, fol. 2.

χ3. Ejusdem de peccatore hymnus (alphabeticus) ܡܐܡܪܐ ܕܡܪ ܐܦܪܝܡ ܥܠ ܓܒܝܐ ܚܛܝܐ ܒܫܡܐ ܕܐܒ ܘܒܪܐ [a], fol. 4.

χ4. Ejusdem de poenitentia, ܥܠ ܡܠܐ ܕܬܘܒܐ ܘܡܫܒܚܬܐ, fol. 5.

5. De creatione et formatione patris nostri Adam, ܥܠ ܒܪܝܬܐ ܘܡܫܘܝܬܐ ܕܐܒܝܢ ܐܕܡ ܩܕܡܝܐ ܒܫܡܐ ܕܐܒ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ, fol. 7.

χ6. De ultimo judicio, ܥܠ ܕܝܢ ܡܠܐ ܕܐܚܪܝܬ ܙܒܢܐ ܒܫܡܐ ܕܐܒ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ, fol. 9.

χ7. Homilia ejusdem de eodem, ܡܠܐ ܕܬܘܒܐ ܕܐ ܥܠ ܕܐ ܒܫܡܐ ܕܐܒ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ, fol. 12.

χ8. Ejusdem Mar Ephraimi doctoris et columnae ecclesiae Orientis homilia de regis victricis Constantini baptismo, ܕܐܬܐ ܡܠܦܢܐ ܘܡܘܪܐ ܕܥܠ ܥܡܕܐ ܕܩܣܛܢܛܝܢ ܒܫܡܐ ܕܐܒ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ, fol. 13.

χ9. Ejusdem canticum de festo resurrectionis qui dies est dominicus, ܡܐܡܪܐ ܕܬܘܒܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܒܝܬ ܡܪܝ ܥܠ ܒܪܝܬ ܒܫܡܐ ܕܐܒ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ, fol. 16.

10. Ejusdem de morte bonorum et malorum homilia, et quomodo missus est angelus ad animam, quae post peccatum nullam poenitentiam egerit, ܕܬܘܒܐ ܕܐ ܒܫܡܐ ܕܐܒ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܥܠ ܡܘܬܐ ܕܛܒܐ ܘܕܒܝܫܐ ܘܥܠ ܐܝܟ ܕܫܠܝܚ ܐܬܐ ܡܠܐܟܐ ܠܘܬ ܢܦܫܐ ܕܠܐ ܥܒܕܬ ܬܘܒܐ ܒܟܠ ܙܒܢܐ, fol. 18.

11. Ejusdem canticum Carshunice de retributione, quae die resurrectionis futura sit, et de auxilio quod in illo erit tempore, ܡܐܡܪܐ ܕܬܘܒܐ ܕܐ ܥܠ ܓܒܝܐ ܕܐܬܐ ܒܝܘܡ ܩܝܡܬܐ ܒܫܡܐ ܕܐܒ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܥܠ ܕܝܢ ܓܡܠܐ ܕܐܬܐ ܒܝܘܡ ܩܝܡܬܐ ܘܥܠ ܥܘܕܪܢܐ ܕܐܬܐ ܒܗ ܒܗܘ ܙܒܢܐ ܘܥܠ ܐܝܟ ܕܫܠܝܚ ܐܬܐ ܡܠܐܟܐ ܠܘܬ ܢܦܫܐ ܕܠܐ ܥܒܕܬ ܬܘܒܐ ܒܟܠ ܙܒ

ܕܡܠܟܐ ܕܡܪ ܥܡܗ ܕܐܬܐ ܕܫܡܗ ܡܪܢ ܥܡܢ : ܡܫܬܟ, cum تفسير هذا القول.

χ 20. Ejusdem homilia de retributione quae die resurrectionis futura est, Carsh., ܡܠ ܒܗ ,ܡܪ ܐܝܟ ܕܐܬ ܠܡ ܡܬܬܠ ܒܗ ܡܬܩܒܠ ܗܘ, fol. 53.

21. Orationes S. Mar Ephraimi, ܟܬ ܚܕ ܒܥܘܬܐ ܕܡܪ ܐܦܪܝܡ ܕܣܘܪܝܐ ܕܐܬܝܠܕ ܒܟܢܪܐ ܕܫܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܐ ܘܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܕܒܪ ܐܠܗܐ ܕܐܒ ܘܕܪܘܚ ܩܕܝܫ, fol. 54.

χ 22. Ejusdem consolatio de defunctorum decessu, ܡܠܬܐ ܕܢܚܡܬܐ ܕܐܡܪ ܡܪ ܝܥܩܘܒ ܒܪ ܝܘܣܦ . ܐܝܬܝܗ ܗܘܐ ,ܐܡܪ ܕܡܬܬ ܕܡܬܩܒܪ ܠܗ, fol. 56.

χ 23. Alia ejusdem de defunctis, ܐܚܪܬ ܕܡܬܬ ܠܗ ܗܘܐ ,ܐܡܪ ܕܡܪ, fol. 58.

24. Ejusdem intercessio et supplicatio ad Dñum suum pro nobis hominibus, ܐܝܬܝܗ ܗܘܐ ,ܐܡܪ ܕܡܪ ܕܡܬܩ ܠܡܪܗ ܒܥܕ ܒܢܝ ܐܢܫܐ, fol. 59.

χ 25. Ejusdem homilia de Dei Verbi incarnatione, in qua hujus doctrinae defensio argumentis stabilita est, ܡܐܡܪ ܕܡܠܬ ܐܝܬܝܗ ܗܘܐ ,ܐܡܪ ܕܡܪ ܥܠ ܡܫܬܟ ܕܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܡܠܬܐ ܕܐܡܘܪ ܒܗ, fol. 60. Tria insunt capita, *α*. Incarnationis demonstratio, ܕܐܡܘܪ ܒܗ ܡܐܬ. *β*. It., argumentis ex miraculis deductis, ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܝܬܝܗ ܕܐܡܘܪ ܒܗ ܐܬ. *γ*. Quod Dñus noster ille est cujus adventus exspectabatur, ܕܐܢ ,ܗ ܕܠ ܡܬܬ ܕܐܬ ܕܡ ܐܝܬ ܠܗ ܕܐܡܘܪ ܒܗ ܐܬ.

26. Ejusdem adversus Nestorianos, ܒܥܐ ܕܐܝܬܝܗ ܗܘܐ ,ܐܡܪ ܕܡܪ ܡܠ ܐܢܛܝܟܝܐ ܠܡܕܠ, fol. 65.

27. Ejusdem de morte physica, ܡܐܡܪ ܕܡܪ ,ܐܡܪ ܕܡܪ ܐܝܟܐ ܒܥܠ ܕܐܬ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒ ܘܕܪܘܚ ܩܕܝܫ ܕܐܬ ܐܠܗܐ ܕܟܠ ܕܐܬ, fol. 66.

χ 28. Ejusdem de fine mundi, ,ܐܡܪ ܡܠ ܒܥܐ ܕܐܬܠ ܡܬܠܐ ܕܠܐ ܡܝܕܥ ,ܗ, ibid. In duas sectiones divisa est, *α*. Quod tempus finis ignotum est, ܡܠܐ ,ܗ ܕܠ ܡܕ ܐܡ ܐܬ. *β*. De fine, et filii perditionis adventu, ܐܝܬܝ ܐܬܠܐ ܐܒܕܢ ܠܐ ܐܬ. Imperfecta est homilia.

[Marsh. 711.]

154.

Codex chartaceus in folio, ff. 10 constans, in medio operum quorundam Arabice compactus, ab eodem opinor scriba qui codicem proxime antecedentem exaravit, charactere simplici exscriptus. Insunt;

S. Ephraimi Syri excerpta.

1. Canticum de sapientiae amore; initium, ܐܠܗܐ ܝܗܒ ܠܡܠܐ, *Deus largire doctrinam*, una cum versione Latina, fol. 1.

2. Hymnus, ܡܐܡܪ, cui initium, ܒܪܟ ܝܩܪ ܡܢ ܐܬܪ ,ܟ, *Benedictus sit honos tuus ex loco tuo*, fol. 4.

3. Orationes, ܒܥܘܬܐ, tres sermone soluto, quibus initia, ܐܡܝ ܐܒܐ ܕܟ ܠܟ ܝܗܒ ܠܢ ,ܟ, ܒܥܐ ܕܐܡܪ ܠܡܪ, ܡܪ ܐܠܗ ܕܟܠ ܒܪܝܬܐ, ibid.

4. Hymnus in Dei honorem, ܫܒܚܬܐ, cui initium, ܢܗܝܪ ܠܒܝܬ ܐܠܗ ܐܝܟ ,ܗ, *Lux quae justis orta est*, fol. 5.

5. Homilia metrica, ܡܐܡܪ, cui initium, ܐܝܟ ܡܐ ,ܗ ܕܐܡܬ ܠܡ, *O quam verus fuit, Dñe, amor* (*martyrum*), fol. 6.

6. Oratio metrica, ܒܥܘܬܐ, cui init., ܐܬ ܒܥܠܡ ܡܫܝܚܐ, *Venite, refugium in orando petamus*, fol. 7.

7. Oratio altera, cui init., ܐܝܟ ܩܒܠ ܒܥܘܬܢ ,ܟ, *Audi, Dñe, orationem nostram*, ibid.

8. It. tertia, cui init., ܡܐ ܕܐܬܝܗ ܟܪܣܐ ,ܗ, *Quum thronus judicii paratus est*, fol. 8.

9. Oratio sermone soluto, cui init., ܟܝܢܝ ܚ̈ ,ܙ̈ ܕܝ ܠ ܡܐ ܕܚܠܦ ܠ, *Sit tua voluntas, Dñe, ea quae me erudiat*, fol. 9.
10. Oratio metrica, in qua omnes versus in fine adverbium habent, cui init., ܐܝ ܒ̈ ܕܡܫܝܚܐ ܝܠܝܕ, *Filius, qui divine natus es*, ibid.
11. It. altera, cui init., ܕܝܢܗ ܕܐܡܬ ܕܝܢ ܐܘ ܕܝ, *O Judex, cujus justum est judicium*, fol. 10. [MARSH. 453. ART. 3.]

155.

Codex chartaceus in quarto, ff. 94 constans, charactere simplici mediocriter, neque a scriba orientali, una tantum columna, quasi scriptoris in animo fuerit versionem Latinam adponere, exaratus. Insunt;

Gregorii Bar-Hebraei carmina[a], et aliorum: necnon epistolae et metricae et oratione soluta scriptae.—Hymni ad finem e libris officiorum ecclesiasticorum, ut opinor, exscripti sunt.

Tit. ܕ ܟܬܒ ܡܫܠ ܕܝܢܐ ∴ ܒܥܘܪܐ ܕܐܠܗܐ Auxilio divino adjungimus Librum Metrorum, fol. 4.

1. Poema de perfectione, metro Jacobitico, ܒܗܝܢ ܠ ܒܫܠܡ ܕܝܢ ܕܐܡܪ ܕܝܢ, ibid. Cf. supra, 371. 1.
2. De admirabili caelorum constitutione, etc. Init. ܐܡܪ ܐܢܐ ,ܒ ܒܚܟܡ ܕ ܐ ܕܐ ܐܠ ܒܫ, fol. 11. Cf. 372. 9, ubi mendose ܒܚܟ.
3. De amore divino, quem vino adsimilat, fol. 13. Cf. 371. 3.
4. De amore divino, fol. 15. Cf. 371. 5.
5. De anima rationali, ibid. Cf. 371. 6.
6. De Socratis dicto, fol. 16. Cf. 371. 2.
7. De aenea lagena argento incrustata, fol. 17. Cf. 374. 151.
8. De eadem, ibid. Init. ܒܢ ܐܝܟ ܐ ܕܐ ܕܐ ܒܫ ܕܐ ܒ̈ ܕܐ ܕ̈ ܕ ܕ̈ ܕ ܕ̈ ܕ

56. De insipiente, ibid. Sequuntur ܟܬ quinque. Cf. 373. 55.
62. Ad aegrotum amicum, fol. 21. Tredecim ܟܬ sequuntur. Cf. 372. 61.
76. De doctrinae amore, ibid. Cf. 373. 74.
77. Quum pro scriba orabat, fol. 22. Cf. 373. 75.
78. De amore puro, ܐܓ ܕܥ ܠ, viginti duo ܟܬ, ibid.
100. De anima, ܐܕ ܠ, fol. 23. Init. ܟܡܫܟ ܐܠܗ. Cf. 374. 75.
101. De sapientia, ܟܡܟܥ ܠ, septem ܟܬ, ibid.
108. De flabello, ܟܡܐ ܠ, decem ܟܬ, fol. 24.
118. De Joannis patriarchae obitu, ibid. Cf. 374. 110.
119. Ad terram maledictam, ܟܬ sex, fol. 25. Cf. ibid.
125. Ad amicum cum eo offensum, ܟܬ novem, ibid.
134. De Dñi amore, carmina quinque, fol. 26.
139. It. in metro S. Ephraimi, ibid. Init. ܠ ܡܕ ܟܐ ܟܐ ܒܪ.
140. It. in metro S. Balaei, ibid. Init. ܡܒ ܠ ܒܙ ܐܚܝ.
141. Carmen in summo pedo suo pastorali inscriptum, ibid. Cf. 372. 8.
142. De amico quodam, ܐܓ ܟܥܟ ܠ, ܟܬ septem, fol. 27.
149. Episcopi cujusdam encomium, carmina tria, ibid. Cf. 374. 110.
152. Carmen benevolum ad quemdam episcopum, ܠ ܩ ܐܓ ܟܡܥ ܐ ܕܐ ܟܣ, ibid. Cf. 375. 159.
153. Oratio benevola pro episcopis, ܟܬ duo, ibid. Init. ܟܐ ܠ. Cf. ibid.
155. Ad episcopos, ܟܬ duo, ibid.
157. Encomium, ܟܠ, ibid.
158. De presbytero delatore, ܠ ܡܥ ܟ ,ܟܣ, fol. 28. Init. ܟܐ ܡ ܡ ܟ ,ܟ ܐ ܟ ,ܟ ,ܟ ,

203. De oppressore et delatore, fol. 34. Cf. 376, l. ult. Duo ܟܬܒ sequuntur.

206. Irrisio insipientis cujusdam, qui philosophi nomen sibi adfectabat, ibid. Carmina duo. Cf. 377, l. 1.

208. De insipiente, qui libros cujuscunque generis colligebat, doctos autem viros ludibrio habebat et aspernabatur, in metro Ephraimitico, ibid. Init. ܫܢ ܐܝܟ ܡܢ ܕܐܡܪ. Omnes versus ܐܝܟ in fine habent. Cf. 378. 306.

209. In tempore hiemali, quum frigus invalescebat, ibid. Cf. 377, l. 4.

210. In divitem avarum, qui sodalibus nihil profuit, ibid. Cf. 377, l. 8.

211. Caput et cauda, metro Ephraimitico, ܪܝܫܐ ܘܕܢܒܐ, ibid. Insunt carmina de septem planetarum natura, et excidit, ut opinor, tituli prima pars. Cf. 377. 276.

212. Carmina brevia triginta duo, metro Jacobitico, fol. 35.

244. De seipso, ܟܬܒ quinque, fol. 36.

249. Irrisio temporis, ܣܒܪܐ ܕܫܘܐ, metro Ephr., fol. 37. Init. ܐܢܐ ܕܐܡܪ ܣܒܪܐ ܗܘ ܕܐܡܪ.

250. De se ipso, ܡܪܕܐ ܕܥ, carmina duo, ibid. In his suam in A. Gr. 1597 mortem vaticinatus est. Cf. 397, l. 25.

252. Carmen, in quo Chamisius Dño nostro objicit, quod non cadit sub categorias logicas, ibid. Titulus hoc in loco nullus exstat, sed cf. 377. 258.

253. Responsio doctoris nostri (sc. Danielis) ܡܪܢ ܕܐܡܪ, ibid. Cf. 377. 259.

254. Responsio patris nostri mafriani, ܕܐܡܪ ܒܫܘܐܠ ܩܕܡܝ, ibid. Cf. 377. 260.

255. Responsio ad Carduensem quemdam, metro Ephraim., ibid. Init. ܫܡܥܝ ܩܘܪܫ ܐܢ ܐܬܐ. Cf. 377. 261.

256. Reprehensiones in discipulos, carmina septem, eodem metro, fol. 39. Cf. 377. 268.

263. Aenigmata duo metro Jacob., quorum primum ܠܥ ܡܠܟ, alterum ܠܥ ܫܡܫ, ibid. Cf. 378. 298; 2. 1.

265. Quindecim syllabae, ibid. Cf. 378. 285.

266. Carmen metro Ephraim., ibid. Init. ܟܬܒ ܠܝ ܐܢ ܟܬܒ. Cf. 378. 286.

267. Carmina duo metro octasyllabo, fol. 40. Cf. 378. 287.

269. Carmen decapentasyllabum, ibid. Init. ܟܬܒ ܫܡ ܟܬܒ ܐܢ. Cf. 378. 289.

270. Carmina duo, ibid. Cf. 378. 290, sed h. i. l. prius hexasyllabum, cujus init. ܟܬܒ ܫܠ ܐܢ; alterum heptasyllabum, cujus init. ܟܬܒ ܒܟ ܠܝ.

272. Carmen pentasyllabum, ibid. Init. ܟܬܒ ܕ ܟܬܒ. Cf. 378. 292.

273. Carmina duo octasyllaba, ibid. Prioris init. ܟܬܒ ܕܐܡܪ ܩܕܡ ܐܢ ܡ: alterius ܟܬܒܐ ܐ ܟܐ ܕܐܠܦ.

275. Carmen hendecasyllabum de Sauli fraude in Davidem, ibid. Init. ܐܡܪ ܠܬܠܡܝܕ ܟܐ ܟܬܒ ܠܐ ܕܐܡܪ. Cf. 378. 295.

276. Carmen decapentasyllabum, ibid. Init. ܟܬܒ ܡ ܟܬܒ ܟܬܒ. Cf. 378. 296.

277. De amore sapientiae, ܕܣܝ ܠܥ ܟܬܒ, eodem metro, ibid. Init. ܕܡܪ ܕ ܟܬܒ ܐܡܪ. Cf. 378. 297.

278. Carmen dodecasyllabum, quod ille verus est amicus, qui alterius onus fert, rosae similis, quae propter flores suos spinas semper gerit, ibid. Init. ܐܢ ܟܬܒ ܕܣܝ ܠܥ ܟܬܒ ܕܐܡܪ ܡܪܢ ܕܣܝ.

279. Urbis Ingadiae reprehensio, ibid. Cf. 378. 310.

280. De abbate adrogante, ibid. Cf. 379. 311.

281. Quod viri honesti odio habentur, fol. 41. Cf. 379. 314. Ei adjuncta sunt sine titulo vel divisionis nota carmina eadem duo, quae supra 379. 315, 316 recensita sunt, quorum prioris init. ܕܟܬܒ ܕܐܡܪ ܟܬܒ ܒܥܝ ܒܟܬܒ ܕܡ: alterius ܠܥ

Tria haec carmina locutionibus logicis ubique referta sunt.

284. Carmen ex ore sapientiae dictum, ibid. Cf. 371. 7.

285. Ad amicum dolosum, ibid. Carmina tria. Init. [l.].

288. Ad regem regum, ibid.

289. De sancta Trinitate, metro Ephraim., fol. 42. Init.

290. De illo quod dixit Salomo, *Quis ventos pugillis suis contineat?* metro Jacobitico, fol. 51. Init.

291. Epistola ad presbyterum et diaconum, metro Ephr., fol. 55. Init.

292. Alia ep. ad presbyterum, eodem metro, ibid. Init.

293. Demonstratio soluta oratione scripta de zusis, h. e. denariis, Judae Iscariotae datis, unde acceptae essent, fol. 56.

294. Epistola soluta oratione ad metropolitanum, fol. 57.

295. It. ad episcopum, epistolae duo cum responso, ibid.

296. Epistola metro Ephraim., ibid. Init.

297. Epistola Georgii Meshamhono, in quo verba sapientum mystica exponit: insunt etiam quaedam ex epistola Pythagorae, fol. 58. In hac epistola soluta oratione explicantur cxii proverbia, qualia sint '*ne telum contra murum ferreum projicias*,' '*si scalam adscendere nequis, ne super tectum ambules*,' et alia ejusmodi.

298. De vita solitaria et ab aliis remota eremitarum, et deserticolarum et anachoretarum, metro Ephraim., fol. 61.

299. De paupertate voluntaria et justitiae via, eodem metro, fol. 65.

300. De monachis, eodem metro, fol. 67.

301. De monachis et eremitis, eodem metro, fol. 71.

302. Carmen mysticum in modum Cantici Canticorum, cujus tit. fol. 75.

303. Carmen breve in metro Ephraim., quod dulce nomen poenitentiae est, fol. 76.

304. Homilia metro Jacobitico de Deipara, fol. 77. Init.

305. Hymnus antiphonarius de peccatrice et Satana[b], fol. 78.

306. Cantilena de Abel et Cain, antiphonarium; gloria tibi, Dñe, quem veneramur, fol. 79.

---

[b] Nomen Satanae in Syrorum codicibus saepius contumelia quadam affectum est: e. g. in hujus hymni titulo litera ܣ sursum deorsum scripta est, similique modo in fol. 84 vo. In codicibus Nitriensibus est ubi totum nomen eidem ludibrio habitum inveniatur.

307. Cantilena de Abraham et Isaaco, et typis quos exprimebat, antiphonarium; gloria tibi, Dñe, cujus in persona, .ܐܒܪܗܡ ܘܝܨܚܩ ܒܢܘܗܝ ܕܐܒܪܗܡ ܠܘܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܙܪܥܗ ܕܐܒܪܗܡ ܐܝ ܠܟ ܐܝ ܠܟ ܡܪܝ ܐܝ ܠܟ ܐܝ ܠܟ ܡܪܝ, fol. 80.

308. Cantilena de duobus latronibus, antiphonarium, ܕܫܬܝ ܚܕ ܕܠܛܝܢ ܕܨܠܒܘ ܥܡ ܡܫܝܚܐ ܡܪܝ, fol. 81.

309. Cantilena[c] de Cherub et latrone, antiphonarium; gloria tibi, Dñe, etc., .ܡܪܝ .ܕܟܪܘܒ ܘܠܛܝܢ ܕܨܠܒܘ ܥܡ ܡܫܝܚܐ ܐܝ ܠܟ ܐܝ ܠܟ ܡܪܝ ܐܝ ܠܟ ܐܝ ܠܟ ܡܪܝ, fol. 83.

310. Cantilena de mortis et Satanae lucta, antiphonarium, ܕܡܘܬܐ ܘܣܛܢܐ ܕܨܠܒܘ ܥܡ ܡܫܝܚܐ ܐܝ ܠܟ ܐܝ ܠܟ ܡܪܝ .ܡܪܝ .ܐܬܐ ܡܢ ܙܪܥܗ ܕܐܒܪܗܡ, fol. 84.

311. Cantilena [Jacobi Sarugensis] de Simeonis Petri denegatione, ܕܫܡܥܘܢ ܟܐܦܐ ܕܟܚܕ ܥܡ ܡܫܝܚܐ ܩܕܡ ܕܣܗܕ ܩܝܦܐ ܒܥܠ ܕܟܬܒ ܡܐܡܪܐ, h. e. cujus prima verba sunt ܒܫܡ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܠܐ ܕܟܠ ܚܝܠ, fol. 87.

312. Carmen sine titulo, spatio etiam minutissimo ab antecedente cantilena separatum, mira arte, metro dodecasyllabo, conscriptum. In partes xxii divisum est, secundum alphabetum, cujus unam literam pars quaeque prae se fert, qua etiam incipit, nec per caeteros xliv versus, e quibus quaeque constat, haec litera denuo inveniatur. E. g. pars prima cum his verbis incipit, ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܢܫ ܐܬܝ, praeter quam nulla in ea exstat ܐ, nisi per scribae incuriam, qui arte carminis non perspecta, in v. 13 ܕܐܬܐ pleonastice pro ܐܬܐ scripsit. Simili modo partis secundae verba incipientia sunt ܒܬ ܒܢ ܐܒ ܓܕ, nec alia in toto carmine ܕ. In hoc nostro codice partes tantum xi exstant, sed in codice ab Assem. Bib. Vat. Cat. iii. 359 recensito, insunt xxii secundum Alphabeti Syriaci literarum numerum. Scriptor celebratur Ebed-Jesus Sobensis, de quo cf. etiam B. O. iii. i. 326.

Ad finem una compacta sunt octo Lexici Italico-Latino-Arabici folia, ab *affascinare* ad *avisare*, eadem manu, ut opinor, scripta.

[Marsh. 201.]

156.

Codex membranaceus in octavo, ff. 118 constans, antiquus, fine mutilus, charactere Nestoriano pulcherrime exscriptus. Insunt;

Severi patriarchae Antiocheni, et Joannis Bar-Aphthonii abbatis Cansarensis hymni.

Folium primum chartaceum est, manu recentiore scriptum. Inest Hymnus quo scriptor Deum ut ad laudes suas cantandas eum excitaret, ut olim Davidem, orat: it. Tit. ܐܝ ܠܟ ܡܪܝ ܕܚܝܠܐ ܕܟܠ ܚܝܠ ܕܐܬܐ ܡܢ ܙܪܥܗ ܕܐܒܪܗܡ ⁘ ܡܪ [l. ܡܡܠܠܐ] ܕܡܡܠܠܐ Per Deum scribimus hymnos S. Mar Severi, patriarchae, et Joannis Bar-Aphthonii, qui numero sunt cccli.

1. Severi hymni[a], fol. 1.

1. De nativitate Dñi, hymni 1—14, ܕܟ ܡܪ ܡܪ ܕܡܠ, ibid.
2. De baptismo sive Epiphania Dñi, hymni 15—25, ܕܡܥܡܕ ܡܪܢ ܕܡܫܝܚܐ ܒܝܘܡ ܥܡܕܐ, fol. 6. Ad calc. vocantur ܫܡܥ ܚܕ ܒܫܒܐ.
3. De introductione Dñi nostri in templum, quum senex Symeon eum in brachiis

[c] Haec et aliae hae cantilenae Jacobo Sarugensi plerumque adscriptae sunt. Cf. supra 427. 63, 64.

[a] Hymnorum in margine numerus literis Syriacis notatur, sub quibus alius numerus tonum, in quo quisque cantandus est, denotat. E. g. in fol. 2, ʼ ʼ Hymnus tertius est in ηχος sexto cantandus.

suis gestavit, hymni 26, 27, ܡܫܬܚܬ ܕܥܕ ܡܢܝܚܐ ܕܐ . ܕܟܬܒ ܠܗ ܡܫܬܚܬ ,ܡܥܕܪ ܠܟ ܟܬܒ ܠܡܥܒܕ, fol. 9.

4. Fol. decimum chartaceum est, ab eadem qua fol. 1 manu. Inest quartae sectionis tit., sc. De jejunio quadragesimali hymni 28—36, ܕܟܠ ܟܬܝܫܬܚ ܕܥܕ ܡܕܝܪܐ ܫ ܟܬܒ, fol. 10.

5. De miraculis quae edidit Dñus noster hymni 37—52, ܕܟܠ ܟܬܝܫܬܚ ܕܥܕ ܒܟ ܒܫܒ ܟܬܝܫܐ, fol. 12.

6. De sancto festo Hosannarum hymni 53—59, ܟܐ ܕܐ ܟܠ ܟܬܝܫܬܚ ܕܥܕ ܟܬܒܐ, fol. 17.

7. In sanctum sabbathum passionis salutaris hymni 60—66, ܟܥܠ ܕܥܕ ܟܐܕ ܟܐ ܟܬܒ ܟܬܒ ܟܬܒ, fol. 19.

8. De cruce veneranda et sancta hymni 67—80, ܟܒܬ ܟܠܒ ܟܬܝܫܬܚ ܕܥܕ ܟܐܕ, fol. 21.

9. Ordo sanctae resurrectionis, ܟܥܠ ܟܬܒ ܟܬܒ, fol. 24. Ex hymnis 27, sc. 81—107, in ordines, octoechi modo, distributis constat.

10. De adscensione hymni 108—112, ܕܥܕ ܟܠܐ ܟܬܝܫܬܚ ܟܥܠ, fol. 30.

11. In Pentecosten hymni 113—120, ܕܥܕ ܠܥܐܠܐ ܟܬܝܫܬܚ ܟܥܠ, fol. 32.

12. Ordo hymnorum generalium in honorem Deiparae et martyrum et doctorum et defunctorum, et poenitentiae, in modo octoechi dispositorum, ita ut quisque tonus doxologiam ei aptam in altero tono habeat[b], ܟܬܝܫܬܚ ܟܥܠ ܕܥܕ ܟܠ ܟܬܒ . ܟܐܒ . ܟܬ ܟܬ ܟܬ

Satanae hominumque invidia, conservet.—Omnes denique S. Mar Severi in hoc libro hymni 280 sunt; caeteros autem scripsit Joannes Bar-Aphthonius, et alter Joannes, ejusdem coenobii Cansarensis archimandrita. E lingua autem Graeca in sermonem Osrhoenum, h. e. Syriacum a S. abbate Mar Paulo, ejusdem urbis Ruhae, h. e. Edessae, episcopo, quum profugus a Persis factus in insula Cypro degebat, versi sunt. Correcti denique et cum Graecis exemplaribus conlati magna diligentia et industria, necnon quam maxima adcuratione a S. Mar Jacobo Edesseno, A. Gr. 986, secundum computationem ex ineunte regno Seleuci Nicatoris, regis Romanorum, in indictione tertia, A. C. 675. Orate pro Sohdeh peccatore qui scripsit.

2. Hymni ab incerto auctore scripti, ibid.

Tit. ܫܡܫܐ ܒܥܘܕ ܡܪܢ ܘܒܥܘܕ ܒܪܟܬܐ ܕܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܐܠܗܐ ܘܕܫܘܒܚܐ ܘܕܩܝܡܬܐ ܘܕܡܝܬܐ ܘܕܬܘܒܬܐ ∴ ܫܒܥܬ ܐܢܘܢ ܕܫܒܚܐ ܘܕܩܘܠܐ ܕܟܠ ܚܕ ܠܡܢ ܕܢܫܘܐ ܠܗ. Jam ope Dei scribimus ordinem supplicationum Deiparae, et martyrum, et defunctorum et poenitentiae, et resurrectionis, tonum quemque cum eo qui ad eum respondeat.

a. Tonus primus, ibid. *β*. Quintus, fol. 96. *γ*. Secundus, fol. 101. *δ*. Sextus, fol. 105. *ε*. Tertius, fol. 110. *ϛ*. Septimus, fol. 113. *ζ*. Quartus, fol. 117. Major ejus pars et tonus octavus desunt. [Hunt. 586.]

157.

Codex bombycinus in duodecimo, ff. (264 − 10 =) 254 constans, anno creationis 7057, C. 1542, eleganter charactere Nestoriano exscriptus. Inest;

Joannis Damasceni Octoechus, sive Hymni secundum octo tonos dispositi.

Tit. بسم الاب والابن والروح القدس الاه واحد سيدي بعون الاه تعالي وحسن توفيقه نكتب ارامپس من قول يوحنا ٥ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unius Dñi mei, ope Dei summi et bono ejus concursu scribemus hirmos, εἱρμούς, Joannis.

a. Tonus primus, ܩܕܡܝܐ ܩܠܐ, fol. 1. *β*. Secundus, ܬ ܩܠܐ, fol. 42. *γ*. Tonus tertius, ܬܠܝܬܝ ܩܠܐ, fol. 81. *δ*. Quartus, ܪܒܥܝ ܩܠܐ, fol. 110. *ε*. Quintus, اللحن الخامس, fol. 164. *ϛ*. Sextus, .ܘ. ܩܠܐ, fol. 180. *ζ*. Septimus, .ܙ. ܩܠܐ, fol. 206. *η*. Octavus, .ܫ. ܩܠܐ, fol. 221.

Quisque hymnus in novem doxologias, ܥ ܩܘܢܛܩܐ, distributus est, sed in hoc codice sub quaque ܩܘܢܛܩܐ plures congesti sunt hirmi, e quibus quem caneret, seligeret sacerdos. De baptismo, nativitate, poenitentia, defunctis, etc., tractant, plerique tamen in Deiparae honorem scripti sunt, typosque geniturae illaesa virginitate, quales fuerint rubus ardens nec combustus, maris rubri transitus, fornax Babylonia, celebrant.

Ad calc. annus quo scriptus est codex, وذلك بتاريخ شهار الخميس خامس وعشرين شهر نيسان المبارك سبعه وخمسين وسبع الاف ابونا ادم عليه السلام الموافق بستين الهجره في اواخر يوم خلت من شهر المحرم سنه تسعمايه ستة وخمسين ... ٥ Scriptum est mense quinto, die 25 mensis benedicti Nisan, anno Adam cui sit pax 7057, qui secundum Mohammedanorum computationem idem est ac dies ultimus mensis Moharram, anno Fugae[a] 956. Sequitur scriptoris nomen جراسيمس, Gerasimus, cum solitis sui opprobriis, et precibus ut lectores pro eo orent. [Marsh. 679.]

---

[a] Quum annus Hij'rat 956 idem est ac C. 1549, computatio nostri scribae h. i. l. cum ea Graecorum consentit, secundum quam annus creationis nativitate Dñi nostri annis 5508 prior est: sed in Codd. Dawk. viii, xii anni tantum 5501, et in Dawk. xiv anni 5500 concessi sunt.

158.

Codex chartaceus in octavo, ff. 52 constans, charactere simplici, A. Gr. 1984, C. 1673 exscriptus. Inest ;

Dioscori Gozartae episcopi Homilia Metrica de S. Gregorii Bar-Hebraei vita.

Tit. ... Dei auxilio scribimus homiliam de S. Gregorio mafriano, qui etiam Bar-Hebraeus, a Dioscoro, urbis Gozartae apud Carduchos episcopo, conscripta, qui a presbytero Behenam ut hanc homiliam scriberet rogatus, petitioni adnuit A. Gr. 1598, C. 1287.

Ad calc ... Explicit. et ad finem et absolutionem perducta est haec homilia manibus servi malis moribus praediti, et pigri ; odio et contemptu digni, miseri, imbecillis, culpis maculati, fatui, qui merus fimus est et eluvies populi, necnon desidiosi ; qui omnes lectores orat, ut pro humili peccatore Hodaie, qui scripsit, nomine monacho, facto autem minime, genere Buchdidiensi, in coenobio Deiparae apud Natapham degente, preces ut misericordiam obtineat, fundent. Orate pro me et pro patribus et fratribus et doctoribus meis, ut per Deiparae et omnium sanctorum preces veniam accipiant, Amen.

In ff. 20—23 enumeratio est librorum quos scripsit Bar-Hebraeus, sc.

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܘ ܠܐ

ܐܠܦ ܕܒܝܬ ܡܣܟܢܘܬܐ ܕܥܠ ܡ
ܠܒܫܐ ..

ܒܪ ܐܠܦ ܕܒܝܬ ܡܝܬܝܐ ܕܥܠ ܡ ܐܝܟ ܕ
ܡܬܐ .

ܐܠܦ ܕܒܝܬ ܫܘܠܡ ܕܐܝܟ ܐܦ ܐܪܣܛܘ .
ܕܐܡ ܠܠܘ ܡܚܘܠܐ ܕܒܝܬ ܕܝܢ
ܐܐ .

ܬܪܝܨ ܕܒܝܬ ܠܐ ܫܦܝ ܠܬܬ ..
ܠ ܐܐ ܕܢ ܕܒܪ ܠܗ ܕܐܡ ܡܠܐ .
ܠܐ ܐܐ ܡܠܐ ..
ܠܒ ܐܐ ܕܒܝܬ ܡܫܠܚܢܐ ܕܒ
ܓ .

ܡܠܐ ܡ ܒܬܪ ܠܐ ܐܦ ܡܕܒܪ
ܫܐ ..

ܫܝܡܬܐ ܡܫܠܚܢܐ ܕܝܢ ܟܬܒ
ܝ .

ܫܡ ܫܝܡ ܕܐܝܟ ܫܡܫ ܢܝ
ܓ ..

Liber primus vocatur *Mercaturae Mercaturarum*, et tractat de rebus physicis et mysticis et spiritalibus. Liber secundus, qui vocatur *Liber Pupillarum*, ex Isagoge, Categoriis et Sophistice constat. Tertius, qui *Alloquium Sapientiae et Logicae*, de rebus physicis et metaphysicis in compendii modo tractat. Quartus *Adcensio Mentis* est in sphaeras et motus stellarum, et de earum computationibus et centris. Quintus, qui *Candelabrum Sanctuarii*, de confirmatione fundamentorum ecclesiasticorum, cui insunt argumenta et responsa adversus omnes haereses. Sextus vocatur *Liber Radiorum*, quem brevissime composuit, ut in eo instruerentur qui ad mysteria divina ediscenda incumbunt, ut in omnibus scientiis sapientes evadant. Septimum, qui *Liber Elucidationum Grammatices* fusius scripsit ut dictiones corrigeret. Octavus *Liber Grammatices* in metro, ut delectationi esset cuique qui laborem amat, ut ex corde indagaret. Nonus *Liber Ethicorum* per institutiones saeculares et morum probitatem in rebus urbanis et domesticis necnon in agris et peregre, moribus angelicis et monachalibus. Decimus *Liber Butyri Sapientiae*, in quo collegit omnes sapientiae partes, et opiniones etiam philosophorum Aristotelis et Platonis, et sapientum omnium qui illis adhaerebant. Undecimus *Liber Indicationum et Prognosticorum* Abu Ali Bar-Sina (Avicennae), quem ex Saracenica in hanc Syriacam linguam sermone eleganti vertit. Duodecimus *Liber Directionum* (Nomocanon), cum canonibus, et legibus etiam saecularibus, secundum omnia quorum hominibus in suis negotiationibus opus est. Decimus tertius *Dioscorides* est de figura (et) delectu omnium medicamentorum, cum eorum praeparationibus. Ex illo autem libro magno parvum librum fecit, neque aliquid de compositione medicamentorum omisit, sed omnia in suum induxit. Decimus quartus ille magnus liber est cui nomen *Gophaki*, Arabice, quem mole parvum sed intelligentia magnum ita ex tribus magnis voluminibus redegit, ut quisque facile quidcunque velit medicamentum inveniat. Decimus quintus est *Expositio Aphorismorum Hippocratis*, Arabice, optime scripta. Decimus sextus est *Epitome Quaestionum Hhonaini Medici*, et hanc etiam Arabice composuit. Decimus septimus est *Liber Zigh*, seu Calendarium pro tironibus, ut ex eo sine labore computum anni eruant. Decimus octavus est *Liber de Utilitatibus Membrorum Corporis Humani*[a], Arabice. Decimum nonum, qui *Liber Medullae Mysteriorum*, ex Saracenico in sermonem Syriacum in omnibus partibus suis[b] vertit. Liber vicesimus *Chronicon*

[a] Assem. Cod. Bib. Pal. Med. Cat. p. 112. xix. hunc librum perperam vocat *Librum de utilitate lucri.*

[b] Hoc est, librum non in epitomen reduxit, sed totum Syriace reddidit. Cf. etiam num. 26.

est Arabice (Liber Dynastiarum. Poc.), quod docti quidam Arabes ex eo petierunt. Vicesimus primus *Interpretatio Somniorum* cum causis eorum: quam prius in juventute quam ad virilem aetatem attigerit composuit. Vicesimus secundus *Liber Expulsionis Moestitiae*[c] festive scriptus, qui moestos corda e tristitia liberet. Vicesimus tertius est *Liber Columbae*, de moribus et institutionibus monachorum per totam viam cursumque vitae coelibis. Nomen autem Columbae accepit, quod animam columbae volatili comparavit, cujus nidus locus spiritalis unde orta est: nam e divinitate anima humana originem duxit, et ad eam, quum moribus spiritalibus perfecta sit, domum revertitur, ad mentem magnam unde egressa est, ut tunc Deus in omnibus sit, ut Paulus magnus, qui nos omnes in rebus spiritalibus direxit, scripsit. (1 Cor. xv. 28.) Vicesimus quartus est *Chronicon*, quod denuo composuit, de rebus prae longo tempore oblivioni datis, neque quisquam eas diligenter conscripsit; quas tamen ille ab initio usque ad suum tempus adcurate summa perspicuitate, ita ut decuerit, investigavit, et summo labore ultra vires in hoc opus incubuit, quod si quis perpetuo legat, explorare nequeat. Vicesimus quintus *Liber Magnus* in compendii modum, in quo omnes opiniones quae ad medicinam corporis pertineant, collegit. Vicesimus sextus *Liber Expositionum Quaestionum Hhonaini Medici*, in omnibus ejus materiis usque ad Theriacam. Vicesimus septimus est *Liber Carminum*, in quem omnigenas res admirabiles inseruit. Vicesimus octavus est *Horreum Mysteriorum*, in quo omnes expositiones in ordine digessit, cum lectionum in textu emendationibus, e Pentateucho usque ad Pauli apostoli epistolas. Vicesimus nonus est *Expositio Libri Divini Hierothei*[d], qui Pauli discipulus fuit, de mysticis Divinae Naturae mysteriis quae ille dixerat, nosterque ea exposuit, et discipulis suis explicavit. Tricesimus est *Liber Avicennae;* tricesimus primus *Liber Scintillarum;* tricesimus secundus *Liber de Mentis Pueritia*, quo dirigatur: sed mors eum occupavit, neque hos tres ad finem perduxit. Alios ejus libros ad hujus homiliae finem describemus, cum causis eorum, quantum servo suo Dñs auxilium concedat.

In ff. 31, 32 catalogus est episcoporum a Bar-Hebraeo mafriano creatorum.

Denique in ff. 38, 39 pleniorem *Libri Pueritiae Mentis* descriptionem addidit, e quo in ff. 41—44 multa adducit: similique modo in ff. 40, 41 quaedam ex *Libro Columbae.* Sed de caeteris Bar-Hebraei operibus ne verbum quidem. [Marsh. 74.]

159.

Codex chartaceus in quarto, ff. 132 constans, partim Syriace, partim Arabice, partim Carshunice, exaratus. Insunt;

Ebed-Jesu Bar-Brichae, Singarae et Arabiae episcopi, deinde metropolitae Sobensis carmina, mira arte confecta; ad calc. varia.

Priorem partem A. C. 1643 exscripsit presbyter Mir Igan, posteriorem diaconus Fatachallah. Fasciculus septimus, ff. 63—72, ex officiorum libro desumptus, hic non pertinet. In libri fronte crux Graeca super Calvarium cum inscriptione, ܒܗ ܢܕܡܐ ܠܚܠܗ ܬܚܡ *In te inimicos nostros cornupetemus:* et supra, افهم ايها القاري بهذا الكتاب المبارك واذا تاملت به وتعلمت منه فاذكر في عقيب صلاتك المقبوله

[c] Insunt facetae illae narrationes, quarum Kirschius in Chrest. sua specimen dedit.

[d] Scriptor fictitius est Hierotheus, quem ut beati Pauli discipulum et suum praeceptorem, καθηγεμόνα, saepe laudat Dionysius Areopagita, qui in libro suo De Divinis Nominibus multa quasi ex ejus libro, cui nomen θεολογικαὶ στοιχώσεις citat. In haec excerpta Bar-Hebraeus commentarium suum scripsit.

للذي كتب ◦ Meditare, O lector, in hunc librum benedictum, et quum in eum animo attento incubuisti ut quae insint disceres, exinde gratis tuis precibus eum qui scripsit memento. Et infra; صوره الفقير الحقير قس مير يجان من المنصوريه ضيعة الابا وهو راجي رحمة ربه. كلمن يترحم عليه يرحمه الله في نعيمه امين ◦ Hanc crucem depinxit presbyter pauper vilisque Mir Igan, e Mansuria, pago majorum: rogat Dñm suum misericordiam. Quicunque misericordiam pro eo oret, sit ei Deus secundum gratiam suam misericors, Amen.

1. Ebed-Jesu Sobensis carmina, fol. 2.

Tit. ܘܬܠܝܬ ܫܝܡܐ ܕܡܪܝ ܐܒܕ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܡܠܐ ܚܟܡܬ ܐܠܗܝܬ ܕܥܒܕ ܒܗ ܡܪ ܐܒܕ ܝܫܘܥ ܕܒܪ ܣܒܝܐ ܕܐܠܓܘܕ ܐܠܓܘܕ ܗܘ ܕܐܡܪ ܒܫܘܪܐ ܩܕܡܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܒܪܐ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܝܡܐ ܘܟܠ ܕܒܗܝܢ ܐܝܬ ܠܟ ܕܬܐ ܘܬܬܠܡܕ ܡܢ ܗܢ ܕܟܬܒ ܐܝܬ ܠܟ ܕܬܐ ܘܬܬܠܡܕ ܡܢ ܗܢ ܕܟܬܒ ܐ ܒ ܓ ܕ ܗ ܘ ܙ ܚ ܛ ܝ ܟ ܠ ܡ ܢ ܣ ܥ ܦ ܨ ܩ ܪ ܫ ܬ ◦ ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܐܠܗܐ ܚܕ ◦ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unius; Dei ope et auxilio scribere adgredimur librum cui titulus, Liber Oceani Scientiae Divinae a Mar Ebed-Jesu compositus. Inest etiam e scientia Eliae Algiuri. Scriptum est autem 1. (primum carmen) secundum literas Alphabeti, et in unaquaque voce inest ܐ, sed nulla in eo exstat ܒ, ܓ, ܕ, ܗ, ܙ, ܛ, id quod te, lector, observare volo: denique in metro Ephraimi est, et de Trinitate tractat.

2. Homilia de Filio Prodigo, in metro Ephraimi: in omnibus vocibus inest ܐ, ܒܝܬ ܠ ܐܝܟܢܐ ܡܠܐ ܕܐܒܕ ܐܡܬܠ ܡܠܦ ܠܐܒܐ. ܐܡܪ, fol. 3.

3. Reprehensio pravorum morum, et de temporis malitia. In omnibus vocibus Beth, et ordo alphabeticus. Lege et intellige, ܐܡܬܠ ܒ ܐܝܟܢܐ ܕܐܒܕ ܐܡܬܠ ܡܠܦ ܠܐܒܐ. ܐܡܪ ܐܝܟ ܐܒܐ ܠ ܡܠܦ. ܐܡܪ ܐܝܟ ܐܒܐ ܠ ܡܠܦ ܠ ܡܦܐ ܒܗ ܡ ܒܗ ܐܡܪ ܐ ܐܝܟ ܐܡܪ ܠ ܡܬܠܦ ܡܢ ܗܢ ܕܟܬܒ, fol. 5.

4. De sapientia filii Jaki, et oratio. Nulla inest ܠ, ܡ, ܟ, ܐ, sed in unaquaque voce ܐ. Quae autem litera prima est distichi, eadem in fine versus occurrit, (caeteri versus ܐ in fine habent.) In metro Mar Ephraimi, ܐܝܟܢܐ ܕܐܒܕ ܐ ܒ ܓ ܕ ܗ ܘ ܙ ܚ ܛ ܝ ܟ ܠ ܡ ܢ ܣ ܥ ܦ ܨ ܩ ܪ ܫ ܬ ◦ ܐܡܪ ܠ ܡܫܒܚܐ ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܐܠܗܐ ܚܕ ◦ ܐܡܪ ܐ ܒ ܓ ܕ ܗ ܘ ܙ ܚ ܛ ܝ ܟ ܠ ܡ ܢ ܣ ܥ ܦ ܨ ܩ ܪ ܫ ܬ ◦ ܐܡܪ ܠ ܡܫܒܚܐ ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܐܠܗܐ ܚܕ, fol. 6.

5. De gubernatione divina a mundi initio usque ad finem. In unaquaque voce inest ܐ, et quae litera prima est distichi, eadem in fine versus occurrit, (caeteri in fine ܫ habent.) In metro Mar Ephraimi, ܐܝܟܢܐ ܕܐܒܕ ܐ ܒ ܓ ܕ ܗ ܘ ܙ ܚ ܛ ܝ ܟ ܠ ܡ ܢ ܣ ܥ ܦ ܨ ܩ ܪ ܫ ܬ ◦ ܐܡܪ ܠ ܡܫܒܚܐ ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܐܠܗܐ ܚܕ ◦ ܐ ܒ ܓ ܕ ܗ ܘ ܙ ܚ ܛ ܝ ܟ ܠ ܡ ܢ ܣ ܥ ܦ ܨ ܩ ܪ ܫ ܬ [l. ܐ ܒ ܓ ܕ ܗ ܘ ܙ ܚ ܛ ܝ ܟ ܠ ܡ ܢ ܣ ܥ ܦ ܨ ܩ ܪ ܫ ܬ] ܐܡܪ ܠ ܡܫܒܚܐ ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܐܠܗܐ ܚܕ, fol. 7.

6. Querela fratris senioris adversus fratrem ejus, h. e. Filium Prodigum, de quo in evangelio, in metro Mar Jacobi. Ex ܐ usque ad ܬ ordinem sequitur alphabeticum, et intellectualis est; omnes versus in fine ܐ habent, ◦ ܐܡܪ ܐܝܟܢܐ ܕܐܒܕ ◦ ܐ ܒ ܓ ܕ ܗ ܘ ܙ ܚ ܛ ܝ ܟ ܠ ܡ ܢ ܣ ܥ ܦ ܨ ܩ ܪ ܫ ܬ [l. ܐ ܒ ܓ ܕ ܗ ܘ ܙ ܚ ܛ ܝ ܟ ܠ ܡ ܢ ܣ ܥ ܦ ܨ ܩ ܪ ܫ ܬ] ◦ ܐ ܒ ܓ ܕ ܗ ܘ ܙ ܚ ܛ ܝ ܟ ܠ ܡ ܢ ܣ ܥ ܦ ܨ ܩ ܪ ܫ ܬ ◦ ܐ ܒ ܓ ܕ ܗ ܘ ܙ ܚ ܛ ܝ ܟ ܠ ܡ ܢ ܣ ܥ ܦ ܨ ܩ ܪ ܫ ܬ ◦ ◦ ◦

8. Homiliae viginti duae ordine alphabetico ex ܐ usque ad ܟ, de doctrina et disciplina. Unicuique literae decem tributi sunt versus, qui etiam omnes eandem literam in fine habent; in metro Jacobi Sarugensis, ܡܐܡܪ ܚܕ ܒܫܝܡ ܕܐܒ ... ܡܐܡܪ ܒܬܪ ܡܐܡܪ ... ܡܐܡܪ ... ܡܐܡܪ ...

18. Homilia cui inscripta est Mim, in metro heptasyllabo. De virtute tractat, et in unaquaque voce inest litera ܡ; omnes etiam versus ܐ in fine habent, cui praecedunt literae alphabeti, sed in ordine inverso, ita ut quatuor priores versus in ܟܐ, quatuor proximi in ܟܒ, etc., desinunt, ܟܬܒ ܕܡ ܟܝܬܟܬ ܕܐܐ ܡܝܡܐ ,ܝܬܢ, fol. 26.

19. Homilia cui inscripta est Nun, de tempore malo, et raritate virtutum, et vitiorum multiplicitate. In unaquaque voce litera ܢ, et omnes versus ܟ in fine habent: in eodem metro, ܟܝܬܟܬ ܕܐܐ ܫܘܠܡܝܬ ܠܟ ܕ ܟܒܐ ܟܬܐ ܐ ܠ ܢܗ: ܟܗ ܟܗܒܚܐ ܫܘܒܚܐ: ܟܗܝܬܝ ܟܗ .[l. ,ܟܐܟܬܒ] ,ܟܟܬܒ ܟܗ ,ܟܗ ,ܝܬܢ ܟܬܒ: ܟܠܐ ܟܗ, fol. 27.

20. Homilia cui inscripta est Semcath: inest oratio et resipiscentia. In eo inveniatur nulla ܐ, ܟ, ܒ, sed in unaquaque voce ܐ; in eodem metro. In singulis strophis tres priores versus ordinem alphabeticum sequuntur in fine, in initio autem primus tantum; quartus ܟ in fine habet, :ܐ ܟܝܬܟܬ ܕܐܐ ܟܠ ܐ ܐ ܡ ܫܠ .ܟܒܐ ܫܐܫ ܟܫܟܬ ,ܝܬܢ ܟܬ ܟܠ ܟ, fol. 28.

21. Homilia cui inscripta est Ee, quae de mundi saeculo loquitur: in unaquaque voce litera ܒ; in eodem metro. In singulis strophis tres priores versus ordinem alphabeticum in fine sequuntur, in initio autem primus tantum; quartus in ܟܐ desinit, ܟܬܫܡ ܕܐܐ ܟܝܬܟܬ ܐ ܕ ܒܫܟ ܠ ܟܒܐ .ܟܠܡ ,ܝܬܢ .ܕ ܩܠ ܐ ,ܐ ,ܐ ,ܐ, fol. 30.

22. Oda cui inscripta est Phe, de resipiscentia. In unaquaque voce litera ܐ secundum scriptoris regulam, et in singulis strophis quatuor versus easdem duas literas in fine habent; in eodem metro, ,ܐ ,ܐ ,ܐ

28. Homilia cui inscripta est Shin, de anima, et facultate ejus cogitativa. In unaquaque voce ܫ, et litera in cujusque strophae initio ad finem trium priorum versuum occurrit, quartus autem quisque versus in ܫ desinit. Nulla inest ܐ, ܒ, ܓ. In eodem metro, ܟܬܒܐ ܕܢܗ ܠܐ ܢܥܒ: ܫܠܡܐ ܥܡ ܟܠ ܒܪܝܬܐ: ܡܫܬܒܚ ܠܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܡܠܦܢܐ ܕܣܘܪܝܐ: ܕܫܡܗ ܐܝܬ ܒܟܬܒܐ ܩܕܝܫܐ ܕܒܗ ܐܝܬ ܒܫ ܐ: ܕܒܗ ܠܐ ܡܫܟܚ: ܒܫ ܐ ܕܒܗ ܠܐ ܡܬܟܬܒ ܒܫ, fol. 36.

29. Homilia de poenitentia et Maria peccatrice: in unaquaque voce ܗ, et in fine cujusque versus ܩ, cui praecedunt literae alphabeti in ordine inverso, ita ut tres priores versus ܩܗ, proximi tres ܩܫ, quartus autem quisque ܩܝ in fine habent. In eodem metro, ܟܬܒܐ ܕܢܗ ܐܡܪ ܡܪ ܝܥܩܘܒ ܩܬܝܕܐ ܠܟ ܒܪ ܩܛܝܪܐ ܩܛܘܠܐ: ܕܡܫܬܒܚ ܠܡܪܝ ܝܫܘܥ ܒܪ ܐܠܗܐ ܕܒܪ ܩܫ [b]ܝܙܗ ܩܗܐܡ ܡܫܬܪܥܐ ܥܠ ܩܪ ܒܪ ܐܝܡ, fol. 37. Alia Ebed-Jesu carmina sub num. 4 recensita sunt.

2. Varia excerpta, fol. 39.

1. E libro Bar-Salibaei *De Formatione Hominis.* Insunt omnia hominis nomina Syr. et Ar. e conceptione ejus usque ad extremam senectutem, ܐܢ ܩܒܠ ܡ ܕܡܫܟ ܠܒܪ ܐܢܫ ܕܢܦܩ ܠܐ ܐܦܩ ܒܪ ܐܢܫ ܠܒܝܬ ܩܒܘܪܬܐ, ibid.

2. Ex eodem libro de digitorum nominibus, ܩܛܝܪܐ ܕܐܨܒܥ ܕܐܢܫ, ibid.

3. Aenigmata de Deo, fide, spe, eucharistia, cum interpretationibus, ܐܠܓ ܡܡܐܪܓܢ [l. ܐܠܓܪ], ibid.

4. Poema Sergii Hhahoyo monachi orientalis in metro dodecasyllabo, ܕܢܗ ܕܫܪܫ ܡܝܟܐܝܠ ܩܗܠܝܩܐ ܒܥܠ ܕܒܒ ܕܢܗ, ibid. Omnes versus ܩ in fine habent, ultimusque tempus quo scriptum est narrat, sc. ܒܫܢܬ ܩܗܐ ܕܐܠܦܣܢܕܪ ܕܝܘܢ ܫܢ ܐ Anno Alexandri Graeci 1801, C. 1490.

5. Homilia a beate quiescente Davide Phoenicio in metro Mar Jacobi scripta in alphabeti literas xxii, ex ܩ usque ad ܗ, ܩܗܝܡ ܟܟ ܠܟ ܟܬܒܐ ܕܢܗ ܕܐܡܪ ܠܗ: ܩܕܫ ܠܟ ܡ: ܐܡܪ ܠܟ ܩܕܫ ܠܟ ܐܠܗ ܕܒܪ ܐܢܫ, ܕܐ ܕܒܪ ܐܠܗ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ, fol. 40.

Ad calc.

ܠܟ ܡܫܝܚܐ ܠܟ ܟܒܘܕܐ ܘܫܘܒܚܐ ..
ܠܐܠܗ, ܕܡܪ ܝܥܩܘܒ ܐܦ ܕܢܗ ܡܬܩܒܠ ..

Dño sit gloria, vobis amor, mihi misericordia: et Mar-Jacobo doctori sit grata commemoratio.

6. Alia homilia de litera Thau, cui inest demonstratio de moribus: et in omni litera ܩ[c], in metro dodecasyllabo, ܕܢܗ ܠܟ ܩܬܘܒ ܐܗ ܠܟ ܒܫܘܪ ܟܬܒܐ ܐܠܐ ܕܐܡܪ ܠܟ ܩܗܐ: ܐܠܐ ܐܢ ܐܡܪ ܠܟ ܩܗܐ ܒܫܘܪ ܩܨܕ, fol. 42.

Ad calcem aenigna, sc.

.. ܐܬܝ ܐܢ ܫܡ ..
ܒܥܠ ܕܒܒ ܕܢܗ ܐܡܪ ܠܟ ܩܗܐ.
ܕܡܫܬܒܚ ܠܡܪܝ ܝܫܘܥ ܒܪ ܐܠܗܐ.
ܕܒܪ ܕܒܪ ܒܬܘܠܬܐ ܡܪܝܡ.
ܠܟ ܒܬܘܠܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܡܪܝܡ.
ܕܐܡ ܐܝܬ ܒܟ ܡܢ ܕܐܡ ܐܝܬ ܒܗ ܐܠܗ.
ܐܝܟ ܕܫܡܥ ܠܟ ܠܡܠܟ.

Animum adverte tu qui ingeniosus sis;
O tu qui es xxxvii, teque adorant xcii,
Propitius sis in die lxv, in cccxiv,
Cujus prima litera est xl, tunc sequuntur x, et cc,
X, et iii, etiamque i et l. Deus ei propitius sit in saecula.

[b] ܝܙܗ literas alphabeti in ordine inverso significat.

[c] Haec verba forte velint, quod omnes versus in alphabetico ordine dispositi sunt, et ܩ vel potius ܩܗ in fine habent.

Quod sic intelligo,
O Tu qui es Deus [ܐܠܗܐ = xxxvii] et quem angeli [ܡܠܐܟܐ = xcii] adorant,
Propitius sis in die judicii [ܝܘܡܐ = lxv] in Mir Igan [ܡܝܪ ܥܓܢ = cccxiv]
Cujus prima litera est M, tunc sequuntur I et R,
I, et G, etiamque A, et N. Deus ei propitius sit in saecula.

3. Excerpta ex patribus, sc. Dionysio Bar-Salibaeo, Joanne Chrysostomo, Jacobo Sarugensi, Jacobo Edesseno, Jacobo Melitenensi, ܡܠܦܢܐ, ff. 47, 48.

Haec duo folia ex alio opere desumpta sunt, neque ad hunc librum pertinent.

4. Alia Ebed-Jesu metropolitae Sobensis carmina, fol. 49.

30. Altercatio inter corpus et animam, in metro heptasyllabo: omnes versus ܐ in fine habent, cui antecedunt literae secundum ordinem alphabeti, ܐܒܓ ܕܗܘ ܙܚܛ ܝܟܠ ܡܢܣ ܥܦܨ ܩܪܫ ܬ
اعني جدال الذي يصير بين الجسد والنفس [d], fol. 49.

31. Aenigmata ecclesiastica, quae eadem manent si inverso literarum ordine legas. Quum rationem versuum attente perspicias, fieri posse quod salvo sensu inverso ordine legantur, videbis. In metro dodecasyllabo, ܐܒܓ ܕܗܘ ܙܚܛ ܝܟܠ ܡܢܣ ܥܦܨ ܩܪܫ ܬ [l. ܬ ܩܪܫ ܨܦܥ ܣܢܡ ܠܟܝ ܛܚܙ ܘܗܕ ܓܒܐ]
.. اذا تاملت بهم اقراهم تري انهم يقروا بالقلب, fol. 51.

Ad calc. اذا اردت ايها القاري، الدخول في الميمر اقري الكلمة وارجع، اقراها علي المقلوب، فتري فيه العجب، وكل كلمة تدل شرحها علي نوع، وفاقد بينا البعض شرحهم، علي قدر قوت الذي الهمنا الرب سبحانه وتعالي. وكان الفراغ في سنه اصند يونانيه، اعني سنه الف وتسعمايه واربع وخمسين، من سنين اسكندر الملك، وكان هذا، علي يد الفقير الحقير، قسيس مير يحان، من المنصوريه من اعمال ماردين المحروسه، كتبه لاجل فتح الله ابن سلطان، حتي يتعلم به، ويستفاد منه ويترحم علي ضعفي انا الذليل في القسان، الله يجعله مبارك، ويري فيه كل خير الي اخير الدهور، بصلاة الطاهره مرت مريم وساير الشهد مع القديسين امين.، وكانت كتابته في منزل عمي خوجا نوري ولله المجد دايم امين امين. ابونا.
Si, lector, velis has homilias intelligere, singulos versus lege, et postea inverso ordine relege, quo facto quam mirae sint perspicies, singulorumque versuum interpretatio, cujuscunque generis sit, tibi patefiet; cujus interpretationis sensum secundum vires quas Dñs, cui sit summa gloria, nobis dedit exquirere oportet. Ad finem perductus est liber A. G. 1954, C. 1643, manu presbyteri pauperis vilisque Mir Igan e Mansuria in provincia urbis munitae Mardin. Scripsit autem pro Fatachallah, fil. Soltanis, ut in eo disceret et proficeret, et misericordiam in mei miserrimi presbyterorum infirmitatem ostenderet. Benedicat eum Deus, et ut omnia bona in novissimum tempus videat, concedat, per preces castae dñae Mariae, et omnium martyrum sanctorumque, Amen. Scripsi in domo patrui mei Khowajah Nuri; et Deo laus sempiterna, Amen, Immo Pater noster.

5. Hymnus S. Ephraimi alphabeticus de sapientiae amore, binis columnis, quarum altera textum Syriacum, altera versionem Arabicam Carshunice exhibet, ܐܒܓ ܕܗܘ ܙܚܛ ܝܟܠ ܡܢܣ ܥܦܨ ܩܪܫ ܬ [l. ܐܒܓ ܕܗܘ ܙܚܛ ܝܟܠ ܡܢܣ ܥܦܨ ܩܪܫ ܬ].
ܐ ܒ ܓ ܕ ܗ ܘ ܙ ܚ ܛ ܝ ܟ ܠ ܡ ܢ ܣ ܥ ܦ ܨ ܩ ܪ ܫ ܬ, fol. 52. Init. ܐ ܒ ܓ ܕ ܗ ܘ ܙ ܚ ܛ ܝ ܟ ܠ ܡ ܢ ܣ ܥ ܦ ܨ ܩ ܪ ܫ ܬ.

Ad calc. ܐ ܒ ܓ ܕ ܗ ܘ ܙ ܚ ܛ ܝ ܟ ܠ ܡ ܢ ܣ ܥ ܦ ܨ ܩ ܪ ܫ ܬ.
ܐ ܒ ܓ ܕ ܗ ܘ ܙ ܚ ܛ ܝ ܟ ܠ ܡ ܢ ܣ ܥ ܦ ܨ ܩ ܪ ܫ ܬ.
ܐ ܒ ܓ ܕ ܗ ܘ ܙ ܚ ܛ ܝ ܟ ܠ ܡ ܢ ܣ ܥ ܦ ܨ ܩ ܪ ܫ ܬ.
ܐ ܒ ܓ ܕ ܗ ܘ ܙ ܚ ܛ ܝ ܟ ܠ ܡ ܢ ܣ ܥ ܦ ܨ ܩ ܪ ܫ ܬ.

[d] Quod Hom. 29, 30, revera ab Ebed-Jesu scriptae sint, v. B. O. iii. i. 329, Carm. xii, *De Humanis Affectibus*, et Carm. iii.

ܕܐ ܕܦܩܝܡ ܐܢܐ ܕܚܠܡ.
ܕܐܡܪ ܐܠܗܐ ܕܚܢ.
ܠܗ ܚܣܒܐ ܕܐܠܗ.
ܚܠ ܚܣܒܠ ܚܢ ܒܟ ⁘

Ut gaudet navita quum navis ejus ad portum adpellat, sic scriba in ultima scribenda linea. Quum in nostro libro legatis, ut doctrinam Dñi nostri addiscatis, orate per Dei amorem pro infirmo Mir Igan.

6. Historia pueri, quem pater materque ejus sacrificare voluerint, et rerum admirandarum quae ei acciderint, et quomodo salvus evasit per Dñi gratiam, Amen, Carshunice, كبر الصبي الذي ارادوا ابوه وامه ان يدبحوه وما جري له من العجايب وكيف خلص بسلام من الرب امين, fol. 57.

7. Ff. 63—72, ex Libro Officiorum desumpta sunt, neque hic pertinent. Insunt; *α*. Carmen cui nomen ܡܐܡܪ; *β*. Versio Arabica homiliae S. Cyrilli Alexandrini de decem virginibus, مپمر من قول القديس قوريللوس بطرك الاسكندريه قاله علي العشرة عذاري; *γ*. Ordo pedilavii, quod die quinto mysteriorum celebratur, ܣܕܪ ܚܡܫܐ ܕܥܕܢ ܡܫܚܐ ܕܡܫܚܐ ܕܟܪܝܗܐ.

8. ~~Catechismus,~~ Arabice, مسايل وجوابها, fol. 73. Exemplo sint quaestiones et responsa quibus incipit; Quis primus mortuus est? Abel, quem frater ejus Cain occidit. Quis primus propheta fuit, et rex sacerdotum? Pater noster Adam, ut testificantur divinae scripturae. Quis primus sacerdos? Primus Adam, secundus Melchisedek, tertius Aharon. Et postea, Quid mantele nunquam textum, et aqua neque a fonte nec ab imbre orta? Illa aqua peccatricis lacrymae, quae pedes Dñi lavit, et mantele crines ejus, quibus pedes abstersit. Etc.

9. Officia, homiliae, historiae, Carshunice, fol. 74.

1. Propitiatorium S. Mar Stephani, in mat., ܒܫܡܐ ܕܐܒ ܘܒܪ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ, ibid.
2. Propitiatorium de curru quem vidit Ezechiel, ܫܒܚܬܐ ܕܥܠ ܡܪܟܒܬܐ ܕܚܙܩܝܐܠ ܢܒܝܐ, fol. 76.
3. Homilia quam pronuntiavit Elisaeus propheta divinus super sanctum quemdam mortuum, مپمار من قول البشع نبي اللپه قاله علي احد القداس, fol. 80.
4. Homilia Chrysostomi, مپمر من قول اياوانپس فم الذهب, fol. 85.
5. Historia regis filiae sanctae et beatae Eugeniae, قصة القديسه المباركه اوجانپه ابنت الملك, fol. 92.
6. Fabula, cui nomen Pulvinar Sapientum, de laqueo et aucupe et passere, مارتبه الحكما علي الفخ والصياد مع العصفور, fol. 98.
7. Historia trium sociorum, et utilitatis, quae ex unoquoque eorum provenit, قصة الثلاث اصحاب ونفع الذي يصپر من واحد واحد منهم بسلام من الرب امين, fol. 102.
8. Propitiatorium pro tempore violentiae, vel aquae defectus, vel alius quaecunque sit calamitatis, ايضا نكتب حساي لاجل زمان الغضب وقلة المطر وكل ضيقا. نقله الفقير قس مپر يحجان, fol. 105.
9. Homilia in metro Mar Ephraimi alphabetica in symposio quum vinum bibant recitanda, Syriace, ܡܐܡܪ ܣܝܪܝܐ ܕܐܦ ܗܘ ܕܐܡܪ ܒܡܫܬܝ ܚܡܪܐ ܕܐܢܫ ܫܬܝ ܒܗ ⁘ ܚܠ ܐܠܦ ܒܝܬ ܐ ⁘ ܡܐܡܪ ܫܢܝ ܡܢ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ⁘, fol. 111. In fol. 112 vo. manu recentiori Arabice Catalogus festorum majorum per anni circulum.
10. Signaculum, sive Oratio quae officia claudit, ad portam sepulchri post corpus elatum recitanda. Scripsit presbyter Mir Igan Almujid e Mansuria, ايضا حتام يقال علي باب القبر من بعد الدفن: قاله قس مپر يحجان الموبد من المنصوريه, fol. 113.
11. Historia sanctae castaeque martyris bea-

tae Tatas, quae in magna urbe Roma martyrium passa est, قصة القديسة الطاهرة الشهيدة السعيدة مرت طاطاس التي استشهدت في مدينة رومية الكبرة, fol. 116.

12. Epistola quae de coelo delapsa est in diebus magni Athanasii Romae patriarchae, de diei primi hebdomadis observantia, رسالة التي نزلت في ايام الاب المعظم اثاناسيوس بطريرك رومية وهي لاجل حفظ يوم الاحد, fol. 120. Se de coelo A. G. 1042, C. 731 descendisse profitetur.

13. Historia quadraginta martyrum, قصت اربعين شاهد [l. قصة], fol. 127. Hujus historiae scriba fuit diaconus Fatachallah, fil. Soltanis, ܕܝܩ ܐܠܗܝܐ ܐܝܩܪ ܫܠܛܢܝ. [Marsh. 361.]

160.

Codex chartaceus in quarto, ff. 126 constans, Carshunicus, charactere simplici, A. C. 1634 exaratus. Insunt;

1. Liber catacheticus de theologia, cui nomen Liber Discipuli.

Tit. ܡܫܡܪܐ ܥܡ ܐܠܗ ܚܕ ,ܡܕܪ ܫܡ ,ܐܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܡܠܦܢ ܥܠ ܡܫܟܚ ܐܢ ܠܐ ܡܫܬܘ ܕܡܠܦܢ ܐܬܐ ܠܡ ܡܫܝܚܐ ܕܡܠܦܢ ܡܢ ܐܠܗ ܐܠ ܡܫܝܚܐ ܕܡܠܦܢ ∴ ܒܥܘܕܗ ܕܐܠܗ ܢܫܪܝ. Dei auxilio et bono ejus concursu scribere adgredimur Librum Discipuli, in quo praeceptor quidcunque de rebus doctis eum roget discipulus, respondendo exponit, maxima ex parte secundum ea quae elaboravit et collegit Isaac, vir linguae Graecae peritus, et urbis Tripolis metropolitanus, fol. 2.

Postea, fol. 81 vo., haec responsa collecta esse dicuntur ex illis quae viri sancti eruditique docuerunt, هذا الكتاب المبارك الذي مجموع ومليوم من قول القديسين والمعلمين. Nomine in libro commemorantur Ambrosius, Augustinus, Irenaeus, Bellarminus (بالرمينوس), Philbertus (فيلبرتوس), Athanasius, Doctor Thomas, تاوما الملفان (forte Aquinas), Aristoteles, Gregorius Theol., Ricardus (معلم باسم ريقاردوس), Chrysostomus, Isidorus, Cyrillus, Dionysius, Geronymus (جيرونيموس), Vincentius (بينشنتسيوس), et forte alii.

Per totam theologiam currit discipulus[a], rogans de Deo, de angelis, de Dei post mundum creatum operibus, de Hexaemero, de causa quare Deus homines creavit, de corporis materia, de anima, de situ Paradisi, de loco ubi creatus est homo primus, utrum intra vel extra paradisum, de paradiso, an hodie in mundo existet, de primo peccato, de Adam et Eva, an mortales creati sint, unde homines vita tam brevi fruuntur, de vita, de poenitentia, utrum Adam et Eva poenitentiam egerint, de angelis, de Sathana, de daemonibus, de natura et situ purgatorii, et quomodo animae ex eo liberari possint, de paradiso beatorum, de gehenna, an animae ibi sese mutuo agnoscunt, de igni in gehenna, utrum materialis vel spiritalis sit, de praemio et poenis, de tempore, causa, loco resurrectionis, utrum eadem corpora ac sepulta sunt surgunt, de ultimo judicio, utrum Christus solus judicabit, de iis quae judicium supremum sequuntur.

Ad calc. ܫܫ ܫܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܠܟ ܥܠ ܟܠ ܐܪܥܐ ܫܢܬ ܫܫ ܠܡ ܡܠܟ ܥܠ ܟܠ ܐܪܥܐ ܐܠ ܒܪ ܡܢ ܕܢܦܠ ,ܡܫܝܚܐ ܕܡܠܦܢ ܒܝܘ ܕܢܬ ܒܪ ܡܢ ܕܢܦܠ ܐܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܡܠܦܢ ∴ ܒܫܢܬ ܫܫ ܠܡ ܫܟܚ Absolutus est hic liber A. C. 1634, die currente 24 mensis Teshrin prioris. Qui legit, vilem No'mah pro peccatorum venia meminerit,

[a] Nota quod post fol. 66 nomina magistri et discipuli inter se mutata sunt, ita ut quae discipuli sunt magistro tribuuntur.

neque propter scripturam eum culpet. Calamus enim aliquando nigrius, aliquando pallidius scripsit. Qui autem meminerit, sit ei regnum caeleste.

2. Historia Josephi, fol. 82.

Tit. ... ✣ In nomine Dei clementis, misericordis, in quo spes nostra sita est, Dei auxilio et bono ejus concursu exarare adgredimur historiam Josephi justi, fil. patris nostri Jacobi, et quid ei cum fratribus accidit, in pace Dñi, Amen.

Altera manu sunt ff. 90—109, quorum pleraque binis columnis exscripta sunt.

Ad calc. ... ✣ Explicit. historia Josephi justi, cum pace Dñi, feria quinta, die 12 mensis Teshrin prioris, A. C. 1634. Commemorata sit Deipara, et omnes sancti, immo, et amen, in saecula. Scripta est meis manibus, peccatoris, nomine non facto diaconi, remoti (a Deo), et plus quam caeteri scribae abominandi. Quicunque legit, sit ei Deus propitius, et misericors. [Marsh. 529.]

161.

Codex bombycinus in duodecimo, ff. 187 constans, Carshunicus, fine mutilus, charactere simplici exaratus. Insunt;

1. Danielis sapientis Prognostica.

Tit. ... ✣ Dei gratia scribemus Danielis sapientis librum.

Qualis sit liber ex initio videatur, quod hujusmodi est; قال دانيال الحكيم اذا دخل كانون الاجر يوم الاحد يكون المطر كثير في ادار ونيسان: ويكون الشتا بارد: ويغيض ما صعب: والثمر والغله جيده والحب: ويكثر الوقوع بين الملوك وغيره ◦ Dixit Daniel sapiens, Si mensis Januarii initium dies dominica sit, pluvia in mensibus Martio et Aprili copiosa erit, et saeva hyems, et quicquid durum est abundabit: sed dactylus, frugesque optimae, et bacca copiosa. Multa erint inter reges praelia, etc. Simili modo per septem ferias pergit, et postea de mansione retrogressionis solis, de grandine, de defectu solis et lunae, de pluvio arcu, de tonitru, de terrae motu cui nomen رجفة, de retrogressione lunae, de terrae motu cui nomen زلزلة, de stellis et signis caelestibus, de ventis typhonibusque, de singulorum mensium signis (دلا) ex Octobri incipiens, qui mensis apud Syros caput anni est, de nativitate anni per duodecim Zodiaci signa, agit.

2. ~~Catechismi~~ duo, fol. 117.

1. Catechismi prioris tit., ... ✣ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unius, scribemus Quaestiones et Responsa.

Exemplo sit fol. 117; Quis primus mortuus est? Abel, filius Adam, quem frater ejus occidit. Quot erant viri, quibus nomen Adam? Tres; primus ille qui solus in terris: alter Noe, cujus in diebus post diluvium nemo praeter ipsum et filios superfuit: tertius Abraham, patrum et prophetarum pater. Quot erant prophetae? E semine Abraham viginti quatuor: et pater noster Adam primus prophetarum et sacerdotum et regum, ut liber Dei, cui sit gloria, in Lege testatur, etc. Postea

simili modo per Vetus Novumque Testamentum summatim, resque praecipuas ecclesiasticas, pergit, usque ad mortuorum resurrectionem, ubi res quinque quas Deus a fidelibus requiret recensentur.

2. Alterius tit., ܒܥܘܕ ܕܡܪܝ ܟܬܒܢ ܥܫܪ ܫܐܠܬ̈ܐ ܕܫܐܠ ܬܠܡܝܕ ܠܡܪܗ: ⁘ ܡܫܠܡܢܐ Ope Dei scribemus decem quaestiones, quas magistrum suum rogavit discipulus, fol. 132.

Quaestiones hujusmodi sunt, 1. Quid ethnicis respondendum exprobantibus, Si Christus filius sit Dei et Mariae virginis, necesse esse Maria uxor Dei sit. 2. Quae incarnationis necessitas. 3. Quae precum. 4. Quomodo panis et vinum caro et sanguis Christi fiunt. 5. Quis jejunandi modus. 6. Quis eleemosynarum. 7. Quomodo certo cognoverit Adam, Dñm eum e diabolo servaturum esse. 8. Quare necesse erat ut in utero conciperetur, et infantiae infirmitates pateretur Filius Dei. 9. Quid velint verba Dñi, quum ad sepulchrum Mariae Magdalenae dixit, *Ego adscendo ad Patrem meum vestrumque*, etc. 10. Quid opus ut Deus diabolum crearet. Responsum deest.

[Bod. Or. 8.]

162.

Codex bombycinus in duodecimo, ff. 206 constans, Carshunicus, fine mutilus, charactere simplici exaratus. Insunt;

1. Praefatio scriptoris, fol. 1.
2. Homilia Mar Joannis Chrysostomi de sancta die dominica, مامر من قول ماري ايا ونبس فم الذهب قاله علي يوم الاحد المقدس, fol. 6.
3. Historia diaboli cujusdam, qui tandem poenitentiam egit, et a Deo acceptus est, وخبر علي واحد الشياطين قدم توبه وقبله الله, fol. 18.
4. Historia filii regis, وايضا قصة ابن الملك, fol. 27.
5. Allegoria elegans a dño quodam, وايضا نكتب تماثيل لطيف من بعض السادات, fol. 43.
6. Versio epistolarum Aristotelis sapientis praestantis, quarum titulus Sui ipsius Increpatio, in quatuordecim capita distributa, نقل رسايل ارسطاليس الحكيم الفاضل ويدعا كتاب زجر النفس, fol. 50.
7. Preces Mosis prophetae, مناجات موسا النبى, fol. 169.
8. Homilia de sancto martyre electo Azazaele, ترجام علي القديس الشهيد المنتخب ماري عزازال, fol. 185.
9. Admonitio quae auditoribus obedientibus proderit, وايضا من قول نافع ينفع المطيعين السامعين, fol. 201.
10. Historia Mar Vitelliani (?) medici et martyris, qui commemoratur die 13 mensis Thammuz, قصة ماري بطلان الشاهيد الطبيب يكون ذكرانه بتموز, fol. 202. Major pars deest. [Marsh. 589.]

163.

Codex membraneus in duodecimo, ff. 256 constans, charactere Estrangelo, A. C. 1177 luculenter exscriptus. Insunt;

Legenda sanctorum decem.

In initio quatuor folia tranversim scripta. Quae insunt prae vetustate vix legi possint, sed medica esse opinor e medicamentorum nominibus quae occurrunt, qualia sunt ܚܢܝܢܐ ܪܘܫܐ, ܟܘܪܟܡܐ, ܟܡܝܢ ܕܡ, etc. In ultimo folio inscriptio, sc. ܫܡܝ ܕܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܦܡ ܕܗܒܐ ܐܡܪ ܠܗ ܠܩܕܝܫ ܒܝܘܡ ܚܕ ܒܫܒܐ ܕܡ ܫܡ ܘܩܒܠ ܠܗ ܐܠܗܐ ܡܢ ܟܠ ܚܛܗ ܘܥܠ ܟܠ ܥܘܠ ܕܥܒܕ ܒܚܝܐ ܕܐܠܗܐ ܘܫܒܩ ܠܗ ܡܪܝ ܘܐܡܪ ܠܗ ܕܐܙܠ ܘܐܫܬܘܒ ܠܒܝܬ ܐܒܘܗ ܘܐܢܐ ܐܙܠ ܘܐܫܬܘܒ ܠܘܬܟܘܢ ܘܐܡܪ ܠܗ ܕܐܙܠ ܘܐܫܬܘܒ ܠܘܬ ܐܒܝ ܘܐܒܝܟܘܢ ܘܐܠܗܝ ܘܐܠܗ

ܗܢ ܣܦܪܐ ܕܢܛܘܪ ܐܒܐ ܠܝ ܡܢ ܟܠ ܣܦܪ̈ܐ ܕܣܝܡ ܒܪ̈ܟܬܐ ÷ Hunc narrationum librum emit pater meus spiritalis patriarcha Masud[a] quindecim coronarum, تاجات, pretio e presbytero Jacobo beate quiescente e Koriha (?): et pater meus discipulo suo Clementi (?), nomine sed non facto episcopo, dedit. Quicunque in librum incidat, oret pro presbytero qui vendidit, et pro patre meo qui emit, et pro omnibus qui ejus participes sunt, Amen. Haec facta sunt A. Gr. 1813, C. 1502. Orate etiam pro eo qui scripsit: sit Deus ei et nobis omnibus propitius, Amen.

Titulus et fol. 1 desunt. Quo non obstante qui numeros adposuit, proximum ut primum folium numeravit. Idem folium inter 16 et 17 numero planum reliquit, et numerum 171 omisit.

1. Indicis finis, fol. 1. Insunt quatuor legendorum tituli.

ℵ2. Historia praeclarorum gestorum S. Mar Abhai, ܕܐܒܗܝ ܩܕܝܫܐ ܥܡ ܬܠܡܝܕ̈ܘܗܝ ܕܫܡ̈ܥܘܢ, ibid. Ad calc. ܣܦܪ ܗܢ ܕܐܒܗܝ ܩܕܝܫܐ ܥܡ ܬܠܡܝܕ̈ܘܗܝ ܕܫܡ̈ܥܘܢ ܕܐܬ̈ܝܠܕ ܒܝܘܡ̈ܝ ܕܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܡܠܟܐ ܗܝܡܢܐ ܕܒܢܐ ܠܗ ܠܙܝܒܘܪܐ ÷ ܣܦܪ ܗܢ ܕܐܒܗܝ ܩܕܝܫܐ ܥܡ ܬܠܡܝܕ̈ܘܗܝ ܕܫܡ̈ܥܘܢ Explicit. historia sancti Mar Abhai, qui diebus regis fidelis Theodosii, qui Ziburam[b] aedificavit, floruit. Fuit autem Mar Abhai e patribus 150 qui Constantinopolim in sacram synodum convenerunt.

3. Historia S. Mar Shebai, ܣܦܪ ܗܢ ܕܫܒܝ ܩܕܝܫܐ, fol. 61. Deest fol. ante fol. 62, et alterum ante fol. 70.

ℵ4. Historia S. Mar Rubilii, ܣܦܪ ܗܢ ܕܪܘܒܝܠ ܩܕܝܫܐ, fol. 78.

5. Historia S. Theodori et Noachi, quae quantum sit e libris legendis emolumenti ostendit, ܣܦܪ ܗܢ ܕܬܐܘܕܘܣ ܘܢܘܚ ܩܕ̈ܝܫ̈ܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܟܬ̈ܒܐ ܩܕ̈ܝܫ̈ܐ ܕܢܫ̈ܬ̈ܒܚ ܒܗ̇ ܘܡܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܠܩ̈ܪܝܐ ܒ̈ܗ, fol. 97. In marg. ܐܝܟ ܗ̇ܢ ܐܡ̈ܪ ܐܒܪܗܡ ܚܛ̈ܝܐ ÷ ܒ̈ܗ ܠܡܪܢ ܨ̈ܠܘ ,ܐܡ̈ܪ Exinde scripsit peccator Aharon: orate pro eo propter Dñm nostrum. Scriptio quae semper ab antiquioribus formis recedebat, jam proprior ad Nestorianam accedit.

ℵ6. Historia Stephani archidiaconi et protomartyris, in qua narratur quomodo sancti ossa inventa sunt, ܣܦܪ ܗܢ ܕܐܬ̈ܪ̈ܥܘ ܥ̈ܛ̈ܡ̈ܐ ܕ̈ܩ̈ܕ̈ܝ̈ܫ̈ܐ ܘܐ̈ܫ̈ܬ̈ܟ̈ܚ̈ ܒ̈ܗ̇ ܒ̈ܗ̇ ܕ̈ܐ̈ܫ̈ܬ̈ܟ̈ܚ̈

degebat, ... fol. 232.

χ11. Historia ligni crucis Salvatoris nostri, quomodo revelatum et monstratum fuit hominibus, ... fol. 243.

Ad calc. ... Explicit. hic historiarum liber A. Gr. 1488, C. 1177, diebus Mar Michaelis[d] Antiochiae patriarchae, et Mar Marci Alexandriae, et Mar Joannis episcopi Tur-Abdinensis. Scripsit eum peccator Aharon, nomine tantum monachus, fil. Sabron presbyteri e pago Capharbabo, in usum fratris ejus spiritalis Gabrielis monachi benedicti, et presbyteri venerabilis, fil. fratris sancti supradicti episcopi, ut in eo legeret et proficeret. Preces omnes fratres spiritales, qui in hunc librum aliquando incidant, rogat, ut pro eo propter Dñm et pro parentibus ejus propter Christi amorem, orent. Sit autem Deus omnibus propitius qui hujus libri participes erant, Amen. Culparum venia et peccatorum remissio omnibus ecclesiae fidelis filiis a Christo concedatur, Amen. Orate etiam pro Mose presbytero Caphar-Saltonensi, qui initium hujus libri exscripsit * * *.

Duo sequuntur folia iis in initio codicis similia: insunt autem Jeremiae prophetae cap. i. vv. 10—13; et inscriptio a quodam Claudio episcopo ..., in anno Gr. ..., h. e. 1811, C. 1500 scripta, in qua preces legentium orat. [Marsh. 13.]

[d] De Michaele Antiocheno v. Le Quien, Or. Chr. ii. 1389; de Marco Alexandrino, ib. ii. 487; de Joanne Tur-Abdinensi, ii. 1528.

164.

Codex bombycinus in folio, ff. 57 constans, fine mutilus, charactere simplici, A. C. 1129, luculenter exaratus, punctis plerumque adpositis. Insunt;

Officia in commemorationem S. Jacobi membratim concisi sub Yazdagirdo rege Persarum; et varia.

1. Officia S. Jacobi, fol. 1.

Tit. ... Ope Trinitatis sanctae scribemus historiam[a] inlustris et electi martyris casti sanctique Mar Jacobi membratim concisi.

[a] Quamvis vocatur historia, revera officia martyris sunt. Constant enim ex 1°. ..., in quo insunt ..., et ..., h. e. Jacobi Sarugensis. 2°. ... Completorio, in quo insunt, ..., et .... 3°. ..., qui constat ex ..., et .... 4°. ..., qui constat ex ..., et ....

2. Excerpta ex sacris scripturis cum expositione Arabica, Carshunice, fol. 45.

1. Act. Apost. xxvi. 9—18, ibid. In margine Hunc sermonē ex Arabica in linguam Latinam traduxit Dudleius Loftusius.
2. 2 Cor. iv. 7—18, fol. 46.
3. Matt. x. 16—33, fol. 47.

3. Vita S. Jacobi membratim concisi, Carshunice, قصه القديس الشريف مار يعقوب, fol. 50. Nullus exstat colophon, sed in fol. 44, ad finem S. Jacobi officiorum, ܐܠܗܐ ⁘ ܫܒܚ ܕܝܠܗ . ܕܡܫܒܚ ܕܡܠܟܐ Explicit. et Deo gloria: A. 1440, h. e. Graecorum, qui A. C. esset 1129. [Marsh. 671.]

165.

Codex chartaceus in quarto, ff. 140 constans, Carshunicus, saeculi fortasse decimi septimi, charactere simplici exaratus. Insunt;

Historiae[a] sanctorum, et homilia.

1. Historia S. Zainae, fol. 1.

Tit. ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܗܘ ܕܢܟܬܘܒ ܠܗ ܚܕ ܡܢ ܫܡܗ ܕܙܝܢܐ ܩܕܝܫܬܐ ܒܬܘܠܬܐ ܕܐܬܬ ܠܗ ܫܡ ܒܪ ܠܘܩܐ ⁘ ܡܠܟܐ ⁘ ܫܒܚ ܠܐܠܗܐ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei, scribere adgredimur Dei auxilio et bono ejus concursu historiam sanctae castaeque Zainae, filiae regis Luciani, quae discipulos fecit centum et tredecim myriades.

2. Historia sanctae castaeque dñae Marinae, ܕܐ ܕܡܪܝܢܐ ܩܕܝܫܬܐ ܒܬܘܠܬܐ ܐܬܬ ܠܗ ܫܡ ܡܪܝܢܐ, fol. 22.

3. Historia S. dñae Samonae, et septem filiorum ejus, qui Antiochiae, diebus regis infidelis Antiochi, martyrium passi sunt, ܕܥܒܕ ܒܝܕ ܐܚܪܢ ܩܕܝܫܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܗܘ ܕܢܟܬܘܒ ܠܗ ܚܕ ܡܢ ܫܡܗ ܕܫܡܘܢܐ ܕܐܡܗ ܩܕܝܫܬܐ ܕܐܬܬ ܠܗ ܫܡ ܒܪ ܠܘܩܐ ⁘ ܡܠܟܐ ⁘ ܫܒܚ ܠܐܠܗܐ, fol. 42.

4. Historia Jonae prophetae, quum Deus summus eum ad urbem Nineven, ut incolas ad poenitentiam adduceret, misit ܡܪܝ ܡܠܐܟ ܡܠܐܟܐ ܚܕ ܠܚܕ ܠܢܒܝܐ ܕܐܬܬ ܠܗ ܫܡ ܒܪ ܠܘܩܐ ⁘ ܡܠܟܐ ⁘ ܫܒܚ ܠܐܠܗܐ ܕܐܒܗ ܕܟܠ [l. ܕܡܪܝܡ], fol. 52.

5. Historia S. abbatis Ammonis, quocum vixit mulier, ܕܫܡ ܐܡܗ ܡܪܝܡ ܐܚܬܗ ܕܐܒܐ ܐܡܘܢ ⁘ ܡܠܟܐ ⁘ ܫܒܚ ܠܐܠܗܐ, fol. 59. In historia nomen gerit mulier ܣܝܡܬܐ, h.e. سادج *Simplex*, et sic ap. B. O. iii. i. 286 vocatur *Sancta Simplex*.

6. Historia Job justi, ܕܐܝܘܒ ܙܕܝܩܐ ܡܪܝ, fol. 61.

7. Homilia Mar Jacobi Sarugensis, et Mar Ephraimi de Josepho fil. Jacobi, et quid ei cum fratribus accidit, ܕܡ ܝܥܩܘܒ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܥܠ ܝܘܣܦ ܒܪܗ ܕܝܥܩܘܒ ܡܐ ܕܗܘܐ ܥܡ ܐܚܘܗܝ ⁘ ⁘ ⁘ ⁘ ⁘, fol. 79.

8. Historia virginis monialis in sancta urbe Hierosolymis, ܕܒܬܘܠܬܐ ܣܓܝܬܐ ܡܪܝ ܒܐܘܪܫܠܡ ⁘ ⁘ ⁘ ⁘ ⁘, fol. 139.

[Marsh. 355.]

[a] Adfirmat nescio quis in libri superscriptione has historiolas esse *Lectiones ex Joanne Damasceno*. Nil autem tale scripsit Joannes, teste Leone Allatio, Συμμικτά, p. 448, et inter opera anonyma recensentur a J. S. Assemano, B. O. iii. i. 285, 286.

166.

Codex chartaceus in quarto, ff. 47 constans, Carshunicus[a], charactere simplici, A. C. 1595 exaratus. Inest;

S. Antonii eremitae vita, e libro quodam,

[a] In codicis initio tria folia compacta sunt, quae ad Cod. Bod. Or. 68 pertinent: postea in folio 1 haec inscriptio, An. 1593, Alepo. Liber vitae de Santo Antonio Eremita. Est liber maximae authoritatis et sanctitatis apud Christianos Maronitas de Monte Libano in Syria. Scriptus est littera et lingua Syriaca, sive Chaldaica. Rectius in fol. 2, Vita de S. Antonio: scritta in Syriaca Littera Caldea, et Lingua Arabica Moresco-Vulgare.

cui inerant sanctorum a Jacobitis cultorum vitae, exscriptus.

Tit. ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܐܚܝܕ ܐܢܐ ܒܥܝܬ ܠܡܟܬܒ ܬܪܝܨ ܒܪ ܫܡ ܕܡܪ ܐܢܛܘܢܝܘܣ ܛܘܒܢ ܠܗ ∴ ܐܡܝܢ Invocato In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, scribere adgredimur Historiam S. Mar Antonii, fol. 2.

Miracula S. Antonii et pugna cum diabolis, وعجايب القديس مار انطونيوس وما قاتل مع الشياطين, fol. 23.

Ad calc. ܐܡܝܢ ܗܘ ܕܟܬܒ ܣܦܪܐ ܗܢܐ ܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘܬܫܥ ܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ ܘܬܫܥ ܒܝܘܡ ܐܪܒܥ ܒܫܒܬܐ ܬܠܬ ܥܣܪ ܒܝܪܚ ܟܢܘܢ ܩܕܡܝܐ ܒܝܕ ܚܛܝܐ ܝܘܣܦ ܒܪ ܕܘܝܕ ܡܢ ܡܕܝܢܬ ܒܐܢ ܒܛܘܪ ܠܒܢܢ ∴ ܘܒܟܠ ܐܬܪ ܕܣܘܪܝܐ ܛܪܝܦܘܠܝܬܐ Hujus historiae scribendae finis factus est A. C. 1595, die mensis Canun posterioris 15, feria quarta, hora lucis nona, manu peccatoris Josephi, fil. Davidis, ex urbe Van in monte Libano et provincia Syriae Tripolitana, sed hodie urbis Halebi incolae, ubi etiam hunc librum exscripsit.

Excipit in fol. 46 alia epigraphe, in qua Josephus se hunc librum exscripsisse dicit e libro, cui inerat vita Barsumae ferro induti, ܒܪܨܘܡܐ ܕܐܣܪ ܒܣܝܦ, qui temporibus Theodosii et Marciani imperatorum vixit: quibus regnantibus ortus est Nestorius, a concilio Ephesino damnatus, etc. Unde liquet errasse Renaudotium, Liturg. Or. Coll. ii. 100, et Assem. B. O. ii. 10, contra Naironum, Euopl. 53, conjicientes hoc Barsumae Aegyptii, qui A. C. 1317 obiit, cognomen esse. Diserte enim hoc in loco hic titulus Barsumae archimandritae, qui conciliabulo Ephesino interfuit, concessus est: nec immerito, quippe qui cum valida monachorum manu in concilium inruperit, et ipsi Flaviano mortem molitus sit. Denique in hac brevi Barsumae vita, mortem obiisse dicitur die Febr. 3; revera autem die 1 Febr. A. C. 458 obiit, et apud Armenos festum ejus adhuc Calendis Februar. celebratur. Jacobitae autem Syri et Aegyptii die tertio, quo sepultus est, memoriam ejus celebrant, et inde ortus est scriptoris error, diem mortis a festo ejus colligentis.

Insunt etiam ex eodem codice desumptae historiolae Juliani eremitae, et Mosis monachi Scetensis; it. index in capp. 56 libri theologici, quem Apem Salamonis Bostrorum episcopi esse opinor; it. brevis de Israelitarum ex Assyria reditu nota. Index Syriace, caetera Carshunice scripta sunt. [Bod. Or. 73.]

167.

Codex bombycinus in folio, ff. 201 constans, vetus, manu tamen recentiore multis in locis refectus, binis columnis, charactere simplici exaratus. Inest;

1. Gregorii Bar-Hebraei Chronici pars prima, fol. 1.

Tit. ܟܬܒܐ ܩܕܡܝܐ ܕܡܦܫܩܢܘܬܐ ܕܙܒܢܐ ܕܡܪ ܓܪܓܘܪܝܣ ܦܪܝܓ ܐܒܘ ܦܪܚܐ ܡܦܪܝܢܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܡܠܝܬܝܢܐ ܕܒܝܬ ܓܢܝ ∴ ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܐܚܝܕ ܐܢܐ ܒܥܝܬ ܠܡܟܬܒ ܣܦܪ ܟܬܒ ܡܦܫܩܢܘܬ ܙܒܢܐ ܕܡܪ ܓܪܓܘܪܝܣ ܦܪܝܓ ∴ Invocato Patris et Filii et Spiritus Sancti auxilio, scribere adgredimur Librum Descriptionis Temporum sive Chronicon, a Mar Gregorio, Orientis et Occidentis mafriano, qui idem Abu'lpharagius medicus, ex urbe Melitene oriundo, cognomine Bar-Hebraeo, conscriptum.

In obverso variae exstant glossae, in quibus gentium, urbium, etc., nomina exponuntur.

Ff. 10—24, 35, 150, 179, recentiore manu sunt: fol. 34 scriptura vacuum est.

A mundi creatione incipit haec prima Chronici pars, et rebus gestis Judaicis, Chaldaicis, Persicis, et Aegyptiacis breviter digestis, imperatorum Romanorum vitas usque ad Heraclium describit; inde ad Mohammedem pseudoprophetam, ejusque successores pergens, de rebus Ismaeliticis fusius usque ad A. C. 1296 et regnum Tatarorum tractat. Pars altera in Bibliotheca Cantabrigiensi conservatur.

2. Historia aedificationis urbis Darae et coenobii, ܟܬܒܐ ܕܒܢܝܬ ܕܝܪ ܡܪܝ ܕܬܝܪ, fol. 189. E quinto ecclesiasticae historiae Joannis Asiae episcopi libro desumpta est, ut ex initio patet, ubi legimus ܡܢ ܟܬܒ ܕܥܒܕ ܟܬܒܐ ܕܫܡܐ ܫܡܐ ܐܝܟ ܡܬܬܒ ܕܟܬܒ ܡܠܟ ܕܪܘܡ [l. ܕܥܒܕ]. Nota tamen quod Joannes librum suum minime Chronicon sed ܟܬܒܐ *narrationes* adpellavit.

3. Narratio de Neuruz persecutoris morte, ܟܬܒ ܐܝܟ ܡܬ ܢܝܪܘܙ ܡܠܟ, fol. 190. Mire vertit Bruns *De clade quam Neuruzus inflixit*, sed minime hoc significat ܡܬ, sed ipsius persecutoris mortem, quam propter magnam ejus in eos crudelitatem, multo gaudio, ut justitiae divinae signum, acceperunt Christiani.

4. Expeditio Hunnorum, Persarum, Mogolorum in agrum Diarbekr, ܟܬܒ ܥܠ ܐܪܥ ܕܝܪ ܒܟܪ ܕܐܬܐ ܥܠ ܝܕ ܓܢܟܝܣ ܕܐܬܐ, fol. 192.

5. Vastatio urbis Tur-Abdin a Timur-Khan, ܟܬܒ ܥܠ ܚܪܒܢ ܕܛܘܪ ܥܒܕܝܢ ܕܐܬ ܥܠ ܝܕ ܬܡܪ, fol. 193.

6. Excerpta quaedam e chronico, ܟܬܒ ܕܐܬ ܟܬܒܐ ܕܟܬܒ ܒ ܟܬܒ ܡܠܟ ܒ ܟܬܒ, fol. 194.

Tres tractatus, qui in hujus codicis ff. 192—201 insunt, edidit P. J. Bruns in *Neues Repertorium für biblische und morgenländische Litteratur*, herausg. von Paulus, Jena, 1790, T. i. pp. 1—116, sub titulo *Appendix ad Chronicon Bar-Hebraei*. Breves addidit notas G. W. Lorsbach, in *Archiv für die morgenländische Literatur*, Marburg, 1791, T. i. pp. 301—319. Assemanus etiam, B. O. iii. ii. 134, ea summatim exposuit, notamque addidit, quod haec chronici continuatio ex tribus constet partibus, quarum prima annos 1394—1402, altera 1395—1403, tertia 1394—1493 complectitur. In nostro codice diversis manibus sunt ff. 189, 190—1, 192—201, quarum longe recentissima, fol. 189.

Gregorii chronicon a nobis jam recensitum est in Hunt. i. 9, p. 395. [Hunt. 52.]

168.

Codex chartaceus in folio, ff. 3 constans, charactere simplici ab ipso Hydio, ut opinor, exaratus. Inest;

Eusebii, vel potius Nicephori, Chronographia, e cod. Bod. Or. cxxi, ff. 351—357 exscripta, cum eodem ex Epiphanii operibus de sanctis libris excerpto.

Ad calc. fol. 3, ܫܢܬ ܚܕܫ, A. Gr. 1573, C. 1261. Cave tamen ne credas cod. Bod. Or. cxxi, A. C. 1261 exaratum esse; revera enim annus est quo Abraham quidam eum acquisivit. Scriptus est autem ܫܢܬ ܚܕܫ, A. Gr. 1506, C. 1195. [Hyde 44.]

169.

Codex chartaceus in folio, ff. (161 − 5 =) 156 constans, Carshunicus, mutilus, initio fineque carens, binis columnis, charactere simplici exaratus. Inest;

Gregorii Bar-Hebraei Nomocanonis versio Arabica.

Desunt ff. 1, 8, 9, 18, 19: ff. 141—159ro

Arabico et sermone et charactere scripta sunt; ff. 159vo—161 Carshunice, altera et meliore manu. Denique nomen Severi Antiocheni utpote haeretici nescio quis zelo ferventior e libro multa cura erasit.

Insunt omnino eadem ac in Hunt. i. 6, p. 383 supra: sc. pars ultima praefationis (e vocibus ܗܝܪܟ ܕܡ Hunt. i. p. 260, c. 1, l. 20), fol. 2. Cap. 1, fol. 3. Cap. 2 init. deest. Inerat in ff. 8, 9. Cap. 3, fol. 11. Cap. 4, fol. 14. Desunt sectt. 6, 7, 8. Cap. 5, fol. 20. Cap. 6, fol. 25. Cap. 7, fol. 27. E sectt. 7, et 8 multa omissa sunt (ex Hunt. i. 273, c. 3, l. 53; ad 274, c. 1, l. 20). Cap. 8, fol. 40. Cap. 9, fol. 52. Cap. 10, fol. 54. Cap. 11, fol. 58. Cap. 12, fol. 67. .Reddit Ar في سلف عطي الثمن De pretii antecessione. Cap. 13, fol. 70. Cap. 14, fol. 72. Cap. 15, fol. 75. Cap. 16, fol. 78. Cap. 17, fol. 79. Cap. 18, fol. 81. Cap. 19, fol. 82. Cap. 20, fol. 89. Cap. 21, fol. 93. Cap. 22, fol. 97. Cap. 23, fol. 98. Cap. 24, fol. 99. Cap. 25, fol. 102. Cap. 26, fol. 105. Cap. 27, fol. 109. Cap. 28, fol. 112. Cap. 29, fol. 114. Cap. 30, fol. 122. Cap. 31, fol. 123. Cap. 32, fol. 125. Cap. 33, fol. 127. Cap. 34, fol. 131. Cap. 35, fol. 140. Cap. 36, fol. 143. Cap. 37, fol. 144. Cap. 38, fol. 146. Cap. 39, fol. 151. Cap. 40, fol. 157. Finis deest. [Hunt. 50.]

170.

Codex bombycinus in quarto, ff. 275 constans, Carshunicus, binis columnis, charactere simplici, A. C. 1509 exaratus. Inest;

Petri patriarchae de praeceptis religionis libri duo.

1. Liber primus, cui praecedit praefatio, fol. 1.

Nullus exstat titulus, sed in praefatione post Dei invocationem descriptum est opus ut كتاب من كتب الالهيه والقوانين الروحانيه Liber e sacris scripturis et canonibus spiritalibus collectus. In capita 51 totum opus divisum est, quorum index praefationem excipit.

1. Cap. 1, De ecclesia, في الكنيسه, fol. 8.
2. Cap. 2, De sacris scripturis, في الكتب الالهيه, fol. 10.
3. Cap. 3, De baptismo, et catachumenis, في التعميد والذين يدخلون في الايمان, fol. 11.
4. Cap. 4, De patriarchatu, في البطاركة, fol. 13.
5. Cap. 5, De episcopatu, في الاساقفة, fol. 19.
6. Cap. 6, De presbyteris, في القسوس, fol. 39.
7. Cap. 7, De diaconatu, في الشمامسة, fol. 44.
8. Cap. 8, De archidiacono, et lectore, et exorcista (?), et administratore, et diaconatu, in quinque sectiones distributum, في الارشيدياقن والاجنوسطس والابسكدس والقيم والشمامسة وهو خمسة اقسام, fol. 48.
9. Cap. 9, De sacerdotibus in universum, et quae ad eos pertinent, in quinque sectiones distributum, في الكهنه جملة واتباعهم وهي خمس اقسام, fol. 50.
10. Cap. 10, De monachis, et monialibus, et virginibus; novem insunt sectiones, في الراهبان والراهبانات والعذاري وهو تسعة اقسام, fol. 60.
11. Cap. 11, De praeceptis quae ad bonos mores laicorum et fidelium in universum pertinent; insunt tres sectt., في اداب وصايا العلمانيين وجمالة المومنين, fol. 73.
12. Cap. 12, De pane eucharistico, في القداس, fol. 80.
13. Cap. 13, De sacra coena, في القربان, fol. 83.
14. Cap. 14, De precibus, في الصلاه, fol. 99.
15. Cap. 15, De jejunio, في الصوم, fol. 104.
16. Cap. 16, De eleemosynis, في الصدقه, fol. 128.
17. Cap. 17, De administratore, cujus est cura eleemosynarum et vectigalium ecclesiae, et de modo quo distribuenda sunt; tres insunt sectt., في متولي الصدقات

واموال الكنايس وقراينها وكيف صفتها وقسمتها وماشبه ذلك, fol. 135.

18. Cap. 18, De decimis et primitiis sectio prima; it. secunda de votis et legatis, قسمان الاول في بقية الكلام في العشور وفي البكور والثاني بالنذور والاوقات [l. الاوقاف], fol. 137.
19. Cap. 19, De die dominica, et sabbato; it. de festis dominicis et peregrinatione, في يوم الاحد والسبت ايضا والاعياد السيديه والحج, fol. 143.
20. Cap. 20, De martyribus, et confessoribus, et iis qui fidem infitiantur, لاجل الشهدا والمعترفين والجاحدين, fol. 146.
21. Cap. 21, De aegrotis, لاجل المرضا, fol. 148.
22. Cap. 22, Quod partis primae ultimum est, De defunctis, في الاموات وهو اخر الجزو الاولا, ibid.

2. Liber secundus, fol. 149.

Tit. بسم الاب والابن والروح القدس الاله الواحد الجزو الثاني من الامور السياسيه الشخصيه والتوليه والملليه والمدنيه وقد تقدم من تفصيل ابوابه في الجزو الاول ✠ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei, Pars II de iis rebus quae ad bonam personarum et officiorum administrationem in vita religiosa et civica pertinent: et nota, quod index capitum parti primae praefixus est.

23. Cap. 23, De cibo et vestitu et domibus, et artibus quae Christianos deceant, في المآكل والملابس والمساكن والصناع اللايقا بالمسيحيين, fol. 150.
24. Cap. 24, De sponsa et matrimonio et possessionibus; sex insunt sectt., في الخطبه والزيجه والاملاك وما يتبع ذلك, fol. 152.
25. Cap. 25, Prohibitio concubinatus, et de statu concubinae et uxoris, تحريم التسري وحال السريه والقعيده, fol. 166.
26. Cap. 26, De donis, في الهبه, fol. 167.
27. Cap. 27, De aere alieno et pignore et sponsione et fidejussione, في القرض والرهن والضمان والكفاله, fol. 168.
28. Cap. 28, De rebus mutuo datis, في العاريه, fol. 171.
29. Cap. 29, De deposito, في الوديعه, ibid.
30. Cap. 30, De procuratione, في الوكاله, fol. 172.
31. Cap. 31, De libertate, et servitute, et statu liberorum, في الحريه والعبوديه والعتق, fol. 173.
32. Cap. 32, De pupillorum statu, في الحجر, fol. 175. Male Cod. ܒܗܠܟ ܕܟܠܟ ܒܗܠܟܗ.
33. Cap. 33, De mercaturis; quinque insunt sectt., في المباعات, fol. 176. Male Cod. ܒܗܠܟܗ ܕܟܠܟ ܒܗܠܟ.
34. Cap. 34, De societate in mercatura, في الشركه, fol. 180.
35. Cap. 35, De odio et ira, في الاكراه والغضب, fol. 181.
36. Cap. 36, De conductione mercenariorum, et pactae mercedis denegatione (?), في الاجارات والحكوره, fol. 183.
37. Cap. 37, De viis et plateis, caeterisque locis publicis; et de renovatione aedificiorum, et ductuum aquarum, et fluviorum in agris, في الطرق والشوارع وباقي الازقه وتجديد الابنيه ومجاري الامياه وانهار الصياع, fol. 186.
38. Cap. 38, De aere alieno, في القرض, fol. 190.
39. Cap. 39, De confessione; quatuor insunt sectt., في الاقرار, ibid.
40. Cap. 40, De rerum amissarum inventione, في ما يوجد ضاعا, fol. 191.
41. Cap. 41, De possessionum legatione per testamentum, في الوصيه بالمال, fol. 194.
42. Cap. 42, De haereditate; insunt tredecim sectt., في المواريث, fol. 200.
43. Cap. 43, De judice et quae ad eum pertinent; item de testibus; insunt tre-

decim sectt., في الحاكم ولوازمه ايضا والشهود, fol. 209.

44. Cap. 44, De regibus; insunt quinque sectt., في الملوك, fol. 224.

45. Cap. 45, De illo, quod in hoc libro e Vetere et Novo (Testamento) expetitum sit, في ما ينبغي في هذا الكتاب من العتيقه والحديثه, fol. 227.

46. Cap. 46, De poena eorum qui Deum denegant, في عقوبات الكفر بالله, fol. 235.

47. Cap. 47, De homicidio, et poena ejus corporali et spiritali, في القتل والقصاصه ايضا جسمانيا وروحانيا, fol. 237.

48. Cap. 48, De adulterii poena corporali et spiritali, في قصاص الزنا جسمانيا وروحانيا, fol. 242.

49. Cap. 49, De furti poena corporali et spiritali, في قصاص السرقات جسمانيا وروحانيا, fol. 245.

50. Cap. 50, De inebriatione, et scortatione, et filio nequam, et calumnia, multisque aliis criminibus, في السكر والزنا والولد العاق والسعايه وعدة جرايم, ibid.

51. Cap. 51, De crinibus et circumcisione, etc., في الشعر والختان وغيرهم, fol. 248.

3. Excerpta quaedam ex canonibus, فصل من القوبين المقدس, fol. 258.

1. De menstruis, في الحيض, ibid. 2. De corporis (in sacra coena) receptione, اخذ الجسد, ibid. 3. De aetate eorum qui baptizandi sunt, fol. 262. 4. De baptismo et matrimonio, h. e. ne quis eam ducat qui a se vel patre ejus baptizata sit, قانون قوريل لاجل العماد والزواج, fol. 265. Alii sequuntur canones, sed sine titulis, praeter unum de castitate, الطهاره, fol. 272.

Ad calc. كمل هذا الكتاب المبارك الممتلي حياة روحانيه المرشد الي الافعال في الوصايا الالهيه الذي هو اساس دين النصرانيه وناموس وشرايع البيعه القاتوليقيه علي ايادي الاب البار الطاهر المختار البعيد من كل الرذايل المشتمل بحلل الفضايل الانسان النوراني والملاك الجسداني ذو العقل النقي مرتب البيعه وريسها وراسها وماسك تقليداتها كير فطروس البطريرك ادام الرب رياسته وثبت كرسي قداسته ورحم الشعب المسيحي في بركة صلاته المقدسه امين ✡ وكان ذلك في تاريخ سنة الف وثمانمايه وسبعين سنه يونانيه. وكتب ذاك حسب طلبة الولد المبارك اركيدياقون عطا الله ابن المعلم عساف وكيل الولايه الله يهنيه فيه امين امين امين ملكرة. وكتب هذه الاسطر الحقيره العبد الحقير الخاطي المسكين يوحنا باسم ولا بالفعال اركيذ من قرية حصرون غفر الله له والوالديه ولكل من يذكره بالرحمه ولجميع اولاد المعموديه المقدسه امين ✡ Explicit. hic liber benedictus, vitae spiritalis plenus, idoneus qui ad bene in praeceptis divinis agendum dirigat, religionis Christianae fundamentum, cui inest lex et instituta ecclesiae catholicae, per manus patris sancti casti electi, ab omnibus pravis factis remoti, in universis bonis operibus prorsus absoluti, viri vere spiritalis, vel potius angeli corporei, mente pura praediti, ecclesiae et praefecti et capitis et gubernatoris, qui claves ejus etiam tenet, Kir Petri[a], patriarchae. Concedat Deus ut principatus ejus diu permaneat, et thronus sanctitatis ejus stabilis evadat, et propitius sit genti Christianae propter benedictas sanctasque preces ejus, Amen. Scriptum est A. Gr. 1870 rogatu pueri benedicti archidiaconi Atalleh, fil. doctoris 'Usaf provinciae procuratoris. Concedat Deus ut in eo legendo proficiat, Amen, et Deo gloria. Hoc vile exemplar scripsit servus vilis peccator pauper Joannes, nomine sed non facto archidiaconus ex urbe

[a] In A. C. 1559 patriarcha Maronitarum fuit Moses Bardensis, quem in suo chronico, ap. B. O. i. 522 describit Stephanus Edenensis ut *virum pietate et divinae gloriae studio maxime insignem*. Nomen tamen Petri hic gerit secundum Maronitarum morem, qui ad patriarchatum evecti nomen Petri sibi adsumebant. De titulo *Kir* alias notavi.

Hesron [b]. Det Deus veniam ei, et parentibus, et omnibus qui misericordiae ergo eum meminerint, et universis sancti baptismatis filiis, Amen.

Praeter Sacras Scripturas, Didascaliam apostolorum, et Canones, solos quos notavi patres sunt Basilius, Epiphanius, et Abuvalides. [HATTON. 25.]

171.

Codex chartaceus laevigatus in quarto, ff. 173 constans, charactere simplici, A. C. 1576, luculenter exaratus. Insunt;

1. Gregorii Bar-Hebraei Liber Radiorum. Tit. ܟܬܒܐ ܕܫܦܪ ܐܢܐ ܣܠܡ ܥܠ ܡܫܚܐ ܕܫܘܪܝܐ ܕܫܘܪܝ ܕܡܫܚܐ ܕܡܬܬܠܝ ܒܫܘܪܝ ܕܫܘܪܝ ܕܫܘܪܝ ܕܫܘܪܝ ∴ ܫܘܪܝ ܐܘܪܝܐ ,ܐܢ ܢ Ope Dñi nostri Jesu Christi scribere adgredimur Librum Radiorum et Confirmationis Fundamentorum Ecclesiasticorum, e scriptis S. patris nostri Mar Gregorii mafriani.
   1. Praefatio, et Lib. i. De hexaemeri creatione, ܫܪܝܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܒܝܘ ܡܫܚܐ, fol. 1. Insunt capp. 7, *α*. De rebus in primo die creatis, fol. 4. *β*. In secundo, fol. 14. *γ*. In tertio, fol. 16. *δ*. In quarto, fol. 19. *ε*. In quinto, fol. 24. *ϛ*. In sexto, fol. 27. *ζ*. Investigationes, quae ad totum propositum pertinent, fol. 30.
   2. Liber ii. De Theologia, ܡܫܚܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܕܡܪܢ, fol. 36. Insunt capp. 2, *α*. De naturae divinae unitate, ibid. *β*. De personarum in divina natura trinitate, fol. 45.
   3. Liber iii. De Dei Verbi incarnatione, ܡܫܚܐ ܕܡܠܬܐ ܕܡܪܢ ܕܐܬܬܚܕ ܡܫܚܐ, fol. 49. Insunt capp. 3, *α*. De incarnationis veritate, ibid. *β*. De naturae Dei Verbi unitate, fol. 57. *γ*. De naturis non confusis, fol. 62.
   4. Liber iv. De angelis, fol. 65. Insunt capp. 3, *α*. De eo, quod si sint angeli, quales sint, ibid. *β*. Quae sit angelis differentia inter se, fol. 68. *γ*. Quae sit inter angelos et res corporeas differentia, fol. 70.
   5. Liber v. De malis spiritibus, ܡܫܚܐ ܕܫܝܐ ܒܝܫܐ, fol. 73. Insunt capp. 2, *α*. De eo, quod si sint, quales sint, ibid. *β*. De modo, quo operantur, fol. 75.
   6. Liber vi. De anima, ܡܫܚܐ ܕܢܦܫܐ, ibid. Insunt capp. 5, *α*. De anima irrationali, ibid. *β*. Quae sit animae rationalis natura, fol. 79. *γ*. De animae rationalis creatione, fol. 83. *δ*. De animae rationalis facultatibus et operationibus, fol. 85. *ε*. De animae conditione, post ejus e corpore separatione, fol. 91.
   7. Liber vii. De sacerdotio, ܡܫܚܐ ܕܟܗܢܘܬܐ, fol. 93. Insunt capp. 3, *α*. Quid sit sacerdotium, et quot in eo divisiones, ibid. *β*. De rebus, quas summo sacerdoti soli peragere licet, quales sint manuum impositio, et sacri chrismatis benedictio, fol. 95. *γ*. De rebus, quas sacerdotibus peragere licet, quales sint baptismus, oblatio eucharistica, defunctorum exequiae, fol. 99.
   8. Liber viii. De libero arbitrio, et de finibus, ܡܫܚܐ ܕܚܝܪܐ ܕܒܚܝܪܐ ܘܕܡܠܐ, fol. 106. Insunt capp. 5, *α*. De libertate et fato et sorte, ibid. *β*. De bono et malo, fol. 116. *γ*. De fide et operibus, fol. 120. *δ*. De animae morbis, eorumque remediis, qualia sint poenitentia et confessio, fol. 126. *ε*. De variis retributionis modis, quales et quanti sint, fol. 131.
   9. Liber ix. De fine utriusque mundi, parvi scilicet et magni, et de novi saeculi

[b] De Hesron, urbe Maronitarum insigni, cf. B. O. i. 246, not. 1.

initio, ܟܬܒ ܐܡܝܪ ܟܠܦ ܒܝܫ ܒܪ ܟܠܗ ܒܪ ܟܠ ܒܪ ܟܠ, fol. 136. Insunt capp. 3, *a*. De vitae fine, ibid. *β*. De mundi fine, fol. 140. *γ*. De resurrectione, fol. 144.

10. Liber x. De Paradiso, ܡܐܡܪ ܥܣܪ, fol. 149. Insunt capp. 2, *a*. Quis sit paradisus, necnon investigationes propriae ad rem secundum sensum communem, h. e. expositionem literalem, ibid. *β*. De paradisi theoria typice et parabolice, secundum sensum privatum, h. e. expositionem allegoricam, fol. 158.

Ad calc. ܟܬܒ ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܐܒܪܗܡ ܟܘܪܝ ܡܢ ܟܦܪ ܙܥܪ ܒܪ ܐܝܠܢ ܕܒܫܡ ܡܪܝ ܐܠܗܐ ܫܪܪܐ ܐܚܕ ܐܒ ܐܒܗ ܕܟܠ ܡܫܝܚܐ ܕܒܫܡ ܡܪܝ ܐܠܗܐ ܫܪܪܐ ܐܚܕ ܐܒ ܐܒܗ ܕܟܠ ܡܫܝܚܐ ܕܒܫܡ ܡܪܝ ܐܠܗܐ ܫܪܪܐ ܐܚܕ ܐܒ ܐܒܗ ܕܟܠ ܡܫܝܚܐ ∴ ܠܫܒܚܐ ܘܠܝܩܪܐ In gloriam et honorem sanctae Trinitatis, unius Dei veri, Patris gignentis et non geniti, Filii autem geniti et non paterni, et Spiritus procedentis, qui e Patre procedit, et e Filio accipit, trium substantiarum sanctarum, trium proprietatum efformativarum, trium personarum, quarum una est natura, una operatio, una substantia, una efficacia, una potentia dominica: necnon in sanctae ecclesiae aedificationem finem et completionem accepit hic Liber Radiorum, ex ejus scriptis qui nunc apud sanctos degit, patris nostri ter beati Mar Gregorii, Orientis mafriani, qui idem Abu'lfarag, filius Aharonis medici ex urbe Melitene, A. Gr. 1887, C. 1576, rogatu presbyteri Abdalmesih e Gozarta Carduchiana, cognominati Bar Tarchanet (بر طرخانه), doctoris sufficientis, et sacerdotis Aharonici, et pontificis Melchisedekiani, cari nobis et dilecti: concedat ei Dñs bonum finem, qualis viris pacificis promissus est, et nos per ejus preces adjuvet, Amen. Scriptus est diebus pastorum orthodoxorum, Mar Ignatii, et Mar Basilii, et Mar Joannis nostri coenobii episcopi, et caeterorum patrum orthodoxorum, manibus viri culpa digni, pigri, omnium monachorum fimi, neque digni propter peccata ejus infausta cujus nomen in libris spiritalibus inscriberetur, Malec, nomine presbyteri et monachi, sed ex hac adpellatione remoti, fil. Enosh, fil. presb. beate quiescentis Matthaei, e vico benedicto Fonte Rosarum (Ain-Varda) oriundi. Vos denique qui in hunc librum incidatis, si mendam

erroremve inveniatis, corrigatis, precor, secundum sapientiam vestram, quia non sum scriba nisi propter penuriam. Quicunque autem erga nos misericors est, sit ei Deus propitius, Amen. Commemorata sit Deipara Maria, et omnes sancti, Amen. Et Deo gloria.

2. Excerpta, fol. 166.

1. E Gershone historico (?) contra Judaeos, ibid.
2. E Bar-Salibaeo contra Nestorianos, fol. 169.
3. Index in Librum Radiorum, ibid.
4. Enumeratio vocum quae Syriace cum ܥ, et Arabice cum ܡ scriptae sunt, e Lexico Abdalmesih desumpta, fol. 170.

[Bod. Or. 467.]

172.

Codex chartaceus laevigatus in quarto, ff. 160 constans, charactere simplici, A. C. 1592, luculenter exaratus. Inest;

Gregorii Bar-Hebraei Liber Radiorum.

Tit. ... ✠ Ope Dñi nostri Jesu Christi scribere adgredimur Librum Radiorum et Confirmationis Fundamentorum Ecclesiasticorum e scriptis S. patris nostri Mar Gregorii Orientis mafriani.

Sequuntur iidem libri ac capita ac in priore codice, et ferme in iisdem foliis: denuo igitur enumerare supervacaneum habui.

Verba et loca difficiliora in ambobus codicibus vel Arabice vel Carshunice in margine exponuntur.

Ad calc. ... ✠ Finem accepit hic Liber Radiorum sabbatho, die 21 mensis Shebat, qui mensium minimus est, A. Gr. 1901, C. 1592[a], manibus servi ignavi, Pilati Silub, unius e catholicis, quamquam propter gesta ejus abominanda et facinora inhonesta nomine etiam indignus sit. Consecratus tamen sum, h. e. catholicus factus A. Gr. 1887, manibus patriarchae Davidis, qui ipse tres ante meam consecrationem dies patriarcha factus est. In illo autem anno, h. e. A. Gr. 1901, hunc librum in urbe Halebo scripsi, quum ipse et pater noster patriarcha supradictus, et frater ejus eṗus

[a] Pilati computus cum nostro minime convenit. Nam secundum communem computationem aera Seleucidarum Dominicae annis 311 antecedit; secundum Pilatum autem annis tantum 309.

Thomas, qui etiam Timotheus[b], ad Hierosolyma secunda vice peregrinantes, ibi in urbe supradicta Beroea una hiemavimus. Amoris autem ergo lectorem quemque eruditum, qui in has confusas lineas incidat, oro, ut preces propitiatorias pro meis multis peccatis obferat, et pro patribus meis corporalibus et spiritalibus, ut id quod scriptum est absolvatur, *Orate pro vobis invicem, ut sanemini.* Si quis autem [mendas inveniat, ne me miserum culpet, sed ut sapiens corrigat. Denique qui orat, alii pro eo orabunt, et qui misericors est misericordiam adipiscetur. Et Deo gloria sempiterna, Amen. Commemorata sit Deipara Maria, et omnes sancti, Amen.

[HUNT. 521.]

173.

Codex bombycinus in duodecimo, ff. (272 – 2 =) 270 constans, A. C. 1332, charactere simplici exaratus. Insunt;

Gregorii Bar-Hebraei Ethica.

Tit., et duo prima folia desunt. In fol. 80 vocatur ܟܬܒܐ ܕܡܘܣܪ Liber Ethicorum.

1. Liber i. De recta motuum et exercitationis corporeae institutione, ܡܬܠ ܕܡܠܝ ܟܬܒܐ ܕܥܒܕ, fol. 3.

Novem insunt capp., *a*. De oratione, ܡܠܐ ܕܨܠܘ, ibid. *β*. De vitae asceticae laboribus, ܕܡܬܝܠܦ ܕܫܚܠ ܡܠܐ, fol. 13. *γ*. De vigilando et dormiendo, ܕܫܟܒ ܕܢܡ ܡܠܐ, fol. 29. *δ*. De psalmodia, ܕܡܙܡܪ ܡܠܐ, fol. 35. *ε*. De canticis, ܕܫܒܚ ܡܠܐ, fol. 43. *ϛ*. De jejunio, ܕܨܘܡ ܡܠܐ, fol. 56. *ζ*. De silentio, ܕܫܬ ܡܠܐ, fol. 62. *η*. De statu peregrino, ܕܐܓܪ ܡܠܐ, fol. 69. *θ*. De peregrinatione ad Hierosolyma, ܡܠܐ ܥܠ ܐܝܟ ܕܐܙܠ ܠܐܪܘܫܠܡ, fol. 75.

2. Liber ii. De morum in iis rebus, quae ad corporis victum pertinent, rectitudine, ܡܬܠ ܕܡܐܟܠ ܕܟܝܠ ܕܫܬܐ ܕܡܐ, fol. 80.

Sex insunt capp., *a*. De cibo et potu, ܡܠܐ ܕܡܐܟܠ ܕܫܬܝܬܐ, ibid. *β*. De connubio legitimo, ܕܡܫܘܝܐ ܕܚܬܘܬܐ ܡܠܐ, fol. 88. *γ*. De corporis puritate, ܕܟܝܠ ܕܦܘܪ ܡܠܐ, fol. 97. *δ*. De cujusque aetatis institutione, h. e. de moribus, qui ad varias vitae aetates et conditiones apti sint, ܕܚܙܐ ,ܒܪ ܡܠܐ, fol. 106. *ε*. De manuum labore, ܡܬܠ ܕܥܒܕ ܕܐܝܕܝܢ, fol. 111. *ϛ*. De eleemosynis, ܕܨܕ ܡܠܐ, fol. 118.

3. Liber iii. De purgatione animae a pravis affectibus, ܡ ܕܥܒ ܡܬܠ ܕܟ ܕܒܝܫ ܕܫ, fol. 121.

Duodecim insunt capp., *a*. De animae facultatibus, et operationibus, et motibus, ܡܫܟܚܐ ܡܦܥܠܢܘܬܐ ܡܠܐ ܕܥܒ ܡܠܐ, ibid. *β*. De anima exercitanda et in rectis consuetudinibus instituenda, ܕܙܝܪ ܡܠܐ ܕܐܢ ܟܝܢܝ ܕܥܒ, fol. 129. *γ*. De gula, ejusque remediis, ܡܦܐܓܐ ܕܦܬܚ ܡܠܐ, fol. 134. *δ*. De libidine, ejus remediis, ܡܠܐ ܡܦܐܓܐ ܕܦܓܪ, fol. 139. *ε*. De linguae offensionibus, ܕܫܠ ܡܫܠܚܐ ܡܠܐ, fol. 143. *ϛ*. De ira et malitia et invidia, ܕܟܝ ܡܠܐ ܕܪܓܙ ܕܦܬ, fol. 149. *ζ*. De cupiditatibus saecularibus, ܕܡܬܐ ܕܥܠܡ ܡܠܐ, fol. 152. *η*. De argenti amore, ܡܫ ܡܠܐ ܕܟܣܦ, fol. 156. *θ*. De vanae gloriae amore, ܕܓ ܐ ܡܫ ܡܠܐ, fol. 158. *ι*. De hypocrisi, ܕܪܡܐ ,ܦ ܕܦܐܪܣܝܐ ܡܠܐ ܕܟܕ, fol. 160. *ια*. De superbia, ܡܠܐ ܕܓܐ, fol. 163. *ιβ*. De gloriatione, ܡܠܐ ܕܫܒܚ, fol. 167.

[b] Ejusdem Davidis patriarchae, et fratris ejus Thomae, sive Timothei nomina in Nomocanonis Bar-Hebraei colophone, ab Assem. B. O. ii. 300 exscripto, occurrunt. Pilatus etiam postea in patriarchatum evectus est, cf. B. O. ii. 482, ubi in Catalogo patriarcharum Syro-Jacobitarum occurrit Ignatius xviii, qui ille David supradictus est, cui successit Ignatius xix, qui Pilatus Mansurensis. Cf. etiam, Le Quien, Or. Chr. ii. 1558. Denique urbem Beroeam eandem ac Halebum esse satis constat.

4. Liber iv. De anima bonis moribus adornanda, ܟܬܒ ܕܢܦܫ ܕܒܛܒ ܐܘܪܚܐ ܠܡ ܟܬܒ ܐܝܒܐ, fol. 169.

Sedecim insunt capp., *α*. De doctrina, ܟܬܒ ܠܡ, ibid. *β*. De admonitione et increpatione, ܟܬܒ ܐܘܣܦ ܐܝܬ ܠܡ, fol. 175. *γ*. De fide, ܟܬܒ ܐܝܡܢܘܬ ܠܡ, fol. 180. *δ*. De poenitentia, ܟܬܒ ܬܒܬܐ ܠܡ, fol. 186. *ε*. De patientia, ܟܬܒ ܐܝܟ ܕܡܬ ܠܡ, fol. 193. *ϛ*. De gratiarum actione, ܟܬܒ ܬܘܕܐ ܠܡ, fol. 198. *ζ*. De spe, ܟܬܒ ܣܒܪ ܠܡ, fol. 206. *η*. De Dei timore, ܟܬܒ ܕܚܠ ܐܠܗܐ ܠܡ, fol. 207. *θ*. De paupertate, ܟܬܒ ܐܝܟ ܕܡܬ ܠܡ, fol. 210. *ι*. De paupertate voluntaria, ܠܡ ܟܬܒ ܐܝܟ ܕܨܒܝܢ, fol. 214. *ια*. De fiducia, ܠܡ ܟܬܒ ܒܛܚܐ, fol. 218. *ιβ*. De fratrum amore, ܟܬܒ ܚܒܐ ܕܐܚܐ ܠܡ, fol. 224. *ιγ*. De recordatione Dei, et meditatione de rebus admirabilibus ab eo creatis, ܟܬܒ ܕܗܓܝܢ ܒܬܪ ܒܪܝܬ ܒܪܝܬܗ ܕܐܠܗܐ ܟܠ ܡܕܡ, fol. 232. *ιδ*. De cogitationum puritate, ܠܡ ܟܬܒ ܕܟܝܐ ܒܪܝܬ, fol. 241. *ιε*. De Dei amore, ܟܬܒ ܚܒܐ ܕܐܠܗܐ ܠܡ, fol. 246. *ιϛ*. De mortis recordatione, ܟܬܒ ܕܗܓܝܢ ܠܡ [l. ܕܗܓܪ, cf. Hunt. ccccxc, fol. 260], fol. 263.

Ad calc. Colophon; ܟܬܒ ܟܬܒ ܣܦܪܐ ܟܠܝܠ ܟܬܝܒ ܒܝ ܫܡܫ ܟܬܒ ܟܠ ܐ. ܟܬ ܒ ܟܬ ܟ. ܟ ܒ ܟ ܐ ܟ ∴ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ Scriptus est hic liber commodorum vivificorum plenus, manibus turbatis peccatorum maximi, Jesu, nomine quidem monachi, fil. presbyteri Aharonis e pago Sheba, anno 1643, [C. 1332,] quum vitam in coenobio illustris et Deo induti Georgii degerem. Vestrum autem amorem rogo, fratres cari, Christi venerandi discipuli, ut propter Christi amorem pro peccatore, qui hunc librum inquinavit, oretis, neque me infirmum culpetis, propterea quod hiems fuit, quum exscriberem, et mens turbata fuit. Orate etiam pro magistris meis, Raban Salibaeo, et Raban Jesu filio ejus, qui mihi exemplar suum commodaverunt. Qui autem orat, sit ei Dñs propitius, Amen et Amen.

Excipiunt 1. Enumeratio nominum honorificorum, quibus humilitatem ornaverunt patres, ܫܡܗܬ ܟܬܒ ܟܬܒ ܟܬܒ ܟܬܒ ܟܬܒ, fol. 267. 2. Rationes quae homines mortis oblivisci faciunt, et quomodo sanentur, ܡܐ ܟܠ ܟܠ ܟܬܒ ܟܬܒ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ

ܝܘܚܢܢ Joannes patriarcha, ܒܪ ܐܒܪ ܡܪܥܐ Joannes de Clumo, ܝܘܒ ܐܒܪ Job, ܐܘܓܝܢ ܐܒܪ Longinus, ܡܩܐܪ ܐܒܪ Macarius, ܡܩܪܝ ܐܒܪ it. ܡܩܪܝ Metois, vel Metaonos, ܢܚܬܐ ܐܒܪ Nesthir, ܦܟܘܡܝ ܐܒܪ Pachomius, ܦܝܘ ܐܒܪ Payur, ܦܘܡܝ ܐܒܪ Poemen, ܦܝܡܝܢ ܐܒܪ Sysais, ܣܝܣܘܝ ܐܒܪ Theodorus, ܐܒܪ ܬܐܘܕܘܪ ܣܝܣܘܝ Theodorus de Parme, ܬܐܘܦܝܠ ܐܒܪ Theophilus, ܬܝܐܬܘܣ ܐܒܪ Tiathus, ܙܝܢܘ ܐܒܪ Zeno. [MARSH. 681.]

174.

Codex bombycinus in duodecimo, ff. 265 constans, A. D. 1323, charactere simplici exaratus. Insunt;

Gregorii Bar-Hebraei Ethica.

In primo folio Abdaljalil eẽus Amidae se hunc librum A. C. 1660 inspexisse dicit; ܐܝܬ ܗܢܐ ܣܦܪܐ ܕܐܬܝ ܒܝܕ ܥܒܕ ܝܫܘܥ ܒܪ ܡܪܝ ܐܒܕܠܓܠܝܠ ܩܫܝܫܐ ܐܡܝܕܝ ܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘܫܬ ܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܘܬܫܥ ܠܡܪܝܐ ܘܠܝܫܘܥ ܢܗܘܢ ܐܡܝܢ ∴ ܡܢ ܕܪܚܡ ܢܫܬܟܚ ܪܚܡܐ ܐܦ ܗܘ Hunc librum Ethicorum inspexit Abdaljalil, nomine eẽus Amidae A. Gr. 1971, die 7 mensis Thamuz: sit ei Deus misericors. Quicunque autem misericors est, ipse misericordiam adipiscetur, Amen.

1. Index capitum et sectionum, ܟܪܝܟܐ ܘܦܨܠܐ, fol. 2.

2. Tit. ܣܝܡܐ ܕܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܒܪ ܥܒܕ ܝܫܘܥ ܕܐܬܝ ܒܝܕ ܥܒܕ ܝܫܘܥ ܩܫܝܫܐ ܐܡܝܕܝ ܕܥܠ ܗܢܐ ܣܦܪܐ ܕܐܝܬ ܒܝܕ ܥܒܕ ܝܫܘܥ ܐܡܝܕܝ ܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘܫܬ ܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ∴ ܘܬܫܥ ܠܡܪܝܐ ∴ ܘܠܝܫܘܥ ∴ ܢܗܘܢ ∴ ܐܡܝܢ Ope Dei qui infirmitatem nostram roborat et adjuvat, scribere adgredimur Librum Ethicorum de morum excellentia, secundum patrum ductorum, et doctorum probatorum mentem, e scriptis beati Mar Gregorii, mafriani sancti Orientis, cognomine Bar-Hebraei, fol. 12.

Liber primus, ibid. Secundus, fol. 78. Tertius, fol. 119. Quartus, fol. 171. Ad calc. Colophon; ܟܠ ܡܢ ܕܩܪܐ ܒܟܬܒܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܡܫܟܚ ܠܡܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܝ ܠܐ ܬܫܟܚ ܠܡܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܝ ܠܐ ܬܫܟܚ ܠܡܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܝ ܠܐ ܬܫܟܚ ܠܡܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܝ ܠܐ ܬܫܟܚ ܠܡܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܝ ܠܐ ܬܫܟܚ ∴ ∴ ∴

Gregorii Bar-Hebraei Ethicorum Versio Arabica.

In primo folio inscriptio, qua parochus Abdalmessias, cognomine Ibn Kuma'l Josef, بسم خوري بلقول ولا بلفعل وهو يعرف بالكنية المشهوره ابن القمعل يوسف, se hunc librum inspexisse dicit. Excipit inscriptio in honorem filiae Joachimi, sc. virginis Mariae. In secundo Esavus episcopus, nomen suum A. C. 1668 inscripsit; necnon in versiculo ter repetito diaconus Saphrshah, ⁘ It. diaconus ⁘.

Index sectionum et capitum, fol. 2. Ad calc. كملت بعون الله فهرسة كتاب الايثيقون ولله الحمد والمنه علي انعامه ومنه نطلب ان يعين علي تكميل الكتاب بكرمه ورحمته انه ارحم الراحمين امين. وذلك خامس ساعة من نهار الاربعا حادي عشر شهر اب سنة الف وسبعمايه وتسعين يونانيه وكلمن يقري يترحم علي يشوع بسم راهب ⁘ Explicit. auxilio Dei index Libri Ethicorum, et Deo propter beneficia ejus laus et gratiae. Ab eo autem petimus ut secundum beneficentiam et misericordiam suam nobis ad librum perficiendum auxilium det: inter misericordes enim ille maxime misericors est, Amen. Scriptum est hora 5 feriae 4 diei 21 mensis Ob, A. Gr. 1790. Quicunque legit misericors sit erga scribam Jesum, nomine monachum.

Tit. ⁘ In spe Trinitatis sanctae, Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei, scribere adgredimur librum pretiosum, cui nomen Ἠθικῶν, sive Liber Moralium, cui insunt remedia corporalia et spiritalia ad varia vitae officia recte obeunda, secundum patrum, magistrorum nostrorum, mentem. Concinnavit sapiens doctus laboriosus, Orientis et Occidentis lux, Mar Gregorius, Orientis matris luminum mafrianus, qui idem Abu'lfarag, fil. Aharonis medici, cognomine Bar-Hebraeus, fol. 8.

Libri et capita eadem sunt ac in codd. duobus antecedentibus.

In margine fol. 292 exstat manu recentiore nota; A. Gr. 1936, C. 1625 pater noster Mar Ignatius, Antiochiae patriarcha, ad Halebum venit, ut sacrum chrisma consecraret: et convenerunt eum patriarcha Armeniae cum quibusdam illius regionis episcoporum. Ex episcopis autem Syriacis aderant Dionysius Halebi metropolitanus, et Severus Edessae metrop., et Cyrillus coenobii Mar Eliae metrop., et Dioscorus coenobii Mar Mosis prophetae, magni mysterii dñi, episcopus. Et Deo, mundorum Dño, sit gloria.

Excipit disputatio brevis Carshunice de recta fide contra Arium, fol. 293.

Ad calc. Colophon;

ܐܡ ,ܐܠܗ ܡܫܡܫܢܐ ܕܡܪܝ ܒܪܝܐܠ
ܗ ܠܗ ܒܪܝܫܝܬܐ ܒܪܝܫܝܠ ܕܒܪ
.ܫܡܗܠ ܕܐܒܐ ܫܡ ܐܠܗ ܫܡ ܐܝܡ
ܐܫܠ ܝܗ ܟܠܗܠ ܝܗ ܕ ܒܗܪܐ
.ܟܪܝܣܛܘܣ ܒܪܟܠ ܐ ܫܡܠ ܕܒ ܝܟ
ܡܐܝܫܠ ,ܠܗ ܓܝܠܐ ܕܒ ܠܗ ,ܐܠ
.ܡܫܫܠ ܡܫ ܝܩܠ ܐܟܪܟ ܡ
ܫܒܪܐ ܡܒܗ ܫܪܒܒܐ ܠܟ ܓܐ
ܗ ܐܐ ܫܐ ܐܐ ̄ ܐܠ ܝܠ ܝܡ ܕ
ܐܐܪܠ ܒܠ ܟܠ ܝܟ ܐܫܠ
ܪܒܠ ܐܡ . ܕ .ܡܟܒܠ
ܒܠ ̄ . ܡܫܪܝܠ ܓܪܒܝܠ ܟܠ
ܟܝܢܠ ܐܘܓܪܝܟ ܝܟ ܟܠ
ܡ ,ܒܪܟܠ ܡܐܡܪ ܒܝܠ
ܝܟ ܡܫܐ ܟܠ ܓܪܒܝܠ ܒܪ
ܫܡ ܪܠ .ܐܝܟ ܡܢ ܟܠ
ܐܘܐܠ ܝܟ ܐܘܐ ̈ ̈ ̈

que metropolitanorum orthodoxorum. Dñs Deus vitas eorum secundum hominum aetatem longas faciat, et nos per eorum preces adjuvet, Amen, Amen.

Tres excipiunt epigraphae, quarum in prima gratias agit Basilio, Orientis mafriano, propterea quod eum quamvis indignum qui librum transcriberet, quoniam neque scriba neque lector fuerat, ad opus suscipiendum incitaverat, الذي انا ما كنت مستحق ان اكتب ولا اضع يدي في الكتاب لاجل ما كنت لا كاتب ولا قاري. بل هو ابونا دعاني للكتابه ۞ In altera grato animo laudat Joannem metropolitam, qui eum omnino rudem, qui ne unam quidem literam scribere potuerit, اعرف اكتب ولا اية واحده, neque etiam legendi capax fuerit, لانني انا كنت رجل اعمي القلب ولم افهم علي القراة, artem scribendi docuit, بل هو رباني كان يروبني كيف اكتب. Ipsum Joannem ut scribam peritissimum laudat, لانه هو كان قاري عارف ماهر داري عالم ذو حسن منطق. Caeteros etiam coenobii sui monachos commemorat, sc. ܝܫܘ, ܝܥܩܘ, ܐܒܝ, ܬܘܡܐ, ܒܪܣܘܡ, ܐܒܪܗܡ, ܝܘܣܦ, ܐܒܪܗܡ, ܩܘܪܝܩܘܣ, ܒܗܢܡ, Jesum, Jamam, Jacobum, Achinam, Barsumam, Ibrahim, Abibum, Thomam, Josephum, Ibrahim, Cyriacum, Behenam. Denique coenobium celebrat ut دير القديس مار ابي ومار ثاودوتا ومار شابي وماري ديمط الذي بجبل قوروس ۞ Coenobium S. Mar Abae, et Mar Theodoti, et Mar Sabaei, et Mar Dometii, in monte Cyro. In postrema preces fidelium orat pro patribus ejus spiritalibus et corporalibus. [Marsh. 561.]

176.

Codex bombycinus in quarto, ff. 267 constans, A. C. 1548 inceptus, A. C. 1557 absolutus, Carshunicus, charactere simplici luculenter exscriptus. Insunt;

1. Gregorii Bar-Hebraei Ethicorum versio Arabica.

In fol. 3 index, cujus duae primae paginae Syriace, ceterae Carsh. scriptae sunt. Ad calc. idem ac in cod. antecedente colophon, praeter temporis descriptionem, وذالك عاشر ساعه من نهار الجمعه شهر حزبران في سنة الف وثمانمايه وتشعه وخمسين يونانيه وكلمن يقرا يترحم علي كاتبه عبد الله باسم قس وشماس ۞ Factum est hora decima lucis feriae sextae, in mense Hhaziron, A. Gr. 1859. Quicunque legit, oret pro scriba Abdallah, nomine presbytero et diacono. In fol. 9 tit. omnino idem est ac in cod. antecedente. Quem excipiunt iidem libri et capita.

2. Excerpta varia.

1. Libelli de sancta Trinitate fragmentum, binis columnis, Carsh. Insunt breves haeresium et de Trinitate, et de Dñi nostri natura descriptiones, fol. 240.
2. Commemoratio eorum quos Jacobitae honore prosequuntur, Syr., fol. 244. A virgine Maria initium capit scriba, post quam commemorat prophetas, apostolos, martyres, confessores, ecclesiae ministros usque ad lectores et psaltas, monachos et qui asceticam vitam colunt, inter quos ܡܪܕܢܝܐ. ܚܢܐ, ܕܡܫܚܐ. ܡܪܕܐ ܕܟܪܝܣܛܘܣ. ܡܠܦܢܐ ܕܐܝܢܐ ܡܪܕܐ ܕܐܝܢܐ. ܡܬܚܕ ܚܡ ܕܡܫܚܐ. ܡܬܚܕ ܚܡ ܕܡܫܚܐ. ܡܬܚܕ ܚܡ ܕܡܫܚܐ. ܡܬܚܕ ܚܡ ܕܡܫܚܐ; post hujusmodi sanctos ad hierarchiam ecclesiasticam pergit, ad reges, ad orphanos, viduas, pauperes; ad totum fidelium coetum; denique ut omnium culmen ad sanctam Trinitatem. Ad calc. ,ܫܒ ܫܒܫܬܫܚ ܠܐ ܡܫܚܬܗ ,ܫܒ ,ܢܫܐ. ܫܒ ,ܫܒ ,ܫܒ ,

÷ ... E bonis inenarrabilibus Dei donis jucunda augustiatis curarum remissio; lassis jucunda quies; peregrinatoribus jucundus reditus: scribae labore vexato et defesso jucunda ultima linea: sed omnium jucundissima oratio quae provenit ex corde.

3. Homilia S. Mar Jacobi doctoris Sarugensis de monachis, ..., fol. 245.
4. Quaestio Chamisii Nestoriani ad Bar-Hhetab, ..., fol. 259. Responsio Danielis Bar-Hhetab, fol. 260. It. ipsius Bar-Hebraei, ibid., sc. ... ÷ ... Quum autem quaestio et responsio ad patrem nostrum Mar Gregorium mafrianum sanctum perductae sunt, eas exploravit, et in eodem metro responsum scripsit. Altera Nestoriani responsio, ... ÷ ... Post aliquod tempus Nestorianus quidam se coram sancto mafriano obtulit, dixitque, ibid. It. Bar-Hebraei responsio, ..., fol. 261. De his vide supra 377, 22—24.
5. Aenigmata cum solutionibus in metro heptasyllabo, ..., ibid.
6. Ordo ecclesiam circumeundi, ex Libro Thesaurorum, ..., fol. 264. Librum Thesaurorum puto eundem esse ac Beth-gaz, de quo vide supra.

Ad calc. Colophon; ... Ego Abdallah (servus Dei), immo servus omnium Dei servorum, pauper, egenus, ex hoc codice Ethica secundum exemplar descripsi, A. Gr. 1868, C. 1557. Exemplar autem quod descripsi pertinet ad presbyterum Abdallah, sacerdotem (l. ...) eximium, laboriosum, ut sacerdos Aharon, ex urbe munita castro Cephae. Solitae excipiunt preces.

[HUNT. 341.]

177.

Codex chartaceus in quarto, ff.[a] 113 constans, charactere simplici, A. C. 1548, ineleganter exaratus. Inest;

Gregorii Bar-Hebraei Astronomiae Compendium, mathematicis figuris instructum, quod vulgo Liber Adscensus Mentis vocatur.

Tit. ... ÷ ... Ope Dei Dñi scribere adgredimur Librum Adscensus Mentalis de Forma Firmamenti et Terrae e scriptis S. Mar Gregorii mafriani.

1. Pars prima de coelorum formis, ..., fol. 1. Praecedit brevis praefatio, ...
   1. Cap. 1, De theoriis quae prius accipiendae sunt ... Undecim insunt sectt., *a*. De definitionibus geometricis, quarum in hac doctrina

[a] Sexaginta hujus codicis folia priora duplicia sunt e chartis tenuioribus conglutinatis.

opus est, ܟܬܒܐ ܕܥܠ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܡܝܐ ܘܫܡܫܐ ܘܝܪܚܐ ܘܟܘܟܒܐ ܘܫܡ, ibid. β. De caelorum forma sphaerica, ܟܬܒ ܐܝܟ ܐܝܬ ܟܦܐ, fol. 4. γ. De terrae et aquarum forma sphaerica, ܟܬܒ ܐܝܟ ܐܝܬ ܟܦܐ ܕܐܪܥܐ ܘܡܝܐ, ibid. δ. Quod terra in caelorum medio sita est, ܟܬܒ ܐܝܟ ܐܪܥܐ ܒܡܨܥ ܫܡܝܐ ܘܟܘܟܒܐ, ibid. ε. Quod terra, si ad caelos comparetur, merum punctum sit, ܟܬܒ ܐܝܟ ܐܪܥܐ ܩܝܡܐ ܠܘܬ ܫܡܝܐ ܘܟܘܟܒܐ ܐܝܟ ܢܩܛܬܐ ܒܠܚܘܕܗ, fol. 5. ϛ. Quod terra stabilis et immota est, ܟܬܒ ܐܝܟ ܐܪܥܐ ܩܝܡܐ ܘܠܐ ܙܥ̈ܐ, ibid. ζ. De zona superiore, quae omnia continet, ܟܬܒ ܥܠ ܪܘܚܐ ܕܟܠ ܡܫܟܚ ܟܠ, ibid. η. De stellarum fixarum zona, ܟܬܒ ܥܠ ܪܘܚܐ ܕܟܘܟܒܐ ܩܒ̈ܥܐ, ibid. θ. De septem planetarum zonis, ܟܬܒ ܥܠ ܫܒܥ ܙܘܥ̈ܐ ܕܟܘܟܒܐ ܫܒ̈ܥܐ, fol. 6. ι. De elementorum in lunae sphaera dispositione, ܟܬܒ ܥܠ ܣܕܪ ܐܝܟ ܐܝܬ ܐܪܒܥ ܝܣ̈ܘܬ ܒܟܦܐ ܕܣܗܪܐ, ibid. ια. De circulis majoribus et notioribus, ܟܬܒ ܥܠ ܓܠ̈ܝܐ ܪܒ̈ܪܒ̈ܝܐ ܘܝܬ̈ܪ̈ܝܐ, fol. 7.

2. Cap. 2, De sphaeris solis, ܟܬܒ ܐܝܟ ܟܦܐ, fol. 10. Quinque insunt sectt., α. De numero zonarum solis, ܟܬܒ ܥܠ ܡܢܝܢ ܙܘܥ̈ܐ ܕܫܡܫܐ, ibid. β. De modo, quo duae solis zonae inventae sunt, ܟܬܒ ܥܠ ܐܝܟ ܐܫܟܚܘ ܬܪ̈ܝܢ ܙܘܥ̈ܐ ܕܫܡܫܐ, fol. 11. γ. De zonarum solis motibus, ܟܬܒ ܥܠ ܙܘܥ̈ܐ ܕܫܡܫܐ ܕܟܕ̈ܐ, fol. 12. δ. De motus solaris mutatione, ܟܬܒ ܥܠ ܫܢܝܘܬ ܗܠܟ̈ܬܐ ܕܫܡܫܐ, ibid. ε. De nominibus rerum solarium explicandis, ܟܬܒ ܥܠ ܫܡ̈ܗܬ ܕܡ̈ܠܝ ܕܫܡܫܐ, ibid.

3. Cap. 3, De sphaeris lunae, ܟܬܒ ܐܝܟ ܟܦܐ ܕܝܪܚܐ, fol. 13. Octo insunt sectt., α. De numero zonarum lunae, ܟܬܒ ܡܢܝܢ ܙܘܥ̈ܐ ܕܝܪܚܐ ܕܟܕ̈ܐ, ibid. β. De modo, quo quatuor hae zonae inventae sunt, ܟܬܒ ܥܠ ܐܝܟ ܐܫܟܚܘ ܐܪܒܥ ܙܘܥ̈ܐ ܗܠܝܢ ܕܝܪܚܐ ܕܟܕ̈ܐ, fol. 14. δ. De motuum lunarium mutatione, ܟܬܒ ܥܠ ܫܢܝܘܬ ܗܠܟ̈ܬܐ ܕܝܪܚܐ, fol. 15. ε. De rebus lunae propriis, ܟܬܒ ܥܠ ܡ̈ܠܝ ܕܝܪܚܐ ܕܝܬ̈ܝܗ ܕܝ̈ܠ, fol. 16. ϛ. De rebus zonae naturae contrariis, quae in lunae epicyclo apparent, ܟܬܒ ܥܠ ܡ̈ܠܝ ܙܘܥ̈ܐ ܕܛܒ̈ܥܬܐ ܕܐܦܝܩܘܠܐ ܕܝܪܚܐ ܕܡܬܚܙ̈ܝܢ, fol. 17. ζ. De maculis quae in lunae facie videntur, ܟܬܒ ܥܠ ܣ̈ܡܐ ܕܝܪܚܐ ܕܡܬܚܙ̈ܝ, ibid. η. De nominibus rerum lunarium explicandis, ܟܬܒ ܥܠ ܫܡ̈ܗܬ ܕܡ̈ܠܝ ܕܝ̈ܪܚܐ, fol. 18.

4. Cap. 4, De quatuor planetarum, sc. trium superiorum [Saturni, Jovis, Martis,] et Veneris sphaeris, ܟܬܒ ܥܠ ܐܪ̈ܒܥ ܟ̈ܘܟܒ̈ܝ ܫܡܝ̈ܐ ܕ[ܫܒ̈ܥ ܟ̈ܘܟܒ̈ܝ ܫܡܝ̈ܐ ܕ]ܐܝܬ̈ܝܗ ܕܫ̈ܠܫ ܟ̈ܘܟܒ̈ܝ ܫܡܝ̈ܐ ܘܟ̈ܘܟܒ̈ܬܐ ܕܢ̈ܘܪ̈ܐ ܕܐ̈ܬ ܒܗ̈ܘܢ, fol. 19. Septem insunt sectt., α. De numero earum zonarum, ܟܬܒ ܥܠ ܡܢܝܢ ܙܘܥ̈ܐ ܕܫ̈ܒܥ ܟ̈ܘܟܒ̈ܝ ܫܡܝ̈ܐ, ibid. β. De modo, quo hae tres zonae inventae sunt, ܟܬܒ ܥܠ ܐܝܟ ܐܫܟܚܘ ܬܠ̈ܬ ܙܘܥ̈ܐ ܗܠܝܢ ܕܝ̈ܪܚܐ ܕܟܕ̈ܐ ܕ[ܫ̈ܒܥ ܟ̈ܘܟܒ̈ܝ ܫܡܝ̈ܐ, fol. 20. γ. De harum quatuor planetarum motibus, ܟܬܒ ܥܠ ܐܪ̈ܒܥ ܟ̈ܘܟܒ̈ܝ ܫܡܝ̈ܐ ܕ]ܐܝܬ̈ܝܗ ܕܟ̈ܘܟܒ̈ܬܐ ܕܢ̈ܘܪ̈ܐ ܕܐ̈ܬ ܒܗ̈ܘܢ, ibid. δ. De rebus planetis tribus superioribus propriis, ܟܬܒ ܥܠ ܡ̈ܠܝ ܕ[ܫ̈ܠ̈ܫ ܟ̈ܘܟܒ̈ܝ ܫܡܝ̈ܐ ܕ]ܐܝܬ̈ܝܗ ܕ[ܫ̈ܠ̈ܫ ܟ̈ܘܟܒ̈ܝ ܫܡܝ̈ܐ ܕ]ܝ̈ܠ, fol. 21. ε. De harum planetarum motuum mutationibus, ܟܬܒ ܥܠ ܫܢܝܘܬ ܗܠܟ̈ܬܐ ܕ[ܫ̈ܠ̈ܫ ܟ̈ܘܟܒ̈ܝ ܫܡܝ̈ܐ ܕ]ܐܝܬ̈ܝܗ ܕ[ܫ̈ܠ̈ܫ ܟ̈ܘܟܒ̈ܝ ܫܡܝ̈ܐ ܕ]ܐ̈ܬ ܒܗ̈ܘܢ, fol. 22. ϛ. De re naturae zonae contraria, quae in harum planetarum epicyclis apparet, ܟܬܒ ܥܠ ܡ̈ܠܝ ܙܘܥ̈ܐ ܕܛܒ̈ܥܬܐ ܕܐܦܝܩܘܠܐ ܕ[ܫ̈ܠ̈ܫ ܟ̈ܘܟܒ̈ܝ ܫܡܝ̈ܐ ܕ]ܐܝܬ̈ܝܗ ܕ[ܫ̈ܠ̈ܫ ܟ̈ܘܟܒ̈ܝ ܫܡܝ̈ܐ ܕ]ܐ̈ܬ ܒܗ̈ܘܢ ܕܡܬܚܙ̈ܝ, fol. 23. ζ. De nominibus rerum, quae ad has planetas pertinent, explicandis, ܟܬܒ ܥܠ ܫܡ̈ܗܬ ܕ[ܫ̈ܠ̈ܫ ܟ̈ܘܟܒ̈ܝ ܫܡܝ̈ܐ ܕ]ܐܝܬ̈ܝܗ ܕ[ܫ̈ܠ̈ܫ ܟ̈ܘܟܒ̈ܝ ܫܡܝ̈ܐ ܕ]ܐ̈ܬ ܒܗ̈ܘܢ, ibid.

5. Cap. 5, De Mercurii sphaeris, ܟܬܒ ܥܠ ܟܦܐ ܕܟ̈ܘܟܒ̈ܐ, fol. 24. Quatuor insunt sectt., α. De ejus zonarum numero,

ܡܫܠܝܬܐ ܕܫܡܫ ܥܠ ܟܬܒ, ibid. β. De modo, quo hae quatuor zonae inventae sunt, ܥܠ ܡܢ ܐܫܟܚܘ ܐܢܘܢ ܙܘܓ̈ܐ ܐܪܒܥ ܕܫܡ, fol. 25. γ. De Mercurii motibus, ܥܠ ܡܠ̈ܐ ܕܟܘܟܒ ܥܠ, ibid. δ. De rebus Mercurio propriis, ܥܠ ܡܕ̈ܝܢ ܐܝܬ ܠܟܘܟܒ ܥܠ, ibid.

6. Cap. 6, De stellarum latitudine, ܥܠ ܪܘ̈ܚܒ ܟܘ̈ܟܒܐ, fol. 28. Septem insunt sectt., a. De lunae latitudine, ܥܠ ܪܘܚܒ ܣܗܪܐ, ibid. β. De trium planetarum superiorum latitudine, ܥܠ ܪܘܚܒ ܬܠܬ ܟܘ̈ܟܒ̈ܐ ܥܠ̈ܝ̈ܐ, ibid. γ. De modo, quo trium planetarum superiorum latitudo inventa est, ܥܠ ܐܝܟ̈ ܐܫܟܚܘ ܪܘܚܒ ܬܠܬ ܟܘ̈ܟܒ̈ܐ ܥܠ̈ܝ̈ܐ, fol. 30. δ. De duarum planetarum inferiorum [Mercurii et Veneris] latitudine, ܥܠ ܪܘܚܒ ܬܪ̈ܝܢ ܟܘ̈ܟܒ̈ܐ ܬ̈ܚ̈ܬ̈ܝ̈ܐ, ibid. ε. De modo, quo duarum planetarum inferiorum latitudo inventa est, ܥܠ ܐܝܟ̈ ܐܫܟܚܘ ܪܘܚܒ ܬܪ̈ܝܢ ܟܘ̈ܟܒ̈ܐ ܬ̈ܚ̈ܬ̈ܝ̈ܐ ܣܗܪܐ ܕܫܡ, fol. 32. ς. De totis harum quinque planetarum declinationibus, quantae sint, ܥܠ ܟܠ ܟܘ̈ܟܒ̈ܐ ܗܠ̈ܝ̈ܢ ܕܡ̈ܐ ܐ̈ܝܟ̈ ܐ̈ܢܘܢ ܕܝ̈ܠ̈ܗ̈ܘܢ ܕܟ̈ܠ̈ܗ̈ܘܢ ܕܟ̈ܠ̈ܗ̈ܘܢ, fol. 33. ζ. De apogaeorum quinque planetarum epochis, ܥܠ ܐ̈ܝܟ̈ ܐܫܟܚܘ ܪܘܚܒ ܬܠܬ ܟܘ̈ܟܒ̈ܐ ܥܠ̈ܝ̈ܐ ܕܪ̈ܘ̈ܡ̈ܝ̈ܐ, fol. 34.

7. Cap. 7, De rebus, quae ad luminaria, ratione situs eorum vel ad terram vel inter se, pertinent, ܥܠ ܡ̈ܐ ܕ̈ܝ̈ܢ ܠ̈ܢܝ̈ܪ̈ܐ ܕ̈ܝ̈ܢ ܠ̈ܐ̈ܪ̈ܥ̈ܐ ܐ̈ܘ ܠ̈ܐ̈ܪ̈ܝ̈ܢ

ܡܠܬܐ ܕܐܪܥܐ ܘܡܠܝ ܡܝܬܝܐ ܕܡܫܟܚܐ ܒܗܘ ܡܬܬܡܪܐ ܕܐܬܝܪ ܕܐܝܟ ܕܐܬܐ, fol. 58.

1. Cap. 1, De terrae divisione, et de maribus et insulis et fluviis, ܥܠ ܡܠܬܐ ܕܐܪܥܐ ܕܝܡܐ ܕܐܝܡܐ ܕܐܬܪ, ibid. Decem insunt sectt., *a*. De terrae habitabilis in longitudinem et latitudinem finibus, ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܚܕܘܕ ܥܠ ܐܪܟܐ, ibid. *β*. De ratione quare terra ad lineae aequatoriae partem australem deserta sit, ܕܐܝܟ ܡܢܐ ܐܪܥܐ ܕܡܠ ܥܠ ܐܪܟܐ ܕܫܘܝܐ [l. ܕܒܪܐ] ܕܒܪܐ, fol. 60. *γ*. De mari universali, ܥܠ ܕܝܡܐ ܕܟܠ, fol. 61. *δ*. De maribus, quae intra terram habitabilem sita sunt, et de eorum insulis, ܥܠ ܕܒܪܐ ܕܐܬܝܡܝ ܒܓܘ ܐܪܥܐ ܕܐܝܟ, fol. 62. *ε*. De lacubus, ܕܒܪܟܬܐ ܥܠ, fol. 63. *ϛ*. De fluviis, ܕܐܝܡܐ ܥܠ, ibid. *ζ*. De variis terrae divisionibus, ܕܦܠܓ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܐܝܟ, fol. 64. *η*. De horarum mensura, et septem climatum latitudine, ܕܫܥܬܐ ܕܐܪܟ ܥܠ ܫܒܥܐ ܐܩܠܝܡܐ ܕܐܝܟ, fol. 65. *θ*. De dierum magnitudine in terris quae extra climata sitae sunt, ܥܠ ܕܝܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܒܗܘܢ ܐܩܠܝܡܐ ܕܐܝܟ, fol. 66. *ι*. De opinionibus de linea aequatoria, ܥܠ ܕܥܬ ܐܪܟܐ ܕܐܝܟ, fol. 67.

2. Cap. 2, De varia caelorum positione e variis terrae partibus, ܥܠ ܫܢܝܐ ܕܫܢܝܐ ܐܪܥܐ [l. ܕܫܡܐ] ܕܫܡܐ ܐܝܟ ܕܐܬ, fol. 68. Sex insunt sectt., *a*. Res quae lineae aequatoriae propriae sunt, ܕܐܝܟ ܐܪܟܐ ܕܐܬ, ibid. *β*. De rebus, quae terris ad lineae aequatoriae partem septentrionalem communes sunt, ܥܠ ܕܐܝܟ ܕܐܬ ܐܪܟܐ ܕܐܝܟ ܕܐܬ, fol. 69. *γ*. De rebus, quae iis terris propriae sunt, quarum latitudo minor est quam tota solis declinatio e linea aequatoria, ܕܐܝܟ ܕܐܬ ܡܢ ܐܪܟܐ ܕܐܝܟ ܕܐܬ ܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܬ ܐܪܟ ܡܢ ܕܐܬ ܕܐܬ ܕܐܬ[c] ܕܐܝܟ ܕܐܬ, fol. 70. *δ*. It. terris, quarum latitudo fini totius declinationis aequiparat, h. e. quae sub tropico vel Cancri vel Capricorni sitae sunt, ܕܐܬ ܐܪܟܐ ܕܐܬ ܕܐܝܟ ܕܐܬ ܐܪܟ ܕܐܬ ܕܐܬ ܕܐܬ, fol. 71. *ε*. It. terris, quarum latitudo major est quam tota declinatio, sed minor quam quarta pars, sc. circuli, h. e. gradus nonaginta, ܕܐܬ ܐܪܟܐ ܕܐܬ ܕܐܬ ܕܐܬ ܐܪܟ ܕܐܬ ܕܐܬ ܕܐܬ ܕܐܬ ܕܐܬ, fol. 72.

3. Cap. 3, De stellarum ortibus[d], et quid cuique proprium sit, ܥܠ ܐܪܟܐ ܕܐܬ ܕܐܬ ,ܐܪܟ ܕܐܬ ܕܐܬ, fol. 76. Octo insunt sectt., *a*. De ortu et quae ei pertinent, ܥܠ ܕܐܬ ܕܐܬ ܕܐܬ ܕܐܬ, ibid. *β*. De ortibus ad lineam aequatoriam, ܕܐܝܟ ܐܪܟܐ ܕܐܬ ܕܐܬ ܕܐܬ ܕܐܬ, fol. 77. *γ*. De ortibus ad lineae eclipticae horizontem, ܕܐܬ ܐܪܟ ܕܐܬ ܐܪܟ ܕܐܬ ܕܐܬ ܕܐܬ, fol. 78. *δ*. De ortuum in quadam latitudine non existentia, h. e. de locis ubi ortus signorum, e. g. Zodiaci non apparent, ܥܠ ܕܐܬ ܕܐܬ ܕܐܬ ܕܐܬ ܕܐܬ ܕܐܬ ܕܐܬ, fol. 79. *ε*. De eo quod circulus meridiei ubique horizon est secundum lineam aequatoriam, ܕܐܬ ܕܐܬ ,ܐ ܥܠ ܕܐܬ ܕܐܬ ܕܐܬ ܕܐܬ ܕܐܬ ܕܐܬ ܕܐܬ, fol. 80. *ϛ*. De plagae orientalis spatio, et de die longitudine, ܥܠ ܕܐܬ ܕܐܬ ܕܐܬ ܕܐܬ ܕܐܬ ܕܐܬ, ibid. *ζ*. De puncto transitionis, sc. Zodiaci super lineam meridianam, ܕܐܬ ܥܠ ܕܐܬ ܕܐܬ, fol. 81. *η*. De puncto ortus et occasus luminaris, ܕܐܬ ܐܬ ܥܠ

[c] ܐܪܟ ܕܐܬ revera est Linea Ecliptica, quae solis declinationis ultimus terminus est.

[d] Sic in margine exponitur ܐܪܟܐ, h. e. *ἀναφοραί*, sc. مطالع البروج *ortus constellationum*.

ܡܕܝܪܐ, fol. 82. Post ܠܐ proculdubio excidit ܪܝܫ.

4. Cap. 4, De rebus, quae ad umbras pertinent, ܥܠ ܡܕܝ ܠܐ, fol. 84. Tres insunt sectt., *a*. De umbra conversa, (h. e. umbra rei quae ad terrae superficiem parallela est, ut paxilli in muro,) et simplici, ܥܠ ܪܚܝܩ ܥܠ ܠܐ ܥܩܠ, ibid. *β*. De modo, quo inventa est linea meridiana, ܒܕܝܪ ܠܐ ܪܝܫ ܥܝܢܐ ܥܒܪ, fol. 85. *γ*. De obscura in diluculo luce, et rubore, qui post solis occasum in occidente adparet, ܥܠ ܡܐ ܕܥܪܒ ܠܐ, fol. 86.

5. Cap. 5, De temporum mensuris, ܠܐ ܫܒܐ ܥܒܝܕܬ, fol. 88. Septem insunt sectt., *a*. De horis, ܫܥܐ ܠܐ, ibid. *β*. De diebus, ܒܝܘܡܐ ܠܐ, ibid. *γ*. De hebdomadibus, ܫܒܬܐ ܠܐ, fol. 89. *δ*. De mensibus, ܝܪܚ ܠܐ, fol. 90. *ε*. De annis, ܫܢܐ ܠܐ, fol. 91. *ϛ*. De cyclis, ܥܝܕܢ ܠܐ, fol. 92. *ζ*. De chronologia, ܫܐܝ ܒܕܪܟܢܐ ܠܐ, fol. 94.

6. Cap. 6, De distantiis luminarium e terra, ܥܠ ܡܐ ܕܥܝܢ ܡܪܟܙܐ ܥܒܝܕܬ ܠܐ, fol. 96. Sex insunt sectt., *a*. De modo, quo terra mensuratur, ܒܕܝܪ ܠܐ ܥܝܢ, ibid. *β*. De lunae e terrae centro distantia, ܥܠ ܡܐ ܕܣܗܪ ܠܐ ܥܝܢ ܡܫܘܐ, fol. 98. *γ*. De solis e terrae centro distantia, ܣܗܪ ܠܐ ܥܝܢ ܡܫܘܐ ܥܠ ܡܐ ܕܫܡܫ, fol. 100. *δ*. De summi umbrae coni e terrae centro distantia, ܩܘܕܩܕ ܕܝܢ ܪܫܝ ܠܐ ܥܝܢ ܡܫܘܐ ܥܠ ܡܐ ܕܠܠܐ, fol. 103. *ε*. De Veneris et Mercurii e terrae centro distantia, ܟܘܟܒܐ ܣܗܪ ܪܫܝ ܠܐ ܥܝܢ ܡܫܘܐ ܥܠ ܡܐ ܕܡܪܩܘܠܝ, ibid. *ϛ*. De Martis et Jovis et Saturni e terrae centro distantia, ܩܘܠ ܩܝܡ ܣܗܪ ܪܫܝ ܠܐ ܥܝܢ ܡܫܘܐ ܥܠ ܡܐ ܕܩܘܠ, fol. 104.

7. Cap. 7, De luminarium mensuris, quantae sunt eorum magnitudines, quum ad terram comparentur, ܟܡܝܢܐ ܠܐ ܕܝܢ ܡܬܡܫܟ ܟܝܢ ܟܘܟܒ, fol. 106. Octo insunt sectt., *a*. De lunae et solis sphaerarum magnitudine, ܠܐ ܟܕܪ ܟܡܐ ܕܝܡ ܫܡܫ ܘܣܗܪ, ibid. *β*. De Mercurii magnitudine, ܩܘܝܡ ܟܘܟܒ ܠܐ, fol. 107. *γ*. De Veneris magnitudine, ܟܘܟܒ ܠܐ ܫܦܝܪ, fol. 108. *δ*. De Martis magnitudine, ܩܝܢ ܟܘܟܒ ܠܐ, ibid. *ε*. Quod Martis epicyclus ad zonam similitudinis solis pertinet, ܕܐ ,ܡܫܠ ܩܠܘܣܡܐ ܕܟܕܪ ܒܕܪܟ ܬܘ ܟܘܟܒ ܩܝܢ, fol. 109. *ϛ*. De Jovis magnitudine, ܩܘܢ ܟܘܟܒ ܠܐ, fol. 110. *ζ*. De Saturni magnitudine, ܟܘܟܒ ܠܐ ܩܘܢܝܢ, fol. 111. *η*. De stellarum fixarum magnitudine, ܟܘܟܒ ܠܐ ܟܡܘܪ, ibid.

Quo in anno Bar-Hebraeus hunc librum scripsit e fol. 12ro. patet, ubi de solis motibus disserens, Ptolemaeum dicit solis apogaeum in sexto signi Gemellorum gradu posuisse, ubi ipse observatione invenerit: astronomis autem postea innotuisse solis apogaeum sexagesimo et sexto quoque anno unum gradum progredi, ܗܘ ܗܘ ܕܡ ܫܢ ,ܡ ܗܘ ܕܡܬܠܝ ܠܗ ܐܠܦ ܫܢ ܕܡܫܟܚ ܠܗ ܡܝܐ ܠܚܡܫ ܐܠܦܝܢ ܩܘܢܝܢ ܕܐܦ ܒܕܝܢ ܗܘ ܒܫܢ ܬܫܥ ܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܘܬܫܥ ܠܐܠܦ ܫܢ ܕܐܪܟܝ ܩܪܢܝ ܗܘ ܕܫܢ ܐܠܦ ܘܫܒܥ ܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܘܬܫܥ ܠܐܠܦ ܫܢ ܕܐܪܟܝ ܩܪܢܝ ܗܘ ܕܫܢ, *et ita vere hujus anni, qui annus* 1590 *Seleuci Nicatoris est, solis apogaeum in minutum vicesimum octavum ultimi Gemellorum gradus provectum esse.* Postea ad finem fol. 92vo. dicit, *hunc annum* 1590 *Seleuci secundum Magorum computationem annum esse* 184,380 *e mundi creatione.* Denique in fol. 95vo. de sex computis, quibus usi sunt veteres disserens, aeram Seleuci Nicatoris anno decimo tertio post Alexandrum mor-

tuum initium habuisse dicit. Liquet igitur, eum A. C. 1279 librum scripsisse.

Ipse autem codex A. C. 1548 exaratus est. Nam in fol. 39vo. ad figurae mathematicae calcem legimus, ܟܠܗ ܚܠ ܪܡܙ ܕܡܪ ܡܚ ,ܡܫ . ܚܢ ,ܡܫܟܫ ,ܪܚܝ ܡܢܪ ܡܠܟ ܚܢ ,ܡܫ ܡܫܠܡܐ ܠܡܪܟ ܥܠ ,ܫܢܟ ܚܒܝܒ ܠܟ ܡܠܝ ⁘ ܫܡܟܡܐ Orate pro misero qui depinxit, et pro patribus ejus corporalibus et spiritalibus propter Dñm nostrum. Haec facta sunt die 31 mensis Canun posterioris anno 1859 Seleuci Nicatoris. [Hunt. 540.]

178.

Codex chartaceus in octavo, ff. 305 constans, charactere simplici pulchre exaratus. Inest;

Anonymi[a] cujusdam opus physico-theologicum, cui nomen Causa Causarum.

Tit. ܕ ܚܠ ܡܫܡܪܐ ܡܫܠ ܡܠܚܫܐ ܚܠ ܬܠ ܡܒܝܐ ܚܠ ܪ ܡܫ ܡܢ ܡܒܝܐ ܡܫ ܡܚ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ⁘ ܡܫ Potentia fretus et auxilio unius Naturae primariae, quae causa est omnium causarum, et creator rerum omnium creatarum, et effector omnium visibilium et invisibilium,

[a] Titulum Latinum prae se fert codex, *S. Isaac Syrorum eloquentissimus De cognitione Dei ex argumentis naturalibus:* cujus tamen opus nullo modo esse potest. Duo enim hoc nomen ferebant scriptores, quorum prior in saeculo quinto, alter in septimo floruit. Hujus tamen libri scriptor non tantum Angliae, Franciae, Hungariae, Magnae Russiae, etc., mentionem facit, sed diserte Turcas id temporis ostias Danubii incolere adfirmat. Cf. fol. 291. Denique inter Lexici sui Syriaci auctoritates, saepe laudat Steph. Quatremère codicem idem nomen, Causam Causarum, ferentem, qui idem ac noster forte sit: multa tamen verba rariora in nostro inveni, quae in ejus collectaneis desunt. Opus minime a Graeco versum est, sed a principio Syriace scriptum, multa eloquentia, sed insunt exquisitiora magis quam vera.

scribere adgredimur librum omnibus sub caelo gentibus communem, qui eas doceat unde veritatis cognitio accipiatur.

1. Index cujusque capitis argumentorum, fol. 1.

2. Praefatio in Dei honorem, et postea ad lectorem, fol. 8. In hac praefatione describit se scriptor, ut frater humilis ex urbe Edessa in Mesopotamia, ubi ad summum dignitatis gradum evectus, triginta degit annos, multis miseriis vexatus, et etiam de sede depulsus, quamvis postea revocatus. Unde mundi tumultuum lassus, et continua eorum quos ut pastorem decebat monuerat, ut a peccatis decederent, persecutione conturbatus, ad montem in deserto se contulit; ubi ad cognitionem veritatis adductus, magno in persecutores amore flagravit. Postquam enim animum ad creatorem et res creatas animadverterat, et Dei auxilio adjutus ipse ad veritatem perductus est, non se solum sed omnes ejus participes esse voluit, quamvis minime eum fefellit, se populi antistitibus obnoxium futurum, propterea quod alienis panem puerorum dedisset. Sperat tamen se aliquid profecturum ad fratrum animos ex ignorantiae tenebris liberandos, unde omnes qui librum videant enixe orat, ut pro virili laborarent, ad eum transcribendum, explicandum, vertendum; denique in eos et omnes qui legant benedictiones addit. De nomine tamen scriptoris nihil.

3. Liber primus de veritatis cognitione, ܪܫܝܫ ܪܒܪ ܚܠ, fol. 16. Decem insunt capp., *α*. Quid decet hominem scire et discere, ܐܠܗܝܐ ܠܡܕܥ ܠܡܐ ܠܐ ܡܐ, ibid. *β*. Unde veritas certe cognoscatur, ܒܪܗܢܐ ܪܫܝܫ ܕܡܬܟ ܡܢ, fol. 20. *γ*. Quid sit veritas, et quid falsitas, ܡܐ ܪܗܛܐ ܫܩܪܐ ܡܐ ܪܫܝܫ ܐܠܐ, fol. 25. *δ*. Unde Dei existentia cognoscitur, ܡܢ

ܡܠܟ ܐܠܗܐ ܕܐܝܬ, fol. 27. ε. Utrum unus sit Deus, an multi, ܐܝܬ ܐܢ ,ܚܕ ܐܠܗܐ ܐܘ .ܡܠܟ ܐܠܗܐ, fol. 40. ϛ. Quot sint in Deo personae et proprietates, ,ܚܕ ܡܠܟ ܐܠܗܐ ܟܝܢܐ ܩܢܘܡ ܩܕܫ, fol. 51. ζ. Utrum Deo reapse sit nomen, annon, ܫܡܐ ܩܕܫ ܠ ܐܠܗܐ ܐܢ ,ܚܕ ܠ ܐܘ ܡܠܟ, fol. 60. η. Utrum Deus sit causa omnium causarum, et creator omnium rerum creatarum, ܐܢ ܐܝܬ ,ܚܕ ܕܟܠ ܥܠܬ ܘܟܠ ܒܪܝ ܐܠܗܐ, fol. 69. θ. Utrum Deo omnia curae sint, et ea gubernet, et providentiam in ea exerceat, annon, ܠ ܐܘ ܢܛܝ ܐܢ ,ܚܕ ܠ ܐܘ ܠ ܠ ܠ ܡ ܠܟ, fol. 72. ι. Utrum Deus comprehendi possit, an incomprehensibilis sit, ܐܘ ܡܠܟ ܡܛܘܦ ܐܝܬ ,ܐ ܠ ܐܢ ܡܬܦܣ ܠ, fol. 82.

4. Liber secundus de veritatis cognitione, fol. 92. Octo insunt capp., α. Qua de causa creator res creatas creavit, et mundos paravit, ܥܠܡ ܡܫܐ ܒܪܐ ܒܪ ܡܬܩܢ ܩܕܫ, ibid. β. Quae sit Dei voluntas in creaturas, ܡܫܝܚ ܡܠܟ ܨܒܝ ܕܐ, fol. 95. γ. Utrum alter sit mundus praeter hunc visibilem qui nunc est, ܥܠ ܐܝܬ ܐ ܡܫܟܚ ܡܢ ܗܐ ܡܝܢ ܡܬܩܢ ܩܕܫ ,ܐ ,ܥܠ, fol. 100. δ. Si alter mundus sit, qualis et quis sit, utrum materialis visibilisque qualis hic noster, an spiritalis et subtilis et invisibilis, ܥܠ ܕ ܐܝܬ ,ܚܕ .,ܥܠ ܐܝܬ .ܐ ܥܠ ܡܢ ܡܝ ܡܫܟܚ ܡܬܩܢ ܐ ܠ: ܚ ܡܢ ܡܝ ܡܫܟܚ ܡܬܩܢ ܡܫܟܚ ܠ ܡܬܩܢ ܡܫܐ, fol. 103. ε. Qualis sit ordo et scopus et ministratio mundi alterius qui jam existit, praeter hunc mundum visibilem, ܡܫܟ ,ܥܠ ܡܢ ܥܠ ܚܕ ܡܫܟܚ ܡܬܩܢ ܐ ܡܫܟܚ ܡܢ ܡܝ ܡܫܟܚ ܡܢ ܡܝ ܗܐ ܡܝܢ, fol. 106. ϛ. Utrum huic mundo visibili et sensibili finis sit, annon, ܡܬܩܢ ܡܬܠܐ ܥܠ ܐܝܬ ܐ ܠ ܐܘ ܡܫܟܚ ܡܬܩܢ ܡܢ, fol. 111. ζ. Utrum alius mundus praeter hunc qui nunc est futurus sit, ܡܬܠ ܩܕܡ ܐܝܬ ܐ ܡܢ ܡܝ ܗܐ ܡܝܢ, fol. 113. η. Si futurum sit ut alius existat mundus, qualis erit ordo ejus, et quis scopus, et quae ministratio, sive gubernatio ejus, ܩܕܡ ܕ ܐܝܬ ܐ ,ܡܝ .ܡܝܢ ܡܬܠ ܡܢ ܐ ,ܥܠ ,ܥܠ ,ܥܠ

an cum incremento scientiae secundum mores ejus crescit etiam et deminuitur Dei cognitio, ... fol. 166. η. Qua de causa quum unus est Deus, et una ejus natura et substantia, tot de eo apud omnes gentes cognitiones sunt, et in omnibus cujusque hominis vitae temporibus et aetatibus, ita ut in uno eodemque homine diversae sunt in unoquoque vitae tempore, ... fol. 167. θ. Utrum alia aliis concessa est Dei cognitio, an ab ipsis hominibus orta est varietas, ... fol. 170.

6. Liber quartus de veritatis cognitione, in quo sermo fit de arte scribendi et libris; et de hujus mundi existentia, et de elementorum ejus compositione, ... fol. 172. Quinque insunt capp., α. Utrum juvet, et prosit, et utilis sit liber et ars scribendi, ut in mundo scriberetur, ... ibid. β. Quis artem scribendi invenit et perfecit, et quae eum causa coegit, ... fol. 174. γ. Utrum verus sit Liber Creationis, qui idem Genesis, de mundi existentia et creationis operibus, annon, ... fol. 175. δ. Quando creatus est hic mundus, et e quo tempore exstitit, et unde, et e quibus constitutus est: tractat etiam de angelorum creatione, et de ordinibus eorum et agminibus optime dispositis, et postea de hoc mundo, ... fol. 182. ε. Quomodo unitae sunt naturae, sive elementa opposita, ita ut ex iis quidcunque visibile est factum sit, ... fol. 201.

7. Liber quintus de stabili hujus mundi constitutione, et de ejus dispositione, et mutationibus multis, quae in eo eveniunt, ... fol. 209. Septem insunt capp., α. De initio hujus creationis ordinandae, sc. quomodo creata est lux et e quibus facta est, ... ibid. β. Quomodo extensi sunt caeli, et quid sunt, et quid firmamentum quod super nos, ... fol. 215. γ. Quomodo factae sunt sphaerae, et quomodo inter se conjunctae, et quot sunt, ... fol. 216. δ. Utrum aliquid in his sphaeris occultum sit, quod oculis non adpareat: proculdubio autem res ita se habet, et ut cognoscatur necesse est, ... fol. 217. ε. Quot sunt sphaerarum firmamenta, sive mansiones, ... fol. 219. ς. De stellis: quatuor insunt sectt.,

1. Quid sunt sol, et luna, caeteraeque stellae, et e quibus factae sunt, et quae earum natura, et qualis ordo, et quae utilitas, et quae earum loca, et quae operatio, et tota earum lex, ܟܝܢܐ ܟܬܒ ܥܠ ܫܡܫܐ ܘܣܗܪܐ ܘܟ ܟܘܟܒܝܐ ܘܡܢ ܗܢܘܢ ܐܬܥܒܕ ܘܡܢ ܗܢ ܐܬܪܐ ܕܝܢ ܘܡܢ ܗܢ ܥܒܕ ,ܡܗܝܪܘܬ ,ܡܘܕܥ ܗܢ ,ܥܠ

tum, aes, et caetera ejusmodi; et de fodinis; et de aquis calidis caeterisque scaturiginibus; et de pice et naptha; et de variis arborum et fructuum et seminum generibus; denique de feris et jumentis, ... fol. 282. Sex insunt capp., quorum duo tantum exstant, *α*. Quare varia volucrium genera, et unde facta sunt, et quae eorum utilitas, et quae significatio, ... ibid. *β*. De natura terrae, de metallis, fodinis, lapidibus, gemmis, etc., ... fol. 288. Ad calc. ... Explicit. pars haec exigua libri Causae Omnium Causarum, qui totus ejus in nostro exemplari titulus est. [HUNT. 123.]

179.

Codex chartaceus in quarto, ff. 186 constans, e duobus tomis compactus, sed ambo, ut opinor, ejusdem diaconi Mansuris manu, circa A. C. 1570, partim Arabice, partim Carshunice scriptus. Insunt;

Opuscula quaedam medica, astrologica, magica.

1. Tractatus de re medica, Carsh., cujus scriptor Zaineddin Mohammed Ibn Ahmed, medicus Halebensis.

Tit. ... In nomine Dei clementis misericordis ... Liber Felicitatis et Fortunae Secundae[a]. De re medica, في علم الطب, tractat. In Hadji Khalfae Lexico a G. Flügelio edito, scriptoris nomen non datum est, et libri الشفا compendium esse dicitur. In codice autem Bodleiano fol. 524, auctor celebratur Zaineddin Mohammed Ibn Ahmed medicus Halebensis, Ob. A. H. 537, et compendium esse operis منهاج الدكان tradit medicus Damascenus, الطبيب الدمشقي. Cf. notas quas ad Cat. Cod. Or. Bodl. scripsit cl. Pusey, ii. 563.

2. Testamentum Zarkallah sapientis ad filium suum, Carsh., وصيه زرق الله الحكيم لابنه, fol. 55.

3. Modus saponis faciendi, صفه عمل صابون, fol. 57.

4. Abu'lkasem de hominis compositione, Arab., fol. 58.

Tit. فصل في تركيب الانسان وما يختص به علي ممر الزمان ❊ قال الحكيم والشيخ ابو القاسم احمد بن العراقي مولف هذا الكتاب ❊ Sectio de hominum compositione, et quid iis proprium per temporis transitum manet. Scripsit senex sapiens Abu'lkasem Ahmed Ben Aliraki. Multa insunt ex Galeno. Ad calc. تمت بعون الله تعالي علي يد الفقير منصور من سـ٩٧٨ـنت في شهر رجب والحمد لله ❊ Explicit. ope Dei summi manu pauperis Mansuris, A. H. 978, C. 1570, in mense Rajab. Et Deo gloria.

5. Zaineddin de artibus praestigiatorum, Carsh., fol. 73.

Tit. ...

---

[a] Summa incuria scriptus est; in solo enim titulo duo errores exstant sc. ... et والاقبال, pro ... et والاقبال.

ܒܫܡ ܐܠܗܐ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܟܬܒܝܢ ܣܦܪܐ ܕܓܠܝܐ ܕܣܝܡܝܐ ܕܒܗ ܡܬܠܝܢ ܒܣܛܪܐ ܕܫܘܚܠܦܐ ⁘ In nomine Dei clementis misericordis scribemus Librum Detectionis Arcanorum Praestigiatorum, de eorum artibus qui praestigiis in homines utuntur, ut per mendacia et dolum et fraudem opes eorum devorent: scripsit Imamus Alahad Zaineddin Abd'alrahim Ibn Omar Damascenus, cognomine Alhurani.

Hujus operis mentionem facit Hadji Khalfa, Lex. No. 10672, ubi scriptorem adpellat الاوحد, Alauhod: quae proculdubio recta scriptio est. Nomen enim الاوحد زين الدين *Unicum*, h. e. *praestantissimum religionis ornamentum* significaret.

In 30 sectiones opus divisum est, quarum quaequae unius praestigiatorum, quales sunt pseudoprophetae, principes, concionatores, monachi, doctores Judaici, etc., ordinis artes detegit. Harum sectionum tamen tantum 24 exscripsit Mansur: caeterarum titulos solum in indice dedit. Ad calc. ܣܝܡ ܒܗ ܡܢܣܘܪ ܒܪ ܥܡܪ ܕܡܫܩܝ ܠܚܕ ܒ ܒܗ ܡܢ ܣܦܪ ܗܕܐ ܥܠ ܐܠ ܣܛܪ ܒܗ ܡܢ ܣܦܪ ܗܕܐ ܥܠ ܐܠ ܣܛܪ ܒܗ ܡܢ ܣܦܪ ܗܕܐ ܥܠ ܐܠ ܣܛܪ ܒܗ ܡܢ ܣܦܪ ܗܕܐ ܥܠ ܐܠ ܣܛܪ ܒܗ ܡܢ ܣܦܪ ܗܕܐ ܥܠ ܐܠ ܣܛܪ ܒܗ ܡܢ ܣܦܪ ܗܕܐ ܥܠ ܐܠ ܣܛܪ ܒܗ ܡܢ ܣܦܪ ܗܕܐ ܥܠ ܐܠ ܣܛܪ ܒܗ ܡܢ ܣܦܪ ܗܕܐ ܥܠ ܐܠ ܣܛܪ ܒܗ ܡܢ ܣܦܪ ܗܕܐ ܥܠ ܐܠ ܣܛܪ ܒܗ ܡܢ ܣܦܪ ܗܕܐ ܥܠ ܐܠ ܣܛܪ ܒܗ ܡܢ ܣܦܪ ܗܕܐ ܥܠ ܐܠ ܣܛܪ ܒܗ ܡܢ ܣܦܪ ܗܕܐ ܥܠ ܐܠ ܣܛܪ ܒܗ ܡܢ ܣܦܪ ܗܕܐ ܥܠ ܐܠ ܣܛܪ ܒܗ ܡܢ ܣܦܪ ܗܕܐ ܥܠ ܐܠ ܣܛܪ ⁘ Finis hujus libri benedicti factus est manu pauperis Mansuris, nomine diaconi, fil. archidiaconi Rizkallah, sapientis, A. Gr. 1880 [b], C. 1569.

6. Liber de sphaera coeli, de zodiaci signis, denique de septem climatibus, Carsh., fol. 109.

Tit. ut in praef. exstat, : ⁘ Raritates doctrinarum, et deliciae oculorum facetae. In Hadji Khalfa sec. editionem Flügelii nullus hujus operis scriptor commemoratus est: in cod. tamen Bodleiano scripsisse dicitur عبد الغني بن الشيخ حسام الدين احمد الشهير بابن العرياني المصري ⁘ Abd'algani Ibn Alsheikh Hosameddin Ahmed, vulgo Ibn Aluryani Almisri. In colophone idem Mansur se opus A. Gr. 1882, C. 1571 exscripsisse dicit.

7. Liber sortium (فال) per nomina, qualia sunt Adam, Abel, Noah, Idris qui idem Enos, Abraham, Samuel, Isaac, Jacob, Joseph, David, Jonas, Lokman, Kheder qui idem Elias, Moses, Aharon, Isa qui idem Dñs noster, et Iblis qui etiam Satanas, fol. 147. In colophone idem annus commemoratur.

8. Signorum zodiaci descriptio ad computandos horoscopos, fol. 158.

Tit. ⁘ ܒܫܡ ܐܠܗܐ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܟܬܒܝܢ ܣܦܪ ܐܣܛܪ ܕܝܠܕ ܘܐܣܛܪ ܕܐܠ ⁘ In nomine Dei viventis, sempiterni, scribemus Librum Adscensionis Nativitatis, sive Descriptio duodecim signorum zodiaci, pro hominibus et mulieribus. Ad calc. idem annus Gr. 1882.

9. Amuleta, ⁘, qualitates lunae et solis, ⁘, et caetera hujusmodi, fol. 176. [Bod. Or. 68.]

180.

Codex chartaceus in quarto, ff. 201 constans, Carshunicus, charactere simplici exaratus. Insunt;

1. Abu Ma'shar de computandis nativitatibus [a], fol. 5.

[b] Quum hoc in loco numeri سنت ٨٨١ certe haud ut Arabes solent a laeva, sed ut Syri a dextra manu legendi sunt, nullus dubito quin etiam supra, fol. 72, سنت ٩٧٨ eodem modo exponendum est. In loco igitur anni Hej. 978 legere oportet A. Gr. 1879. Quod autem ad tempus attinet, haud multum interest. Annus enim Hej. 978, esset A. C. 1570; et A. Gr. 1879, esset A. C. 1568.

[a] In foliis quae antecedunt reperiantur: 1. Tabula zodiaci. 2. Dialogus de physionomia الفراسة. 3. Computatio qua aliquis inveniat quo die natus est, Syriace, ⁘.

Tit. ... ...

ܫ ܐܝܬܝ ܐܪܒܥ ܡ ܡܢܝܢ ܐܝܬ ... ܣܝܡ ܡܫܡܫܐ ܠܗ ܐܠܙܢܬܝ ,ܐܪܒܥ ,ܟ
Explicit. figurae sortium e Libro Arenae secundum mentem Elzenathi: et laus Deo unico, Amen.

5. Testimonia, ܣܗܕܘܬܐ, de re eadem, Carsh., fol. 97. Ad calc. tabulae pro computatione festorum, Syriace.

6. Liber Arenae in tres partes divisus: scripsit idem Abdallah, Carsh., ܐܪܒܥ ܫܢ ܡ ܦܝܫܬܐ ܐܝܬ ܐܪܒܥ ,ܐܪܒܥ ܐܡܐ ܠܐ ܚܕ, fol. 110. Ad calc. variae notitiae, imprimis de geomantia, sed etiam de aliis rebus, inter quas, fol. 153, commemoratur controversia, quae A. C. 1539 apud Hierosolyma orta est de festo Resurrectionis. Maronitae enim et Jacobitae, والبعاقبه الموارنه, die mensis Nisan 13, Graeci autem et Coptae et Habessini, الروم والقبط والحبش, die Nisan 6, festum celebrare oportere dixerunt. Errasse autem dicit Graecos, non intellecto quod nonagesimo quoque secundo anno يصير المخبط ويطبع الحساب.

7. De remediis morborum, quae e variis animalibus quaeruntur, ܚ ܡܕܝܢܐ ܕܚܝܘܬܐ, fol. 153.

8. Sortilegium de aegroto, de fuga, de re amissa, Syr., ܡܠܐ ܚܝܐ ܕܡܝܬ ܡܠܐ ܚܝܐ ܕܐܬ ܚܕ ܡܠܐ, fol. 161.

9. Oratio contra malum oculum, Syr., ܫܡܗ ܫܒ ܠܐ ܫܠܡ, fol. 162.

10. Calculatio de aegrotis, utrum vivent vel morientur, Syr., fol. 163.

11. Computatio qua dignoscatur in quo zodiaci signo sol cursum habeat, Syr., ibid. It. planeta, ibid.

12. De stellarum positionibus, Carsh., ܟܘܟܒܐ ܕܫܡܝ ܫܒܥ, ibid.

13. Varia, sc. Locutio Danielis prophetae; ratio qua dignoscatur, utrum vera sit de alicujus morte fama; Verba Dñi nostri in cruce septem, fol. 165.

14. Danielis sapientis prognostica, Carsh., ܕܢܝܐܝܠ ܚܟܝܡ ܕܟܪ, ibid.

15. Medica quaedam, Carsh., fol. 171.

16. Doctrina mysteriorum, de qualitatibus stellarum et zodiaci signorum, Carsh., ܐܡܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ... ܕܟܘܟܒܐ ܘܙܝܪܐ, fol. 189. Ad calc. brevia quaedam excerpta.

17. Index festorum, quae singulis mensibus celebrantur, fol. 197.

18. Alphabetum Bardesanis, fol. 203. Varia excerpta sequuntur, inter quae اشكال الرمل Geomantiae figurae.

19. Descriptio duodecim zodiaci signorum, Syr., fol. 218. Ad calc. ܫܢܬ ܐܠܦ ... ܫܢܬ ... ܠܡ ... ܫܢܬ ... ܫ

interpretatione, altera Syriaca, altera Arabica Carshunice scripta. Ubicunque opus fuit addita sunt vocalia, et in punctis Kushoi et Ruchoch adponendis summa adhibita est diligentia. Ordinem tamen sequitur ineptissimum, qui verba non sub radicibus, sed sub literis initialibus digerit: unde factum est ut futura sub ܝ, infinitiva sub ܡ, Ethpeel etc. sub ܐ, et caetera simili modo quaerenda sunt. Vocabula etiam Graeca plerumque sub ܐ disposita sunt, confuso cum ipso nomine articulo Graeco, e. g. ܐܝܘܣ, h. e. *ὁ υἱός*, etc. [b]

Tit. Syriace et Arabice, binis columnis, scriptus: ܟܬܒ ܫܡܗܕܬܐ ܕܫܒ ܠܟ ܫܠ ܕܥܠ ܫܡܗܕܬܐ ܕܥܠ ܫܡܗܕܬܐ ܕܥܠ ܫܡܗܕܬܐ ܕܥܠ ܫܡܗܕܬܐ ܕܥܠ ܫܡܗܕܬܐ ܕܥܠ ܫܡܗܕܬܐ ܕܥܠ ܫܡܗܕܬܐ ܕܥܠ ܫܡܗܕܬܐ ܕܥܠ ܫܡܗܕܬܐ ܕܥܠ ܫܡܗܕܬܐ ܕܥܠ ܫܡܗܕܬܐ ∴ ܒܫܡ ܐܒ Ope Trinitatis gloriosae sanctae, Patris et Filii et Spiritus Sancti, scribimus Lexicon, sive Expositionem Vocum Usitatarum Syriacarum et Graecarum, necnon anomalarum [c], quaecunque in libris reperiantur; in quo quae difficiles sunt in faciles, quae Graecae sunt in Syriacas, quae Syriacae sunt in Arabicas vertuntur, additis etiam etymologiis. Collegerunt Jesus Bar-Ali medicus, et doctor noster Honainus [d], et Jesus Maruzaeus [e] secundum ordinem alphabeticum. Opem a Dño et auxilium peto ut et incipiam et perficiam.

Excipit praefatio, Arabice et Syriace,

---

[b] In primo folio variae exstant inscriptiones, quarum in praecipua commemoratur emptio hujus codicis A. Gr. 1843, C. 1532 a presbytero No'mat Allah, ܢܥܡܬ ܐܠܗ, ex urbe Mosul, de monacho Atallah, ܐܬܐ, pretio octo nummorum aureorum ܬܡܢܝܐ ܕܕܗܒܐ ܕܥܬܐ ܬܡܢܝ. Caeterae notulae sunt, eos commemorantes, qui aut codicem possederunt, aut in eo legerunt.

[c] Vox Syriaca ܫܘܬܦܝܐ, quam perperam in dissertatione sua scribit Gesenius ܫܘܬܦܐ, minime ut vult vir ille clarissimus *vocabula peregrina* significat, sed *irregularia, anomala*. Confiteor quidem apud Bar-Hebraei Grammaticam, cui nomen Liber Splendorum, exstare glossam, ܒ ܫܘܬܦܐ ܕܝܢܐ, sed quid reapse vult ex exemplo patet. Dicit enim foem. ܩܛܠܐ ex masc. ܩܛܠ esse ܫܘܬܦܐ; sed certe ܩܛܠܐ vocabulum peregrinum nullo modo possit esse, quamvis contra foeminei generis regulas formatur: ܫܘܬܦܐ igitur non *peregrinum* valet, sed *contra regulam, abnorme*. In alio loco dicit Bar-Heb. ܫܘܬܦܐ ܩܛܝܠܐ talia esse qualia ܓܡ, ܒܐ; et alibi etiam pro exemplis dat ܐܪܥ et ܫܡ, quorum certe ܒܐ et ܐܪܥ vocabula peregrina sunt, sed ܓܡ et ܫܡ Syriaca; hoc tamen minime in mente habuit Bar-Heb., sed quod omnia contra linguae Syriacae normam formantur. Denique ne vocem quidem ܫܘܬܦܐ *peregrinum* significare concedere velim: in ipsa enim praefatione inter se opponuntur, non ܫܘܬܦܝܐ et ܫܘܫܦܐ, quod exspectaveris, sed ܫܘܬܦܝܐ et ܫܘܬܦܬ *vocabula extraordinaria* et ea quae *solitam loquendi normam* sequuntur.

[d] Abu Said Honain ben Isaac, medicus Bagdadensis celeberrimus ex gente fuit Obaditarum, Arabum Nestorianorum, oriundus ex civitate Hira, patre pharmacopola. Medicinae discendae cupidus Bagdadum se contulit, ibique discipulus Joannis ben Mesve factus est, qui crebras ejus percunctationes moleste ferens eum domo sua expulit. Discessit ergo Honain, et in provinciis Graecis per biennium linguae Graecae addiscendae librisque Graecis conquirendis operam dedit: dein in Persidem profectus Bassorae Chalili ben Ahmed familiaritate usus est, donec linguae Arabicae peritia excelleret: denique Bagdadum reversus mox admirationem Gabrielis ben Bochtischua archiatri excitavit, et ab eo ܐܡ, i. e. magister s. doctor salutatus est, quo titulo honorifico inde ab eo tempore paene *κατ' ἐξοχήν* appellatus est. Ges. in Dissert. de B. Alio etc.

Passim laudatur a Bar-Bahlul, qui saepe plene scribit حنين, saepius ܐܡ eum vocat.

[e] De hoc nomine gentilicio vix scio quomodo Gesenio dissentiam, qui Marvazitam eum scribit, ab urbe ܡܪܘ Maru, Chorasanae metropoli, oriundum. Quum tamen in hoc nostro codice vocalia ad vocem ܡܪܘܙܝ ita adponuntur, ut Maruzaeum efficiant, ejus auctoritatem potiorem habui. De eo nihil certum ferunt historiae: recte enim Gesenius Assem. B. O. iii. i. 438 eum cum medico ejusdem nominis, qui A. C. 567 floruit, confundentem improbat. Semper sub eadem formula eum citant Bar-Ali, et Bar-Bahlul, qui eum plerumque post caeteros laudat, dicens, وزاد المروزي *et addit Maruzaeus.*

summa incuria exarata: unde me ad Cod. Hunt. clxiii. contuli, ubi multo adcuratius exstat. Ut integram exscribam vix opus est, quum typis expressa apud Gesenium omnibus jamdudum innotuit. Quod ad sensum attinet, scriptor se una cum Abraham quodam multum in libris legendis tempus trivisse, dicit; Abraham autem, quotiescunque aliquid difficilius occurreret, sedulo a se expositionem petiisse, modo ut vocem Arabicam Syriace explicaret, modo Syriacam Arabice, denique ut vocabula inusitata usitatioribus interpretaretur: unde factum esse, quod sibi in mentem venerit, lexica jamdudum ab Honaino et Jesu Maruzaeo digesta sibi comparare. Quum autem Abraham de hac re certiorem fecerit, respondisse, multum se in utroque libro volvendo versatum esse; Honaini opus quidem bene digestum esse et magnae eruditionis, lexicon autem Maruzaei methodo plane carere: ambo autem etiam in vocibus usitatis exponendis multum inter se discrepare, neque aliquem certum sensum praebere. Enixe igitur petisse, ut ea examinaret, et in unum colligeret, additis iis quae usui forent, et quae aut a libris legendis, aut a magistro, et aliis viris doctis, bene nota haberet; praesertim quae loca in Sacris Scripturis difficiliora explicarent. Se autem quamvis operis magnitudine perterritum, et rebus mundanis implicitum, minime amicum rogantem rejecisse, sed quum aliquid otii concessum sit, quantae utilitati opus esset perpensum, Dei auxilio fretum pro virili enisum esse, ut omnia secundum ordinem alphabeticum digereret. Preces tandem se omnes, qui hoc suo labore levarentur, rogare; et monere, ut ipsi etiam posteris prosint, ea addendo, quae deessent.

Hanc praefationem excipit Abraham diaconi πληροφορία, h. e. *nota additionalis*, qua se ex hujus admonitionis sententia, multa addidisse dicit. Quam sequitur ܪܝܫܡܐ ܪܫܝܡܬܐ, *nota explicativa*, in his verbis; "Scias praeterea multos scribas[f] Syriacos orientales—sc. Nestorianos, et occidentales—sc. Jacobitas et Maronitas, de vocibus aequivocis agere, quales erant Jesus Bar-Nun, Honainus Bar-Isaac, Josephus Huzita, et Eudochus: quos omnes dilucidavit pater noster beatus mafrianus Mar Gregorius Bar-Hebraeus, cui nos consentimus." Denique ܪܝܫܡܐ, *nota*, de Bar-Bahlul lexico, sc. ܠܟܣܝܢ ܕܒܗܠܘܠ ܪܫܝܡܐ ܕܫܦܝܪ ܒܟ ܫܘܪܝܐ ܕܒܒܠ ܕܡܕܝܢܬܐ ܕܫܠܡܐ ܘܒܐܬܪ ܕܫܠܡ ܒܝܬ ܚܟܝܡܐ ✧ ܕܟܠ ܥܠܡ ܡܢܗ Lexicon Bar-Bahlul, scribae periti, qui fuit de haerese Nestorianorum, factum est in Babel (Bagdado) civitate fortitudinis et urbe pacis.

Patet igitur scribas minime in animo habuisse textum lexici, quod Bar-Ali conscripsit, ad verbum exhibere, sed undique omnia quae ad voces Syriacas explicandas usui essent, congerere. Unde exemplaria quinque, quae in Bibl. Bodl. conservantur, omnia multa exhibent, quibus caetera carent.

Operae forte pretium sit addere lexica Bar-Ali et Bar-Bahlul monumentis esse splendoris Abassidarum, qui novam urbem Bagdadum, regnumque florentissimum, artibus, doctrina, philosophia ornare voluerunt. Multo igitur in honore apud eos erant quicunque Graecarum literarum periti, libros Aristotelis, Platonis, Hippocratis, Galeni, caeterorumque Graecae scientiae principum Arabice vertere potuerint. Jamdudum autem totius Graecae doctrinae versi-

[f] Vertit Gesenius *libros*, sed codex diserte non ܣܦܪ̈ cum ܐܚܪ̈, sed cum ܟܬܒ̈. Quoad caetera ejus verbis saepe usus sum.

ones Syriacae exstabant, et Syri Nestoriani, propter haeresin a patria expulsi, artemque medicinae per totum orientem exercentes, literarum Graecarum, Syriacarum, Arabicarum jam fama floruerunt. Pluribus igitur ex his ampla stipendia ex aerario erogata sunt, ut Syriacas Graecorum librorum versiones Arabico sermone donarent. Orta est igitur lexicorum necessitas, et multi exstiterunt, qui in suos usus glossaria, ܟܬܒܐ ܕܡܦܫܩܢܐ, compilaverunt: apud quos maximus fuit Hhonaini et Maruzaei honos. Mortuo tandem Hhonaino A. D. 873, Bar-Ali exeunte saeculo nono lexicon suum compilavit, quod omnibus post eum lexicographis quasi fons et norma esset: nec immerito; quamvis enim plura congessit Bar-Bahlul, equidem tamen diu in his lexicis versatus, auctoritatem Bar-Ali pluris facio.

Raro tamen quae ipsi sentiant adferunt, sed glossas aliorum, nullo ordine, nullo consilio colligunt. Ubi aliquid ipsi adferunt, formula usitata est واقول: saepius interpretationem ut dubiam formula زعم notant. Multum sane in suum lexicon laboris impertiit Bar-Bahlul, et in locis difficilioribus saepe ad Eliam Nisibenum (cujus Nomenclatorem vide infra), qui id temporis vivebat, se contulisse dicit, وسالت ابن سبنا, nec spem ejus unquam Elias fefellit. Quum autem hae Graecorum librorum versiones vocabulis Graecis, quae ut difficiliora reliquerunt interpretes, scatuerunt, magna horum lexicorum pars in iis vertendis posita est: quae a scribis, literarum Graecarum ignaris, tam in transcribendo depravata sunt, ut nihil corruptius inveniatur.

Codex hic noster praeter Sacras Scripturas et Didascaliam laudat Antonium rhetorem, Babaeum, Bar-Honainum, Barsumam, Cyrillum, Dionysium Bar-Salibaeum, Evagrium, Georgium, Ephraimum, Gregorium Nyssenum, Gregorium Theologum, Isaac Syrum, Jacobum Edessenum, Jesujabum, Joannem Constantinopolitanum, Joannem Hermeta, Janam mafrianum, Mosem Bar-Cephae, Nilum abbatem, Proclum, Sergium Rhesinensem, Severum Antiochenum, qui omnes diacono Abraham, plerophoriae supra scriptae auctore, vel antiquiores vel aequales erant: inter recentiores laudat Ananjesum Bar-Serushvai, Chamisium, Eliam Nisibenum, Joannem Bar-Maadani, Gregorium Bar-Hebraeum.

Ad calc. Colophon; ܫܠܡ ܚܛܐ ܠܟ ܡܪܝ ܐܠܝܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܕܢܨܝܒܝܢ ܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘܬܡܢ ܡܐܐ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܚܕ ܒܫܢܬ ܫܘܥܒܐ ܕܐܬܠܗ ܕܝܩܢܐ ܕܒܝܬ ܡܪ ܐܠܝܐ ܕܬܪ ܥܒܕ ܚܛܝ ܘܫܠܝ ܠܗ ܡܪܝ ܐܠܝ

dum aeram regis Alexandri, qui Alexandriae regnabat, fil. Philippi. Scriptus est autem in coenobio Nataphae, coenobio dñae castae, Marth Mariae Deiparae, et Mar Theodori martyris: in diebus patris magni Mar Ignatii, Antiochiae patriarchae, cognomine Abdallah. Dñs thronum ejus magnificet, et famam ejus in quatuor mundi regionibus elevet, Amen. Exscripsit librum Atallah, nomine monachus, sed minime facto, in mare peccatorum immersus. Vult autem patres qui nobiscum in coenobio degunt commemorare: quorum omnium primus est praeceptor meus, Raban Jacobus, senex benedictus paterque magnus, cujus cani capilli decori, inlustres, honorati sunt: ille enim nostrum omnium praeceptor eruditus est, vir in rebus spiritalibus solers, bene in divinae naturae theoria versatus, in rebus spiritalibus interpretandis et edicendis perspicax. Dederit ei Dñs laboris ejus erga nos mercedem, si in lucido ejus erit conventu cum Serapione et sanctis patribus, Amen. Post quem commemorentur Raban Stephanus, et R. Elias, et R. Jesus, et R. Abdallah, et R. Josephus, et diaconus Ephraimus, et Abdal dilectus propterea quod pauper est: necnon matres fratrum R. Jesu et R. Abdallah, et Ephraimi, quae laboris mei vilis et infirmi participes erant. Remuneretur Dñs laborem earum in Dei regno trigesima et sexagesima et centuplici ratione. Spero denique, quod si quis in hoc libro errorem aliquem inveniat, corrigat.

Et postea;

Quicunque in hoc libro legit, si sapiens sit, misericordiam Deum pro servo vili et infirmo rogabit: omnibus enim ab eo qui recte judicat secundum verba sua rependetur.

Postremo;

Commemorata sit Deipara Maria, et

martyr Mar Theodorus et Mar Elias, et omnes sancti in saecula saeculorum, Amen. [HUNT. 25.]

183.

Codex bombycinus in folio minori, ff. 205 constans, binis columnis, Arabice et Syriace, charactere simplici, A. C. 1364 a Barsuma monacho luculenter exaratus[a]. Inest;

Jesu Bar-Ali medici Lexicon Syro-Arabicum.

Tit. ܟܬܒܐ ܕܟܠܝܠܐ ܕܫܡ ܠܗ ܡܪܝܐ : ܫܪܝܪܐ ܫܘܝܢܐ ܩܝܛܪܐ ܟܕ ܟܬܒ ܠܫܡܥܘܢ ܒܪ ܥܠܝ ܡܪܝ ܩܫܝܫܐ ܡܢ ܒܝܬ ܡܪ ܓܒܪܝܐܠ : ܟܬܒ ܘܫܠܡ ܒܫܠܡܐ : ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ : ܫܘܠܛܢ ܫܠܡ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ : ܐܡܝܢ ✣ ܒܫܡ Ope Trinitatis gloriosae, Patris et Filii et Spiritus Sancti, scribimus Lexicon, sive Expositionem Vocum Usitatarum Syriacarum et Graecarum, quicquid in libris reperiatur: in quo difficiles per faciliores et Syriacae per Arabicas explicantur. Collegit Jesus Bar-Ali, medicus, ordine alphabetico. Te Deus oro auxilium et adjumentum ut incipiam et ad finem perducam.

Excipit eadem ac in codice antecedente praefatio, vocatur autem ܟܬܒ ܚܟܡ ܐܦܘܠܘܓܝܐ *apologia:* quam sequuntur Abraham diaconi ܩܝܣܪܝܐ, ܩܝܣܪ ܫܡܥܘܢ, et ܩܝܣܪ.

Ad calc. Colophon; ܫܠܡ ܟܬܒ ܠܟ ܩܝܣ ܒܝ ܒܝ ܫܢܬ ܐܠܦ ܘܫܒܥ ܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܘܚܡܫ ܫܢ : ܒܫܢ ܥܠ ܒܝ ܫܐܠ ܠܡܪܝ ܐܒ ,ܐܡ ܡܪ ܐܒ ܕܐ ܡܪ ܐܒ ܕܐ ܡܪ ܐܒ ܕܐ ܡܪ ܐܒ ܕܐ ܡܪ ܐܒ ܕܐ ܡܪ ܐܒ ܕܐ ܡܪ ܐܒ ܕܐ ܡܪ ܐܒ ܕܐ ܡܪ ܐܒ ܕܐ ܡܪ ܐܒ ܕܐ ܡܪ ܐܒ ܕܐ ✣ ܒܫܡ Explicit. Liber Lexici per Dñi nostri auxilium manibus impuris viri ignavi, miseri, infirmi, Barsumae, e coenobio Mar Gabrielis, nomine monachi, A. Gr. 1675; C. 1364, secundum petitionem possessoris beati et benedicti, Raban Abdallah, qui nostram infirmitatem rogavit ut hunc qui in manibus est librum exscriberemus. Si errorem inveniatis, corrigite secundum sapientiam vestram, O sagaces, qui in hunc librum incidatis. Uni enim soli est perfectio, cui gloria in saecula saeculorum, Amen.

Catalogus vocum, quae ∞ pro ش, et ـ pro س scribunt, fol. 205.

Bis commemorata est hujus codicis venditio, 1. In A. C. 1574; ܫܢܬ ܫܒܥ ܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܘܬܫܥ ܫܢ ܠܡ ܫܠ ܫܠ ܠܡ ܫܠ ܫܠ ܠܡ ܫܠ ܫܠ

ܕܢ ܪܫ ܐܒܝ ܐܠܦܐ ܩܠܐ ܒܪ ܫܡܥܘܢ ܪܝܫܡܪܬ ܒ ܫܒܝ ܒ ܕܢ ܐܚܪ ܒ ܫܡ ܒܪ ܝܫܘܥ ܒܪ ܚܒܝܒ ܒܪ ܝܫܘܥ ܒܪ ܕܘܝܕ ܒܪ ܫܝܐ ܡܢܚ **** ܐܚܪ ܐܒܝ ܐܠܦܐ ܩܠܐ ܒܪ ܫܡ ܒ ܫ ܪ ܒ ܡ **** ܐ ܒ ܫ ܒ ܡ ܩܠ ܐ ܒ ܫ ܒ ܡ ܐ ܒ ܫ ܒ ܡ ܐ ܒ ܫ ܒ ܡ ܐ ܒ ܫ ܒ ܡ ܐ ܒ ܫ ܒ ܡ ܐ ܒ ܫ ܒ ܡ ܐ ܒ ܫ ܒ ܡ ܐ ܒ ܫ ܒ ܡ ܐ ܒ ܫ ܒ ܡ ܐ ܒ ܫ ܒ ܡ ∴ ܐ ܒ ܫ ܒ ܡ ܐ ܒ ܫ ܒ ܡ ∴ ܐ ܒ ܫ ܒ ܡ ∴ ܐ ܒ ܫ ܒ ܡ ∴ ܐ ܒ ܫ ܒ ܡ ∴ ܐ ܒ ܫ ܒ ܡ ∴ ܐ ܒ ܫ ܒ ܡ ∴ ∴ ∴

Arabicas explicantur. Collegit Jesus Bar-Ali, medicus, et in ordine alphabetico disposuit. Te, Deus, adjumentum et auxilium rogo, ut incipiam atque etiam opus ad finem perducam.

Excipiunt praefatio et nota Abraham diaconi, quae ambae nomen ferunt.

Ad calc. Enumeratio vocum, quae ∞ pro ش, et ﻉ pro س scribunt, fol. 200.

Postremo; Sermo utilis philosophi Philippi, Arab., , fol. 201. [Poc. 167.]

185.

Codex bombycinus crassus in folio, ff. (295 − 1 =) 294 constans, binis columnis, charactere simplici, Syriace et Carshunice adpositis punctis, A. C. 1482 exscriptus. Inest;

Jesu Bar-Ali Lexicon Syro-Arabicum.

Deest fol. primum, (vel ut equidem censeo tria priora folia,) quibus inerant titulus, et major pars praefationis.

Ad lexici calc. Colophon; ⁘ ⁘ In honorem et gloriam Patris et Filii et Spiritus Sancti, Trinitatis in una essentia conjunctae, cujus una est voluntas, una natura, quae neque facta, nec creata, nec finita, nec mortalis est; incomprehensibilis, et infinita; quae vix comprehendi, nullo modo explicari potest, quae ex nihilo quidcunque creatum est creavit, constituit, ornavit in hominum honorem; quae mundum e ruinis ejus renovabit, utpote quae omnium vivificator et renovator est, quae perfectione sua et magna misericordia omnia absolvit, omnia perficit in saecula, Amen. Explicit hic Liber Lexici, sive Expositio Vocum Usitatarum, Syriacarum et Graecarum, in quo quaecunque in libris inveniantur difficiliores per faciles, et Syriacae per Arabicas explicantur. Ordo autem alphabeticus est. Perfectus autem et compactus est feria 3 hebdomadis, die 12 mensis Ob, hora nona, A. Gr. 1793, manibus nostris infirmis, culparum et peccatorum plenis, misericordiae egenis: qui quamvis nominis indigni simus, Georgius et Josephus vocamur, et claustra coenobii benedicti Casiho Chathabuneh incolimus, quod sc. coenobium est Mar Pesois, et Mar Georgii, et Mar Antonii, et Marth Mariae, et Mar Sergii, et Mar Joannis evangelistae, fol. 293.

Multae insunt inscriptiones de urbe Ha-

lebo, et rebus parochi Rizk-allah domesticis; e. g. in fol. 131; فلما كان في تاريخ بسنة الف وستماية تلاته وعشرين مسيحيه سادس عشر من شهر تموز اتنيحت امراة خوري رزق الله الي رحمة الله تعالي الله ينيح نفسها امين ✡

وفي تلك السنه تاني (sic) يوم من حزيران اتنيحت اختها ✡

وفي تلك السنه ايضا في سابع عشر من شهر اب اتنيحت اخته حلبيه ✡

وفي سنة الف وستمايه اربعه وثلاتين مسيحيه تاسع وعشرين من شهر كانون الاخير اتنيح والدي خوري يوسف المتكني بابن الخريطه من قرية بان وقبل منه بسنه اتنيحت والدتي سبعه من حزيران الكاتب رزق الله باسم خوري ✡

وفي سنة الف وستمايه ثمانيه وثلاتين مسيحيه اتنين وعشرين من شهر تموز دخل السلطان المعضم [المعظم l.] موراد الي مدينة حلب في عسكرا عضيم [عظيم l.] الدي ما صار متله مع [من l.] غير سلطان وايضا السلطانه كانت معه ومتوجه الي بغداد ومكث في حلب تسعتعشر يوم ✡

In A. C. 1623, die 16 mensis Tamuz requievit uxor parochi Rizk-allah in spe summi Dei misericordiae: Deus animae ejus quietem concedat, Amen.

In eodem anno, die 2 mensis Hhaziron requievit soror ejus.

In eodem etiam anno, die 17 mensis Ob requievit soror sua, Halebi incola.

In A. C. 1634, die 19 mensis Canun posterioris requievit pater meus parochus Josephus, cognomine Ibn-Alcharita, ex urbe Van: ante eum autem in eodem anno die 7 mensis Hhaziron mater mea, qui sum scriba Rizk-allah, nomine parochus.

In A. C. 1638, die 22 mensis Tamuz urbem Halebum intravit sultanus magnus Murad cum ingenti exercitu, qualis nunquam huc venerit nisi ipsum sultanum comitaretur. Quinetiam sultana cum eo aderat. Dies igitur undeviginti Halebi commoratus, Bagdadum profectus est.

Aliae multae ejusmodi inscriptiones ad codicis finem inveniantur, quarum una tantum memoratu digna est, sc. quod A. C. 1629, die 22 mensis Elul, دخل حصرف باشا الوزير الاعضم الي حلب وبعد بتلات ايام قتل فرج الله حلبي ابن خواجا توما. الله يرحم من يترحم عليه ✡, urbem Halebum intravit Husruf Pasha, wezirus magnus, et tertio postea die morte affecit Far'j-Allah, fil. Khowaja Thomae. Sit Deus ei propitius, qui pro eo misericordiam orat.

[Marsh. 172.]

186.

Codex bombycinus in folio minori, ff. (403 − 1 =) 402 constans, charactere simplici, Syriace et Carshunice, A. C. 1488 exscriptus. Ff. 2—79, 234—401 binis columnis sunt. Inest;

Jesu Bar-Ali Lexicon Syro-Arabicum.

Deest fol. 1, quo inerat tit., et praefationis major pars.

Hic codex plerumque cum Marsh. clxxii. consentit, et ad calc. idem colophon usque ad anni commemorationem: quae sequuntur sunt: [l. ܫܝܫܠܟ] ܫܝܫܠܐ ܩܕܝܫܐ ܥܡ ܟܠ ܩܕܝܫܝ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܩܬܘܠܝܩܝ ܕܐܦ ܥܠ ܟܠ ܕܢܚ ܒܥܠ ܡܢ ܥܠ ܕܢܚ ܒܥܠ ܡܢ ܥܠ ܕܢܚ ܒܥܠ ܡܢ ܥ

compactus est sabbatho, die 19 mensis Elul, hora nona, anno 1800 Alexandri Graeci, fil. Philippi, manibus viri infirmi et peccatoris, et praeter caeteros miseri, inverecundi et abominandi, scurrae etiam, foedi, sordidi, canis leprosi et vulpis, iniquitatis et peccati pleni, hominis quidem, sed e naturae humanae nomine remoti, virtutis egeni, morum laudabilium indigi, stulti, omnibus rebus abominandis referti, nomine Joannis, fil. Salamonis ex urbe benedicta et a Christo dilecta Lehephat. Propitius sit Deus ei et patribus ejus, immo et Amen.

Quae duo sequuntur folia ad hunc codicem non pertinent. E Menologio desumpta sunt, inestque sanctorum, qui in mensibus Maio, Junio, Quintili, Sextili commemorantur, index. [Marsh. 271.]

187.

Codex chartaceus laevigatus in quarto, ff. 494 constans, Syriace et Arabice charactere simplici, A. C. 1645, summo nitore exscriptus. Inest;

Jesu Bar-Bahlul Lexicon Syro-Arabicum.

Tit. ܡܠܫܐ ܫܒܚܬܐ ܕܠ ܫܠܡ ܠܕ ܫܝܬ ܡܠܟ ܟܬܒ ܠܟܚܠ ܫܝܥ ܠܟ ܫܝܬ ܟܬܒܐ ܩܠܝ ܚܝܬ ܚܙܝܢܐ ܫܒܚܐ ܡܢ ܫܠܡ ܠܕ ܫܝܥ ܡܠܟ ܟܬܒ ܠܟܚܠ

وعلمت ان في شرح ذلك منفعه عظيمه لان اكثر ما يقف علي قول واحد ويعلم الصحيح من السقيم بتمييزه وخبر ذلك كتابا واحدا وقصدت لترتيبه بيت حروف الهجا في الابتدا والحشو ليقرب طلب اللفظه ويستغني عن تفتيش عدة كتب بسببهما متي لم يعلم من اي اللغات هي به وقد علمت انه لم يعمل قط كتاب رضيه الناس جميعا فان وجد الناظر في هذا الكتاب الغاضا يستغني عنها فليعلم انه يجوز ان يحتاج اليها غيره. وليتوج التواب في الترحم علي من كد وتعب وندب واجتهد وجمع وعلي من كتب فانه عالم انه مقصر عن بلوغ الغايه اذ النقص مشتمل علي بني البشر جميعا. وانت يا بني ايمانا بالله تعالي فاحتفض [l. فاحتفظ] بهذا الكتاب البديع ولا يخرج عن يدك وقبظتك [l. وقبضتك] وحوزك فان احببت انساخه احدا شرطت عليه ان ينسخه في منزلك وعندك حتي لا يخرج عن ملكتك ان شا الله وهو حسبنا ونعم الوكيل الله ٭

Multum quidem laboravi ut lexici vocabula secundum eorum differentias, singulasque in rebus ecclesiasticis et physicis et medicinalibus, et logicis significationes, quam maxima adcuratione distinguerem: notans etiam cujusque derivationem e Graeco vel Latino vel Syriaco vel Hebraeo fonte, et quicquid a Nabathaeis aliisque ductum sit, quaeque in suo loco. Vidi autem quantum inesset periculi, ne error magnus oriretur: multae enim ubique inter homines de rebus dubiis quaestiones, in quibus obscuritas paene barbara. Operam igitur impendi, ut quascunque in modo loquendi diversitates scirem, si modo potuissem, investigarem: pro certo habens hoc saltem magnum emolumentum in iis exponendis inesse, quod majus fieret quid de quoque vocabulo constat, et verum a falso dignosceretur, si modo singulos libros adcurate scrutaremur et exploremus. Vocabula autem ubicunque in ordine alphabetico disposui, ut inventu faciliora essent, neque oporteret lectorem totum librum pervolvere, propterea quod in qua lexici parte quae vellet invenienda essent, ignoraret. Scio quidem nullum librum omnium hominum sententiis satisfacturum esse, sed si multa in hoc lexico lector inveniat, quae illi nulli usui sint, praeterire et caeteris uti licet. Deus clemens autem, precor, sua misericordia et eum qui magno labore, molestia, studio in hoc lexicon colligendum incubuit, et eum qui exscripsit, coronet: sibi enim conscius est, quod ad opus recte absolvendum impar est, quoniam omnium hominum portio est infirmitas. Tu autem, mi fili, in Deum excelsum credens, mirum hunc librum apud te conserva, neque ut a manu tua et possessione egrediatur permitte: si quis autem transcribere velit, hac sola conditione consenties, quod in tua domo et apud te transcriptio fiat, ita ut a tua possessione non egrediatur, si modo Deus, quem amore prosequimur, velit: beatus autem ille cujus custos est Deus, fol. 4.

Scriptores quos laudat Bar-Bahlul omnino diversi sunt ab iis quibus usus est Bar-Ali. Quamvis enim est ubi Gregorium Nyssenum, Eusebium, aliosque patres laudet, tamen locum primarium apud eum tenet Ananjesus Bar-Serushvai, eps Hirtae, ܚܢܢܝܫܘ, quem ad alterum quodque verbum testem producit: locum proximum tenet Liber Paradisi, ܦܪܕܝܣܐ ܕܐܒܗ̈ܬ̈ܐ: quem sequuntur Hhonainus, Zacharias, Gabriel, Paulus Aegineta, Shamleius, Joannes Mesve, Maruzaeus, Jesus Bar-Nun, Jesus Bochtishua, Sergius Rhesinensis, Bar-Serapion. Sunt etiam quos bis terve citat, inter quos Maronitae, ܐܒܝ ܡܪܘܢ. Errat Castellus qui Galenum et Dioscoridem inter ejus auctores numerat: Gabrielem enim solum

citat Bar-Bahlul, et semper Arabice, sed plerumque in hunc modum, حكـي جبريل عن جالپنوس, vel حكي جبريـل عن ديوسقوريدوس. Denique corrigendus est Gesenii error, qui in prima ejus dissertatione ح. ح. *librum Bar-Ali* interpretatus est. A Bersteinio autem edoctus ح. ح. compendium esse pro ܟܬܒ ܩܕܡܝܐ in altera diss. vertit *in libro quodam antiquo*, i.e. *in lexico anonymo*. Simili modo in Diss. i. not. 55 dicit, *Citatur Bar-Serapionis* صحة, s. ܟܬܒ, h. e. *opus; intellige opus* كـنـاس: et in Diss. ii. not. 16, longissima dedit argumenta, quare ܟ̄ sit liber nescio quis Hhonaini. Cui insipientiae fortiter adhaeret, per caeteram dissertationem semper ܟ̄ vertens *Liber Hhonaini*. Quinetiam ad̂ notae finem addit, *Codicem quemdam anonymum indicat formula* ܟ̄ .ܚ. Erroris fons est quod putavit lexicon in eodem statu adhuc esse ac quum scripsit Bar-Bahlul: sed e scribae praefatione manifestum est, a posteris omnino refectum esse. Addo quod ܟܬܒ minime *liber* est, qui esset ܣܦܪ, sed *exemplar*. Significat igitur ܟ̄ .ܚ in *exemplari vetusto*, sc. Lexici Bar-Bahlul: ܚ *in uno exemplari* .ܪ .ܚ, h. e. ܚ ܟܬܒ ܐܚܪ *in alio exemplari* ejusdem lexici. Si autem addatur nomen, e.g. ܚ .ܫܡ, quod raro fit, significat *in exemplari glossarii ab Hhonaino scripti:* sic ܚ .ܦܠ *in uno exemplari libri quem scripsit Paulus.* Ubi autem omnes quos possidebat codices consenserunt, dicit, ܟ ܟܬ, ܟ̄ ܟܬ, etc. Sic ܚ .ܝ *in exemplaribus Graecis* demonstrat vel Bar-Bahlul vel scribam, Syriacae versioni diffisum, ipsos codices Graecos adiisse. Ubi igitur ܚ, .ܪ .ܚ, ܚ .ܚ simpliciter exstant, a scriba, vel ut hodie diceremus, ab editore, varios Lexici codices conferente, addita sunt, sed caetera, sc. ܟ̄ .ܫ, ܚ .ܝ, ܚ .ܝ, etc., manu ipsius Bar-Bahlul esse possunt.

In titulo etiam legimus Bar-Bahlul opus suum indigestum reliquisse: vix enim se ipsum vocaret ܣܦܪ ܡܫܬܐ, neque idem potest esse ac ܐܝܫ ܒܥܠ ܡܠܬܐ ܕܠܐ ܣܒܪ ܠܗ ܣܦܪ ܡܠܬܐ. Diserte autem legimus hunc *virum doctorum disciplina carentem* lexicon *scribae periti* Bar-Bahlul digessisse. Ex hoc Bar-Bahlul solito titulo, sc. ܣܦܪ ܡܫܬܐ, (cf. cod. pp. 158, 206, 241, etc.,) ex Ezr. vii. 6 petito, conjicit Gesenius "eum theologum et sacrae scripturae interpretem fuisse, quamquam scimus, eum etiam profanis libris Arabice transferendis operam dedisse." Vocatur etiam ܣܦܪ ܚܠܦܐ pp. 442, 803, 949; ܣܦܪ ܣܦܪ p. 575, et ܣܦܪ ܡܫܬܐ, vel ܡܫܬܟܚ *scriba beate quiescens*, h. e. mortuus, ib. pp. 313, 666, 703.

Scripturae plana sunt pp. 938—941, e ܐܫܐ ad ܐܠܐ.

Ad cujusque literae finem exstat colophon, sed vix digni sunt qui exscriberentur, praeter quod in p. 312 nomen scribae qui librum exaravit, neque cum illo confundendus, qui opus Bar-Bahlul digessit, dicitur قس يوحنا ابن العزبر presbyter Yuchna Ibn 'Ozayr, h. e. Joannes fil. Esdrae.

Ad calc. ܐܬ ܕܒܫܡܐ ܕܐܠܗܐ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ. ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܣܠܐ. ܐܢܐ ܗܘ ܕܟܬܒܬ, ܒܝܕ ܥܒܕܐ ܕܐܠܗܐ ... ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܣܠܐ ... ܐܢܐ ܗܘ ܕܟܬܒܬ, ܒܝܕ ... ܐܡܝܢ ... ܐܡܝܢ ... ܐܢܐ ... ܐܡܝܢ ... ܐܢܐ ... ܐܡܝܢ ... ܐܢܐ

ܟܬܒ ܡܠܦ ܗܘ .. ܥܒܕ ܡܫܟܝܢ ܠܐ ܡܫܟܚ ܒܟܠ ܙܒܢ ܕܐܬ ܒܗ ܥܠ ܟܠ ܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ. ܟܬܝܒ ܗܘ ܒܝܕ ܓܒܪܐ ܕܫܓܝܐ ܡܢ ܟܠ ܓܒܪ̈ܐ .. ܕܡܬܪܚܩ ܗܘ ܡܢ ܡܢܝܢܐ ܕܩܪܝܒ̈ܐ. ܐ ܕܐܦ ܐܢܐ ܒܥܐ ܠܟ ܐܚܝ ܕܒܟܠ ܙܒܢ ܕܬܫܪ ܥܠ ܫܛܝ̈ܢ ܗܠܝܢ ܓܪ̈ܡ ܕܝܠܗ ܕܢܬ ܐܬܪ ܠܡ ܕܐܬ ܒܗ

ܡܢ ܥܝܠܐܝܬ ܫܟܝܢ ,ܐܢ ܕܝܠܢ
,ܐܢ ܐܝܠ ܪܒܐ ܠܢ ܒܪܝܡܠܢ ܥܝܢܐ
:ܫܒܝܠܢ ܫܡ ܕܟܪܐ ܪܫܘܐ ܐܘܐܠܢ
ܕ ܪܒܐ ܥܡܪܝܒܝ ܕ ,ܫܝܡܐ ܦܠܐ
ܥܝܠܐܝܬ ܕܢ ܫܟܝܢ ܡܠܐ ܫܟܝܢ
ܬܠܬܗܢ ܐܒܗܬܐܝܬ ܕܝܠܢ ܫܟܝܢ ܥܡ
ܠ ܝܫܘ ܕܗܐ ܡܢ ܚܝܐ ܕܐ ܡܢ
* * * ܫܥܬܐ ܕܟܗܐ * * * ܥܡܚ
ܕܐ ܪܘܚܐ ܫܟܝ ܕ ܥܡܐ ܒܪܟܐܝܠ
ܥܠܐ ܪܟܝ ܕ ܫܫܘܒܐ ܡܠܐ ܪܟܝ
ܫܠܐ ܕܝܠܢ ܕܐ ܦܫܘܥܡܐ ܡܐܒܗܬܐܝܬ
ܒܠܐ ܡܠܐ ܪܫ ,ܐܚ ܒܟ ܕܝܠܢ ܒܐ
÷ ܫܝܢ ܒܐ ܡ ܠ .ܒܟ ܒܐ ܒܐ ܠ

In anno Dñi nostri 1597, in mense Novembri, venit pater noster Mar Georgius[b] metropolita, fil. Amirae, Edenensis, ad nos apud coenobium Mar Antonii Kuzchaye, et ut hic codex transcriberetur concessit: me etiam quamquam indignus sum ut transcriberem jussit. Ego autem sub obedientia Dei sum, et sub obedientia patris nostri metropolitae Jonae, et sub obedientia patris supradicti, qua de causa consensi, sub conditione tamen ut ille sua ipsius manu mercedem mihi pacisceretur * * * et transcriptionis missae * * * Romanae. Factum est igitur consensu ejus et nostro consensu, necnon Dei et ecclesiae ejus consensu, cum consensu et testimonio patrum supradictorum, necnon patris presbyteri Jacobi, et filii fratris mei parochi Joannis. Deus denique verborum nostrorum curator est, Amen. Quisque votum suum persolvat.

In media inscriptione quatuor erasa sunt vocabula, quorum tantum وكتاب قداس eruere possum. Eadem inscriptio in fol. 118 exstat, sed omnia ibi post اقتبلت deleta sunt.

Post finitum Lexicon in ultimo folio :ܫܒܥ ܠ ܠ ܒܫܒܐ ܫܒܥܬ ⁘ ܡܢܝܚ ,ܐܢ ܪܝܫܝܫ ܕ Adcurata de ingressu jejunii narratio, in Mar Ephraimi homilia. [Marsh. 198.]

[b] Creatus est Georgius Amira episcopus Edenensis A. C. 1596, nuper a Roma, ubi duodecim annos in collegio Maronitarum degerit, regressus. Plura de eo videas in Le Quien, Or. Chr. iii. 69. De coenobio Kuzchaye Gesenius, Diss. i. p. 27 dicit. *Lorsbachius, quem sequitur Hoffmannus Bar-Bahlulum opus suum congessisse scribit in coenobio Kuzchaja: sed hoc unde habeat indagare non potui.* Cujus erroris origo jam patet: minime enim Bar-Bahlul in eo coenobio, sed Baghdadi in aula Abassidarum opus suum elaboravit: neque verisimile esset virum Nestorianum in Maronitarum coenobio vitam egisse. Nostrum autem codicem in eo coenobio in A. C. 1597 describendum curavit Georgius Amira, rogantibus monachis, اجاب enim *annuit:* et adhuc apud eos fuit in anno 1622,—coenobium enim Kuzchaye in urbis Eden vicinia,—quum aqua madentem eum exsiccavit Elias. Denique in anno 1649 Petrus Golius eum pro fratris ejus usu comparavit.

De coenobio Kuschaye cf. Ritter, Erdkunde, Theil xvii. p. 656, ubi e G. Brocchi, Giorn. iii. 111, legimus, *Nominis Kascheya significatio est Tesoro della Vita, e Syriaco Cas-heia; Cas enim=Gaza* (h. e. ܨ corruptionem esse vocis ܙ) *thesaurus et haia=vita: consulem autem E.G. Schultz, scriptionem in Kizheia correxisse*, dicit Ritter. Revera est Kuzchaye: credo autem Schultz *Kuz* ut *Kiz* pronuntiasse.

189.

Codex bombycinus in quarto, ff. 436 constans, in duas partes divisus, quarum prior manu recentiore ad alteram subplendam charactere simplici scripta est. Multum hic studii in rebus grammaticis, in distinguendis conjugationibus, in signis ܫܒܥ et ܫܥܐ recta adponendis, vocales etiam plene exscriptas addit, significationes breviter Arabice exponit. Laudat sacras scripturas, libros liturgicos, Bar-Salibaeum, Bar-Serushvaium, Epiphanium, Gregorium Theologum. Quae exponenda sunt minio, caetera atramento scripta sunt. Ultimum quod expositum est vocabulum سجى. In margine addita sunt multa. Saeculi forte sit decimi quinti. Pars altera, cujus primum vocabulum ܫܥܐ longe

antiquior et majoris pretii. Charactere Nestoriano utitur, nihilque ibi minii nisi in punctis, et ad initium finemque cujusque seriei literarum: sed omnia fusius Arabice, et interdum Syriace exponuntur. Quae enim desunt ff. 140 implebant; quae ad ea subplenda scripta sunt, tantum ff. 100. Ad vocales exprimendas puncta adhibet, sed ne error incidat, quae majoris momenti sunt breviter sed satis lucide exponit, e. g. ܫ ̄ ܟ ̄ ܕ ܫܒܩ, et postea ܫ ̄ ܚ ̄ ܕ ܫܒܩ, ubi distinguuntur ܫܒܩ *qui gratiam adeptus est*, ubi litera ܫ quiescit, ܠܐ, h. e. nulla vocali insignitur, et ܫܒܩ *foetens*, ubi litera ܫ Ptocho requirit. Aliquando etiam signum Ruchoch notat, e. g. ܫܓܟ ܕ ܚܢܝܟ ܘ. Scriptores nullos laudat. Deest ultimum folium, et colophon, neque in titulis ad cujusque literae seriem propositis vel scriptoris vel anni mentio, sed semper ܠܟܣܝܩܘܢ ܟܢܫܝܐ *Lexicon Collectitium* vocatur. Cum lexicis Bar-Ali et Bar-Bahlul contuli, e quibus plane diversum, sed propius ad Bar-Bahlul, quod eundem titulum gerit, accedit; paene idem enim ordo, et prior pars expositionis Arabicae ambobus communis est.

Tit. partis prioris, ܡܠܬܐ ܕܚܢܝܟ ܥܠ ܕ ܫܒܩ ܕܚܝܐ, ܡܪܢ ܫܘܡ ܒܗ ܐܢܐ ܚܛܝܐ ܕܚܫܒ ܠܡܟܬܒ ܠܟܣܝܩܘܢ ܥܠ ܐܠܗܐ ܚܝܐ ∴ ܠܐ ܐܒܕ ܒܬܪ ܡܫܒܩ ܐܠܗܐ ܕܚܝܐ In spe Dei viventis spem suam reponens nequitia mea [h. e. ego nequam] scribere adgreditur Librum Lexici secundum literas alphabeti, fol. 2.[a]

[a] In primo folio variae inscriptiones, quarum prima de poenitentia ex operibus Jacobi Sarugensis desumpta. Secunda ܡܢ ܣܦܪ ܡܠܟ ܕܚܝ ܕܫܡ ܒܪ ܐܒܪܗܡ ܕܐܬ ܒܗ ܡܫܝܚܐ ܘܐܬܝܠܕ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܒܫܢܬ ܬܠܬ ܡܐܐ ܘܫܒܥ ܠܦ ܠܒܪܝܬܐ ܘܒܫܢܬ ܬܫܥ ܡܐܐ ܘܫܠܫܝܢ ܘܬܠܬ ܠܝܘܢܝܐ ܐܬܝ ܡܘܚܡܕ ܢܒܝܐ ܕܐܪܒܝ ܘܡܢ ܗܢ ܙܒܢ ܢܦܩ ܡܢܢ ܬܐܪܝܟ ܣܗܪܐ ܕܥܪܒ ∴ ܘܒܫܢܬ ∴ ∴ ∴

litera Dal e libro Collectionis Vocabulorum manu peccatoris Davidis, fil. Abdalkerim, fil. Sadi Damasceni.

Ad libri finem deest folium in quo omnia post ܐܚܕ, de industria ut opinor excisum, ne quis unde emptus sit, sciret. Excipiunt enumeratio vocum in quibus ∞ et ܫ pro ش et س scribuntur, fol. 431; nomina viginti quatuor scientiarum, ܫܒܥ ܣܒܪ ܐܢܫ ܬܫܥ, quarum octodecim tantum enumerantur; et post omnia crux Graeca super Calvarium.

[Hunt. 170.]

190.

Codex chartaceus in duodecimo, ff. (204 – 1 =) 203 constans, saeculi forte decimi sexti, charactere simplici nitide exaratus. Inest;

Eliae Bar-Sinaei, metropolitae Sobensis, Nomenclator Syro-Arabicus.

Subpresso Eliae nomine edidit R. P. F. Thomas a Novaria, alias Obicinus, linguarum orientalium in collegio S. Petri Montis Aurei magister, sub titulo Thesaurus Arabico-Syro-Latinus, Romae, 1636. Haud tamen ipse librum sub falso nomine in lucem proferendi consilium in mente habuisse videtur, sed tantum exscripsisse et vertisse. Eo autem mortuo multos post annos Achilles Venerius Sacrae Congregationis Fidei Propagandae Agens, forte ignorans cujus reapse fuerit opus, sub prelo misit: cujus negligentiam in mendis typographicis corrigendis haud sine ratione improbat C. F. de Schnurrer in Bibliotheca sua Arabica, p. 39.

Sed fide prorsus indignum esse ipsum Thomam ex omnibus libri partibus aeque patet: cujus vix pagina quae non erroribus scatet. Cujus rei sit p. 22 exemplo. Ubi 1°. ܣܥܦܢܗܟ Arabice reddit عطاريف, nostri autem codices recte غضاريف. 2°. ܥܩܡܟ reddit شرايين. عروق القلب, codd. autem شرايپن: Latine dedit *juncturae*, sed verba Arabica valent *arteriae, venae cordis*, quam significationem revera in ܥܩܡܟ inesse, spero me multis exemplis jamjam confirmaturum esse. 3°. ܫܠܚܟ scribit cum ܕ ܐܡܟ, et ܚ ܐܚܟ: nostri codd. recte ܫܠܚܟ sine ribui et ܕ ܐܚܟ, et ܐܡܟ ܚ. Recte Ar. الاغشية, sed Latine *femur* reddit. Sed ܫܠܚܟ aeque ac غشية *membrana* est. 4°. ܚܥܚܟ Ar. reddit جلد, sed codd. جلد. Et sic omnia. Si quis igitur quid Elias scripsit scire velit, ad codices adeat necesse est.

Multa etiam omisit Thomas a Novaria: multa male distribuit. Quae si corrigere velis:

P. 207 pro cap. v. lege Tract. xiv.
P. 216 pro Tract. xiv. lege Tract. xv.
P. 226 — . — xv. — — xvi.
P. 240 — — xvi. — — xvii.
P. 246 — — xvii. — — xviii.
P. 252 — — xviii. — — xix.
P. 256 — — xix. — — xx.
P. 263 — — xx. — Cap. vi.
P. 264 ante ما ܚܢܟ (lege مـيـاة) insere Tract. xxi, in quo commemorantur Res Aquosae per sex sectiones distributae.
P. 273 pro Tract. xxi. lege Tract. xxii.
P. 295 — — xxii. — — xxiii.
P. 317 — — xxiii. — — xxiv.
P. 327 — Cap. vi. — — xxv.
P. 334 — Tract. xxiv. — — xxvi.

Quae Thomas omisit sunt:

---

exigens dixit, Cape de radice jejunii, et foliis precum, et fructu eleemosynae, et in mortario patientiae contere; adde gummi amoris, et super ignem fidei coque; denique lique in vase misericordiae, et cum eo elue te: certe curabit te ex omni culpa et peccato.

Ad finem libri in ultimo folio ratio atramenti faciendi.

1. Tract. xxviii, in quo verborum catalogus. Pro radice habetur modus imperativus; e. g. بلغ sub بلغ quaerendum est, sed disponuntur sub literis verbi Arabici finalibus, h. e. in primo capite ea sunt verba quae ا in fine habent, in secundo quae ب, in tertio quae ت, et sic usque ad ي. Tractatus in tres sectiones distributus est, quarum in ultima conjugatio verborum ܦܥܠ et فعل in duabus columnis disposita, fol. 128.
2. Tract. xxix, de particulis et nominibus quibus conjungitur et colligatur oratio, fol. 147.
3. Tract. xxx, de vocabulis, quae varia loca (si digerere velles) haberent, et quorum pleraque in libris ecclesiasticis occurrunt, في كلمات شتّت اماكنها: وقد ورد بعضها في الكتب البيعيه, fol. 149. Sic Laud. xxv, Marsh. dcciii, sed in indice وتورد في ترجمة كلمات شتت اماكنها: بعضها في الكتب المقدسه البيعيه وغيرها. Ad calc. sectio de vocibus, quae varios sensus secundum punctandi modum gerunt, quam dedit Thomas pp. 345—445, omissis tamen persaepe punctis.

Ordinem alphabeticum in hac sectione et in Tract. xxviii (cf. supra) secutus est Elias, caetera autem per materias in Tractt. triginta, qui iterum in sectiones distribuuntur, digessit: et languente jam lingua Syriaca, opus non ut lexici locum teneret, sed ad discipulum in ea lingua instituendum, scripsit, ut ipse in praefatione docet, ܕܬܪ ܟܬܒ ܠܬܠܡܝܕ ܒܗ ܠܡܐܡܪ ܒܠܫܢܐ ܕܐܬܝܢ ܠܗ ܠܡܬܪ̈ܓܡ ܠܗ ܠܡܦܫܩ ܠܗ ܠܡܫܐܠ ܠܗ ܠܡܣܒܪ ܠܗ ܠܡܫܡܥ ܠܗ ܠܡܩܪܐ ܠܗ ܠܡܟܬܒ ܠܗ ܠܡܬܪ̈ܓܡ ܠܗ ܠܡܦܫܩ ܠܗ ܠܡܫܐܠ ܠܗ ܠܡܣܒܪ ܠܗ ܠܡܫܡܥ ܠܗ ܠܡܩܪܐ ܠܗ ܠܡܟܬܒ ⁘ ܣ

Praefatio, fol. 1. Index capitum, fol. 3. Tract. i, fol. 6. Titulus nullus est. Fol. 9 deest.

In primo folio *Moysis Jacobi*, et postea موسي ابن عبد المسيح الحلبي Moses, fil. Abdalmessiae, Halebensis. Ad calc. ܥܠܡ ܕܚܘܕܢ ܒܥܘܕ ܡܠܐ ܕܠ ܚܒܝܒ ܘܠܐ ܡܕܝܢ ܕܠ ܚܠܕ ܘܠܐ ܚܠܕ. ܘܠܗ ܡܫܟܚ ܕܡܫܝܚܐ ܒܪ ܥܒܕ ܡܫܝܚܐ ܕܚܠܒ ܕܡܢ ܟܠܥܬ ܥܡܪܬ ܕܓܪ̈ܓܪ̈ܝ ܒܪ ܐܢܐ ܕܡܢ ܟܠܥܬ ܥܡܪܬ ܕܓܪ̈ܓܪ̈ܝ ܒܪ ܐܢܐ ܕܡܢ ܟܠܥܬ ܥܡܪܬ ܕܓܪ̈ܓܪ̈ܝ ⁘ ܣ Explicit. auxilio Jesu Dei omnium Liber Interpretationis. Orate pro scriptore hujus libri nomine monacho Abdalmessia in coenobio Mar Azazielis. Qui autem hunc librum exscripsit e pago Kalaat el-Amrat oriundus est, fil. Annae Gargarensis; monachos autem fratres suos supplicat ut in precibus ejus meminerint, propterea quod peccator est: lectores etiam orat, ne propter mendas succenseant; in libris enim legendis imperitus est. [Laud. 25.]

191.

Codex chartaceus in duodecimo, ff. 158 constans, A.C. 1630, charactere simplici nitide exaratus. Inest;

Eliae Bar-Sinaei Nomenclator Syro-Arabicus.

Ad calc. سنه لما كان بتاريخ نهار الاثنين المبارك في شهر اب سنه الف وتسعمايه واحد واربعين لاسكندر ابن فيلبس اليوناني الموافقه الي سنين الهجرة سنه ١٠٤٠ بايدي ارذل الناس ۞ Annus exscriptionis dies benedictus secundus mensis Ob anno 1941 Alexandri fil.

Philippi Graeci, cui respondet annus Hej'rae 1040: (scriptus est) manibus vilissimi hominum.

Textus hujus codicis et Laud. xxv. longe optimus: caeteri tres codd. vel summa negligentia vel a Thesauro Th. a Novaria exscripti sunt. [MARSH. 703.]

192.

Codex chartaceus in duodecimo, ff. 145 constans, charactere simplici adpositis vocalibus exscriptus. Inest;

Nomenclator Syro-Arabico-Latino-Turcicus, ex Eliae Bar-Sinaei Nomenclatore Syro-Arabico desumptus, additis significationibus Latinis et Turcicis.

Pro certo habeo eum a Thesauro Thomae a Novaria exscriptum esse, additis significationibus Turcicis in usum forte alius Thomae in partes orientales profecturi. In recto enim tituli scribitur, ܟܬܒ ,ܡܐܡܪ ܕܝܠܢ ܪܝܫܐ ܟܬܒܐ ܕܡܪ ܬܐ *Liber est doctoris nostri Thomae, Papae legati.* Et postea ܟܬܒܐ ܕܬܐ *Thomas Monachus,* et postea, وتوما الملقب التوم, "*et Thomas qui cognominatur Gemellus.*" In ipso autem libro eaedem fere significationes Latinae adponuntur ac in Novariae Thesauro, additis tamen alicubi paucis aliis; ubi vocalia adfixerit adfiguntur, ubi omiserit desunt, eadem in tractatibus ordinandis incuria, eadem Tractatuum xxviii, xxix, et prioris Tract. xxx. partis omissio. Denique ne errores quidem manifestos correxit, e. g. in Tract. xxvi. scribit, *Computus* ܚܫܒ العدد الحساب, ubi plane legendum ܚܫܒ, ut in codd. Laud. xxv, Marsh. dcciii, Bod. Or. xxxvii; et sic omnia. Scriptum autem esse post Thomae Thesaurum typis commissum A. D. 1636 e colophone patet, ubi annus quo ad finem perductus est commemoratur, sc. سنة الف وستماية وخامسين عشر مسيحية, A. D. 1660.

Titulum tamen habet, quem nullum exhibet Thomas, sc. بسم الاب والابن وروح القدس الاه واحد نبتدي نكتب تفسير بعض كلام من السرياني الي العربي والافرنجي مما يعتار عليه من الكلام الضروري وهو الي ثلاثين قسم ✠ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei, scribere adgredimur interpretationem aliquorum vocabulorum ex Syriaco in Arabicum et Francum (Latinum), quaecunque e vocibus necessariis inter se respondent, in 30 sectiones distributam.

Pro certo habeo Eliam linguae Francae ne hilum quidem scivisse. [MARSH. 92.]

193.

Codex chartaceus in duodecimo, ff. 152 constans, saeculi forte decimi septimi, charactere simplici, summa negligentia exaratus. Inest;

Eliae Bar-Sinaei Nomenclator Syro-Arabicus.

Est ubi ad textum quo usus est Thomas a Novaria propius adcedit, quam optimi codd. Laud. xxv, Marsh. dcciii. A fol. 125 ad finem opus imperfectum est omissis vocibus Syriacis. De scriba et anno nihil.

[BOD. OR. 37.]

194.

Codex chartaceus in quarto, ff. 115 constans, charactere simplici, A. C. 1629, manu fortassis Edvardi Pococke exaratus. Inest;

Eliae Bar-Sinaei Nomenclator Syro-Arabicus.

E cod. Bod. Or. xxxvii. exscriptus est, cujus errores saepe corrigit; praefationem tamen

omittit, et omnia post fol. 125, propterea quod in exemplari deerant voces Syriacae.

Ad calc. Junii 23, 1629, et nomen multa cura deletum, quod tamen credo esse *Edvardus Pococke.* [Bod. Or. 669.]

195.

Codex chartaceus in quarto, ff. 123 constans, A. C. 1661, scriptus. Inest;

Lexicon Syro-Latinum in Psalmos.

Tit. ܟܬܒܐ ܕܠܫܢ̈ܐ ܟܠ̈ܗ ܕܟܬ̈ܒ ܒܡܙ̈ܡ̈ܪ̈ ܕܕ̈ܘܝ̈ܕ ܢܒ̈ܝܐ ܘܕ̈ܡ̈ܠ̈ܐ ܕܫ̈ܪ̈ܝ̈ܐ ܕܟ̈ܬ̈ܒ ܒ̈ܫ̈ܘ̈ܪ̈ܝ̈ܐ ⁘ ⁘ ⁘ ܫ̈ܢ̈ܬ̈ ⁘ ⁘ ⁘

paene omnes, quae in Veteris Testamenti versione simplici occurrunt.

[Bod. Or. 511.]

198.

Codex bombycinus in folio, ff. 222 constans, A. C. 1572, charactere simplici summo nitore exaratus. Insunt;

1. Gregorii Bar-Hebraei Grammatica Parva[a], fol. 2.

Tit. ... Auxilio Dei omnium Dñi scribere adgredimur Introductionem in Scientiam Grammaticam ex operibus patris nostri Mar Gregorii, Orientis maphriani, qui eam in metro Ephraimi (heptasyllabo) composuit. Ipsa grammatica in una columna literis majusculis, adpositis ubique vocalibus, et Arabica vocum artis versione, scripta est: in altera, quaecunque difficilia sunt, liberius explicantur.

Ipsa praefatio hujusmodi est; ... Quum in Babylone habitationem habebamus ut negotia quaedam ecclesiastica recte exsequeremur, et fideles qui ibi in campis degunt visitaremus, saepe cum viris scientiae grammaticae peritis confabulati sumus; unde nobis etiam in mentem venit breviter de hujus scientiae modis sermonem conscribere, quemadmodum alii quoque quidcunque intellexerint, libris mandaverunt. Quoniam autem metrum sermonem pulchriorem et venustiorem efficere, et decore eum vestire solet, praesertim quum sermo de ipso sermone, vel potius de recto loquendi modo tractat, ea de causa hunc qui in manibus est sermonem in metro e septem tonis conficto digessimus, in spatio brevi et augusto duarum, si ita dicere liceat, hebdomadum. Haec enim mensura arcte sermonem constringit, neque ei concedit, ut libere quo velit, et quum velit, et quomodo velit progrediatur, sed intra fixos limites eum concludit. Multitudo igitur exemplorum plerumque in ea codicis loca relegatur quae vacua reliquimus, ut iis additis utilitas elucidationum sententiarum, quae explicatione egere visae sunt, sed in operis corpore describi non potuerint, absoluta reddatur.

Ad calc. ...

[a] Aliud hujus Grammaticae exemplar jam recensitum est in Hunt. i. no. 2. p. 370.

✣ ... Finis factus est scribendi Grammaticae Librum auxilio Dñi.

Et in altera columna, ... ✣ ... Explicit. die nono mensis Septembris, A. Gr. 1883, C. 1571.

2. Ejusdem Grammatica Magna, sive Liber Splendorum, h. e. Elucidationum [b], fol. 91.

Tit. ... ✣ ... Potentia Jesu Christi Dei nostri invicta freti, scribere adgredimur Librum Elucidationum de recto linguae Edessenae loquendae modo, ex operibus selectis patris nostri sancti, sapientum regis, Mar Gregorii, Orientis mafriani, qui et Abulpharagius, Aharonis medici Melitenensis filius.

Binis exscripta est columnis, et in quatuor partes distributa, sc.

i. ... De nomine, in viginti duo capita distributa, ibid. ii. ... De verbo, in novem capita distributa, fol. 132. iii. ... De conjunctione [c], in quatuor capita distributa, fol. 164. iv. ... De rebus quae tribus prioribus partibus communes sunt [d], in sex capita distributa, fol. 181.

Exempla citat Bar-Hebraeus potissimum e sacris scripturis, quarum praeter Simplicem usus est Hexaplari, quam ut Septuagintaviralem citat, ..., fol. 96; ..., fol. 97; Psalmorumque versione, quam Graecam vocat, ... Novi Testamenti praeter Simplicem usus est Hharklensi, ..., quam etiam Graecam vocat, Simplicem autem Syriacam, in hunc modum ... Semel etiam Aquilam et Symmachum, fol. 175, et vers. Karkaphensem, ..., fol. 105, commemorat. Praeter sacras scripturas quae potissimum obvia veniunt nomina sunt Basilius, Ephraimus, Gregorius Theologus: secundum locum tenent Antonius Rhetor, Dionysius, Jacobus Edessenus, Jacobus Sarugensis, Narses: quae semel vel bis citantur sunt Balaeus, Dioscorides, Isaacus, Proclus, Liber Ethnicorum ..., Liber Paradisi ....

3. Poemata, fol. 212.

Tit. ...

---

[b] Aliud hujus Grammaticae exemplar jam recensitum est in Hunt. i. no. 3. p. 370.

[c] Plane idem apud Syros valet ... ac حرف apud Arabes, qui Grammaticam in tres partes digerunt, sc. اسم, فعل, حرف, ubi حرف omne in oratione significat quod neque nomen neque verbum est.

[d] Miror Assemanum B. O. ii. 307 vertentem "de participio;" ne hilum enim quidem de participio, sed cap. i. ... De literis, fol. 181; c. 2. ... De Ruchocho et Kushoyo in nominibus, fol. 189; c. 3. ... De iisdem in verbis, fol. 194; c. 4. ... De punctis minoribus, fol. 198; c. 5. ... De punctis mediae magnitudinis, fol. 203; c. 6. ... De punctis majoribus, tractat. Vocat autem Bar-Hebraeus hunc librum ... propterea quod multa hic communia sunt cum tribus qui antecedunt libris. Sic enim in praefatione ...

ܒܫܡ ܝܗܒ ܡܪܝܡܐ ܡܪܚܡܐ ܡܪܚܫ ܠܗ ܐܡܪ ܦܘܦ ⁘ ܒܥ ܚܒܠܠܗ ܡܫܒܚ Ope Dei qui roborat scribimus carmina omnigena: et 1. de sapientia divina a philosopho quodam dictum.

Inter Bar-Hebraei carmina locum secundum tenet, cf. supra, p. 371.

2. Carmen ex ore Sapientiae quae non nisi cum amaritudine possideatur ܒܥ ܦܘܦ ܡܝܬܐ ܠܐ ܡܫܟܚ ܠܗ ܐܠܐ ܡܪ ܒܡܪܝܪܘܬܐ, fol. 214.

Ejusdem carminum septimum est, cf. supra, p. 371.

3. Quod hoc in mundo probi semper odio habentur, et pravi prosperis rebus utuntur, ܡܛܠ ܗܢܐ ܒܥܠܡܐ ܡܝܬܐ ܛܒܐ ܒܣܢܐ ܐܬܟܠ ܒܫܠܝܐ ܘܒܝܫܐ ܒܫܠܝܐ ܐܬܟܠ, fol. 215.

Ejusdem carminum 314 est, cf. supra, p. 379.

4. Sequitur carmen de anima, cui nomen Avis, a patriarcha Mar Joanne Bar Maadani factum in metro S. Mar Jacobi, ܕܐܡ ܡܫܝܚܐ ܠܝܥܩܘܒ ܐܬܐ ܠܡܫܟܚ ܠܗ ܒܥܠܡ ܠܡܐ ܕܐܝܟ ܙܒܢ ܠܐ ܡܫܟܚ ܠܗ ܒܥܠܡ ܠܡܐ ܕܐܝܟ ܙܒܢ ܐܬܐ ܡܫܝܚܐ, fol. 216. Vide supra, n. 50, p. 382.

5. Ejusdem de meliore perfectorum via, et de variis ejus mensuris motibusque, quo canit de gradu filiorum et mercenariorum et servorum: carmen delectum et pulchrum, cui simile nunquam visum est, ܕܓ ܡܠܐ ܕܫܝܪ ܡܫܝܚܐ ܡܫܒܚ ܠܗ ܡܠܐ ܕܫܝܪ ܕܫܝܪ ܕܓ ⁘ ܡܬܬܐ ܡܫܡܥܬܐ ܫܦܝܪܬܐ ⁘ ܕܫܝܪ ܕܫܝܪ ܕܫܝܪ ⁘ ⁘ ⁘

In margine alia manu ,ܐܚܝ ܠܚܢ ܡܪܝ ܣܒܪ ܐܦܣ ܩܕܡܝܐ a Mar Severo episcopo coenobii. Morem esse apud Jacobitas monachos ad dignitatem episcopalem sine ditione evehere satis notum est. Cujus autem coenobii epus fuit haud liquet. In fol. 65 de se ipso sic scribit;

ܡܢ ܐܠܗܐ ܡܚܝܠ ܒܥܐ ܕܝܠܝ ܠܡܪ ܐܡܝܢ
ܘܠܐ ܡܫܬܟܚ ܐܢܐ ܠܝ ܐܦ ܠܡܪ ܚܒܝ ܐܦ
ܚܛܝܬܐ ⁘

Lege sine turbatione et preces obfer pro misero Jacobo, qui etiam Severus, et qui quamvis indignus inter episcopos numeratur.

Deest fol. 8: qui numeros foliis adposuit folium omisit inter 35, 36; it. inter 200, 201; necnon numerum 177.

1. Dialogus metricus in modum quaestionum et responsionum de grammatica, sine titulo, fol. 1.

2. Dialogus secundus de rhetorica ܡܠܦܢܐ ܕܪܛܘܪܝܩܐ ܕܡܠܦ, fol. 65.

In fol. 136 annus exscriptionis commemoratur, ܫܢܬ ܐܠܦ ܘܫܒܥ ܡܐܐ ܘܫܬܝܢ ܣܓܝ : it. in fol. 182, et in colophone.

3. Dialogus tertius de poetica, quo insunt multa ex Aristotele, ,ܣ ܡܠܦܢܐ ܕܦܘܠܝܛܝܩܐ ܥܠ ܕܐܪܣܛܘ, fol. 137.

4. Paradigma permutationis personarum secundum puncta vocalia, alphabetice, ܐܒܓ ܕܗܘ ⁘ ܡܠܦ ܕܒܩܦ ܕܗ ܕܙܚܛ ⁘ ܟܠܐ, fol. 182.

5. Paradigma conjugationis verbi biliteralis, cujus vocale est Ptocho, ܦܥܠ ܙܕ ܒܥܐ ܠܡܐ ܐܬ ܐܬܐ ܐܬܝ ܐܬܐ ܐܬܝ ܐܬܐ, fol. 186. Ad calc. alia brevia verbi paradigmata, fol. 192.

6. Brevia excerpta; de corpore Christi, fol. 193. De jurejurando a Mar Jacobo, fol. 194. De Christo Deo, carmen Mar Ephraimi, cujus prima litera est Olaph, neque postea in ea aliud Olaph inveniatur, ibid. Excerptum e Mar Jacobo, fol. 195.

Ad calc. ܫܡܥܘܢ ܡܠܦܢܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܒܪ ܐܠܗܐ ܕܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܡܢ ܩܪܬܐ ܒܪܟܬܐ ܓܓܪ ܒܪ ܣܗܕ ܡܣܟܝܢ ܥܒܕ ܕܝܢ ܒܥܐ ⁘ ܕܐܦ ܗܘ ܩܕܝܫ ܘܐܦ ܗܘ ܕܝܢ ܠܐ ܐܬ ܠܝ ܡܕܥ ⁘ ܐܡܝܢ ⁘ ܐܡܝܢ. ⁘ ⁘ ⁘ In honorem et decus et gloriam Trinitatis sanctae, et in studium et utilitatem lectorum acutorum et ingeniosorum exaratus est hic Liber Dialogorum a sancto et illustri Mar Severo scriptus, per manus viri indigni cujus nomen diserte commemoretur, sed propter preces acceptabiles lectorum et fratrum sagacium est Sohdeh miser, filius Hierosolymitani Joannis, ex urbe benedicta Gargar, A. Gr. 1905, C. 1594. Quicunque mihi propitius est neque propter verba minus correcte scripta me culpat, sit ei Dñs noster propitius, semper, immo, et Amen, Amen.

Quae decem sequuntur folia, ad hunc librum non pertinent, sed ex Eliae Bar-Sinaei Nomenclatore desumpta sunt.

[Marsh. 528.]

200.

Codex chartaceus in quarto, ff. 138 constans, saeculi forte decimi octavi, charactere Nestoriano, quali utuntur Syri Jacobitae in agro Malabarico, exscriptus. Inest;

Grammatica Syriaca in usum Syrorum Malabaricorum concinnata.

Titulo, auctoris et scribae nomine, necnon anni nota caret.

In initio ܟܬܒܐ ܕܐܬܘܬ ܟܬܒܐ ܪܫܝܫܐ Literarum Indicarum schema. Excipiunt conjugatio pronominis et verbi, caeteraque grammaticae rudimenta. Accepit G. H. Mill, S. Th. P. R. e Syris Jacobitis.

[Bod. Or. 628.]

201.

Codex chartaceus in duodecimo, ff. 72 constans, Latine et Syriace nitide scriptus. Inest;

Grammaticae Syriacae Compendium.

Tit. Grammatica Linguae Syrae domini nostri Jesu Christi vernaculae ex probatissimis Auctoribus, maxime Lud. de Dieu sum̄a fide expressa. Cui pro Coronide accessit Praxis Grammatica 2dae Epistolae d: Johannis juxta ejusdē Gram̄: regulas: opera et cura τοῦ δεῖνα אלמוני פלוני, UTOPIAE, Superiorū Reipublicae Platonicae permissu et privilegio: anno juxta computum nostrum 48,000.

Deest Coronis.

In fol. 3 Aprilis 1mo. 1656. Ad calc. Aprilis 14to. 1656. In libri initio Hanc Syram Gram̄aticam Bibliothecae Bodleianae D. D. Venbilis vir Rogerus Bourchier Coll. Wigorn. Socius Dignissims.

[Bod. Or. 363.]

202.

Grammatica Chaldaea et Syra Immanuelis Tremellii, theologiae doctoris et professoris in schola Heidelbergensi. Excudebat Henricus Stephanus (4°. Parisiis), 1569.

Accedunt notae manuscriptae viri doctissimi Andreae Kingesmill, Coll. C. C. socii, A. D. 1558, et mense Septembri ejusdem anni quo impressus est liber vita Lausonii apud Helvetios defuncti.

Bibliothecae Bodleianae dedit vir eximius Th. Tanner, eῦus Asaph.

[Bod. Or. 536.]

203.

Codex chartaceus in folio, ff. 268 constans, madore inquinatus, saeculi decimi septimi, charactere Mendaeo scriptus. Inest;

Codex Nasaraeus, qui vocatur Liber Adami.

Tit., et fol. 1 desunt. Fol. 2 cum his verbis incipit; ܐܢܐ ܗܘ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܗܘ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܢ ܕܫܡܝܢ ܕܟܠ ܕܟܠ ܕܟܠ ܕܟܠ ܕܟܠ ∴ ܐܠܦ ܕܟܠ ܕܟܠ Matres lectiones plene expressi, pro quibus si vocales scribas, et cum textu quem edidit Norberg conferas, (Codex Nasar. T. i. p. 6. l. 1,) multas varias lectiones invenies. E codice Parisiensi cccix, nostro quidem longe antiquiore, suum opus descripsit Norberg, sed errorem sui codicis ܕܒܝܐ pro ܕܝܢܐ legentis codex noster corrigit, neque dubitandum quin in primis nostri verbis multo melior sensus sit, sc. alta super omnes lucidos mundos habitatio Dei, qui super omnes est, rex regum, et magnus omnium regum Dñs: quae autem sequuntur correctoris manu egent.

Plura videas ap. Norberg. in libro citato; it. ap. *Museum für biblische und orientalische Litteratur*, angelegt von Arnoldi, Lorsbach, u. Hartmann in *Proben von der Gnomologie oder einem Denkspruch- und Sitten-*

büchlein der Johannisjünger aus dem Codex Huntingdon vi: it. ap. *Jahrbuch für Biblischen wissenchaft* von H. Ewald, für 1853, in *Das christliche Adambuch des Morgenlandes aus dem Aethiopischen übersetzt von A. Dillmann.* [HUNT. 6.]

204.

Codex chartaceus in folio minori e fol. 118 constans, saeculi decimi septimi, charactere Mendaeo scriptus. Inest;

Codicis Nasaraei pars prima.

Nullus est titulus, sed cum his verbis incipit; ⁘ ⁘ In nomine vitae summae, quae e mundo lucis novissime venit, excellentissimae, quae super omnia opera. Cf. Norberg. Lib. Adami i. p. 2. [HUNT. 71.]

205.

Codex chartaceus in duodecimo, ff. 115 constans, saeculi forte decimi septimi, charactere Mendaeo scriptus. Insunt;

Excerpta de doctrina Mendaeorum.

Tit., et initium desunt. Libri exemplo sit fol. 2; ⁘

⁘

⁘ ⁘

⁘ ⁘

⁘

[MARSH. 691.]

INDEX

SCRIPTORUM, EORUMQUE OPERUM QUAE IN HOC CATALOGO INSUNT.

Abd'algani Ibn Hosameddin Ahmed.
Raritates doctrinarum, opus astronomicum, Carsh., col. 596.

Abdallah.
Astronomiae compendium, Carsh., 190.

Abdallah Elzenathi Elshami.
Liber Arenae, Carsh., 597 (?), 598, 599.
Sortes Arenae, Carsh., 598.

Abdalmesih.
Excerptum e Lexico, 561.

Abu'lkasem Ahmed ben Aliraki.
De hominis compositione, Arab., 594.

Abulpharagius v. Gregorius Bar-Hebraeus.

Abu Ma'shar Ja'far ben Mohammed Elbalchi.
De computandis nativitatibus, h. e. de horoscopis, Carsh., 596, 598.

Aldrich, Henricus, Aedis Christi Decanus.
Lexicon Latino-Syrum in Psalmos, 636.
Lexicon Syro-Latinum in Psalmos, 635.

Ananias Xenajas, qui et Ignatius xi, patriarcha Jacobitarum.
Homilia, 431.

Anonyma.
Adam, verba quae prima dixit, 464.
Adami Liber v. Nasaraeus.
Admonitio, Carsh., 540.
Adversaria, Syr., Carsh., Arab., 598.
Aenigmata, 462, 529, 530, 531, 575.
Allegoria, Carsh., 540.
Alleluiarium, 305, 308.
Amuleta, Carsh., 596.
Anaphora v. Liturgia.
Anthologium, 218, 221, 287.
Antiphonarium, 305.
Bethgaza, 175, 178, 184, 188.
Breviarium Maronitarum, 190.
Calendarii explanatio, Carsh., 177.
Calendarii regulae, 178.
Calendarium Sanctorum, Arab., 280.
Carmina*, 69, 177, 507.
Catechismus, Arab., 533; Carsh., 538, 539.
Catena in Nov. Test., Carsh., 467.
Causa Causarum, 585.
Commentarius in Pentateuchae sectiones selectas, Carsh., 29, 34, 398, 400, 401, 405.
Commentarius in visionem Jesaiae de Seraphim, Carsh., 449.
Commentarius in Quatuor Evangelia, 419.
Commentarius in Evang. S. Matthaei, Carsh., 450.
Commentarius in Orationem Dominicam, Arab., 449.
Confessio fidei coram sacerdotibus nuper ordinatis recitanda, Carsh., 241.
Disputatio contra Arium, Carsh., 570.
Dissertationes octo, Carsh., 458.
Doxologiae in sacram coenam, 177.
Encaenia ecclesiae, 251.
Encyclium divinorum officiorum, 152, 157, 167, 172.
Ephaemeris, 189.
Epistola de coelo delapsa, Carsh., 535.
Exaposteilaria, 308, 309.
Excerpta ascetica ex abbatibus, Carsh., 483.
Excerpta e canonibus, 473.
Excerpta e patribus, Carsh., 468.
Excerpta et quaestiones de Christi corpore, 463, 643.
Excerpta de jejunio, Carsh., 471.
Exequiae laicorum, 268, 270.
Exequiae mulierum, 269, 270.
Exequiae puerorum, 269, 270.
Exequiae sacerdotum, et diaconorum, 271.

* Inter carmina in cc. 69, 507, quaedam exstant, quae plerumque Ebed-Jesu Sobensi et Jacobo Sarugensi adscripta sunt.

Expositio Evangelii Puerorum, Carsh. et Arab., 447.
Expositio fidei, Carsh., 475, 476.
Expositio fidei Jacobiticae, Arab., 448; Carsh., 458.
Expositio Fidei Nicaenae, Arab., 447.
Expositio jejunii, Carsh., 486.
Expositio nominum Christi, 462.
Expositiones patrum, Carsh., 478.
Expositiones variae, 464.
Fabula, cui nomen Pulvinar Sapientum, Carsh., 534.
Feriale officium, 189. V. etiam Bethgaza.
Feriales preces, 189.
Formula patres accipiendi, 244.
Gloria in excelsis, 37, 48, 52, 53, 64; Carsh., 37.
Grammatica, 644.
Grammaticae compendium, 645.
Historiae Sanctorum v. Legenda Sanctorum.
Historica.
Biblicae historiae epitome, Carsh., 452.
Excerpta e chronico, 549.
Expeditio Hunnorum in agrum Diarbekr, ibid.
Historia mortis Neuruz, ibid.
Historia Syrorum in agro Malabarico v. Malabar.
Vastatio urbis Turabdin, 549.
Homilia de amore, 66.
Homilia de fide Jacobitica, Carsh., 452, 459; Arab., 448.
Homilia de humilitatis titulis, 566.
Homilia de Juliano sene, 66.
Homilia de mortis oblivione, 566.
Homilia de sacra coena, Carsh., 475.
Homilia de sancta Trinitate, Carsh., 574.
Homilia de sepultura Dñi, Carsh., 451.
Homilia in festum B.V. Mariae dormitionis, Carsh., 450.
Homilia in symposio recitanda, 534.
Homiliae (rhythmicae), 59, 438; Carsh., 470, 474, 475.
Hymni, 182, 183, 186, 513.
Hymnus de ecclesia et synagoga, 160.
Hymnus in quo Mors, Inferi, et Satanas, de Christo triumphante lamentantur, 160. V. etiam Carmina.
Jacobitae, index eorum quos honore colunt, 574.
Laudes* مقلعے, 59.
Legenda Sanctorum, 477, 540; Carsh., 471, 545.
Historia abbatis Arsenii, 114.
Historia Ab-Hai, urbis Nicaeae epi, 356.
Historia Aeditui et Claudii daemonis, Carsh., 459.
Historia Ammonis abbatis, 546.
Historia S. Antonii eremitae, Carsh., 546.
Historia Barsumae Nisibeni, Carsh., 450.
Historia Cyriaci et Julittae, Carsh., 471.
Historia Cyrilli camelarii, Carsh., 470.
Historia Danielis anachoretae, 542.
Historia Davidis prophetae, Carsh., 450.
Historia Diaboli qui poenitentiam egit, Carsh., 539.
Historia Dioscori, 451.
Historia Domaini, Carsh., 472.
Historia S. Eugeniae, Carsh., 534.
Historia filii regis, Carsh., 540.
Historia S. Georgii, 349.
Historia Isaac patriarchae, Carsh., 450.
Historia S. Jacobi membratim concisi, Carsh., 545.
Historia Job justi, 546.
Historia Jonae prophetae, Carsh., 486, 546.
Historia Josephi patriarchae, Carsh., 537.
Historia Juliani eremitae, Carsh., 548.
Historia Macarii prophetae, Carsh., 472.
Historia S. Mariae Aegyptiacae, 349.
Historia S. Marinae, 545.
Historia monialis, quam sepelivit Macarius, Carsh., 470.
Historia Mosis, monachi Scetensis, Carsh., 548.
Historia Nesimae, Carsh., 486.
Historia Noachi, fabri ferrarii, 542.
Historia Pauli monachi, Carsh., 471.
Historia Pauli monachi, cognom. Disputatoris cum Satana, Carsh., 450.
Historia Pauli monachi Samaritani, 350.
Historia Pontii Pilati, Carsh., 450.
Historia pueri, quem parentes sacrificare voluerunt, 533.
Historia quadraginta martyrum, Carsh., 535.
Historia S. Rubilii, 542.
Historia S. Samonae, 545.
Historia Sibyllae, Carsh., 451.
Historia S. Tatas, Carsh., 534.
Historia S. Theodori, 542.
Historia S. Thomae apost., Carsh., 486: it. ejus miraculorum, 267.
Historia trium sociorum, Carsh., 534.
Historia Vitelliani, Carsh., 540.
Historia S. Zainae, 545.
Historia Zenonis et Hilariae, Carsh., 433.
Lexicon Syro-Arabicum, 626.
Liber capitum, 260.

* Vix dubito quin Gregorii Bar-Hebraei sunt.

Liber directionum, Carsh., 468.
Liber sortium, 596.
Liturgia apostolorum, 467: it. secundum ritum Chaldaicum, 228. V. etiam Dionysius Bar-Salibaeus, Eustathius Antiochenus, Ignatius Mardensis, Ignatius Theophorus, Jacobus apostolus, Jacobus Baradaeus, Jacobus Sarugensis, Joannes apostolus, Joannes Bar-Maadani, Joannes Bar-Vehebun, Joannes epus Hharranensis, Marcus evangelista, Maruthas, Matthaeus pastor, Moses Bar-Cepha, Petrus apostolus, Philoxenus Mabugensis, et Xystus, qui liturgias vel scripserunt, vel ut earum scriptores circumferuntur.
Liturgiae Jacobitarum, 229, 232, 467.
Liturgiae Syro-Malabaricae, 239.
Magica, 599, 600.
Malabar.
Excerpta e cod. MS. in ecclesia Puttencavensi, 267.
Historia Syrorum in agro Malabarico, 265, 267.
Nomina eorum qui a Syris Malabaricis anathematizantur, 268.
Notitiae Romanarum in ecclesia Malabarica partium, 267.
Ritualia, 264.
Medica, 599, 600.
Menaea.
In Septembrem, 324 (bis), 325.
In Septembrem et Octobrem, 311.
In Septembrem, Octobrem, Novembrem, Decembrem, Januarium, 321.
In Octobrem, 326.
In Decembrem, 327, 331, 333 (bis).
In Januarium, 336, 339, 340.
In Martium, Aprilem, Maium, 341.
In Aprilem, 349.
In Maium, 350.
In Maium et Junium, 352.
In Junium, 356, 357.
In Quintilem, 357.
In Sextilem, 362, 365.
Mendaei, excerpta de eorum doctrina, 648.
Nasaraeus codex, 646, 647.
Octoechus, 273, 280, 283, 284, 285 (bis), 286, 287. V. etiam Joannes Damascenus.
Officia, 279, 533.
Officia in sex menses aestivos, 197, 203, 214.
Officia S. Jacobi membratim concisi, 544.
Officia Jacobitarum pro septimana sancta, 214.
Officia nativitatis Deiparae, 203.
Officium crucis inventionis, 226.
Oratio matutina per jejunium quadrigesimale recitanda, 56.
Oratio pro altari vel ecclesia quae polluta sit, 237, 244, 251, 258.
Ordinatio lectoris, 249.
Ordinatio diaconi, 242, 250.
Ordinatio archidiaconi, 250.
Ordinatio presbyteri, 243, 250.
Ordinatio episcoporum, etc., 251.
Ordinatio, tabulae diaconorum, presbyterorum, etc. nuper ordinatorum, 245. V. etiam Pontificale.
Ordo Candelae, 256, 259.
Ordo consecrationis altaris, 252.
Ordo consecrationis divini chrismatis, 242.
Ordo consecrationis olei, 251.
Ordo Coronae, sive Sponsalium, 257, 264.
Ordo Coronae viduorum, 258.
Ordo ecclesiam circumeundi, 575.
Ordo indutionis vestitus monastici, 243.
Pacti exemplar, Carsh., 244.
Pentecostarium, h. e. Triodii pars ii, q. v.
Pontificale Jacobitarum, 240.
Pontificale Syrorum in agro Malabarico, 249. V. etiam Ordinatio.
Praefatio in S. Pauli Epistolas, Carsh., 475, 476.
Preces et orationes, 65, 258, 272, 309, 310, 472.
Preces in usum Jacobitarum, 58.
Preces Turcice, 367 (bis), 368.
Propitiatoriae ingressus eucharistiae, 229; Carsh., 533, 534.
Pulvinar Sapientum, Carsh., 534.
Quaestiones quas in Vet. Test. Deus Pater rogavit, 464.
Quaestiones quas in Evangelio rogavit Deus Filius, ibid.
Rituale Jacobitarum, 253, 268.
Rituale Maronitarum, 193.
Rituale Syrorum in agro Malabarico, 264.
Rubricae, 138.
Saponis, modus faciendi, 594.
Signaculum, officium funebre, 534.
Symbolum Nicaenum, 38, 43, 47, 53, 63, 71, 463; Carsh., 38.
Synaxarii pars i, 310.
Testamentum Dñi nostri, Arab., 448.
Tractatus de Christi natura, 415.
Transitorium, 189.
Triodii pars i, 288, 291.

Triodii pars ii, quae Pentecostarium, 217, 292, 299, 302, 303, 304.
Trisagium, 37, 43, 52; Carsh., 37.
Troparium, 287, 308.
Zodiaci descriptio, 596, 600.

ANTHIMUS, patriarcha Constantinopolitanus.
Testimonium ad fidem Jacobiticam, 475.

ARISTOTELES Stagyrita.
Epistolarum versio Arabica, 540.

ATHANASIUS, patriarcha Alexandrinus.
Notitiae in Psalmos, 41, 47, 61.
Preces, 65.

ATHANASIUS, patriarcha Hierosolymitanus.
Homiliae in circulum anni, 440.

AUGUSTINUS, epūs Hipponensis.
Oratio, Turcice, 367.

AZIZ BAR-SABTO Abu'l Maani, qui et Ignatius vii, patriarcha Turabdinensis.
Expositiones, 472.
Homilia, Carsh., 475.

BALAEUS, poeta Syrus.
Rogationes, 183, 187.

BARDESANES.
Alphabetum, 600.

BARSUMAS, filius Aharonis Melitenensis.
Catalogus operum fratris sui Gregorii Bar-Hebraei, 398.
Continuatio chronici ejusdem, ibid.
Historia mortis ejusdem, 397.

BASILIUS, Caesareae archiepūs.
Excerpta e Paradiso Deliciarum, Carsh., 468.
Notitiae in Psalmos, 41, 47, 61; Carsh., 42.

BEHENAM, qui et Ignatius v, patriarcha Jacobitarum.
Homilia in sacerdotum consecratione recitanda, Carsh., 240.

BIBLIA SACRA.
Vetus Testamentum.
Genesis, 2, 17, 23; Carsh., 30, 34; Arab., 398, 400, 401, 406.
Exodus, 3, 17, 24; Carsh., 31, 34; Arab., 398, 400, 403, 406.
Leviticus, 3, 17, 25; Carsh., 31, 34; Arab., 399, 400, 403.
Numeri, 3, 17, 25; Carsh., 31; Arab., 399, 400, 403.
Deuteronomium, 3, 17, 25; Carsh., 31; Arab., 399, 400, 403.
Pentateuchi sectionum selectarum versio Arabica, 29, 34, 398, 400, 401, 405. V. etiam COMMENTARIUS.
Job, 4, 17.
Josue, 5, 17.
Judices, 5, 17.
Samuelis libri, 6, 17.
Reges, 7, 17.
Chronica, 8, 18.
Psalmi, 52 (bis), 55 (bis), 56, 60, 66; Syr. et Carsh., 35, 40, 45, 46, 54; Carsh., 67.
Proverbia, 8, 18.
Koheleth, 9, 18.
Ruth, 9, 18.
Canticum Canticorum, 9, 18.
Esther, 13, 18.
Ezra, 13, 18.
Nehemiae verba v. EZRA.
Esaias, 10, 19.
Jeremiae prophetia, 12, 19; Lamentationes, ibid.
Ezechiel, 13, 19.
Daniel, 13, 20, 68, 71.
Prophetae xii minores, 11, 19.
Apocryphi Libri.
Siracides, 14, 18.
Sapientia, 9, 18.
Tobit sec. vers. Septuagintaviralem, 16, 18.
Baruch epistola, 12, 19, 71.
Jeremiae epistola, 12, 19.
Judith, 13, 18.
Bel, 13, 20, 71; Carsh., 20.
Draco, 13, 20, 68, 71; Carsh., 20.
Susanna, 10, 18; versio Hharkl., 18.
Esdrae liber primus sec. vers. Septuagintaviralem, 16, 18.
Maccabaeorum liber primus, 14, 18: liber secundus, 15, 18: liber tertius, 15, 18: liber quartus, qui etiam Josippi de Eleazaro, Samona, necnon filiis ejus narratio, 15, 18.
Novum Testamentum.
Evangelia Quatuor secundum vers. Simplicem, 72, 73, 75, 90, 94; Jacobitarum in agro Malabarico, 80, 82; Hharklensem, 77, 79, 86; Carsh., 75, 92.
Joannis Evangelium sec. vers. Simpl., 96; Arab., 66.
Acta Apostolorum sec. vers. Simpl., 106, 110, 112, 113; Hharkl., 75; Carsh., 98.
Epistolae Catholicae.
Jacobi, 107, 110, 112; Carsh., 99.
Petri prima, 107, 110, 112; Carsh., 99.

Petri secunda, 110; Carsh., 99.
Joannis prima, 107, 110, 112; Carsh., 99.
Joannis secunda, 111; Carsh., 99.
Joannis tertia, 111; Carsh., 100.
Judae, 111; Carsh., 100.
S. Pauli Epistolae, 107, 113; Carsh., 100.
Fragmentum, 320.
Apocalypsis v. EXCERPTA.
Evangeliarium Jacobitarum, 135; Melchitarum, 114, 129; ex versione Hharklensi desumptum, 138; Arab., 131, 134, 135.
Evangelia Nativitatis et Epiphaniae, 138.
Evangeliis, Lectiones ex, Carsh., 184.
Excerpta e libris biblicis, 71; Carsh., 476, 480; it. cum expositione Arabica, 545.
Excerpta ex Apocalypsi, 68.
Excerpta in divinorum officiorum usum.
Mosis Canticum primum, 36, 42, 45, 47, 52, 53, 54, 55, 60, 63, 66, 67, 309; Carsh., 36.
Mosis Cant. secundum, 37, 42, 45, 47, 53, 54, 55, 63, 66, 67, 309; Carsh., 37.
Annae hymnus, 38, 54, 55, 63, 67, 309.
Beatitudines, sc. Ps. cxlv, 309.
Disticha praecipua, sc. Cantica e Psalmis, 60.
Esaiae Cantica, 37, 39, 42, 45, 47, 52, 53, 54, 55, 60, 63, 67; Carsh., 37, 39.
Jonae hymnus, 38, 54, 55, 63, 67; Carsh., 39.
Habacuc hymnus, 38, 55, 63, 67, 309.
Canticum trium puerorum, 38, 39, 42, 54, 55, 63, 67; Carsh., 39.
Beatitudines, 37, 42, 48, 52, 53; Carsh., 37.
Oratio Dominica, 38, 43, 47, 52, 53, 65; Carsh., 38.
Magnificat, 37, 42, 48, 52, 53, 55, 63, 67, 309; Carsh., 37.
Benedictus, 55, 309; Carsh., 39.
Nunc dimittis, Carsh., 39.
Psalmus cli, 36, 42, 47, 56, 63; e versione Septuagintavirali, 63; Carsh., 36; Arab., 55, 67.
BUXTORFII Lexicon Chald. et Syr., cum additamentis manuscriptis, 636.

CHAMISIUS Nestorianus.
Quaestio, 377, 505, 575.
CLEMENS Romanus.
Excerpta ex Recognitionibus, Carsh., 485.
CYRILLUS, patriarcha Alexandrinus.
Duodecim capitulorum expositio, 463.
Homiliae de decem virginibus versio Arabica, 533.
DANIEL Bar-Hhetab.
Responsio ad Chamisium Nestorianum, 377, 505, 575.
DANIEL, Sapiens.
Prognostica, Carsh., 537, 600.
DAVID, filius Pauli.
De rebus quae inter Melchitas et Jacobitas disputantur, Carsh., 449, 459.
DAVID Phoenicius.
Homilia metrica, 530.
DIONYSIUS Atheniensis.
Preces, 65.
DIONYSIUS BAR-SALIBAEUS v. JACOBUS BAR-SALIBI.
DIOSCORUS, Gozartae epus.
Vita S. Gregorii Bar-Hebraei, 515.
DOROTHEUS, Sanctus.
Homilia, 483.

EBED-JESUS Bar-Bricha, metropolita Sobensis.
Carmina, 509, 522, 531. V. etiam ANONYMA CARMINA.
ELIAS Bar-Sinaeus, epus Nisibenus.
Nomenclator, 629, 632, 633, 634 (bis), 644.
ELISAEUS propheta.
Homilia, Carsh., 534.
EPHRAIMUS Syrus.
Aenigmata, 267.
Alphabetum, 69.
Carmen de Christo Deo, 643.
Carmina, Syr. et Carsh., 496.
Commentarius in sectiones Pentateuchi, 34, 401, 405.
Excerpta, 500; Carsh., 467.
Homiliae, 38, 42, 45, 53, 57, 60, 65 (quater), 68 (ter), 425, 427, 430, 431, 432, 473, 474, 532; Carsh., 38, 434, 436, 438, 449, 471, 472, 479.
Oratio, Turcice, 367.
Rogationes, 176, 183, 187.
Scalae, 176, 184, 188.
Vita, 464.
EPIPHANIUS, Cypri epus.
De sacrorum librorum expositione, 29, 550.
Excerpta, 462.
Notitiae in Psalmos, 41, 47, 61.
ESAIAS, abbas.
Excerpta, 462.
Instructio, 483.
EUSEBIUS, epus Caesariensis.
Chronographia, 28, 550.

Eustathius, patriarcha Antiochenus.
Anaphora, 230.
Evagrius Ponticus, abbas.
Excerpta, 462, 463.

Gabriel, patriarcha Alexandrinus.
Epistola de Fide Nicaena ad Ignatium, 79.
Georgius chorepus v. Thabaltus.
Georgius doctor.
Homiliae, 268.
Georgius, gentium, i. e. Arabum epus.
Homilia, 425.
Georgius Ibn Al'amra.
Historiae mundi compendium, Carsh., 466.
Georgius Meshamhono, seu Celebris.
Epistola, 507.
Gershon, historicus.
Excerptum, 561.
Gregorius, Armeniae apostolus.
Excerptum, Carsh., 470.
Gregorius Bar-Hebraeus, qui Abulpharagius, mafrianus Jacobitarum.
Adscensus mentis, h. e. Compendium astronomiae, 576.
Butyrum Sapientiae, h. e. Logica, 392.
Candelabrum Sanctorum, Carsh., 476.
Carmina, 371, 432, 473, 501, 640. V. etiam Laudes, inter Anonyma.
Chronicon, 395; ejusdem pars prima, 548.
Columba, 391.
Ethica, 563, 567; Carsh., 244, 569, 574.
Grammatica magna, seu Liber Splendorum, 370, 639.
Grammatica parva, 370, 637.
Horreum Mysteriorum, 368.
Nomocanon, 383; Carsh., 469, 550.
Operum Catalogus v. Barsumas.
Oratio, quum gravi morbo cruciaretur scripta, 229, 234.
Prophetia de sua morte, 397.
Radiorum liber, 557, 561.
Responsio ad Chamisium, 575; it. inter Carmina.
Vita v. Dioscorus.
Gregorius Nyssenus.
Notitiae in Psalmos, Carsh., 42.
Gregorius Theologus.
Excerpta, 463.
Homiliae, Carsh., 434, 435; et forte, 470.

Hermas, Hasasae epus v. Matthaeus pastor.

Hippolytus.
Commentarius in Apocalypsin, Arab., 449.
Notitiae in Psalmos, 41, 47, 61.

Ignatius Bar-Sabto v. Aziz.
Ignatius Bar-Vahib Bedr-Zoche, patriarcha Mardensis.
Anaphora, 236.
Ignatius Igneus, cogn. Theophorus, Antiochiae epus.
Anaphora, 236.
Isaac Ninevita.
Homilia, 432.
Isaac Syrus.
Homiliae, 425, 439, 474; Arab., 448.
Operum Pars Quarta, 481.
Isaac, metropolita Tripolitanus.
Liber Discipuli, Carsh., 535.

Jacobus apostolus.
Anaphora, 229, 235, 240.
Jacobus Baradaeus.
Anaphora, 237.
Homilia, Arab., 448.
Jacobus Bar-Salibi, metropolita Amidensis, qui etiam Dionysius Bar-Salibaeus.
Anaphora, 235.
Catena in S. Matthaei Evangelium, 413.
Commentarius in Quatuor Evangelia, 411; ejusdem versio Latina, 413.
Commentarius in Apocalypsin, Acta Apostolorum, Epistolas Catholicas, Epistolas S. Pauli, 415.
Disputatio contra Nestorianos, 561.
Excerpta, 529, 531.
Expositio Fidei Jacobiticae, 461.
Expositio parabolae decem talentorum, 469.
Expositio Psalmi verborum, Sustulite capita vestra, portae! 462.
Expositio Symboli Nicaeni, 463.
Expositiones variae, 462.
Jacobus Edessenus.
Epistola de Dei Verbi dispensatione, 460.
Excerpta, 531.
Jacobus, metropolita Maipheractensis, seu Martyropolitanus.
Confessio Fidei, 249; Carsh., 242.
Jacobus Melitenensis.
Excerpta, 531.
Jacobus, epus Sarugensis.
Anaphora, 236.
Carmina, 59, 509; Cherub et Latro, 113, 160;

Lamentatio moesti, 474. V. etiam ANONYMA CARMINA.
Excerpta, 65, 531, 644; de jurejurando, 643.
Expositio de Dñi nostri in V. Test. mysteriis, 464.
Expositio parabolae Divitis et Lazari, Carsh., 478; decem talentorum, 469.
Homiliae, 59, 65, 66, 422, 431, 432, 439, 463, 464, 474, 575; Carsh., 434, 435, 437, 438, 450, 451, 470, 471, 479, 486, 546.
Paracleticus, 188.
Rogationes, 176, 183, 187.
Scalae, 176.

JESUS Bar-Ali.
Lexicon, 600, 609, 612, 613, 616.

JESUS Bar-Bahlul.
Lexicon, 617, 623.

JOANNES apostolus.
Anaphora, 229, 235, 240, 467.
Oratio, quam suos discipulos docuit, 65.

JOANNES, Asiae epus.
Historia aedificationis Darae, 549.

JOANNES Bar-Aphthonius, abbas Cansarensis.
Hymni, 510.

JOANNES Bar-Cursus, Telae-Mauzalat epus.
Tersancti expositio, 463.

JOANNES Bar-Maadani, patriarcha Jacobitarum.
Anaphora, 236.
Carmen cui nomen Avis, 641.
Carmen de via perfectorum, 641.
Carmina, 379.
Homilia, Carsh., 450.
Vox suprema, h. e. officium funebre, 451.

JOANNES Bar-Vehebun, patriarcha Jacobitarum.
Anaphora, 241.

JOANNES Chrysostomus.
Adnotatio in parabolam Divitis et Lazari, Carsh., 478.
Excerpta, 531; Carsh., 470.
Historia martyris, 542.
Homiliae, Carsh., 434, 435, 436, 437, 441, 470, 539; Arab., 448.
Notitiae in Psalmos, Carsh., 42.

JOANNES Damascenus.
Octoechus, 513.

JOANNES, epus Darensis.
Opera selecta, 487.

JOANNES Dilaita.
Excerpta, 462.

JOANNES, epus Hharranensis.
Anaphora, 240.

JOANNES XIV, cogn. Pusillus, patriarcha Jacobitarum.
Preces, 65.

JOSIPPUS, seu JOSEPHUS.
Narratio de Samona v. MACCABAEORUM Lib. IV.

KINGESMILL, Andreas, C. C. C. socius.
Notae in Gram. Chald. et Syr. Tremellii, 645.

LOFTUSIUS, Dudleius.
Epistola ad Joannem Fell, epum Oxon., 412.
Versio commentariorum Dionysii Bar-Salibaei, et Mosis Bar-Cephae, 413.

MAHOMMED pseudopropheta.
Excerpta ex Corano, Carsh., 486.

MARCUS evangelista.
Anaphora, 235.

MARUTHAS, Tacritensis epus.
Anaphora, 236.

MATTHAEUS pastor, qui etiam Hermas, Hasasae epus.
Anaphora, 235.

MOSES propheta.
Preces, Carsh., 540.

MOSES Bar-Cepha, epus Mosulanus.
Anaphora, 236.
Commentarius in S. Pauli Epistolas, 410, 418; it. versio Latina, 413.
Expositio de Seraphim, 462.
Homilia, Carsh., 450.

MOSES Ibn-Hajar v. MOSES Bar-Cepha.

PETRUS apostolus.
Anaphora parva, 235.

PETRUS patriarcha.
De praeceptis religionis, 551.

PHILIPPUS philosophus.
Sermo, 613.

PHILOXENUS Hierapolitanus v. XENAJAS Mabugensis.

RABULA, Edessenus epus.
Hymni Paracletici, 183.

SALOMO Bassorensis, seu Bostrorum epus.
Apis, Carsh., 452.
Index in Apem, 548.

SANCROFT Gulielmus, archiepus Cantuarensis.
Epistola ad Joannem Fell, epum Oxon., 412.

Sergius Hhahoyo.
Carmen, 529.

Severus, patriarcha Antiochenus.
Commentarius in Apocalypsin, Arab., 449.
Expositio visionis quam vidit Daniel, 462; it. quam vidit Ezechiel, 461.
Hymni, 510.
Ordo Baptismi, 253, 255, 269; it. brevis, 254.
Preces, 65.

Severus, epus.
Dialogi metrici de grammatica, de rhetorica, de poetica, 642.
Paradigmata grammatica, 643.

Tamtam, senex Indicus.
Liber de Geomantia, 597.

Thabaltus, qui etiam Georgius chorepus.
Homilia de laudibus S. Basilii, 267.

Theodorus, abbas Studita.
Antiphonae in defunctos, 183.

Timotheus, Davidis patriarchae frater.
Prooemium et sedra in sacram coenam, 241.

Xenajas, epus Mabugensis, qui idem Philoxenus.
Anaphora, 230.
Dubitatio (de Nestorianismo), 463.
Expositio Fidei, 463; parabolae decem talentorum, 469; preces, 65; Carsh., 479.

Xystus, papa Romanus.
Anaphora, 230, 235.

Zaineddin Mohammed Ibn Ahmed.
De artibus praestigiatorum, Carsh., 594.
De re medica, Carsh., 593.

Zarkallah.
Testamentum, 594.

✣ ملحم معجم ✣

INDEX

RERUM ET PERSONARUM MEMORATU DIGNARUM.

Abas, martyr, ecclesia ejus in urbe Tyro, col. 247; coenobium prope Castra Kelat, 572, 573; it. 609 not.

Abassidae, literarum humaniorum fautores, 604.

Abdalaziz, scriba, 433.

Abdaljalil, urbis Amidae epus, A. C. 1660, 567.

Abdallah Georgius, patriarcha, A. C. 1653, 248.

Abdallah, metropolita Kanubensis, A. C. 1627, 10.

Abdallah, Hierosolymitanus, 51.

Abdallah, scriba, 574, 576.

Abdalmessias, presbyterus, qui idem Bar-Shadad, absolutionis missae scriptor, 237.

Abgarus, Edessae rex, 41, 61.

Abhai, Mar, 541.

Abraham, scriptor asceticus, 484.

Abraham, diaconus, lexici Bar-Ali absolutor, 600 not., 603.

Abraham, fil. Jesu, diaconus, 24; postea presbyterus, 28.

Abraham, presbyterus Travancorensis, 112.

Abraham, scriba, 273; presbyterus et scriba, 158; fil. Abdallah, scriba, 480; fil. Davidis, scriba, 361; Syro-Malabaricus, scriba, 81.

Abugaleb, coenobium in agro Gargarensi, 58, 212.

Abulpharagius v. Gregorius Bar-Hebraeus.

Abuvalides, 557.

Abu-Vatus, scriba, 334.

Acacius, patriarcha Constantinopolitanus, A. C. 471, anathematizatur a Syris Malabaricis, 268.

Acnah, اقناة . ܐܟܢܐ, vicus in monte Libano, 407.

Adaeus, apostolus, 41, 61.

Adam, annus aerae ejus, 177, 297 not.

Adannith pagus, 44. Forte sit Edâneh in regione Alepensi, Ritter, Erdkunde, xvii. 1588.

Aegyptiaca Psalmorum versio, 369.

Africanus, Sextus Julius, 414.

Agathon, abbas, 566.

Aharon, fil. Sabron, scriba, 542, 543.

Ain Hhalyo, Fons Dulcis, عين حلبا, pagus in provincia Zebadensi, 105.

Ain Vardo, Fons Rosarum, ܥܝܢ ܪܘܙ, pagus in Mesopotamia, 74, 560.

Aisuma, mons, 542.

Alapkosia, vulgo Nikosia, insulae Cypri metropolis, ecclesia Deiparae ibi, 400.

Alchafur v. Elchafur.

Alexander, patriarcha Alexandrinus, 401 not.

Alfakwar, vel Elfakwar, pagus in monte Libano, 218 not.

Alimune, (h. e. ἡ Λίμνη, Zosimi Hist. i. 58, hodie Eljemuni, pagus in monte Libano, Ritter, xvii. 301,) 218 not.

Alogius, abbas, 566.

Alonius, abbas, 566.

Ambrosius, Mediolani epus, 535.

Amida, urbs, 248. Ecclesia Deiparae ibi, 212, 246.

Amirus, monachus, 58.

Ammon, abbas, 566. Historia ejus, 546.

Ammonius, abbas, 566.

Amyun, vicus in regione Tripolitana, 350. Ritter, xvii. 597, 606, 651.

Ananias, coenobium ejus prope urbem Marden, 390.

Ananjesus, Hirtensis epus, qui idem Bar-Serushvaius, 600 not., 606, 620, 626.

Anastasius, montis Sina epus, obiit A. C. 1591, 306.

Ancyra, vel Ain-Cura, pagus, 43. Quum certe Maronitarum est, forte idem pagus sit ac Accura, de quo v. Le Quien, Or. Chr. ii. 93.

Andreas, Cretae epus, canonum scriptor, 290, 292, 298.

Anthemius, abbas, 566.

Anthimus, patriarcha Constantinopolitanus, a Concilio Constantinopol. anathematizatur, 43; laudatur ut sanctus eximius, 310.

Antonius, monachus, 405 not., 484, 566.

Antonius, rhetor, 605.

Antonius, scriba, 367.

Apocalypsis, a quo prima Syriace edita est, 111 not.

Apostoli xii, anaphora eorum inter eas quibus usus est Joannes Bar-Vehebun, 241 not.

Apostolorum Didascalia v. Didascalia.

Aquila, sacrarum scripturarum interpres, 41, 46, 61, 369.

Arenae Liber, quid sit, 597.

Aristoteles, 394, 536.

Arius, haereticus, 38, 48, 268, 405 not.

Armeni, consuetudines eorum, 479; versio Psalmorum, 369; numeri, 197 not.

Arsenius, abbas, 566.

Asias, Mar, ecclesia ejus in Mansuria, 245.

Aslanus, scriba, 185.

Assemanus corrigitur, 212 not., 547.

Atallah, diaconus, scriba, 606, 608.

ATHANASIUS ABRAHAM, eẽus, A. C. 1555, 256, 258.

ATHANASIUS, patriarcha Alexandrinus, 30, 41, 47, 61, 310, 369, 401 not., 418, 461, 463, 536; gloriae in excelsis auctor, 37, 64; psalmos recensuit, 36, 42, 45, 47, 62.

ATHANASIUS (fil. Chalil), patriarcha Alexandrinus, A. C. 1245, 97.

ATHANASIUS, urbis Hamat eẽus, A. C. 1554, 405.

ATHANASIUS, Hatachae metropolita, A. C. 1479, 572.

ATHANASIUS ii, patriarcha Hierosolymitanus, A. C. 1188, 445 not.

ATHANASIUS, qui idem Ibrahim Yijmur, scriba, 105.

AUGUSTA, urbs, جوسطا, 34; حصهلا, 367: hodie Ghusta, s. Gusta, Ritter, xvii. 746.

AUGUSTINUS, eẽus Hipponensis, 536.

AVICENNA, 394, 520.

AZAZEL, Mar, coenobium ejus, 40.

BAALBEC, s. HELIOPOLIS, urbs, 133, 218, 226, 356, 361.

BABAEUS (Nisibenus), 605.

BABEL, s. BAGDADUM, urbs, 604.

BACCHUS, abbas, 484; scriba, 231.

BAGAH, pagus, 192, 196.

BAGDADUM, urbs, 602 not., 616, 625; ab Houlagu capta, 402; tituli ejus in tempore Abassidarum, 604.

BAKUPHA, باقوفا, urbs in monte Libano, 202.

BALAEUS, carminis pentasyllabi auctor, 69, 438, 440.

BALAMAND, nomen coenobii Deiparae ad urbis Tripolis egressum, 301. Ritter, xvii. 750.

BANBOA, abbas, 484.

BAR-APHTONIUS, vel APHTHONIUS, v. JOANNES.

BAR-BAHLUL v. JESUS.

BARBARA S., ecclesia ejus in urbe Baalbec, 133.

BARDESANES, anathematizatur a Syris Malabaricis, 268.

BAR-HEBRAEUS v. GREGORIUS.

BAR-HONEINUS, 605.

BARNESA, برنسا, pagus in monte Libano, 56.

BAR-SERAPION, 620.

BARSULAS, h. e. BARSUMAS NISIBENUS.

BAR-SUMAS, ferro indutus, 547.

BAR-SUMAS, eẽus Nisibenus, 605; anathematizatur a Syris Malabaricis, 268.

BAR-SUMAS, scriba, 610.

BARUCH, Jeremiae discipulus, idem ac Zoroaster, 421, 456.

BASHWATH, بشواث, pagus in provincia Baalbec, 226.

BASILIUS, eẽus Caesariensis, 29, 41, 42, 47, 369, 401 not., 405 not., 414, 461, 479, 484, 557, 566.

BASILIUS (Azizus), mafrianus, A. C. 1479, 572.

BASILIUS BEHENAM, orientis mafrianus (A. C. 1404–1412, postea Ignatius ix, patriarcha), 242.

BASILIUS Hhabib, catholicus, h. e. maphrianus, A. C. 1665, 212.

BASILIUS Pilatus, mafrianus, A. C. 1576, 560; A. C. 1578, 57; A. C. 1579, 264; A. C. 1582, 273. Cfr. Le Quien, Or. Chr. ii. 1558.

BASSORA, urbs, 453 not.

BEHENAM, Mar, coenobium ejus, 443.

BEHENAM HEDLENSIS, (i.e. Ignatius ix, patriarcha Jacobitarum, A.C. 1412,) 240.

BEKA' CAPHRA, بقع كفرا, pagus in regione Tripolitana, 44. Ritter, xvii. 635, ubi vocatur Kaffra, et Bukâkefreh.

BELLARMINUS, Cardinalis, 536.

BELUDAN, sive Bludân, بلوذان, pagus in regione Damasci, 282 not., 290. Ritter, xvii. 275, 1276, 1318.

BENEBIL, urbs, 245. Cf. B. O. ii. 221.

BERAT-MAISAN v. PERAT.

BEROEA v. HALEBUS.

BERYTUS, urbs, hodie Beirût, 306, 307, 339.

BIBIANUS, Nataphae s. coenobii Zapharani eẽus, A. C. 1627, 248.

BOSTRA v. BASSORA.

BOTRYS, Phoeniciae civitas, scripta est بترون, 56; بثرون, 315, 351; بطران, 325; بطرام, 326, 340, 352 (bis).

BRUNS, J. P., 396, 549.

BUSQUET, Franciscus de, eẽus Lutevensis, 486.

CAESAR, Amidae metropolita, A. C. 1627, 248.

CANSARENSE coenobium, 510; usus ejus in canticis decantandis, 64.

CANUBIN, sive KANUBIN, sedes celebris Maronitarum a Theodosio magno ad montis Libani radices exstructa: nomen habet a voce Gr. Κοινόβιον; 10, 40 not., 407, 409. Cfr. Le Quien, Or. Chr. iii. ad finem, inter ecclesias Maronitarum, et Ritter, xvii. 629.

CAPHAR-BABO, حفرحكا, pagus, 543.

CAPHAR-SALTO, حفرهلكا, pagus, ibid.

CAPHAR-ZINA, كفرزينا, pagus, 40 not. V. KAFAR-ZAINA, Ritter, xvii. 753.

CARSHUN, scriptionis Carshunicae, ut ferunt, auctor, 29.

CARTAMINENSE coenobium, 240.

CASIHO CATHABUNEH, coenobium in agro Alepensi, 614.

CASTRA KELAT, in ditione Tyri, 246, 572. Cf. B. O. ii. 221.

CASTRA KOSUR, 246, 390, 399.

CASTRA KOTARCHEL, urbs in regione Amidensi, 246.

CASTRUM-CEPHA, pagus, s. Husn-Kif, حصن كيف, 480. Cf. Ritter, xi. 81. Le Quien, ii. 1487.

CASTRUM MULIERIS, s. KALA'T EL AMRAT, pagus 609 not., 611, 632.

CASTRUM ROMANUM, 24, 25, 29. Hodie Kala't Rumitha, Ritter, x. 931.

CATHEDRA, coenobium, 245.

CHAMISIUS, Nestorianus, 377, 505, 606.

CHEPTHON, كفتون, fluvius, coenobium Deiparae quod a flumine nomen ducit, 298, 307. Ritter, xvii. 597.

CHESROUAN, s. CHOSROENE, regio montis Libani, 367: Shalitae coenobium ibi, 193, 196.

CHRONOLOGIA Syrorum, 177, 297 not., 514, 562, 584, 628.

CLAUDIUS, eẽus, A. C. 1500, 544.

CLAUSULARUM in sacris scripturis, qui usus apud Syros, 87 not.

CLEMENS Romanus, 468.

CLEPENSIS, urbs, s. CASTRA CLEPENSIA, حلبحم معلنا, 245.

CLERICUS, Samuel, architypographus et scriba, 79.

COMES PHOENICES, 51.

CONCILIUM Chalcedonense, anathematizatur a Syris Malabaricis, 268.

CONCILIUM Constantinopolitanum ii, 43.

CONCILIUM Nicaenum, 38, 48.

Constantinus, diaconus, fil. presbyteri Abraham, 25.
Coptae, signa eorum numeralia, 106, 152, 280; menses, 311.
Cosmas Hierosolymitanus, canonum scriptor, 280, 288 not., 298.
Cuphar, s. Kuphar, medicus, 376, 504.
Cyprius, abbas, 566.
Cyriacus, Mar, 566.
Cyriacus, scriba, 14, 15.
Cyrillus, patriarcha Alexandrinus, 30, 241 not., 369, 401 not., 414, 418, 461, 463, 468, 536, 605.
Cyrillus, patriarcha Hierosolymitanus, 30.
Cyrillus, coenobii Mar Eliae metropolita, A. C. 1625, 570.
Cyrillus, urbis Gargarae metropolita, A. C. 1479, 572.

Damascus, urbs, 301, 366.
Daniel, abbas, 566.
Daniel Abilus, 542.
Daniel Bar-Hhatab, 377, 505.
Daniel Salachensis, 61, 62.
Daphne, in regione Antiochena, 314.
David, rex et propheta, nomina fratrum ejus, 63.
David, fil. Abdalkerim, fil. Sadi, scriba, 629.
David Chaddaeus, داوود الحدثي, metropolita, A. C. 1579, h. e. Ignatius xviii, 44.
David Shah, patriarcha Jacobitarum (A.C. 1589), 470.
David, scriba, 330.
Decalogus, 255.
De Dieu L., Apocalypsin primus Syriace edidit, 111 not.
Deiparae coenobium, quod vocatur Balamand, 301.
Deiparae et SS. Sergii et Bacchi coenobium, ad fluvium Chepthona, 298.
Deiparae coenobium, quod vocatur Domus Solitariorum in monte Edesseno, 231.
Deiparae coenobium, quod Deir Huca, 44.
Deiparae et S. Theodori coenobium, quod idem Natapha, 515, 606, 608.
Deiparae coenobium ad Sidum pagum, 568.
Deiparae ecclesia in urbe Alapkosia, 400.
Deiparae ecclesia in urbe Amid, 212, 246.
Deiparae ecclesia in urbe Halebo, 200, 239.
Deiparae vestis, in qua aede Constantinopolitana deposita est, 225 not.
Denha, scriba, 390.
Diarbekr, ager, 549.
Didascalia Apostolorum, 557, 605.
Dionysius (vii) Angur, patriarcha Jacobitarum (A. C. 1253–1261), 373 not., 375, 502.
Dionysius, metropolita Alepensis, A. C. 1625, 570.
Dionysius Areopagita, 401 not., 461, 487, 490.
Dionysius Bar-Salibaeus v. Jacobus Bar-Salibi.
Dionysius Kosur, eius, A. C. 1499, 390.
Dionysius, urbis Maadan metropolita, A. C. 1479, 572.
Dionysius, Syrorum in agro Malabarico metropolita, A. C. 1822, 82, 419 not.
Dioscorus, patriarcha Alexandrinus, 241 not., 461.
Dioscorus, metropolita Martyropolitanus, A. C. 1479, 572.
Dioscorus, coenobii prophetae Mosis eius, A. C. 1625, 570.
Dugdale, Gul., Antiquities of Warwickshire, 301 not.

Eden, عدن, urbs Maronitarum in monte Libano, in ditione Tripolitana, 16, 17 not., 18, 20, 21, 624. Confundit Gesenius cum عدن, ibid. not.
Edessa, urbs Mesopotamiensis, 382, 570; mons Edessenus, ubi Domus Solitariorum, 231.
Elchafur, s. Elkefur, pagus in monte Libano, 130, 316, 332, 351. Ap. Ritter, Kefur, xvii. 746, 750.
Eleazar, Hatachae eius, A. C. 1576, 248.
Eleazar, Tyri eius, A. C. 1627, 248.
Elias, Mar, coenobium ejus in dioecesi Mosulana, 256.
Elias, Mar, ecclesia ejus in urbe El-Ras, 327, 331.
Elias, Mar, pagus ejus, 606.
Elias, catholicus, h. e. mafrianus Jacobitarum, A. C. 1554, 405.
Elias Algiuri, 523.
Elias, canonum scriptor, 292.
Elias, fil. Joannis, diaconus, 46.
Elias, lexici exsiccator, 624.
Elias, fil. Muhazib, diaconus, 34.
Elias Nisibenus, 605, 606.
Elias, scriba, 16, 17, 18, 74.
El-Ras, vicus in monte Libano, 330; S. Eliae ecclesia ibi, 327, 331. Hodie vocatur Deir Mâr Elias El-Râs, Ritter, xvii. 747, 791.
Emesa, urbs, hodie Homs, حماس, 94; حمص, 203.
Ephraimus Syrus, 29, 414, 438, 440, 461, 469, 479, 484, 566, 606.
Epiphanius, Cypri eius, 29, 41, 47, 414, 557, 626.
Epiphanius, abbas, 566.
Esaias, abbas, 468, 484, 566.
Eudochius, lexicographus, 604.
Eunomius, anathematizatur a Syris Malabaricis, 268.
Eusebius, eius Caesariensis, 369, 414, 620.
Eutyches, anathematizatur a Syris Malabaricis, 268.
Eutychius, patriarcha Alexandrinus, qui idem Said Ibn Batrik, 29.
Evagrius, abbas, 30, 392, 566, 605.
Exodus, liber, ante Genesin scriptus, 406.

Fabricius, editio ejus operum S. Hippolyti, 399.
Fahra, فحره, pagus, 282.
Fakr-eddin, 40 not.
Fatachallah, fil. Soltanis scriba, 532, 535.

Gabriel Sionita, 29 not., 624 not., 635.
Gabriel, Mar, coenobium ejus, 248, 610.
Gabriel, medicus, 620.
Galash, jugum montis Aisumae, 542.
Gallandius, quae excerpsit Guisius, ut S. Hippolyti fragmenta, rejecit, 399.
Gargara, s. Charchar, et Carca, urbs et regio, 57, 212, 248, 572.
Geomantia, ars apud Arabes, 597.
Georgius, Mar, coenobium ejus in urbe Beludan, 282, 289; in agro Botryensi, 317, 326; in pago Sheba, 566.
Georgius, Mar, ecclesia ejus in urbe Tabshar, 334, 341, 356, 365.
Georgius Amira, eius Edenensis, 624 not., 625, et not.
Georgius, gentium eius, A. C. 687, 425 not.; et forte, 606.

Georgius, fil. Mes'ud, scriba, 130.
Georgius Saad Baganensis, scriba, 192, 196.
Georgius, scriba, 285; alter, 614.
Georgius Zacharias, scriba, 252, 253.
Georgius Syro-Malabaricus, presbyterus, 80; alter Puthupallensis, scriba, 83, 85.
Gerasimus, scriba, 514; alter, fil. Josephi, scriba, 366.
Germanus, urbis Baalbec metropolita, A. C. 1569, 133.
Geronymus, scriptor, 536. Vix dubito quin sit Hieronymus.
Gesenius corrigitur, 621, 624 not.
Gloria in Excelsis, quis fuit hujus hymni auctor, 37, 64.
Golius, Jacobus, 623; Petrus, 624.
Gozarta, h. e. Insula, urbs, 515.
Gradus ecclesiastici, 264, 267.
Gregorius Armenus, 401 not.
Gregorius i, mafrianus, 566.
Gregorius Bar-Hebraeus, orientis mafrianus, 36, 61 not., 62, 254, 475, 604, 606; codices ejus Psalmorum, 46, 51; operum catalogus, 398, 516; mortem suam vaticinatur, 397; vita ejus, 515.
Gregorius Nazianzenus, 401 not.
Gregorius Nazianzenus ii, v. Gregorius Theologus.
Gregorius Nyssenus, 30, 42, 369, 401 not., 414, 461, 606, 620.
Gregorius Thaumaturgus, 401 not., 461.
Gregorius Theologus, 30, 241, 369, 401 not., 414, 461, 566, 606, 626.
Gregorius, scriptor incertus, 468, 479, 484.
Gregorius, urbis Damasci metropolita, incerti temporis, 301.
Gregorius, Hierosolymorum epus, A.C. 1579, 264; alter, A. C. 1674, 247.
Gregorius Cappadox, scriba, 96.
Guise, excerpta ejus ex Hippolyto, 399.

Habacuc, scriba, 44.
Hadshit, حدشيت, pagus in monte Libano, 53. Ritter, xvii. 662.
Halebus, urbs quae Alepus et Beroea, 32, 46, 200, 238, 239, 400, 547, 562, 563, 570, 615.
Hallelujah, explicatio ejus, 63.
Hamat, s. Hama, vel Hamath, حمت, 51; حماة, 202, 405.
Hardy, Sebastianus, codex ejus, 2.
Hasan, Gargarae epus, A. C. 1576, 248.
Hasan, fil. Joannis, 51.
Hasasa, s. Hassassa, urbs in regione Tacritensi, 235 not.
Hassan, i. q. Hasan, q. v.
Hatacha, urbs in regione Amidensi, 248, 572.
Hauran, regio, 40 not. Ritter, x. 243, xi. 735.
Hermas, Hasasae epus, qui idem Matthaeus pastor, 235.
Hesron, urbs Phoenices et sedes Maronitarum, 557.
Hexaplaris versio, 41, 47, 61.
Hhaji Ahmad, Sultanis Wezirus, 40 not.
Hhardin, حردين, urbs in monte Libano, 100, 104, 137, 278, 279, 300; ecclesia S. Thomae in urbe Hhardin, 333; coenobium S. Sergii in monte Hhardin, 217. Ritter, xvii. 750.
Hhatun, حطون, vicus, 56.
Hhonainus Bar-Isaac, lexicographus, 484, 602, 603, 604, 605, 620.
Hierosolyma, urbs, 94, 247, 248, 264.
Hierotheus, S. Pauli discipulus, 522.
Hippolytus Romanus, 41, 47, 61, 369, 461.
Hippolytus, versionis Simplicis expositor, 29, 399.
Hodaie, scriba, 515.
Huca, coenobium Virginis, quod Deir Huca, دير حوقا, 44, 45.
Hymni, quos sedentes cantant, 177, 183.
Hyparchus, abbas, 566.

Ibas Edessenus, anathematizatur a Syris Malabaricis, 268.
Iblis, 596.
Ibrahim Ibn Shakif, 134.
Idris, 596.
Ignatius Theophorus, Antiochiae epus, Joannis apostoli discipulus, 461; anaphorae scriptor, 241 not.; psalmos alternatim decantare primus docuit, 41, 42.
Ignatius Saba, patriarcha Jacobitarum (A. C. 1222–1253), 373 not., 502. Le Quien ii. 1395.
Ignatius (Chaleph) x, patriarcha Jacobitarum, A. C. 1479, 572.
Ignatius Noe xii, patriarcha Jacobitarum, A. C. 1499, 390; A. C. 1504, 196, 200; obiit, A. C. 1509, 202.
Ignatius, patriarcha Jacobitarum, A. C. 1518, 51. Quum A. C. 1517 Ignatius xiii, fidem Mohammedanam amplexus, in Cyprum fugit, ubi summam sceleris sui poenitentiam egit; quocirca dignitati suae restitutus est, et ex hac luce migravit (cfr. Le Quien ii. 1404, et Cod. Rich. in Mus. Brit. 7197, f. 41): at hic Ignatius summa laude afficitur; credo eum eundem esse ac Ignatium Abdallah.
Ignatius Abdallah, patriarcha Jacobitarum, A. C. 1530, 608.
Ignatius David xv, patriarcha Jacobitarum, A. C. 1576, 560, 562; A. C. 1578, 57; A. C. 1579, 264; A. C. 1582, 272.
Ignatius Petrus Hodaïe-Allah xxi, patriarcha Jacobitarum, A. C. 1623, 238; A. C. 1625, 570.
Ignatius Symeon xxiii, patriarcha Jacobitarum, A. C. 1653, 446.
Ignatius Shakr-, s. Shokr-allah, ex urbe Mardin, patriarcha Jacobitarum, A. C. 1665, 212. Alius ejusdem nominis patriarcha in A. C. 1733 florebat sec. Le Quien ii. 1604.
Ignatius Masud, patriarcha Turabdinensis, A. C. 1502, 541 not.
Ignatius Bar-Vahib, cogn. Bedr-Zoche, anaphorae scriptor, 236.
Ignatius, Syrorum in deserto Scetensi patriarcha, 97.
Ignis Sacer v. Sabbathum Ignis.
Infantes apud Jacobitas sacrae coenae participes fieri, 255.
Ingadia, urbs Ciliciae, 378, 506.
Isa, h. e. Jesus, 596.
Isa, epus, A. C. 1668, 569.
Isaac, abbas, 566.
Isaac, Mar, 414, 479, 606.
Isaac Homrat, metropolita, A. C. 1553, 400. Forte Cypri epus, cf. Le Quien ii. 1422.
Isidorus, abbas, 536, 566.

Jacobitae, fides eorum, 49, 50; Graecos dolosos vocant, 51, 206.
Jacobus, apostolus, 241 not.; ecclesia ejus in urbe Benebil, 245.

Jacobus, patriarcha, A. C. 1512, 242 not.
Jacobus Bar-Salibi, qui idem Dionysius, Amidae epus, 29, 241 not., 411 not., 469, 475, 479, 536, 605, 626.
Jacobus, epus Edessenus, cogn. Librorum Interpres, 29, 61, 233 not., 254, 257, 269, 369, 414, 418, 461, 513, 566, 606.
Jacobus, epus Sarugensis, 29, 241 not., 414, 423 not., 438, 440, 461, 479.
Jacobus, fil. Joannis, scriba, 137, 278, 300.
Janas mafrianus a Jesu Bar-Ali citatur, 606.
Jared, scriba, 228.
Jarib, scriba, 236, 239.
Jesujabus, 606.
Jesus Bar-Bahlul, lexicographus, 604, 605.
Jesus Bar-Esaias, sedrarum scriptor, 233 not.
Jesus Bar-Nun, lexicographus, 604, 620.
Jesus Bochtishua, 620.
Jesus Maruzaeus, lexicographus, 602, 603, 605, 620.
Jesus, fil. Aharonis, scriba, 566.
Joachim, Beryti metropolita, obiit A.C. 1591, 306.
Joannes, apostolus, 241 not.; epistolae ejus iia et iiia, a quo primo Syriace editae, 111 not.; evangelium suum Graece scripsit Ephesi, 78, 85, 89, 91, 95; ecclesia ejus in urbe Kelat, 246.
Joannes, patriarcha, scriptor asceticus, 567.
Joannes (vi), Ægypti patriarcha, A. C. 1195, 27, 28.
Joannes, patriarcha Alexandrinus, A. C. 1518, 51.
Joannes Chrysostomus, patriarcha Constantinopolitanus, 29, 42, 261, 414, 418, 461, 468, 536, 606.
Joannes Bar-Maadani, patriarcha Jacobitarum (obiit A. C. 1263), 374, 503, 606.
Joannes Pusillus, patriarcha Jacobitarum (A. C. 1208), 65.
Joannes xi, fil. Makhluf, patriarcha Maronitarum, A. C. 1614, 21.
Joannes, epus Darensis, 411 not., 414.
Joannes, epus Hierosolymitanus, A. C. 1576, 248.
Joannes, Roabani epus, A. C. 1195, 22, 23, 24, 27.
Joannes, epus Turabdinensis, A. C. 1177, 543.
Joannes, coenobii epus, A. C. 1576, 560.
Joannes, fil. Ibrahim, incertae sedis epus, A. C. 1531, scriba, 339.
Joannes, incertae sedis metropolita, A. C. 1479, 572. Credo eum fuisse Joannem iii, Bar-Silam urbis Amidae, epum.
Joannes, abbas, canonum scriptor, 290.
Joannes, abbas, coenobium ejus in deserto Scetensi, 97.
Joannes, abbas de Clumo, scriptor asceticus, 567.
Joannes, archimandrita, scriptor asceticus, 566.
Joannes Bar-Aphthonius, abbas Cansarensis, 64 not., 510.
Joannes, ejusdem coenobii Cansarensis archimandrita, 513.
Joannes Bar-Kari', Mardinaeus, diaconus, 51.
Joannes Daliathensis, scriptor asceticus, 566.
Joannes Damascenus, canonum scriptor, 280, 291, 298.
Joannes Dilaimita, ecclesia ejus, 485.
Joannes Hermes, 606.
Joannes Mesve, medicus, 620.
Joannes, putei incola, 542.
Joannes, scriptor incertus, 461.
Joannes, fil. Esdrae, scriba, 622.
Joannes Faraj, scriba, 263.
Joannes Gargarensis, scriba, 94.
Joannes, fil. Jarir, scriba, 67.
Joannes, fil. Jorairae, scriba, 443, 446.
Joannes, fil. Jusuf, 105.
Joannes Mansuriensis, scriba, 242 not.
Joannes, fil. Mardiri, scriba, 57.
Joannes, fil. Modlaj, librorum resarcinator, 326, 340, 353.
Joannes, fil. Salamonis, scriba, 617.
Joannes, scriba, 199, 449.
Joasaph, scriba, 306.
Job, abbas, et scriptor asceticus, 567.
Jonas, Mar, coenobium ejus in urbe Sedad, 73.
Jonas, metropolita Maronitarum, A. C. 1597, 625.
Jonas, abbas, 484.
Josephus Flavius v. Josippus.
Josephus, metropolita Kanubensis, A. C. 1627, 10.
Josephus, abbas, 484.
Josephus Studita, canonum scriptor, 290, 291, 292, 298.
Josephus Huzita, lexicographus, 604.
Josephus, scriba, 370, 392, 406, 408, 614.
Josephus, fil. Davidis, scriba, 10, 547.
Josippus, de imperiorationis, 15, 16 not.
Judas, epistola ejus a quo primo Syriace edita est, 111 not.
Julianus, haereticus, 268, 414.
Julianus, fil. Ibrahim Yijmur, scriba, 105.
Julius Romanus, 241 not., 461.
Julius, metropolita, A. C. 1479, 572.

Kala't el Amrat v. Castrum Mulieris.
Kanubin v. Canubin.
Karshun v. Carshun.
Keftun v. Chepthon.
Kelat v. Castra Kelat.
Kennesrin v. Cansarense Coenobium.
Kheder, qui idem Elias, 596.
Khowaja, vel Khwajah, خواجه, 532, 616: حجاج, 211, 213.
Kir, 306, 307 not., 556.
Koriha, قوريها, pagus, 541.
Kosur v. Castra Kosur.
Kuphar v. Cuphar.
Kuzchaye coenobium, 625 et not.

Lazarus Bar-Sabta Bagdadensis, 241 not.
Lee, S., Ling. Hebr. Prof. Reg. apud Cantab. corrigitur, 6.
Lehephat, لحفت, pagus, 617.
Leo, papa Romanus, 268.
Loftusius, Dudleius, 409, 411 not.
Lokman, 596.
Longinus, abbas, 567.
Lorsbach, G. W., 396, 550.
Lucas, evang., evangelium suum Graece Alexandriae scripsit, 74, 76, 78, 82, 84, 89, 91, 95; Graece in urbe Macedonia scripsit, 93.

Maadan, urbs Mesopotamiensis, 574.
Macarius, abbas, 405 not., 484, 567.
Macarius, scriba, 306.
Macedonius, haereticus, 405 not.
Maipheracta, urbs Mesopotamiensis, quae eadem Martyropolis, 242, 249, 572.

Maisan ad Euphratem, urbs, 453 not.
Malabar, sedes Syrorum Jacobitarum, 80.
Malec, fil. Enosh, scriba, 560.
Malpan, Abraham, Travancorensis, 239.
Mamshari, urbs in agro Malabarico, 80.
Mansur Ibn Tatilla, 44.
Mansur, scriba, 595.
Mansuria, s. Mansur-Castrum, 239, 532; ecclesia S. Asiae ibi, 245.
Marbenam, scriba, 399.
Marcion, haereticus, 268.
Marcus, evang., evangelium suum Latine Romae scripsit, 72, 73, 76, 78, 81, 83, 88, 90, 93, 95.
Marcus, patriarcha Alexandrinus, A. C. 1177, 543.
Marcus, Hydruntis epus, canonum scriptor, 298.
Marde, s. Mardin, urbs et provincia, 182, 203, 212, 239, 390, 532; coenobium Mar Ananiae prope urbem Marden, 390.
Maria, B. V., semper virgo, 50.
Maronitae, 43 not., 599.
Marsh, Narcissus, archiepus Armachanus, 98.
Martyropolis v. Maipheracta.
Maruthas Tacritensis, 414.
Masius, Andr., vitam Mosis Bar-Cephae scripsit, 410.
Matthaeus, apost., evangelium suum Hebraice in Palaestina scripsit, 73, 75, 77, 81, 83, 87, 90, 95.
Matthaeus pastor v. Hermas.
Mauphac, frater Gregorii Bar-Hebraei, 375, 504.
Melitene, Armeniae urbs, 231, 560.
Mennas, Tyri epus, A. C. 1576, 247.
Methodius, epus Romae (potius Olympi), 457.
Metois, s. Metaonos, abbas, scriptor asceticus, 567.
Michael patriarcha, 475, 479, (forte Michael i.)
Michael i, patriarcha Jacobitarum, A. C. 1177, 543; A. C. 1195, 27, 28.
Michael vii, patriarcha Antiochenus (orthodoxus), obiit A. C. 1591, 306 et not.
Michael Nob'at (patriarcha Jacobitarum ?), A. C. 1603, 326, 327.
Michael, Gargarae metropolita, A. C. 1627, 248.
Michael, epus Meligensis, Synaxarii forte scriptor, 311.
Michael, frater Gregorii Bar-Hebraei, 375, 504.
Mill, G. H., S. Theol. Prof. Reg. apud Cantab., 80, 82, 112, 113, 239, 249, 264, 265, 267, 419 not.
Mir Igan, scriba, 522, 531, 532, 533, 534.
Mobarak, pagi Ain Vardo incola, 74.
Moses, coenobium ejus, 203.
Moses, abbas, 484.
Moses Bardensis, s. Petrus, patriarcha Maronitarum, A. C. 1559, 556.
Moses Bar-Cepha, qui idem Severus, urbis Beth-Raman, et Beth-Chino, et Mosul epus, 30, 411 not., 414, 418 not., 606.
Moses, fil. Bacchi, scriba, 56.
Moses, fil. Jacobi, scriba, 127, 128.
Moses, fil. Mansur, diaconus, 44.
Mosul, urbs, 203.

Nabk, نبك, pagus in provincia Kara prope Damascum, 105, 403.
Naironius, Faustus, 29, 547.
Narses, epus Chosborae (circa A. C. 1225), 453.
Nasicho, scriba, 203.
Natapha, s. Netpha, h. e. coenobium Zapharanum, 515; Bibianus ejus epus, 248; Deiparae et Theodoro dedicatum, 606, 608.
Nestoriani, 604, 605.
Nestorius, 268, 405 not.
Nicaea, urbs Bithyniae, 38, 48.
Nicoll, Alex., Ling. Heb. Prof. Reg., 192 not., 194 not.
Nilus, abbas, 606.
No'mah, scriba, 536.
Novaria, Thomas a, 629.

Officiorum ordo apud Syros, 170 not., 180, 181.
Origenes, 30, 369.

Pachomius, abbas, 405 not., 567.
Paracleticum, quid sit, 284.
Paradisi Liber, 620.
Pascha, quo die celebrandum sit, 599.
Paulus, apostolus, epistolas ejus quis primus in ecclesia recitare jussit, et quis in volumen collegit, 416.
Paulus Aegineta, medicus, 620.
Paulus, Edessae epus, cognomine Interpres Librorum, 513; gloriam in excelsis Syriace vertit, 64; confundit eum Assem. cum Paulo Callinicensi, et Paulo Telensi, ibid. not.
Paulus Samosatenus, 268.
Paulus, scriba, 37, 39.
Pentaplaris versio, 41, 47, 61.
Pentecostarium, quid sit, 288 not.
Perat, s. Perat-Maisan, urbs, 453 not.
Petrus, apostolus, epistola ejus secunda a quo primo Syriace edita e 111 not.
Petrus, patriarcha Alexandrinus (A. C. 300–312), 401 not.
Petrus Fullo, patriarcha Antiochenus (A. C. 470), 43 not.
Petrus, patriarcha Antiochenus (Jacobitarum), A. C. 1488, 407. Forte idem sit ac Ignatius xi.
Petrus (Hodaïe, s. Ignatius xxi), qui idem Joannes, patriarcha Antiochenus (Jacobitarum), A. C. 1627, 10.
Petrus (iii), qui idem Moses Bardensis, patriarcha Maronitarum, A. C. 1559, 556.
Petrus Bar-Halib, fil. Sabae, abbas, 43.
Petrus Gargarensis, scriba, 212.
Petrus, scriba, 458.
Pharjallah, Amidae metropolita, A. C. 1576, 248.
Philbertus, 536.
Philoxenus, epus Mabugensis, 30, 41, 47, 61, 241 not., 369, 411 not., 461, 469.
Philoxenus, incertae sedis metropolita, A. C. 1479, 572.
Philoxenus, scriba, 216.
Pilatus, mafrianus, A. C. 1576, 248.
Pilatus Silub, mafrianus, A. C. 1576, 562.
Pilatus, scriba, 433.
Plato, philosophus, 394.
Pococke, Edvardus, primus S. Petri secundam, S. Joannis secundam et tertiam, et S. Judae epistolam Syriace edidit, 111 not.; forte Bar-Sinaeum exscripsit, 634, 635.
Poemen, abbas, 567.
Pradel, Carolus de, Montis Pessulani epus, 496.
Presbyteri, officio medici fungebantur, 29, 231 not.

Proclus, 606.
Proverbia cxii, 508.
Psalmi, eorum divisiones, 35, 41, 42; quis primus modum decantandi docuit, 41; nominum, qualia sint Deus, enumeratio, quoties in Psalmis occurrunt, 63.

Rabula, Edessenus epus (A. C. 412), paracleticorum scriptor, 183.
Renaudotius, collectio Liturgiarum orientalium, 240 not.; corrigitur, 547.
Ricardus, 536.
Rizk-allah, parochus Alepensis, 615.
Robson, C., Coll. Reg. soc., 68 not., 86.
Romana Ecclesia, 43.

Sabas, scriba, 294.
Sabbathum Ignis, 301.
Said-allah, scriba et comes Phoenices, 49, 51.
Said Bar-Sabuni (qui idem Joannes ii), Melitenensis epus (A. C. 1406), hymnorum scriptor, 243.
Said Ibn Batrik v. Eutychius.
Said, scriba, 159, 162.
Salibaeus (qui idem Ignatius iv, Jacobitarum) mafrianus (A. C. 1246), 373, 502.
Salibi, fil. Serur, fil. Said, scriba, 316, 332, 351.
Salomo Nestorianus, epus Bassorensis (A. C. 1222), 453 not. et (forte) 373.
Salomo, scriba, 175.
Sebasta, s. Sebastia (in Ponto?), expugnatio ejus a Romanis in A. C. 1235, 382, 383.
Sedad, s. Zedad, urbs, coenobium Mar Jonae ibi, 73.
Sedra, quid sit, 233 not.
Selden, Joannes, 96 not.
September, mensis anni initium, 132, 135, 221.
Septuagintaviralis versio, 369, 640.
Sergius, fil. Alraz, metropolita, A. C. 1614, 22.
Sergius, Mar, coenobium ejus in monte Hhardin, 217.
Sergius Rhesinensis, medicus, 606, 620.
Sergius, scriba, 624.
Sessiones, quid sunt, 177.
Severus, patriarcha Antiochenus (A. C. 512), 43, 369, 411, 414, 418, 461, 463, 468, 479, 606.
Severus, Edessae metropolita, A. C. 1625, 570.
Severus, epus Gargarensis, A. C. 1578, 57.
Severus, epus Tabriz (A. C. 1277 obiit), 377, 504.
Shalita, Mar, coenobium ejus in regione Kesruanensi antiquissimum, 193, 196. Ritter, xvii. 765.
Shamleius, medicus, 620.
Sheba (ܫܒܐ, Sefa, Sebâ, Ritter, xvii. 723, etc.), pagus, coenobium Mar Georgii ibi, 566.
Shebai, Mar, 541.
Shishai, abbas, 484.
Sidus, pagus, coenobium Deiparae ibi, 568.
Simeon, metropolita, A. C. 1488, patriarchae Jacobitarum vicarius, 407.
Simeon, Mar, Stytita, 484.
Simeon, fil. Aaronis, scriba, 53.
Simeon, fil. Pharij, scriba, 335.
Socrates, philosophus, 394.
Sodeh, scriba, 513.
Stephanus, coenobii Mar Gabrielis epus, A. C. 1627, 248.
Sylvanus, abbas, 484.
Symbolum modus recitandi, 48; symbolum Nicaenum Christus coram patres in Concilio Nicaeno pronuntiavit, 48, 64.
Symmachus, sacrorum librorum interpres, 41, 46, 61, 369.
Syri occidentales, h. e. Jacobitae et Maronitae, 604; orientales, h. e. Nestoriani, ibid.
Sysais, abbas, 567.

Tabriz, s. Tauriz, urbs, 377, 504.
Tabshar, طبشار, pagus, 341, 353; coenobium Mar Georgii ibi, 334, 341, 356, 365; ecclesia, 218, 361.
Theodorus, Mar, ecclesia ejus in urbe Castra Kosur, 246.
Theodorus de Parme, abbas, 567.
Theodorus, fil. Giragi, 58.
Theodorus Mopsuestenus, exemplar ejus Psalmorum, 62.
Theodorus Studita, abbas et canonum scriptor, 291, 292, 299, 567 (?).
Theodotion, sacrorum librorum interpres, 41, 47, 61, 369.
Theodotus Ancyranus, 414.
Theophanes, canonum scriptor, 298.
Theophilus, archiepus Alexandrinus, 463 (?), 566.
Theophilus, abbas, scriptor asceticus, 567.
Thomas, apostolus, festum ejus, 51; ecclesia in Castra Kotarchel, 246; in urbe Hhardin, 333.
Thomas Aquinas, 411 not., 536.
Thomas, epus Hharklensis, 41, 61, 241 not.
Thomas, s. Timotheus, frater Ignatii Davidis, patriarchae Jacobitarum, A. C. 1582, 273, 563.
Thomas, fil. Abraham, scriba, 282.
Thomas, fil. Chajug, 24, 28.
Tiathus, abbas, scriptor asceticus, 567.
Timotheus, Cathedrae custos, epus, A. C. 1576, 248.
Timotheus, metropolita, A. C. 1479, 572.
Timotheus, s. Thomas, q. v.
Timotheus, scriptor, 479.
Tobias Khasenius, patriarcha Jacobitarum, A. C. 1758, 192.
Tomit, diaconus, 53.
Triodium, quae ejus partes sunt, 288 not.
Tripolis, طرابلس, it. طرابلس الشام, urbs, 263, 325, 326, 351, 352, 409, 547; coenobium Deiparae, s. Balamand ibi, 301.
Tur-Abdin, regio cis Tigrim, 549.
Tyrus, urbs, coenobium Mar Abae ibi, 247; Eleazar epus, 248; Mennas, 247.

Uchamo, mons prope Antiochiam, 314.

Van, urbs in monte Libano, 10, 547.
Vanech, urbs, 212.
Vanes Bar-Mardirus, scriba, 95.
Venerius, Achilles, 629.
Venetiani, 40 not.
Vincentius, 536.
Vocalium nomina, 40 not.

Wahabat, parochus, scriba, 105.
Waltoni Bibl. Polygl., corrigitur, 6.
Wanslebius corrigitur, 111 not.

Widmanstadius, versio ejus Nov. Test. Syriaca, 111 not.

Yukna Abu Jirgis, 21.

Zacchaeus, Mar, coenobium ejus, 95.

Zacharias, medicus, 620.

Zaz, زاز, vicus, 203.

Zedad, s. Sedad, q. v.

Zeno, abbas, scriptor asceticus, 567.

Zibura, urbs, quae forte Rhesaina, 541.

Zodiaco, computationes de, 597.

Zoroaster, idem ac Baruch, 421, 456.

Zosimus, fil. Davidis, scriba, 325.

Cod. Dawk. 3. fol. 96.

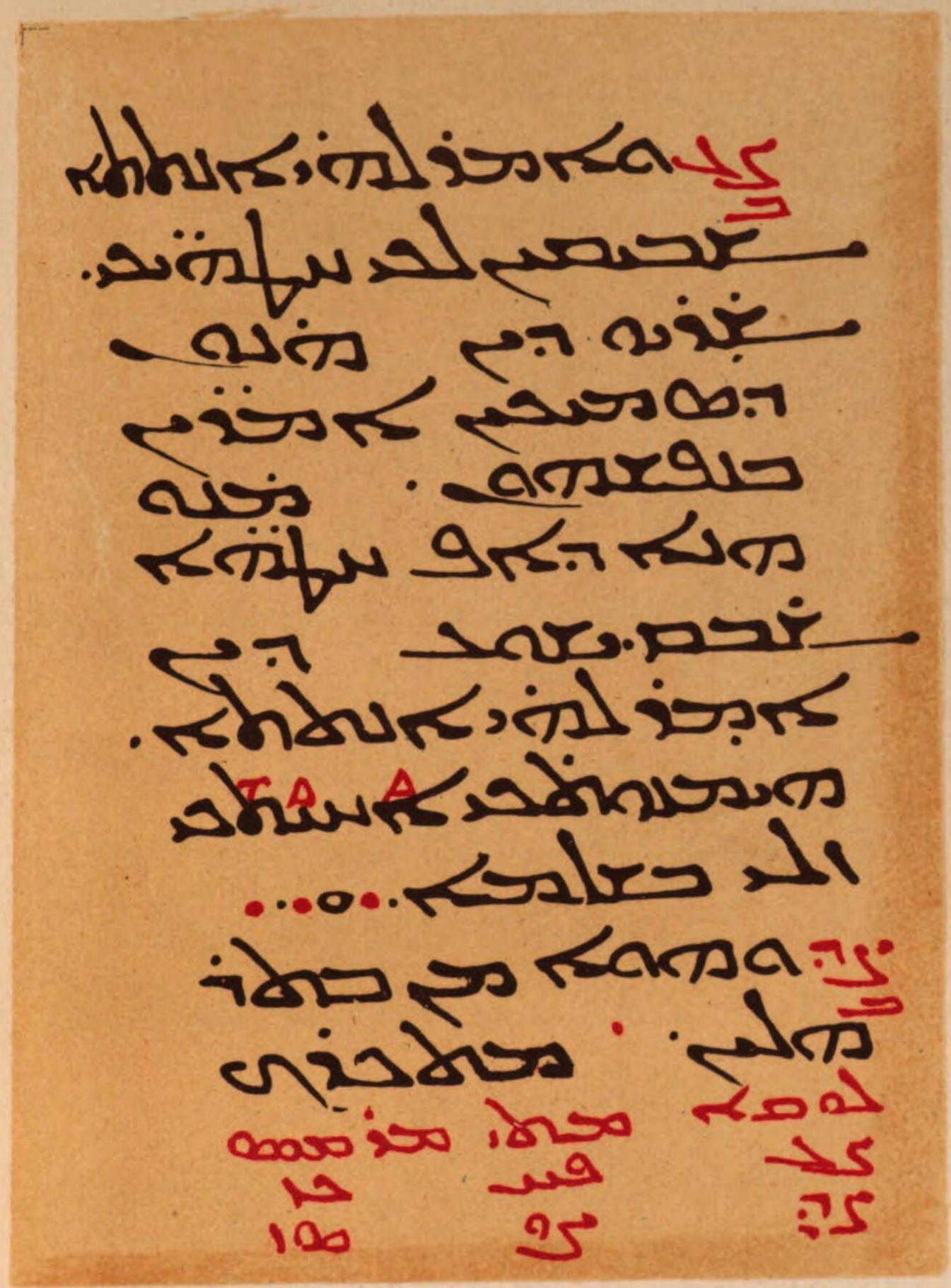

Cod. Bunt. 587. fol. 176

Cod. Dawk. 27. fol. 20.

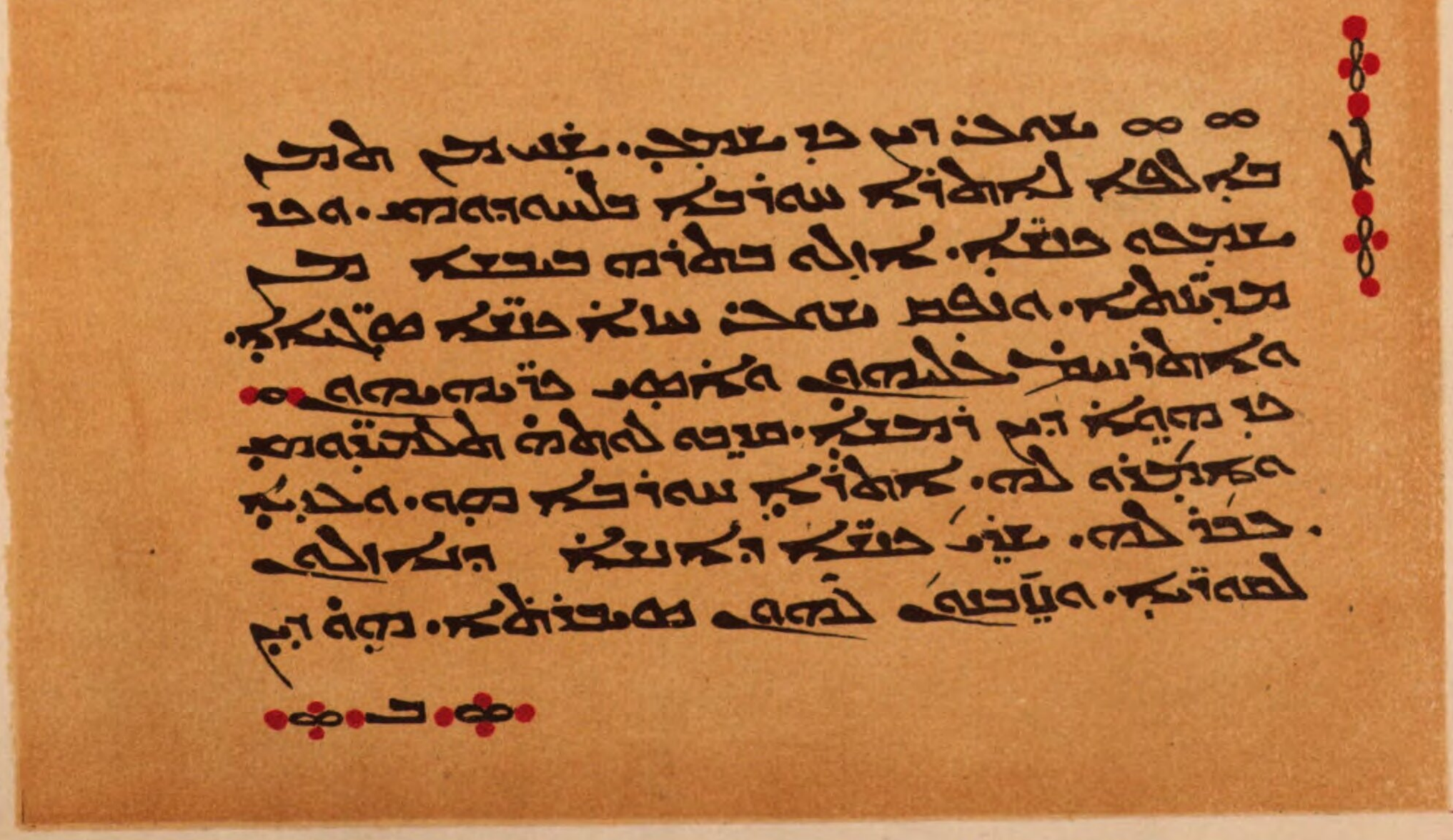

Cod. Dawk. 32. fol. 93.

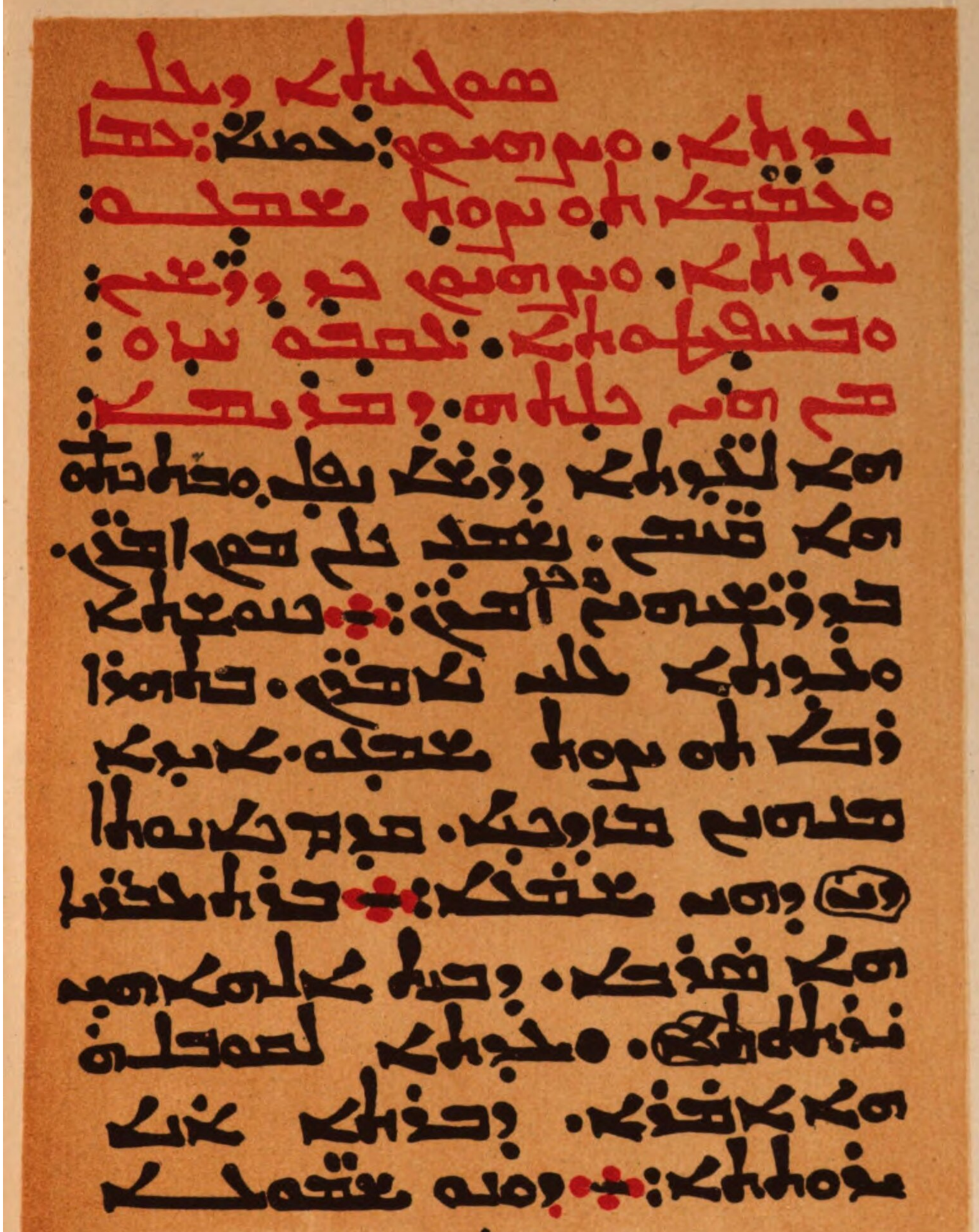

Cod. Bodl. Or. 625. fol. 8.

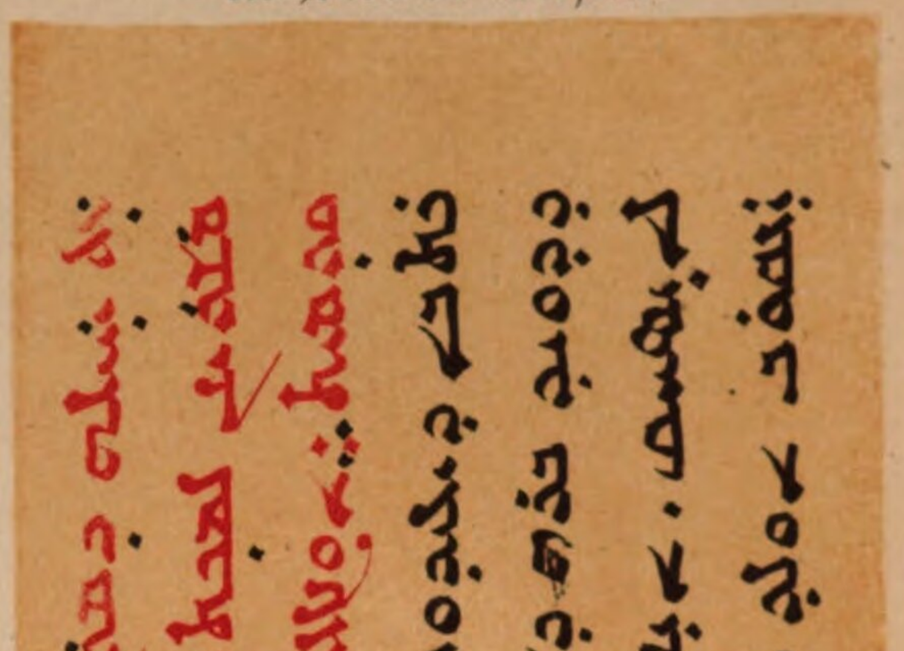

Cod. Brit. 71. pag. 44.

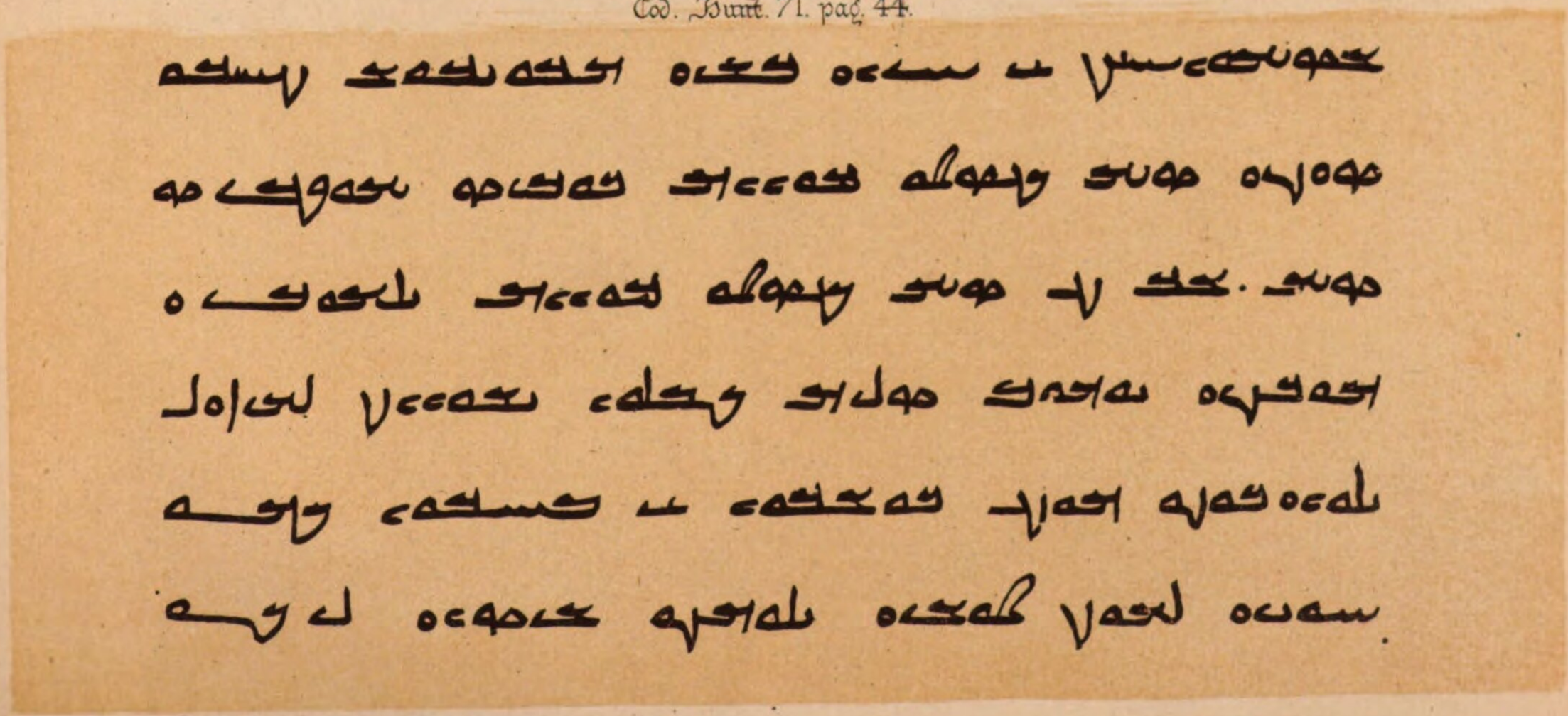

Delet. G. S. Han.

Cod. Bawk. 1. fol. 226.

Bibl. R. S. Ban.

Cod. Dorv. B. 6.

BODLEIAN LIBRARY CATALOGUES.

	£	s.	d.
Catalogue of Oriental MSS. by URI, NICOLL, and PUSEY. 3 parts. quires. 1780–1835	2	0	0
Catalogue of MSS. collected by E. D. CLARKE. 2 parts. 4to. 1814	0	7	6
Catalogue of Æthiopian MSS. DILLMAN. 4to. quires. 1848	0	6	6
Catalogue of Sanskrit MSS. TH. AUFRECHT. Pars I. 4to. quires. 1859	0	10	0
Catalogue of D'Orvillian MSS. and Books, with MS. Notes. 4to. quires. 1806	0	2	6
Catalogue of Icelandic MSS. 4to. quires. 1832	0	4	0
Catalogue of MSS. in the Bodleian. By COXE, HACKMAN, and MACRAY. 5 parts. 1853. 1862	4	4	0
Catalogue of Printed Books in Bodleian. 4 vols. folio. quires. 1843–1850	4	0	0
Catalogue of Academic Dissertations. folio. 1834	0	7	0
Catalogue of Books bequeathed by R. GOUGH. 4to. 1814	0	15	0
Catalogue of Early English Poetry and other Miscellaneous Works illustrating the British Drama, collected by EDMOND MALONE, Esq. folio. 1835	0	4	0
Catalogue of Books and Manuscripts bequeathed by FRANCIS DOUCE. folio. 1840	0	15	0
Catalogue of Manuscripts bequeathed by ELIAS ASHMOLE. Black. 4to. 1845	1	10	0
Catalogue of Italian Manuscripts. By C. A. MORTARA. 4to. cloth. 1864	0	10	6

PUBLISHED BY

MACMILLAN AND CO., LONDON,

PUBLISHERS TO THE UNIVERSITY.

BSB Bayerische StaatsBibliothek
MDZ Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Hackman, Alfred / Hackman, Alfred / Coxe, Henry Octavius,

Catalogi codicum manuscriptorum Bibliothecae Bodleianae pars ...

Bd.: 6

Oxonii 1864
Hbh/Eo 9420-6
urn:nbn:de:bvb:12-bsb10800221-4